

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

'High-wire suspense
that keeps you riveted'

Lisa Gardner

Say no More

KAREN
ROSE

The Sunday Times Bestselling Author

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Karen
ROSE

Say
no
Daha fazla

H

Telif Hakkı © 2020 Karen Rose Books, Inc.

Karen Rose Books, Inc. şirketinin Eserin Yazarı olarak tanımlanma hakkı, bu şirket tarafından 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca ileri sürülmüştür.

Birleşik Krallık telif hakkı yasası kapsamında izin verilen her türlü kullanım dışında, bu yayın yalnızca önceden izin alınarak herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılabilir, saklanabilir veya iletilir.

Yayıncıların yazılı izni veya reprografik üretim durumunda, Telif Hakkı Lisanslama Ajansı tarafından verilen lisansların koşullarına uygun olarak.

İlk olarak 2020 yılında
HEADLINE YAYIN GRUBU

İlk olarak 2020 yılında HEADLINE YAYIN
GRUBU tarafından E-Kitap olarak
yayınlandı

Bu yayındaki karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yayın Verilerindeki Kataloqlama British Libraryden temin edilebilir

Avon DataSet Ltd, Arden Court, Alcester, Warwickshire
tarafından e-kitap dönüştürme

Ceket fotoğrafı © Trevillion Images

eISBN: 978 1 4722 6572 2

HEADLINE YAYIN GRUBU

Bir Hachette UK Şirketi

Carmelite House

50 Victoria Embankment

Londra EC4Y 0DZ

www.headline.co.uk www.hachette.co.uk

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı Sayfası](#)
[Karen Rose](#)
[HakkındaPraise](#)
[Ayrıca Karen Rose](#)
[tarafından Kitap](#)
[Hakkında](#)
[İthaf Teşekkür](#)

[Önsöz Birinci](#)
[Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Dördüncü Beşinci](#)
[Altıncı Yedinci](#)
[Sekizinci](#)
[Dokuzuncu](#)
[Onuncu Bölüm](#)
[Onbirinci Bölüm](#)
[Bölüm Onüçüncü](#)
[BölümOniki](#)
[Bölüm On Dört](#)
[On Beşinci Bölüm](#)
[On Altıncı On Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm On](#)
[Sekizinci Bölüm](#)

On Dokuzuncu Bölüm
Dokuz Yirmi Yirmi Bir
Yirmi İki Bölüm Yirmi
Üç Bölüm Yirmi Dört
Bölüm Yirmi Beş Bölüm
Yirmi Altı Bölüm Yirmi
Yedi Bölüm Yirmi Sekiz
Bölüm Yirmi Bölüm
Sonsöz

Yazar Hakkında

Author photo: © Deborah Feingold

Karen Rose gerilim ve korkuyla henüz sekiz yaşındayken Poe'nun Kuyu ve Sarkaç' yanlışlıkla okuduğunda tanıştı ve yıllarca uyumaktan korktu. Şimdi başkalarını korkutan kitaplar yazmaktan hoşlanıyor.
insanlar uyumaktan korkuyor.

Karen, ailesi, kedileri Bella ve iki köpekleri Loki ve Freya ile birlikte Florida'da yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda okumaktan ve yeni hobisi olan örgü örmekten hoşlanıyor.

Karen Rose hakkında daha fazla bilgi edinmek için www.karenrosebooks.com web sitesine göz atın, onu Facebook'ta [@KarenRoseBooks](https://www.facebook.com/KarenRoseBooks) ve Twitter'da [@KarenRoseBooks](https://twitter.com/KarenRoseBooks) adreslerinden takip edin

Karen Rose'a Övgüler

'Yoğun, karmaşık ve unutulmaz' James Patterson

"Karen Rose, sizi perçinleyen yüksek gerilimli bir gerilim sunuyor" Lisa Gardner

'Rose ... romantizm ve suçu zahmetsizce dengeliyor ...
Romantizmin ne kadar geniş kapsamlı ve çeşitli olabileceğinin
mükemmel bir örneği' New York Times

'Hızlı ve Öfkeli' Güneş

'Ateşten bir ev gibi yükseliyor. Bu dur durak bilmeyen gerilimde
bolca aksiyon ve ürperti var' Tess Gerritsen

'Her şeye sahip, nabız hızlandıran bir hikaye' Cosmopolitan

'Sert polisiye ve romantizmin bir karışımı - ilgi çekici' Irish
Independent

"Rose kalabalık bir oyuncu kadrosunu, çok sayıda cesedi ve
karmaşık bir olay örgüsünü dehşet verici bir kolaylıkla idare
ediyor" Publishers Weekly

"Beni koltuğumun ucunda ve gecenin geç saatlerine kadar
ayakta tutan yüksek oktanlı bir heyecan yolculuğu! Lisa
Jackson

'Rose, tüyler ürpertici bir gerilim ile
iyi kurgulanmış bir olay örgüsü içinde geçen tutkulu bir
romantizm

bükülmelerle' RT Book Reviews

'Birinci sınıf bir gerilim daha! . . . bırakamayacaksınız' Brenda
Novak

'Her düzeyde başarılı, tüyler ürpertici, sürükleyici bir okuma'
Kirkus Yorumları

[Karen Rose tarafından](#)

Raleigh Serisi
Onu gördünüz mü?

Chicago Serisi
Sakın Söyleme
Seni İzliyorum
Korkacak Bir Şey
Yok Saklanamazsın
Ona Kadar Say

Philadelphia/Atlanta Serisi
Benim İçin Öl
Benim İçin Çığlık
At Benim İçin
Öldür

Minneapolis Serisi
Seni
Görebiliyorum
Sessiz Çığlık

Baltimore Serisi Sen
Bana Aitsin Anlatacak
Kimse Kalmadı Beni
Özledin mi?
Arkanızı Kollayın
Dolaptaki Canavar Ölüm
Yeterli Değil

Cincinnati Serisi
Sandığınızdan Daha Yakın
Karanlıkta Tek Başına
Her Karanlık Köşe

Karanlığın
Kıyısında Karanlığa
Doğru

Sacramento Serisi
Üzgün Olduğunu Söyle

Romanlar yalnızca e-kitap olarak mevcuttur
Kırık Sessizlik Kirli
Sırlar

Kitap Hakkında

Eğer sizi yakalarlarsa, hiçbir şey söylemeyin. Hiçbir şey itiraf etme. Asla söylemeyin.

Mercy Callahan geçmişi hakkında konuşabileceğini hiç düşünmemişti. Kardeşi Gideon'la barışmak ve çocukluğunu elinden alan vahşi tarikatın bulunmasına yardım etmek için Sacramento'ya geldiğinde, nihayet konuşmaya hazırdır. Ancak hayatını cehenneme çeviren Ephraim Burton onu oraya kadar takip edince, asla güvende olamayacağını anlar.

Rafe Sokolov, Mercy'yi tekrar hayatına almak için her şeyi yapar ve onu korumak için her yola başvurur. Ancak Ephraim'in Mercy'yi geri almaya her zamankinden daha kararlı olduğu ortaya çıktığında, ardında bıraktığı yıkım izini Rafe bile durduramayabilir. Ephraim yaklaştıkça tehlikede olanın sadece Mercy olmadığı, ona en yakın olanların da Ephraim'in hedefinde olduğu anlaşılır.

**Mercy, Ephraim'i alt etmek için kendini feda edecek mi?
Yoksa her zaman istediği şeyi sonundaelde edecek mi?**

Farrah'a. Kitaplarınız kalbimi ısıtıyor ve karakterleriniz mutfak masalarında bir yer istememe neden oluyor. Senin Cömertliğiniz ilham veriyor ve gülümsemeniz odayı aydınlatıyor. Umarım Mercy'nin Farrah'ını da IRL'deki kadar cesur, zeki, şefkatli ve havalı bulursunuz.

Deb'e. Cesaretinizin beni alçalttığını söylemeyeceğim (olsa bile), çünkü her günü bildiğiniz en iyi şekilde atlattığınızı biliyorum. Ama şunu söyleyebilirim ki seni tanıdığımı ve birlikte çay içmek için sabırsızlandığımı söylemek istiyorum.

Ve Martin'e, her zamanki gibi, seni seviyorum.

Teşekkür

Sarah Hafer ve Beth Miller tüm düzenlemeler için. Tüm arabaların, silahların, yaralanmaların vs. kaydını tuttuğunuz için teşekkür ederim. Doğru kargaşayı yaratmama izin verdiniz.

Komplo için Denizyıldızı. Teşekkür !

Claire Zion, Jen Doyle ve Robin Rue'ya her adımda verdiğiniz destek için teşekkür ederim. Kitaplarımı sevdiğiniz ve bana inandığınız için teşekkür ederim.

Martin Hafer, beynim yoğun bir şekilde kelimeleri üretirken yemek yemeyi ve uyumayı unutmamamı sağladığı ve bana her seferinde 'çıldırıldığımı ama yine de kitabı bitirmeyi başardığımı', bu yüzden 'artık çıldırmayı bırakmam gerektiğini' hatırlattığı için.

Tüm hatalar bana aittir.

Önsöz

Redding, Kaliforniya On
üç yıl önce
22 Mayıs Salı, saat 4.30.

O ölecekti. Rhoda bunun doğru olduğunu biliyordu. DJ Kardeş'in onu Cennet'e geri götürmesine imkân yoktu ve götürse bile sonuç aynı olacaktı. Geri dönmek istemiyordu. Asla.

Yıllar önce bu kamyonun kasasına ilk tırmandığı güne lanet etti. Kaç yıl? Hatırlamakta zorlandı. DJ'in babası Waylon o gece direksiyonun başındaydı ve çocuklarını kucağına alıp onlara her şeyin yoluna gireceğine dair söz vermişti. Her şeyin harika olacağı, oyuncaklarının, yiyeceklerinin ve uyuyacakları sıcak bir yataklarının olacağı yeni bir eve gidiyorlardı.

Ne kadar ? Saf ve aptal.

Mercy sadece bir yaşındaydı, bu yüzden Rhoda bir önceki gece yeterince numara yapmadığı için her zaman akşam yemeği yiyemedikleri o korkunç zamanları hiç bilmiyordu. Ama Gideon onun San Francisco sokaklarında geçirdiği bir geceden sonra eve yüzünde morluklarla geldiğini ve bir müşterinin para vermeyi reddetmesi nedeniyle kahvaltı yapamadıklarını görmüştü. Oğluna daha iyi bir hayat vaat ettiğinde, ona inanmış, isteyerek - hevesle - onları cennete götürecek kamyonun kasasına tırmanmıştı. Cennet'e.

Eden'a. Tükürecekti ama ağzı çok kuruydu. Eden cennet değildi. Cehennem gibiydi.

Gideon o gün sadece beş yaşındaydı, çok değerli ve akıllıydı. Zamanından önce akıllanmıştı. Benim güzel oğlum. Şimdi on yedi yaşında olacaktı. Bir erkek olma yolunda ilerliyordu. Umut etti. Dua etti.

Gideon. Benim güzel oğlum. Onu bu hayatta bir daha asla göremeyecekti. Onun iyi olduğunu, hayatta kaldığını umuyordu. Son dört yıldır her gece, onu on üçüncü doğum gününde yaralı, hatta belki de ölmek üzereyken yalnız bıraktığı için kendine lanet ediyordu. Waylon'ın onun total bedenini bir çöp konteynerinin arkasına atmasını izlemek, Waylon onun ellerini arkadan bağlayıp yüzüstü kamyon kasasına iterken oğluna son bir kez bakmaya çalışmak, sonra Gideon'un Eden'dan kaçışının bedelini almak, onu parçalanmış ve kanlar içinde bırakmak... Hayatının en kötü günüydü.

Ta ki bu kamyonun kasasına üçüncü kez tırmanana kadar, kucağında kızı. Bu kez arabayı Waylon'ın oğlu DJ kullanıyordu, Waylon öldüğünde araba ona miras kalmıştı. DJ'in Eden'dan çıkış ücreti, yaralı Gideon'a sarıldığı sırada Waylon'un onu aynı otobüs durağına götürdüğü zamanki ücretle aynıydı.

Ve her iki seferde de başka erkeklerle evli olmasına rağmen buna boyun eğmişti. Eden'dan önce bedenini çok daha azına satmıştı. Çocuklarının hayatı tehlikedeyken yiyecek ve barınak neydi ki? Hiçbir şey. Bu yüzden şikayet etmeden ödemişti.

Gideon'u dışarı çıkardığı gün, Waylon Birader onu suçlarının cezasını çekmesi için Eden'e geri götürmüştü. DJ ile bugünün sonucunun aynı olmayacağına dair kötü bir his vardı içinde.

Çok yakından tuttuğu titreyen bedene baktı. Mercy yanıyordu. Eden'in şifacısı yardım edememişti ama bu çok büyük bir sürpriz değildi. Rahibe Coleen soğuk algınlığı ve küçük kesiklerle ilgilenirdi.

Mercy'nin enfeksiyonu vardı. Çok kötüydü. Çok kötüydü. O kadar ilerlemişti ki sadece kokusundan bile anlaşılabilirdi. Coleen böyle şeylerle başa çıkacak donanımına sahip değildi.

Rhoda'nın bu sert adımı atmasının nedeni de buydu. Mercy'yi kurtarmak için kendi hayatını takas etmişti. Onu uzaklaştırmak için. Umarım güvenli bir yere, gerçi her yer geride bıraktıkları yerden daha iyiydi.

Eden. Rhoda acı bir atacakken kendini tuttu. Taşıdığı küçük beden olmasaydı ölümü hoş karşılardı. Mercy'nin terle kaplı alnındaki bir tutam siyah saçı sevgiyle okşadı. Büyüdüğünü görmeyi ne çok isterdim!

Gerçi Mercy çoktan büyümüştü. Yaklaşık bir yıl önce on ikinci yaş gününü kutlamıştı. Rhoda on iki yaşına girdiğini hatırlıyordu. Arkadaşlarıyla oyunlar oynadığını hatırlıyordu. Mercy'nin doğum günü hiç de öyle değildi.

Mercy'nin doğum günü gözyaşları ve acıyla doluydu. Ve korkuyla. Çok fazla korku. Hepsi benim suçum. Eden'a gitmeyi kabul ettim. Çocuklarımı körü körüne almayı. Bir yabancıya inandım. Ona yiyecek, barınak ve çocuklarını büyütebileceği güvenli bir yer vaat etmişti. Rhoda da ona inandı, aptallığının bedelini çocukları ödedi.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı Rhoda. "Çok üzgünüm.

Mercy'nin göz kapakları dalgalandı, kirpikleri kalkarak ağabeyininkilere çok benzeyen parlak yeşil gözlerini ortaya çıkardı. "Anne?" Mırıltısı boğuk ve sertti. "Acıyor.

'Biliyorum, bebeğim. Yakında daha iyi olacak. Rhoda'nın bunun doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama bu sözler gözlerini tekrar kapatan biricik kızını yatıştırmışa benziyordu. Umarım uyuyakalmıştır.

Ya da bilinçsiz.

Rhoda aslında ikincisi olmasını umuyordu. DJ Belmont durduğunda Mercy'nin farkında olmadığını umuyordu.

bir saat sonra kamyona bindi ve ondan sonra bir saat daha. Ve ondan bir saat sonra da Rhoda'nın cesedinden parasını aldı.

Ama Mercy'yi Cennet'ten çıkarmak Rhoda'nın katlanmak zorunda kalacağı her şeye değecekti.

Neredeyse varmışlardı. Neredeyse Gideon'u dört yıl önce bıraktığı otobüs durağına varmak üzereydiler. Mercy'nin kulağına fısıldamak için eğildi. "Mercy, tatlım. Uyanık mısın? Mercy'nin çenesi sessiz bir baş hareketiyle eğildi. "Beni dinlemeni istiyorum. Bu çok önemli. Gideon'u bul. O sana yardım edecektir.

Mercy'nin gözleri fal taşı gibi açıldı, şaşkınlığı her halinden belliydi.

"Yapamaz.

O öldü.'

"Hayır, bebeğim. O değil.' Lütfen bu doğru olsun. O kaçtı. O gece onu dışarı kaçırdım, tıpkı şimdi seni dışarı çıkardığım gibi. O yaşıyor ve onu bulmalısın.'

Kızının yeşil gözlerinde duygular parladı. Yaşıyor mu? Ama sen dedin ki-'

"Ne dediğimi biliyorum," diye tısladı Rhoda, Mercy'nin inançsızlığına hazırlıklı olarak. Yas tutan anne rolünü çok iyi oynamıştı. Ama onun ölümüne yas tutmuyordu. Yaptıklarıyla iki çocuğunu da tehlikeye attığı için yas tutuyordu. Onu burada, bu otobüs durağında, kanlar içinde acı çekerken yalnız bıraktığı için üzülüyordu. Ama şimdi bana inanmalısın. O yaşıyor. Ve sana yardım edecek. Onu bul, Mercy.'

Mercy'nin burun delikleri alevlendi, gözleri öfkeyle kısıldı. "Hayır.

Rhoda gözlerini kırıştırdı, kızının sesindeki zehri duyunca afallamıştı. "Ne? Neden olmasın?

'O bencil ve onu bir daha asla görmek istemiyorum. O kaçtı. Yaşadı. Biz ise ...' Mercy'nin gözlerinden yaşlar süzüldü. "Biz acı çektik anne. O bencil olduğu için acı çektik.

Hayır, Mercy. O bencil değildi. Asla öyle değildi.'

'Hayır. Onsuz da iyi olacağım. Sen ve ben iyi olacağız.'

Rhoda'nın gözleri yaşlarla doldu. Biz değil, tatlı kızım. Sadece sen. Kızıyla gitmesine izin verilmeyeceğinden emindi. 'Mercy, bebeğim. Gideon hakkında bilmen gereken bir şey var.'

Mercy yüzünü başka yöne çevirerek gözlerini kapadı. "Hayır.

"Gitmesinin bir nedeni vardı. İyi bir sebep. Çocuğuyla ayrılmayı seçecek kadar iyi. Tek oğlundan. Birinin onu bulmasını umarak onu burada bıraktı. Ona yardım etmesini.

Biliyorum. Çırak olmak istemedi. Çalışmak istemedi. Tembel ve bencildi. Mercy, toplum tarafından kendisine söylenen kelimeleri tükürdü. Mercy'nin kendi 'kocas' tarafından.

Rhoda'nın ne olduklarını söyleyemeyecek kadar korktuğu kelimeler: şeytani yalanlar. Şimdi iki çocuğunu da kaybedecekti, çünkü bu son meydan okuma gösterisinden sonra yaşamasına asla izin verilmeyecekti.

Bunun olmasına nasıl izin vermişti? İşler nasıl bu noktaya gelmişti? "Hayır, Mercy. Rhoda başını salladı. "Tembel değildi.

O

bencil değildi.' Saldırıya uğradı. Dövüldü. Neredeyse ölmüştü. "O-

Kamyon aniden durdu ve Rhoda gerçeği bu kadar uzun süre ertelediği için kendine lanet etti. Artık çok geçti. Kızına söyleyecek çok şeyi vardı ve bunu yapmak için sadece saniyeleri vardı.

"Mercedes," diye fısıldadı kısık sesle. "Sen Mercedes Reynolds'sın.

Mercy'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Ne?

Şoför kapısı açıldı. DJ geliyordu. Saniyeler. Sadece saniyelerin var. Kelimelerini akıllıca seç.

'Sen Mercedes Reynolds'sın. Terrill değil.

Mercy'nin kaşları çatıldı. "Anlamıyorum.

'Ailem Houston'da yaşayan Derrick ve Ronnie Reynolds.
Bul onları. Seninle ilgilenecekler.'

"Anne? Mercy'nin parmakları Rhoda'nın el yapımı ceketini
sıktı. "Mantıklı konuşmuyorsun.

Ama mantıklı davranıyordu. Bir yabancının cennetle ilgili
yalanlarına inandığından beri ilk kez mantıklı davranıyordu.
Doğru olanı yapıyordu. Hayır, asla doğru yapamazdı. Sadece
doğruyu söyleyebilirdi.

Kardeşin Gideon Reynolds. Onu bulmalısın. Ona üzgün
olduğumu söyle. Onu sevdiğimi söyle. Gözleri yaşlarla doldu ve
nereye düştüklerini umursamadan onları kırıştırdı. "Seni
seviyorum. Her zaman ve sonsuza dek.

Mercy'nin dudakları titredi. "Anne?

Selena. Benim adım Selena Reynolds.' Sonra DJ Kardeş'in
elinin tersi çenesine değince tısladı.

"Sessizlik! DJ gürledi.

Mercy geri çekildi, gözlerini kapatarak kaskatı kesildi ve bir
sonraki darbeyi bekledi, ancak DJ'in Mercy ile bir sorunu yoktu,
bu yüzden darbe hiç gelmedi.

Dilinin ucunu kanayan dudağına değdiren Rhoda, DJ'in
karanlık gözleriyle karşılaştı ve hiçbir şey söylemedi. Ona
öğretildiği gibi.

DJ ona uyarıcı bir bakış fırlattı. 'Artık yalan söylemek yok, Rhoda.
Bir gün için yeterince sorun yarattınız.'

Rhoda gözlerini kucağındaki dehşet içindeki çocuğa dikti. O
bir çocuk. Toplum Mercy'nin yetişkin bir kadın olduğunu
düşünüyordu ama değildi. Rhoda'nın kızı neredeyse on üç
yaşında bir kızdı, korkudan aklını kaçırmıştı ama karşı
koyamayacak kadar da yenilmişti. Duygusal ve fiziksel olarak.
Mercy'nin kocası onu dövmüş, o kadar hırpalamıştı ki kanlar
içinde kalmıştı. Tekrar ve tekrar.

Benim hatam. Hepsi benim hatam. Onu durdurmalıydım.

Ama bu imkânsızdı. Rhoda'nın

Mercy'ninkini bırakın, adamın kendi bedenine yaptığı sert muameleyi durdurun.

Onlar birer eşyaydı. Başka bir şey değillerdi.

"Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirecek misin?" diye sordu.

DJ bir kez başını salladı, kollarını uzatırken yüz ifadesi asıktı.

Rhoda Mercy'yi daha sıkı tuttu. "Onu ben taşıyacağım," diye ısrar etti, sonra DJ ona tekrar vurunca bir çığlık attı.

"Sorun çıkarmayı bırak Rhoda," diye hırladı ve Mercy'yi kollarından yakaladı.

Rhoda kamyon kasasının kenarına doğru tırmandı ve DJ onu geriye doğru itmek için geri dönmeden önce bir ayağını yere basmayı başardı.

"Burada kal," diye bağırdı.

Kamyonun bir tarafına sürünerek yan taraftan bakabildi. Mercy asfalt park yerinde cenin pozisyonunda kıvrılmış yatıyordu, vücudu gözle görülür şekilde titriyordu. Ona ne yapmıştı?

"Mercy?" diye seslendi, kendi sesindeki korkuyu duyuyordu.

"Mercy-

Ancak Rhoda'nın çığlığı, DJ'in boynundaki zinciri tutup çekmesiyle aniden kesildi ve hava akışı kesildi. Refleks olarak zincirin dibindeki madalyonu yakaladı ve boğazından çekerek kendine nefes alacak alan açmaya çalıştı. Ama DJ daha sert çekince ağzını açtı ve nefes nefese kaldı.

Zincirden nefret ediyordu. Taşıdığı madalyondan nefret ediyordu. Ona sahip olan adamın onu tıpkı DJ'in şimdi yaptığı gibi kullanmasından nefret ediyordu. Onu kontrol etmek için. Aldığı nefeslerin sahibinin kim olduğunu göstermek için. Ben değildim. On iki uzun yıl boyunca aldığı nefeslerin sahibi olmamıştı.

Zincir mücevher değildi. Bir kölenin tasmasıydı ve o bunu çok uzun süre taşımıştı.

Gözlerinin önünde siyah halkalar dans etmeye başlarken, keskin bir şey derisini delip boynunun arkasına, boğazının derinliklerine inen korkunç zincirin altına doğru kayd.

Bunun o olup olmadığını merak etti. Beni böyle mi öldürecek?

Ama sonra gürültülü bir çıtırtı kulaklarını doldurdu ve zincir boynundan gevşedi. Nefes nefese kaldı, bir eli koruyucu bir şekilde boğazını çevreliyordu. Diğer hâlâ nefret ettiği madalyonu tutuyordu.

Ta ki elinden alınana kadar.

"Burada kal," diye homurdandı DJ. "Ciddiyim, Rhoda.

Ama Rhoda artık dinlemiyordu. Kamyonun açık bagaj kapağına doğru süründü ve yere kayd. Kamyonun kasasının kenarına tutunarak, dengesiz bacakları üzerinde kızına doğru ilerledi.

DJ Mercy'nin yanına çömelmiş, iri ellerinden biriyle zincirini çekiyordu. Diğer elinde bir çift cıvata kesici tutuyordu ve Mercy'nin boynundaki zinciri kesmeye başladı. Ama Mercy nefes almak için mücadele etmiyordu. Bir bez bebek kadar gevşekti, DJ'in sert pençesinde uysaldı.

DJ ayağa kalktı, elinde iki zincir vardı. Rhoda onları kamyonete koyacağını düşünmüştü ama o çimenlik bir alana doğru yürüdü ve cıvata kesiciyle sığ bir çukur kazarak içine attı. örttü, alan bozulmamış gibi görünene kadar kestiği otları okşadı.

Rhoda tökezleyerek Mercy'nin yanına gitti ve kızının yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Mercy? Bir şeyler söyle. Lütfen.

Ama Mercy yattığı yerde donup kalmıştı, hâlâ cenin pozisyonundaydı. Rhoda çılgınca etrafı aradı ama park yeri ıssızdı. Onu duyacak kimse yoktu. Yardım edecek kimse yoktu.

DJ geri dönüyordu, yüzü karanlık ve öfkeliydi.

"Ne yaptın ona ?" Rhoda sordu, ötesinde

onu susturmak için ne yapacağını umursamıyordu. Tüm düşünceleri, mümkün olan her şekilde başarısızlığa uğrattığı kızı içindi.

DJ gülümsedi ve bu görüntü kadının teninde soğuk bir ürperti yarattı. "Ona Kardeş Ephraim'in yolda olduğunu söyledim.

Soğuk ürperti felç edici bir korkuya dönüştü. "Öyle mi?

DJ daha büyük gülümsedi. Ve ceketinin altından bir silah çıkardı.

Rhoda'nın kalbi durdu. İşte o an gelmişti. Onu öldürdüğü an. 'Hayır. Onun önünde olmaz. Lütfen.

DJ güldü. 'Sen pazarlığını yaptın Rhoda. Ben üzerime düşeni yaptım. İkiniz de buradasınız. Cennet'in dışında. Silahı kaldırdı ama Rhoda'yı dehşete düşürerek Mercy'ye doğrulttu.

Rhoda kendini çocuğunun üzerine attı. "Hayır! Söz vermiştin!

'Seni çıkaracağıma söz verdim. Yaşamana izin vereceğime asla söz vermedim. Eğilerek Rhoda'yı Mercy'den sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi uzaklaştırdı.

Yüksek bir patlama bekliyordu ama tek duyduğu küçük bir patlamaydı.

Susturucu, diye düşündü usulca. Bunu o planladı. İkimizin de gitmesine asla izin vermeyecekti.

Mercy'nin vücudu sarsıldı ve elbisesinin ön kısmında parlak kırmızı bir leke yayılmaya başladı.

"Hayır. Hayır, hayır, hayır. Rhoda hıçkıra hıçkıra ağlıyor, kızına uzanıyordu ama DJ onu yeterince uzakta tuttu. "Mercy? Mercy. Lütfen. Gözlerini aç. Lütfen.

Mercy'nin göz kapakları çırpınarak açıldı. Anne. Kelimeyi mırıldandı ama ses çıkmadı.

DJ silahı Rhoda'nın karnına dayarken alaycı bir tavırla, "Annene hoşça kal de," dedi.

Rhoda'nın vücudu sarsıldı, karnında yakıcı bir acı patladı. Dayanılmaz acıyı zapt edemeyerek çığlık attı. Mercy nasıl çığlık atmıyordu?

Ama değildi. Kızı yerde yatıyordu, bakıyordu.

ona baktı. Hala nefes alıyordu. Hâlâ hayatta. "Mercedes,
Rhoda yer dışarı. 'Bul
Gideon. Gideon

Reynolds.'

Mercy cevap vermedi, gözleri şaşkınlık, acı ve dehşetle dolu bir şekilde bakmaya devam etti.

"Kapa çeneni, Rhoda," diye hırladı DJ. 'Kimseyi bulamayacak. Burada ölecek. Tıpkı Gideon gibi. Tıpkı senin gibi.

Rhoda başını sertçe salladı. "Selena. Ben Selena'yım. Rhoda değil. Bir daha asla.'

DJ omuz silkti. "Her neyse. Onu ayağa kaldırmaya çalıştı ama dizleri büküldü.

"Ephraim bunun için seni öldürecek," diye homurdandı.

DJ sadece güldü. 'Hayır, gülmez. Asla yapmaz. Yapamaz.'

Bu hiç mantıklı değildi ama Rhoda'nın zihni kontrolden çıkmıştı ve pek bir şey mantıklı gelmiyordu. "Bunu neden yapıyorsun?

"Çünkü yapabilirim. Rhoda'nın kolundaki tutuşunu sıkılaştırdı ve onu kamyonu doğru sürükledi, ayağa kaldırdı ve yan tarafına yasladı. "İzle, Mercy.

Silahın namlusunu Rhoda'nın şakağına dayadı. İşte bu kadar.

"Güle güle de, Rhoda," dedi, sesinde mizah vardı. "Selena," diye . 'Eğer beni öldüreceksen en azından adımı söyleyecek cesaretin olsun. Selena Reynolds.' Kıkırdadı. "Hoşça kal, Rhoda.

İzle, Mercy. Kardeş DJ emretmişti, Mercy de kendisine öğretildiği gibi itaat etti. İzledi, boğazında bir çığlık dondu kaldı. Anne! Anne! Ama annesi cevap vermedi çünkü annesi gitmişti.

Öldü.

Annesi kamyonun yan tarafına yığılmıştı.

başının yan tarafındaki delik. Bir an için gözlerini kocaman açarak Mercy'ye baktı.

Öldü.

Ve sonra DJ Kardeş annesinin bedenini kaldırdı, kolunu bacaklarının altına koydu ve onu kamyonetin yanından yatağa fırlattı. Eden'dan ayrıldıklarından beri annesini üç kez götürdüğü yatağa.

Mercy'nin bildiği tek ev.

Annesi itiraz bile etmemişti. Onları dışarı çıkarmanın bedeli buydu. Mercy bunu biliyordu. Annesi her seferinde ona böyle söylemişti. Mercy cevap vermek istemişti, annesine buna değmediğini, kendisinin - Mercy'nin - buna değmediğini söylemek istemişti ama konuşamamıştı.

DJ nazik davranmamıştı ama yine de ondan daha iyiydi.

Kardeş Ephraim.

Benim kocam. Bu kelimeyi düşünmek bile onu ürpertti. Ve o da . Kardeş DJ ona öyle söylemişti. Ephraim onu burada bulacaktı. Muhtemelen onu öldürmezdi. Gerçi öyle olmasını isterdi.

Her zaman onun kendisini öldürmesini diledi ama o bunu hiç .

DJ Kardeş kanlı ellerini pantolonuna sürdü ve ona doğru yürümeye başladı. "Hadi, Mercy.

Tek kelime edemeden ona bakakaldı.

Eğildi, kolunu tuttu ve onu ayağa kalkmaya zorladı, ama bacakları gevşek erişte gibiydi. Her yeri acıyordu. Karnı yanıyordu. Avucunu vücuduna bastırdı, sonra donuk donuk baktı. Avuç içi kanla kaplıydı. Kanıyor. Çünkü beni vurdu. Bir rüya gibiydi. Gerçek değildi. Ama gerçektir. Annesi ölmüştü. Ve ben kanıyorum.

"Ah, Tanrı aşkına," diye homurdandı. "Sen de mi?

Gözlerini dikip bakmaya devam etti. Ephraim'in o 'F'yi kullandığını duymuştu.

ama sadece gerçekten kızgın olduşunda. Asla DJ Kardeş'inki kadar rahat bir tonda değildi.

Adam onu kamyonu doğru sşrşklemeye başladı ve kadın birden adamın ne yapmayı planladığını anladı.

Beni de öldşrecek. İkimizi de bırakmaya hiç niyeti yoktu.

Ama neden onları buraya kadar getirmişti? Burası her neresiyse. Tabelada Redding Otobşs Terminali yazıyordu. Otobşsşn ne olduğunu biliyordu ama diğer iki kelimeyi okuyabilmesine rağmen anlamıyordu.

Saatlerce araba kullanmışlar. Neden bunca yolu ikimizi de öldşrmek için geldiler? İstediği zaman durup onları yolun kenarında öldşrebilirdi.

Bizimle oynadığını fark etti. Annesini Mercy'nin özgşr olacağına inandırırıyordu. Annesi ęok umutluydu. şimdi ölmşştü.

Parlak ışıklar aniden gözlerini kamaştırdığında Mercy gözlerini kıstı. Bir araba. Başka bir araba belirmişti ve ışıklarını onlara doğru tutuyordu.

"Lanet olsun! DJ Kardeş yine küfretti. Silahını kaldırdı ve parlak ışıklara doğrulttu. Bir kez ateş etti, ardından parlak beyaz ışıkların şzerinde mavi ışıklar yanıp sşnmeye başlayınca kolunu bıraktı. "Polisler.

Kamyonu doğru koştu ve Mercy'ye tekrar ateş etti. Bacağındaki her sinir ucu kıvılcımlandı, atış baldırının ortasına isabet etti. ęıęlık atmak için ağzını açtı ama ses ęıkmadı.

DJ Kardeş kamyonetine binip hızla uzaklaştı ve son bir kez daha ateş etti, ancak kurşun onu ıskalayarak başının yakınındaki asfalta ęarptı. Yoldaki taş paręaları patladı ve yşzşnşn yan tarafında křęřk acı iğneleri yaladı.

Sonra ortalık sessizleşti, tek ses DJ Kardeş'i koşmaya teşvik eden arabanın yumuşak motor sesiydi.

Polisler. Yani polis memurları.

Kötü olanları. Ona zarar verirlerdi. Onu döverlerdi. Onu hapse atarlardı. Bir daha gün ışığı görmemesini sağlarlar. Eğer seni yakalarlarsa, hiçbir şey söyleme. Hiçbir şeyi kabul etme. Asla topluluktan bahsetme. Asla 'Eden' deme.

Topluluktaki öğretmenlerinden binlerce kez duyduğu tehditler zihninde bir kasırga gibi dönüyor ve ona enerji veriyordu. Kaçmak. zorundaydı.

Kendini ellerinin ve dizlerinin üzerine itti ve ışıklardan sürünerek uzaklaşmaya başladı. Çimenlere doğru. Kardeş DJ'in gömdüğü madalyonlara doğru.

Madalyonundan nefret ederdi. Ama ona ihtiyacı vardı. Onsuz kendini yanlış hissediyordu. Ona ihtiyacı olmasından nefret ediyordu.

Annesi. Annesinin madalyonu da oradaydı.

Annesi ölmüştü. Cesedi Kardeş DJ'in kamyonetinin arkasındaydı.

Onu kurtarmaya çalışan annesi.

Arkasındaki araba hiç hareket etmedi. Hiçbir insan ortaya çıkmadı. Kimse bir tehdit savurmadı. Kimse onu durdurmaya çalışmadı. O da sürünmeye devam etti.

Sonunda dizleri çimenlere değdi ve ağlamak istedi. Acıyordu. Çok kötü. Dünya dönmeye başladı ama o vücudunu ileri itmeye devam etti.

Biraz daha. Biraz daha. Ve sonra onu gördü. DJ Birader'in madalyonları gömerken bozduğu toprak parçası. Yanına çöktü ve eli Ephraim'in kendisine karşı pek çok kez silah olarak kullandığı zincirin etrafına dolanana kadar toprağı tırmaladı.

Onu yerden sürükledi, sonra ikinci bir zincir bulana kadar tırmaladı. Madalyonların üzeri toprakla kaplıydı ve bir zeytin ağacının altında, baş melek Uriel'in açılmış kanatları altında dua eden iki çocuğu gizliyordu. Ama Mercy'nin kazınmış resmi görmesine gerek yoktu. Aklına kalıcı olarak kazınmıştı. Tıpkı isimleri gibi

her madalyonun arkasına kazınmıştır.

Miriam. Rhoda. Cennet'te onlara verilen isimler. Miriam o kadar yaygın bir isimdi ki annesi ona hep kısaca Mercy derdi. Geçen yıl Mercy bunun acımasız bir şaka olduğunu düşünmüştü, çünkü ne kendisi ne de annesi için merhamet yoktu. Ama lakap şimdi anlamlıydı. Çünkü benim adım Mercedes.

O Miriam değildi. Mercedes'ti. Annesi de Selena'ydı.

Annesinin ölmüş olması dışında.

Gözleri yaşlarla doldu. Anne.

Ne kadar süre yerde yattığını bilmiyordu, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Ama sirenlerin çığlığı havayı doldurduğunda, hareket edemeyecek kadar yorgundu.

Polis geliyordu ve o hareket edemeyecek kadar yorgundu.

"Hanımefendi?

Yan yatmış olan Mercy gözlerini açmak için çabaladı. Ama çok yorgundu. Çok yorgundu. Uyuması gerekiyordu.

Elleri üzerindeydi, onu sırt üstü çeviriyordu ve zihni kaçması için bağıırıyordu. Ama hareket edemiyordu. Çok yorulmuştu. Beni yalnız bırak. Uyumam lazım.

"Kahretsin," dedi bir adam. 'Vurulmuş. Karnının alt kısmında kurşun yarası var. Başka bir orta baldır.

Bir kadın 'Nabız zayıf,' dedi. 'Kan basıncı düşüyor. Onu yükleyelim. Bir el yüzünü okşadı. 'Her yoluna girecek, tatlım. Sana yardım edeceğiz.

Mercy ona inanmak istedi. Hem de çok istedi. Ama insanlar burada sana yardım etmedi. Yalan söylediler ve gardını düşürdüler. Sonra da sana zarar verdiler.

Ama Ephraim seni incitti. Kardeş DJ de seni incitti. Ve onlar içerideydi. Onlar toplumdandı. Onunla ilgilenmeleri gerekiyordu.

Bu insanlar ona her ne yaptıysa, daha kötüsü olamazdı.

kendi kocasının yaptığından daha fazla.

Ya onu öldürdülerse?

Neredeyse öyle olmasını umuyordu. Bu onu rahatlatırdı.

Bir

Sacramento, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, 16.45.

Geri döndüm. Tanrım, geri döndüm. Mercy Callahan derin nefes aldı, yoga nefesinin çarpan kalbini sakinleştireceğini umuyordu. Neden bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki? Bu berbat bir fikir. İşleri daha da kötüleştireceğim.

"Mercy, uçakta hiç uyudun mu?"

Mercy kulağına gelen sesle irkildi ve Jetway'den insanlarla dolu terminale çıktıklarında en yakın arkadaşına baktı. Çok fazla insan vardı. Mercy kaçma dürtüsüne karşı omurgasını çelikleştirmek zorunda kaldı. New Orleans'a geri dönmek için. Tekrar.

"Hayır. Ben çok ... Endişeli. Dehşete düşmüş. Sarmal bir yaydan daha sıkı sarılmış. "Her şey çok fazla.

Farrah sempatik bir ses çıkardı. "Biliyorum tatlım. Ama her şey yoluna . Olmazsa da ben buradayım. Seni bırakmayacağım ve eğer ihtiyacın olursa seni eve götüreceğim.

Evim. New Orleans gerçekten evi olmuştu. Orada insanlar onu seviyordu. Orada insanlar ona saygı duyuyordu. İnsanlar orada ona acımıyordu. Ya da altı hafta öncesine kadar acııyorlardı. Yüzünüzün ülkenin dört bir yanındaki gazetelerin ön sayfalarına yayılmasıyla ilgili bir şey vardı, bu da bir tür insanı halkın gözüne sokuyordu. Fotoğrafın altında SERİ KATİLDEN KURTARILDI yazan bir olduğunda, halkın gözleri spekülasyon ve dehşetle doluyor ve Mercy'nin mantıklı bir şekilde yanlış bir şey söyleme korkusu olduğunu bildiği fiziksel bir mesafe oluşuyordu. Ama bu yine de bir mesafeydi.

Ama yine de iyiydi. Ta ki beş gün önceki o lanet CNN röportajına kadar. Hayatta kalan diğer iki biri yaşadıklarını uzun uzun anlatmış, kimsenin isimlerini unutmaması için tüm kurbanlardan bahsetmeyi ihmal etmemiştir. Sanki ben unutabilirmişim gibi. Tabii ki röportajı yapan kadın Mercy'den bahsetmişti ve tabii ki Mercy bunu izleyerek kendine işkence etmişti.

İçerik korkunç değildi. Saygılı bir şekilde aktarılmıştı ama televizyon ekranında kendi yüzünü görmek, ne kadar solgun olduğunu, nasıl dehşete düştüğünü Mercy o gece ya da ondan sonraki gecelerin hiçbirinde uyumamıştı. Başına bir ev yıkılmış gibiydi. Her şey değişmişti.

Ve iş arkadaşlarının her biri yayını görmüştü. Her biri. Bunu ona söylemek zorunda değillerdi. Mercy gerçeği yüzlerinde görmüştü ve bu onu derinden sarsmıştı.

Kendisini gerçekten evi gibi hissettiği ilk yerde bir yabancı gibi hissetmesine neden oldu. Ama Farrah sayesinde New Orleans eviydi ve arkadaşının yanında kalması Mercy'nin şimdiye kadar aldığı tüm hediyelerden daha iyiydi. Eğer Mercy New Orleans'a geri dönerse, Farrah onu asla suçlamayacaktı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Farrah omzunu Mercy'ninkine doğru itti. 'Her seferinde bir adım, kızım. Ne yapman gerektiğini biliyorsun.

Evet, Mercy ne yapacağını biliyordu. Farrah'la ilk tanıştığında, on sekiz yaşındayken ve kendine bir hayat kurmak için çok uğraşırken, her seferinde bir gün düşünmek çok korkutucuydu. Her seferinde bir adım atmayı başarmıştı. Her seferinde bir nefes. Akıl sağlığını korumak için hâlâ bu mantraya ihtiyaç duyuyordu, özellikle de anıların çaresiz avını koklayan sinsi kurtlar gibi yaklaştığı gecelerde.

Ya da Sacramento'ya dönüş uçuşlarında. Mercy'nin tercihi

Dürüst olmak gerekirse, kurtlar. Bu şehir, bu eyalet, kabuslarında sıkça rastladığı yıldızlardı.

"Biliyorum. Her seferinde bir adım. Mercy kendini gülümsetti. "Sen bana gösterdin. Sen ve Ro Ana.

Farrah Romero'nun annesine paha biçilemezdi; sıcak bir gülümsemesi olan, kimseden bir bok almayan bir kadındı. Mercy kendi annesinin de Ro Ana gibi olmasını diledi ve bu dileği onu kelimelerin anlatamayacağı kadar utandırdı.

Mercy'nin annesi de kendi çapında cesur davranmış ve orada hayatını - kelimenin tam anlamıyla - feda etmişti. Bunlar kabusların en kötüsüydü.

Farrah, "Bavullarınızı alalım," dedi. 'Sonra da kiralık arabayı. Yemek yiyecek bir yer buluruz ve kardeşini görmeden önce kendini toparlamana izin veririz.

Mercy, kardeşini her düşündüğünde onu içten içe yakmak için yükselen safrayı yutmak zorunda kaldı. Gideon. Onca yıl boyunca ondan nasıl da nefret etmişti.

Ne kadar da yanılmıştı. Tanrım, ben korkunç bir insanım. Ondandır nefret edecekti, etmediyse de etmeliydi. O ve en iyi arkadaşı Rafe.

İkisine de yanlış yapmıştı. Nefesini tuttuğunu çok geç fark ettiğinde bir baş dönmesi dalgası havayı içine çekmesine neden oldu. Ve terminalin ortasında yürümeyi bırakmış, hoşnutsuz yolcuları etrafından dolaşmaya zorlamıştı. Ben de kabayım. Etrafında küçük siyah noktalar titreşirken 'Tanrım,' diye soluk soluğa kaldı. Bu tam bir saçmalıktı ama bir türlü durduramıyordu.

"Bir şeyin yok. Farrah'ın eli onun sırtındaydı ve orada durdukları sırada küçük daireler çiziyordu. Farrah yolcuların yüzlerindeki çatık kaşları görmezden gelerek sadece Mercy'ye odaklandı. "İşte benim kızım. Bu bir panik atak. Ne yapman gerektiğini biliyorsun. Nefes almak iyi. Al ve ver.

Mercy gözlerini kırıştırdı ve kayışı keserek yeniden ayarladı.

Omzunu. Kedi taşıyıcısı ağırdı ama bu iyi bir şeydi çünkü ısırın acı onu toparlamaya yardımcı oluyordu. Bunu bir daha kimseye itiraf edeceğinden değil. Acının odaklanmasına yardımcı olduğunu en son itiraf ettiğinde, kendini psikiyatri koğuşunda yetmiş iki saatlik bir gözaltında bulmuştu. Bu berbat bir şeydi. "Ben iyiyim. Ben iyiyim.

Farrah gülümsedi, gün ışığı gibi parlaktı. En iyi arkadaşının çok güzel bir gülümsemesi vardı. Bunu görmek bile Mercy'de gülümseme isteği uyandırıyor. Bu Farrah'ın süper gücüydü. "Elbette iyisin," dedi ve sırtını son bir kez sıvazladı. "Hadi gidelim de yiyecek bir şeyler alalım.

Mercy ayaklarına hareket etmesini söyledi. Bir adım bir bir zaman.

Neyse ki ayakları söz dinledi ve Farrah'la birlikte bagaj alım bölümüne doğru yola koyuldular. 'Önce kedileri yerleştirmeliyiz. Kum kabı almak için bir evcil hayvan dükkânı bulacağım. Ve mama. 'Mama' kelimesini duyan Rory taşıyıcısından acınası bir şekilde miyavladı ve Mercy yan tarafını okşadı. "Sus, canavar. Biraz daha hayatta kalacaksın.

Farrah alaycı bir ses çıkardı. 'Bence kedilerin bir ya da iki öğünü kaçırabilir Merce. Ya da on tane. Sıkılmış tek yumruğuyla tuttuğu kedi taşıyıcısını kaldırdı. "Jack-Jack altmış iki kilo ağırlığında.

Mercy güldü, ses yabancı ama hoştu. Farrah onu her zaman güldürebilirdi. "Tam olarak altmış iki kilo değil. Ragdoll cinsi kediciklerinin her biri on dokuz kiloydu. "Ayrıca veteriner ikisinin de sağlıklı olduğunu söyledi. Şişman değiller, sadece sağlamlar.

Farrah'ın kaşları kalktı. 'Sağlam. Bunu sevdim. Sanırım bu kelimeyi kendim için kullanmaya başlayacağım.

Mercy kaşlarını çattı. 'Kes şunu. Kıvrımlı ve harikası. Keşke benim de senin gibi kıvrımlarım olsaydı. Farrah yumuşaktı, tüm tavırları kucaklaşmaya davet ediyordu ve giydiği parlak, cesur renkler koyu teninde mücevher gibi parlıyordu. Bugünün

Kıyafet parlak sarıydı ve gülümsemeler ve takdirlerle başları döndürüyordu.

Farrah, Mercy'nin iyiliği için dramatize ettiği kederli bir sesle içini çekti. 'Hayır, değilsin. Kıvrımlara uygun kıyafet bulmak zor. Keşke ben de ince olsaydım.

Ama Mercy, Farrah'nın gözlerindeki parıltıyı gördü ve gerçeği anladı. 'Hayır, hoşlanmıyorsun. Yüzbaşı Holmes'un kıvrımlarına bakma şeklini seviyorsun.

Farrah sırttı. 'Öyle ve özür dilemiyorum. Benim adamım iyi.

"Evet, kesinlikle öyle. Yüzbaşı Holmes polis modundayken korkutucu olabilse de, nazik ve komik biriydi ve Farrah'ya her zaman en tatlı hazineymiş gibi davranmıştı. Bu da Mercy'nin gözünde adamı fazlasıyla iyi yapıyordu, her ne kadar odaya gir Farrah'ın kendini küçük hissetmesine neden olsa da. "Ama benim tipim değil," diye ekledi Farrah ona eğlenen bir bakış attığında. "Çok büyük, değil mi?

Farrah başını geriye attı ve güldü. 'Kesinlikle öyle, tüm doğru yerlerde. Özellikle bir tanesinde.

Mercy'nin yanakları kızardı. Öyle demek istememişti ama Farrah'ın müstehcen bir yanı vardı. "Her şeyi bırakıp benimle gelmen onun için sorun oldu mu?" diye sordu konuyu değiştirerek.

Farrah ayıldı ve başını salladı. "Onun için sorun değildi. Bana ihtiyacın olduğunu söyledin ve bu onun için yeterliydi. Bir polise ait bir evde kalıyor olmamız onu daha iyi hissettirdi. Omuz silkti. "Endişeleniyor.

Bir polise ait bir ev. Mercy yüzünü buruşturdu. Söz konusu polis. Cinayet masası dedektifi Raphael Sokolov, Gideon'un en yakın arkadaşı. Farrah'ın onun kız kardeşi olduğu gibi, Gideon'un da kardeşi.

Muhtemelen Rafe de ondan nefret ediyordu. Etmeyorsa bile etmeliydi. Ya da yeterli zaman verilirse verirdi. Bencilce umuyordu ki

yine de yapamazdı. İki hafta boyunca başucunda oturduğu Rafe'le ilgili anıları - altın sarısı saçları, yavaş gülümsemesi ve acısına rağmen sınırsız mutluluğu - New Orleans'a döndüğünden beri geçen altı hafta boyunca dönüp durduğu ve uyumaktan korktuğu gecelerdeki tek parlak noktaydı. "Polis malulen izinde. Çünkü o bir kurşun yemişti. Benim için. "Yüzbaşına bunu söyledin mi?

Farrah yüzünü buruşturdu. 'Şey, hayır. Ama polis polistir, Mercy. Adamın yaralarının iyileşiyor olması bir şey ifade etmiyor. O hala derinlerde bir polis. İçgüdüler izne çıkmaz, biliyorsun. Gözlerini aniden kıstı. "Geleceğimizi biliyor, değil mi?

Mercy ağzını açtı, sonra tekrar kapattı.

Farrah'ın kaşları daha da çatıldı. 'Mercy? Geleceğimizi biliyor, değil mi?'

'Hayır, ama kız kardeşinin var. Bir süre onunla kalıp kalamayacağımızı sormak için onu aradım.

"Tamam. Farrah'nın kaşları çatıldı ama temkinliliği devam etti. "Kız kardeşi Sasha, değil mi?

Doğru. Rafe'in evinde üç daire var. Rafe merdivenleri çıkamadığı için en alt katta kalıyordu, en azından ben en son gittiğimde. Bir korkak gibi kaçmadan önce. "Kurşun kalçasındaki kasları yırttı. Mercy onun çektiği acıyı hatırlayınca ürperdi ama şimdi bunun üzerinde duramazdı, yoksa bagaj teslimine asla varamazdı. Nefes al ve ver. Yavaş ve sakin. Sertçe yutkundu ve devam etti. "Alt kattaki daire aslında Daisy'ye ait.

Farrah konuşur gibi, "Kardeşinin kız arkadaşı," dedi ama Gideon'dan her bahsedişinde sanki Mercy'nin kaçmasını bekliyormuş gibi dikkatle konuşuyordu. Ya da bayılıp ölmesini.

Şu anda ikisi de olasılık dışı değildi. 'Evet. Daisy'den hoşlanıyorum. Sanatsal ve eğlenceli biri.' Ama kadın

kendi payına düşen kalp acısını yaşadı ve Mercy daha fazla keşfedebilmeyi dilediği bir yakınlık hissetti. İşte sana fırsat Callahan. Geri döndün. Altı hafta önce buradayken yapmak istediğin her şeyi yapabilirsin.

Gideon'la kalp kalbe konuşmak gibi şeyler. Affedilmesi için yalvarmak gibi.

Gideon seni seviyor. Bunu biliyorsun. Ama bir insanın affedebileceği çok şey vardı. Affedemezse Gideon'u suçlamayacaktı. Yine de bunu da düzeltmesi gerekiyordu.

'Daisy çok şirin bir isim. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum,' diyordu Farrah içtenlikle. "Peki Rafe Daisy'nin dairesini aldıysa, Daisy nerede yaşıyor?"

En üst katta. Yeni değiştirdiler. Rafe'nin kız kardeşi Sasha orta katı kiraladı.

Ve orada mı kalacağız?

"Birkaç günlüğüne. Rory'nin taşıyıcısını okşadı. "Kedileri kabul eden uzun süreli bir otel bulana kadar.

Yürürlerken Farrah onu inceledi. 'Uzatılmış mı? "Uzatılmış" tam olarak ne kadar uzun?"

Mercy dudağını ısırdı. "Bilmiyorum. Biraz boş zamanım var.

"Ne kadar izin?"

Mercy, Farrah'nın tepkisi için kendini hazırladı. "İki ay.

Farrah yürümeyi bıraktı ve şaşkınlık içinde Mercy'ye baktı. "İki ay mı? Nasıl?" Mercy'nin kolunu çekerek duvara yaslanmalarını ve trafik akışından uzaklaşmalarını sağladı.

"Nasıl iki ay tatil yapabildin?"

Nefes al ve ver. Yavaşça. 'Bu tatil değil. İzindeyim. Kişisel izin.' Ve buna sahip olduğum için şanslıyım, dedi kendi kendine yüzüncü kez.

Arkadaşının kahverengi gözlerini endişe kapladı. "İzin istemekten hiç bahsetmemiştin.

"Çünkü ben yapmadım. Mercy duvara yaslandı ve gözlerini kapattı. "Her şeyi berbat ettim. İş yerinde.

"Ah, tatlım," diye mırıldandı Farrah. "Ne oldu?

'Pazartesi gecesi CNN'e verdiğim özel röportajdan sonraydı. Dikkatim dağıldı. Bazı test örneklerini karıştırdım.'

Farrah'ın nefesini tutması, bilmediği her şeyi anlatıyordu. Mercy'nin işinde numuneleri büyük bir olaydı. Hem de çok büyük. İnsanların gelecekleri onun ellerindeydi. Masumiyetleri ya da suçlulukları genellikle New Orleans Polisi için yaptığı DNA analizlerinin sonuçlarına bağlıydı. Masum bir adamı mahvedebilirdim.

"Yine de," diye ekledi Mercy, "her iki örneği de inceledikten sonra anladım. Savcı suçlamada bulunmak için kullanmadan önce ilk raporu düzeltebildim. Amirime söyledim ve o ve amiri beni Perşembe öğleden sonra bir toplantıya çağırdılar. Kovulacağımı sandım. Mercy gözlerini açtığında Farrah'ın şefkat ve endişe dolu bakışlarıyla karşılaştı. 'İtiraf ettiğim ve bu benim ilk hatam olduğu için şanslıyım. Çok baskı altında olduğumu bildiklerini ve Sacramento'dan ilk döndüğümde izin almam için beni teşvik etmiş olmayı dilediklerini söylediler. Gideon'dan -ve Rafe'den- ilk kaçtığı anda kafasını kuma gömmüştü. "Ama yapamadılar.

"İşinizi etkilemediği sürece hayır.

"Ki etkiledi.

Farrah, "Elbette öyleydi," dedi, sesi o kadar keskindi ki Mercy irkildi. 'Lanet olası bir seri katil tarafından kaçırıldın, Mercy. Neredeyse ölüyordun.

Farrah'nın gözlerindeki ıstırap dolu yaşlar Mercy'nin onun ses tonuna alınmasını engelledi. "Ama ben yapmadım. Ben iyiyim.

"Hayır, iyi değilsin, seni inatçı şey. Farrah titreyen eliyle saçlarını geriye doğru taradı; yüzünü çok iyi çerçeveleyen doğal kesilmişti. 'Sadece çünkü sen

fiziksel olarak yaralanmamış olmanız iyi olduğunuz anlamına gelmez. Ayrıca, Dedektif Sokolov yaralandı ve neredeyse ölüyordu. Bu bir travmaydı. Gözle görülür bir şekilde sakinleşmek için mücadele ederken parmaklarını dudaklarına bastırdı. "Neredeyse seni kaybediyordum," diye ekledi yıkılmış bir fısıltıyla.

Mercy bunu düşünmek istemedi. Şimdi değil. Yaşadığı çileyi hatırlamasına izin verirse, geri dönüp Sacramento'dan kalkan en yakın uçağa doğru koşabilirdi. 'Sadece çalışır ve rutinime sadık kalırsam, bunun üstesinden gelebileceğimi düşündüm. Daha önce de işe yaramıştı.

Farrah'ın sesi tekrar sessizleşmişti. Sakinleştiriciydi. "Daha önce işe yaramıştı çünkü sen de bir terapistle gidiyordun.

'Bunu da yapmam gerekiyor,' diye itiraf etti Mercy. "Amirlerim hatamdan dolayı kimsenin beni suçlamadığını ve geri dönmemi istediklerini, ancak bir terapistin ruh halimi onaylaması gerektiğini söylediler.

Farrah onun kolunu sıktı. "Bu senin için sorun olur mu?

Mercy omuz silkti. 'Olmak zorundayım. Bu makul bir gereklilik. Ayrıca, işimi seviyorum ve bu konuda gerçekten çok iyilerdi. Sanırım ben kendime daha sert davrandım.

Farrah kuru bir sesle, "Hayır," dedi. "Öyle olmadığını söyle. Mercy'nin dudakları kıvrıldı.

"Öyle değil.

"Ve sen de söyleyen yalancı bir McLiartface'sin.

Mercy homurdandı. "Son zamanlarda yeğenlerine bakıcılık yapıyordun, değil mi?

"Ben . Farrah kedi taşıyıcısını yere bıraktı ve Mercy'yi sert bir şekilde kucakladı. "Bu senin için bir uyandırma çağrısı gibiydi, ha?

Ve nasıl. Mercy, Farrah'nın omzuna yaslanmış bir şekilde başını salladı. "Evet. Masum bir adamı hapse gönderebileceğimi fark ettim ve Kendimi kaybettim. İtiraf etmek zorunda kaldım.

'Elbette sen yaptın. Sen iyi bir insansın, Merhamet et.

Callahan.'

Mercy bundan pek emin değildi. Oldukça kötü şeyler yapmıştı. Ama telafi etmek için buradasın, diye düşündü ve bu nedenle itiraz etmedi. "Patronlar bana iki ay izin verdiğinde, Kaliforniya'da olanlarla yüzleşmem gerektiğine karar verdim.

Farrah uzaklaştı, yüzünde temkinli bir ifade vardı. 'Kaliforniya'da mı? Sacramento'da mı demek istiyorsun? Ya da ...'

Farrah Mercy'nin Kaliforniya'daki geçmişini biliyordu - en son Şubat ayında Sacramento'da tehlikeyle burun buruna gelmişti ama aynı zamanda eyaletin en kuzeyinde korku içinde geçirdiği çocukluğunu da. Mercy'yi sersemleten, akıntıya kapılmasına ve evine kaçmasına neden olan yeni bilgi dışında tüm ayrıntıları bilen tek kişi Farrah'tı. Mercy bunu kimseyle paylaşmamıştı. Kendisi de henüz tam olarak sindirememişti.

Gideon hakkında bilmen gereken bir şey var.

Ah, anne. Neden daha hızlı konuşmadın? Neden çok geç olmadan bana söylemedin? Çünkü Mercy artık gerçeği biliyordu ve bu, daha önce bildiğini sandığı her şeyi alt üst etmişti.

"Ya da," diye fısıldadı Mercy, uyanırken düşüncelerine ve en kötü kâbuslarına musallat olan o kelimeyi söylemek istemeyerek - söyleyemeyerek.

Eden. Annesini öldüren DJ Belmont'u besleyen tarikat. Ephraim Burton'ı yücelten tarikat. Beni incitti. Tekrar ve tekrar ve tekrar.

Farrah'nın omuzları çöktü çünkü Mercy'nin yüksek sesle söylemediği şeyin tüm sonuçlarını anlamıştı. "Ah, tatlım. Bunca yıldan sonra neden şimdi? Ne değişti?"

Asıl soru buydu, değil mi? On üç yıl önce Eden'dan kaçmış, yaşadıklarını unutmak için yıllarca terapi görmüştü. Unutmamak gerek. Hiç kimse

cinsel saldırıyı asla gerçekten unutamadı. Ama anılarla yaşamayı, onları zihninde uygun yerlere yerleştirmeyi başardı. Çok iyi gidiyordu.

Sacramento'ya kadar. Gideon'a kadar. Gerçeği öğrenene kadar.

"Gideon," diye mırıldandı. "O her şeyi değiştirdi. Onu görmek zorundayım. Ona üzgün olduğumu söylemeliyim.

Farrah kaşlarını çattı. "Ne için üzgünsün?" "Ondan bunca zaman nefret ettiğim için.

"Mercy, tatlım, bu konuşmayı yapmıştık. Seni o korkunç yerde bıraktı. Patronunu öldürdü ve çalışmak istemediği için kaçtı. Seni ve anneni acımasız sonuçlara katlanmak zorunda bıraktı. Kızgınlık doğaldır.'

Ama bunların hiçbiri doğru değildi. O zamanlar onlara sahip olan adamlar tarafından uydurulmuş iğrenç bir yalandı. Neden sorgulamadım? Neden bu saçma hikayeye inandım? Annem neden buna inanmama izin verdi? Bir hıçkırık boğazında kök salmaya başladı ve Mercy onu geri püskürttü. "O sadece on üç yaşındaydı.

Farrah onun yanağını okşadı. "Biliyorum. Gençti ve korkmuştu. Muhtemelen o gittikten sonra senin ve annenin neler çektiğini bilmiyordu.

Mercy başını salladı. 'Hayır, anlamıyorsunuz. Daha önce buradayken bir şey öğrendim. Gideon'un neden kaçtığını öğrendim. Öylece kaçıp gitmemiş.

Farrah'ın gözleri büyüdü. "Ne? Nasıl kaçtı o zaman?

Mercy annesini, hayatının o son dakikalarını düşündü. "Annem onu bulmamı söyledi. hemen önce...' Öldürülmeden hemen önce. Mercy bu kelimeyi de söyleyemedi. Çünkü bu benim hatamdı. Annesi hayatını feda etmişti. Benim için. "İlk başta şok olmuştum, çünkü bunca zamandır öldüğünü sanıyordum. Ama annem kaçtığını, hayatta olduğunu ve bana yardım edeceğini söyledi. Ama sonra o kadar

Kızgındı. Hayır dedim, bencil olduğunu söyledim. Annem "Gideon hakkında bilmen gereken bir şey var" dedi. Ve şimdi onun ne olduğunu biliyorum.

Farrah sanki kalabalık bir havaalanı terminalinin duvarına dayanmamışlar gibi sabırla bekledi.

Mercy tekrar yutkundu. "Ona zarar verdiler. Onu dövdüler. Neredeyse onu öldürüyordum."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Farrah, dehşete düşmüştü. "Neden? Patronunu öldürdüğü için mi?"

"Bunu yaptı, ama sadece adamlardan biri ... yapmaya çalıştığında karşılık verdiği için. Söyleyin. Korkaklığı bırak. Söyle. Söyle. "Ona tecavüz etmeye çalıştı. Kazayla adamı öldürdü ve topluluktaki diğer adamlar onu o kadar kötü dövdü ki neredeyse ölüyordu. Yürüyemiyordu, göremiyordu, bilinci yerinde değildi.

Farrah şok içinde bakakaldı. Sonra kendini biraz salladı ve "Nasıl dışarı çıktı?" diye sordu.

"Anne.

"Ah. Kelime Farrah'ın ağzından sessiz bir nefesle kaçtı. 'Şimdi anlıyorum. Annen onu , değil mi? Tıpkı seni kaçırdığı gibi.

Mercy başını salladı. "Ama onu bir otobüs durağında tek başına bıraktı, birilerinin onu bulacağını umuyordu. Onu bırakmak zorundaydı. Oraya geri dönmek zorundaydı. Eden'a. "Benim yüzümden.

Seni korumak için. Oh, Mercy. Çok özür dilerim."

Mercy gözlerini hızla kırptırdı. Ağlamayacaktı. Burada olmaz. "Bilmiyordum. Ondan yıllar boyunca nefret ettim. Yapmadığı bir şey için ondan nefret ettim.

'Seni affedecektir. Bunu biliyorum.'

"Çoktan yaptı. En azından bunun için. "Sanırım kendimi affetmedim.

Farrah tekrar, "Hayır," dedi. "Öyle olmadığını söyle.

Mercy kendi kıkırdamasını duyunca şaşırdı. "Öyle. Öyle.

öyle.'

Farrah ona tekrar sıkıca sarıldı. 'Bunu da atlatacağız. Sen ve ben. Seni bırakmayacağım.'

Mercy sıkılmaktan nefes alamıyordu ama Farrah'nın kucağından da ayrılmak istemiyordu. Bu sevgiydi, güvenlikti. Kabullenmeydi. "İki ay boyunca kalacak mısın?" diye sordu hafifçe, sarılırken bile.

'İyi olduğunu öğrenene kadar kalacağım. Üniversiteden gelecek vaktim var ve kaptanım için yalnız kalırsam, kendisini lanet bir uçağa bindirebilir. Sen buna değersin, Mercy.'

"Seni seviyorum, Ro. Mercy kelimeleri ağzından kaçırdı ve kendini şok etti. Farrah bu sözleri ona sık sık söylemişti ama Mercy hiçbir zaman karşılık verememişti. "Bunu yıllar önce söylemeliydim. Sen benim hiç sahip olmadığım kız kardeşimsin. Senin ailen benim ailem.

Farrah şaşkınlıkla gözlerini kırptırarak geri çekildi ve sonra gözleri tekrar yaşlarla doldu, ama bu sefer mutluluk ve şefkat gözyaşlarıydı. "Ah, bebeğim. Ben de seni seviyorum. Omurgasını dikleştirdi ve kedi taşıyıcısını kaptı. "Rimelim akmaya başlamadan bavullarımızı alalım.

Mercy ayaklarını hareket etmeye zorladı. Her seferinde bir adım. Her seferinde bir nefes. Bunu yapabilirsin. Cesur ol. En azından kardeşiyle ya da Sokolov'lardan herhangi biriyle yüz yüze gelmeden önce kendini toparlamak için birkaç saati vardı.

"Şuna bakar mısınız? Farrah yürüyen merdivenin aşağısını, insanların bagaj tesliminde beklediği yeri göstererek, "Şuna bakar mısınız?" dedi. Elllerinde pankartlar olan insanlar.

Özellikle de Sasha Sokolov gibi her harfi farklı renkte olan ve üzerinde CALLAHAN yazan bir tabela tutan insanlar. Çünkü Sasha'nın tarzı buydu.

Kardeşi gibi uzun boyluydu. Kardeşi gibi sarışındı, Mercy'nin imrendiği bir iç neşeyle parlayan aynı koyu kahverengi gözlere sahipti. Tıpkı ağabeyi gibi.

"Bu Sasha, kadarıyla? Farrah çizdi.

Mercy gergin bir şekilde bekleyen kalabalığın arasında Rafe'yi aradı ama Rafe kız kardeşinin yanında değildi. İçindeki hayal kırıklığı kurşun gibi otursa da, rahatlama biraz başını döndürdü. Neden onunla buluşmaya gelmişti ki? Tek bir kelime bile etmeden onu terk etmişti. "Evet. Bizimle buluşacağını bilmiyordum. Ona hangi uçakta olduğumuzu bile söylemedim.

Çünkü Sasha'nın onlarla tanışmasını istememişti. Kimsenin onlarla tanışmasını istememişti. Önündeki zorlu konuşmalara kendini hazırlamak için zamana ihtiyacı vardı.

"Merhamet! Sasha gökkuşağı işaretini sallayarak bağırdı. "Bu tarafa! Hiçbir şey için beklemek istemeyen Sasha, sahada dans eden bir koşucu gibi birkaç yolcunun yanından geçerek hücumla geçti.

Farrah güldü. "Sanırım bu eğlenceli olacak.

Mercy tam kendini çarpışmaya hazırlamıştı ki Sasha onu şiddetle kucakladı ve ayak parmaklarına kadar kaldırdı. "Seni gördüğüme çok sevindim," diye fısıldadı Sasha, sonra elini Farrah'a uzatarak geri çekildi. "Ben Sasha.

Farrah, Sasha'nın elini atlayarak sarılmak istedi ve Sasha mutlu bir ses çıkardı. 'Ben Farrah. Bizimle buluştuğunuz için teşekkür ederim.

Sasha, Mercy'ye sahte bir bakış atarak geri çekildi. 'Kolay olmadı. Saatlerdir buradayım, New Orleans'tan kalkması ya da aktarma yapması mümkün olan her uçuşu bekledim.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Mercy.

Sasha onun özrünü elinin tersiyle itti. "Bizi düzgünce tanıştır, Mercy.

"Sasha, bu benim en iyi arkadaşım Dr. Farrah Romero. Farrah, Sasha Sokolov.'

Sasha mükemmel kemerli kaşlarını kaldırdı. "Doktor mu?

"Ben bir biyofizikçiyim," Farrah açıkladı. "Ben bir için çalışıyorum.

üniversite.'

Sasha başıyla onayladı. "Çok güzel. Eğer , en küçük kız kardeşim Zoya ile sohbet etmeni çok isterim. Doktor olmak istiyor. Tıp doktoru sanırım, ama henüz on yedi yaşında, yani ...'

Farrah gülümsedi. "Onunla konuşmaktan mutluluk duyarım.

"Mükemmel. Sasha başını salladı. "Nerede benim terbiyem? Her iki eline birer kedi taşıyıcısı aldı ve alçak sesle ıslık çaldı. 'Kahretsin, Mercy, burada kaç tane kedi var? Ve tuğlaların üzerinde mi oturuyorlar?

Farrah başını salladı. "Öyle değil mi? Dev gibiler.'

Mercy kendini gülümsemeye zorladı çünkü endişesi yeniden artmaya başlamıştı. Burada çok fazla insan vardı. Çok fazla gürültü.

"Hey," diye mırıldandı Farrah, onun gerginliğini hissederek. 'Git otur. Ben çantalarımızı getireyim.

Mercy başını salladı. "Ben gidip kiralık arabamızı alayım ve seninle kaldırımda buluşalım.

'Hayır,' dedi Sasha. 'Araba kiralamaya gerek yok. Bugün babamın SUV'sini kullandım, siz buradayken onu ödünç alacaksınız. Tesla'yı aldığından beri artık hiç kullanmıyor.

Tesla mı? Gerçekten mi? Farrah mırıldandı.

"Karl'ın başarılı bir pazarlama ajansı var," dedi Mercy ona, sonra Sasha'ya döndü. "Buna gerek yok, gerçekten.

Sasha ona uzun uzun baktı. "Evet, öyle. Gideon aileden biri. Sen de Gideon'un kız kardeşisin. Dolayısıyla sen de ailedensin ve hiçbir ailemiz ziyarete geldiğinde araba kiralamaz.

"Bir süre burada olacağım," dedi Mercy, Sasha Sokolov'un oluşturduğu tsunami karşısında tutunabileceği bir argüman bulmaya çalışarak.

"Daha da iyisi," diye karşılık verdi Sasha. 'Ayrıca, bu sabah kedi malzemeleri almak için evcil hayvan dükkanına uğradım bile. Yiyecek, kum, bir

Kum kabı. Hatta birkaç oyuncak. Bavullarınızı aldıktan sonra doğruca benim evime gidebiliriz, orada dinlenebilirsiniz. Bununla birlikte, kedileri sanki hiçbir ağırlıkları yokmuş gibi taşıyarak bagaj karuseline doğru ilerledi.

"Vay canına," dedi Farrah açık bir hayranlıkla. 'Etkilendim. Benim seni böyle buldozer gibi ezmem yıllarımı aldı ama o birkaç haftada çözdü. Hepsi böyle mi?'

Mercy iç çekti. "Evet. Geniş bir aileleri var. Birbirlerini çok seven, büyük, gürültülü, saldırgan, şamatacı bir aile. Gideon'u çok seven bir aile. "Sekiz çocukları var ve Bayan Sokolov da en az Ro Ana kadar büyük bir doğa gücü.

Irina Sokolov da Mercy'nin savunmasını buldozerle aşmış, Mercy'ye sanki başka bir Sokolov'muş gibi annelik yapmıştı. Mercy ilk başta karşı çıkmış, Rafe'in hastane yatağının yanında otururken yalnızlığı tercih etmişti ama Irina buna izin vermemişti. Doğal bir yakınlık geliştirmişlerdi ve ziyaretinin sonunda Mercy yaşlı kadını sevmeye başlamıştı, New Orleans'a geri döndüğünde danışmanlığını özlemişti. Onu tekrar görmek güzel .

"Peki ya Sasha'nın kardeşi? Farrah sinsice sordu. "O da doğanın bir gücü mü?

Farrah'nın imalarını görmezden gelen Mercy dürüstçe soruyu değerlendirdi. "Hayır. Rafe'de ailenin geri kalanında olmayan bir sessizlik var. İlk başta bunun Rafe'in yaralanmış ve acı çekiyor olmasından kaynaklandığını düşünmüştü ama kısa sürede sessizliğinin çok derin olduğunu ama bunu ailesinden sakladığını öğrenmiş ve nedenini hiç sormamıştı. Bilmek isteyip istemediğinden emin değildi, çünkü bilmek Rafe'in istediği yakınlığı teşvik edecekti, ama bu onu ölümüne korkutmuştu. "Ya da en azından burada kaldığım iki hafta boyunca görmedim.

'Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum,' dedi Farrah. Sasha'nın çantalarımızı bulmasına yardım edeceğim. Neden sen de kadınlar tuvaletine gidip

Tazelenmek mi? Orası daha sessiz olur. Seni şuradaki kapının yanında bekleyeceğiz.'

Mercy minnettarlıkla başını salladı. "Edeceğim. Teşekkür ederim. Yine de bir an durakladı, Farrah ve Sasha'nın bagaj karuselinin yanında birbirlerini tanımalarını izliyordu. Farrah, Sasha'nın başını geriye atıp gülmesine neden olan bir şey söyledi ve o anda Sasha kardeşine o kadar çok benziyordu ki Mercy'nin kalbi acıdı.

Rafe de böyle gülmüştü. Çok sık değil -çok fazla acı çekiyordu- ama bir ya da iki kez alaycı bir şey söylediğinde kahkahası patlıyordu, neşeli ve mutlu. O anlarda altın gibi olurdu. Güzeldi. Benim gibi biri tarafından dokunulmaz.

Ve sonra o son seferde, kızın orada olduğu son gün, adam ayrılmış, sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi ona bakmıştı. Kal, diye mırıldandı. Bakalım bu iş nereye varacak. Lütfen. Ve sonra onu öpmüş, kim olduğu ve ne istediği hakkında bildiğini sandığı her şeyi paramparça etmişti.

Eve kaçmasına neden olan şey buydu, bardağı taşıran damla. O korkunç, güzel, inanılmaz öpücük. Çok kızgın olmalıydı. Belki onu bir daha görmek bile istemeyecekti. Belki de bir otel bulmalıydı, hemen şimdi.

Ya da belki de artık büyümeli ve korkak bir çocuk olmayı bırakmalıydı. Mercy vücudunu olarak döndürerek bayanlar tuvaletine yöneldi ve karnında kızgın arılara dönüşen kelebekleri sakinleştirmeye çalıştı.

Sacramento, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 17.00.

Sonunda. Ephraim saatlerdir bekliyordu, kendi uçuşu

New Orleans'tan o öğleden sonra erken saatlerde inmişti. Mercy onu bir hafta içinde iki ülke arası uçuşla oldukça neşeli bir kovalamacaya sürüklemişti.

Pazartesi gecesi televizyonda Mercy'nin yüzünü görür görmez Louisiana'ya uçmak için yer ayırtmıştı. Ya da en azından on üç yıl boyunca öldüğünü düşündüğü Mercy'yi canlı görmenin şokunu atlatır atlatmaz.

CNN röportajı şoklarla doluydu. Mercy hâlâ hayattaydı. Bir seri katil tarafından kaçırılmaktan kurtulmuştu. Ama başka bir kurban daha vardı: Ephraim onunla evlendiğinde Miriam adını Eileen. Şimdi o da bu seri katilin ellerinde ölmüştü. Ve en tehlikeli şok da Miriam'ın madalyonunun bulunması ve polisin eline geçmesiydi. Bu da demek oluyordu ki, Miriam madalyondan düğün fotoğraflarını çıkarmamışsa, polisler artık onun yüzünü biliyordu.

Neyse ki artık fotoğraftaki gibi korsan armasını takmıyordu. En azından dışarıda takmıyordu. Sadece Eden'de, çünkü toplumdaki hiç kimse, hiçbirinin erişemeyeceği bir ameliyat geçirdiğini bilemezdi.

Ama polislerin onun yüzünü bilme ihtimali çok zayıftı. Elleri resmi olsaydı, televizyonun her yerine yayarlardı. Tıpkı Mercy'ninkinin o yayında olduğu gibi.

CNN muhabiri izleyicilerine Mercy'nin şu anda nerede yaşadığını söyleyerek çok yardımcı olmuştu. Ephraim günlerce Mercy'yi New Orleans'ta takip etmiş, rutinini öğrenmişti. Dün gece için plan yapmıştı, ancak komşusundan Sacramento'ya geri döneceğini ve onu kaçıracağını öğrendi.

Mercy'nin komşusunu öldürmeyi planlamamıştı ama kadın onun yüzünü görmüştü. Başka seçeneği yoktu. Tehditleri ortadan kaldırmak için tercih ettiği yöntem kurbanının boynunu kırmaktı - ve bu konuda çok iyiydi - ama o

Yaşlı kadının doğal sebeplerden ölmüş gibi görünmesi için onu boğmuş, bu da daha fazla çaba gerektirmişti. Mercy'nin izini sürmek beklediğinden çok daha zor olmuştu.

Ama her şey yolunda gitmişti çünkü işte oradaydı, kadınlar tuvaletine doğru yürüyordu. Mercy Callahan, ya da artık kendine öyle diyordu. Karısıyken Mercy Burton'dı. Eden boşanmaya izin vermediği için de hâlâ Mercy Burton'dı.

Dikkat çekmek istemediği için yavaşça tuvaletlere doğru ilerledi. Mercy'nin ya da piç kardeşinin kendisinden kimseye bahsedip bahsetmediği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Miriam'ın madalyonundaki fotoğrafının ortaya çıkma ihtimali vardı ve dikkatsiz davranmayacaktı.

Dikkatsiz adamlar yakalandı. Ben yakalanmayacağım.

Miriam'a ilk kez lanet okumuyor, onu öldüren rastgele yabancı yerine boynunu kıran kişinin kendisi olmasını diliyordu. Eğer olması gereken yerde -Cennet'te, benimle- kalsaydı, hâlâ hayatta olacaktı. Madalyonu polisin elinde olmak yerine güvende olurdu. Fotoğrafı hâlâ güvende olacaktı.

Pastor'a düğün fotoğraflarını kadınların madalyonlarına koymanın berbat bir fikir olduğunu söylemişti ama adam cidden yanılmaz olduğunu düşünüyordu. Otuz yıl boyunca kendisine Tanrı'nın elçisi, Eden'in kendi rahibi olduğu söylendikten sonra Pastor kendi basınına inanmış ve ciddi bir Tanrı kompleksi geliştirmişti.

Ama Pastor yaşlıydı. Ve sırada ben varım. Tek tehdit Pastor'un ölümünden sonra Eden'in kontrolünü ele geçiren kişi DJ Belmont'tu.

Ve onu bir hamamböceği gibi yerin dibine sokmak üzereyim. Küçük Mercy'yi Eden'e geri götürür götürmez, DJ'in yalan söylediğini kanıtlayabilecekti. DJ, Pastor'a Mercy'yi öldürdüğüne ve onu gömdüğüne dair yemin etmişti.

ceset asla bulunamayacaktı.

Ancak DJ'in yalanı, genç kadının kadınlar tuvaletine tek başına girmesiyle kanıtlandı.

Arkadaşlarından ayrılmış olması biraz şanstı. Diğer iki kadını öldürmek zorunda kalmak istemiyordu ama mecbur kalırsa öldürecekti. Yanında sadece Mercy'yi götürmek istiyordu.

Ait olduğu yere. Ve kimse onu durduramayacaktı.

iki

Sacramento, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, :03

Neyse ki kadınlar tuvaleti tamamen boş ve sessizdi. Sessizlikte düşünebilirdi. Düşünmek istediğinden değil tabii.

Kaliforniya'ya geri dönmüştü. Gideon'a geri döndü. Rafe'e. Ve burada yüzeye çok daha yakın görünen Eden'in anılarına geri dönmüştü.

Eden. Gideon ve Rafe'le tekrar yüzleşmekten ne kadar korksa da, Kaliforniya'da olmak bile onu neredeyse hiperventilasyona sokuyordu. Eden buralarda bir yerdeydi. Sacramento'nun kuzeyinde, canavarların saklanıp istismarlarına devam edebilecekleri dağların tepesinde bir yerde.

Ephraim Burton ve DJ Belmont gibi canavarlar. Ürperdi. DJ annesini öldürmüştü ama onu ruhunun derinliklerine kadar dehşete düşüren Ephraim'di. Hâlâ da korkutuyordu. Onun hatırası, büyük ve iri cüssesi, vurdukça vuran sert elleri, onu eskiden olduğu gibi travma geçirmiş bir kıza dönüştürme gücüne hâlâ sahipti. Tek gözü, yoğun ve çok acımasız. Onu inciten bedeni.

, Mercy. Sana bir yıl boyunca tecavüz etti. Neredeyse ölene kadar. Annesinin fedakarlığı olmasaydı ölecekti.

Ama Anne fedakârlık yaparak Mercy ve Gideon'un kaçmasını sağlamıştı. Gideon o zamandan beri Eden'ı arıyordu. İnsanlara yardım etmek için FBI'da özel ajan olmuştu. Eden'ı bulmak için. Hâlâ köleleştirilmiş olan diğerlerini kurtarmak için.

Hâlâ korkuyor ve acı çekiyor. Ben ondan saklanmak için kaçarken, hayattan saklanmak için. Her şeyden saklanmak için. Bir yandan da her şeyi alan canavarları bulmasına yardım etmeyi reddediyordum.

Artık değil. Gideon ve onun gerçeğe olan tutkusu sayesinde her şey değişmişti. FBI artık Ephraim Burton'ı biliyordu. Bir banka soygunu onu saklanmaya itmeden önce Harry Franklin olduğunu biliyorlardı. Onu Eden'e göndermişti. Bir FBI görev gücü onu arıyordu.

Onu bulurlarsa, cinayet ve cinsel saldırıdan tutuklarlar. Çok fazla kurban var. FBI ona karşı tanıklık etmesini isteyecektir. Onu tekrar görmek zorunda kalacaktı. Hâlâ kâbuslarını süsleyen o yüze bakmak için.

Midesindeki kızgın arılar oğul verdi ve uçakta bir şey yemediği için aniden sevindi. Ephraim Burton dışarıdaydı. DJ Belmont da öyle. Annesi öldüğünde yeryüzünde özgür insanlar olarak dolaşıyorlardı. Bunca zamandır saklanıyordum, kendi gölgemden korkuyordum.

Daha fazla değil. Çünkü doğru olanı yapmak için geri dönmüştü. "Hâlâ korkuyor olabilirim," diye mırıldandı sessizce, "ama artık saklanmayacağıma adım gibi eminim.

Başını kaldırıp kendi yansımasına baktı. Solgundu ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Ama gözleri berraktı ve omurgasını dikleştirdi, aniden bir amaçla doldu. Sen zayıf değilsin. Hayatta kaldın. Buradasın. Ve artık o sana tecavüz ederken korkudan sinmiş küçük bir kız değilsin. Geleceğinden sorumlu yetişkin bir kadınsın.

Sacramento'ya telafi etmek için gelmişti. Gideon'a, Rafe'e. Ama aynı zamanda ona, annesine ve daha pek çok kişiye işkence eden adamları yok edip telafi edebilir miydi?

Bu güçlendirici bir düşünceydi. 'Bunu yapabilirsin,' dedi.

aynadaki kadına söyledi.

Telafi edecekti. Annesine zarar veren adamlara bunu ödetecekti. Her seferinde bir adım, bir nefes. Geri döndüm, sizi orospu çocukları.

Mercy yansımasına sert bir baş selamı verdi. Artık ne yapması gerektiğini biliyordu. Nasıl yapacağından emin değildi ama bunu tek başına yapmak zorunda kalmayacaktı.

Gideon vardı. Ve Rafe. Ondan nefret ediyor olabilirlerdi ama Ephraim ve DJ'i alaşağı etmesine yardım ederlerdi çünkü ikisi de doğru olanı yapan iyi adamlardı.

Ve bugün Ephraim'le yüzleşmek zorunda kalacak gibi değildi. FBI onu arıyordu ama ortaya çıkıp teslim olacak gibi değildi. Yani kendini güçlendirmek için biraz vakti vardı.

Yüzüne hafif bir fondöten sürmek ve rujunu sürmek için aynaya döndü. Kendini tam olarak öyle hissetse de en azından ısınmış bir ölü gibi görünmüyordu.

Eşyalarını toplayarak omuzlarını dikleştirdi ve kadınlar tuvaletinden çıktı.

Aniden durdu, nefesi ciğerlerine kaçtı. Hayır. Bu mümkün değil. Bu bir rüya. Bir kabus. Gerçek değil.

Ama sonra kâbusu gülümsedi, camdan bir göz tepedeki ışıkları yansıtırken parlıyordu. "Merhaba, karıcığım.

Göz yeniydi ama ses tanıdıktı. Çok tanıdık. Hoşuna gitti, değil mi? Hoşuna gittiğini söyle. Söyle bana. Söyle yoksa kolunu kırarım, seni küçük fahişe.

Mercy ona baktı, zihni bulanıklaşmaya başlamıştı, görüşünde küçük siyah noktalar dans ediyordu. Ephraim. Bu doğru olamazdı. Gerçek olamazdı.

"Söyleyecek bir şey yok mu?" diye alay etti. "Kocana selam yok mu?"

Aralarındaki sessizlikte bir şakırtı yankılanıyor gibiydi ve Mercy bileğinde bir bıçağın ısırığını hissetmeden önce bunun ne olduğunu merak etmek için sadece bir saniyesi vardı. Adam onun diğer elini tuttu ve çekti.

"Benimle geleceksin," diye hırladı, "ve tek kelime etmeyeceksin. Anladıysan bir kez başını sallla.

Beyni ona kaçmasını söylüyordu ama ayakları taştan yapılmıştı. Orada öylece durdu, sadece ona bakabiliyordu, kalbi göğsünde vahşi bir şey gibi atıyordu.

Tekrar çekerek kadının elini kolunun arasından geçirdi. Bıçak şimdi bluzunun içinden yan tarafına doğru bastırıyordu.

Onu mahvedecek, diye düşündü uyuşukça. Üzerimi kanatacak.

Adam onu tekrar çektiğinde bile ayakları hâlâ hareket etmiyordu. "Kaldır kışını, kaltak," diye fısıldadı kulağına.

Ve sonra başka bir ses, onu ürperten bir ses. "Mercy?

Aman Tanrım. Rafe. Onun en iyi hayallerinde konuşuyordu, derin ve müzikal. Ama o cevap vermedi. Cevap veremedi. Orada değildi.

"Merhamet! Şimdi bağıırıyordu.

Ayakları nihayet hareket ediyordu. Kapıya doğru yürüyordu. Ephraim ile.

Cesur olma şansım olmayacak. Özür dilerim anne. Üzgünüm, Gideon.

Ve sonra büyük bir çatırtı oldu ve onun kolunu tutan kol gitti.

Eden, Kaliforniya

15 Nisan Cumartesi, .05.

Amos Terrill başparmağını az önce umut sandığının kapağına kazıdığı yazının satırları üzerinde gezdirdi. O

Son beş aydır üzerinde çoğunlukla gizlice çalıştığı bu özel proje neredeyse bitmek üzereydi. Eden'de yaşadığı otuz yıl boyunca sayısız umut sandığı, sehpa, mutfak dolabı, gardırop ve mücevher kutusu yapmıştı. Bunların hepsi üyeler için hediyeler ya da topluluk kasasına para girmesi için satılacak eşyalardı.

İlk kez kendisi için bir şey yapıyordu. Kimseyle paylaşmak istemediği bir şey.

Abigail'i dışında kimse. Kalbi.

Başparmağına bir kıymık battı ve onu çekip çıkardı, işine dönmeden önce küçük yarayı emdi. Umut sandığını daha sonra zımparalayabilirdi. Kendine ayıracak fazla zamanı yoktu. Herkes onun akşam yemeği saatinde çalışmayı bıraktığını biliyordu ve sonra insanlar uğramaya başlayacaktı.

Amos, bunu düzeltebilir misin? Amos, bir alabilir miyim? Amos, yardım edecek bir çift güçlü ele ihtiyacım var. Ne olduğu önemli değildi. Otuz yıl sonra hepsi aynıydı.

Oyma aletleri arasında en sevdiği olan detay bıçağını eline aldı. Gençken ve umut doluyken, dünyayı değiştirmeye hazırlanırken onu Cennet'e yanında getirmişti.

Artık gerçeği biliyordu ve her gün bir öncekinden daha zor bir mücadeleye dönüşmüştü.

Pozitif kalmak zorundaydı. Gülümsemeye devam etmeliydi. Sabırlı olmak zorundaydı. Yoldan geçerken selamlandığında başını sallamalı ve her şeyin yolunda olduğunu söylemeliydi.

Başka bir deyişle, yalan söylemek zorundaydı.

Son kelimeyi oymayı bitirdi ve eserine bir göz attı. Bu bir tür marka haline gelmişti, yarattığı tüm büyük dolap parçalarına eklediği kişisel bir imza.

Sözcükler kayan, eski moda bir yazıyla oyulmuştu:
Şüphesiz İyilik ve Merhamet Her Gün Beni İzleyecek

Hayatımın. Mezmurlar 23:6. Toplumdaki herhangi biri bunun sadece güzel bir İncil ayeti olduğunu ve eskiden kalbinde olan şarkıya düşünebilirdi.

Ama öyle değildi. Bu bir haraçtı. Hatta kefareti. Başarısız olduğu küçük, güzel bir kızın gönlünü almaya çalışıyordu. Tamamen.

Merhamet. Onu sık sık düşünüyordu, özellikle de adı babanın sevinci anlamına gelen Abigail'in doğumundan sonra. Hayatındaki çoğu şeyde olduğu gibi Abigail'in doğumu da acı-tatlı olmuştu; bebeklerini ilk kez kucaklarına aldıktan birkaç dakika sonra annesini kaybetmişti.

İkisini de kaybedeceğini düşünmüştü. İlk ailesini kaybettiği gibi. Merhamet. Gideon. Rhoda. Kahretsin, Rhoda, çok üzgünüm. Bana anlatmaya çalıştın ama dinlemedim.

Dinlemek istememişti.

Ama artık gerçeği biliyordu ve Abigail'i dışarı çıkarması gerekiyordu. Güvenli bir yere. Özgürlüğe.

Mercy, Rhoda ve Gideon'u yüzüstü bıraktığı gibi onu da bırakmayacaktı.

Umut sandığını aldı ve zahmetsizce ters çevirdi, hayatı boyunca yaptığı ahşap işçiliği ona çoğu insandan daha fazla güç vermişti. Sandığın tabanına, on sentten daha büyük olmayan gerçek imzasını kazımaya başladı. On iki dallı küçük bir zeytin ağacı. Zahmetli bir işti ama aynı zamanda gözleri kapalı bile yapabileceği bir şeydi, bunu pek çok kez yapmıştı.

"Baba!

Amos irkildi, elindeki bıçak tahtanın üzerinde sekti ve parmağına acı saplandı. "Ahh!" diye bağırdı, sesini bastıramadı.

"Baba? Abigail, hayatındaki diğer her şeyin üstesinden geldiği enerjiyle onun atölyesine daldı. "Saldırıya uğradı. Abigail asla yürümedi

Koşabilecekken koşmadı, ayakta durabilecekken oturmadı. Asla fısıldamadı. Asla.

Parmağına bastırmak için temiz bir bez alırken bile dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Abi-kızım," dedi içten bir sıcaklıkla. Abigail onun için mutluluğa yakın bir şey uyandırabilen tek kişiydi. Gerçek olan tek şey oydu ve son altı aydır da öyleydi. Amos, Kardeş Ephraim'in dünyadaki en sevdiği üç insan olan Rahibe Dorcas, kocası ve on altı yaşındaki oğullarının boyunlarını sakince kırmasına tanık olduğundan beri. Amos, Efraim Birader'in onların cesetlerini umursamazca isimsiz bir mezara attığını her hatırladığında boğazı yanıyordu.

Daha sonra Ephraim üyelere, Dorcas ve ailesinin, sevgili Miriam'larının zamansız ölümünden sonra dünyaya dönmeyi seçtiklerini söylemek için geri döndü.

Gözlerinde gölgelerle dolaşan Miriam. Amos onu son gördüğünde morarmış, kanlar içindeydi ve ölmek için yalvarıyordu.

Rahibe Dorcas yardım etmesi için Amos'a yalvarmıştı. Lütfen onu buradan çıkarmamıza yardım et. Lütfen.

Amos elinden geleni yapmıştı ya da o zamanlar öyle sanıyordu, Abigail için inşa ettiğine benzer bir umut sandığı yapmak için gece boyunca çalışmıştı. Sandık süslü değildi ve sahte bir tabanı da yoktu ama Miriam'ın içine saklanabileceği kadar büyüktü. Babası ve ağabeyi, etrafta kimse yokken umut sandığını Kardeş DJ'in kamyonetinin kasasına kaldırmış ve kasalarının ek ağırlık altında gerildiğini görmüşlerdi. Miriam'ın kamyonun arkasından tırmanması ve DJ Kardeş bunu mümkün kılacak kadar yavaşladığı anda özgürlüğe koşması gerekiyordu.

Ama hepsi boşa gitmişti. Miriam

Bir hayvan tarafından saldırıya uğramıştı çünkü cesedi teşhis edilemeyecek kadar hasar görmüş olarak kendilerine teslim edilmişti. Ve onun kaçışındaki rollerinin cezası olarak Rahibe Dorcas, Kardeş Stephen ve oğulları Ezra soğukkanlılıkla öldürülmüştü.

Ben de onları hayal kırıklığına uğrattım.

Ama yine başarısız olmayacaktı. Abigail'ini hayal kırıklığına uğratmayacaktı. "İyi misin, baba?" diye sordu, eğilip bakarak kanayan parmağını.

"İyi olacağım," diye güvence verdi ona. "Seni atölyeme zıplaya zıplaya getiren nedir, Abi-kız?"

Kıkırdadı. 'Abigail, baba. Sana kaç kere söylemem gerekiyor?'

Adım Mercy, baba. Mercy-girl değil. Sana kaç kere söylemem gerekiyor?

Sertçe yutkundu, on üç yıldır ölü olan kızının hatırasını silkeledi. Abigail'in annesininkine çok benzeyen sevimli burnunun ucuna dokundu. "Doğru yapana kadar tabii ki.

Abigail dramatik bir şekilde içini çekti, sonra tekrar parmağına baktı. 'Çok kanıyor baba. Şifacıya gitmelisin.

Parmağına baktı, zaten kanla dolu olan bez parçasını görünce yüzünü buruşturdu. "Haklısın. Neden Deborah'nın evine oynamıyorsun? Annesine söyle, parmağımla ilgilenir ilgilenmez seni almaya geleceğim.

Neredeyse bitmek üzere olan umut sandığının üzerine bir muşamba atarak onu gözlerden gizledi. Kimsenin görmesini istemiyordu. Kimsenin sandığın içinin olması gerektiği kadar derin olmadığını fark edecek kadar yaklaşmasını istemiyordu. Kimsenin yedi yaşında bir kız çocuğuna yetecek kadar geniş bir sürünme boşluğunu gizleyen sahte tabanı görmesini istemiyordu.

Abigail için.

Sandığın Miriam'da işe yaramadığı açıldı. Eğer işe yarasaydı, ölmek yerine özgür olurdu, bu yüzden Amos bunu Abigail'i kurtarmak için son çare olarak saklıyordu. Önce Papaz'ı ve DJ Kardeş'i, DJ takas edilecek eşyaları alırken kasabaya gitmesine izin vermeleri için ikna etmesi gerekiyordu çünkü Amos'un küçük kızını adamın kamyonetinin arkasında tek başına bırakmasına imkân yoktu. Dikkatli hareket edin. Acele etmeyin. Kardeş Ephraim'in kendisinden şüphelenmesini istemiyordu, aksi takdirde Rahibe Dorcas ve ailesi gibi isimsiz bir mezara girebilirdi. O zaman Abigail'ine kim bakacaktı?

Abigail onun yaralanmamış elini tuttu. "Sana akşam yemeği yediğimi söylemeye geldim.

Ona baktı, sevgisini saklayamıyor ve saklamak istemiyordu. "Öyle mi? Yine tereyağlı sandviç mi?"

Gözlerini devirdi. 'Hayır, baba. Kabaklı kızarmış tavuk. Deborah'nın annesi yanlışlıkla fazladan yapmış. Yememiz gerektiğini yoksa bozulacağını söyledi. Başını eğdi, saç örgüleri bir tarafa doğru sallanıyordu. "Bence bilerek yanlışlıkla fazla yapıyor.

Amos bir kıkırdamayı bastırdı. "Öyle mi?"

Tabii ki Deborah'nın annesi biliyordu. Birinin aç kalmasını düşünmekten nefret eden iyi bir kadındı. Kocasını da iyi bir adamdı, her zaman yardıma hazırды.

Abigail'le birlikte buradan ayrıldıklarında Amos onları özleyecekti.

"Evet," dedi Abigail keskin bir baş hareketiyle. 'Bunu her zaman yapıyor, baba. Eğer bu gerçekten bir kazaysa, şimdiye kadar daha iyi öğrenmiş olması gerekirdi. Sanırım bizi beslemeyi seviyor.

Bu sefer kıkırdaması kaçtı. "Eh, sırrını bildiğimizi belli etmemeliyiz. Onun lezzetli hediyesini kabul edip minnettar olacağız, değil mi?" Kapıyı kilitleme zahmetine girmeden kapattı.

Kapının kilidi yoktu. Eden'daki evlerin hiçbirinde yoktu.

Kurucu Büyüklerin evleri hariç. Ve klinik.

Gitmesi gereken yer de orasıydı. Eğildi ve Abigail'in yumuşak saçlarını öptü. 'Git oyna. Çok yakında seni almaya geleceğim.

Onun, sadece kıkırdayan ve başını sallayan Rahibe Joan'dan kıl payı kurtulup, yerleşkenin açık avlusuna doğru kaçışını izledi.

Burada iyi insanlar vardı. Ve kötü insanlar.

Amos, üyelerden hangilerinin Ephraim Kardeş gibi kötü olduğunu, güzel bir gülümsemenin ve dostça bir merhabanın ardına saklandığını merak ediyordu. Otuz yıl boyunca aralarında yaşadığı insanlardan hangilerinin Ephraim Birader'in çıplak elleriyle adam öldürmeyi bildiğinin farkında olduğunu ya da hangilerinin kendisi gibi sadece habersiz olduğunu merak ediyordu.

Amos çok kördü. O kadar isteyerek kör olmuştu ki, çünkü işaretler vardı. Görmezden gelmekten çok mutlu olduğu işaretler.

Artık yok.

Nefes alarak merdivenlerden kliniğe indi. Cennet'teki tüm konutlar gibi kısmen yeraltında bulunan bir toprak evde yer alıyordu. Etrafına bir göz attı ve odayı boş buldu. Arama zahmetine girmedi - şifacının saklanabileceği bir yer yoktu. Hasta tedavi alanı, hasta mahremiyeti için çekilebilen bir perdeye sahip büyük bir odaydı.

Köşedeki tertemiz yapılmış yatağa bakmaktan kaçındı. Abigail'in annesi doğum sırasında orada ölmüştü. Sonrasında neden burada olduğunu, dünyadan ayrı yaşadığını hatırlamak özellikle zor olmuştu. Düzgün bir hastanede kadınlar genellikle doğum sırasında ölmezdi.

Buradaki gibi değil, Cennet'teki gibi.

Şifacının olabileceği tek bir yer vardı. Şifacının ofisinin kapısına yaklaştı.

malzemeleri ve ilaçları alıp kapıyı çalmaya niyetlendi ama yumruğu havada dondu. Kapı hafifçe aralıktı ve kulağına hafif bir vınlama sesi geldi. Kaşlarını çattı, daha önce böyle bir şey duymamıştı.

Görecüklerinden korkarak dikkatle yaklaştı. En son garip bir sesi araştırdığında, Ephraim'in üç iyi insanı öldürdüğüne tanık olmuştu.

Ağzı açık bir şekilde bakakaldı. Şifacının masasının sadece bir kısmını görebiliyordu ama gördükleri uzak bir anıyı canlandırdı. Otuz yıllık bir anı. Dik duran bir kutu. Bir klavye. A . . .

Son şeyin ne olduğundan emin değildi. Bir tür perdeydi ama Amos'un bildiği her şeyden daha inceydi. Şifacı Rahibe Coleen ona bakıyordu.

Bu bir . . . O bir bilgisayar mıydı? Burada mı? Cennet'te mi? Olamazdı. Kesinlikle olamazdı. Lisedeyken bilgisayar kullanmıştı ama ekranlar büyük ve neredeyse kare şeklindeydi.

Bir tarafa doğru eğildi ve kısa süreliğine gözden kayboldu. Doğrulduğunda elinde bir tomar kâğıt vardı, sayfalarını karıştırdıktan sonra ayağa kalktı.

Olamaz. Amos geri adım attı, odayı geçip kapıya doğru ilerlerken neredeyse kendi ayağına takılıyordu, hâlâ kanayan parmağının etrafındaki bezi tutuyordu. Hızlı düşün. "Rahibe Coleen?" diye seslendi.

Kapıda belirdi, biraz telaşlı görünüyordu. 'Kardeş Amos. Buraya ne zaman geldin?'

"Az önce," diye yalan söyledi. Parmağını kaldırdı. "Bu konuda yardıma ihtiyacım var.

Kapıyı çekip kapattı ve Eden'deki her kadının taktığı madalyonuyla birlikte boynundaki ipe taktığı anahtarla kilitledi. Şifacı bile evlilik yasalarından muaf değildi, kendisine

İlk kocası yaşlılıktan öldükten sonra yeni bir kocaya varmıştı. Amos onun Cennet'teki her kadın gibi olduğunu düşünmüştü ama belli ki öyle . Bir bilgisayarı vardı. Buna inanmak çok zordu. Bu gücü nereden buluyordu ki?

Çalıştırmak mı?

Yerleşkede bir jeneratör vardı ama Amos'un elektrikli aletleri gibi şeyler için kullanılıyordu. Bilgisayarlar için değil. Şaşırmıştı.

Okuduğu kâğıtlar artık elinde değildi. Onları ofiste bırakmış olmalıydı, çünkü şimdi onu kapıda karşıladı ve Abigail'in annesinin öldüğü yatağın yanındaki masaya .

Amos'un aklı karışmıştı. Şifacının bir bilgisayarı vardı.

Ne zamandır ondaydı? Nasıl saklamıştı? O ofisteydi. O masayı o yapmıştı.

Çok titiz şartnamelere göre inşa ettiğini fark ettiğinde nefesi kesildi - uzun boylu ... için mükemmel boyutta olabilecek küçük kilitli dolap da dahil.

Kelimeyi bile hatırlayamadı.

"Ne kadar kan kaybettiniz? Rahibe Coleen sordu. "Çok solgunsun, şoka giriyor olabilirsin.

Hayır, diye düşündü. Zaten şoktayım. Ephraim'in en iyi üç arkadaşımı öldürdüğünü gördüğümünden beri şoktayım. Çok fazla," dedi zayıf bir sesle. "Biraz başım dönüyor.

Rahibe Coleen kanlı bezi nazıkçe sıyırdı. 'Aman Tanrım, bu derin bir şey. Bıçaklarınızla çalışırken eldiven takmanızı söyleyip duruyorum.

Uyuşukça başını salladı. "Yapacağım.

Cık cık etti. "Hep böyle söylüyorsun, Amos Kardeş. Eğer parmağını kesersen, onu tamir edemem. O zaman o güzel küçük kızına nasıl bakacaksın?

Yanıt olarak hoşuna gitmiş gibi görünen bir şeyler mırıldandı.

ama kafasının içindeki çarpıntıdan konuştuğunu duyamıyordu.

Bir bilgisayarları vardı. Burada.

Eden'da. Ayrıca Eden'da bir katilleri vardı.

Ve Amos'un, bildiklerini öğrenen biri olursa da öldürüleceğinden hiç şüphesi yoktu. Tanrım, lütfen onlar bulmadan önce küçük kızımı buradan çıkarmama yardım et.

Sacramento, Kaliforniya

15 Nisan Cumartesi, 10.

"Merhamet! Rafe Sokolov adama ikinci kez vurmak için bastonunu kaldırdı ama bacakları dengesizdi. Adam kolunun sert bir hareketiyle onu yere devirdi, Rafe'in çok iyi tanıdığı yüzüyle ters ters bakıyordu.

Ephraim Burton, şeytanın ta kendisi.

Rafe, iki ay önce bir madalyonun içinde bulunan Burton'ın fotoğrafını görmüştü - gümüş, üzerinde bir zeytin ağacının altında diz çökmüş iki çocuk vardı, hepsi de alevli bir kılıç taşıyan bir meleğin açılmış kanatları altındaydı. Cennet'in sembolü. Kötülüğün. Adamın yüzünün her çizgisini ezberlemiş, varlığının her zerresiyle ondan nefret etmişti. Bu adam Rafe'in en iyi arkadaşı Gideon'a zarar vermişti. Ve hiç söylememiş olsa da, Rafe onun Mercy'yi de incittiğinden emindi.

Mercy henüz on iki yaşındayken ona tecavüz eden adam olduğunu.

"Mercy! Rafe tekrar bağırdı ama kadın arkasını dönmedi.

Hareket etmedi.

Burton ayağa fırladı ve Rafe'in kalçasına sert bir tekme attı. 'Sen delisin. Benden uzak dur!' dedi ve Mercy'yi tekrar yakalamak için harekete geçti. 'Gel canım. Bir şeyin yok. Hadi gidelim.

"Hayır! Rafe gürledi. Öne doğru hamle yaparak

Bastonunun kıvrımını Burton'ın bacağına doladı ve tüm gücüyle çekti.

Burton tökezledi ve küfretti ama Rafe çoktan dizlerinin üzerine çökmüş, silahını kılıfından çekerken avazı çıktığı kadar bağıırıyordu. 'Polis! Dur yoksa ateş ederim.'

Burton ona bakmak için döndü ve Mercy'yi de yanında sürükledi.

Rafe içini yakan bir nefes çekti. Sacramento'dan kaçtığından beri geçen uzun haftalar boyunca Mercy'yi hayal etmişti. Benden. Ve kardeşinden. Ama hiç böyle görünmemiştir, bu kadar kaybolmuş. Uzaktan.

Rafe onu bir kez daha böyle görmüştü - iki ay önce bir katil tarafından kaçırılışını kaydeden güvenlik videosunda. O zaman bir zombi gibi bomboş kalmıştı. Şimdi de öyle görünüyordu. Orada, ona zarar vermek isteyen bir adamın pençesinde duruyordu. Tekrar. Mücadele etmiyordu.

Orada bile değildi. Şu anki gerçekliğinden ayrılmıştı. Bunun farkına varmak Rafe'in kanını dondurdu.

"Sen de kimsin be? Burton hırlayarak Rafe'in paniğini dağıttı. Odaklanmasını yeniden sağladı.

"Onu hemen bırakmazsan seni öldürecek olan adam," diye hırladı ve silahını Burton'ın lanet kafasına doğrulttu. Sonra sesini tekrar yükselten Rafe bağırdı, 'Biri 911'i arasın. Polis yardımına ihtiyacım var!'

Burton silahına baktı, etrafında toplanan kalabalığa hızlı ve çılgınca bir bakış attı, sonra Mercy'yi iterek Rafe'nin içine düşmesini sağladı ve insanları önüne katarak kaçmaya başladı. Rafe daha nefesini tutamadan kapıdan çıkmıştı.

"Silah, silahı var!" diye bağırarak insanlar çığlık atarak yere düştü ve ellerini başlarının üzerine koydu. Ebeveynler kendilerini çocuklarının üzerine attılar. Tam bir kaos vardı.

Ama Mercy hareket etmedi.

"Mercy? Rafe onu yanına oturacak şekilde hareket ettirdi. Kız öylece baktı.

"Silahını indir!" diye emretti bir adam, kendi silahını çekmiş bir halde onlara doğru koşarak. Gençti, belki yirmi beş yaşındaydı ve elindeki silah titriyordu.

Rafe silahını dikkatlice yere bıraktı, ellerini havaya kaldırdı.

"Ben görevde olmayan bir polisim," dedi. "Kimliğim iç cebimde.

Gözle görülür bir şekilde sarsılmış olan havaalanı görevlisi cebini yokladı ve kimliğini çıkardı. "Dedektif Raphael Sokolov," dedi hafifçe nefes alarak. "Bu da ne demek oluyor?

"Şu adam. Rafe kapıyı işaret etti. 'Oradan çıktı. FBI tarafından banka soygunu ve cinayetten aranıyor. Telefonumu almam gerek, tamam mı?'

Polis temkinli bir şekilde başını salladı. "Devam et.

Rafe telefonunu kaldırdı ve 911'i kendisi aradı. Telefon çalarken Mercy'nin çenesini olabildiğince nazikçe yukarı kaldırdı. Katatonik durumdaydı. Bakışları boştu, kendi kendine doğruldu ama hareketsizdi. Pili bitmiş bir robot gibiydi.

Ve . . . "Kahretsin, kanaması var. Kan beyaz bluzundan sızmış ve yanlarından sırtına doğru yayılmıştı.

'Ben operatör. Acil durumunuz nedir?'

"Ben Dedektif Raphael Sokolov." Kadına rozet numarasını söyledi. 'Sac havaalanındaki Amerikan terminalinden kaçan bir kaçak için arama emrine ihtiyacım var. Bir kadına saldırdı ve onu durdurmaya çalıştığımda kaçtı. Yaklaşık 1.80 boylarında, 50 kilo ağırlığında, kaslı, siyah saçlı, siyah gözlü. Yaya olarak kaçıyordu ama bir aracı olabilir. Adı Harry Franklin ama Ephraim Burton olarak da biliniyor. Harry Franklin, Burton'ın gerçek adıydı. Üzerindeki isim

FBI'nin en çok arananlar listesinde. Ayrıca bir ambulansa ihtiyacım var. Kurbanın kanaması var ve tepki vermiyor. Bilinci yerinde ama idrak edemiyor.

Havaalanı polisi, silahlarını çekmiş havaalanından çıkmakta olan diğer iki polisi işaret etmişti. Rafe onu yakalayacaklarına pek güvenmiyordu ama en azından takip ediyorlardı.

Rafe? Rafe? Sasha, havaalanı polisi geldiğinden beri yeniden toplanmaya başlayan kalabalığı iterek geçti. Her iki elinde birer tane olmak üzere iki küçük çanta taşıyordu ve peşinden de korkmuş görünen uzun boylu Afro-Amerikan bir kadın geliyordu. Mercy'nin Sasha'ya getireceğini söylediği arkadaşı olmalıydı. Sasha dizlerinin üzerine çöküp iki taşıyıcıyı dikkatle bir kenara koyarken, arkadaşının erkek olmamasının verdiği kısa süreli rahatlama çabucak bir kenara itildi. "Aman Tanrım, Rafe. Sen iyi misin? Ne oldu?"

Kulağında operatör konuşuyordu. "Orada mısınız, Dedektif?"

Rafe elini Sasha'ya doğru kaldırarak sessizce ondan sabır diledi. "Sabrediyorum."

"Yolda bir ambulans var ve havaalanı güvenliğine görevli sağlık personelini göndermelerini bildirdim. Ayrıca Harry Franklin, nam-ı diğer Ephraim Burton hakkında arama emri çıkarttım. Silahlı mı?"

"Öyle olmalı. Kurbanının böğründeki yaradan kan akıyor. Etrafına bakındı ve yerde bir bıçak gördü, Burton'ı indirirken duvara çarpmıştı. Geri dönmüş olan ve kalabalığı kontrol etmekte iyi iş çıkaran memura bıçağı gösterdi. 'Kimsenin dokunmadığından emin olun. Lütfen. Operatöre, 'Sustalı bıçağı vardı. Onu düşürdü. Burada ve kanıt olarak alınması gerekiyor.

'İlk müdahale ekiplerine haber vereceğim. Hatta kalabilir misiniz?"

Rafe odaklanmak zorundaydı, Mercy yanında oyuncak bir bebek gibi oturup hiçbir şeye bakmazken bu zor bir görevdi. 'FBI ile temasa geçmem gerekiyor. Onu arıyorlar. Ama bunun için kız kardeşimin telefonunu kullanabilirim. Elini uzattı ve Sasha telefonunu avucunun içine bıraktı. Neredeyse Gideon'u arayacaktı ama vazgeçti. Rafe, Mercy'nin burada olduğunu ve yaralandığını ağzından kaçırırsa Gideon sağlıklı düşünemeyecek kadar telaşlanırdı. Rafe, Sasha ona söylediği için Mercy'nin geldiğini biliyordu ama Gideon'a söylememe konusunda anlaşmışlardı, çünkü Mercy geldiğinde kendisiyle temasa geçmesine izin verilmesini özellikle istemişti.

Sasha'ya Rafe'yi bilgilendirmekle ilgili hiçbir şey söylememişti ve bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan emin değildi. endişesi onu tekrar görmek üzerineydi - onu gördüğüne sevinecek miydi yoksa onun varlığı tekrar New Orleans'a kaçmasına mı neden olacaktı?

Altı hafta önce, ona daha fazla zaman tanınması gerektiğini bildiği halde, onu rahatça verebileceğinden daha fazlası için zorlamış, onu öpmüştü. Daha fazla alan. Tanrı aşkına, o bir tecavüz mağduruydu. Ama o son gün ona gülümsediğinde dudaklarına karşı koyamamıştı. Ama sonra kız kaçmış ve onu beceriksizliği için kendine lanet etmeye terk etmişti.

Neden geri döndüğü hâlâ bir muammaydı ama Mercy, New Orleans'tan gelen arkadaşı konuşması için yalvarsa da şu anda hiçbir şey söylemiyordu.

Bunu Gideon'a yapamam. Şu anda olmaz. Gideon'un patronu Özel Ajan Molina'nın iletişim bilgilerini buldu.

Sasha'ya telefonunu uzattı. "911 operatörüyle kalın lütfen.

Sasha zorlukla yutkundu. " oluyor, Rafe?" "Sadece

bekle. Başka bir arama yapmam gerekiyor.

Sasha'yı takip eden kadın Mercy'nin diğer tarafında dizlerinin üzerine çöktü ve bluzunun eteklerini nazıkçe kaldırdı. "Derin görünmüyor. Artık kanadığını sanmıyorum.

Rafe bir an için konuşamayacak kadar rahatlamış bir halde nefes verdi. "Güzel.

Sadece . . . Bilmiyorum. Onu bir dakika izle.'

Molina'nın numarasını çevirdi ve net bir erkek sesi cevap verdi. 'Özel Ajan Molina'nın ofisi, ben Jerry Fowler. Size nasıl yardımcı olabilirim?

Ben SacPD'den Dedektif Sokolov. Az önce havaalanında Ephraim Burton'ı gördüm, namı diğer Harry Franklin. Kendisi bir kaçak, aranıyor-'

"İsmi biliyorum Dedektif," diye araya girdi adam. "Tam olarak neredesiniz?

Sac havaalanında, bagaj tesliminde. New Orleans'tan yeni gelen Mercy Callahan'ı kaçırmaya çalışıyordu.

"Anlıyorum," dedi adam. Telefonun diğer ucundan klavye sesleri geliyordu. "SacPD'ye haber verdiniz mi?

Evet. Yoldalar. Bayan Callahan yaralandı ama hayati tehlikesi yok gibi görünüyor.

"Onunla konuşabilir miyim?

Rafe hâlâ görmeden bakan Mercy'yi inceledi. "Hayır. Bilinci yerinde ama bağlantıyı koparmış gibi görünüyor.

Daha fazla klavye tıkırtısıyla birlikte uzun bir duraklama oldu. "Anlıyorum," diye tekrarladı asistan sonunda. 'SAC Molina'ya ve merkezimize haber verdim. Görüşme için müsait misiniz?

"Elbette. Neye ihtiyacınız varsa. Ama ben Mercy ile birlikte hastanede olacağım. SacPD buraya gelir gelmez ve olay yerini kordon altına alır almaz ayrılıyorum.

'SAC Molina'nın görevlendirdiği ajanları hastaneye göndereceğim. Başka bir şey bilmemi ister misiniz?'

Rafe kendini düşünmeye zorladı. "Hiç sanmıyorum. Ama aklı adrenalın telaşından ve o başladı.

911 operatörüne söylemeyi unuttuğu şeyleri hatırladı. 'Bir dakika, madalyondaki fotoğrafında olduğu gibi göz bandı yoktu. Camdan bir gözü vardı. Işığı yansıtıyordu. Ama yüzünde bronz çizgiler vardı. Gözünün etrafındaki bölge daha açık renkliydi, sanki hala bazen göz bandı takıyormuş gibi. Şakaklarında da biraz grilik vardı.

Not edildi. Teşekkür ederim, Dedektif. Size bu numaradan ulaşabilir miyiz?

'Hayır, bu kız kardeşimin telefonu. Benim telefonum hala 911'e bağlı. Molina'nın asistanına cep telefonu numarasını verdi.

"Teşekkür . Çok yakında sizinle temasa geçeceğiz'.

Arama sona erdi ve Rafe silahını kılıfına koymadan önce Sasha'ya telefonunu verdi ve hâlâ Mercy'nin yanında diz çökmüş olan kadına döndü. Kadın Mercy'yi kameralı telefonların yayılım ateşinden koruyordu ve Rafe bunun için ona minnettardı. Mercy az önce saldırıya uğramıştı. Mahremiyetinin ihlal edilmesinden de nefret ederdi.

'Ben Rafe Sokolov,' dedi.

Farrah Romero. Ben Mercy'nin New Orleans'tan arkadaşım. Yüzünden sessiz gözyaşları akıyordu ve kadının Güneyli ağzı korku ve panikten incelmışti. "Ne oldu?

Sasha onun önünde çömelmiş, onu kameralı telefonlardan da korumaya çalışıyordu. "Neden cevap vermiyor?

"Bilmiyorum. Mercy'nin saçlarını nazikçe yüzünden uzaklaştırdı ve yanağını avuçladı. 'Mercy, tatlım, güvendesin. Her şey yolunda.

"Ne oldu? Farrah tekrar sordu, bu sefer daha güçlü bir şekilde.

"Tuvaletten çıkıyordu ve ... Rafe, Mercy'nin arkadaşına ne kadarını anlattığını bilmediği için tereddüt etti. İhtiyatlı olmayı tercih etti. "Geçmişinden biri

oradaydı. Onu sürüklemeye çalıştı. Bıçağı vardı ama görünüşe göre şanslıydık ve kız kötü yaralanmamıştı.

Farrah onun gözleriyle karşılaştı ve bir şekilde onun Eden'ı bildiğini anladı. Burton hakkında.

Farrah, 'FBI'a onun camdan bir gözü olduğunu söylemişsin,' diye fısıldadı. 'Mercy onu tanıdığına yoktu. Burton olduğuna emin misin?'

Başını salladı. 'Kesinlikle eminim. Sasha, tekerlekli sandalyemi getirebilir misin?'

"Elbette. Sasha ayağa kalktı, sonra elini onun omzuna koydu. "İyi misin, Rafe?

"Evet. Sandalyemi getir lütfen.'

Sasha başını salladı ve Burton'a bastonuyla vurmak için kendini dışarı attığında yuvarlanan tekerlekli sandalyesini almaya gitti. Keşke fırsatım varken onu sırtından . Ama vurmamıştı ve bu onu kızdırmıştı. Onun yerine bastonunu kaptı. Lanet bastonunu.

Altı haftadır engelli durumdaydı ama ayağa kalkar kalkmaz becerilerini ve reflekslerini daha keskin tutmak için her hafta poligona gidiyordu. Ve bir daha polis olacağından emin olmasa da, kısa bir süreliğine de olsa kendini yeniden polis gibi hissetmek için.

Neden silahını çekmemişti? Neden ilk refleksi o lanet baston olmuştu?

Bu konuda daha sonra endişelenmesi gerekecekti. Şimdilik Mercy'ye odaklanması gerekiyordu. En azından onu Burton'ın pençelerinden kurtarmıştı. Şimdilik.

Adam kaçışından on üç yıl sonra onun için gelmişti. Rafe onun vazgeçtiğine asla inanmamıştı. Ama Burton onu nasıl bulmuştu? Bugün havaalanında olacağını nereden biliyordu? Farrah'a o uçakta olacaklarını başka kimin bildiğini sormaya başlamıştı ki kadın sesli bir rahatlamayla nefes verdi.

Farrah kısık bir sesle, "Sanırım kendine geliyor," dedi.

Mercy Şimdi yavaŐa göz kırpıyordu. Daha  nceki robotik göz kırpma Őeklinin aksine bir amaçla.  nce saĒa, sonra sola baktı, sonra gözlerini kapattı. " z r dilerim," diye mırıldandı.

"Ne için, bebeĒim? Farrah Şarkı söyler gibi bir ses tonuyla fısıldadı.

Mercy başını hafifçe salladı. "Bilmiyorum. Gitti mi?" 'Evet,' diye yanıtladı Rafe. "Gitti. G vendesin. Sen güvende misin? Sizin tarafınız dışında, g remediĒimiz bir yeriniz incindi mi?

Yan tarafına dokundu ve kanla kaplı parmaklarını görmek için gözlerini açtı. "Ah. Sonra Rafe'e döndü, başı tıpkı Gideon'un bir Şeyi çözmeye çalışırken yaptıĒı gibi eĒikti. "Buradasın.

Bunun bir "yaŐasın buradasın" mı, yoksa "neden buradasın" mı, yoksa sadece onu g rd Ē ne ŐaŐırmak mı olduĒundan emin deĒildi. Kızın düz ifadesinden ve ses tonundan bunu anlamak imkânsızdı. "Sizinle tanışmak için geldim. Ama beni görmek istemezsen diye seni bunaltmak istemedim, bu yüzden Sasha sana geldiĒimi söyleyene kadar yoldan uzak durdum.

Ama Mercy'ye gitmesini söyleme Şansı vermiyordu. Onu gözünün önünden ayırmasına imkân yoktu. Şimdi olmazdı.

Sasha yine yanlarına çömelmiş, tekerlekli sandalyesini getirmişti. "Tuvaletten  ıktıĒınızda onun burada olmasından rahatsız olup olmadıĒınızı soracaktım ama sonra ... Omuz silkti.

"Evet," dedi Mercy monoton bir sesle. "O zaman. Şimdi konuşuyordu, konuşmaya cevap veriyordu ama ifadesi tamamen kapalıydı, gözleri okunmuyordu.

Ama en azından boş boş bakmıyordu. Bu çok ürkütücüydü.

SaĒlık görevlilerinden oluşan bir ekip kalabalıĒın arasından ilerledi ve içlerinden biri Mercy'nin önünde tek dizinin üzerine çöktü. "Merhaba.

Ben Rick. Anladığım kadarıyla burada biraz heyecan yaşamışsınız. Size nasıl yardımcı olabilirim?

Farrah, 'Dikiş atılması gerek,' dedi.

Mercy aynı düz tonda, 'Ben iyiyim,' dedi.

"İyi değilsin," dedi Farrah sertçe. "Lanet olsun kadın, bir kez olsun birinin seninle ilgilenmesine izin verecek misin?"

Mercy tepki vermedi. İrkilmedi. Sanki meditasyon yapıyormuş gibi sakin bir şekilde oturdu. "Ben iyiyim. Sağlık görevlisine baktı. "Sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim ama gördüğünüz gibi tıbbi müdahaleye ihtiyacım yok. Yanımdaki kesik için birkaç yara bandı yeterli olacaktır.

"Merhamet," diye fısıldadı Farrah kırık bir sesle. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Lütfen.

Mercy dalgınca Farrah'ın elini okşadı. 'Çok daha kötülerini yaşadım, Ro. Ben iyiyim. Söz veriyorum.

Bu Rafe'in kendini biraz bile iyi hissetmesini sağlamadı. Ya da Farrah'ın yüzünün buruşmasına bakılırsa.

Sasha çaresizce Rafe'in bakışlarıyla karşılaştı. "Onu tıbbi yardım almaya zorlayamayız.

Rafe iç çekti. "Onu annemlere götürelim. Farrah'a baktı. "Annem emekli bir hemşire. Ne yapacağını bilir.

Farrah titrek bir şekilde başını salladı. "Tamam. Teşekkür .

"Bu senin için sorun olur mu Mercy? Sasha sordu.

Mercy soruyu yanıtlamadan, "Kedileri yerleştirmem gerekiyor," diye cevap verdi. Ama hayır dememişti ve Rafe de tekrar sormayacaktı.

'Kedileri sizin için yerleştirebilirim,' dedi Sasha. 'En azından bunu senin için yapmama izin verir misin?

"Rory'ye ihtiyacım var.

Rafe kaşlarını çatı, ani kıskançlık patlaması hem mantıksız hem de gerçkti. "Rory kim? Sonra hatırladı. "Kedi. Doğru ya. Jack-Jack ve Rory, değil mi?

O zaman Mercy ona baktı, ifadesi o kadar sakindi ki kendi içinde dehşet vericiydi. "Doğru. Bir nefes aldı. "Teşekkür ederim. I . . .' Gözlerini kaçırdı. "Sadece teşekkür ederim.

Ona dokunmaya cesaret edemedi. İnanılmaz derecede kırılıyordu. Ne söyleyeceğinden emin değildi ama işimi yapıyorum ya da Her zaman cevaplarının kötü olduğunu biliyordu. "Bir şey değil." demeye karar verdi.

Sasha, Rafe'e telefonunu uzattı. Operatör geri geldi. Ambulansın burada olduğunu söyledi.'

"Hayır," dedi Mercy yüksek sesle ve sonra irkildi, kendi de irkilmişti. 'Hastane yok. Ambulans yok.

Rafe sesini olabildiğince nazikleştirerek, "Ben hallederim," dedi ve bilgiyi operatöre iletti ama artık çok geçti.

Bir çift sağlık görevlisi daha sedyeyi iterek içeri girdi. Rafe 911 merkezini aramayı sonlandırdı, sonra bastonuna uzandı. Yüzünü buruşturarak yukarı itti, tekerlekli sandalyeye otururken ağırlığını sağlam bacağı taşıyordu. Sandalyeyi sadece havaalanında olduğu gibi çok yürümesi gereken durumlarda kullanıyordu. Sandalyeden nefret ediyordu ama bacaklarının zayıf ve lastik gibi olduğunu fark etmişti. Adrenalinini düşüyordu ama bunu bilmek onu sandalyeyi kullanmak zorunda olduğu için daha mutlu etmiyordu. Bastonunu sandalyenin arkasına asarak sağlık görevlilerini yarı yolda karşılamak için kendini itti.

"Yardıma ihtiyacınız var mı efendim?" diye sordu içlerinden biri.

"Ben değilim. Rafe onlara polis kimliğini gösterdi. "Yaralı kadın şurada. Sasha ve Farrah'ın Mercy'nin ayağa kalkmasına yardım ettikleri yeri işaret etti. "Tıbbi müdahale istemiyor.

"Madem buradayız, ona formu imzalatmalıyız. Eminim imzalayacaktır. Ona karşı sakın olun. Bir şok geçirdi.'

"Tabii ki.

Rafe, sağlık görevlilerinin Mercy'ye teker teker yaklaşmasını izledi.

tuzağa yakalanmış bir hayvan gibi. Mercy nakil istemediğini yineleyip doktor formunu imzalarken yüz ifadesi değişmemişti. Eli titremedi bile.

Rafe yine de titriyordu. Artık her şey bittiğine göre görebildiği tek şey Ephraim Burton'ın hırlayan yüzüydü. Tek duyabildiği Mercy'ye nasıl 'karıcığım' dediği idi.

Adam tekrar deneyecekti ama o pisliğin Mercy'ye elini sürmesine imkân yoktu. Benim cesedimi çiğneyerek ona tekrar dokunacak.

Rafe Mercy'nin onun olmadığını biliyordu. Kendisine dönmesini ne kadar dilemiş olursa olsun, asla onun olmayabilirdi. Ama onun istediği hayatı, istediği kişiyle, istediği yerde yaşamasını sağlayacaktı.

Benimle olmasa bile.

Hayat ona bir insanın katlanması gerekenden çok daha fazlasını vermişti. O huzuru hak ediyordu.

Eden, Kaliforniya

15 Nisan Cumartesi, 25.

Amos, Eden'de bilgisayar görmenin etkisinden hâlâ kurtulamamış bir halde şifacı kliniğinden çıktı ama orta avluda Pastor'un etrafında toplanan kalabalığı görünce durdu. Amos grubu tarayarak Abigail'i buldu ve hızla onun yanına gitti, ardından Papaz ciddi bir şekilde Kardeş Ephraim'in kayıp olduğunu duyururken yüzündeki endişeli ifadeyi koruyarak topluluğun geri kalanını yansıttı. Adam yılda birkaç kez yaptığı gibi oruç tutmak ve dua etmek için dağa çıkmıştı. Ve şimdi bulunamıyordu.

Ephraim'in bir katil olduğu düşünüldüğünde, bu da muhtemelen bir yalandı.

Bir katil ve tacizci, diye düşündü Amos acımasızca. Biliyordum. Biliyordum ama itiraf etmek istemiyordum. Ephraim Burton'ın ailemi yok ettiğini kabul etmek istemiyordum.

Gideon'u yendiğini. Rhoda'yı yok ettiğini.

Mercy'ye o kadar acımasız davranmıştı ki Rhoda onu kurtarıırken ölmüştü.

Rhoda'nın yanında olmalıydım. Kızımı kurtaran ben olmalıydım.

Çünkü Mercy onun kızıydı. Kanından değil ama kalbinden.

Ve onu en çok ben hayal kırıklığına uğrattım. Ağlamasına ve ona, babasına yardım etmesi için yalvarmasına rağmen, onun bir vahşiye verilmesine izin vermişti.

Amos sertçe yutkundu, ağlamamak için kendini zor tuttu. Burada olmaz. Şimdi olmaz. Bir daha olmaz.

Mercy'yi yüzüstü bırakmıştı ama Abigail'i bırakmayacaktı. Kızının elini nazikçe tuttu, onun dehşetini hissetti. Korkusunu.

O da korkuyordu ama aynı sebepten değil. Abigail sadece etrafındaki yetişkinlerin gerginliğine tepki veriyordu. Amos korkuyordu çünkü artık Eden'in cennet olmadığını biliyordu. Şifacının bir bilgisayarı vardı. Pastor'un bundan haberi olmalıydı. Eden'da Pastor'un bilmediği hiçbir şey olmamıştı. Amos başka kimlerin bildiğini merak ediyordu. Kime güvenebileceğini merak ediyordu.

Her şeyden ve herkesten şüphe ediyordu. Otuz yıldan uzun bir süredir ilk kez papazından şüphe ediyordu.

Otuz yıl önce Pastor zimmetine para geçirmek ve dolandırıcılıkla suçlandığında adamın arkasında durmuştu. Kiliselerinden çalmakla. Amos genç ve etkilenmeye açık biriydi ve adama biraz da olsa hayranlık duyuyordu. Pastör yeni bir tür kilise kurmak için harekete geçtiğini güvendiği cemaati arasında duyurduğunda, Amos

onu takip etti.

Eden'a. Otuz yıl boyunca Tanrı'ya, Papaz'a ve topluma sadık bir hizmetkâr olmuştu.

Ama daha fazla değil. Onları, kendisini ve Abigail'i dışarı çıkaracak ve sonra dünyaya on iki yaşındaki kızları Kardeş Ephraim gibi zalimlerle evlenmeye zorlayan evlilik yasalarını anlatacaktı. On üç yaşındaki oğlan çocuklarını kendilerine tecavüz etmeye çalışan efendilere hizmet etmeye zorlayan çırak yasalarını dünyaya anlatacaktı.

Gideon on yedi yıl önce solgun, titreyerek ve ağlayarak onlara koştığında ona inanmamıştı. Kardeş Edward'ın oğluna uygunsuz bir şekilde dokunduğuna inanmamıştı. Gideon'un Kardeş Edward'ı öldürdüğünü, Kardeş Ephraim'i sakat bıraktığını iddia eden İhtiyarlara inanmıştı. Gideon'un tembel olduğuna ve çalışmak istemediğine. Oysa Amos Gideon'un tembel olmadığını biliyordu. O iyi bir çocuktu. İyi bir evlattı.

Kardeş Ephraim, Rhoda'yı alıp Gideon'un cinayet günahının ve Ephraim'in gözünü bedeli olduğunu iddia ettiğinde kendine yapabileceği hiçbir şey olmadığını söylemişti. Kendi kendine, Merhametinin Ephraim'in yatağını paylaşmasını engellemek için yapabileceği hiçbir şey olmadığını söylemişti. Pastor'a ve Kurucu İhtiyarlara her fırsatta inanmıştı.

Ama daha fazla değil. Abigail'ini çıkaracak ve sonra Ephraim'in ne yaptığını dünyaya anlatacaktı.

Üç

Sacramento, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, 25.

Ne karmaşa ama. Eski püskü bir aile minibüsünün sürücü koltuğunun arkasına çömelen Ephraim, kadın park ettiği zamanın ücretini ödemek için gişeye yanaştığında nefesini tuttu. Adı June Lindstrom'du ve kasırgadaki bir yaprak gibi titriyordu. Onu bilerek ele vermediyse bile, korkusu onu ele verebilirdi.

"Unutma," dedi sessizce, "ben buradayım ve sana doğrultulmuş bir silah var. Ki bu çoğunlukla doğrudu. Saklandığı yerden çıkıp onu indirmesi bir saniye alacaktı ama bunu başarabilirdi.

Eden'in iyi bir yanı varsa o da el emeğinin onu formda tutmasıydı. Otuz yıl önce topluluğu kurduklarında olduğu kadar esnek ve güçlüydü. Aslında daha da güçlüydü. O zamanlar on yedi yaşında cılız bir çocuktü. Şimdi süttten kesilmiş bir danayı kaldırabiliyordu. Silahlı olmasa bile korkmuş bir kadını kesinlikle alt edebilirdi.

"Hatırlıyorum," diye kekeledi. "Lütfen bana zarar vermeyin.

"Eğer anlaşmamıza sadık kalırsan yapmam. Park büfesinde ödeme yaparken doğal davranın. Otomatik şeridi kullanın. Görevliyle birlikte şeride girmeyin.

"Daha önce hiç bu şekilde ödeme yapmamıştım. "Bugün yeni bir şey öğreniyorsun.

Araba durdu ve June önce biletini sonra kredi kartını karıştırdı, içinden dualar mırıldandı

ödeme yaparken nefes aldı.

En azından itaat etmiş ve görevli şeridinde durmamıştı. Bir görevliyi de öldürmek istemiyordu.

Sonunda tekrar hareket etmeye başladılar. "Dediğini yaptım," dedi June acıyarak. 'Gitmeme izin vereceğini söylemiştin. Söz vermiştin.

Sanki bunun bir anlamı varmış gibi. Ephraim hayatı boyunca milyonlarca söz vermişti ama hiçbirini tutmaya niyetli değildi.

"Sadece sür," diye emretti, orta pencereden bakma riskini göze alarak. Camın üzerine bir gölgelik takmıştı, bu da bir nimetti. Herhangi birinin minibüsün içini görmesini engelliyor ve ona da görünmeden dışarı bakma imkânı veriyordu.

June itaat etti, sonra dedi ki, 'Nereye gideceğim? I-5 üzerinde kuzeye ya da güneye gitmemiz gerekiyor.

"Kuzeye git. Yeterince uzağa gittiklerinde onu kenara çektirecek ve ondan kurtulacaktı. Minibüs yeterince eskiydi, GPS'i olmayabilirdi ama işini şansa bırakmayacaktı. Minibüsü mümkün olan en kısa sürede terk edecek ve başka bir araba çalacaktı. Düşünebilmek için uzaklaşması gerekiyordu.

Ephraim sarsılmıştı ve bundan hiç hoşlanmamıştı. Her şey çok iyi gidiyordu. Mercy onun ellerindeydi. Benim lanet ellerimde. Vücudunu yerden kaldırdı ve June'un arkasındaki koltuğa oturdu. Çok daha rahattı.

Ta ki diğer yönden bir araba gelene kadar. Gözlerini kırptırdı, karşıdan gelen farlar baş ağrısını daha da kötüleştiriyordu. Lanet olası pislik, bana lanet olası bir bastonla vuruyor.

Sarışın adamı tekerlekli sandalyede tek başına otururken görmüştü ama adam hakkında ikinci kez düşünmemişti. Adam tekerlekli , Tanrı aşkına. Adamın ninja yeteneklerine sahip olacağını tahmin etmemişti.

Bütün akşam tam bir . Yapmalıydım
Silahımı çektim. Kafasına aldığı darbe beynini sarsmıştı.

Ephraim daha ne olduğunu anlamadan sarışın piç kendi silahını çekmişti. Ephraim kendi silahını çekene kadar etraflarında çok fazla insan vardı. Çıkmak için ateş etmek zorunda kalacaktı ve o kadar mermisi yoktu.

Silahı eskiydi - otuz yıllık. Eden'e başladıktan kısa bir süre sonra satın almış ve silahı bunca zaman bir sır olarak saklamıştı. Kurucu İhtiyarlara bile bir silahı ilan etmek mantıklı gelmiyordu. Özellikle de Kurucu Önderlere, çünkü hepsi yalancı piçlerdi. Birini tanımak için birini alır, sonuçta. Diğerlerinin de muhtemelen gizli silahları vardı.

Ne yazık ki silahı Eden'in silah dolabında tutulan modellerden değildi. Bunların hepsi av tüfekleriydi ve kullanımları DJ Kardeş tarafından yakından izleniyordu. Ephraim'in elinde sadece birkaç mermi kalmıştı ve hepsi de silahın kendisi kadar eskiydi. Daha fazla bulması gerekecekti.

Çünkü bir dahaki sefere hazırlıklı olacağım. Kaybetmesi dışında Sürpriz unsuru. Artık Mercy onun geldiğini bilecek ve o ve Fed'in kardeşi planlar yapacaktı.

Bir dahaki sefere hazır olurlar.

Ben de öyle. Çünkü bir dahaki sefere olmalı. Mercy'e ihtiyacı vardı, tercihen canlı olarak. Pastor'a DJ'in yalancı bir pislik olduğunu ve icabına bakılması gerektiğini kanıtlaması gerekiyordu.

Umarım kaderini 'kurtlarla' paylaşarak. Bu, otoriteyi sorgulayan ve gecenin bir yarısı sessizce öldürülen biri için Eden'in kullandığı bir tabirdi. Bu bir kişi, bir çift ya da bütün bir aile olabilirdi. İsyanın ne kadar yaygın olduğuna bağlıydı.

İsyanlarla uğraşmak Ephraim'in işiydi ve bu onun en sevdiği Eden sorumluluklarından biriydi. Ölümünden sonra cesedi parçalayarak 'kurtlar' gibi görünmesini sağlamak sadece işin kremasıydı.

zaten eğlenceli bir pasta. Bu aynı zamanda önemli bir işti çünkü masumların geceleri dolaşmasını engelliyordu. Onları sorgulamayı düşünenleri bunu yapmamaya ikna ediyordu.

"Bu çıkışta durabilirsin," dedi Ephraim ve June itaat etti. Bu kadar yaşlı olmasaydı onu Eden'e geri götürürdü ama neredeyse Pastor kadar yaşlıydı. Kendi ağırlığını taşıyamazdı ve zaten diğerlerinin sırtından geçinen çok fazla yaşlı üyeleri vardı.

Eden'in başına geçtiğinde, yaşlıların Yaratıcılarıyla hızlıca buluşmalarına yardımcı olacaktı. Bu şekilde, ölü ağırlıktan ve aynı zamanda topluluğun başlangıcını hatırlayan birkaç kişiden kurtulacaktı. Kazan-kazan.

June çıkışa yöneldi, rampanın sonuna yaklaştıklarında yavaşladı. "Nerede-" Duraksadı ve yüksek sesle hıçkırarak ağlamaya başladı.

"Sağa dön," dedi ona sinirlenerek.

Öyle yaptı ve yolun bir çiftlik yolu olduğunu görünce memnun oldu. Etrafta kimse yok.

"Soldaki küçük yola gir. Bir meyve bahçesiydi. Ağaçlarda bir sürü örtü vardı. Henüz toplama zamanı değildi, bu yüzden cesedinin bulunması biraz zaman alabilirdi.

June kendisine söyleneni yaptı, şimdi ciddi ciddi ağlıyordu. "Yapma. Lütfen yapmayın."

"Sessiz ol. Yan kapıyı açtı ve indi, sonra kadının kapısını açtı ve tabancayı kadının kaburgalarına dayadı. "Arabayı park et ve dışarı çık.

"Söz vermiştin!" diye feryat etti. "Ne dediysen yaptım!"

"Ben de sessiz ol dedim!" diye bağırarak onu sürücü koltuğundan çekti. "Yürü. Yeterince uzaklaştığımızda yüzünü ağaçlardan birine dönmeni ve beş yüze kadar saymanı istiyorum. Arabanı ben alıyorum ama yolda yardım çağırabilirsin.

Tökezledi, vücudu hıçkırıklarla titriyordu. Hırıltılı nefesler alarak sonunda meyve bahçesine girmeyi başardı.

"Bu," dedi Ephraim. Çabucak halledecekti. Ona daha fazla işkence etmek için bir neden yoktu. "Yüzünü ağaca dön.

Kadın bunu yaptı ve adam onu başından vurdu, sonra da hayatta kalıp onu polise ihbar edemeyeceğinden emin olmak için vücudu yere düştüğünde bir kez daha vurdu. Silah sesleri akşamın erken saatlerindeki sessizlikte yankılandı ve Ephraim silah seslerinin dikkat çekmesi ihtimaline karşı hızla uzaklaşmak için minibüsüne doğru koştu. Bir süredir silah kullanmamıştı ve ne kadar gürültülü olduklarını unutmuştu. Sadece boynunu kırmalıydı. Daha sessiz olurdu. Bunu gelecekte hatırlayacaktı.

Ana yola geri döndükten sonra, bir sonraki ara sokağa girdi ve tekrar kenara çekti. Orada kadının çantasını yağmaladı, nakit parasını ve kredi kartlarını aldı. Kartları, telefonuyla birlikte bir çöplüğe atacaktı. Bu onun ölümü için yeterli bir sebep olacaktı.

Fazla parası yoktu - elli doların altında. Ama her küçük parça yardımcı oldu.

Ephraim'in kendi parası vardı - çok fazla para. Sorun şuydu ki, bu para Pastor tarafından yönetilen offshore hesaplardaydı ve Ephraim ancak yaşlı adam aracılığıyla para alabiliyordu. Yaşlı adam öldüğünde bu durum da değişecekti.

Eğer kurnaz ihtiyar piç kurusu offshore hesapların banka kodlarını kendi zihninde saklamasaydı Pastor'u yıllar önce öldürmüş olacaktı. Ephraim'in bildiği kadarıyla Pastor dışında kimse bu şifreleri bilmiyordu. Hesaplarla sadece o ilgileniyordu. Eskiden Pastor şehre kaçır, orada kendisine maaş ödeyen bankacılar olurdu. Şimdilerde ise Eden'in tek bilgisayarıyla internet üzerinden yapıyordu.

İlk Kurucuların yarısı öldüğü için para da pastadaki payları gibi büyümeye devam etmişti. Ephraim'in kardeşi Edward

O küçük piç Gideon tarafından öldürölmüş, DJ'in babası Waylon da kalp krizi geçirmiş ve ikisi de on yedi yıl önce, birkaç gün içinde ölmüştü. Doc yirmi yıl önce ölmüştü ama ilk kamplarını kurduklarında o da çok yaşlıydı. Şimdi orijinal Kurucu İhtiyarlar'dan geriye sadece Pastor ve Ephraim kalmıştı. Ve haksız yere Waylon'un payını alan DJ. DJ hepsinden daha genç olduğu için Pastor ve Ephraim gittikten sonra tüm parayı kontrol edebilirdi.

Ve Ephraim'in bunun olmasına izin vermesine imkân yoktu. Otuz yıldır hiçliğin ortasında yaşıyordu ve o paranın bir kısmı Eden'a gelmeden önce ona aitti. Edward bunu hak etmişti ve Ephraim kardeşinin yaşayan tek varisiydi. DJ o paranın tek kuruşuna bile dokunmayacaktı. Özellikle de Mercy'yi kaçtıktan sonra bulup öldürdüğü konusunda yalan söylediği düşünölürse.

Bu yüzden Ephraim'in Mercy'yi alıp Eden'e geri götürmesi gerekiyordu. Bu geceki girişimi başarısız olmuştu ama bir dahaki sefere başarılı olacaktı. Pastor'a Mercy'nin CNN röportajından bir video klibi göstermeyi düşünmüştü ama Pastor hâlâ Apollo'nun aya inişinin bir Hollywood numarası olduğuna inanıyordu. DJ ona Photoshop'la nelerin mümkün olduğunu göstermişti ve artık Pastor kendi gözleriyle görmediği hiçbir şeye inanmıyordu.

Bu yüzden Mercy'ye ihtiyacım var. Gideon'u istiyorum ama sadece onu öldürebilmek için.

Adamın Ephraim'in intikam ihtiyacını karşılamaktan başka bir değeri yoktu.

Emniyet kemerini takarak - bir polisin onu kenara çekmesi için hiçbir neden yoktu - otoyola doğru geri döndü, tam o sırada telefonu çaldı. Pastor tarafından sağlanan basit bir akıllı telefonda ama Ephraim bunu pek sık kullanmıyordu. Dışarıda bıraktığı tek kişi annesiydi ve bunaması o kadar ilerlemişti ki artık onu tanımıyordu ve sadece

her yıl birkaç kez Eden'den ayrıldım.

"Evet?" diye cevap verdi. Eğer DJ'se, Mercy'nin hayatta olduğunu bildiğini belli etmemeliydi. Ephraim DJ'in bilip bilmediğini bile merak ediyordu. Bildiğini varsaymak zorundaydı, yoksa Miriam'ın öldürülmesi ve Mercy'nin bir seri katil tarafından kaçırılmasıyla ilgili güncel gazeteleri geri getirmemek için bu kadar zahmete girmezdi. Ve bu madalyonu da kapsıyordu.

Lanet olsun. Şu aptal madalyon. Aptal düğün fotoğrafı. Bastonlu adam onu tanımıştı. O fotoğraf yetkililerin elinde olmalıydı. Bu da Ephraim'in serbestçe dolaşma seçeneklerini ciddi biçimde kısıtlıyordu. Lanet olsun.

"Ephraim? Arayan Pastor'du ve Ephraim alışkanlıkla koltuğunda doğruldu. Bu onu çok kızdırmıştı.

"Evet, Pastor?

'Ne zaman dönüyorsun? Bu sabah dönmüş olman gerekiyordu'.

Canım istediğinde geri geleceğim, seni yaşlı pislik. Ama Ephraim bunu yüksek sesle söylemedi. Banka hesap bilgilerini alana kadar Pastor'u geçmeyecekti. "Bazı zorluklarla karşılaştım. Birkaç güne daha ihtiyacım var.

"Zorluklar mı?

Kahretsin. Pastor'un yumuşak ses tonuydu. Papaz'ın yumuşak ses tonundan hiç iyi bir şey çıkmazdı.

"Başımı çarptım," dedi Ephraim. Bu teknik olarak doğrudu. O sarışın herifin sopası onu fena çarpmıştı. "Muhtemel bir beyin sarsıntısı geçirdim ve güvenli bir şekilde araba kullanana kadar ortalıkta görünmeyeceğim.

Saçma bir yalandı ama o anda aklına gelebilecek en iyi yalandı.

"Aman Tanrım," dedi Pastor, aniden endişelenerek. 'İyi bir nedenin olması gerektiğini biliyordum. DJ geri dönmemeye karar vermiş olabileceğinizi düşündü.

Küçük pislik. Hiç dönmezsem hoşuna gider. O zaman

Eden'in ve paranın kontrolünü ele geçirecekti. DJ zaten topluluğa geri getirdiği her türlü ödemenin kaymağını yemiyor değildi. Pastor, ürünlerinin alıcılara ulaştırılması ve ödemelerin alınması konusunda DJ'e tek başına sorumluluk vermekle delilik etmişti. Pislik herif onlardan çalışıyordu. Ephraim için bu çok açıktı. Ne yazık ki Pastor için öyle değildi ve yaşlı adam demir bir pençeyle hükmediyordu.

"Elbette geri döneceğim," dedi Ephraim, sözlerine biraz şaşkınlık katarak. "Ne zaman geri dönmedim ki?"

Ben de DJ'e öyle dedim. Çok az inancı var.'

Ephraim gözlerini devirdi. Pastor çok uzun zamandır kendi Kool-Aid'ini içiyordu. Tüm bu övgü ve tapınma onun gerçeklik duygusunu yok etmişti. Tanıdığı hiç kimsenin seks, uyuşturucu ve nakit para dışında bir inancı yoktu.

'Geri döneceğim, Papaz. Sadece birkaç gün dinlenmem gerekiyor. Bir sorun mu var? Özel bir şey için bana ihtiyacınız var mı?'

"Hayır, sadece iyi bir çobanın sürüsüyle ilgilendiği gibi seni kontrol ediyorum.

Oh, lütfen. "Başım çok ağrıyor, Papaz. Çok doğru. "Sizi yarın arasam sorun olur mu?"

Evet, çok isterim. Beni her gün ara ki iyi olduğunu bileyim. Nerede kalıyorsun?'

"Santa Rosa'da. Regina ile.'

Madam, Ephraim'in sık sık gittiği tek iş yerini işletiyordu. Genç yüzlerden oluşan bir ahır tutuyor, Ephraim ne zaman ziyarete gelecek olsa onları taze yeteneklerle dolduruyordu. Adam ona iyi para ödüyor, kadın da onun mahremiyetini koruyordu. Kazan-kazan.

"Anlıyorum," dedi Pastor. 'Eden için daha genç kızları mı hedeflemeliyiz? İhtiyaçlarınız için başka bir yere gitmek zorunda kalmanızdan nefret ediyorum.

Benim ihtiyaçlarım. Papaz bazen kulağa çok Viktoryen geliyordu. 'Bu harika olur. Regina'ya uygun bir kaçak tanıyıp tanımadığını sorabilirim.

"Sen yap," dedi Pastor sıcak bir şekilde. 'Yarın seninle konuşacağım. Git biraz aspirin al.

"Yapacağım," diye söz verdi Ephraim. "Gitmem gerek.

Havaalanına yakın otellerden birine yerleşmeyi çok istiyordu ama şimdi buna cesaret edemiyordu. Bu öğleden sonra yaptığı hatanın Mercy'nin Fed'ci kardeşini alarma geçirdiğinden hiç şüphesi yoktu. Yetkililer fotoğrafını haberlere koyarsa, bir otel görevlisi onu tanıyabilir ve ihbar edebilirdi.

Santa Rosa'ya doğru yola çıktı. Regina'nın evinde güvende olacaktı. Yapması gereken bazı araştırmalar vardı ve Regina her zaman Wi-Fi'sini kullanmasına izin verirdi. İlk görevi o bastonlu sarışın adamın kim olduğunu bulmak olacaktı. O pislik yere serilecekti ve Ephraim canını acıtacaktı. Sarışın adam ortalıkta olmadığına ve Gideon da gittiğine göre Mercy korumasız kalacaktı.

Gözleri bomboş, sersemlemiş bir halde onunla birlikte uzaklaşmıştı. Evli oldukları bir yıl boyunca, yatağını her ziyaret ettiğinde bunu yaptığını hatırlamasaydı, bu onu ürkütürdü. O ise sadece duymazdan gelirdi.

Aslında hâlâ biraz ürkütücüydü ama en azından kızın karşı koymayacağını biliyordu.

Eden, Kaliforniya

15 Nisan Cumartesi, .35.

Papaz harekete geçmişti. Kardeş Ephraim'i aramaları için Amos da dahil olmak üzere yerleşkedeki adamların çoğundan oluşan bir arama ekibi göndermişti. Ama onları gün ışığı azalırken, Ephraim'in geride bıraktığı herhangi bir iz ya da işaret görme ihtimallerinin daha düşük olduğu bir zamanda göndermişti. Bir ceset.

Amos Efrayim'i ölü ya da diri bulmalarını umursamıyordu. Pastor'un ne bildiğini öğrenmek istiyordu. Bilmesi gerekiyordu.

Çünkü küçük bir parçası hâlâ Pastor'un hepsini sevdiğine, her zaman iddia ettiği gibi bir çoban inanmak istiyordu. Amos ve Eden'in tüm sakinleri Pastor'un gözetiminde güvendeydi.

Daha büyük bir kısmı ise böylesine körü körüne bir inancın aptallık olduğunu biliyordu ve onu bu karmaşanın içine sokan da buydu.

Amos grubun gerisine düştü ve kendisini yaklaşan gölgelerin içinde bırakacak kadar ilerlemelerini bekledi. Sorun değildi. Görmek için ışığa ihtiyacı yoktu. Bu ormanı biliyordu. Ormanı her zaman tanırdı, Eden ne zaman yeni bir yere taşınsa araziye aşına olurdu. O marangozdu, ahşap işçisiydi. Saatlerce ağaçları inceler, işi için en iyi örnekleri seçerdi.

Şimdi Papaz'ın gittiği yöne doğru ormanda sessizce ilerliyordu. Ve birkaç dakika sonra adamın sesini duydu, dolgun ve zengin, 'vaiz temposu' ile.

"Peki, nerede o? Papaz sordu. Amos kaşlarını çattı ve hareketsiz kaldı.

Kiminle konuşuyordu? Pastor tek başına çıkıp gitmişti. "Bunu geçen sefer de söylemiştin," diye tersledi Pastor, ama kimse başka biri konuşmuştu. "Getirin onu. Hemen.

Amos yaklaştı ve gözlerini kırpıştırdı. Pastor'un elinde sıkıca tuttuğu ince bir kutu vardı. İskambil destesine benziyordu. Ama ışıktandırılmıştı ve Pastor konuşurken çatık kaşlı yüzünü aydınlatıyordu.

"Anlıyorum. Rahatsızlığı geçtiğinde beni aramasını söyleyebilir misiniz?

Onu aramak mı? Aramak mı? O şey ... o küçük şey bir ... bir telefon muydu?

Yok artık. Vay canına. Araba telefonlarını ve Eden'a yeni gelenlerin cihazların ne kadar fısıldadıklarını hatırlıyordu ama bu Vay canına.

Papaz görüşmeyi sonlandırmış olmalı, çünkü gökyüzüne baktı ve mırıldandı, "Lanet olsun, Ephraim, şimdi ne yaptın?

Amos nefesini tutmuş, bir sonraki sözleri dinliyordu ama Pastor elindeki şeyi kulağına götürdü. "Ephraim?

Amos kaskatı kesildi. Belli ki Ephraim'in de bir telefonu vardı ve çölde kaybolmamıştı. Bu utanç vericiydi.

"Ne zaman dönüyorsunuz? Papaz sordu. "Bu sabah dönmeniz gerekiyordu. Sonra kaşlarını çattı. "Zorluklar mı?

Oh. Amos bu ses tonunu biliyordu. Papaz böyle nazıkçe konuştuğunda, bu asla iyi bir şey değildi.

"Aman Tanrım," dedi Pastor, sesi aniden endişeli çıkmıştı. 'İyi bir nedenin olması gerektiğini biliyordum. DJ geri dönmemeye karar vermiş olabileceğinizi düşündü. Sonra gözlerini tekrar gökyüzüne çevirdi. 'Ben de DJ'e öyle söyledim. Çok az inancı var.

Kardeş DJ de işin içindeydi. Tabii ki o da vardı. Amos genç adamdan hiç hoşlanmamıştı, özellikle de Waylon Birader öldükten sonra. Amos Waylon Belmont'u bir kardeş gibi sevmişti ama adamın oğlu mahvolma noktasına gelene kadar şımartılmıştı.

"Hayır," dedi Pastor. 'Sadece iyi bir çobanın sürüsüne baktığı gibi seni kontrol ediyorum. Bir göz devirme daha. 'Evet, bu hoşuma giderdi. Beni her gün ara ki iyi olduğunu bileyim. Nerede kalıyorsun? Bir duraklama. "Anlıyorum. Eden için daha genç kızları mı hedef almalıyız? İhtiyaçların için başka bir yere gitmek zorunda kalmadan nefret ediyorum.

Hedef. Onun ihtiyaçları. Amos bir ağaca yaslandı, dizleri aniden zayıfladı. Genç kızlar. Ephraim için daha genç kızlar getirmişlerdi.

Ona kızımı verdiler. Merhamet. Amos'un boğazındaki safra yükseldi ve kusmamaya odaklanmak zorunda kaldı.

"Sen yap," diyordu Pastor sıcak bir şekilde. 'Yarın seninle konuşacağım. Git biraz aspirin al.

Pastor ekrana bir kez daha dokundu, sonra Amos'un aklını başından alan telefonu cebine attı. Sabırsızca nefes vererek yerleşkeye doğru döndü.

Amos kendini taş gibi hareketsiz tuttu, tek bir nefesi, tek bir seğirmeyi bile riske atmadı.

Papaz ona yirmi adım kadar yaklaştı ve mırıldandı: "Seni içeri aldığım güne lanet olsun. Seni yıllar önce kaldırıma atmalıydım. Edward olmasaydı atardım.

Amos, Pastor'un ayak seslerini duymayana kadar bekledi ve adamın durduğu yere doğru ilerledi. Pastor'un oturduğu yerde bazı büyük kayalar vardı ve ayağa kalktığında bunlardan birinin biraz sallandığı anlaşıyordu.

Alçak bir yere çömlen Amos yalnız olduğundan emin olmak için etrafına bakındıktan sonra geçici olarak kayayı itti. Gerçekten de hareket ediyordu. Hem de çok kolay.

Biraz daha itti ve kaya geri yuvarlandı, içi boş olduğu ortaya çıktı. Ve küçük bir uydu anteni saklıyordu. Amos bunları 1980'lerde, Eden'e gelmeden önce görmüştü. Oturdukları blokta kablolu TV için uydu anteni alan ilk kişi komşusuydu. Ama burada?

Uzun bir süre baktı, her şeyi anlamaya çalışıyordu. Sonra nerede olması gerektiğini hatırladı. Kayayı olduğu yere geri koydu, sonra dikkatlice ormana doğru geri çekildi. Adımlarını tekrar takip ederek

hâlâ Kardeş Ephraim'in izlerini arayan arama ekibine yetişti.

"Amos Kardeş," diye seslendi diğerlerinden biri. 'Endişelendik. Senin için de bir arama ekibi göndermek zorunda kalacağımızı düşündük.

Amos, kalbinin gergin çarpışını kimsenin duymamasını umarak özür dilercesine gülümsemeye çalıştı. "Özür dilerim. Ormanda bir hareket gördüğümü sandım ama sadece bir tilkiymiş.

Amos'un çoğuna arkadaş diyebileceği bir grup adam, ormanda kaybolmak ve Ephraim Burton ile bir tilki arasındaki boyut farkı hakkında ona iyi huylu bir şaka yaptı.

Bir yılan gördüğümü söylemeliydim, diye düşündü Amos. Acaba gerçeğe daha yakın olurdu.

Sacramento, Kaliforniya

15 Nisan Cumartesi, saat 1855.

Jeff Bunker telefonunun zil sesini duymazdan gelerek dizüstü bilgisayarının ekranına odaklandı. Teslim tarihine yetişmek için hâlâ beş dakikası vardı ve editörünün onu bir hata yapmaya zorlamasına izin vermeyecekti. Son altı haftadır, vahşi bir seri katilin neredeyse kendi arka bahçesinde yakalanmasından bu yana Mercy Callahan hikâyesi üzerinde çalışıyordu.

Ekrandaki kelimelere kaşlarını çattı, parmakları klavyeye rastgele vurmaya başladı. Dur. Sadece dur. Gerçeği kabul et.

Bu hikayeyle gurur duymuyordu. Bu onun en iyi çalışması değildi ve henüz bitirmemişti. Buzdağının sadece görünen kısmını ortaya çıkardığı hissine engel olamıyordu. Biraz daha zaman ile . . .

Hayır, gerçek bu değildi. En azından tüm gerçek bu değildi. Evet, daha fazla zaman istiyordu. Ama bugün vakti vardı. Havaalanları ve New Orleans uçuşu arasında hikâyeyi bitirmek için neredeyse yedi saati vardı. Ama havaalanından eve dönene kadar başlamamıştı bile, kalbi hâlâ deli gibi çarpıyordu.

Annesini endişelendirdiğini, son üç gündür nerede olduğunu öğrenme taleplerini görmezden geldiğini biliyordu. Üniversitede olabilirsin Jeffrey Bunker, ama hâlâ on altı yaşındasın. Üç günlüğüne ortadan kaybolamazsın!

Elbette haklıydı. Ama bu konuda konuşamıyordu. Bu sadece konuşmak istemediğinden değildi. Fiziksel olarak da yapamıyordu. Dili hala dün gecedен beri olduğu gibi donmuştu. O yaşlı kadının cesediyle karşılaştığından beri.

Ve katilinin yüzünü görmüştü.

Bu yüzden eve gelir gelmez merdivenlerden yukarı, güvenli olan yatak odasına kaçmıştı. Katilin onu bulamayacağı bir yere.

Umut etti. Lütfen beni bulmasına izin verme. Ölmek için gerçekten çok gencim.

O öğleden sonra uzun süre dizüstü bilgisayarına bakmış, Mercy Callahan hakkında ne yazacağını düşünmeye çalışmış, ancak sadece Mercy'nin yan komşusunun dairesinden çıkarken gördüğü adamı düşünebilmişti.

Adam onu öldürdükten sonra. Onu öldürmüştü.

Ve sonra, adamın yüzünü Mercy'nin apartmanında görmek yeterince kötü değilmiş gibi, adam Jeff'in uçağındaydı. Adam Jeff'in birkaç sıra arkasındaydı ama Jeff bütün uçuş boyunca korkudan donup kalmıştı. Beni görmüş müydü? Beni tanıdı mı? Beni de öldürecek miydi?

Sonunda kendini Mercy Callahan hakkında bu yazıyı yazmaya vermişti. 'u düşüncesinden uzak tutmak için. 'u 'dan uzak tutmak için.

Dairesinin enkazı arasında yerde yatan yaşlı kadının cesedini hatırlıyordu. Mercy'nin komşusu ölmüştü. Kontrol etmişti.

Ve polisleri aramış mıydı? Acıyla ofladı. Onu öldürdüğünü mü düşüneceklerdi? Tabii ki hayır. Hiçbir şeye dokunmadığını umarak ama hatırlayamayacak kadar da korkmuş bir halde apartmandan geri geri çıkmıştı.

Benim işim değil. Beni ilgilendirmez. Ama bu mantraya artık inanmıyordu, tıpkı bir gece önce uyumaya çalışırken durmadan tekrarladığı gibi. "Denemek" önemli bir kelimeydi.

İşine odaklan. Bu hikayeyi bitir. Sonra yaşlı kadın hakkında ne yapacağına karar verebilirsin.

Ama şimdi sadece ekrana bakıyor, yaşlı kadının apartman zeminine yığılmış cesedini görebiliyordu. Kendine engel olamamıştı - onu kanepeye kaldırmıştı. Evet, lanet olası bir suç mahallini bile bozmuştu ama kadının davetsiz misafirin geride bıraktığı çöplerin ortasında yattığı düşüncesine dayanamamıştı.

Kadının dairesinden çıkarken gördüğü davetsiz misafir.

Telefonu tekrar çaldığında Jeff açtı. "Daha bitirmedim," diye tersledi.

"Evet, evlat, öylesin.

Jeff, "Ben çocuk değilim" cümlesini ağzından kaçırmamak için dilini ısırarak zorunda kaldı. Çünkü her kadar nefret etse de, o bir çocuktü. Bırak gitsin, dedi kendi kendine. Sakin ol ve çalış.

Gabber'da bu işi bulduğu için şanslıydı. Sınıfındaki öğrencilerin pek çoğu gerçek hayatta gazetecilik yapmıyordu. Bunun pek de klas olmayan bir dedikodu blogunda olması şaşırtıcı değildi ama para kazanıyordu. Ve herkes bir yerden başlamak zorundaydı. Yani, TMZ ilk başladığında bir paçavraydı.

Hâlâ bir paçavra. Annesinin sesi vızıldayan bir sivrisinek gibiydi. Çok daha iyisini yapabilirsin, Jeffy.

Muhtemelen, ama şu anda sahip olduğu şey buydu. 'Daha bitmedi, Nolan. Ben bitmedim.'

Ben de öyle olduğunu söylüyorum. Altı haftadır bu hikaye üzerinde çalışıyorsun Jeff. Artık dünyaya duyurmanın zamanı geldi. Nolan Albanesi yağ seviyeleriyle konuşuyordu. Adi, yağlı Nolan ve , çok fazla kızarmış yemek yiyen Nolan vardı. Bu WD-40 Nolan'dı, kolay, kaygan ve kaçması zor.

"Neden? Jeff kuşkuyla sordu.

Nolan güldü. "Haberleri görmedin mi?

"Henüz değil. Hikayenin yazımı üzerinde neredeyse hiç durmadan çalışıyorum. Bu bir yalandı ama Nolan'a yaşlı kadının cesedinden bahsetmesine imkân yoktu.

'Çok çalışkan,' diye alay etti Nolan. 'Elinde ne varsa bana gönder evlat. Parlatıp postalayacağım.

Alarm zilleri çalıyordu. "Neden?" diye tekrarladı.

'Çünkü deneğiniz bir saat önce havaalanından neredeyse kaçırılıyordu. Her şey internette.

Jeff keskin bir nefes aldı. "Ne?

"Beni duydunuz. Adamın biri onu yakalayıp havaalanından çıkarmaya çalışmış. Şubat ayında kaçırılan Mercy Callahan'la aynı kişi olduğu gerçeği pek çok haber ajansı tarafından dile getirilmedi.

Düşün, Jeff. Düşün, Tanrı aşkına. 'Bazılarının Adam denedi. Başaramadı mı?'

'Hayır. Ama Callahan yine haber oldu ve güç eğrisinin önündeyiz. Makalen elimizde. O yüzden bana gönderin,' diye bitirdi Nolan, her kelimeyi dikkatle telaffuz ederek. 'Yoksa hikayeyi başkasına veririm.

"Hayır! Jeff patladı. Cesedimi çiğneyerek. Yüzünü buruşturdu. Kötü Çünkü yaşlı kadının cesedinin görüntüsü tekrar aklına gelmişti. Henüz bitmedi. Burada

Bu hikayede daha fazlası var, Nolan. Bunu biliyorum.'

"O zaman devamını yaz," diye hırladı Nolan. "Ama şimdilik bana lanet olası hikayeyi gönder yoksa kovulursun.

Jeff'in midesi bulanıyordu. Kovulamazdı. Çok para değildi ama her kuruşuna ihtiyacı vardı. Aldığı burs üniversite masraflarının yarısını bile karşılamıyordu. "Peki. Ama birkaç paragrafı silmem için bana bir dakika ver. Orada dahil etmekten rahatsız olduğum şeyler var.

"Bana gönder," dedi Nolan, yine o hafif pespaye haline dönmüştü ama en azından artık bağırıyordu. "Neyin silineceğine ben karar veririm ama önce tamamını okumak istiyorum.

Evet, doğru, diye düşündü Jeff. Biraz genç ve biraz saf olabilirdi ama aptal değildi. "Tamam, yapacağım.

Telefon görüşmesini sonlandırarak hikayeyi taradı ve dün geceden önce iç gıcıklayıcı görünen paragrafları sildi. O ölü kadının cesedinden önce. Mercy üniversitedeyken bir parti kızıydı. Ne olmuş yani? Binlerce başka kadın da öyleydi. Bir bedel karşılığında her türlü pisliği yapmaya hazır olan o pislik artık onun hikâyesiyle ilgili değildi. Son bir kez gözden geçirdikten sonra Gabber'ın sunucusuna yükledi.

Gözlerini kapattı. Ve şimdi ölü kadın hakkında ne yapacağını bulmalıydı. Ve Mercy Callahan. Çünkü Mercy'yi havaalanından kaçırmaya çalışan adamın, komşusunun dairesinden çıkarken gördüğü adamla aynı kişi olmaması onu çok şaşırtacaktı. Onu öldürdükten sonra.

Jeff sandalyeyi geriye iterek aniden ayağa kalktı. Tekrar paniğe kapılmamak için kendini zor tutarak yatak odasının içinde volta atmaya başladı. Annesiyle konuşmak istiyordu. Ondan tavsiye almak. Ama onun ne diyeceğini biliyordu. Polise gördüklerini anlatmak zorundaydı.

Kahretsin. Masasının çekmecesine uzandı ve Annesinin zulasından aldığı bir şişe viski.

ŞiŖe hâlâ neredeyse doluydu, çünkü viskiden nefret ettiğini öğrenmişti. Ama annesinden aşırđı Kahlúa dışında sahip olduğu tek likör buydu ve o da son seferinde kötü sonuçlanmıştı.

Viskiden küçük bir yudum, ardından iki yudum alırken yüzünü buruşturdu.

Yarım düzine yudum aldığında, nihayet adımlarını yavaşlatmıştı. Yatağına uzandı çünkü oda artık dönüyordu.

Ben bir pisliğim. "Ben korkunç bir insanım," diye mırıldandı, elleriyle gözlerini kapatarak.

Ama en azından hikayenin en zarar verici kısımlarını kesmişti. Bu da bir şeydi, değil mi?

Hayır, bu temel insan terbiyesi, dedi annesinin sesi. Senden en azından bunu bekliyorum Jeffy. Beni hayal kırıklığına uğratma.

"Tamam anne," dedi yavaşça. "Polisi arayacağım.

Çok sarhoş olmadığım zaman, çünkü bu haldeyken bana kim inanır ki?

Dört

Sacramento, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat .15.

Küçük düşürücüydü. Mercy, kaldığı süre boyunca Sokolov'lardan ödünç alacağı cipin camından dışarı baktı. Böyle zombi gibi dolaşmak. Bunun olmasından nefret ederdi. Ama en kötüsü sonunda olmuştu. Ephraim onu bulmuştu.

Nefes alarak Ephraim'in zalim gözlerini zihninden uzaklaştırdı. Kutunun içine it. Sertçe it. Şimdi çiviyle kapat. Bu genellikle işe yarayan bir görseldi. Bazı günler kutuyu kapalı tutmak için zihinsel olarak kutuya çok daha fazla çivi çakması gerekiyordu. Bugün o günlerden biriydi.

Zorlu bir yol için hazırlanmıştı ama denemeye hazırdı. Şimdi, onun tek gözüne baktıktan sonra mı? Hâlâ hazırım. Kendine karşı dürüst olsaydı, bu bir tür şoktu.

Onu bulmuştu. Bunca yıldan sonra, Ephraim onu bulmuştu. Ve onun bulacağından daha önce neden korkmadığını merak ediyordu. Kaybolduktan sonra Kurucu Büyüklerin Eden halkına ne söylediğini merak etmişti. Muhtemelen kurtlar tarafından parçalandığını söylemişlerdi. Gideon kaçtığında da böyle söylemişlerdi.

Ve onlara inandım. Cennet halkını hayal etti. onun 'üzücü ölümü' hakkındaki yalana da inanmıştı. Ama DJ gerçeği biliyordu. Onu lime lime eden kurtlar yoktu, sadece beyaz-sarı saçlı genç bir adamın güzel yüzünü giyen bir canavar vardı. Elindeki silahla kızları ve annelerini vuran

Silah.

Ve ... şu anda bunu düşünmek istemiyordu. Kutunun içine. Kapağı çekiçle vur. Elinin çekici kavradığını, her vuruşunun kendinden emin ve kesin olduğunu hayal etti. Her çivi tam olarak, kesin bir şekilde giriyordu. Kapak kapalı kalacaktı. Kötü şeyler kutunun içine hapsoldu.

Kucağındaki tüy yumağından yumuşak bir miyavlama geldi. Cipun kapıları kapandığında yaptığı ilk şey Rory'yi taşıyıcısından çıkarmak olmuştu. Kimseden izin istememişti ve kimse de itiraz edecek tek bir kelime etmemişti.

"Çok güzel," dedi Rafe yanından, derin sesi kasıtlı olarak sessiz olmasına rağmen onu ürküttü. Tehdit edici değildi. Onun çabasını gerçekten takdir ediyordu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı. 'O iyi bir kedi. İkisi de öyle.

Sasha bagajlarını ve tekerlekli sandalyesini cipin arkasına yükledikten sonra Rafe de onunla birlikte arka koltuğa tırmanmıştı. Farrah ön tarafta Sasha'nın yanındaydı ve muhtemelen olması gerekenden biraz daha hızlı sürüyordu ama gergindi. Olması gerektiğı gibi.

Kapılarına bela getirdim. Ve bu iyi değildi. Mercy'nin kalacak başka bir yer bulması gerekecekti ama bu gece bunu önermeyi denememişti bile. Hepsiyle tartışamayacak kadar yorgundu.

Neyse ki Sasha ceza almayacaktı. Polis eskortu vardı ama bu korkularını azaltmamıştı. Rafe konuşana kadar herkes sessiz kalmıştı. Ortam o kadar gergindi ki, bıçakla bile kesilebilirdi.

"Kaç yaşında? Rafe sordu.

"Altı yaşındalar. Yavru arkadaşlar.'

Rafe uzun bir süre sessiz kaldı. "Rory seni rahatlatıyor mu?

"Öyle.

Bir sessizlik daha, sonra Rafe içini çekti. 'Gideon'a söylememiz gerek. Bunu haberlerden ya da başka bir Fed'den duyması onun için adil değil.

Mercy'nin ilk refleksi hayır demek oldu. Sertçe. Ama Rafe haklıydı. 'Yapabilir misin? Ben hala ...'

"Anlıyorum. Adam elini uzattı ve Rory ona dokunacağını sandı, ama adam onun yerine Rory'yi okşadı.

'Yumuşak,' diye yorum yaptı.

Kendisine değil de kediye dokunduğu için hayal kırıklığına mı uğramıştı yoksa rahatlamış mıydı emin değildi. Ama emin olmamakta bir sakınca olmadığını düşündü. Ne de olsa, Farrah'ın 'travma' olarak adlandırdığı şeyi daha yeni atlatmıştı.

Mercy göz ucuyla Rafe'e baktı. Hatırladığı kadar yakışıklıydı, sarışındı ve her nasılsa Nisan ayında bronzlaşmıştı, ancak gözlerinin altında da koyu halkalar vardı. Neden iyi uyuyamadığını merak etti. Acaba yaraları hâlâ canını acıttığı için , yoksa onu göreceği için mi endişeleniyordu?

Telefonunu geri alırken onu bakarken yakaladı. Ağzının bir tarafı kalktı ama yorum yapmadı. Bunun yerine telefonundaki bir kişiye bastı ve Mercy gözlerini kapattı.

Gideon.

Kendini hazırlamak için biraz daha zamanı olmasını ummuştu ama bunun bir önemi yoktu. Yeterince zamanı vardı. Kardeşinin Eden'den neden kaçtığını öğrendiğinden beri haftalar geçmişti. Onun kaçışından sonra yeniden bir araya gelmelerinden bu yana yıllar geçmişti.

Yeniden bir araya geldikleri günü pek iyi hatırlamıyordu. Kendinde değildi, hâlâ. On üç yaşındaydı ve travma geçirmişti. Redding otobüs terminalinde iyi niyetli bir görgü tanığı tarafından neredeyse ölmek üzereyken bulunduktan sonra geçirdiği ameliyatlardan dolayı acı içindeydi. Hastaneden taburcu olduktan sonra koruyucu aileye yerleştirilmişti ama konuda hiçbir fikri yoktu.

Ne kadar zaman geçtiğini, kendini saatlerce salladığını.

Ve sonra Gideon koruyucu ailenin kapısından içeri girmişti, yakışıklı, sağlıklı, güçlü görünüyordu ve onu görmek için çok heyecanlıydı. Ama onu görmek istememişti. Ona bağırmak ve nefretini derisine kazımak istemişti. Ephraim'in ona verdiği her zararın bedelini ağabeyinin ödemesini istiyordu. Canavarın annemi incittiği her sefer için. Annesinin DJ'in elinde ölmesinin bedelini Gideon'un ödemesini istemişti. Gideon'un dizlerinin üzerine çöküp ondan af dilemesini istemişti ama yapmamıştı ve ondan bu yüzden de nefret etmişti. Hayatında kötü olan her şey Gideon'un Eden'dan kaçması yüzünden olmuştu. Onları terk etmesi. Beni terk ederek.

Ya da öyle o düşünmüştü. Şimdi o o yalvarıyor onun Bağışlayıcılık.

Telefon bağlandığında Rafe yumuşak bir sesle, "Selam, benim," dedi.

Gideon ile. Tanrı'yla. Benden nefret etmeli. Tüm bunlar bitmeden önce hala edebilir.

"Şey ... Rafe boğazını temizledi. "Evet, bir şey oldu. Öncelikle, korkmamanızı istiyorum. Herkes iyi. Rafe yüzünü buruşturdu ve Mercy oturduğu yerden Gideon'un sesini duyabildi, her ne kadar Rafe telefonunu hoparlöre vermemiş olsa da. "Mercy burada. Bir yüz buruşturma daha. "Evet, burada, Sacramento'da. Burada ben ve Sasha'yla birlikte. Ayrıca bir arkadaşı da onunla birlikte geldi. Bir duraklama ve daha fazla yüz buruşturma. "Neden geri döndüğünü ya da ne kadar kalacağını tam olarak bilmiyorum ama Gid, beni dinlemeni istiyorum. Bir nefes verdi ve devam etti. "Nasıl söyleyeceğimden emin değilim, o yüzden sadece söyleyeceğim. Ephraim Burton havaalanında onu bekliyordu. Bir duraklama, sonra, "Hâlâ orada mısın?

Görünüşe göre Gideon hala oradaydı, çünkü bir sonraki

Rafe iki dakika boyunca başını sallayarak dinledi. "Anlıyorum," dedi sonunda. "Ben de şok oldum. Rafe hafifçe yüzünü buruşturarak Mercy'ye baktı. 'Fiziksel olarak iyi durumda. Burton yan tarafını kesmiş, yaklaşık iki santim uzunluğunda bir kesik. Şakaklarına masaj yaptı. "Onu sürükleyerek götürmeye çalıştı. Onu durdurdum ama kaçtı. Gözlerini devirdi. "Tabii ki rapor ettim. SacPD merkezini aradım ve patronunuzu da aradım. Havaalanı polisi adamın nereye gittiğini bulmak için kamera kayıtlarını incelemeye aldı. Sonra seni aradım çünkü bunu başka birinden duymanı istemedim. Tekrar dinledi, ifadesi yumuşadı. "Özür dilemene gerek yok. Üzüleceğini biliyordum. Olmaya da hakkın var. Ama o gerçekten iyi. Biz de biraz ilk yardım için annemle babamın evine gidiyorduk. Telefonu Mercy'ye uzattı, sonra da "Seninle konuşmak istiyor" diye mırıldandı.

Vakit geldi. Mercy zorlukla yutkundu ve elini telefona uzatmak için zorladı. "Alo?" dedi, çarpan kalbinden kendi sesini zar zor duyabiliyordu. Telefon sıcaktı ve Rafe gibi kokuyordu. Kokuyu içine çekti, haftalar önce hayatını kurtardıktan sonra başucunda otururken yaptığı gibi onu sakinleştirmesine izin verdi. Narenciye ve temiz odun dumanı gibi kokuyordu ve bu şimdiye kadarki en güzel kokuydu.

"Mercy? Gideon'un sesi kesildi ve aklını Rafe'in kokusundan uzaklaştırdı. "Bana iyi olduğunu söyle.

Ben iyiyim. Söz veriyorum. Artık kanamam yok.'

"Tam olarak neredesin?

Bir SUV'de. Arka koltukta. Sağ taraf.'

Önce bir oflama, sonra da titrek bir kahkaha geldi. "Doğru ya. Unutmuşum. Bayan Literal. Sanırım çok incinmemiş olmalısınız yoksa şaka yapamazdınız.

Mercy şaka yapmıyordu. Sadece sorusuna cevap vermişti ama birkaç saniye düşündükten sonra onun şaka yaptığını düşünmüş olabileceğini anladı. O asla

mizah anlayışına sahip değilim.

"Doğru. Dediğim gibi sadece biraz incindim.' Tereddüt etti, sonra ileri itti. 'Ben seni görmek için geri geldim. Bazı şeyleri açıklamak için. Buluşmak için bir zaman ayarlayabilir miyiz? Meşgul olduğunuzu biliyorum-'

Mercy, dur. Benim için seni görmekten daha önemli bir şey yok. Zaten arabamdayım.'

"Benimle gel, Mercy!" diye bir kadın sesi. Daisy. "Merhaba!

Gideon'un korkusuz kız arkadaşının anısı Mercy'yi gülümsetti. Kadın neşe saçıyordu. "Merhaba Daisy.

"Sokolov'ların evine gidiyoruz," diye devam etti Gideon. "Eğer sorun olmazsa.

Gülümsemesi soldu. Hayır, hayır, hayır. Tamam değildi. Ben hazır değilim. Asla hazır olamayacağım. Ama Rory onun kollarında mırıldanıyordu ve Rafe ona cesaret verici bir şekilde gülümsüyordu. 'Evet, elbette. Yani, Sokolov'lar için sorun yoksa.'

"Öyle," dedi Gideon, her zaman hoş karşılandığını bilen birinin güvencesiyle.

Mercy bunu Romero'larla yaşadı. Ve kardeşiyle. En azından diğer kardeşiyle. Yeşil gözleri kendisinininkilere benzeyen üvey kardeşi.

Ve Gideon'un. Kardeşine babalarının ailesini bulduğunu söyleme vakti gelmişti. Ve bu bilgiyi sakladığını itiraf etti çünkü . . . Ben bencelim.

'O zaman sanırım yakında görüşürüz. Hoşça kal. Telefonu Rafe'e geri verdi, Rory'yi daha da kucakladı ve yumuşak tüylerini okşadı. Mırlaması iyi bir günde rahatlatıcı bir sestti.

Bugün iyi bir gün değildi. Dehşet, kurşun bir önlük gibi onu ağırlaştırıyordu.

"Evet," diyordu Rafe. 'Akşam yemeği için kalmayı planla. Annem evin dolu olmasına çok sevinecek. Telefonu kapattı ve tekrar uzanarak Rory'yi çekingen parmaklarıyla okşadı. "Her şey yoluna girecek, Mercy.

Zorla gülümsedi. "Tabii ki olacak. Derin bir nefes aldı. Cesur ol. "Ve senin için," mırıldandı, çünkü onun bilmesine ihtiyacı vardı.

Daha yakına eğildi, kokusu kızın yıpranmış hislerine merhem oldu. "Benim için mi?" diye fısıldadı.

Başını salladı. 'Gideon için geri döndüm. Ama aynı zamanda senin için. Sana bu işin asla yürümeyeceğini söylemek için. Bu sözleri onun da söylemesi gerekiyordu. Ama adamın yüzündeki ifade ağzının kapanmasına neden oldu ve bu acımasız cümleyi söylemesini engelledi.

Sırtışı o kadar parlaktı ki tüm aracı aydınlatmaması bir mucizeydi. Altın gibiydi.

Ama 'Öyle umuyordum' diye cevap verdiğinde sesi hâlâ zar zor duyuluyordu. Seni özledim.

Tüm havaalanı fiyaskosu boyunca ağlamamıştı, ne polis ona sorular sorarken, ne de insan kalabalığı kim olduğunu ve neden bu kadar heyecan yarattığını görmek için boyunlarını bükerken. Ama o üç küçük kelime gözlerini yakmıştı. Seni özledim.

Onu da özlemişti. Gülüşünü, sessiz mutluluğunu, kahkahasını... onun ona sanki yeterliymiş gibi hissettirmesini. Adam gözyaşlarını görmeden önce başını çevirdi ama çok geçti.

Ya da çok dikkatliydi, çünkü eline yumuşak bir mendil tutuşturulmuştu. "Bu temiz.

Bir kahkahaya boğuldu. "Teşekkür ederim.

Koltuğunda arkasına yaslandı, kaymağı yiyen kedi gibi görünüyordu. Başka erkeklerde olsa kibirli ve beğenmiş görünürdü. Rafe'de mutlu görünüyordu.

Beni özledi.

Bunun ne anlama geldiğinden emin değildi. Onun böyle şeyler hissetmesine izin vermesi gerektiğinden bile emin değildi. Ama onun durmasını istemedi. Ona yaslanmak, onun gücünden yararlanmak, onun verdiği ısıyla kendini ısıtmak istiyordu.

Dışarı. Bir fırın gibiydi.

Ama yapmadı.

Onun gibi zahmetsiz sevgi vermek için yaratılmamıştı. Belki de hiç veremeyeceğim. Belki de Ephraim'in tacizinden sonra asla normal olamayacaktı. Ephraim Burton'a duyduğu öfke aniden kabardı ve taşı. Onu öldürmüş olmayı diledi.

Bana dokundu. Beni kesti. Beni Cennet'e geri götürecekti. Ve ben de ona izin verecektim. Onu götürmesine izin vermişti, kesilecek bir kuzu gibi ve savaşılmaya bile çalışmamıştı.

Bu onu daha da öfkeliendirdi ama bu öfke kendisine yönelikti ve söndü. Çok yoruldum.

Sonra dirseğine sıcak bir Çey değdi ve aÇağıya baktığında Rafe'in elini avuç içi yukarı bakacak Çekilde, kalçasından yaklaÇık on santim uzakta, bank koltuğuna koyduğunu gördü. Sadece orada, baskı yok.

Almak onun hakkıydı. Eğer isterse.

Ve o istedi. Yalnızlık kabarmış, onu gafil avlamıştı.

Cesur olun. Farklı bir Merhamet olun. Rahatlıktan başka bir şey ifade etmesine gerek yok. Tıpkı Rory'nin verdiği gibi.

Aslında komikti. Ne kadar gülünç. Kedisinden aldığı rahatlık, Rafe Sokolov'dan alabileceğine hiç benzemiyordu. Ama en azından mizah yapabiliyorum. Dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve eli serbest kalacak şekilde kediye yeniden ayarladı. Avucunu dikkatlice onunkinin üzerine koydu, parmaklarını birbirine geçirdiğinde omuzları çöktü. Bu gerçektir. Ve güvenliydi.

Tek kelime etmedi. Birbirlerine dokunduklarını bile belli etmedi. Sasha cipi Sokolov'ların garaj yoluna çekene kadar, birkaç dakikada bir onu küçük küçük sıkması dışında.

"Eve geldik," diye duyurdu Sasha. 'Kedicikler içeride rahatlayabilir

Gideon geldiğinde bir tane tutmanız gerekmiyorsa, eski yatak odam.

Ah. Sasha, Mercy'nin kedilerinin, tıpkı Daisy'nin hizmet köpeği Brutus gibi, azaltmaya yardımcı olduğunu anlamıştı. Gerçi bu büyük bir sürpriz değildi. Sasha bir sosyal hizmet uzmanıydı. Empati onun işiydi.

"Sanırım onlar olmadan da iyi olacağım," dedi Mercy ve Rafe arabasının kapısını açmak için gitmesine izin vermeden önce elini bir kez daha sıktı.

'Umarım açsındır,' dedi. 'Anneme misafirlerle geleceğimizi mesaj attım. Yemek yapıyor.

"Açlıktan ölüyorum," dedi Farrah hafifçe. "Ne pişiriyor?

Sasha omuz silkti. 'Rus bir şey. Her neyse, harika olacak. Farrah, diğer kedi alabilir misin? Ben kum kabını ve mamasını getireyim. Sandalyene ihtiyacın var mı, Rafe?'

"Hayır. Ben iyiyim. Bacaklarını cipten sarkıttı, ayakları kaldırıma değerken bastonuna yaslandı. 'Acele etsen iyi olur, Mercy. Akşam yemeği bekliyor ve biz pek kibar değiliz. Burada uyursan, kaybedersin.

Rory'yi kedinin izin verdiği kadar sıkı tutan Mercy, onları içeri kadar takip etti. Belki de her şey yoluna girecekti. Sonra polis arabası arkalarında durdu, araba yolunu kapattı ve Mercy'ye acı gerçeği hatırlattı.

Ephraim Burton hâlâ dışarıdaydı ve geri dönecekti. Hızını artırarak Sokolov'ların evine doğru kaçmaya başladı. Güvenli bir yere. Şimdilik.

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 19.50.

"Hoş geldiniz, hoş geldiniz! Irina Sokolov yüzünde bir gülümsemeyle onları aile evlerine buyur etti. "Tanrım, siz iki kız yolculuktan sonra çok yorulmuş olmalısınız.

Ve senin çilen söylenmedi. Diplomasi ve misafirperverlik Rafe'in annesinin yetenekleriydi ve onu bu yetenekleri için seviyordu, özellikle de Mercy'nin hızla eve girdiği ve omzunun üzerinden garaj yolunun karşısına park etmiş kruvazöre baktığı anda.

Gülümsemesi gitmişti ve Rafe onu geri istiyordu. Sonunda bir tane koparmayı başarmıştı, ama kruvazöre uzun, sert bir bakış attığında omzunun üzerinden onu izliyordu, solgun perili bakış yüzüne geri dönüyordu.

"Mercy. Seni tekrar görmek çok güzel'. Irina Mercy'ye sarılmaya başladı ama sonra geri çekildi. "Kanamam var. Rafe'e öfkeli bir bakış fırlattı. "Yaralı olduğunu bana neden söylemedin?

Rafe, Mercy'nin bluzuna yayılan kırmızı lekeye kaşlarını çatarak baktı. Havaalanındaki tuvalette üstünü değiştirmiş, Ephraim'in dilimlediği kanlı bluzu kanıt olarak polise vermişti. Ama bu yeni bluz da artık kanlıydı. "Kanamasının durduğunu söylemişti.

'Ve size söylemesini istemedim, Bayan Sokolov,' dedi Mercy. 'Ben gerçekten iyiyim. Cipten inerken çarpmış olmalıyım. Tekrar üstümü değiştireceğim. Lütfen yemeğe bensiz başlayın. Kimseyi bekletmek istemiyorum.

"Saçmalık," diye tersledi İrina. "Hızlıca bir bakıp seni kendim saracağım. Farrah'a döndü, gülümsemesi genişti. "Sen Mercy'nin New Orleans'tan arkadaşısın, değil mi?

Evet. Ben Farrah Romero. Bizi yemeğe davet ettiğiniz için teşekkür ederiz. Umarım rahatsız etmemişsinizdir.'

"Dr. Farrah Romero," diye araya girdi Sasha. 'Anne, Mercy'nin kedilerini odama yerleştireceğim. Rafe'nin bütün kavardakları yemesine izin verme!" diye seslendi elinde kedi malzemeleriyle merdivenlerden çıkarken.

Irina başını salladı. 'Bol miktarda olacak. Fazladan yaptım.

Benimle gel, Mercy. Bu kattaki tuvalet odama gidelim. Orada ilk yardım çantam var. Farrah, yemekten önce temizlenmek istersen başka banyolarımız da var. Karl!'

Rafe'nin babası mutfağın kapısında belirdi, takım elbisesinin üzerinde Kiss the Chef önlüğü vardı. Rafe o gece şehir merkezinde bir toplantısı olması gerektiğini fark etti.

Ya da . . . Lanet olsun. Rafe nefesini dışarı verdi. Ailesinin bu akşamki oyun için biletleri olduğunu unutmuştu. Annesi gerçekten de çok hoş görünüyordu. Şimdiye kadar tiyatrodaki yerlerini almış olmalıydılar.

Oh. Lanet olsun. Oyunu atladılar, diye düşündü, suçlulukla karışık bir rahatlama hissederek. Bu gece ailesine ihtiyacı vardı ve onlar da her zaman olduğu gibi yardım etmek için her şeyi bırakmışlardı.

"Evet, aşkım? Karl, Mercy ve Farrah'ı görünce neşelenerek tatlı tatlı konuştu. 'Hoş geldiniz hanımlar. Umarım açsınızdır.'

"Yemek yiyecekler," dedi İrina kararlı bir şekilde ve Rafe babasının sırtışını ısırarak geri çekişini izledi. "Arabaya gidip bavullarını almanı istiyorum. Mercy'ye kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Tuvalet koridorun sonunda. Seni sargıya alalım. Farrah, kocam bavullarınızla döndüğünde size etrafı gösterebilir.

"Peki ya ben? Rafe kendini son derece işe yaramaz hissederek sordu, bugünlerde bu onun normali gibi görünüyordu. Dur bakalım. Bu gece Mercy'yi güvende tuttun. Bu işe yaramaz değil. "Ne yapabilirim ki?

Babası antrede Rafe'in yanından geçerken, "Git yahniyi karıştır," dedi. 'Ben de öyle yapıyordum. Yanmasına izin verme. Ama durdu, eli kapı kolundaydı. "O da ne?

Rafe, Karl'ın işaret ettiği yere baktı. "Yeni bastonum. Rafe hastaneden ayrıldığında babasının onun için elleriyle yaptığı tahta bastonun aksine, bu yeni baston Sasha'nın havaalanı yakınındaki bir eczaneden aldığı ucuz bir alüminyum modeldi. 'Senin bastonunu teslim etmek zorunda kaldım.

beni Federallere kanıt olarak verdi, çünkü o piç Burton'a vurmak için kullandım. Geri alacağımı söylediler.'

Karl kaşlarını çattı. 'Ama bu senin için yeterince uzun değil ve canın yanıyor. Sana başka bir tane yapacağım. Git, yahniyi karıştır, sonra da otur. Ve sonra Irina'nın emrini yerine getirmek için gitti. İşte Rafe'nin babası buydu. Yardım etmek için fırsat görürdü, o da yardım ederdi. Soru sormaz, övgü beklemezdi. Karl Sokolov Rafe'nin tanıdığı en iyi adamdı.

Ve Karl baston konusunda haklıydı. Hiç de uygun bir şey değildi. Rafe mutfağa doğru ilerledi, kalçasında hissettiği acıdan dolayı irkildi.

"Bacağını yeniden mi sakatladın? Farrah onu takip ederken sessizce sordu. "Havaalanında Burton'ı indirirken sert bir darbe almış olmalısın.

"Olabilir," diye hüzünle itiraf etti Rafe, çünkü çok acıyordu. "Cipten inene kadar beni rahatsız etmedi ama sanırım bu daha çok adrenalinden kaynaklanıyordu. Kontrol için doktordan randevu alacağım.

Farrah onun gözlerine bakarak, "Teşekkür ," diye mırıldandı. Uzun boylu bir kadındı, yaklaşık 1.80 boyundaki Mercy'den bile daha uzundu.

"Ne için?" diye sordu, gerçekten şaşkındı.

Kaşları kalktı. 'Mercy'nin hayatını kurtardığın için, hem bu gece hem de altı hafta önce. O benim kardeşim gibidir ve hepimiz onu severiz. Öldürülmüş olabileceği düşüncesi ...' Sertçe yutkundu. "Bunu düşünemiyorum bile.

Rafe her iki anıdan da ürperdi ama onu en çok rahatsız eden Mercy'nin etkisizliği oldu. Sesini güçlkle duyulabilen bir fısıltıya düşürdü. "Onunla birlikte çekip gitti, Farrah. Sanki orada değilmiş gibiydi.

Başını salladı, ocağa doğru ilerledi, bakışları sıkıntılıydı. "Biliyorum. Rafe'nin babasının kullandığı kaşığı alarak karıştırma işini devraldı. "Otur, Rafe. Bacağını kaldır. Ben

"Sana bir buz torbası getireyim, çantamda da biraz ibuprofen var.

"Buzlukta bir buz torbası var," dedi, onun emirlerine itaat ederken rahatsızlığını homurdanarak dile getirdi. 'Birkaç ibuprofen alacağım, teşekkürler. Bana bir bardak su getirebilir misin? Bardaklar buzdolabının yanındaki dolapta. Onu daha önce böyle gördünüz mü?'

"Yani zombi gibi mi? Ona buz torbasını, ağrı kesicileri ve bir bardak su verdi, sonra yanındaki sandalyeye oturdu, dikkati onunla kaynayan tencere arasında bölündü. "Bir kere. Ama bugünkü kadar kötü değildi. Tereddüt etti, sonra sanki daha fazlasını paylaşmak istemiyormuş gibi dudaklarını sıktı.

Rafe anlamıştı. "Onun sırlarını saklamayı istiyorum," dedi sessizce. 'Pek çoğunun kontrolünü kaybetti. İstese de istemese de o tarikatta ona ne olduğunu biliyoruz. Şubat ayında kaçırılması da aynı şekilde. Her iki durumda da mahremiyetine izin verilmedi. Eğer sizinle gizlilik içinde bir şeyler paylaştıysa, buna müdahale etmek istemem. Rahatsız etmeyeceğim.'

Farrah'nın gülümsemesi hızlı ve parlaktı. "Sanırım sizden hoşlandım, Dedektif.

O da gülümsemek zorunda kaldı. Böylesine sınırsız bir iyimserlik karşısında başka bir alternatifi yoktu. "Ben de öyle, Doktor. İşe yaramalarını umarak birkaç ağrı kesici içti. Ağrı bu kadar kötü olduğunda o kadar da etkili olmuyordu. "Peki siz ikiniz nasıl tanıştınız?

"Tulane'de oda arkadaşımı," dedi Farrah sevgiyle. "Bir oryantasyondan sonra odama döndüğümde diğer yatakta oturan soluk beyaz bir kız vardı ve yüzünde kaybolmuş bir ifade vardı. O gün bunalmıştı - çok fazla aktivite, çok fazla gürültü, çok fazla insan. Kız kardeşim bazen böyle olur, aşırı uyarılır, bilirsiniz. Ben de oturdum.

yanına gidip kolumu omuzlarına doladım ve "Merhaba, ben Farrah ve sarılmayı severim. Sarılmayı seven bir aileden geliyorum ve önümüzdeki birkaç ay boyunca benimle takılıp kalacaksın. Bununla yaşa, kızım" dedim.

Rafe kıkırdadı. "Peki bu nasıl ?

Tam düşündüğün gibi. "Ben Mercy'yim ve sarılmayı sevmem" diyerek sert ve düzgün bir tavır takındı. Yüzünde hiç eğlenmediğini belli eden o ifadeyle bir adım kadar uzaklaştı. Ama sonra ona bir kurabiye verdim ve eridi gitti. Farrah yahniyi karıştırmak için ocağa döndü. "O sadece ... incinmiş ve utangaçtı. Ama Mercy'nin iyi bir kalbi var.

"Biliyorum. Biliyordu. Vurulduktan sonra saatlerce onunla oturmuş, ona kitap okumuş, televizyonda ne isterse izlemişti. Morali bozukken onu cesaretlendirmişti. Küçük dokunuşların onun için ne kadar önemli olduğunu hemen fark etmişti. "Ama şimdi o da sana sarılıyor mu?

'Evet, ama uzun zaman aldı. Pazar akşam yemeği için onu eve götürüne ve annem onu tutana kadar. Annem onu kucakladı, besledi ve üzerine titredi ve Mercy daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı.

Rafe dikkatle, Mercy'nin sırlarını ihlal etmeden istediği bilgiyi nasıl alacağından emin olmadan, "O zamana kadar koruyucu ailedeydi," dedi.

Evet, vardı. Koruyucu ailesi kötü insanlar değildi. Ona sevgi ve şefkat vermek istiyorlardı. Onu evlat edinmek istediler ama Mercy buna hazır değildi. Sanırım yollarımız kesiştiğinde nihayet hazırды.

Mercy'nin koruyucu ailesinin ona iyi davranmış olması rahatlatıcıydı. Onu evlat edinmek istemeleri ise sürpriz olmuştu. Gideon'un bundan haberdar olmadığından neredeyse emindi. Ama Mercy'nin yolu Farrah'inkiyle kesiştiği için aklında başka bir soru belirdi. 'Neden New Orleans? Onu buraya getiren

Mercy orada mı?'

Farrah yahniyi karıştırmaya odaklandı. "Bu soruyu Mercy'ye sorman gerekecek.

"Yapacağım. Konuşmayı Mercy'den uzaklaştırdı çünkü döşeme tahtasının gıcırtısı birinin geldiği anlamına geliyordu. "Ama sen New Orleans'ın yerlisisin?

Farrah sırtıttı. 'Doğdum ve büyüdüm. Muhtemelen yaşlanıp budala olana kadar da orada kalacağım.

Rafe büyülenmişti. "Neden?

"Çünkü ailem orada.

"Ve kaptanı," dedi Mercy mutfağa girerken. Rafe'in yanındaki masaya yavaşça oturmadan önce derin ve takdir dolu bir nefes aldı. "Yahni gerçekten çok güzel kokuyor.

Oturma seçiminden dolayı fazla heyecanlanmamaya çalıştı ama bu kadar yakındayken zordu. Mis gibi çiçek kokuyordu ve giydiği zümrüt yeşili kazak tüm kıvrımlarını sarıyordu. Acele ettirme. Acele ettirme. "Annem seni düzeltti mi?

Mercy başıyla onayladı. 'Söylediğim gibi birkaç kelebek bandajına ihtiyacı vardı. Bu kadar güzel kokan ne?'

Yani yarası konuşulacak bir konu değildi. Rafe bunun etrafında çalışabilirdi. Şimdilik. "Bu kavardak, aslında sadece ev usulü bir et yahnisi. Kelime anlamı "karışıklık", yani içine ne istersen atıyorsun. Anneminki en iyisidir. Farrah'ı işaret etti. "Onun kaptanı kim?

'Yüzbaşı André Holmes,' dedi Mercy sevecen bir gülümsemeyle. "Farrah'ın ... niyetiydi.

Farrah bir kahkaha attı. 'Kendisine böyle diyor. Benim "niyetim". Sol elinin parmaklarını oynatarak parıldayan bir pırlantayı gösterdi. 'Ama üzerine bir yüzük taktı, bu yüzden eski moda olsa bile istediği gibi adlandırabilir.

"Pozdravlayu c pomolvkoy! Rafe ona söyledi. 'Tebrik ederim

Nişanınız kutlu olsun. Kahkahalarla kutsanmış mutlu bir yuvanız olsun.

"Kimin mutlu bir yuvası olacak?" diye sordu annesi, odaya girdikten sonra Farrah'ı sobanın yanından uzaklaştırarak. 'Burayı ben devralıyorum. Sen misafirsin. Sen otur ve dinlen. Ben çay yapacağım.

Mercy onlarla birlikte masaya oturduğunda arkadaşının elini okşayarak, "Farrah nişanlandı," dedi. "Nişanlısı New Orleans Polisi'nde yüzbaşı.

Irina iç çekti. 'Daha fazla polis memuru. Etrafım onlarla çevrili - sekiz çocuğumdan üçü polis memuru. Nişanlın iyi bir adam mı?'

"Çok iyi bir adam," diye güvence verdi Mercy ona. 'Yıllardır arkadaşımdır. Onları ben tanıştırdım.

Farrah gözlerini devirdi. 'Çünkü bir partideydik ve Mercy kaçmak istedi. Bana bir süre kalacağına dair söz vermişti ama uzun boylu, yakışıklı bir adam tarafından dikkatim dağıtılırsa kaçabileceğini düşündü.

Irina ona göz kırptı. "Haklı mıydı?

"Evet, öyleydim," dedi Mercy. 'Gözlerini birbirlerinden alamıyorlardı. Partiye gitmeyi sadece Farrah'yı ikna etmek için kabul ettim çünkü André'nin de orada olacağını biliyordum,' diye ekledi kendini beğenmiş bir tavırla. "Birbirleri için mükemmel olacaklarını biliyordum ve öyleler de.

Irina fırına bir somun ekmek koydu, sonra ısıtmak için bir çaydanlık koydu. "Gideon ve Daisy için de durum böyleydi. Birlikte mükemmel olacaklarını biliyordum ve öyleler de, ama benim tarafımdan tanıştırmaya inatla direndiler. Gideon aslında birkaç ay boyunca benim yemek yapmamı reddetti çünkü Daisy Pazar akşam yemeklerimize katılıyordu.

Farrah, Gideon'dan söz edilince gülümsemesi kaybolan Mercy'ye baktı. "Madem senin çöpçatanlık girişimlerini reddettiler, o zaman nasıl tanıştılar? Farrah sordu.

"Onları ben tanıştırdım," dedi Rafe. "Daisy'yi küçüklüğünden beri tanıyordum ve yakın zamanda kasabaya geri dönmüştü ama saldırıya uğradı ve neredeyse kaçırılıyordu.

"Ah. Farrah'ın bakışları biraz solgunlaşan Mercy'nin üzerinde yoğunlaştı. "Seni kaçırana aynı kişi mi, Merce?

Mercy ciddiyetle başını salladı. "Aynısı. Daisy yaşam savaşı verirken saldırganın boğazından bir kolye çıkarmıştı. Bir madalyon. Rafe bu tasarımı daha önce görmüştü, çünkü Gideon'da da neredeyse aynı dövme vardı. Rafe davada yardım için Gideon'u aradı.

"Ve sonra Gideon ve Daisy başından beri haklı olduğumu anladılar," diye bitirdi Irina, sonra dışarıda bir arabanın kapısı çarpınca başını eğdi. "Ve işte buradalar, akşam yemeği için tam zamanında.

Yanındaki Mercy gerildi.

Yanında Farrah sakinleşti. "Her şey yoluna girecek, Merce.

"Biliyorum. Ama sesi kararsızdı. Ön kapı açılıp ayak sesleri antrenin zemininde gürlerken titreyerek ayakta durdu. Bir idam mangasıyla karşı karşıyaymış gibi görünüyordu ve Rafe ona nasıl yardım edeceğini bilmiyordu.

"Rafe? Gideon seslendi. "Nerede o?

"Buradayım, Gideon," diye seslendi Irina. "Mutfakta.

Rafe tereddütle ayağa kalktı ve elini uzattı, Mercy elini tutup sıkıtiğında gerçekten şaşırdı. "Seni çok seviyor," diye mırıldandı kulağına. "Her şey yoluna girecek.

Gideon kapıda belirdeğinde başını titrek bir şekilde salladı ve tutuşu cezalandırıcı bir hal aldı.

Ağabeyi aniden durdu ve bitkin gözlerle ona baktı. "Merhamet," diye fısıldadı kısık sesle. "Geri dönmüşsün.

Beş

Santa Rosa, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 2020.

"Kahve?

Ephraim dizüstü bilgisayarından başını kaldırdığında Regina Jewel'in odanın kapısında, elinde dumanı tüten bir fincanla durduğunu gördü. "Lütfen.

Diğer müşterilerine gösterdiği gibi adımlarında bir kayma olmadan içeri girdi. Ephraim onu, kurnazlıklarının üzerinde herhangi bir etki yaratamayacağı kadar uzun süredir tanıyordu - ayrıca kırk beş yağında, onun için yaklaşık otuz yağ fazla büyüktü. Ama tuttuğu kızlardan hazırladığı kahveye kadar onun nelerden hoşlandığını biliyordu.

"Teşekkür ederim. Bir miktar kafeine ihtiyacım vardı. Başım çarpıyordu ve biraz midesi bulanıyordu.

Regina ona endişeyle baktı. "Pek iyi görünmüyorsun dostum.

Arkadaş olmamaları dışında. Ama düşman da değillerdi ve Ephraim bunun böyle kalmasını istiyordu. Kendi çapında güçlü olan Regina, işlerini sorunsuzca yürütebilecek kadar polise sahipti. Her şeyden önce bir iş kadınıydı ve son on yılda kurdukları finansal ilişkiye saygı duyuyordu.

"Başım ağrıyor," diye mırıldandı Ephraim.

Regina parmaklarıyla adamın boynunu okşadı, sonra omuzlarına masaj yapmaya başladı, bu çok iyi hissettiriyordu. Ta ki kafatasının arkasındaki bir tutam saç kenara itip onu yoklayana ve tıslamasına neden olana kadar.

"Kötü bir darbe," dedi. 'Baş ağrınız kafanıza darbe aldığınız için olabilir mi?

"Evet. Ephraim hırıltısını tutmak zorunda kaldı. "Masaj iyi geldi. Biraz daha.

'Sonra daha fazlasını yaparım. Başın için biraz buz getirmem lazım.' 'Hayır, o kadar da kötü değil. Biraz Tylenol aldım,' dedi,

sonra tekrar dizüstü bilgisayarına baktı. Cihazı burada, Regina'nın evinde saklıyordu. Regina yatak odasında bir dolap tutmasına izin vermişti ve anahtarı sadece Ephraim'de vardı. Regina'nın onu gözetlemeye çalışacağını düşünmüyordu ve Regina onun hakkında çok daha kötü şeyler biliyordu. Ayrıca, dizüstü bilgisayar şifre korumalıydı, yani merak etse bile gözetleyemezdi.

Eden'deyken dizüstü bilgisayarını kullanmaya cesaret edemiyordu. DJ Belmont teknoloji konusunda çok becerikliydi ve Ephraim son dolarına kadar bahse girerdi ki DJ sistemlerini tüm bilgisayar aramalarını görebilecek şekilde ayarlamıştı. Zaten Eden'de klinikte kilitli tutulan tek bir bilgisayar vardı. İnternete erişmelerini sağlayan bir uydu bağlantıları vardı ve Pastor fonlarını bu şekilde yönetiyordu. DJ de o sırada ürettikleri yasadışı maddeyi satın alan müşterilerle bu yolla iletişim kuruyordu. Yaklaşık otuz yıl önce bu esrardı ama Federaller büyük esrar çiftliklerinin kokusunu almakta iyidiler. Opioidlerle de uğraşmışlardı ama bu çok az kâr için çok fazla emek gerektiriyordu. Şimdi psilosibin yetiştirip satıyorlardı ama şehirlerin suç olmaktan çıkarmasıyla bu pazar da şüpheli hale gelmeye başlamıştı.

Şimdilik iyidiler, çünkü piyasa hala Güçlü. Mantarların her yerde yasal olması için onlarca yıl geçmesi gerekebilirdi. Ephraim'in DJ'in bir sonraki yasa dışı girişimleri için bir planı olduğundan hiç şüphesi yoktu ve her şey o bilgisayarda saklıydı. Ephraim'in on metrelik sopayla bile dokunmayacağı bir bilgisayar.

"Raphael Sokolov kim? Regina adamın omuzlarına masaj yapmaya devam ederken ekrana bakarak sordu. Kahretsin, kadının iyi elleri vardı.

"Bir polis. Bu gece bana vuran oydu.'

Regina yatıştırıcı bir sesle, 'O zaman piçin teki,' dedi.

"Orası kesin. Ephraim başını eğerek sert boynunu gerdi.

"Sana neden vurdu?

"Gerçekten bilmiyorum," diye yumuşak bir şekilde yalan söyledi Ephraim.

Kıkırdadı. "Sana o kadar sert vurmadı E. Beynini dağıtacak kadar değil. Ama sorun değil. Haber raporlarını duydum. Eyaletin her yerinde senin için arama emri çıkarıldığını biliyorum. Muhabirler havaalanından bir kadını kaçırmaya çalıştığını söylüyorlar. Fotoğrafını gördüm. Senin zevkine göre biraz yaşlı, değil mi?"

"Onunla evlendiğimde öyle değildi," diye mırıldandı. Regina masajı durdurdu. "Evli misin?"

"Maalesef, evet. Çünkü karılarının hepsi artık çok yaşlıydı. İlk karısına yaptığı gibi onlardan da kurtulmayı diliyordu ama Pastor açık cinayetleri hoş karşılamıyordu. İlk karısının erken ölümünü Eden topluluğuna bir kaza olarak gösterebilmişti ama Pastor gerçeği biliyordu. Ephraim resmen cezalandırılmıştı ve bu da onun için, hoşuna gitmeyecek kadar yaşlı olan başka bir eş almasını gerektiriyordu. En azından eşlerinin çoğu uslu duruyordu.

Mercy, Rhoda ve Miriam'ın aksine, hepsi kaçmıştı.

Bana söyleyeceğin tek şey bu mu? "Maalesef, evet" mi? "Evet.

Çünkü Regina Eden'ı bilmiyordu ve o da asla istememişti. Adamın genç kızlara olan düşkünlüğünü bilmesi yeterliydi ama en azından her ikisi de diğeri hakkında eşit derecede zarar verici bilgiye sahipti.

Evet, Ephraim on dört yaşındaki çocukları sikmekten hoşlanıyordu ama Regina onları satıyordu, bu yüzden bir çıkmazdaydılar.

"Yani Mercy Callahan'la mı evlendin? Regina dürttü. "Seni terk mi etti?

"Onun gibi bir şey.

"Huh. Ve bu Raphael Sokolov. Onun yeni adamı mı?"

"Bilmiyorum. Ve bu onu çok kızdırdı. Neredeyse bir saattir Sokolov'u araştırıyordu ve tek bildiğı adamın Mercy Callahan'ı dengesiz bir katilden kurtarıırken yaralandığı için izne ayrılmış bir cinayet masası dedektifi olduğuydu. Başka bir karısını öldüren aynı dengesiz katil. CNN'de Miriam'ın cinayetiyle ilgili bir haber vardı.

Mercy'nin hâlâ hayatta olduğu konusunda onu uyardı. "Anlıyorum. Ne biliyorsun, Ephraim?"

"Sorularınıza cevap vermekten yoruldum.

İnce bir gülümsemeyle bir sandalye çekti. 'Çok kötü, çünkü bende birkaç tane daha var. Mercy Callahan'ın adını bu gecedan önce duymuştum ama nerede olduğunu hatırlayamadım, ben de araştırdım. Şubat ayında yakalanan seri katilden kaçan üç kadından biriydi.

Ephraim öfkesini bastırdı. Regina'yı sinirlendirmek iyi bir fikir değildi. "Evet, öyleydi.

Ondan önce de New Orleans'ta özel bir hayat yaşıyordu. Haberlere göre bugün de oradan geliyordu. Siz onu yakalamaya çalıştığınızda Sacramento'ya yeni uçmuştu.

Lanet muhabirler. Bu, Ephraim'in onların bilmesini beklediğinden daha fazla bilgiydi. "Ne olmuş yani?"

"Yani, onun orada olacağını biliyordun. Nasıl olduğunu merak ediyorum. Özellikle de Pastor adında bir adam seni bulmak için üç kez telefonla aradığı için. Görünüşe göre acil durum irtibatınız olarak benim numaramı bırakmışsınız.

Ephraim'in kalbi göğsünde tekledi ama yine de

onun kurnaz bakışlarıyla karşılaştı. Acil bir durumda Regina'nın numarasını verdiğini unutmuştu ama şimdi hatırladı. Eşlerinden biri doğum yapmak üzereydi ve Pastor bir irtibat numarası için ısrar etmişti. Adama gerçek numarayı verecek kadar aptal olduğuna ya da Pastor'un bunu hatırladığına inanamıyordu. En az on yıl önceydi. "Pastor burayı mı aradı?"

Üç kez. İlk ikisinde meşgul olduğunu söyledim. Üçüncüsünde seni "getirmemi" istedi. Ona markete gittiğini söyledim. Bana inandığını sanmıyorum.'

"Üçüncü sefer ne zamandı?"

Bu gece. Sen gelmeden birkaç saat önce. Bir terslik olduğunu biliyordum. Bütün hafta burada olman gerekiyordu ama bir gece sonra gittin. CNN'in o seri katil hakkında özel bir haber yayınladığı gece, Mercy Callahan'ın kaçan kadınlardan biri olarak listelendiği haber - eklemeliyim ki, hayatını kurtarmaya yardım eden Dedektif Raphael Sokolov'un yardımıyla.

Ephraim kalçalarını kavradı, parmaklarını derine sokarak kızın sıksa boğazına uzanmasını engelledi. "Madem kim olduklarını biliyordun, neden bana sordun?"

"Merak ettim. Gördüğünüz gibi, sizden daha uzun kalmanızı bekliyordum. Senin için hazırladığım iki genç güzel vardı. Diğer müşterileri geri çevirdim çünkü normal zamanınızda kalacağınızı düşündüm, ama siz beni terk ettiniz - bana ödeme yapmadan. Ve sonra Pastor adında bir adamın seni sorduğunu öğrendim, çünkü belli ki olman gereken yerde değildin. Neredeydin?"

Onun boynunu kırmak istemesine rağmen kendini gülümsemeye zorladı. "Bunun seni ilgilendirdiğini sanmıyorum, Regina.

"Seni korumak için yalan söylediğimde, öyledir. Beignets yedin mi?"

New Orleans'tayken?'

Dişlerini sıktı. Kendi iyiliği için fazla zekiymiş. "Geri çekil, Regina.

"Yoksa ne? Gerçekten kafası karışmış gibiydi.

"Ya da keşke dinleseydim diyeceksin.

Regina güldü. Gerçekten güldü.

Ephraim ince bir iplikle kontrolü elinde tutuyordu. Ama sessiz kaldı, şimdiden onun boynunu nasıl kıracağını hayal ediyordu. Bu onun tercih ettiği yok etme yöntemi - sessiz ve kolayca açıklanabilir. İlk karısını da bu şekilde öldürmüştü ama bunu planlamış sayılmazdı. Daha çok kendini kaybetmiş ve onu yakalamıştı. Regina'nın düşündüğünden daha narin olduğunu tahmin ediyordu. Regina narin bir kadın değildi, ama o zamandan beri çok pratik yapmıştı, en son Miriam'ın ailesiyle. Miriam'ın anne babasının ve kardeşinin boyunlarını kırmak inanılmaz derecede tatmin edici ve haklıydı. Karısının Eden'dan kaçmasına yardım etmemeliydiler.

Ama Regina'ya karşı daha dikkatli olması gerekiyordu. Regina Silahlı. Kadının ev ceketinin cebinde bir tabancanın hafif çıkıntısını gördü.

Adam bir şey söylemeyince, kadın tatlı tatlı gülümsedi. 'Bu gece Mercy Callahan'ı yakalamaya çalıştığını duyduktan sonra o haber bültenini tekrar izledim,' dedi. 'Alıkonulduktan ve işkence gördükten sonra katilin pençelerinden kaçan bir kadınla da röportaj yaptılar. İzleyicilerin hayatta kalamayan kadınları hatırlamasını istedi. Hepsinin isimlerini okudu ve Mercy'nin de başka bir kadınla birlikte kaçtığından bahsetti. Mercy'nin ölen kadınlardan biri olan Eileen Danton ile çocukluk arkadaşı olduğunu söyledi. İsim bir şey çağırırdı mı?

Ephraim sakinleştirici bir nefes aldı. "Hayır. Çünkü onun Adı Eileen değildi. Miriam'dı. Miriam Burton. Ve o

benim lanet karımdı.

Ve o da kaçmıştı. Kızın nasıl kaçtığından tam olarak emin değildi ama ailesinin bu işte parmağı olduğundan emindi. İşledikleri suç yüzünden onları öldürmüş ve isimsiz bir mezara gömmüştü. Ve sonra, Miriam'ı bulamadığı için, onun yardım için kolluk kuvvetlerine gittiğini düşünmek zorunda kaldılar. Bu da Eden'ı taşımak zorunda oldukları anlamına geliyordu. Tekrar.

Özellikle de Kasım ayında, kış yaklaşırken bu tam bir baş belasıydı. "Adını hiç duymadım.

Regina yine çok tatlı bir şekilde gülümsedi. "Bu gerçekten ilginç. Çünkü katil görünüşe göre kurbanlarından ziynet eşyaları almış.

Ephraim omuz silkti. "Ne olmuş yani? Normalde böyle yaparlar, değil mi?"

Doğru. Ama Eileen'den bir madalyon aldı. Haberlerde gösterdiler. Kendisinden kaçan üçüncü kadının - Daisy Dawson adında Sacramento'lu bir radyocu - yaşam mücadelesi verirken madalyonu boğazından kopardığını söylediler. Görünüşe göre önemli bir ipucuymuş.

Sakin olun. Sadece nefes al. Televizyon yayını izlemişti. Regina görmüştü. Madalyonu ekranda görmüştü. Yüzünün tanınacağından, kimliğinin tespit edileceğinden korkmuştu. Haber bülteninde madalyonun içinde herhangi bir fotoğraf bulunduğu bahsedilmemişti, bu yüzden Miriam'ın onları çıkardığını varsaymıştı. Ama şimdi daha iyi biliyordu. Havaalanındaki o lanet polis onu tanımıştı, yani düğün fotoğrafının poliste olduğu açıktı.

Lanet olası düğün fotoğrafları. Pastor'u öldüreceğim. Eden'a döner dönmez.

Mercy de yanında. Artık Mercy olmadan geri dönmesinin imkânı yoktu.

"Ve?" diye sordu titremeyen yumuşak bir sesle.

Hem de hiç.

"Ve madalyonun üzerinde bir tasarım vardı. Bir ağacın altında diz çökmüş dua eden iki çocuk, ellerinde ateşli bir kılıç tutan bir meleğin kanatları altında.

"Kulağa hoş geliyor.

"Oh, öyle. Tıpkı sağ göğüs kafesindeki dövme gibi."

Ephraim kaskatı kesildi. "Dövmem olduğunu nereden çıkardın? Gömleğini hiç çıkarmazdı. Asla. Lanet olası orospu hariç. Duş aldığı zamanlar hariç. Onun Dudaklar kavisli Kendini beğenmiş bir şekilde. Evet, I olabilir bkz. o Anlarsın ya. Elbette duşlarda kamera bulunduruyorum, Ephraim. Bu senin için, ya. Manikürlü tırnağını dizüstü bilgisayarının kenarına vurdu. "Yani bu ne olduğunu düşünüyorum."

Benim korumam, benim kığım. Parmaklarını gerdi, kendini onun boynunu kırmaya hazırladı. "Lütfen beni aydınlat," dedi Ephraim, sesinin sıkılmış gibi çıkmasını umarak. Ve sarsılmamıştı. Çünkü sarsılmıştı. Ve bu işin nereye varacağını bildiğinden şüpheleniyordu.

"Oh, yapacağım. Sanırım yayını izlediniz, Mercy ve Eileen'i gördünüz. Eileen'in öldüğünü gördün. Bir şekilde sana bağlıydı. Nasıl olduğunu henüz bilmiyorum. Belki de Mercy seni terk ettikten sonra senin karındı. Ama Mercy'nin katilden kurtulduktan sonra New Orleans'a döndüğünü söylediler, demek ki sen de oraya gittin.

'Yazar olmalısın. Ne kadar ilgi çekici bir kurgu.' Ama o her şeyi çözmüştü. Her lanet detayı.

Sadece gülümsedi. 'Ve dizüstü bilgisayarınızı kontrol ettim. Eustace Carmelo adına New Orleans'a tek gidişlik bir bilet almışsınız - haber bülteni bittikten beş dakikadan kısa bir süre sonra.

Ona baktı. "Bilgisayarımı mı kontrol ettin? Nasıl? Nasıl olmuştu da Şifresini mi geçmiş? Bu ne lan? Bu

benim malımdır.'

"Benim evim, benim kurallarım.

'Benim dolabım. Benim malım.'

Omuz silkti. "Burada asıl noktayı kaçıırıyorsun, Ephraim.

Fokur fokur kaynıyordu. Çok öfkeliydi. "Ne demek istiyorsun Regina?

'CNN'deki program biter bitmez sahte bir kimlikle New Orleans'a bir uçuş ayarladığını. Ama orada bir şeyler ters gitmiş olmalı, çünkü onu buraya kadar takip etmişsin.

Bir şeyler ters gitmişti. Günlerce Mercy'yi takip etmiş, onu ne zaman güvenle yakalayabileceğini bulmaya çalışmıştı. Programını belirlemek yeterince kolaydı - işe, dairesine ve üvey kardeşinin evine gidiyordu - ama kadının etrafında her zaman çok fazla insan vardı ve bu da Ephraim'i hayal kırıklığına uğratiyordu. New Orleans polis departmanında çalışıyordu, bu yüzden onu iş dışında yakalamak mümkün değildi. AkGam eve her dönüşünde arabasını park ettiği yere çeker ve hemen apartmanın diğer sakinlerinden biri tarafından karşılanırdı. Popüler biriydi, Merhametliydi, komşuları tarafından açıkça seviliyordu.

Üvey kardeşin bulunması aslında bir şanstı.

Bu bilgi adamın dokuz yaşlarında, konuşkan, küçük kızından gelmişti. Ne yazık ki biraz fazla küçüktü. Kıza birkaç yıl daha verseler mükemmel olurdu. Ephraim PerGembe akGamı Mercy'yi ofisinden adamın evine kadar takip etmiş ve yemekten sonra ayrıldığında neredeyse onu avucunun içine almıştı ama ağabeyi ona eve kadar eğlik etmiş, kapısına kadar götürmüş ve sonra da arabasını alarak oradan uzaklaşmıştı. Ephraim apartman binasına girerken kardeşinin neden arabasını aldığını merak etmişti ama o bunu yapmamıştı.

Kapıyı açtı ve içeri giremedi.

Böylece Ephraim dün üvey kardeşinin evine geri döndü ve küçük kızıdan Mercy'nin üvey kardeşinin ailesiyle yeniden bir araya gelmesiyle ilgili her şeyi öğrendi. Aile arabası tamirde olduğu için annesinin Mercy'nin arabasını ödünç aldığını söylemişti, bu da üvey kardeşin bir gece önce neden onun arabasını aldığını açıklıyordu.

Tüm bu bilgiler, Mercy'nin yan komşusunun kapısını çalıp kendisini Mercy'nin kardeşi John olarak tanıttığında ve kadının onu görüp görmediğini sorduğunda işe yaramıştı. Komşusu onu hemen içeri davet etmiş, geceyi en yakın arkadaşıyla geçireceği ve ertesi gün Sacramento'ya döneceği için evde olmadığını söylemişti. Komşusu Mercy'nin 'kardeşiyle' tanıştığı için o kadar mutlu olmuştu ki ona taze pişmiş kurabiyeler vermiş ve Mercy Callahan hakkında bilmesi gereken her şeyi anlatmıştı. Onu havaalanında sarışın bir sörfçü dedektifin karşılayacağı dışında her şeyi. Piç kurusu.

Yani evet. Bir şeyler korkunç bir şekilde gitmişti. "Eee? Regina nazlı nazlı sordu.

"Nasıldım?

Her şeyi mükemmel yapmıştı. Bir nefes çekti. "Ne istiyorsun?

'Her zaman istediğim şey, Ephraim. Yoksa sana Harry Franklin mi demeliyim? BOLO'da iki isim de var.'

Dişlerini sıktı. Lanet olası cehennem. Lanet olası cehennem. "Bu ismi bilmiyorum.

Belki de değildir. Bir banka soyup üç kişiyi öldürdükten sonra ortadan kaybolmanızın üzerinden otuz yıl geçti. Gerçekten korkunç bir isim olmasına rağmen Ephraim'in takma adınız olduğunu varsayıyorum.

İsmi konusunda haklıydı. Korkunç bir isimdi. 'Ephraim' Pastor'un seçimiydi, kendisinin değil. Tıpkı 'Eustace' gibi.

Carmelo'ydu. Ve bu isimler sadece Papaz'ın seçimi değildi. Onlar Pastor'un cezalarıydı, Pastor'un onu hor gördüğünü sürekli hatırlatıyorlardı.

Ama Regina soygun konusunda haklı değildi. O bu işe karışmamıştı, kimse buna inanmazdı. O gün masum bir seyirci olmuştu. Ve gerçek hikâyeyi bilen tek kişi de artık ölmüştü. "Ne kadar?

"Federaller çaldığınız parayı asla geri alamadı. Sanırım bir yerlerde saklıyorsundur. Onu ben alırım.

Dış ifadesi gergindi ama içi rahattı, ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. 'Bende değil. Kardeşim onu saklaması için Pastor'a verdi.

"O zaman bu Papaz'dan alacaksın.

Büyük şans. Ama tek söylediği, 'Biraz zamana ihtiyacım var. Ayrıca, tüm o paranın işaretli olduğunu bilmelisin.

"Sorun değil. Değiştirebilirim.'

Kara para aklama ağları olduğunu biliyordu - buna mecburdu, çünkü Santa Rosa, California'da fuhuş evi işletmek yasal değildi. En azından son yüz yıldır.

O zaman ben alırım. Karşılığında, beni ihbar etmeyeceğinize dair nasıl bir güvence alacağım? Elbette ona bu şansı vermeyecekti.

'Bilmiyorsun, canım. Bana güvenmek zorundasın.'

Sanki ona bir daha güvenmesinin hiçbir yolu yokmuş gibi. "Sanırım güvenmek zorundayım, değil mi?

Gülümsedi. 'Sanırım öyle. Bu sohbeti yaptığımıza çok memnunum, Ephraim. Ayağa kalktı, sandalyeyi bulduğu yere geri koydu ve gitmek için döndü. Ephraim'in arkasından geldiğini görmedi. Ses çıkarmadı, çünkü adam boynunu kuru bir dal gibi kırmadan önce eliyle ağzını kapatmıştı.

Kadını yatağa bırakıp silahı ve kadını aldı.

Cebinden anahtarları çıkarıp üstünü örttü. Uyuyormuş gibi görünmesini sağladı. Sabah biri onu bulacaktı ama o zamana kadar çoktan gitmiş olacaktı.

Silahını dizüstü bilgisayarıyla birlikte çantasına saklayarak bavulunu aldı, evden çıktı ve geceyi nerede geçireceğini merak ederek arabasıyla uzaklaştı.

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 20.25.

Daisy'nin sırtına çarpmasıyla arkasından sessiz bir oof sesi gelse de Mercy gözlerini kardeşinden ayıramadı. Oof sesini keskin bir havlama sesi takip etti, bu da onun hizmet köpeği Brutus'u getirdiği anlamına geliyordu.

Tabii ki Daisy Brutus'u da getirmişti. Daisy'nin gittiği her yere köpek de gidiyordu.

Daisy de Gideon'un yere gitti. Olması gerektiği gibi.

Mercy merhaba demek istedi. Bir şeyler söylemek istedi. Ama ağzını açmasına rağmen hiçbir kelime çıkmadı. Orada öylece durmuş, sanki kafasında bir beyin yokmuş gibi aptal aptal bakıyordu.

Belki de bilmiyordu. Ne de olsa çekip gitmişti. Gideon'dan. Rafe'den. Yıllar önce hiçbir açıklama yapmadan onu gönderdiğinde kardeşinin kendine kurduğu bu aileden.

Onu özlediğini söyle. Ona üzgün olduğunu söyle. Ama kelimeler gelmiyordu. O zaman sadece merhaba de, lanet olsun. Söylemen gereken tek şey bu.

"Evet. Geri döndüm. Söylemek istediği bu değildi. Yakınından bile geçmiyordu.

Gideon ona doğru tereddütlü bir adım attı ve Mercy Rafe'in elini daha sıkı kavradı. Rafe'in elini tutuyordu. Onun teklif ettiğinin ya da

onu kabul etmişti.

Yanında Farrah ayağa kalktı ve yavaşça omuzlarını kavrayarak onu Gideon'a doğru yönlendirdi. "Rafe'yi bırak tatlım," diye fısıldadı. "Zavallı elini kırmak üzeresin.

Mercy hemen elini çekti. "Özür dilerim. Çok üzgünüm, Rafe.'

"İyisin Mercy," dedi Rafe alçak bir sesle ve onun yıpranmış sinirlerini yatıştırdı. "Belki sen ve Gideon bunu babamın ofisine götürmek istersiniz, orada biraz mahremiyetiniz olur.

Mercy uyuşukça başını salladı. Bunca yolu kardeşiyle konuşmak için gelmişti ama ayakları birden kurşun gibi hissetti. Bir yanı Farrah ve Rafe'le kalmak istiyordu, çünkü onlar güvendeydi. Ama Gideon'a özel bir açıklama yapma nezaketini borçluydu. "Gizlilik iyi olurdu. Nefes alarak omurgasını dikleştirdi. "Gideon? Bana ofisi gösterebilir misin? Nerede olduğunu bilmiyorum.

Gideon mutfağa baktı ve diğerlerini görünce şaşırılmış gibi göründü. "Elbette. Gülümsedi ama zoraki olduğu belliydi. "Ama önce arkadaşınızla tanışmak isterim. Ben Gideon Reynolds.

Utanan Mercy'nin yanakları kızardı. 'Bu benim en iyi arkadaşım, Farrah Romero. Benimle birlikte New Orleans'tan geldi.

Gideon'un elini sıkarken Farrah'nın gülümsemesi nazikti. "Sonunda seninle tanıştığıma çok sevindim.

Gideon zorlukla yutkundu. "Mercy ile mi çalışıyorsun?

Çünkü Mercy ona özel hayatıyla ilgili hiçbir şey anlatmamıştı. Ayrıntıları saklamıştı, ilk başlarda Ephraim'in ellerinde gördüğü işkencede Gideon'un rolü olduğunu düşündüğü için hâlâ öfkesini bastırmaya çalışıyordu. Sonra gerçeği öğrendiğinde, ona bir şey söyleyemeyecek kadar bunalmış ve utanmıştı.

Gideon bunu anlamamıştı, çünkü kız ona söylememişti.

ona hiçbir şey. Ben çok kötü bir insanım.

"Hayır," dedi Farrah. 'Onunla üniversitede tanıştım. Uzun yıllardır arkadaşız. Ben üniversitede çalışıyorum. Araştırma bölümündeyim.

"O bir doktor," dedi İrina. "Ve bir polis şefiyle nişanlı.

Gideon'un gülümsemesi daha sıcak, daha az zoraki bir hal aldı. 'Irina dedektif olmalı. Bütün iyi ayrıntıları bizden önce öğrenir. Sonra tekrar kız kardeşine döndü. "Mercy?

Farrah Mercy'nin yanına döndü ve onu küçük bir şekilde dürttü. 'Ben burada olacağım. Bana ihtiyacın olursa ara.

"Teşekkür ederim. Mercy ayaklarına hareket etmelerini emretti ve sonra mutfaktan çıkıp Daisy'nin Brutus çantasını çapraz takarak durduğu salona kadar kardeşini takip etti.

Daisy uzanıp Mercy'ye sarıldı. "Tekrar hoş geldin," dedi usulca. "Seni özledim.

Mercy gözleri yanmaya başlarken sert bir nefes çekti. "Teşekkür ederim. I . . . Ben de seni özledim. Ve bu doğrudur. Daisy'nin neşeli iyimserliği Farrah'inkine çok benziyordu ve Mercy daha önce buraya geldiğinde kendini onun içinde boğmak istemişti.

Daisy'nin sırtışı biraz zoraki gibiydi. "Elbette yaptın," dedi hafifçe ve sonra Mercy ile Gideon'u yalnız bırakarak diğerleriyle birlikte beklemek üzere mutfağa gitti.

"Bu taraftan," dedi Gideon ve onu koridordan aşağıya, katedral tavanlı ve her tarafı oymalı ahşapla kaplı büyük bir odaya götürdü. Sonunda bir kapıyı çaldı ve içeriden biri içeri çağırınca kapıyı açtı.

"Gideon, oğlum. Karl masasında oturuyordu, Sasha da sandalyesine yaslanmıştı. Karl'ın hızla kapattığı dizüstü bilgisayarında bir şeylere bakıyorlardı. Sonra ayağa kalktı. "Seni görmek her zaman güzeldir. Masanın etrafında dönerek Gideon'a bir kucak verirken Sasha onu izliyordu, yüzünde ifadesi

üzüntüden okunmaz hale geliyordu. Tıpkı babasınıninki gibi.

Bu da Mercy'nin o dizüstü bilgisayarda neye baktıklarını merak etmesine neden oldu.

"Çalışma odanızı kullanabilir miyiz diye merak ediyordum," dedi Gideon. 'Ama önemli bir şey yapıyorsanız, başka bir tane bulabiliriz-'

"Sus. Karl dizüstü bilgisayarını kolunun altına aldı ve Sasha'ya işaret etti. 'Hadi gidip akşam yemeğini kontrol edelim. Annen bizim için yapacak bir şeyler bulacaktır.

Gideon, Karl'ın misafir sandalyelerinden birine oturdu ve Mercy'ye oturmasını işaret ederek diğerini gösterdi. Mercy, bandaj çekildiğinde yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu.

Gideon kaşlarını çattı. 'Ağrın var mı? Bir doktora görünmeli misin?

"Bir hemşire gördüm. Irina yaramı temizledi ve beni oldukça iyi bir şekilde sardı. Ben iyiyim.

"Tamam. Gideon arkasına yaslandı, gözleri endişe doluydu. 'Geleceğinizi bilseydim, havaalanında FBI'ı çağırırdım.

'Geleceğimi bilmiyordum,' diye itiraf etti. 'Uçaktan inene kadar bilmiyordum. Kuyruğumu kısıtıp tekrar kaçacağımı düşünüp durdum. Bunu daha önce yaptığım için özür dilerim.

'Özür dilemene gerek yok. Kendini korumak için yapman gerekeni yaptın. Bunu anlıyorum. Tereddüt etti, gözlerindeki endişe yerini acıya bırakırken zorlukla yutkundu. 'Sanırım neden kendini benden koruman gerektiğini anlamıyorum. Ne-' Sesi titredi ve boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Neyi yanlış yaptım?

Mercy'nin gözleri tekrar acıdı. Hayır, ağlamayacaksın. Bu Gideon için adil olmazdı. "Hiçbir şey," diye fısıldadı, sesi kırılmıştı. "O bendim. Tamamen bendim. Bilmiyordum, Gideon. Eden'ı neden terk ettiğini bilmiyordum.

Gideon'un yüz ifadesi şaşkınlıktan üzüntüye ve istifaya doğru değişti. "San Diego'dan o çocukla Skype'ta konuştuğumuz günü bilmediğini düşünmüştüm.

Eden'dan kaçan birini tanıyan, onu seven ve yanlış yere suçluluk duygusuyla intihar ettiğinde onun için üzülen genç adam. Skype görüşmesi sırasında genç adam Eden'in homoseksüelliğe karşı vaazlar verirken liderlerinin genç erkeklere tecavüz ettiğini söyleyerek öfkelenmişti. İşte o anda Mercy gerçeği anlamıştı.

"Sen hiç ... Mercy kelimeleri söylemekte bile zorlandın. "Hiç, bilirsin, bitirmek istedin mi?

Gideon'un kaşları havaya kalktı. "Hayatıma son vermeyi mi kastediyorsun? Hayır. Sonra içini çekti. "Evet. Lisedeyken. Ama kısa sürdü ve Rafe beni atlatmamı sağladı. Ya sen?"

Başını salladı. "Farrah bunu atlatmamı sağladı. Beni terapiye götürdü. Ailesi Sokolov'lara çok benziyor.

Gideon'un gözlerinde onunkilere benzeyen bir rahatlama parlıyordu. Tıpkı kardeşlerinininki gibi. Söyle ona.

"Demek bir ailen vardı?" dedi, kendisinin de bir ailesi olduğu gerçeğinden habersiz. Biyolojik bir aile. Ve bu benim hatam. "Bunu duyduğuma çok sevindim. Kimsen yok diye endişeleniyordum.

Çünkü onun buna inanmasına izin vermişti. Bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. "Benim bir ailem var. Romerolar, elbette. Ama benim başka bir ailem daha var.

Kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Nasıl? Kiminle? Evli misin?" Son soruyu bir tür dehşetle sordu.

Bunu anlamak o kadar da zor değildi. En iyi arkadaşının Mercy'ye karşı bir ilgisi vardı ve Gideon Rafe'in incinmesini istemiyordu.

'Hayır, evli değilim. Hiç gerçek bir ilişkim olmadı. Birkaç haftadan fazla sürmedi.' Bu da Rafe'e olan bağlılığını çok daha korkutucu hale getirmişti.

olması gerekenden daha fazla. 'Hoşlanma' duygusuna çok kapılmıştı. Daha derin, daha bağlayıcı bir duyguya kapılması çok daha fazla zaman almazdı.

"O zaman nasıl başka bir aileniz oluyor?"

"On sekiz yaşındayken sistemden çıktım," dedi ve Gideon'un konuyu aniden değiştirmesine şaşırdığını fark etti.

"Biliyorum. Uzun süre seni bulmaya çalıştım ama tek kelime etmeden ortadan kaybolmuştun ve eski koruyucu ailen başka bir eyalete taşınmıştı.

Onu seven ailesini hatırlayınca gülümsedi. "Callahanlar beni evlat edinmek istedi ama o zamanlar bir aile için hazır değildim.

"Callahan," diye tekrarladı Gideon. "Onların adını almışsın.

"Ben ayrıldıktan sonra, evet. Hâlâ görüşüyoruz. İyi hiçbir şeyimin olmadığı bir dönemde güzel bir anı oldular.

Gideon'un yüzü düştü. "Beni yakalamıştın. Ama sonra sert bir nefes çekti ve kadın onun gerçekten anladığı anı görebildi. Yüzündeki acı yerini dehşete bıraktı. "Ama neden kaçtığımı bilmiyordun. Gerçeği bilmiyordun. Seni Cennet'te çürümeye terk ettiğimi düşünmüş olmalısın.

Başını salladı, aynı anda hem rahatlamış hem de yıkılmıştı. "Annem beni dışarı çıkardığı gün anlatmaya çalıştı. Ama ben dinlemek istemedim. Bana Edward McPhearson'ı çalışmak istemediğin, tembel olduğun için öldürdüğün yalanı aşılarmıştı.

"Oh, Mercy," diye nefes aldı. "Çok özür dilerim.

'Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok. İkimiz de Eden'in kurbanıydık.'

"Sonrası zor muydu?" diye sordu belli belirsiz. "Ben ayrıldıktan sonra mı?" "Evet," dedi basitçe. Şu anda bunların hiçbirine girmeyecekti. Önce söylemesi gereken şeyler vardı. 'Annem ve benim için. Ve seni suçladım.'

"Anlıyorum.

Mercy başını salladı. 'Hayır, gerçekten bilmiyorsun. Sana söylemem gereken bir şey var ve bunu dile getirmem gerekiyor, o yüzden konuşmama izin ver, tamam mı?

Gideon başını salladı, endişesi azalmamıştı. Ama tıpkı kadının istediği gibi sessiz kaldı.

On sekizimde yaşlandım. Seni bulmaya gelmeyi düşündüm ama istemedim. Nerede olduğunu biliyordum elbette. Nerede olduğunu hep biliyordum. Dudakları hafifçe kıvrıldı. "O zamanlar senden nefret ettiğimi düşünmeme rağmen kariyerini takip ettim. Ve beni aradığın günler için hem yaşadım hem de nefret ettim - doğum günüm ve Noel, saat gibi. Öfkemi bir kenara bırakmam gerektiğini biliyordum. Terapistim bunun beni içten içe kemirdiğini söyledi ama yapamadım. Nefretim bazen beni ayakta tutan tek şeydi.

Gideon'un gözleri doldu ve konuşmak için ağzını açtı, sonra kapattı.

Benden nefret edecek. Bunu biliyorum. Her neyse, on sekizinci doğum gününden sonra büyükanne ve büyükbabamızı buldum. Ya da en azından birini. Annemin babası birkaç yıl önce vefat etmişti ve annesi de bakımevindeydi. Kanseri. Birden gerilen Mercy ayağa kalktı ve Karl'ın ofisinde volta atmaya başladı. "Annemin kızı olduğumu ilk görüşte anladı. Aslında bir an için beni annesi sandı.

Gideon, "Tıpkı ona benziyorsun," diye mırıldandı, sonra dudaklarını tekrar kapattı.

Mercy anneannesiyse göz göze geldiği anı, yaşlı kadının gözlerindeki mutlak sevinçli hatırlıyordu. Sanki Mercy eve dönen müsrif bir kız gibiydi. Ama en çok da yaşlı kadının kızının öldüğünü ve Mercy'nin tüm hayatını kaçırdığını fark ettiğinde nasıl ağladığını hatırlıyordu.

Mercy ona karşı pek sempati duymuyordu. Kadın

iki gayrimeşru çocuğu olduğu için kızını evden atmıştı.

"Biliyorum. Bazen ona benzediğim için mutlu oluyorum, bazen de aynada kendime bakmaktan nefret ediyorum. Sandalyesine dönüp oturdu ve kardeşinin endişeli gözleriyle karşılaşmak için kendini zorladı. "Annemin annesi vasiyetini değiştirdi. Her şeyi ikimize bıraktı. Vasiyeti ben yerine getireceğim. Ona seni bulacağımı ve sana söyleyeceğimi söyledim ama . . . Ama söylemedim. Seninki hâlâ emanet.'" Gözlerini kapattı. "İyi bir mali danışman buldum. Senin payın çok arttı.

Sessizliğe gömüldü, gerekli kelimeleri söyleyemiyordu.

Gideon derin bir nefes verdi. 'Endişelendiğin şey bu mu? Bana paradan bahsetmediğin için mi? Para umurumda değil Mercy. Ben seni önemsiyorum.

Gözyaşları yanıyordu ve Mercy artık onları tutamıyordu. Soğuk yanaklarında sıcak hissettiler. 'Hayır, mesele sadece para değil. Payımı aldım ve New Orleans'a gittim.

Gideon o kadar uzun süre sessiz kaldı ki gözlerini açtı. Adam ona bakıyordu, yanakları kendi gözyaşlarıyla ıslanmıştı. 'Neden New Orleans? Benden uzaklaşmaya mı çalışıyordun? Gidebildiğin kadar uzağa mı gitmek istiyordun?

'Hem evet hem hayır. Büyükannemiz bizi aramıştı ama biz o sırada çoktan Cennet'e varmıştık'.

Gideon'un yutkunması duyulabiliyordu. "Neden bizi aradı?

'Çünkü babamızın ailesi annemi aramaya geldi.

Seni arıyorlardı. Benim de doğduğumu bilmiyorlardı.'

Gideon konuşmaya başladı ama sonra başını salladı. "Devam et. Dinliyorum.

"Oğullarının on dört yaşında bir çocuktan babası olduğunu öğrendikten hemen sonra onu aramaya gittiler.

"Arayan annemdi.

"Hayır, on dört yaşında başka bir çocuk. Satış işindeydi ve

Çok seyahat eder, ABD'nin güneyinde genç kızları hamile bırakırdı. Ailesi -bizim büyükanne ve büyükbabalarımız- dehşete düşmüştü. Kızlardan biri onu yasal tecavüzle suçladı ve bir süreliğine hapse girdi. Ailesi başka kızların da olduğunu öğrendi. Omuz silkti. 'Babamız tüm ailelerinin fotoğraflarını saklardı. Kupa gibi. Ailesi torunlarına iyi bakıldığından emin olmak istiyordu. Paraları vardı.

Gideon çok sakindi ve bu çok sinir bozucuydu. "Vardı" mı? O zaman öldüler.'

"Evet. Ben New Orleans'a gitmeden birkaç yıl önce öldüler.

"Peki ya o?

"Babamız mı? O da öldü. Aşırı dozdan. Senin Eden'den kaçtığın yıl, ne kadar ironik.'

Güzel. Ondan nefret ederdim. Her gittiğinde annemi ağlatırdı.'

"Onu hatırlıyor musun? Nedense bu onu şaşırtmıştı.

Hayal meyal. En son annemin peşinden koklayarak geldiğinde üç yaşındaydım. Sen dokuz ay sonra doğdun. Başını eğip onu inceledi. Hâlâ sakindi. "Eğer mesele para değilse ve herkes öldüyse, bana söylemekten neden bu kadar korkuyorsun?

İşte başlıyoruz. Herkes ölmedi. Kardeşlerimiz var. Yarım kardeşler, teknik olarak doğru olmak gerekirse. Ailesi tüm torunların izini sürmek için özel dedektifler tutmuş. Bulamadıkları sadece ikimizdik.'

Gözlerini kırptırdı, yüz hatlarını dikkatlice düzeltip fazlasıyla sakın bir ifadeye bürünmeden önce gözleri sertleşti. "Anlıyorum. Bu üvey kardeşlerden herhangi biri yasal mı? Teknik olarak doğru olmak gerekirse,' diye ekledi soğuk bir şekilde.

Yüzü buruştu. Adam kızgındı. Olmaya da hakkı vardı. "Evet. İki yasal varis, diğer dördü de bizim gibi.

"Hepsiyle tanıştın. Bir açıklama, soru değil. Ve hala rahatsız edici derecede sakın.

Evet. Hepsi birbirine yakın. Aile yemekleri var. Bir araya gelirler. Tatiller. İyi insanlar. Hepsi New Orleans'ta ya da civarında yaşıyor. Ve beni hoş karşıladılar.'

Sakin ifadesi bir ihanet ifadesine dönüşüyordu ve bu onun karnına saplanan bir bıçak gibiydi. Çünkü bunu hak etmişti. Adamın toplayabileceği her türlü kızgınlık ve öfkeyi hak etmişti.

"Ne zamandır onlar tarafından karşılanıyorsun?" diye sordu, sorusu zar zor duyulabiliyordu.

"Onlarla hemen tanışmadım. Korkuyordum. New Orleans'a ilk geldiğimde duygusal olarak iyi bir yerde değildim.

'Ama oraya yerleştiniz. Onların yanına.'

Evet. Büyükkannemin vasiyetindeki parayı üniversiteye gitmek için kullandım. Farrah'la tanıştım. Ailesiyle tanıştım. Terapiye başladım. Sonunda bir araba aldım ve John'un evini buldum. Bu Tulane'deki ilk yılımdan sonraydı.

"John.

En yaşlısı o. Otuz beş yaşında ve sanırım tutkal gibi. Tüm organizasyonu o ve karısı yapıyor ama herkes farklı zamanlarda ev sahipliği yapıyor. Adele en genç olanı. Yirmi üç yaşında. Toplamda yedi yeğen ve beş yeğen var.

"Onlarla yedi yıl önce mi tanıştın? Gideon şaşırılmış bir halde sordu.

Kadın irkildi. "Hayır, o zaman değil. Bir yıl boyunca John'un evine gittim ve dışarıda oturup onların geliş gidişlerini izledim. Tüm tatilleri ve partileri. Hayatlarını yaşayışlarını izledim, onlarla konuşacak cesareti bulmaya çalıştım.

"Peki sonra? Gideon huysuzca sordu.

Adamın yüzünü inceledi ama öfke mi, pişmanlık mı yoksa başka bir şey mi hissettiğini anlayamadı. Yüzündeki ifadeyi silmişti. Ama bir şeyler hissettiğini biliyordu, çünkü çenesi o kadar gergindi ki birkaç dişinin kırılmamış olması mucizeydi.

"Ve sonra, yaklaşık bir buçuk yıl boyunca gizlendiğimi düşündükten sonra, John arabaya geldi ve içeri girmek isteyip istemediğimi sordu. Meğer ben onları izlerken onlar da beni izliyormuş, neredeyse en başından beri.

Gideon uzun, çok uzun bir süre sessiz kaldı. "Yani kardeşlerimizle ilişkiniz var, bunu mu söylüyorsunuz?"

Neredeyse rahatlamıştım. Neredeyse. Çünkü Gideon asıl zor soruyu henüz sormamıştı. Neden bana söylemedin? Hâlâ iyi bir cevabı yoktu. "Evet.

"Ve sen bana söylemedin. Başka bir ifade, soru değil. Tabii ki soru değildi. Çünkü ona söylememişti.

"Hayır, yapmadım. Nefes aldı ve bunun iyi bitmesini umdu. "Sana söylememi, sana ulaşmamı istediler. Nefesini verdi ve canı acıdı. "Seninle tanışmak istediklerini söylemek için. Seni tanımak için.

"Benimle bir ilişki kurmak için," dedi Gideon, sesi derin ve çakıllı bir hal almıştı.

Mercy titreme isteğiyle savaştı. Gideon'dan korkmuyordu. Fiziksel olarak korkmuyordu. Ama onun söyleyeceklerinden korkuyordu.

Çünkü onun kendisini sevmeye devam etmesini istiyordu. Bunca yıl bastırılmış öfkeden sonra bunu kabul etmek zordu. Yanlış yerleştirilmiş öfke.

Annesi ona Gideon'un neden kaçtığını neden daha önce söylememişti? Neden Mercy'ye onun gerçekte nereye gittiğini özel olarak söylememişti?

Çünkü Eden liderlerinden biri kısır yalanı tekrarlamaya devam ettiğinde onu düzeltmiş olabilirdim. Fevri bir çocuktu, aklına geleni söylemekte hızlıydı.

Ephraim Burton bunu değiştirmişti. Artık takıntı derecesinde dikkatliydi.

Ve bunların hiçbiri Gideon'un suçu değildi.

"Onları kendine sakladın," dedi, suçlama artık açıktı

bir an gibi.

"Evet," dedi, kendini onun sert bakışlarıyla buluşmaya zorlayarak. "Onları kendime sakladım.

"Çünkü benden nefret ediyordun.

Bir kez başını salladı, çünkü bu da doğruydı. "Cennet'ten çıktığımda seni çok mutlu ve sağlıklı gördüğümde ve sanki annem senin için fedakarlık yapmamış gibi hayatını yaşadığında . . .' Sanki ben senin için fedakârlık yapmamışım gibi." Bunu söylemedi, çünkü önemsiz ve yanlış hissettiriyordu. Çünkü önemsiz ve yanlıştı. "Senden nefret ettim. Senin bir hayatın vardı ve ben sadece var olan bir hayalet gibiydim. Bu yüzden senden nefret ettim. Ve diğerlerini bulduğumda, onları kendime sakladım.

"Altı yıl boyunca.

Sertçe yutkundu. 'Evet. Altı yıl boyunca. Özür dilerim, Gideon.'

Gülümsedi ama bu gülümseme herhangi bir sıcaklıktan yoksundu. "Hangi şey için, Mercy?

"Hepsi için. Senden nefret ettiğim için. Bunca zaman seni kendimden uzaklaştırdığım için. Kardeşlerimizi, yeğenlerimizi tanımanı engellediğim için. Seni gerçekten tanımak istiyorlar.'

Gideon'un bakışları, gözlerini kaçırmadan önce bir parıltıya dönüştü. "Hangi ikisi yasal?

John ve Angela. John'a en yakın benim. Sanırım çoğumuz öyleyiz.'

"Peki ?

Çünkü ne o ne de Gideon babalarının adını biliyordu. Anneleri açıkça biliyordu ama bundan hiç söz etmemişti. 'Benz. Babamız John Benz Sr. idi.

Gideon'un bakışları sarsılarak onunkilerle buluştu, gözleri irileşmişti. "Babamızın adı Benz iken annem sana Mercedes adını mı verdi?

Mercy sadece başını sallayabildi ve ağabeyinin ihanetinin hainliğini değil de mizahını görmesini umdu.

Tekrar gözlerini kaçırdı, bakışları Karl'ın masasına sabitlenmişti. "Ona ne söyledin?"

"Kim?"

"John. Dişlerini sıkarken yanağındaki bir kas şişti. 'John, Angela ve diğerleri. Senden altı yıl boyunca bana onlardan bahsetmeni istedilerse ve sen de bunu yapmadıysan, onlara benim hakkımda ne anlattın? Onlarla neden görüşmediğim hakkında?"

Mercy kaçma isteğine boyun eğmeyerek çenesini düz tuttu. "Onlarla tanışmakla ilgilenmediğini söyledim.

Gideon konuşmakta zorlanırken boğazı düğümlendi. 'Onlara da mı yalan söyledin? Hepsine mi?"

"Evet," diye fısıldadı. 'Ama bunu düzelteceğim. Onlara söylemeden önce seninle açık konuşmak istedim.

Omuzları çökmüş, başı öne düşmüştü. O kadar yenilmiş görünüyordu ki Mercy onu teselli etmek istedi, ama ona dokunmak için eğildiğinde adam irkilerek uzaklaştı.

Sonra ona baktı, öfkesi doğrudan ona yönelmişti. "Yapma," dedi sessizce.

". Ellerinizi kucagında kavuşturarak sandalyeye yerleştirdi. Tıpkı Eden'de ona öğretildiği gibi. İyi bir kız ol. İtaatkâr ol. Görün ama duyulma. Yoksa. Gideon ayağa kalkarak ellerini ceplerine soktu. "Bunun üzerinde çalışmak için zamana ihtiyacım var," dedi soğukkanlılıkla. 'Çok şey yaşadın, çoğunu bana anlatmaya başlamadın,

Eminim. Sana kızgın olmak istemiyorum ama şu anda kızgıyım. İçimi dökmem için bana biraz zaman ver.'

Gözyaşları bir kez daha yandı ve onun görmemesi çenesini indirdi. "Anlıyorum.

"Hayır, bildiğini sanmıyorum. Ona doğru bir adım attı, sonra durdu. 'Seninle bir ilişki kurmak istiyorum Mercy. Ailemizi tanımak istiyorum. Ama şu anda yapamam. Parmağını çenesinin altına soktu ve kız ona bakana kadar çekti.

nazikçe dokun. 'Bana biraz zaman ver. Burada ne kadar kalacaksınız?'

"İki ayım var.

Kaşları kalktı. "İzin mi aldın?

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandı.

Pekala. Bana John'un iletişim bilgilerini gönder. Aranızı düzeltmek için ona ne söylemen gerekiyorsa söyle. Ne söyleyeceğime karar verdiğimde, önümüzdeki bir iki gün içinde onu arayacağım.

"Ya ben?" diye fısıldadı. "Benim hakkımda ne karar verdin?

Gözleri yumuşadı. 'Sen benim kız kardeşimsin. Seni bir günlükken ilk kucağıma aldığım günden beri seviyorum. Seni her zaman seveceğim. Zamana ihtiyacım olması duygularımın değiştiği anlamına gelmiyor. Bu benim sakın kalmaya ihtiyacım olduğu anlamına geliyor. Binlerce ömür yetecek kadar öfke yaşadın. Benden de alamayacaksın.'

Bir hıçkırığı yuttu ama yine de dışarı çıktı. "Özür dilerim, Gideon. Çok üzgünüm.

Karl'ın masasından bir kutu mendil vermeden önce saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Biliyorum. Eski duygusal alışkanlıkları kırmanın ne kadar zor olduğunu da biliyorum. Bu yüzden zamana ihtiyacım var. Cep numaram sende var, değil mi?"

Başını sallayarak yanaklarını kuruladı. "Tabii ki.

'O zaman ihtiyacın olursa beni ara. Her zaman cevap veririm. Biz Burton'ın yerini bulana kadar Rafe ve Sokolov'lara yakın dur. Sana bir daha elini sürmeyecektir.'

"Tamam. Bu adil.' Tamamdan da öteydi, adilden de öteydi.

Gideon kapıya kadar gelmişti ki geri dönüp kızın gözleriyle karşılaştı, yüz ifadesi artık çok acımasızdı. "Burton'dı, değil mi? Eğer madalyonunu açsaydım, içinde Ephraim Burton'la düğün fotoğrafınızı bulur muydum?

"Evet.

Gideon'un gözleri kapandı ve tüm vücudu sarktı.

Kapı tokmağı onu dik tutan tek şey gibi görünüyordu. "Öyle olmamasını umuyordum ama biliyordum. Bir şekilde biliyordum. Kapıya doğru eğildi ve alnını tahtaya dayadı. "Eğer benden nefret etmeseydin, şok olurdum.

"Artık senden nefret etmiyorum.

Başını kaldırdı, gözleri acıyla doluydu. Anlamıştı ve sanki omuzlarından bir yük kalkmış gibiydi. Ne yazık ki, onun omuzlarına da binmiş gibiydi. En azından bunun için memnunum. İyi olacağız Mercy, sen ve ben. Olmamak için çok yol kat ettik. Seni yarın ararım, tamam mı? Patronumla görüşüp Burton'ı bulmak için kimi görevlendirdiklerini öğrenmeliyim. Bu konuda çalışmama izin vermiyor, o yüzden seni korumak için biraz izin alacağım.

"Yapmak zorunda değilsin-

"Var," diye araya girdi. 'İzin ver bunu yapayım. Sen on iki yaşındayken seni güvende tutamadım ve bu beni yıllarca rahatsız etti. Şimdi seni korumama izin ver. Lütfen.

Onun boğuk yalvarışına karşı koyamadı. "Teşekkür ederim.

Rafe'e söyleyeceğim. Ben kendime gelene kadar seni güvende tutacaktır. Şu anda bacağı sakat olsa bile o iyi bir polis.

"Bu gece beni kurtardı.

Dudaklarında hayalet gibi bir gülümseme belirdi. 'Ona bir kez daha borçluyum.

Seni iki kez kurtardı.'

Bir kez silahlı bir seri katilden, sonra da bu gece. "O gece beni de kurtardın. Ayağa kalktı, elini

Ellerini o kadar sıkı tutuyordu ki canı yanıyordu. "Teşekkür ederim.

"Her şey yoluna girecek, Mercy," diye tekrarladı, ama bu kez sonsuza dek kaybetmekten korktuğu bir sıcaklıkla.

Ve sonra adam gitmiş, onu sandalyeye gömülüp ağlamaya bırakmıştı.

Altı

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 20.40.

Sasha ve babaları yüzleri asık bir şekilde mutfağa girdiler. Sasha, Mercy'nin boşalttığı koltuğa kaydı ve kollarını kavuşturarak yere yığıldı. "Gideon ve Mercy'nin arasında neler oluyor?" diye açıkça sordu.

Karl başıyla onaylayarak masayı hazırlamaya başladı. 'Aralarındaki gerilim o kadar yoğundu ki bıçakla bile kesebilirdik. Bıçak demişken, Sasha, lütfen gümüş takımları getir.

Anında itaat etti, harekete geçti, hareketleri zarif ve akıcıydı.

Tıpkı benimkinin eskiden olduğu gibi, diye düşündü Rafe, sonra bu düşünceyi zihninden silkeledi. Çok daha önemli kaygıları vardı. "Emin değilim. Mercy onunla konuşmak için geri geldi. Ne hakkında olduğundan emin değilim.

Daisy, "Tek bildiğim, Gideon'un buraya gelirken çok üzgün olduğu," dedi. "Yanlış bir şey söylemekten korkuyor, onu tekrar uzaklaştırmaktan korkuyor. Sessizce oturan Farrah'a baktı. "Sen biliyor musun?

Farrah bir omzunu kaldırdı. "Mercy için bunu söylemek zor. Duygularını oldukça gizli tutuyor. "Tercümesi," dedi Sasha, "biliyor ama Mercy ona güveniyor. boşboğazlık etmemek.' Farrah'a saygı dolu bir bakış attı. "Aferin sana.

Daisy'nin normalde mutlu olan ifadesi soldu. 'Onunki gibi sırları taşımak büyük bir sorumluluk . Ağırlaşıyor

birisinin omuzları.'

Rafe, Daisy'nin Mercy'nin mi yoksa Gideon'un mu sırlarından bahsettiğini merak ediyordu. Her iki kardeş de hiçbir çocuğun yaşamaması gereken dehşetleri yaşamıştı. Gideon'un sırlarını taşımaya hazır olduğundan emin değildi ama Mercy'ninkileri? Evet, onu ilk gördüğünden beri hazırdı.

Farrah'nın gülümsemesi hüzünlüydü. "Onun için her zaman endişeleniyorum. "Ben de öyle," diye mırıldandı Rafe, sonra da keşke bunu söylemeseydim diye hayıflandı.

Ailesi ona bilmiş bakışlar attığında kelimeleri yüksek sesle söyledi. Mercy'yi ne kadar özlediğini kimseye söylememişti ama hepsinin bildiğini düşünüyordu.

Daisy iç çekti. "Gideon, New Orleans'a döndüğünden beri iyi uyuyamıyor. Kâbuslar görerek ve onun adını söyleyerek uyanıyor. Umarım sonunda ona bilmesi gerekenleri söyler, çünkü bilmemek onu öldürüyor.

Kimsenin buna verecek bir cevabı yoktu ve sessizlikleri masanın üzerinde ağır bir şekilde asılı kaldı.

"Ee," dedi Irina sonunda, "fizik tedavin nasıl gidiyor, Raphael?

Konu değişikliği için minnettar olabilirdi ama PT'sinin konusu Mercy Callahan'a olan hislerinin tartışılmasından sadece biraz daha hoş karşılanabilirdi. "Fena değil.

Sasha masayı hazırlama işini bitirdi ve dönüp onun yanına oturdu. "Fena değil" kulağa iyi gelmiyor. Cash seni yine mi dövüyor?"

Farrah da konunun değişmesiyle rahatlamış görünüyordu. "Cash kim ve seni neden dövüyor?"

Irina kıkırdadı. 'Cash benim en küçük oğlum Cassius, Sasha'nın ikizi. O bir fizyoterapist,' diye gururla ekledi. "Tüm profesyonel basketbol oyuncularıyla çalışıyor.

"Hepsi değil anne," dedi Sasha kendi kıkırdamasıyla. "Sadece bizim takım.

"Vay canına. Farrah . "Kim gibi?

Sasha suratını astı. 'Söylemeyecek. Onun ahlakı var. "Hayır, etik değil," diye alay etti Farrah. "Öyle olmadığını söyle.

"Ama öyle," dedi İrina. "Müşterileri hakkında asla konuşmazdı. Yüzünü buruşturdu. "Bana bile. Kendi oğlum hakkında bile.

Rafe buna gülmek zorunda kaldı. 'Bana onu sürekli rahatsız ettiğini söyledi. Çocuğu rahat bırak anne.'

İrina kaşlarını kaldırdı. "Dediğiniz gibi, büyük oğlum ben istediğimde bana bilgi verseydi, onu rahat bırakırdım.

"Ooh," diye fısıldadı Farrah yüksek sesle. "Yan.

Rafe, Mercy ve Gideon'un birbirlerine söylediklerinden dikkati uzaklaştırmak için hafif bir sohbet yaptıklarını biliyordu. Birlikte oynamak için kendi mahremiyetini feda etmesi gerektiğini tahmin ediyordu. "Dürüst olmak gerekirse, umduğum kadar iyi gitmiyor. Tereddüt etti. "Ne kadar daha iyi olacağımdan emin değilim ve Cash olumlu bir tavır sergilese de o da emin değil.

Sasha'nın yüzü düştü. "Bu berbat, kardeşim.

Karl'ın kaşları endişeyle çatıldı. "Belki başka bir görüş?

İrina daha dik oturdu, öfkeliydi. "Neden? Bizim paramız en iyisidir!

"Elinden geleni yapıyor baba," diye onayladı Rafe asık suratla. 'Yapmamı söylediği şeyleri yapmaya devam ediyorum - ya da çalışıyorum. Şu anda yapabileceğim tek şey bu.

İrina fırından bir tepsi ekmek çıkardı. "Daha ne kadar denemeye devam etmen gerektiğini düşünüyor?

"Yürüyüp tekrar polis olana kadar mı? Rafe tersledi, sonra içini çekti. "Özür dilerim anne. Bu hassas bir konu.

Tencereyi masanın üzerine koydu ve Raphael'in omzunu sıktı. 'Sorun değil, Raphael. Hayal kırıklığına uğradığını biliyorum.

Rafe Farrah'a baktı. 'Konuşmamız bu kadar uzadığı için üzgünüm.

yoğun. Normalde misafir geldiğinde daha eğlenceli oluyoruz.

Farrah hüzünle gülümsedi. 'Bunun ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Bana özür borçlu değilsin. Nişanlım işi için yaşıyor. Eğer artık polis olamayacağını düşünseydi ...'

"Evet. Yine tereddüt etti, sonra ailesini içeri almaya karar verdi. Sadece birazcık. 'Başka ne yapabileceğimden bile emin değilim. Tek istediğim bir polis olmaktı. Mercy'nin geri dönmediğinden emin olmak için boynunu bükerek kapı aralığına baktı. "Mercy'nin bilmesini istemiyorum. Şu anda endişelenecek yeterince şeyi var ve vurulduğum için kendini suçlu hissettiğini biliyorum.

Farrah dudaklarını ısırır gibi yaptı. "Benden hiçbir şey duymayacak.

Sasha alışılmadık bir şekilde sessizleşmişti ve Rafe kaşlarını kaldırarak ona döndü. "Ne?

Rahatsız bir şekilde omuz silkti. "Daha sonra konuşabiliriz.

"Aman Tanrım," dedi Farrah el çantasını karıştırırken. 'Bavulumda bazı ilaçlar unutmuşum. Karl, nereye koydun, lütfen? Bronşiti yeni atlattım ve tüm antibiyotiklerimi bitirmem gerekiyor. Nasıl olduğunu bilirsin.

"Elbette. Karl ayağa kalktı ve kapıya doğru gitti. "Sana eşyalarını nereye koyduğumu göstereyim.

Onlar gittikten sonra Sasha kaşlarını çattı. "Bu da neydi şimdi?

Rafe Mercy'nin en iyi arkadaşından çok hoşlandığına çoktan karar vermişti. Kız onun bu iyi fikrini pekiştirmişti. "Bizi yalnız bırakmak istedi. Daha önce bana ibuprofen verirken çantasında antibiyotik şişesi görmüştüm. Peki seni bu kadar üzen ne evlat?"

Sasha gözlerini devirdi. "Benden sadece beş yaş büyüksün. Sonra içini çekti. "Hepimiz senin için biraz endişelendik, hepsi bu. Demek istediğim, hepimiz bacağına tam olarak kullanabilmeni umuyoruz, ama ya kullanamazsan ne olacak?

"Biriyle konuşmayı mı düşünüyorsun?"

Rafe kendi iç çekişiyi savaştı. Ailesi iyi niyetliydi ama bu yüzden duygularını kendine saklıyordu. Rahat 'hiçbir şey beni rahatsız etmez' sörfçü kişiliğini mükemmelleştirmek yıllar almıştı. Bu çok etkili bir kalkandı. Belli ki bir yerlerde yanlış yere koymuşum. Ailesine zerre kadar bilgi verdiğinde böyle oluyordu. Her zaman daha fazlasını isterlerdi. "Psikiyatrist gibi mi yani?"

Annesi gözlerini ona dikti. 'Bir akıl sağlığı terapisti, Raphael. Onların önemini aşağılayıcı sıfatlarla küçümseme.

Rafe gülümsemesini bastırdı. "Vay canına, anne. Bunlar beş dolarlık kelimeler. Kızın kaşlarını çatması onu ayılttı. Kadın ciddiydi. Hem de çok. "Yararlı olduklarını biliyorum ve evet, Cash birini tavsiye etti.

Sasha rahatlamış görünüyordu. "Kim?"

"Sporcu arkadaşının sakatlanıp oyundan çıkmak zorunda kaldığında kullandığı bir terapist. Terapistin adı bende var ama henüz aramadım. Ama bana daha bugün verdi," diye ekledi, annesi hemen araması için başının etini yemek üzere ağzını açtığında. 'Bana bir ya da iki gün ver, tamam mı? İşler biraz karıştı.

İrina isteksizce başını salladı. "Bekleyeceğim. Ama iki günden fazla değil.

"Ve sonra dırdır başlayacak mı? Rafe sevecen bir gülümsemeyle sordu.

"Evet. Irina tenceredeki yahniyi son bir kez karıştırdı. 'Karl! Farrah! Akşam yemeği hazır. Tencereyi masanın üzerine koydu. 'Şimdi başlıyoruz. Mercy ve Gideon konuşmaları bitince bize katılabilirler.

"Ben böyle iyiyim. Daisy tabağına güveç doldurdu. "Açlıktan ölüyorum ve bu benim en sevdiğim yemeklerden biri.

Karl ve Farrah geri döndü, Farrah bir gösterisi yaptı.

ilaç şişesindeki hapları sallıyordu. 'Ne aptalım. Başından beri çantamdaydılar.

Karl onun omzunu sıvazladı. "Sanırım kızım söyleyeceklerini söyledi, artık yemek yiyebiliriz.

Hepsi servis edildiğinde Farrah, "Bu çok güzel," dedi. "Bunun tarifini çok isterim İrina.

"Elbette. Çok basit, her şeyden biraz ..." Gideon kapıda belirince İrina sözlerini yarıda kesti.

Yalnızdı. Gözleri kıpkırmızıydı ve gözle görülür bir şekilde titriyordu. "Daisy ... Boğazını temizledi. "Gitmemiz gerek.

Daisy'nin gözleri büyüdü. "Ama ben daha bitirmedim ve sen hiç yemek yemedin.

'Yanında götürmek için pakete o zaman. Lütfen. Bakışları Rafe'in üzerindeydi. 'O iyi değil. Onunla konuşmak isteyebilirsin. Biraz zamana ihtiyacım var. Sadece biraz zamana.'

Rafe bastonunu sıkıca kavrayarak ayağa kalkmaya başlamıştı bile. "Ne oldu?

"Yapamam. Şu anda olmaz. Gideon'un yüz ifadesi yalvarır . "Onu bir dakika bile yalnız bırakma.

"Yapmayacağımı biliyorsun.

Gideon Farrah'ya baktı, ağzı sinirlenerek gerildi. "Biliyor muydun? Ailemiz hakkında?"

Ne ailesi? Rafe sersemlemiş bir halde masanın etrafına baktı ve herkesin kendisi gibi şaşkın görüldüğünü fark etti.

Farrah başını salladı, o da şok olmuştu. "Biliyordum. Ama senin bilmediğini bilmiyordum. Stres seviyesi şimdi daha anlamlı geliyor. Yorgun bir şekilde alnını ovuşturdu. 'Altı hafta önceki kaçırılma olayından sonra TSSB ile uğraştığını sanıyordum. Ona John ve diğerlerini sormak aklıma gelmedi. Çok özür dilerim. Ne kadar iyi bir arkadaşmışım. Umarım ona çok kızmamışsındır,' diye ekledi. "Ondan nefret edeceğinden çok korkuyordu.

'Neden ona sormayı düşündünüz ki, eğer bana

New Orleans'ta ailen var mı?' Gideon çok daha nazik bir şekilde sordu, ama gözlerinde hâlâ yıkım vardı. "Ve ona bağırmadım, söz veriyorum. Ama bağlamak istedim, bu yüzden biraz zamana ihtiyacım var.

"Ben hazırım," dedi Daisy. Irina'nın yardımıyla iki tabak yemek hazırlamıştı ve Rafe, Gideon'un kendi yemeğini gerçekten yemesini umuyordu. Arkadaşı çok zayıf görünüyordu.

"Biraz izin alacağım," diye açıkladı Gideon. "Yakında onu koruyabileceğim.

Bu Rafe'i gerçekten . "Yapabilirim," diye homurdandı.

Gideon onu sakinleştirmek istercesine elini uzattı. "Yapabileceğini biliyorum. Yapacağını da biliyorum. Ama buna ihtiyacım var. Daha sonra bir strateji belirleyebiliriz. Söz veriyorum. Şimdilik, Burton'a karşı güvende olduğunu bilmem gerek. Sertçe yutkundu, gözleri şüpheli bir şekilde parladı. "Seni yarın ararım.

Ve sonra Daisy'nin peşinden gitti.

Rafe ağlamak üzereymiş gibi görünen Farrah'ya baktı. "Nedir bu New Orleans'taki aile meselesi?" diye sordu nazikçe. "Bana ne söyleyebiliyorsan söyle ki ona yardım edebileyim.

Farrah kısa bir süre gözlerini kapadı, sonra ona baktı. 'New Orleans'ta yaşayan bir grup üvey kardeşleri var. Bu yüzden oraya gelmiş. Anne tarafından büyükannesi ona, baba tarafından büyükbabasının yıllar önce onları aramaya geldiğini ve adreslerini bıraktığını söylemiş. Mercy, nerede olduklarını bilmesine rağmen neredeyse iki yıl boyunca kardeşlerinden hiçbirisiyle tanışmamış. Onu reddedeceklerinden çok korkuyordu. Sanırım kanıyla yüzleşecek cesareti bulmadan önce ailemizin onu koşulsuz kabul ettiğini bilmeye ihtiyacı vardı.

"Ama onu reddetmediler mi? Irina temkinli bir şekilde sordu.

Hayır. Hepsi onu seviyor. Onların ailesi de neredeyse benimki kadar büyük. Dört üvey erkek ve iki üvey kız kardeşin yanı sıra yedi yeğen ve beş yeğen. Mercy onların annesi olmayı çok sevdi.

Teyze. Onlara bakıcılık yapar ve onlarla ilgilenir. Onlara ders verir. Gülümsemesi hüzünlüydü. "Onları çok şımartır.

Tanrım. Altı üvey kardeş ve tüm aileleri. Gideon'un zamana ihtiyacı olmasına şaşmamalı. Bu haber tam bir bombaydı.

Rafe kalan parçaları bir araya getirdi. "Gideon'a kızgın olduğu için onlardan bahsetmedi, çünkü onun da tacize uğradıktan sonra Eden'dan kaçtığını bilmiyordu.

Sanırım öyle. John ve kardeşleri bildiğini sanıyordum. Gerçekten biliyordum. Sadece Mercy'nin onu görmek istemediği gibi Gideon'un da onları görmek istemediğini düşündüm.

"Sana Gideon'a onlardan bahsettiğini mi söyledi? Irina sordu. "Yalan mı söyledi?

Farrah içini çekti. "Aslında hayır, şimdi konuşmalarımızı zihnimde tekrar gözden geçiriyorum. Ama buna inanmama izin verdi. Şimdi ona gitmeliyim. Bu yüzden buradayım - onu tekrar bir araya getirmek için.

Rafe bastonunu alarak ayağa kalktı. 'Önce ben gireceğim. Belki ona bir tabak hazırlayabilirsin?'

Farrah bir süre onu inceledikten sonra başını salladı. "Bunu yapabilirim.

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 9.20.

Mercy kapının hafifçe vurulmasıyla başını kaldırdı. Ne kadar zamandır orada oturup aptal bir çocuk gibi ağladığını bilmiyordu. Akşam yemeği bitmiş olmalıydı ve Karl muhtemelen ofisini geri istiyordu. Nefes alarak elinin tersiyle ıslak yanaklarını . "Bir saniye içinde çıkacağım," diye seslendi.

"Mercy, benim," dedi derinden gelen bir ses.

Rafe. Lanet olsun. Onu böyle görmesini istemiyordu.

Bu. Ne de olsa biraz gururu vardı.

Hayır, çok fazla gururun var. Bütün bu karmaşanın suçlusu da oydu. Gideon'a üvey kardeşlerinden herhangi bir zamanda bahsedebilirdi - son altı hafta içinde herhangi bir zamanda, onlarla tanıştığından beri onu aradığı doğum günlerinden ya da Noellerden herhangi birinde ya da herhangi bir zamanda. Telefon numarası her zaman ondaydı.

Ama yapmamıştı ve şimdi sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

Kendini ayakta durmaya ve Rafe'i çenesi yukarıda karşılamaya zorladı. "İçeri gel," dedi, hissettiği kadar kederli görünmemeye çalışarak. Her şeyi berbat ettim.

Hepsi değil. Gideon iyi olacağını söyledi. O yalan söylemez.

Hayır, yalan söylemedi. Hiç yalan söylememişti. O zamanlar herkes ona yalan söylemişti ama Gideon ona her zaman doğruyu söylemişti. Her zaman onun yanında olmuş, cezalarını üstlenmiş, kendisinin aç kalması anlamına gelse bile yeterince yemek yemesini sağlamıştı. Annesi yalanlamış olsaydı Eden'in onun hakkında söylediklerine asla inanmazdı ama Rhoda inanmamıştı. Mercy annesine bunun böyle olmadığını, Gideon'un onları acı çekmeleri için terk etmediğini söylemesi için yalvarmıştı ama annesi DJ'in kamyonetinin kasasındaki o geceye kadar buna inanmaya devam etmesine izin vermişti.

Biraz buruk olsa da annesinin nedenlerini şimdi anlıyordu. Annesi, Mercy dokuz yaşındayken Gideon hakkındaki gerçeği bilseydi, Eden yönetiminin yalanlarına açıkça karşı çıkacağını, kendi cezasına neden olacağını ve Gideon'un güvenliğini tehlikeye atacağını biliyordu. Rhoda yalanı sürdürerek Gideon'un kaçmasını sağlamıştı ama bunların hiçbirisi Gideon'un suçu değildi.

Kapı açıldı ve Rafe göründü, yüzü kasvetli, gözleri yumuşaktı. Yargılama yok. Ağzı yarı alaycı bir şekilde kalktı.

Adam kapıyı arkasından kapatırken gülümsedi ve kadın aniden olduğu yerde donakaldı, çaresizce kaçma ihtiyacı ile ... arasında kaldı.

Kalmak için daha da umutsuz bir ihtiyaç. Tekrar güvende hissetmek için. Kabul edildiğini hissetmek için. Aranıyor.

Bencilceydi, çok bencilceydi ama Rafe Sokolov'un ona sarılmasını istiyordu. Ona bu işin asla yürümeyeceğini söylemek zorunda kalacak olsa bile. Farklı hayatları vardı. Ülkenin farklı yerlerinde yaşıyorlardı. Ama şu anda bunların hiçbirinin önemi yok gibiydi.

Odaya girdiğinden beri tek kelime etmemişti, yavaşça ona doğru ilerlerken bastonuna ağır bir şekilde yaslanmıştı. Bana kaçmam için zaman verdi. Ama kaçmadı, adamın bakışlarındaki anlayış göğsünün sıkışmasına neden oldu. Yeni gözyaşları tekrar boğazını tıkadı ve onları tutacak enerjisi yoktu.

Ona ulaştığında, "Lanet olsun, Mercy," diye mırıldandı. Bastonunu kadının oturduğu sandalyeye dayadı ve kollarını açtı.

Tereddüt etmeden onlara doğru yürüdü, adamın kolları etrafına dolanıp ağlarken onu tuttuğunda ürperdi. Orada ne kadar durduklarından emin değildi ama kalçasını sandalyeye yaslayan adamın vücudunun gerildiğini hissetti. Adamın canı yanıyordu.

Ona zarar veriyorum. Uzaklaşmaya çalıştı, ama kolları kavramalarını sıkılaştırdı. "Oturman gerek.

"Gitme," diye mırıldandı kulağına, onları yanlara doğru kaydırıp sandalyeye indirirken yine ürperdi. Birlikte. Kadın adamın kucağında oturuyordu, ağırlığı adamın sağlam bacağının üzerindeydi, yaralı bacağı ise düz bir şekilde uzanmıştı.

Bunu yapmamalı. Kalkıp diğer sandalyeye oturmalıydı. Ama adam sıcaktı, kolları güçlüydü ve o

buna ihtiyacı olduğunu kabul etmesine izin verdi. Onu hissetmek için can atıyordu. Ama bencil olmamalıydı. "Seni incitiyorum," diye itiraz etti, başını onun omzuna yaslariken bile. "Seni incitmek istemiyorum. Bacağını değil. Kalbini değil.

'Hayır,' dedi yumuşak bir sesle. 'Biz iyiyiz, Mercy. Sen de iyisin. Sakın gitme. Henüz değil.

İçini çekerek daha da yakınlaştı ve yalnız olmadığı için minnettar bir şekilde ona sarılmasına izin verdi. "Özür dilerim.

"Ne için?" diye sordu tembelce, gözlerini kapatıp uyumak istemesine neden olacak şekilde saçlarını okşayarak.

"Babanın ofisinde dağıldığın için mi?

Kıkırdaması kulağının dibinde gürledi. 'Sen ilk değilsin. Sonuncu da olmayacaksın. Sanırım hepimiz bir zamanlar bu ofiste dağılmışızdır. Dürüst olmak gerekirse babamın burada pek iş yaptığını sanmıyorum.

Sıcak sesi onu daha da uykulu yapıyordu. "Buraya mı düştün? Esnerken ağzını kapattı. "Gerçekten mi? Ne zaman?

"Gerçekten mi?" dedi hafifçe, hâlâ saçlarını okşuyordu. 'Eğer konuşmak istersen iyi bir dinleyiciyimdir. İstemiyorsan, burada istediğin kadar oturabiliriz.

Sorusuna cevap vermediğini fark etmemişti ama sorun değildi. Aynı zamanda iyi bir dinleyiciydi ve sabrın değerini biliyordu. 'Eğer sorun olmazsa, bir süre sessiz kalmayı tercih ederim. Bu kadar çok konuşmaya alışık değilim.

Tekrar kıkırdadı. "Umarım etrafındaki herkesin konuşmasına alışırsın, yoksa biz Sokolov'lardan çabuk sıkılacaksın. Aniden sustu. "Seni rahatsız ediyor muyuz?

Hayır. Kesinlikle olmaz. Siz hep hayalini kurduğum türden bir ailesiniz. Farrah'ın ailesi gibi.'

"Ve ... Tereddüt etti. "mi?

İç çekti. Gideon'un ona attığı bombayı paylaştığından hiç şüphesi yoktu. "Evet. Kadın yine sessizdi ve adam da onu rahat bıraktı. Ama sonunda, "Gideon çok üzgündü ve üzülmede de haklıydı," dedi.

"Kendine gelecektir," diye söz verdi Rafe. 'Onu on altı yıldır tanıyorum. Seni seviyor. Uzun zamandır senin kabulünü hayal ediyordu.

"Yapmamalı," diye fısıldadı Mercy, "ama umarım haklısındır.

"Bana bahset," diye mırıldandı

Sessizce.

Konuyu değiştiriyor, onu azarlamadan ya da küçümsemeden korkularından uzaklaştırıyordu. Bu Mercy'nin çok hoşuna gitti. "En büyüğünün adı John Benz. O ve Angela babamızın yasal çocuklarıydı. Tereddüt etti, sonra içini çekti. "Annem bana Mercedes adını vermiş.

Rafe bir an hareketsiz kaldı, sonra bir kahkaha attı. "Genç miydi?

'On sekiz, aşağı yukarı birkaç ay. Onlara söylediğimde tüm kardeşler yüzlerini buruşturdu ve sonra gülmekten öldüler.

Rafe onun saçlarını mükemmel bir basınçla okşamaya devam etti. "Onları ne sıklıkla görüyorsun?

"Her hafta. John, karısı ve çocuklarıyla brunch. Çocuklar benim CSI gibi olduğumu düşünüyorlar, yani şimdilik iyiyim. Gideon'la tanıştıklarında, onun FBI'dan olmasından çok etkilenecekler.

"Onlara sahip olduğunuz için mutluyum ve Gideon'un öfkesi yatıştığında o da öyle olacak.

Kız ona karşı gevşedikçe adamın vuruşları da yavaşlıyordu. 'Beni bırakmalısın, yoksa burada uyuyakalacağım. Böyle bir şey olursa bacağın için çok kötü olur.

Eli saçlarından sırtına doğru kaydı, dokunuşu şimdi biraz daha yoğundu, parmakları en sıkı olan kaslara masaj yapıyordu. Nereye gitmek istiyorsun Mercy? Annem yemek yemen için ısrar edecek ama ondan sonra

Burada annem ve babamda mı kalmak istiyorsun yoksa benim evime gelip Sasha'yla mı kalmak istiyorsun karar ver. Her ikisi de benim için sorun değil. Nerede uyursan uyu, seni koruyacak birinin olduğundan emin olacağım.

"Teşekkür ederim. Bir an için bunu düşündü. "Burada kalmazsak annen gücenir mi?

"Hiç de değil.

Sesi kendinden emin geliyordu ama Mercy, Irina'yı tekrar gördüğünde kendisi de kontrol edecekti. 'Eğer gerçekten sorun olmazsa, senin evine gitmek istiyorum. Farrah'nın ailesini seviyorum, John ve diğerleri de çok iyiler ama konuşmalar ve gürültü beni bunaltıyor. Senin ailenin de benzer olacağını düşünüyorum.

"Dost canlısı olabilirler," dedi, ses tonunda şefkat açıkça görülüyordu. 'Bu yüzden on sekiz yaşındayken evden ayrıldım. Büyükanнем hepimize bir ev bıraktı ama evin tadilata ihtiyacı vardı. Üniversiteye giderken orada yaşadım, boş zamanım olduğunda evi onardım, sonra yeterince para biriktirdiğimde diğerlerini satın aldım. Burası her zaman benim vaham oldu. Biraz drama ihtiyacım olduğunda her zaman buraya gelebilirim. Anneme benimle eve geleceğini haber vereceğim. Onun şakağını öptü, sonra bakışlarıyla buluştu. "Tüm bunları senin için daha iyi hale getirmek istiyorum ama ne yapacağımı bilmiyorum.

Yanağını göğsünün sert duvarına bastırarak, "Bunu yapıyorsun," dedi. "Teşekkür ederim.

"ederim.

Uzun, çok uzun bir an boyunca sessizlik içinde oturdular, kulağının dibinde kalbinin düzenli gümbürtüsü önemli olan tek sestti. "Yardıma ihtiyacım var," dedi sonunda bitkin bir halde.

"Özellikle hangi konuda yardıma ihtiyacınız var?

"Ephraim Burton'ı bulmak. Her nasılsa iki ismi birlikte söylemek onu daha az yabancı hissettiriyordu.

kendi kişisel kabusu gibi. En azından biraz.

Eli sırtında büyük daireler çizdi. "Pekâlâ. Cevabı küçümseyici değildi. Basit bir kabullenmeydi, sanki yardım etmesi çok mantıklıymış gibi.

'Ama nereden başlayacağımı bilmiyorum,' diye itiraf etti.

"Yarın başlayalım," dedi yumuşak bir sesle. "Bu gece kendine dikkat etmelisin.

Tartışmak istedi ama enerjisi yoktu. "," dedi, kasıtlı olarak onun sözlerini ve ses tonunu taklit ederek kıkırdamasına neden oldu.

Bir kez daha sessizliğe gömülmeden önce tek söylediği "Güzel," oldu. Sırtını okşadı, ara sıra saçlarını okşadı, sürekli dokunuşları sadece rahatlatmaktan daha fazlasıydı. Elleri onu demirlemişti. Kolları onu güvende hissettiriyordu.

Uyuyacak kadar güvenli.

Sacramento, Kaliforniya

15 Nisan Cumartesi, saat 10.05.

Geriye dönüp baktığında, Ephraim Regina'yı öldürmek için sabaha kadar beklemeliydi, böylece gece iyi bir uyku çekebilirdi. Bağı hâlâ ağrıyordu ve çok yorgundu ama otel seçeneği yoktu. Bektan bir moteli bile riske atmak istemiyordu çünkü Regina BOLO'lar konusunda haklıydı. Eyaletin dört bir yanındaki polisler ve federaller onu arıyordu. Havaalanları alarma geçirilecekti, Meksika'da takılmaya çalışırsa sınırlar da öyle.

Ama Meksika'da olmak istemiyordu. Mercy Callahan neredeyse orada olmak istiyordu, bu yüzden Sacramento'ya geri döndü. Hangi arama motorunu kullanırsa kullansın Raphael Sokolov'un adresini internette bulamamıştı, bu yüzden Mercy'nin izini başka bir şekilde sürmesi gerekecekti. Bu yolun ne olduğunu bilmiyordu ama sabah bir yolunu bulacaktı.

Şimdi sadece uyuyacak bir yer bulması gerekiyordu.

Sacramento'nun kuzey banliyölerinden birinde, her evin karanlık olduğu bir mahallede durdu. Sokaklarda yavaşça ilerledi, boş görünen bir yer olup olmadığını kontrol etti ama evler birbirine yakındı ve içeride duyulacak kadar yüksek sesle bağırabilecek birini şaşırtma riskini almak istemedi. Kasabanın dışındaki ana caddeyi takip etti ve kendini, bu akşam kadının cesedini attığı yerden farklı olmayan bir çiftlik yolunda buldu.

Adı ? Doğru, June Lindstrom. June Lindstrom. detayları hatırlaması, bulunma haberi için haberleri dinlemesi gerekiyordu. Kadının ölümü doğrudan ona bağlanamazdı ama polisler eninde sonunda kadının havaalanından onun kaçtığı saatte ayrıldığını anlayacaklardı.

Yolun sonundaki eski çiftlik evine yaklaşırken farlarını kapattı. Kesinlikle daha iyi günler görmüştü. Karanlıkta bile boyanın soyulduğunu ve arazinin her yerinde yabancı otların boy attığını görebiliyordu. Sessizce, Regina'nın şık Lexus'undan kurtulduktan sonra çaldığı arabadan indi. Bu araba eski model, külüstür bir arabaydı. Tanrı aşkına, hâlâ bir kasetçaları vardı, yani GPS'e sahip olması pek mümkün değildi. Bu da şu anda izini kaybettirmek için tam da ihtiyacı olan şeydi.

Gölgelerden uzak durarak çiftlik evine doğru yürüdü. Tüm pencereleri kontrol ettiğinde evde sadece bir kişi olduğunu gördü: yaşlı bir kadın koltuğuna oturmuş televizyon izliyordu.

Cebinden Regina'nın silahını çıkararak susturucunun sıkı sıkıya takılı olduğundan emin oldu ve arka kapıya doğru sürünerek küçük pencere panellerinden birini kırmaya hazırlandı, böylece içeri uzanıp kilidi açabilecekti. Ama sürpriz bir şekilde kapı çoktan açılmıştı.

Kapıyı açtı ve içeri süzüldü, herhangi bir ev alarm sistemi olup olmadığını kontrol etti ama hiçbir şey görmedi. Eski bir mutfaktan geçerek sıkıcı bir koridora girdi ve bir döşeme tahtası gıcırdayınca durdu.

"James?" diye seslendi zayıf bir ses oturma odasından. "Evde ne yapıyorsun?"

James'in kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama adam yakında dönecekse bu kötü bir fikirdi. Ephraim uyumak ve başka birinin gelmesinden endişe etmemek istiyordu.

Oturma odasına doğru yürümeye devam etti, döşeme tahtaları daha fazla gıcırdayınca yüzünü buruşturdu.

"James?" diye tekrar seslendi yaşlı kadın, sesinde bir korku tonu vardı. "Sen misin?"

Evet derse ne olacağını merak etti, sonra ışıklar aniden yandığında dondu kaldı. Yaşlı kadın koridorun sonunda durmuş, bir eli elektrik düğmesinin üzerindeydi.

Diğeri bir tüfeği bebek gibi kucaklıyor. Sıradan bir tüfek de değildi. Uzatılmış şarjörlü bir AR-15'ti. Ephraim şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. Elindeki tüfek Kaliforniya'da yasal değildi, yani yaşlı kadın yasaları çiğnemekten korkmuyordu. İsteksizce etkilendiğini itiraf etmek zorundaydı.

Sertleşti. "Kimsin sen?" "James kim?"

"Torunum," dedi, tüfeği onu şaşırtan bir hız ve zarafetle omzuna kaldırarak.

Büyükanne belalı olabilirdi ama Ephraim kadar hızlı değildi. Onu göğsünden vurdu, hem silah hem de susturucu işlerini yapıyordu. Tek duyduğu hafif bir patlama sesiydi ve kadın bir kaya gibi yere düştü.

"Özür dilerim," diye mırıldandı cesedin yanına çömelirken. Gerçekten de üzgündü. Böylesine cesur ve yaşlı bir kadının sonunun bu kadar beklenmedik olması çok yazıktı. Tüfeği hareket ettirdi

ve nabzını ölçtü. Hâlâ yaşıyordu, kahretsin. Pişmanlıkla onu bir kez daha vurdu, sonra cesedini sandalyeye koydu ve hâlâ televizyon izliyormuş gibi görünmesini sağladı.

Sonra bütün kapıları kilitledi ve her kapı tokmağının altına sandalye koydu. Torun James eve erken gelirse, camı kırmak zorunda kalacak ve Ephraim bunu duyacaktı.

Merdivenleri tırmanırken şal ve dantellerle süslenmiş güzel bir yatak odası buldu. İkinci bir yatak odası kasırga vurmuş gibi görünüyordu, yerde kirli giysiler ve duvarlarda basketbol oyuncularının posterleri vardı. James'in odası olmalı, diye düşündü. Eski bir masanın üzerinde bir dizüstü bilgisayar buldu ve denemekten zarar gelmeyeceğini düşünerek tek parmağıyla klavyeye dokundu.

Büyük bir şokla dizüstü bilgisayar açıldı - şifre koruyucusu yoktu.

Büyükanne James'e çok güveniyor olmalı. Ya da James, Granny'nin çok akıllı olduğunu düşünmüyor olmalı.

E-postasında yaptığı hızlı bir arama, on dört yaşındaki James'in bu hafta sonu izci oymağıyla kampta olduğunu ortaya çıkardı. Ephraim yüzünü buruşturdu, durumun sevimsizliği ağzında kötü bir tat bırakmıştı. İzçiler mi? Gerçekten mi? Çocukların hâlâ böyle şeyler yaptığını bilmiyordu. Belki taşrada yapıyorlardı.

En azından kesintisiz uyuyabilecekti. James yarın öğleden sonraya kadar eve gelmeyecekti.

O zamana kadar Ephraim gitmiş, Merhamet her neredeyse oraya doğru yola çıkmış olurdu.

Yedi

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 10.30.

Rafe zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı. Babasının eski deri ve onu çocukluğuna geri götüren tatlı pipo dumanı kokan ofisinin sessizliğinde otururken, Mercy'yi kollarında sıkıca tuttu, aldığı yumuşak, yavaş nefeslerden ilkel bir düzeyde tatmin oldu. Bunu başarmıştı. Sonunda biraz dinlenebilecek kadar güvende hissetmesini sağlamıştı.

Gözlerinin altındaki koyu halkalardan çok uzun zamandır iyi uyuyamadığını anladı. Sağlam bacağı ondan çok önce uykuya dalmıştı ama rahatsızlığı önemsiz bir şeydi. Gözetlemelerde daha rahatsız olurdu ve bu gece kucak dolusu güzel bir kadın vardı, bu yüzden durumu bir kazanç olarak adlandırdı.

Şakağına bir öpücük kondurdu, keşke elinde tüm bunları ortadan kaldıracak sihirli bir değnek olsaydı. Ama yoktu, bu yüzden ne yapması gerekiyorsa ona destek olacaktı. Burton'ın bulunmasına yardım etmek istemesi büyük bir olaydı. Altı hafta önce, Burton ve Eden'ı arama çalışmalarında yer almak istemediği konusunda kararlıydı. O gün Gideon'un patronu Burton'ın FBI tarafından otuz yıllık bir banka soygunu ve üçlü cinayetten aranan Harry Franklin olduğunu teşhis etmişti.

Molina bir varsayımda bulunmuştu ve bu varsayım onu kıcıncadan ısırarak için geri dönmüştü. Gideon da öyle. İkisi de Mercy'nin yardım etmekten mutluluk duyacağını varsaymıştı.

Ama o zaman öyle değildi, şimdi de değil. Şimdi o

ihtiyacı vardı ve bu çok daha farklı bir şeydi. Her iki durumda da, o bilmese bile o nereden başlayacağını biliyordu.

Çünkü çoktan başlamıştı. Ephraim Burton ve Eden'ı New Orleans'a kaçığından beri, son bir aydır arıyordu. Kimseye, hatta Gideon'a bile söylememişti çünkü resmi bir görevde çalışmıyordu.

FBI ve SacPD'nin Burton'ı şiddetle aradıklarını biliyordu ama belli ki başarılı olamamışlardı. Adamın ellerinin Mercy'nin üzerinde olduğunu düşününce hırlamak istedi, keşke şansı varken o piçi havaalanında vurmuş olsaydı.

Yine de ona yardım edebilirdi. Ephraim'i bulmasına ve canavarın çaldığı hayatının bir kısmını geri almasına yardım edebilirdi. Evet, muhtemelen çok yakında New Orleans'a, oradaki hayatına -işine, arkadaşlarına, yeni bulduğu ailesine- dönecekti ama şu an için burada, onunlaydı. Ona sarılmasına izin veriyordu. Onun kollarında huzur içinde uyuyordu.

Hafif bir vuruş onu iç geçirmeye itti. Tabii ki bu son olmayacak kadar iyiydi. Kapı açıldı ve Sasha kafasını içeri uzattı, Mercy'nin onun kucağında uyuduğunu görünce gözleri yumuşadı.

Arkasında duran kişiye döndü ve parmak ucunda ofise girmeden önce parmağını dudaklarına götürdü. Sasha'nın arkasında Farrah, Farrah'ın arkasında da kapalı bir tabak taşıyan babası vardı. İçinde her ne varsa gerçekten güzel kokuyordu. Rafe yemeğini bitirmeye fırsat bulamamıştı ve midesi yüksek sesle gurulduyordu.

Sasha üstü kapalı tabağı Farrah'dan aldı ve misafirlerine fazladan sandalyeye oturmalarını işaret etti. Sasha tabağı babalarının masasının üzerine koydu, sonra da köşeye tünedi. "Bir saatten fazla bekledik," diye fısıldadı.

Bacağının uyumasına şaşmamalı. Yine de Mercy'yi tutmak her şeye değmişti.

Farrah'ın bakışları arkadaşının üzerindeydi, yüzü endişenin resmiydi. "O iyi mi?"

"Olacak," diye mırıldandı Rafe. 'Hepiniz onu uyandırmak için buraya gelmeseydiniz daha iyi olurdu.

Karl, Rafe'nin yanına oturabilmek için sandalyesini masasının etrafına sürükledi. Dizüstü bilgisayarını Rafe'in sandalyesinin koluna dayadı. "Konuşmamız gerekiyor.

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 10.35.

Mercy yavaşça fısıltılı seslere uyandı. Farrah'nın yumuşak ses tonunu ve Rafe'nin gürleyen cevaplarını tanıdı ama Sasha ve Karl'ı görmek biraz şaşırtıcıydı. Sarsılarak doğruldu ve Rafe'in yüzündeki irkilmeyi kaçırmadı.

Onu incittim. Kahretsin, ama . . . Tanrım. Onun üzerinde oturuyordu. Kucak. Herkesin önünde. "Özür dilerim," dedi aceleyle. "Bırakın beni.

Ama Rafe ona daha sıkı sarıldı. "Başka sandalye yok," dedi, bu doğru olsa da tamamen saçmalıktı ve bunu herkes biliyordu. Yine de Mercy kendini biraz rahatlamış buldu. Daha dik oturdu ve gözlerini kırıştırdı. "Ne oldu? Masaya, harika kokan kapalı bir tabağa baktı. "O benim mi?"

Sasha ona uzattı. 'Rafe'ye biraz ver. Midesi gurulduyor.'

"Kapa çeneni," dedi Rafe, rahatsız olmadan. "Bu annemin yahnisi mi?"

Mercy folyo kaplamayı çıkardı. "İşte burada. ... ile birlikte. Bakışları Farrah'a kaydı.

Farrah alaycı bir şekilde gülümsüyordu. "Rahat yemek.

Mercy kremalı peynirli makarnadan bir ısırık aldı. 'Senin

Annemin tarifi mi? Bunu benim için mi yaptın?"

"Evet. Ve sakın anneme tarifi Irina ile paylaştığımı söyleme.

Mercy bu düşünceli jest karşısında duygulanarak kıkırdadı. Farrah'nın annesinin peynirli makarnası Mercy'nin en sevdiği yemektir. "Ro Anne sana kendi anahtarını kestirecek.

Farrah sırtıttı. "Irina'nın kuş sütlü kek tarifini takas etmesi dışında, ki o da acayip lezzetli, o yüzden sanırım güvende olacağım. Ayıldı. "Seninle konuşmamız gerek Mercy.

Mercy'nin midesi bulandı, açlığı aniden yok oldu. "Ne oldu?" diye tekrar sordu, aynı derecede ayık yüzlere bakarak. Rafe bile durgun görünüyordu.

Farrah ona ciddi olduğunu gösteren bir bakış atarak, "Ye," diye ısrar etti.

Tartışamayacak kadar yorgun ve endişeli olan Mercy çatallardan birini Rafe'e verdi ve tabağı paylaşabilmeleri için hareket ettirdi. 'Biz yiyeceğiz. Siz konuşun,' dedi.

Karl dizüstü bilgisayarını açtı ve Mercy, o ve Gideon ofise ilk girdiklerinde Sasha ve Karl'ın bir şeye baktıklarını hatırladı. Gerildi çünkü ikisi de ne okuduklarını kimsenin görmesini istememişlerdi. Ya da belki de sadece onun bilmesini istememişlerdi. Bu da muhtemelen çok kötü bir şey olduğu anlamına geliyordu.

"İsmin internete düştü," dedi Karl dikkatle. "Diğer kurtulanla yaptığım röportajdan sonra zaten ortaya çıkmıştı... bilirsiniz. Yüzünü buruşturdu. "Seni kaçıran adam. Oğlumu vuran adam.

"Seri katil," dedi Mercy sessizce, Karl'ın etrafında dans ettiği kadar kötü olan şeyin ne olduğunu merak ediyordu. 'Söyleyebilirsin Karl. Ben camdan yapılmadım. Rafe'in de öyle olduğunu sanmıyorum.

Rafe'in eli sırtına geldi, sıcak ve rahatlatıcı bir varlıktı. "Sadece anlat bize.

Karl iç çekti. 'Birisi seni araştırmış. Bir ifşa var. Tam olarak iltifat sayılmaz.'

Mercy yüzündeki kanın çekildiğini hissetti, yemeğin kokusu aniden kendisini hasta hissetmesine neden oldu. "Anlat bana.

'Muhabir komşularınızla konuştu,' dedi Sasha nazikçe. 'Seni çok desteklemişler. Senin "en iyisi" olduğunu, binadaki çocuklar için ikramlar hazırladığını ve yaşlılar için ev işleri yaptığını söylediler.

"Ama? Mercy'nin bakışları Farrah'ınkilere kilitlendi, soğuk dehşet bağırsaklarından kol ve bacaklarına yayıldı ve elleri çatalı tutamayacak kadar uyuşmadan önce çatalı bıraktı. "Kimi buldular? Soruyu güçlü bir sesle sormak istemişti ama sadece fısıldayabildi.

"Peter Firmin," diye mırıldandı Farrah. "Ve Stan Prescott. Muhabirin elinde ... video vardı.

Hayır. Lütfen, hayır. Mercy buna inanmak istemedi ama Farrah'nın asla yalan söylemeyeceğini biliyordu. Bu konuda değil. Gözlerini kapattı, daha fazla gözyaşı göz kapaklarını yakıyordu. "Lanet olsun.

"Ne? Rafe sordu, sesi oldukça yüksekti ve öfkeyle doluydu. 'Kim bu adamlar ve ne dediler? Hangi video-'

Mercy zorlukla yutkundu ve tabağı Rafe'e doğru itti. 'Yapmam gerek-' Rafe'in kucağından kalkarak ofis kapısına doğru koştu, Rafe'in ona seslendiğinin farkında bile değildi.

"Kahretsin," dediğini duydu Farrah kapıyı çekip açarken. "Ona yalnız söylemem gerektiğini biliyordum.

Sen neden yapmadın? Mercy ağlamak istedi ama ağlamadı, çok geç olmadan tuvaleti bulmaya niyetlendi.

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 10.55.

Farrah var yukarı için git sonra Merhamet, ama Sasha nazikçe

onu başladı. Sasha, 'Annem koridorda bekliyor,' dedi. 'İhtiyacı olursa annemin ona yardım etmesine izin vermeyi kabul ettik. Annem bu gibi durumlarla başa çıkmak için eğitildi ve Mercy'ye durumu düzeltmek için ne yapacağımızı söyleyebilir.

Farrah sandalyede arkasına yaslandı, perişan görünüyordu. "Kahretsin," diye tekrar küfretti.

Rafe dönüp babasına baktı. "Bu da ne demek oluyor baba?

Karl elini yüzünde gezdirdi, paramparça olmuştu. "Lanet olsun," diye mırıldandı, sonra Mercy'nin kaçarken çarptığı kapıya baktı. "Özür dilerim. Çok üzgün olduğumu bilmesini istiyorum.

Rafe gözlerini kırıştırdı. Babası sık sık küfretmezdi. Sesini yumuşattı. "Ne oldu?

"Mercy üniversitedeyken iki erkekle karşılaştı," diye yanıtladı Farrah onun yerine. "İkisi de iyi adamlar değildi ve ..Yutkundu ve gözlerindeki yaşları sildi. "Mercy o zamanlar iyi değildi. İlk kez tek başınaydı ve geçmişiyile, Ephraim Burton'ın ona yaptıklarıyla başa çıkmaya çalışıyordu. O zamanlar Eden'i bilmiyordum. Sadece arkadaşımın iyi olmadığını biliyordum. Kabuğundan çıkmasını sağlamaya çalıştım, bu yüzden onu yanımda birkaç partiye götürdüm, onu yakınımnda tuttum. Açılmaya başladı, ben de yanında durmayı bıraktım. Ki bu benim hatamdı. Genelde tüm katılımcıları tanırdım ama bir gece kampüs dışında bir partiye gittik ve ...' İçini çekti. "Stan Prescott da oradaydı ve o ... Sesi kesildi. "İçkisine bir şey koydu ve videoya çekti. Neyse ki iyi bir video değildi ve Mercy'nin yüzü tanınmaz haldeydi ama Gittiğini fark ettim ve gerçekten kötü bir şey olmadan önce onu buldum, ama yeterince kötüydü.

Öfke taşı ve Rafe'i içten dışa doğru haşladı. 'Ne öğrendiğinde ne yaptı?'

"Bu onu uçurumun kenarına getirdi ve onu içinden çıkaramadığım bir depresyona girdi.

Rafe, Farrah'ın daha fazlasını söylemesini bekledi ve söylemeyi planlamadığı anlaşılınca kaşlarını çattı. Lanet olsun. "Peki ya video?

Farrah'ın vücudu sarktı. 'Prescott tecavüze teşebbüsten tutuklandı ama savcılıkla bir anlaşma yaptı. Videodan vazgeçmesi şartıyla suçlamayı tacize indirdi. Hapis cezası ertelendi ve Mercy çıkmak zorunda kalmadı. Olayın kapandığını sanmıştık.' Yutkundu. "Ama bir kopyasını saklamış olmalı.

"Orospu çocuğu. Rafe ayağa fırladı, ancak sakat bacağı bükülünce sandalyeye geri çarptı.

Sasha masanın üzerindeki tüneğinden onun sandalyesinin koluna geçti ve kolunu onun omuzlarına doladı. 'Babam hikayenin kaldırılması için avukatını aradı. Üzerinde çalışıyorlar.

En azından bu da bir şeydi. Karl Sokolov kariyerine radyoda başlamıştı ama uzun zaman önce pazarlama alanına yönelmişti. Pazarlama ajansı ve medya kuruluşları arasında, o ve avukatları olumsuz basını yönetme konusunda bir iki şeyden fazlasını biliyorlardı.

Farrah, 'André'yi aradım ve o piçin savunma anlaşmasını yapan savcıya bir mesaj göndermesini istedim,' dedi. 'Bir şey duyar duymaz sana haber vereceğim. Sadece birinin Prescott'a video için yeterince para ödediğini ve onun da bu riske degeceğini düşündüğünü tahmin edebiliyorum.

Rafe bir nefes aldı, aklını kaçırmadan önce gerçekleri öğrenmesi gerekiyordu. Birinin Mercy'ye -herhangi birine- bunu yapması, ama özellikle de Mercy'nin yaşadığı onca şeyden sonra "Peki ya ikinci karşılaşma?" diye ısırıldı, çünkü bu saçmalığı okuyabilmesinin imkânı yoktu. Okuyabilse bile Mercy'nin bunu anlayacağını sanmıyordu.

Yaptıysa da üstesinden gelir.

Farrah'ın çenesi gerilmişti. 'Peter Firmin sadece fırsatçı bir pislik. NOPD laboratuvarında başladıktan sonra birkaç kez , ama adam onun öpmeye çalıştığı en soğuk balık olduğunu söyleyerek ayrılmış. O zamanlar bu konuda oldukça açık sözlü davranmış, tanıdıkları herkese anlatmış. Mercy çok utanmıştı. André devreye girdi ve o pisliği ziyaret etti. Dudakları sertleşti. "André onu daha fazla konuşmasının sağlığına zararlı olacağına ikna etti, o da bıraktı.

Rafe şaşırmıştı. "Polis olan nişanlın onu tehdit mi etti? Gerçi bu onun için sorun değildi.

Farrah'ın çenesi kalktı. "Firmin de bir polis.

"Kahretsin," diye mırıldandı Rafe ve Farrah başını salladı.

"Mercy'nin video kabusundan sonra onunla yalnız çıkarken kendini güvende hissetmesinin nedeni buydu, ama piç kurusu onu acele ettirdi ve sonra hayır dediğinde onu aşağıladı. André ile yaptığı o küçük sohbetten sonra Firmin onu yalnız bıraktı. Bu makaleye kadar ondan tek bir kelime bile duymadık. Farrah'nın gözleri seğirdi. 'Eğer onu "çıldırtan" şeyin sakinleştirici olduğunu bilseydi, bunu deneyeceğini söyledi. Sonra güldü ve sadece şaka yaptığını söyledi, tabii ki.

"Elbette," diye ısırdı Rafe. 'Bir muhabir bu hikâyeyi nasıl bu kadar çabuk bulabildi? Mercy'yi Google'da arattım ama hiç böyle bir şey görmedim. Ne ifşa ettiğini fark edince aniden durdu. "Ona yardım etmenin yollarını bulmak için onu Google'da arattım," dedi zayıf bir sesle.

Sasha onun omzunu sıktı. 'Ben de öyle yaptım. Buradan ayrıldıktan sonra iyi olup olmadığını bilmem gerekiyordu. Denemesinden korktum... bilirsin işte.

"Kendini mi yaraladı? Karl sordu. 'Bu beni de endişelendirdi. Bu yüzden ona grup olarak söylemek istedim, yanında olduğumuzu bildiğinden emin olmak için. Bunu düşünmemiştim. Sen

bana anlatmaya çalıştı, Farrah. Dinlemeliydim.'

Farrah uzandı ve dizini okşadı. 'Muhtemelen yapmalıydın ama hepinizin ona arka çıkması, yapabildiğinde takdir edeceği bir şey.

Rafe öyle umuyordu. "Soruma geri dönelim. Bu muhabir hikâyeyi nasıl bu kadar çabuk yakaladı?

Karl iç çekerek gözlerini açtı. "Muhabir, seri katilden kaçan kızın adı ortaya çıktığından beri altı haftadır bu haber üzerinde çalıştığını söyledi. Özellikle de Mercy'nin katille birlikte ayrıldığını ve karşılık vermediğini gösteren hastane güvenlik kamerası görüntülerini ele geçirdikten sonra, hikayede daha fazlası olduğunu düşünmüş.

'Bu gece yaptığı gibi,' dedi Sasha acımasızca. 'Havaalanında biri Burton'la olan her şeyi videoya çekmiş ve yayınlamış. Bir heykel kadar ifadesiz, bir kuzu kadar uysal. Eğer gerçeği bilmeseydiniz, onunla gitmek istediğini düşünürdünüz.

Rafe'in çalkalanan midesinin içi dışına çıktı ve boğazını yakmak için yükselen safrayı yutmak zorunda kaldı. "Lanet olsun. Yorgun bir şekilde Sasha'ya doğru eğildi. "Onu Eden'la ilişkilendiren oldu mu?

Hem FBI hem de SacPD Eden tarikatının varlığını basından saklamıştı ve katilin diğer kaçağıyla yapılan röportajda da bundan bahsedilmemişti. Soruşturmalarını kamuoyuna açıklamadan önce daha fazla bilgi edinmek umuduyla, Eden'dan kurtulan diğer kişileri cezbetmek için madalyonun bir fotoğrafını yayınlamışlardı. Eden, ne zaman biri duvarlarından kaçsa, kurbanın kolluk kuvvetlerine onları nerede bulacaklarını söylemesi ihtimaline karşı yerini değiştiriyordu. Soruşturmayı kamuoyuna duyurmak tarikat liderlerinin bir kez daha saklanmasına neden olacaktı, bu yüzden hâlâ bir sırdı. Ya da en azından Rafe öyle olması için dua ediyordu.

Mercy o spot ışığı olmadan da yeterince şey yaşamıştı. Bu

kesinlikle bir medya çılgınlığı olurdu.

'Görebildiğimiz kadarıyla hayır,' dedi Karl. 'O aptal Prescott'un videosunun tek iyi yanı, stresle karşı karşıya kaldığında etkisizliğini açıklamak için kullanılabilecek olması. Eğer herhangi bir açıklama yapmak istiyorsa, çatıdaki içki olayının kalıcı etkilerinden bahsedebilir. Eden'dan bahsetmesine hiç gerek yok.'

Rafe babasının haklı olduğunu umuyordu. Gerçekleri pratik bir şekilde ele almak Mercy'nin yolunu yumuşatabilirdi. En azından biraz. Ama içgüdüleri farklı düşünüyordu. "Bu onu mahvedecek.

"Evet, olacak," dedi Farrah, "eğer ona bir çocuk gibi davranırsan Kurban. Mercy güçlüdür. Öyle olmak zorundaydı. Bizim asla anlayamayacağımız şeyler atlattı. Onu sekiz yıldır tanıyorum ve Karl'ın doğru bir yaklaşımı var. Onun için güçlü olmalıyız. Ona acımayın.'

Rafe onun hıçkırıklarının şiddetiyle vücudunun nasıl sarsıldığını hatırladı. "O kadar güçlü değil," diye mırıldandı. "Kimse değil. Bastonunu kaptı ve bedenini ayağa kaldırdı. "Onu kontrol etmeye gidiyorum. Gideon biliyor mu?

Karl başını salladı. "Onu aradım. Pek iyi karşılamadı.

'Bunu atlatmalarına yardım edeceğiz baba,' diye açıkladı Sasha. Onu sevdiğimizi söyle, Rafe. O ailemizden biri.

"Yapacağım.

Granite Bay, Kaliforniya
15 Nisan Cumartesi, saat 11.00.

"Al, doragaya maya. İrina, Mercy'nin nemli ellerine bir fincan sıcak çay koydu. 'Yudumla. Yavaşça.

Banyoda yere oturan Mercy itaat etti. "Teşekkür .
Çok nazıksiniz ve çok özür dilerim'.

"Bah. İrina onun özrünü elinin tersiyle itti. 'Ben de hasta olurdum, eğer

böyle bir haber duydum.'

Irina'nın doğrudan yaklaşımı Mama Romero'nunkiyle neredeyse aynıydı ve Mercy'nin şu anda tam da ihtiyacı olan şeydi. "Makale ne kadar kötü?"

Irina omuz silkti. 'Bu iyi değil. Muhabir, güzel şeyler söyleyen komşularınızdan alıntı yaptı, ancak bunlar iki adamdan gelen alıntıların gölgesinde kaldı. Ve tabii ki video. Hiçbirimiz izlemedik, izlemeyeceğiz de.

Mercy çayını yudumlarken içini çekti. "Şekerle kaplamadığın için teşekkür ederim.

'Neredeyse otuz yıl hemşirelik yaptım. Şekerleme yapmam. Tabii tatlı değilse. Irina küvetin kenarına oturmuş, cebinden bir paket kraker çıkarırken Mercy'yi inceliyordu. "Daha iyi görünüyorsun. Bunları yemeye çalış.

"Yemeğinizi kaçırdığım için özür dilerim.

Irina Mercy'nin saçlarını nemli alnından itti. 'Sus, Mercy. Biz burada bir aileyiz. Sen kendine bakmak için ne gerekiyorsa yap. Duygularımızı incitmek konusunda endişelenme.

Bakıcı modundayken kadının aksanı daha da kalınlaşıyordu. Tıpkı Mama Romero'nunki gibi. "Gideon sana sahip olduğu için çok şanslı.

Yine omuz silkti. 'Bunu bilmiyorum. Ama biz onu yaşadığı sıkıntılar boyunca sevdik ve destekledik. Şimdi siz de şanslısınız. Sen de bize sahipsin.

'Teşekkür ederim. Romero Anne beni pek çok zorlukta sevdi, bu yüzden iki kat şanslıyım.

"Buna sevindim. Gideon yalnız olduğunuz için endişelenmişti. Irina Mercy'nin yanağını avucunun içine aldı, yüz ifadesi şefkat doluydu. 'Sen iyi bir kızsın, Mercy. Bu işin sonunda seni yeni bir kuruş gibi parlatmanın bir yolunu bulacağız. Seni inciten bu adamlar pişman olacaklar.

Mercy bu ifadelerin hiçbirinden o kadar da emin değildi. 'Bu

O zamanlar polis davamı ciddiye almıştı. Umarım şimdi de destekleyici olurlar. Üniversitede hiç vahşi değildim, bu da bana yardımcı oldu. Bu bir faktör olmamalıydı ama oldu.

Irina kaşlarını çattı. 'Dediğiniz gibi bu bir faktör olmamalıydı. Çıplak bir dansçı da olabilirdin ve yine de bu kazıoel tarafından haksızlığa uğramış bir kurban olurdun. Son kelimeyi çeviriye ihtiyaç duymayacak şekilde tükürdü. "Nasıl diyorsun ?"

Rafe kapı aralığından, "Pislik herif, anne," dedi.

Mercy kaskatı kesildi ve refleks olarak saçlarını düzeltmeye çalıştı. Rafe. Ben-'

Rafe yumuşak bir sesle, 'Eğer üzgün olduğunu söylersen, konuşabiliriz,' dedi. "Burada her şey yolunda mı?"

"Elbette," dedi Mercy hafifçe. 'Sadece küçük bir sinir krizi geçiriyorum. Ama çay yardımcı oluyor gibi görünüyor.

Rafe elindeki kupaya keskin bir bakış attı. "Anne?"

Irina gözlerini devirdi. 'Bu nane çayı, Raphael. Mercy'ye özel çayımı ona sormadan verecek kadar dikkatsiz değilim.

Mercy, Irina'dan Rafe'ye baktı. 'Özel çay mı? Bilmek istiyor muyum?'

"Bu THC ile aşılınmış bir çay," dedi Rafe. "Burada yasal.

'Ama New Orleans'ta değil,' dedi Irina sert bir şekilde. 'Öyle mi görünüyorum duraska sana, dorogoy moy?'

"Hayır anne," dedi Rafe itaatkâr bir tavırla, başını özür dilercesine eğerek. 'Senin asla bir aptal olduğunu düşünmediğimi biliyorsun. Ama Mercy işe geri döndüğünde uyuşturucu testi yaptırırsa, o şey etrafta kalır.

"İşte bu yüzden ona vermedim. Irina şakacı bir tavırla Mercy'nin omzunu dürttü. "Ama eğer biraz istersen, sadece sorman yeterli.

Mercy kendini ciddi ciddi gülerken buldu. "Hatırlayacağım

Bu. Teşekkür ederim.' Rafe'e baktı. 'Benim için endişelenme. Esrarın kokusunu ve tadını bilirim. İlk kez denediğimde beş yaşındaydım.

Irina gözlerini kırptırdı, açıkça şok olmuştu. 'Sana mı verildi? Kim tarafından?'

"O zamanlar toplum esrar yetiştiriyordu. Çocukken fark etmemiştim ama dışarı çıktıktan sonra anladım. Bu onların nakit ürünüydü. Tarlalar çok büyüktü. Papaz bize bunun kendi tüketimimiz için olduğunu ve eczanelere erişimimiz olmadığı için şifacının bunu temel ağrı kesici olarak kullandığını söyledi. Ama geriye dönüp baktığımda, elde edilen ürün topluluğun on yıl boyunca kullanabileceğinden çok daha fazlaydı.

"Bunu sana annen mi verdi?

"Oh, hayır. Yetişkinler bunun ne olduğunu biliyor olmalıydı ama en azından çocukların duyabileceği bir yerde asla konuşulmadı. Annem Amos'un artriti için şifacıdan biraz almıştı. Amos kocasıydı, ta ki ...' Bu anıyı hatırlayınca midesi kötü bir şekilde bulandı ve özel olmayan çayını yudumlayarak dalganın geçmesini bekledi. "Gideon kaçana kadar. Amos iyi bir adamdı. Sanırım topluluğun ilkelerine gerçekten inanıyordu. Zaten bana karşı hep iyi davranırdı. Ama eklem iltihabı vardı ve hava soğuduğunda elleri ağrıyordu. Marangozdu, bu yüzden ellerine ihtiyacı vardı. Annem uyumadan önce ona çay yapardı ve bir gece o bakmazken çayın tadına baktım. Bu tadı asla unutmayacağım.

Rafe düşünceli bir şekilde onu izliyordu. 'Acaba Federaller Eden'ı ararken marihuana ekinlerini kontrol etmişlerdir. Mercy omuz silkti. 'Bilmiyorum ama Eden'ın artık yetiştirdiğinden şüpheliyim. Gideon'un kaçışından sonra harekete geçtik ve alanlar Arkada. Birisi olabilir var gitti geri daha sonra hasat etmek için, ama bu normal bir şey değildi üyeler hakkında çok şey biliyordu.'

"Yine de şimdi yeni bir nakit mahsulleri olabilir. Rafe telefonunu çıkarmış mesaj yazıyordu. 'Gideon'a iyi olduğunu bildiriyorum ve topluluğun para kazanma yolları hakkında bir şey bilip bilmediğini soruyorum. Bu bize onların yerini bulmamız için bir ipucu verebilir.

Mercy çayını yudumlayarak onu izledi ve telefonunu kaldırmamasını bekledi. "Ya da bana sorabilirsin.

Rafe rahatsız görünüyordu. "Sorun olur mu? Yani, senden hatırlamanı istemek?"

Mercy kararlı bir şekilde, 'Her şey yoluna girecek,' dedi. "Onları bulmaya yardım etmek istiyorum.

"O zaman oradan başlarız," dedi Rafe, ağzı kalbini ısıtan bir gülümsemeye dönüşerek. "Seninle gurur duyuyorum, Mercedes.

Ona ters ters baktı. "Keşke sana adımı söylemeseydim.

Irina'nın kaşları kalktı. 'Neden? Mercedes'in nesi var?

Çok güzel bir isim.'

Mercy hoşnutsuzluğunu belli etti ama Rafe'in gülümsemesi daha da arttı. "Biyolojik babamın soyadı Benz'di," diye açıkladı.

Irina homurdandı. "Bu bizim sırrımız olarak kalacak, değil mi?

"Hayır," dedi Sasha Rafe'in arkasından. "Çünkü bu komedi için altın değerinde. Rafe'i iterek banyonun içini görmesini sağladı.

"Bu özel bir çay değil, değil mi anne?

Mercy güldü. "Hayır. O yoldan çoktan geçtik. Ve ben kaçırdım.

Sasha kederli bir iç geçirdi. "Biz

Senin için endişeleniyorum, ufaklık. Geri gelip bu konuyu şimdi konuşmak ister misin?

"Tamam," diye mırıldandı Mercy ve Irina'nın uzattığı eli tutarak yerden kalktı, sıcak tenine nimet gibi serin gelmişti.

"Ailemizden kimse videoyu görmedi," dedi Rafe ayık bir sesle.

"Bunu sana yapmayacağız.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

İrina onun çenesini kavradı ve gözlerinin içine sertçe baktı. 'Sen yanlış bir şey yapmadın. Tekrar et, Mercy Callahan.'

'Ben yanlış bir şey yapmadım,' dedi sessizce.

"Yine mi?" diye sordu İrina. 'Sana inanıyorum. Sana inandığını bilmek istiyorum.'

Haklı, diye düşündü Mercy. Yaşlı kadının gücünün bir kısmını ödünç alarak tam boyuna doğru doğruldu. "Ben yanlış bir şey yapmadım," dedi kararlılıkla.

"Daha iyi," dedi İrina burnunu çekerek. "Hâlâ duymak istediğim şey değil ama daha iyi. Mercy'nin çenesini bıraktı, fincanı üzerine koydu ve iki elini birden kavradı. "Yalnız değilsin Mercy, öyle hissediyor olsan bile.

Mercy'nin gülümsemesi hüznüydü. 'Yalnız olmadığımı biliyorum. Ama sen olunca farklı oluyor. Yani ben.

İrina başını eğdi ve öyle uzun bir süre sessiz kaldı ki Mercy kıpırdanmaya başladı. Yaşlı kadın bakışlarını çocuklarına çevirdi. "Biliyorum," diye mırıldandı sonunda.

Sözlerinin tam anlamı kavrandığında bir anlık mutlak bir sessizlik oldu. Sonra Sasha sesli bir şekilde nefesini tuttu. "Ne?

Rafe aniden solgunlaşmıştı. "Anne?" diye fısıldadı. Mercy şaşkınlık içinde öylece kalakaldı. "Sen mi?

İrina Mercy'nin ellerini sıktı ama bakışları Rafe ve Sasha'da sabit kaldı. 'Uzun zaman önceydi, dorogieyie. Rusya'dan ayrılmadan önce. Rusya'dan bu yüzden ayrıldım. Annem beni bu yüzden çıkardı, tıpkı Mercy'nin annesinin onun için yaptığı gibi.

Sasha'nın gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bize hiç söylemedin.

İrina'nın gülümsemesi hüznüydü. 'Neden yapayım ki? Ne zaman? Siz çocukken mi? Bu kimsenin bebeklerine söyleyeceği bir şey değil ve siz büyümeye başladıktan sonra bile biriniz hâlâ çok küçüktü. Ve şimdi Zoya on yedi yaşında...' Sözünü yarıda kesti. "O kadar uzun zaman önceydi ki, bu konuyu açmak bana pek olumlu gelmedi. Bundan söz etmekten hoşlanmıyorum ama

Baban bunu biliyor ve uzun zamandır kabullenmiş durumda. Bana saldıran adamı cezalandıramayız ama başkalarına yardım edebiliriz. Tecavüz danışmanlığı yapan hayır kurumlarında bu kadar aktif olmamızın ve kamu hizmetini teşvik etmemizin nedenlerinden biri de bu. Dudakları yukarı kalktı, küçük bir gülümseme ama gerçek bir gülümseme. 'Hepiniz bizi gururlandırdınız - Rafe, sen, Meg ve Damien polis memurusunuz, Sasha çocuklara yardım eden bir sosyal hizmet görevlisi, Jude savcı, Cash fizyoterapist ve Patrick yangınlarla mücadele ediyor. Zoya bu yolda ilerlemeye devam ederse aileme bir doktor bile katılabilir. Çocuklarım yanlışları düzeltiyor, toplumu koruyor, hayat kurtarıyor, bedenleri iyileştiriyor ve ruhları besliyor. Hiçbir anne daha fazlasını isteyemez.

'Aynı zamanda Gideon'un seni öldürdüğünü düşündüğünde neden bu kadar üzüldüğünü de açıklıyor.

...' Sasha titreyen dudaklarını büzdü. "Saldırıya uğramıştı. Gözlerini sildi. "Her gün kurbanlarla çalışıyorum - çocuklarla bile - ve bu kelimeyi söyleyemiyorum.

İrina nazikçe, "Aile söz konusu olduğunda daha zor oluyor sanırım," dedi. "Ve evet, Gideon'un neredeyse saldırıya uğradığını bilmek benim için çok zordu. Başparmaklarıyla Mercy'nin parmak eklemlerini okşadı. 'Bir kız olarak nasıl acı çektiğini bilmek ve sonra güvende olduğuna inandıktan sonra, suçunu telefonuyla kaydeden ikinci kasyoel'e katlanmak zorunda kalmak Bu çok daha zor. Sana zarar veren adamlar cezalandırılmalı - Cennet'teki adam ve New Orleans'taki adam - ve eğer bunun gerçekleşmesine yardımcı olabilirsek, o zaman yapacağımız şey bu.

Mercy zorlukla yutkundu çünkü Ephraim onu bütün bir yıl boyunca zorlamıştı. Ama o anıların en azından bir kısmını kaybetmeyi başarmıştı. On iki yaşındaki zihni onu tüm dehşetten korumak için sık sık . Net anıları zihnindeki kutuya tıkmış ve çivileyerek kapatmıştı.

İrina'nın gücünün bir kısmına sahip olmayı dileyen Mercy, dikkatini kırılmış görünen Rafe'e çevirdi.

Rafe'nin boğazı çalışırken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu,

kontROLSÜZ. ÖZÜR dilerim anne. Çok özür dilerim. Ne diyeceğimi ... Ne diyeceğimi bilemiyorum.

İrina Mercy'yi serbest bıraktı ve kollarını oğluna doladı. 'Benim adıma üzüldüğün için teşekkür ederim, sin rodnoy moy. Dedğim gibi, uzun zaman önceydi. Ne "üstesinden geldim" ne de unuttum. Ama bunu düşünmediğim koca zaman blokları var. Bu bekleyebileceğim en iyi şey ve bu zamanlar için minnettarım, ancak diğer kurbanları duyduğumda hatırlıyorum.

"Ben de öyle," dedi Mercy sessizce. Ama Irina ve Karl gibi diğer kurbanlara yardım etmek için gönüllü olmamıştı.

"Kes şunu," diye azarladı Irina. 'Düşüncelerini yüzünden okuyabiliyorum, Mercy. Hepimizin iyileşmeye giden bir yolu var. Her birimiz kendimiz ve başkaları için ne yapabileceğimize karar vermeliyiz. Havayolu görevlileri ne diyor? Maskeyi önce kendinize mi takın? Gelecekte başkalarına yardım etmek isterseniz, dilerseniz size rehberlik etmek için orada olacağım. Ama şifa arayışınızdan dolayı kendinizi azarlamayacaksınız. Anlaşıldı mı?

Mercy gülümsemeyi başardı. "Evet, hanımefendi. Bir gün içinde bulunduğunuz durumdan nasıl kurtulduğunuzu duymak isterim.

İrina'nın gülümsemesi içten ve sakindi. 'Bir gün sana anlatacağım. Şimdi bu banyoyu terk edelim. Burası bir aile toplantısı yapmak için hiç de sağlıklı bir yer değil.

Rafe'in kahkahası titrekti. "Seni seviyorum anne.

Irina onun yanaklarını ellerinin arasına aldı ve alnına bir öpücük kondurarak onu aşağı çekti. "Ben de seni seviyorum, Raphael. Aynı şeyi Sasha'ya da yaptı. "Ben de seni seviyorum Anastasia.

"Yuh," dedi Mercy, sesine hissetmediği bir hafiflik katmaya çalışarak. En azından henüz. "Gerçek adın güzelmış, Sasha.

"Seninki pahalı," diye karşılık verdi Sasha, sonra ona sarıldı

Yine annem. "Diğerleri biliyor mu?

"Hayır. Sanırım onlara şimdi söylemeliyim, ama bekleyebilir, değil mi?" Kaşlarını kaldırarak çocuklarına baktı. "Evet?" diye tekrarladı.

"Evet anne," dediler hep bir ağızdan.

'Sırrın bizimle güvende,' dedi Rafe, sonra boğazını kabaca temizledi, hâlâ gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı. 'Yemeğin yanında olabilir misin, Mercy? Çünkü hiç yemek yemedim ve açlıktan ölüyorum.

"Yapabilirim," dedi Mercy. Umutluydu. Bu kadar stresliken yemek yemeyi sürdürmek hiç de kolay bir iş değildi. "Bana yaptığın peynirli makarnayı hiç bitiremedim, Irina.

Farrah bunun senin rahatlatıcı yemeğin olduğunu söyledi. Bu gece biraz rahatlamayı hak ettiğini düşündük. Gel bakalım. Irina Mercy'nin boş fincanını aldı ve onları banyodan dışarı çıkardı.

Mercy ve Rafe en son dışarı çıkanlardı, Rafe o kadar paramparça görünüyordu ki Mercy'nin kalbi acıdı. Onun elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi. "İyi olacak mısın?

Rafe gözlerini annesinin geri çekilen sırtına dikti. 'Evet. Sonunda. Bilmiyorduk.'

Irina'nın cömertliğinden etkilenen Mercy, "Bana yardım etmek için bunu benimle paylaştı," diye mırıldandı. "Harika bir annen var, Raphael Sokolov.

"Biliyorum.

Sekiz

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 12.00.

Rafe'nin soruları vardı. Çok fazla soru. Annesi için, babası için, Gideon için ve Mercy'nin kendisi için. Kesin olarak bildiği tek şey Mercy'yi daha sessiz bir yere götürmesi gerektiğiydi. Annesi, babası, Sasha ve Farrah hoparlörden Daisy ile plan yaparken ikisi Sokolov ailesinin masasında oturuyordu. Babasının avukatı videoyu Mercy hakkındaki iğrenç makaleyi yayınlayan web sitesinden kaldırtmaya çalışıyordu, çok şükür. Neyse ki para konuşuyordu ve babasının güçlü yerlerde bağlantıları vardı.

Daisy bir röportaj almak için medya bağlantılarını kullanmıştı. Mercy için Şubat fiyaskosu sırasında ve sonrasında sempatik ve adil davranan bir muhabir ayarladı. Şimdi hepsi Mercy'nin muhabire ne söyleyip ne söylememesi gerektiği hakkında hararetle konuşuyorlardı. Mercy ise solgun, kambur ve kalabalığa rağmen çok yalnız bir şekilde onlarla birlikte oturuyordu.

Kolunu sandalyenin arkasına doğru kaydırды ve kadın irkilince yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim," diye kulağına fısıldadı. "Seni korkutmak istememiştim.

Dönüp onun korku, üzüntü ve bitkinlik dolu gözleriyle buluştu. "Biliyorum. Ben sadece ..."

"Yorgunsun ve ailem çok fazla olabiliyor," diye mırıldandı sessizce. "Bunun farkındayım.

Bunun üzerine ciddi bir şekilde gülümsedi, acının ortasında anlayışla titriyordu. "Sanırım öyle. Yardım ediyorlar. Bunu takdir ediyorum.

Bu . . . Yoruldum.'

"İşte bu yüzden burayı havaya uçuruyoruz," dedi hafifçe, telefonunu kaldırarak. 'Kardeşim Damien'a mesaj attım. Bize evime kadar eşlik edecek. Biraz sessizlik ve uyku bulacaksın.

Alnı biraz kıvrıldı, sonra düzeldi. "Ah, doğru ya.

Damien başka bir polis memuru.'

"Evet. Batı Sac'da Rus bölümünde çalışıyor. Kaşları tekrar çatıldığında omzunu sıvazladı. 'O iyi bir adam. Ona güvenebilirsiniz.

"Oh, eminim yapabilirim. Sadece West Sac'ın neden bir Rus bölümü olduğunu merak ediyordum. Rus organize suçlarını mı araştırıyorlar?'

Kıkırdadı. 'Hayır. Batı Sacramento'da büyük bir Rus topluluğu var. Damien'ın grubu onlara hizmet veriyor. Damien akıcı bir şekilde Rusça konuşabiliyor, bu yüzden bu bölüm için biçilmiş kaftan.

"Rusça biliyor musun?

Biraz. Annem biz küçükken evde konuşurdu, ama çoğunlukla duygusallaştığında. Bu, içimizden biri kötü davrandığı için üzüldüğü anlamına gelir. Ya da araba kullanırken trafikte biri önünü kestiğinde. Kızın gözlerindeki mizah onu cesaretlendirmişti. Bir an önce hakim olan uyuşmuş çaresizlikten çok daha iyiydi. "İşte bu yüzden "pislik" kelimesinin anlamını biliyorum.

Dudakları kıkırdadı. 'Kaz . . . Neydi o?'

"Kazyoel. Annesinin Mercy'yi uyuşturan pislik herifi tanımlamak için kullandığı kelime. İçinde yeni bir öfke kabardı ve kazyoel'i kendi elleriyle boğmak istedi. Ama Mercy'nin şu anda ihtiyacı olan şey öfkesi değildi. Onun desteğine ihtiyacı vardı. Onun rahatlığına. Onun korumasına.

"Bu kelimeyi hatırlamam gerekecek," dedi ve sonra omuzları bir parça gevşer gibi oldu. Teşekkür , Rafe. Sen

hepsi gerçekten berbat bir akşamı biraz daha iyi hale getirdi.'

Rafe'in tek yapabildiği eğilip onu öpmemektir. Ama zamanı değildi. Onun kollarında çoktan uykuya dalmıştı. Bu beklediğinden daha fazlaydı. Hâlâ yeterli değildi ama hayal ettiğinden daha fazlaydı.

Bir boğaz temizleme sesi üzerine sessizleşen masanın geri kalanına baktı. "Evet?" diye sordu, hayatı boyunca inşa ettiği duvarın arkasına çekilerek, soğukkanlı kişiliğini kışın bir pelerin gibi omuzlarına çekti.

"Söylediklerimizi dinliyor musun, Rafe? Sasha talep etti.

"Evet ve hayır," diye dürüstçe yanıtladı Rafe. 'Siz bütün gece konuşabilirsiniz ama bence Mercy'nin biraz uyuması gerek. Onu evimize geri götüreceğim. Farrah, sen de gitmeye hazırsan.

"Çok özür dilerim Mercy," dedi Daisy, ses tonunda dehşet vardı. 'Saatin bu kadar geç olduğunu fark etmemiştim. Çok yorulmuş olmalısın.

Irina ve Karl, Mercy'ye gerçekten baktıklarında eşit derecede dehşete düşmüş görünüyorlardı. "Ah, izvini doragaya maya," diye iç geçirdi Irina, göz açıp kapayıncaya kadar bilgili medya planlamacısından anne ayıya dönüşmüştü. 'Biz de çok üzgünüz. Burada uyuyabilirsiniz elbette.

Mercy'nin bakışları Rafe'inkilere kaydı. "Teşekkür ederim, ama ...

Rafe araya girerek onu reddetmek zorunda kalmaktan kurtardı. 'Benim evim sessiz anne. Bazen bazı insanlar gençleşmek için biraz sessizliğe ihtiyaç duyar.

Sasha başını eğip bir süre onu inceledikten sonra hızlıca başını salladığında gözleri keskinleşti. Sanki onun da Mercy kadar sessizliğe ihtiyacı olduğunu görmüş gibiydi. "Ben kedileri gitmeye hazırlayayım.

Farrah ona gülümsüyordu. "Ben çantalarımızı alayım.

Karl homurdandı. Ben çantaları getireyim. Sen ve Irina

"Akşam yemeğinden kalanları paketleyip geri götüreceğim.

Irina çoktan ayağa kalkmıştı. 'Ama burası güvenli ve-' Tam o sırada ön kapı gürültüyle açılıp kapandı. "Rafe?

Damien aradı.

"Mutfakta! Rafe geri seslendi. "Damien bize eve kadar eşlik edecek," dedi annesine. "Daisy bu gece Gideon'la birlikte olduğu için üçüncü katta kalacak. Olması gerektiği gibi, çünkü Gideon'un ona ihtiyacı vardı. Rafe arkadaşını çok uzun zamandır bu kadar yıkılmış görmemişti.

Irina'nın gülümsemesi hüzünlüydü. 'Hazırlıklı olacağını bilmeliydim, Raphael. Ama yarın Pazar. Akşam yemeği için geri geleceksin, değil mi?

Rafe başıyla onu onayladı. 'Elbette anne. Bunu kaçırmayız. Teşekkür ederiz.

Irina ona göz kırptı. "Bir şey değil," dedi elini sallayarak ve aksanını kalınlaştırarak. "Sen iyi bir çocuksun, Raphael.

Mercy sessizce homurdandı. "Yalakalık," diye fısıldadı ona ama gülümsüyordu ve önemli olan da buydu. Grubun geri kalanına döndü. 'Yarın daha net düşünebileceğim ve en iyisinin ne olduğuna karar verirsek onu yapacağım. Rafe haklı. Şarj olmak için biraz sessizliğe ihtiyacım var. Kıymet bilmediğimi düşünmenizi istemem-'

Karl onun elini okşadı. 'Anladık Mercy. Rafe, o evi kendine sessiz zaman ayırmak için onardığını bilmediğimizi sanıyor. Rafe'ye kaşlarını kaldırarak baktı. "Bunca yıldır anneni ve beni kandırdığını gerçekten düşünmedin, değil mi?

Rafe şaşkınlıkla ağzını açtı, sonra ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri olmadığını fark edince tekrar kapattı.

Mercy kıs kıs güldü. "Yakalandım.

Ona gülümsemek zorunda kaldı. Mercy güzeldi, ama gülümsemek? Yüzü parlıyordu. Ve ona güven verdi.

Bu fırtınayı atlatacak kadar güçlü olacaktı.

Rafe kapıda bekleyen kardeşine döndü. "Damien, Mercy'yi hatırlıyorsun, değil mi?"

Hâlâ üniformalı olan Damien, elini sıkmak için odayı geçti. 'Gideon'un kız kardeşi, elbette. Anladığım kadarıyla hareketli bir akşam geçirmişsiniz. Seni sağ salım Rafe'in evine geri götüreceğiz, merak etme.

"Hey, millet? Daisy hoparlörden sordu. 'Gideon burada. Bir gelişme var.

Gideon, 'Az önce Molina ile telefonda görüştüm,' dedi. 'SacPD, havaalanından eve dönmeyen June Lindstrom'un eşinden bir telefon aldıklarını bildirdi. Kadın kocasına, Burton'ın Mercy'ye saldırdığı saatlerde, uçuştan sonra eve dönmek üzere olduğunu bildiren bir mesaj atmış. Havaalanı, otoparktan ve park ödeme şeritlerinden güvenlik kamerası görüntüleri sağlamıştır. Burton'ın eşkaline uyan bir adam Bayan Lindstrom'u zorla minibüsüne bindirirken görülüyor. Park kulübesinin kamerası onu "Yardım edin" derken yakalamış. Ses kaydı yok ama Burton'ın havaalanından kaçışının Lindstrom'un aracıyla olduğuna dair çok az şüphe var.

"Ya Bayan Lindstrom? Mercy çenesi titreyerek sordu.

Gideon'un sesi yumuşadı. Henüz ondan haber yok, Mercy. Minivan Santa Rosa şehir merkezinde bulundu, GPS'i sayesinde her yerde. Minibüsün bulunduğu yerin yakınındaki güvenlik kameraları aynı adamın minibüsü geride bıraktığını gösteriyor. Küçük bir bavul taşıyarak bir ara sokakta kaybolmuş.

Mercy sessizce, "Sanırım Bayan Lindstrom muhtemelen ölmüştür," dedi.

"Sanırım haklısın," diye yanıtladı Gideon. "Çok üzgünüm Mercy. Rafe, Gideon'un ne için özür dilediğinden emin değildi - kadının ölmüş olabileceği için mi, yoksa arkadaşına söyledikleri için mi?"

Evden çıkmadan önce kız kardeşi.

Mercy yutkundu. "Teşekkür ederim. Ama hâlâ havaalanında olacağımı nasıl bildiğini anlamıyorum.

Gideon içini çekti. 'New Orleans'tan gelen erken bir uçuştaydı. Havaalanı videosu bu sabah Sacramento havaalanına geldiğini gösteriyor. Yani, dün sabah.'

Mercy daha da solgunlaşmıştı, Rafe bunun mümkün olduğunu düşünmemişti. 'New Orleans'ta mıydı? Benimle mi?

Farrah kaskatı kesildi. "Kahretsin.

Gideon şaşırtıcı bir sakinlikle, "Öyle görünüyor," diye cevap verdi. Sesi Daisy'den önceki Gideon'a benziyordu, düğmeleri iliklenmiş ve sinir bozucu derecede sakindi. "Eustace Carmelo kimliğini kullanarak uçağa binmiş.

Mercy şaşkınlıkla irkildi, sonra acı bir kahkaha attı. "Tabii ki yaptı.

Rafe kafası karışmış bir halde ona döndü. "Neden "tabii ki"?

Yorgun bir şekilde şakaklarını ovuşturdu. "Ephraim Burton onun gerçek adı değil.

"Gerçek adı Harry Franklin," dedi Rafe, onun bu sözlerle nereye varmaya çalıştığını merak ederek. 'Otuz yıl önce banka soygunu ve cinayetten kaçtıktan sonra değiştirdi. Bunu biliyorduk.

"Evet, ama Eden'e katıldığında "Ephraim Burton" adını aldı," diye düzeltti Mercy. "Soygunla Eden'e gelişi arasında ne kadar zaman geçti bilmiyorum ama isim değişikliği Eden yüzünden oldu.

"Bunu nereden biliyorsun Mercy? Gideon sordu.

"Bir keresinde oğlu Carmelo doğduktan sonra homurdandığını duymuştum. Neredeyse on üç yaşındaydım. Mırıldanıyordu, "Lanet olası Ephraim. Lanet olası verimli. Siktiğimin papazı. Onu ve isimlerini sikeyim." O sırada cüzdanına koyduğu bir karta gözlerini dikmiş bakıyordu. Daha sonra, uyuduğunda baktım.

Neredeyse on üç yaşında, diye düşündü Rafe. Bu da o zamana kadar bir yıl boyunca o canavar tarafından istismar edildiği anlamına geliyordu.

Gideon'un nefesi duyulabiliyordu. "Merhamet. Eğer seni yakalaysaydı . ." "Biliyorum, biliyorum. Elinin tersiyle itti. "Cehennemdeydim, Gideon. Beni yakalarsa zaten yaptığından daha kötü bir şey yapabileceğini düşünmemiştim. Bir ürperti onu sarstı ama devam etti. "Ona karşı kullanabileceğim bir şey olmasını umuyordum. Beni ve annemi özgür kılmak için kullanabileceğim bir şey. Ama sadece Eustace adına düzenlenmiş bir ehliyeti.

Carmelo.'

Rafe ona o ürpertiye sormak istiyordu, çünkü Ephraim'in onu yakaladığından kuşkulanıyordu. Ama bu soruyu ikisi yalnız kalana kadar sakladı. Mercy bir gece için yeterince şeyle yüzleşmek zorunda kalmıştı.

"Yani Pastor ona başka bir takma ad mı verdi? Daisy sordu. "Ephraim'in oğlu Carmelo'dan sonra mı?

Mercy'den bir acı kıkırdama daha. "Ephraim Burton'ın birkaç oğlu var. Birinin adı Eustace. Biri Carmelo. Eustace, Carmelo ve Ephraim "verimli" anlamına geliyor. Eustace'in annesine neden bu ismi seçtiğini sorduğumda şaşırmış görünüyordu. Bana Papaz'ın önerdiğini ve Ephraim'in bunu istemediğini ama Papaz'ın sözünün kanun olduğunu söyledi. Carmelo'nun annesi de aynı şeyi söyledi.

"Birkaç oğul mu? Karl sordu. "Farklı annelerden mi?

Mercy omuz silkti. 'Ben Ephraim'in altıncı karısıydım. Hepimiz onun evinde birlikte yaşadık.

Karl nefes verdi. "Aynı anda altı karısı mı vardı?

"Büyük ve mutlu bir aile," dedi acı acı. "Biz yerleşkeye gelmeden önce eşlerden biri ölmüştü, yani sanırım ben yedi numaraydım. Dudakları büküldü. "Ne şanslıyım. Benden birkaç ay sonra, evlendikten sonra başka bir eş daha öldü. Ve sonra, tabii ki, annem vardı. Kaç tane karısı vardı bilmiyorum.

Ben gittikten sonra öldürüldü.'

İrina dişlerini gıcırdatarak, 'Sen onun karısı değildin' diyene kadar masa sessizliğe gömüldü. Sen bir çocuktun. Bunu biliyorsun, değil mi?'

Mercy ona gülümsedi, yüzünü yumuşatan içten bir gülümsemeydi bu. "Evet, hanımefendi. Bunu biliyorum.

"O sırada kaç çocuğu vardı? Gideon sıkıntıyla sordu.

"Dokuz," dedi Mercy kesin bir ifadeyle. 'Beş oğlu var. Topluluğun nüfusu için üzerine düşeni yaptı.

Sasha dudağını ısıırıyordu. 'Ama sen değil . . . Senin hiç ...'

Mercy başını sertçe salladı. "Hayır. Ben değilim.

Herkes rahatlamış bir şekilde yere yığıldı. Rafe hariç. Mercy'nin söylemeden bıraktığı çok daha fazla şey olduğunu görebiliyordu ve bunların hiçbiri iyi değildi. "Başka bir şey var mı, Gideon?" diye sordu. "Mercy ve Farrah'ı Daisy'nin evine geri götürecektim.

"Ben de buradayım Gid," diye ekledi Damien. "Rafe ve ben o piçin ona dokunmamasını sağlayacağız.

"Teşekkür ," dedi Gideon. 'Bir şey daha var. Havayolu kayıtları Eustace Carmelo'nun Pazartesi akşamı San Francisco'dan New Orleans'a giden kırmızı göz uçağına bindiğini gösteriyor.

Mercy yine ürperdi. "O lanet haber bülteninden sonra.

Farrah hasta görünüyordu. 'New Orleans'ta onu mu izliyordu? Neredeyse bir hafta boyunca?'

"Sanırım," dedi Gideon isteksizce. 'Molina, New Orleans saha ofisinin yanı sıra polis departmanı ve şerif ofisini de aradı. Adımlarının izini sürmeye çalışıyoruz.

Mercy çılgınca aynı şeyi yapmaya çalışıyor, parmaklarıyla ve ağzıyla sayıyordu, İş, bakkal mağaza, spor salonu Sonra tamamen hareketsiz kaldı. 'Gideon, seni ziyaret ettim

Bu hafta John. Ephraim bütün hafta beni izlediyse, nerede yaşadıklarını biliyordur. John'un çocukları var. Üçü on yaşından küçük. Ya Ephraim bana ulaşamayıp onların peşine düşerse? Bunu yapar. Sana zarar vermek için sevdiğin insanları kullanır.'

Gideon, 'Bana telefon numarasını ve adresini mesaj at,' dedi. 'Önlem almaları için onları uyarabiliriz.

Farrah, 'Nişanlım Kaptan André Holmes ile temasa geçin,' diye talimat verdi. 'Mercy'yi tanıyor, ayrıca o korkunç makaledeki tüm oyuncularını tanıyor. Yardım edebilir. İletişim bilgilerini sana mesaj atacağım ve arayacağını ona bildireceğim.

"Teşekkür ederim," dedi Gideon minnetle. "Molina ve ben minnettariız.

Rafe, "Molina'yı havaalanından aradıktan sonra ondan hiç haber alamadım," dedi. "Benim ifademi mi istiyor?

"Resmi olarak evet. Yine de sizin ona söylediklerinizi uyguladı. Resmi bir ifade almak için yarın birini gönderebileceğini size söylememi istedi. Yani eğer bir Fed-in-Black ortaya çıkarsa, onları içeri alın,' diye ekledi, biraz sönük kalan bir hafiflik denemesiyle.

İrina konuştu. "Saat ikide gelirlerse, kuş sütlü kekimden biraz alabilirler.

Gideon, 'Eğer kaldıysa,' diye takıldı. "Başka kimseye bırakmayabilirim.

'O zaman ben iki yapıyorum,' diye açıkladı İrina. 'Şimdi işimiz bitti. Mercy ve Farrah sandalyelerinde uyuyakalıyorlar. Ne de olsa hâlâ merkezi saatteler.

Ve Pasifik saatiyle gece yarısını geçiyordu. Rafe uzun zamandır olmadığı kadar bitkin düşmüştü.

Rafe ayağa kalkmak için bastonunu kullandı ve Mercy'ye elini uzattı, elini tuttuğunda kalbi daha da hızlı çarptı, sıkıca sıkı, sanki bir can simidiymiş gibi tuttu. "Gel hadi. Eve gidelim.

Sacramento, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 12.50.

Jeff Bunker inledi ve yatak odasının kapısına aralıksız vurulmasını engellemek için yastığı başının üzerine çekti. "Git buradan!" diye bağırdı.

Ya da bağırarak istemişti. Onun yerine bir inilti olarak çıktı. Umursamayacak kadar kötü hissediyordu.

"Kapa çeneni," diye mırıldandı, tüm bunların sadece bir kâbus olması için dua ediyordu, çok fazla viski içmesinin kefareti olarak.

"Bana kapatmamı mı söylüyorsun, Jeffy?"

Tanrım, bu kâbus gittikçe kötüleşiyordu. Sanki annesi başında dikilmiş ona bağıırıyor gibiydi.

"Evet. Lütfen," diye inledi.

"Oh, Tanrı aşkına. Bir şişe sertçe şingırdadı, cam metal çöp kutusuna çarptı. 'Jeffrey Alan Bunker, sarhoş musun? Bu alkolü nereden aldın? Daha on altı yaşındasın. Lanet olsun. Dur bir dakika. Bu Noel'de patronumdan aldığım viski miydi? Benden mi çaldın?'"

Yastığın altından dışarı baktı ve anında hayatındaki seçimlerinden pişmanlık duydu. Hepsinden. Işık retinalarını yakıyordu ve bağırışlar giderek artıyordu. "Anne?"

"Demek yaşıyorsun," diye alay etti. Yatağın ayak ucunda duruyordu, elleri kalçalarında, kolları iki yana açılmıştı. 'Burada neler oluyor Jeffy? Liseden erken mezun olmanı asla kabul etmemem gerektiğini biliyordum. Üniversite için hazır değilsin.

Jeff ağlamak istedi. "Anne, neden buradasın?" diye fısıldadı. "Bağırmanı keser misin?"

Güldü. 'Eğer bunun bağırarak olduğunu düşünüyorsan... Daha başlamadık bile, Jeffy. Otur. Şimdi.

Kahretsin. Onun asker sesi. Ordudan 20 yıl önce ayrılmıştı.

Yıllar önceydi ama asker sesinin şiddeti azalmamıştı. Vücudu onun emrine uymaya çalıştı ama midesi karşı çıktı. "Lanet olsun, anne.

Nefes nefese kaldı. 'Jeffy! Dil.'

"Anne!" diye karşılık verdi. 'Çöp kutusu. Lütfen.

Sabırsız ve öfkeli bir iç çekişle çöp kutusunun içindekileri masasına boşalttı, sonra da boş çöp kutusunu ona uzattı. 'Hasta olmayı hak ediyorsun. Bunu nasıl yaparsın Jeff? Nasıl yapabildin?'

Gözlerini kırpıştırdı, sisin içinden odaklanmaya çalıştı. "Ha? Neyi nasıl yapabilirim?

"Sarhoş olmak mı? Günlerce tek kelime etmeden ortadan kaybolmak mı? Telefonunu adamın yüzüne doğru itti ve adam geri çekildi, tüm harfler odak dışı kaldı. "Bunu yaz... Çöp mü?

"Ne?" diye sordu aptalca. "Ne oldu? "Çünkü göremiyorum.

'Haklısın. Zavallı baban mezarında ters dönüyor.

Senden o kadar utanıyorum ki ağlayabilirim.

"Kulübe katıl," diye mırıldandı ama bunun kötü bir şey olması gerektiğini biliyordu. Öyle olmadığı sürece ölmüş babasından hiç söz etmezdi. Babası Jeff sekiz yaşındayken kanserden ölmüştü ama annesi boş yatak odasında onun için bir türbe gibi bir tutuyordu. "Saat kaç?

Sabahın biri.

Ona baktı. "Ne var? Sabahın birinde neden uyanıksın ki?'

'Neden uyandım? Neden bira fabrikası gibi kokuyorsun?'

"İçki fabrikası," diye düzeltti dalgınca. "Neden bahsediyorsun sen?

"Bu. Parmağını telefon ekranına doğru uzattı. "Bu çöp parçası senden o kadar aşağıda ki ben ... Sesi gerçek bir hıçkırıkla kesildi. "Ne diyeceğimi bile bilmiyorum.

Bu onun dikkatini çekti. Annesinin suskun kalması

sık sık olurdu. Ağlaması daha da nadirdi.

Gözlerini kısarak telefon ekranına baktı. "Bir bakayım. Belki ...
... Ne bileyim. Bana kahve yapar mısın?"

Telefonu onun kucağına fırlatarak tekrar irkilmesine neden oldu. "Çekil, anne. Dikkatli ol.

"Dikkatli ol," diyor. Bana kahve yap, diyor. Seni dizime yatırmalıyım, yapmam gereken bu,' diye homurdandı. "Bu kadar bağımsız olmak istiyorsan, kendi kahveni kendin yap.

Birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve telefon ekranı netleştğinde minnettar oldu. Mercy Callahan hakkındaki hikâyesiydi. "Nesi var bunun?

"Nesi var bunun?" diye fısıldadı, gözyaşları hâlâ yüzünden aşağı süzülüyordu. "Bunu senin yazdığını kabul ediyor musun?

"Evet, elbette," dedi, makalede gezinerek. "En iyi çalışmam değil, kabul ediyorum, ama-" Dehşet içinde bakarak sözünü kesti. Sildiği alıntılar vardı ve - 'Aman Tanrım. Bu videoydu. Video. Bir gece önce editörüne göndermemeye karar verdiği video. "Olamaz. Oh hayır, oh hayır, oh hayır.'

Annesi yatağa geri döndü ve kenarına tünemek için kendini alçalttı. 'Sen yazmadın o zaman? Rahatladığı her halinden belliydi.

Bakışları onunkilere kaydı. 'Yaptım ama göndermeden önce çoğunu çıkardım. Bu videoyu asla Gabber'a göndermedim. Asla anne. Gabber sunucusuna bile yüklemedim. Kendi bilgisayarıma kopyalamadım. Bir USB bellekteydi ve videoyu oradan izledim.

Gözlerini kapadı ve yavaşça nefes verdi. "En azından bunun için Tanrı'ya şükürler olsun.

Biraz daha ilerledi, okuduğu her kelimeye midesi daha çok ağrıyordu. 'Bu kısmı da ben yazmadım anne. Yemin ederim. Prescott denen adamla ilgili kısmı çıkardım çünkü o

bir pislikti.'

Tıpkı editörüm gibi.

Aman Tanrım. Nolan bunu nasıl almıştı? "Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum.

'Çabuk anlasanız iyi olur, çünkü yayınlandığından bu yana bir milyondan fazla görüntülenme aldı.

Jeff zaman damgasını görmek için makaleden geri çekildi. 'Dün akşam saat sekizde yayınlanmış, ben de düzenlediğim versiyonu saat yedide gönderdim.

"O zaman kendini aptal gibi mi içtin?" "Evet. Çünkü...'

"Çünkü mü?" diye sordu. En azından artık bağırıyordu.

"Çünkü ... nedenler.

Başka tarafa baktı, dudakları hâlâ titriyordu. 'Büyü artık Jeff. Bir kadının saldırıya uğradığı bir video yayınladın. Ve sarhoş olarak her şeyi daha iyi hale getiriyorsun.

"Hayır, anne. Evet, sarhoşum. Hayır, o videoyu ben göndermedim. Göndermedim.'

"O zaman nasıl senin adın altında oluyor?" "Bilmiyorum. Bir düşüneyim.

Parmak uçlarıyla yüzünü sildi. "Videoyu nereden buldun?" diye sordu, biraz daha sakin bir şekilde.

"New Orleans'ta Stan Prescott adında bir dangalakтан. Bana flash belleği o sattı.

"Bekle," diye araya girdi. 'New Orleans'ta mıydın? Ciddi misin sen? New Orleans'a nasıl gittin? Daha on altı yaşındasın. Bir araban bile yok.'

"Uçtum. Parmak eklemlerini şakaklarına gömdü. "Bu konuda bana sonra bağırabilirsin.

"Güven bana, yapacağım. Derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Videoya geri dönelim.

Güzel. Bir kadın hakkında bir makale yazıyordum.

Şubat ayında seri katilden kaçtı. Mercy Callahan. New Orleans'ta yaşıyor. Oradaki üniversite arkadaşlarından biri beni bu adama yönlendirdi. Elinde bazı bilgiler olduğunu söyledi.

Bu "bilgi" değil Jeff. Parmaklarını tırnak içine aldı. "Bu bir suç eyleminin kanıtı.

"Ne? Nasıl?

Ona ilaç verdi, Jeff. Onu uyuşturdu, sonra da kaydetti ...' Dudaklarını sıktı. "Ona tecavüz etmeye çalıştı.

Aman Tanrım. Bunu bilmiyordum anne. Hepsini izlemedim. İzleyemedim. Nasıl ...' Başını salladı, düşünmeye çalışıyordu, Tanrı aşkına. Ve sonra anladı. "Oh. Ödeme.

"Ne ödemesi?

'Adam iyi toprağı olduğunu söyledi ama biraz pahalıya mal olacaktı. Nolan'a söyledim ve o da ödemeyi onayladı.

"Nolan senin patronun mu?

"Editörüm, evet. Jeff ağrıyan alnını ovuşturdu. "Dün gece onunla konuştuğumda, içime sinmeyen bir şeyi sildiğimi söyledim ve o da bırakmamı, kendisinin sileceğini söyledi. Bundan daha iyisini biliyordum ama bana videoyu veren adamla iletişime geçmesini beklemiyordum. Üniversiteli bir kıza ilaç verip cinsel saldırıda bulunan adam. Ödeme için Prescott'un adı vardı ve onu aramış olmalı. Aman Tanrım, bu korkunç. Kafasını kaldırdığında annesinin hâlâ ağladığını gördü. "Bu konuda ne yapacağım anne?

"Doğru olanı yapacaksın. O berbat işi bırakacaksın. O videoyu kaldırtacaksın. Sonra da ne yapman gerekiyorsa yap, bu kadınla irtibata geçecek ve durumu düzelteceksin.

"Tamam anne. Sadece nereden başlayacağımı bilmiyorum.' 'O videoyu kaldırtmakla başla.

Hemen.

'Ama bunu yapamam. Benim sunucuya erişimim yok. Sadece Nolan'ın var.'

Alt dudağını ısırđı. 'O zaman onu ara ve videoyu kaldırmazsa senin adınla yayınladığı için onu dava edeceğini söyle. Bir yargıç tanıyorum. Tavsiye almak için onu arayacağım.

"Sabahın birinde yargıç mı çağıracaksın?"

Cebinden telefonunu çıkardı. 'Hâlâ uyanık olacak. O bir gece kuşu.'

Jeff annesinin bunu nereden bildiğini bilmek istemiyordu. Lise son sınıftayken annesinin bir yargıçla çıktığını hatırlıyordu. Adamla, bulldog cinsi köpeğini resepsiyonistlik yaptığı veteriner kliniğine getirdiğinde tanışmıştı. Adamla akşam yemekleri çok garip geçmişti.

"Tamam," demekten başka bir şey gelmedi aklına. "Nerede kaldığını bulacağım.

"Granite Bay'de," dedi annesi kişi listesini ararken. "Oh, işte burada.

"Granite Bay'de olduğunu nereden biliyorsun?"

"Google'da aratın ve makalenizin ona ne yaptığını görün," diye tersledi annesi. "Medya kaldığı evin etrafını sarmış durumda. Sonra da cazibesini konuşturdu. Yargıç telefonuna cevap vermişti. 'Bellsie, ben Geri Bunker. Umarım seni uyandırmamışımdır. Titredi. "Oh, hatırlıyorum. Dinle, biraz tavsiyeye ihtiyacım var. Yalnız mısın?" Gülümsemesi bu durum için biraz fazla tatmin ediciydi. "Oh güzel. Yani şöyle..."

Bellsie? Jeff yüzünü buruşturdu, sonra Mercy Callahan'ı Google'da aradı ve

tekrar inledi. Kahretsin. Yüzlerce sonuç vardı, en sonuncusu havaalanından neredeyse kaçırılmasıyla ilgili bir makaleydi. Ayrıca havaalanı güvenlik kameralarından alındığı için grenli olan bir video da vardı. Görüntüde zombi benzeri bir Mercy'nin ... tarafından kapıya doğru yürütüldüğü görölüyordu. Ölü kadının New Orleans'taki dairesinden çıkarken gördüğü adam.

Mercy'nin bitişinde.

şok olmamıştı ama dehşete kapılmıştı, hatta olduğundan daha fazla dehşete kapılmıştı.

Bir oyuncak bebek gibi boş bir ifade takınmıştı. Koca adam sarışın bir adamın bastonuyla yere serildiğinde bile. Baston mu? Cidden mi? Ama iki adam da yere yığıldıktan sonra sarışın adam bastonun kancasıyla katilin bacağını çekince Jeff'in şaşkınlığı hayranlığa dönüştü. Sarışın adamın o bastonla ciddi ninja yetenekleri vardı.

O da tekerlekli sandalyedeydi. Ve çok tanıdık geliyordu.

Jeff makaleyi taradı ve sarışının kim olduğunu hatırladı. Dedektif Raphael Sokolov. Seri katilin yakalanmasında görev almıştı. Ve bu geceki makaleye göre Mercy Callahan'ı ailesinin Granite Bay'deki Medallion Caddesi'ndeki evine götürmüştü.

En azından nerede biliyordu, diye düşündü acımasızca. Haber minibüsleriyle çevrili Medallion Caddesi'ndeki evde.

Annesi bir dizi mırıldanma, baş sallama ve uh-huh'tan sonra, 'Tamam, öyle yaparız,' dedi. 'Teşekkür ederim, Bellsie. Gelecek hafta seninle dışarı çıkmayı çok isterim. Bana bir yer ve saat mesaj at, orada olacağım. Aramayı sonlandırdı. 'Web sitesine resmi olarak bir ihtarname göndermemiz gerektiğini söylüyor. Bu başvuru yapıldıktan sonra ya siteyi kapatacaklar ya da biz onları FBI'a şikayet edeceğiz. Bu "intikam pornosu" olarak kabul edilir.

'Nolan'ı her halükarda rapor edeceğim,' diye mırıldandı Jeff. 'Bu kadın kırılın. Böyle bir şey herkesi uçurumun kenarına itebilir ama Lanet olsun, anne. Onu havaalanında yürürken gördün mü?

Başını salladı, yüzünde acı dolu bir ifade vardı. 'Zavallı kız. Bunu ona nasıl düzelteceksin?'

'Hiçbir fikrim yok,' diye itiraf etti. "Anne, sen bunu nereden biliyorsun ki?

Patricia teyzen aradı. Bir alarm kurmuş.

İçinde senin adın geçen her şeyi. Destekleyici olmaya çalışıyorum. Aradı ve beni uyandırdı. Çığlık atıyordu. Bunu senin yapmadığını bilmek onu mutlu edecek. En azından gönüllü olarak.' Kolunu okşadı. "Dizüstü bilgisayarına gir ve kapatma emrini ver.

Şimdi? dilinin ucundaydı ama ısırarak geri çevirdi. O haklıydı. Tamam. Teşekkürler anne.'

Onun gözleriyle ayık bir şekilde karşılaştı. "Bir şey değil. Daha iyi bir iş bul Jeffy. Dünyada senin ruhuna değecek kadar para yok.

"Yapacağım. Söz veriyorum. Vermek zorundaydı. Kariyerinin bu şekilde olmaması gerekiyordu. İnsanlara yardım etmek ve sadece kötü adamlara zarar vermek istiyordu. Şimdi ben kötü bir adamım.

Dokuz

Sacramento, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 4.30.

Mercy Rafe'in evinin merdivenlerinden aşığı süzölürken döşeme tahtalarının gıcırdamamasını umuyordu. Adım atacak yere ihtiyacı vardı. Meditasyon yapmak için. Çünkü Ephraim New Orleans'taydı. Neredeyse bir haftadır onu izliyordu.

Uyuyor olması gerektiğini biliyordu ama tamamen bitkin olmasına rağmen uyku onu ele geçirmişti. Farrah, Sasha'nın misafir odasındaki yorganın altına girmiş ve Sasha yatak takımını hazırlamayı bitirmeden derin bir uykuya dalmıştı. Mercy belki bir saat kadar uyuklamayı başarmıştı ama o kâbus onu şok ederek tamamen uyanık hale getirmişti.

Mercy o kabustan nefret ediyordu, annesinin DJ Belmont tarafından vurulduğunu gördüğü kabustan. Tüm kâbuslardan nefret ederdi ama bu en kötüsüydü. Eğer kendi dairesinde olsaydı, mutfağında erkek ve kız kardeşlerinin çocukları için kurabiye pişiriyor olurdu. Snickerdoodles en sevdikleriydi.

Onu aile yapmışlardı ve o onlara ihanet etmişti. Gideon'la geçirebilecekleri zamanı çaldı. Ve şimdi muhtemelen tehlikeyi kapılarına kadar getirmişti.

Kâbus onu uyandırmıştı ama tavana bakmasına neden olan şey John ve tüm kardeşleriyle yüzleşme düşüncesinden duyduğu dehşet olmuştu. Bu ve Ephraim'in New Orleans'ta bir hafta boyunca onu takip ettiği ve orada olduğunu bile bilmediği bilgisi.

Ailesiyle aynı şehirdeydi. En azından artık dikkatli olmaları, çocukları daha dikkatli izlemeleri gerektiğini biliyorlardı. Gideon, Farrah'nın kaptanını aramış, o da John'u aramış, o da California saatiyle gece ikiyi birkaç dakika geçe Mercy'yi aramış, çılgınca eve gelmesini, kendisinin ve tüm kardeşlerinin onu güvende tutabileceğini söylemişti.

Yine yıkılmış, telefonda hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak yaptıklarını itiraf etmişti. John şaşırmıştı ama nazikti. Eden hakkında hâlâ bir şey bilmiyordu ama Mercy ona çocukluğunun travmatik geçtiğini anlamasına yetecek kadar şey anlatmıştı. Sonunda John onu sevdiklerini ve uyumasını, bir yolunu bulacaklarını söylemişti.

Tüm o hıçkırıklar ve itiraflar arasında Farrah kütük gibi uyumuş, Mercy'yi kıskandırmıştı. Farrah her zaman kütük gibi uyurdu, Mercy ise nadiren uyurdu. Özellikle de son zamanlarda.

Geçtiğimiz hafta John'un evine, uyuyamadığı zamanlarda yaptığı düzinelerce kurabiyeyi teslim etme bahanesiyle gitmişti. Çocuklarının tek bir kurabiye yemesini bile izleyememiş, sadece plastik kabı John'un kollarına itmiş ve gözlerindeki acıma duygusundan kaçmıştı. CNN haber bültenini de görmüştü ama onunla bu konuda konuşamamıştı.

Başkasının evinde kurabiye yapamazdı, özellikle de onlar uyurken, bu yüzden repertuarındaki bir sonraki sinir-enerji yakıcı aktiviteye geçiyordu.

Üst katta volta atabilirdim, diye düşündü Mercy, Rafe'in fuayesine çıkan son basamaktan inerken gözlerini devirerek. Farrah uyanmazdı. Sasha da ölü gibi uyuduğunu iddia ediyordu, yani Mercy'nin ayak sesleri onu da uyandırmazdı.

Ya da gerçeği itiraf edebilirsin, kimseye değilse bile kendine. Çünkü şimdi Rafe'in evinin küçük fuayesinde duruyordu.

evinin kapısına bakıyordu. Kapıyı çalmak istedi. Onun yanına oturmak, kokusunu çekmek, kollarını etrafında hissetmek istedi. Uyumak istiyordu ve adam ona bunu yapabilecek kadar güvende hissettirmişti. Onun kollarında uyuduğu o bir saat altından daha değerliydi.

Aslında ne yaptığını fark ettiğinde kapıyı çalmak için yumruğunu kaldırmıştı. Adam uyuyordu. Uyuyabilmek için onu uyandırmak yanlış ve bencilce olurdu ve bu gece her ikisini de yeterince yapmıştı. Yumruğunu indirerek sahanlığın yüzölçümünü inceledi ve ihtiyaçları için yeterince büyük olduğuna karar verdi.

Adım atmaktan daha fazlasını yapması gerekiyordu. Yıllarca süren terapilerden edindiği en değerli çıkarımlardan biri, volta atmanın enerjiyi yaktığı, ancak meditasyonun sesleri gerçekten . Ki bu sesler şu anda çok fazlaydı.

Ephraim havaalanında. Merhaba, karıcığım.

DJ kabusundan. İzle, Mercy. Annesini kafasından vurmadan hemen önce.

Annesi yalvarıyor. Gideon'u bul. Gideon hakkında bilmen gereken bir şey var.

Saçlarını yolmak isteyene kadar konuşup durdular, o da en sevdiği tai chi rutini için başlangıç pozisyonunu aldı. Meditasyona yardımcı oluyor, tam gaz giderken zihnini sakinleştiriyor, sesleri kutuya sokup kapağı çivilemeye odaklanmasını sağlıyordu.

Hareketlerin içine gömüldü, biri diğerine aktı, zamanlama önemsiz hale geldi. Rutinini bitirdiğinde, tekrar yaptı. Ve tekrar. Vücudu rahatlamaya başlayana ve çalkalanan zihni askıya alınana kadar.

Kollarını iki yanına indirerek ciğerlerini havayla doldurdu ve sessiz bir telaşla dışarı attı. Ve o sessizlikte, nihayet onu içinde donduran paniğin ötesinde düşünebildi.

New Orleans'taki o uçağa adım attığından beri kavramıştı. "Her şey yoluna ," diye fısıldadıktan sonra arkasında birinin nefes alıp verdiğini fark etti. Döndü, avucunu hızla çarpan kalbine bastırdı ve Rafe'in eğildiğini gördü.

Üzerinde sadece eşofman vardı, göğsü . 'Her şey yoluna girecek,' diye tekrarladı sessizce.

"Nasıl-" Boğazını temizleyerek sakın görünmeye çalıştı. "Ne kadar zamandır orada duruyorsun?"

"Rutininizi birkaç kez uygulamanızı izleyecek kadar uzun," dedi gülümseyerek. "Bunu yaptığında çok güzel oluyorsun."

"Ne yapacağım? Tai Chi mi?"

Başını salladı. "Zarif ve zarif."

"Bu benim meditasyonum," dedi, iltifat karşısında telaşlanmıştı. "En azından yollardan biri."

"Yardıma mı oluyorsun?"

Başını salladı. "Sonrasında hayatımdan korktuğum zamanlar hariç."

Kıkırdadı. "Özür dilerim. Bir şey söylemeye korktum. Seni korkutmak istemedim. İçeri geri dönmeliydim ama ...' Gülümsemesi biraz utangaçlaştı ve bu sevimli bir görüntüydü. "Seni izlemeyi bırakmak istemedim."

Bu iltifat karşısında yanaklarının zevkle ısındığını hissetti. "Seni uyandırdım mı?"

"Hayır, çoktan bitmiş olmalıydım ama uyuyamadım."

'Ben de,' diye itiraf etti. 'Farrah kafasını yastığa koyar koymaz uykuya dalıyor. Bu yeteneğini kıskanıyorum.'

"Beynim yarışıyordu."

"Benim de. Daha fazlasını söylemek istiyordu ama ne söylemesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Bunun yerine eliyle merdivenleri işaret etti. "Uyumaya çalışmana izin vermeliyim."

"Ya da bir fincan çay içmek için içeri gelebilirsin," dedi ve kalbi yeniden çarpmaya başladı ama korkuyla değil."

Bu bir beklentiydi ve biraz da baş döndürücüydü. "Eğer gerçekten sakıncası yoksa.

Bastonunu kavrayarak geri geri dairesine doğru adım attı ve onu içeri çağırdı. "Benim için hiç sakıncası yok.

Adam kapıyı arkalarından kapatırken, kısmen meraktan kısmen de örtmek için hiçbir hareket yapmadığı göğsüne bakmamak için etrafına bakındı. "Daisy'nin burada yaşadığı zamandan beri hiçbir şeyi değiştirmemişsin. Duvarlar hâlâ canlı, renkli duvar resimleriyle kaplıydı, açık dolabın kapağından bir yığın spor malzemesi görünüyordu ve köşeler hâlâ akla gelebilecek her renkten kumaşla doluydu. Sanki bir hobi dükkânı patlamış gibiydi. Mercy ilk görüşte bayılmıştı.

"Bu sadece geçici bir durum," dedi omuz silkerek. 'Daisy eninde sonunda evini geri isteyecek. PT'm bittiğinde ve tekrar merdivenleri çıkabildiğimde. Tabii o zamana kadar Gideon'la evlenip beş çocuğunu büyütmemiş olursa.

O halde PT iyi gitmiyordu. Mercy sormadığı için memnundu. Nasıl cevap vereceğinden emin olamayınca oturma odasının duvarındaki beyaz tahtayı işaret etti. "Bu yeni.

Serbest duran bir modeldi, diğer tarafta başka bir tahtayı ortaya çıkarmak için çevrilebilen türden. Beyaz tahta onun PT programıyla doluydu. Haftada üç kez gidiyordu ve gerçek ya da algılanan ilerleme eksikliğinden dolayı açıkça cesareti kırılmıştı.

Kendini bununla özdeşleştirebiliyordu. Kendi akıl sağlığı terapisi de benzer bir mücadele olmuştu. İki adım ileri, bir adım geri. Hâlâ da öyleydi.

"Ah, tahtam," dedi Rafe, bastonuna dayanarak mutfığa girerken. "Programımı düzenli tutmama yardımcı oluyor.

Bu onu şaşırtmıştı çünkü program karmaşık görünmüyordu. Her Pazartesi, Çarşamba ve Cuma, aynı

aynı zamanda, aynı yerde.

"Ne tür çay?" diye sordu. 'Bir çekmece dolusu var. Daisy'nin var. Gel de bir bak.'

Mercy çekmecedен bir paket papatya aldı. "Sakinleşmeme yardımcı oluyor.

Bir kez başını salladı. 'Kanepeye oturun. Onu sana getireceğim.

Tezgâhın üzerindeki iki fincandan adamın elindeki bastona kuşkulu bir bakış fırlattı ama itiraz etmedi. O yetişkin bir adamdı. Ne yapabileceğini biliyordu.

Kanepeye yerleşmişti ki, diğer birkaç tablonun arkasında, uzak duvara yaslanmış bir tuvalin kenarını gördü. Bu, altı hafta önce buraya geldiğinde tanıdığı bir tabloydu, ilk görüşte kalbini paramparça eden bir tablo. Hareket etmeyi planladığını bile fark etmeden önce ayağa kalkmış ve tabloyu çekip çıkarmıştı. Tabloyu diğerlerinin önüne koyarak ayağa kalktı ve ortalarında genç bir kızın oturduğu, kabaca boyanmış papatya tarlasına baktı. Siyah saçlı, yeşil gözlü, gülümseyen bir genç kız.

Kız Mercy'ydi ve çiçek tarlasında oturduğu günü hatırladı. Ama papatya değillerdi. Çoğu açık mordu, birkaç tanesi de kırmızıydı ve-

Oh. Detaylar zihninde bir araya geldi. Aman Tanrım. "Gelincikler," diye mırıldandı.

"Sanırım onlar papatya," dedi Rafe. "Gelincikler kırmızıdır.

Omzunun üstünden bakınca, onun dumanı tüten iki fincanı sehpanın üzerine koyduğunu gördü. Onları bir tepside getirmişti, bu çok mantıklıydı - ve iki bardağı tek elle taşıyabilmesi hakkında bir şey söylememiş olmasına sevindi.

'En azından papatya olmaları gerekiyor,' diye ekledi Rafe. 'Gideon pek çok şeyde iyidir. Resim . . .' Elini salladı

elini öyle bir hareketle uzattı.

"Bunlar papatya çünkü Daisy ona resim yaptırdı," dedi Mercy. 'Çiçekleri değiştirdi çünkü aklında Daisy vardı. Çiçekler aslında mor ve kırmızıydı. Çiçek tarlasında oturan genç kızı işaret etti. "O benim.

Sanki kaçacağından endişeleniyormuş gibi ona temkinli bir şekilde yaklaştı. Muhtemelen haklıydı da. "Ben de öyle düşünmüştüm. Sen gittiğinde onu gözden uzaklaştırdım. Biraz ...' Omuz silkti. "Seni özledim.

"Özür dilerim.

"Sorun yok. Yapman gerekeni yaptın. Anlıyorum. "Yine de kaçmakla kabalık ettim.

'Şey, belki biraz,' diye izin verdi.

Dudakları kıpırdadı. "Pekâlâ o zaman. Bakışlarını tabloya geri çevirdi, ayıldı. "Bu gün gerçekten oldu. Dokuz yaşındaydım. Gideon'un on üçüncü doğum gününden bir hafta önceydi. Hatırası canını yaktığı için elinin topuğunu tekrar kalbine sürttü. "Cennet'in kapılarının ötesinde bir çiçek tarlası vardı. Oraya gitmemiz kesinlikle yasaktı ama öğretmenlerimiz bizi kapıların dışına geziye götürdüğünde orayı görebiliyorduk. O günkü gezinin amacı şifacı için kök toplamaktı. Biz çocuklar ucuz iş gücüyduk sanırım.

"Ama çiçeklerin cazibesine kapıldın," dedi Rafe ve kız ona şaşkın bir bakış fırlattı.

"Nereden biliyorsun?

Tabloyu işaret etti. "Çünkü onların içinde oturuyorsun. Sesinde bir 'duh' notasından daha fazlası vardı.

İyi noktaya değindin. Ben de yakalandım. Çocukken sert cezalardan kaçınmakta iyiydim çünkü üvey babam Amos nazik bir adamdı.

"Onu önemsiyormuşsunuz gibi görünüyor.

Yaptım. Bana hiç el kaldırmadı. O iyi bir adamdı. Kaşlarını çattı, sıkıntılıydı. "Umarım annem ve ben kaçtığımız için cezalandırılmamıştır. Gerçi o zamana kadar Ephraim'in ev halkının bir parçası olmuştuk. Başını sallayarak bu düşünceyi şimdilik bir kenara bıraktı. "Her neyse, yakalandım ve çiçek tarlasına gitmenin cezası ağırdı ve Amos'un elinde değildi. Kutuda bir hafta.

"Kutu neydi? Rafe acımasızca sordu.

Kulağa nasıl geliyorsa öyle. Küçük bir ek binaydı, aslında bir müstemilat. Ama sadece cezalandırmak için kullanılırdı. Kişiyi bir hafta boyunca ışısız bir yere kapatırlardı. Günde iki kez yemek ve su verilirdi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. 'Seni oraya mı koydular? Dokuz yaşındayken mi?

'Hayır, ama sadece beni içeri atmak üzereyken Gideon öne çıktığı için. Cezamı o çekti. O lanet kutuda bir hafta geçirdim. Sertçe yutkundü. Gerçekten daha fazla ağlamak istemiyordu ama gözyaşları boğazını zorluyordu. 'Geceleri dondurucu soğuk, gündüzleri ise kavurucuydu. Ve ceza benim için olduğu için, ona sadece benim almam gereken yiyecek ve su istihkakı verildi.

"Onu aç bırakmışlar. Rafe'nin sesi boğuk çıkıyordu.

Suçluluk duygusu onu yakaladı ve onunla savaşmak zorunda kaldı. Evet, Gideon onun cezasını çekmişti ama hiçbirini bunu hak etmemişti. Asla hak etmemişlerdi. Yıllar süren terapi ona bunu öğretmişti. Keşke buna gerçekten inanabilseydi. "Evet, onu aç bıraktılar. Onu on üçüncü doğum gününde serbest bıraktılar. Işığa gelişini, gözlerini nasıl kapattığını hatırlıyorum. Ne kadar zayıflamıştı. Annem ağlamıştı. Ben de ağladım. Parmak ucunu tablonun üst kısmında gezdirdi. "O gece Edward McPhearson ile kavga etti.

"Ona tecavüz etmeye çalışan adam.

Başını salladı. 'O demirciydi ve Gideon da onun çırağı olacaktı. Bir haftadır yetersiz beslenme ve susuzluktan dolayı ne kadar zayıf düşmüş olsa da adamla savaştı.

"McPhearson kafasını örsüne çarptı ve öldü.

"Doğru. Sonra Efrayim topluluğun bazı adamlarını Gidyon'u öldüresiye dövmek üzere bir güruhun başına geçirdi. İşte o zaman Gideon karşılık verdi. Ephraim'in gözünü bıçakladı. Bu yüzden yama takıyordu. Havaalanındaki yüzünü ürpererek hatırladı. "Gözünün ne zaman cam olduğunu bilmiyorum. Sadece bir yama taktığını hatırlıyorum.

"O gece annen Gideon'u Cennet'ten kaçırmıştı.

"Evet. Onu son gördüğümde locadan çıkarılıyordu.

'Senin hatan değil, Mercy. Sadece dokuz yaşındaydın. Ayrıca Ephraim hemen sonra anneni aldı, değil mi? Travmatik bir dönemdi. Bazı şeyleri görmezden gelmene şaşırmadım.

"Akıl biliyor, kalp hala suçlu hissediyor.

Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, sonra içini çekti. 'Bunu da anlıyorum. Tabloyu istiyor musun?'

Başını sertçe salladı. O gün hâlâ aklından çıkmıyordu. "Hayır, teşekkür ederim. Ama tarlada papatya yoktu, sana anlatmaya çalıştığım buydu. Gelinciklerdi. Çoğunlukla mor gelincikler. Mor afyon gelincikleri.

Gözleri anlayışla dolmadan önce bir an bakakaldı. "Oh. Nakit ürün olan marihuanadan afyona geçmişler.

"Sanırım öyle. Bu yüzden biz çocukların tarlaya girmesine izin verilmiyordu. Yetişkinler de pek giremezdi. Sadece en yüksek rütbeli eşlere izin verilirdi. Sanırım onlar hasatçılardı.

Rafe bakışlarını ona çevirmeden önce resme baktı.

"Dün gece söylediklerinde ciddi miydin? Burton'ı yakalamaya yardım etmek istediğini mi?

Ona göz kırptı. 'Evet, tabii ki yaptım. Neden?'

Beyaz tahtaya ulaşana kadar ondan uzaklaştı. "Sen gittiğinden beri kendimi meşgul ediyorum. Aniden tahtayı çevirdi ve diğer tarafta bir ilan panosu ortaya çıktı.

Mercy dondu kaldı, bacakları altından sallanıyordu. İlan panosu fotoğraflar, haritalar ve belgelerle doluydu. En önde ve ortada Eileen'in düğün fotoğrafından tek sağlam gözüyle bakan Ephraim Burton vardı, diğer gözü ise Gideon onu bıçakladığı için yamalıydı.

Duraksayarak bir adım ilerledi, sonra bir adım daha, bir adım uzaklaşana kadar, sırayla her fotoğrafı sessizce inceledi. Ephraim'in ağabeyi Edward'ın otuz yıl öncesine ait bir vesikalık fotoğrafı vardı. Ephraim'in papyon taktığı son sınıf yıllığı fotoğrafı. Çok genç olduğu için zar zor tanınabiliyordu. Ama o zaman bile gözlerinde soğuk bir hesaplama vardı.

Shasta Dağı çevresindeki vahşi doğanın uydu haritaları vardı. O ormanın içinde bir yerde, Gideon'la çocukken yaşadıkları yerleşkenin yeri vardı. Santa Rosa'nın bir haritası vardı, bir nokta X ile işaretlenmişti, yanına da yıkık dökük bir evin fotoğrafı ilıştırılmışti. Onun yanında yaşlı bir kadının fotoğrafı vardı, üzerinde Belinda Franklin, anne yazıyordu, sonra bir huzurevi tabelası daha. Sacred Heart Palliative Care.

Yanında sessizce duran adama döndü. 'Rafe. Aman Tanrım. Bütün bunlar da ne?'

"Son birkaç hafta içinde bulabildiğim her şey. "Gideon biliyor mu?

"Hayır. Henüz sağlam bir ipucu bulamadım ama arıyordum. Onun bakışlarıyla karşılaştı, bakışları deliciydi. 'Geri dönemem

Senin için zaman, Mercy. Denemek için elimden gelen her şeyi yapsam da Burton'ın sana yaptıklarını geri alamam. Ama onu bulmana yardım edebilirim. Adaleti sağlamana yardım edebilirim.

Mercy zar zor nefes alabiliyordu. Duygu seline kapılmıştı. Takdir, minnettarlık. Saygı. Sevgi, saf ve katıksız. Bunu o yapmıştı. Benim için yapmıştı. Ağzını açtı ama hiçbir kelime çıkmadı.

Kadının yüzündeki ifade yeterli olmuş olmalı ki, adam acımasızca gülümsedi. 'Benimle çalışmak istiyor musun? Onu bulmama yardım eder misin?

Sonunda kaba bir fısıltıyla birkaç kelime geldi. "Evet. Teşekkür ederim.

Kanepeyi işaret etti. "O zaman başlayalım. Hoş ama Eden hakkında hatırladığın her şeyi bana anlatmanı istiyorum.

Sacramento, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 5.15.

Rafe'i rahatlatan Mercy kanepeye oturmuş, dikkatini tekrar ilan panosuna vermişti. Hâlâ yardım etmek istediğini söylemeden önce ona attığı bakış Rafe'yi çok etkilemiş, kalbinin çarpmasına ve gözlerinin dolmasına neden olmuştu. Ham bir minnettarlık, rahatlama ve daha fazlasıydı. Ellerini eşofmanının ceplerine sokmasına neden olan bir şey çünkü o anda ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Ona sarılmaya ihtiyacı vardı.

Ama kız kırılgandı ve onu zorlamayacaktı.

"Neyi hatırlamamı istiyorsun?" diye sordu, sesi yumuşaktı. Ama zayıf değildi. Bu kadının vücudunda zayıf bir kemik bile yoktu.

Arkasını döndü, defter arıyormuş gibi yapıyordu ama aslında sadece kendini toparlamak için zamana ihtiyacı vardı. gizlice gözlerini sildi.

Daisy'nin aşırı doldurulmuş koltuğuna attı, sonra gömleğini başına çekti.

Adam arkasını döndüğünde, kadın artık tahtaya bakmıyordu. Ona bakıyordu, gözlerindeki "başka bir şey", "ihtiyaç "a dönüşmüştü. İhtiyaç mı? İstek? Eski moda şehvet mi? Hangisi olduğundan emin değildi ama o da bunu hissetti ve aniden giydiği eşofmanların hiçbir şeyi gizleyemeyeceğinin farkına vardı. İtme. Onu korkutup kaçırma.

Sertçe yutkunarak kanepenin diğer ucuna oturdu, defterini kucağına çekti, onun her küçük hareketini takip ederken bakışları biraz . Sinirli bir şekilde kalemini deftere vurdu ve çıkan ses onu kendinden geçmiş bakışlarından sıyırdı.

Ama havaalanındaki gibi kendinden geçmiş bir bakış değil. Bu kez onunla birlikteydi, bunu söyleyebilirdi. Tamamen nişanlanmıştı ve yanakları solgun ve çekik olmak yerine, onu ayağa kalkmaya ve gözlerindeki o donuk bakışı geri getirmeye teşvik eden bir pembe tonundaydı.

Ama şimdi değil.

Yeşil gözleri Rafe'e dikildi, bakarken yakalandığı için suçluluk duyuyordu. Rafe alaycı bir gülümsemeye zorladı. "İyi misin?

Utanç dolu bir kıkırdamayla saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Evet. Boğazını temizleyerek tahtaya geri döndü. "Şu ana kadar tam olarak ne biliyorsun?

Cinsel gerilim Rafe'in rahat bir nefes almasına kadar . Onunla birlikte olmanın nasıl bir şey olacağını, eğer onu gerçekten içine alırsa gerçekten alev alıp almayacağını merak yetecek kadar. Çünkü sadece aynı koltukta oturmak bile onu acı verici bir şekilde sertleştirmişti.

Bu o an için tamamen uygunsuzdu.

Düşüncelerini yeniden bir düzene soktu.

tutarlılık. 'Harry ve kardeşi Aubrey, Santa Rosa'da doğdular. Harry kırk yedi, Aubrey ise elli dokuz yaşındaydı.

"Eğer Gideon'a tecavüz etmeye kalkıştığı gece hak ettiğini bulmasaydı," dedi kesin bir ifadeyle.

Doğru. Anneleri Belinda Franklin şu anda yetmiş altı yaşında. Santa Rosa'da bir huzurevinde yaşıyor.

Mercy bakım tesisinin fotoğrafını incelemek için ayağa kalktı. "Güzel bir yere benziyor.

"Öyle. Pahalı bir yer."

Döndü, tek kaşını kaldırdı. "Parasını kim ödüyor?

Ona gülümsedi. 'Parayı takip et, değil mi? Henüz bilmiyorum.

"FBI nerede olduğunu biliyor mu?

Eminim öyledir. Daha sormadım. Kendi başıma çalıştığımı bilecekler ve bana durmamı söyleyecekler.

"Af dilemek izin istemekten daha mı iyidir?" diye sordu. "Bu iyi bir slogandır," diye yanıtladı adam ve kadın Güldü.

"Sanırım öyle. Fotoğrafa geri döndü. "Bu huzurevine hiç gittiniz mi?

Bir keresinde. Aile dostu gibi davrandım ama personel şüphelendi. Demans hastası ve çok fazla ziyaretçisi olduğunu sanmıyorum.

Gözlerini kocaman açarak döndü. "Onu gördün mü?" "Sayılır. Odasının kapısına kadar geldim.

"Sana ne söyledi?

Yüzünü buruşturdu. 'Defolup gitmek için. O anda aklının başında olduğunu düşünmüştüm ama bu iyi ve kötü günleri olmadığı anlamına gelmiyor. Yardımcısı tarafından -kibarca- dışarı çıkarıldım. Belinda'nın soğuk gözlerini, alaycı bakışlarını hatırladı. Şimdi Ephraim Burton'la şahsen tanıştığına göre, benzerliği görebiliyordu.

"Harry ve Aubrey onun tek çocukları mıydı? Mercy sordu.

"Evet. En azından benim bildiğim kadarıyla.

Kaşlarını çattı. 'Biri ziyaretin izini sana kadar sürebilir mi? Ephraim'in senin de peşine düşmesini istemiyorum.

'Oh, sanırım dün geceki havaalanından sonra bu kesinleşti. Benden kesinlikle memnun değildi. Sonra sustu, kız bir kez daha bakışlarıyla buluşana kadar bekledi. "Benim peşimden gelmesini istiyorum Mercy. Ben hazırım.

İç çekerek nefesini verdi. "Şu anda oraya gidemem bile, Rafe. Senin büyük kötü bir polis olduğunu biliyorum ama-

"Ama sakat olan? Rafe acı bir şekilde araya girdi.

Gözleri parladı. 'Kelimeleri ağzıma tıkmayın, Dedektif Sokolov. Sizin büyük kötü bir polis olabileceğinizi ama onun size diz çöktürmek için ailenizdeki herkesi öldürebilecek sosyopat bir canavar olduğunu söyleyecektim.

Rafe gözlerini kırptırdı. "Pardon? Bu da ne demek oluyor?"

Mercy adım atmaya başladı. "Tam olarak bu anlama geliyor. Cennet'te bulunduğum süre boyunca birkaç taşınma hatırlıyorum. Her zaman birileri gün batımından sonra ana kapılardan çok uzakta yakalandıkları için kurtlar tarafından yenildikten ya da inançlarına "ihanet ettikleri" için kurtlar tarafından yenilmek üzere kasıtlı olarak ormana atıldıktan sonra taşınırdık.

"Kurtlar tarafından yutulmak mı? Rafe tekrarladı. "Gerçekten mi?"

Mercy volta atmaya bırakıp ona ters ters baktı. 'Evet, gerçekten. Dağlarda bu gerçek bir endişe kaynağı. Kurtlar değilse bile ayılar. Kalıntıları bazen gömülmek için geri getirilirdi - eğer yeterince kaldıysa. Gideon'un "" sonra başına geldiğini iddia ettikleri şey buydu. Tırnak işareti kullandı.

"Ama ellerinde bir ceset yoktu. Çünkü gerçekten kaçtı.'

"Doğru, ancak kalıntıları vardı. Kimin kalıntıları, ben

Bilmiyorum.' Telaşla nefesini içine çekti. 'Tanrım, Rafe, bu birini öldürdükleri anlamına geliyor. Eden'in dışında başka birini.

"Bunu daha sonraya bırakalım. Şimdilik Eden'e odaklanalım. Diğer kaçanların kalıntılarını hiç gördün mü?"

Dudaklarını büzdü. 'Evet. Zihnimin tamamen kilitleyebileceği bir şey değil. Bu bizi korkutmak içindi. Bizi hizada tutmak için.

"Ve işe yaradı mı?"

"Evet, işe yaradı," diye tersledi kızgınlıkla. 'Tabii ki işe yaradı. Korkunçtu. Bir nefes alıp verdi ve gözle görülür bir şekilde sakinleşti. "Demek istediğim, "yutulan" kişinin ailesi ya da her neyse, akrabalarının günahı için cezalandırıldı. Ya da bunun kazara bir yutulma olduğunu iddia ettilerse aptallıklarının cezasını çektiler. Üç taşınma hatırlıyorum - biri ben dört yaşındayken, biri ben yedi yaşındayken, diğeri de ben dokuz yaşındayken Gideon gittikten sonra. İlk iki seferde aileler bizimle taşınmadı. Dışlanmışlardı.

Rafe yüzünü buruşturdu. "Kaçakların ailelerini mi öldürdüler?"

Omuz silkti. "Onları kendi elleriyle mi öldürdüler yoksa hayvanlara mı bıraktılar bilmiyorum ama öylece gitmelerine izin vermezlerdi.

"Hayır, sanırım değil," dedi Rafe, kızın söylediği her şeyi defterine not ederken düşünerek. 'Peki Gideon ortadan kaybolduğunda? Seni ve anneni de öldüreceklerini mi düşündün?"

Acımasızca başını salladı. "Yaptım. Çok korkmuştum. Amos da korkmuştu. Hepimizin dışarı atılacağını düşündü. Ama sonra bizi de yanlarına aldılar. Annem hemen Amos'tan alındı ve tecrite konuldu. Biz yerleşir yerleşmez, Gideon'un Edward'ı öldürmesi ve Efraim'in gözünü bıçaklamasının bedeli olarak annem Efraim'e verildi.

Rafe'nin midesi bulandı. Annesinin kaderinden öyle bahsetmişti ki

Klinik olarak, ama bunun onun başa çıkma mekanizması olduğunu biliyordu ve her ne şekilde olursa olsun onu rahatlatmayı reddetmeyecekti.

"Ya sen?" diye sordu usulca.

Sanki kendini destekliyormuş gibi çenesini kaldırdı. "On iki yaşına kadar Amos'la kalmama izin verildi.

"Sen Ephraim'e verildiğinde," diye ağır ağır bitirdi Rafe. "Sence neden yaşamana izin verdiler?

Bir omuz silkme daha. 'Muhtemelen Amos'un canını bağışladılar çünkü o cemaatin marangozuydu. Ama ben ve annem? Belki de bize ibret olsun diye? Ephraim'e sonsuz bir intikam vermek için mi? Çünkü Ephraim ben on iki yaşına gelene kadar bekliyordu. Herkes Ephraim'in "karılarına karşı sert" olduğunu bilirdi. Bu, sadistçe vahşileştirmenin örtülü ifadesiydi.

Rafe uzun bir süre gözlerini kapadı ve boğazını yakan safrayla savaştı. "Özür dilerim," diye fısıldadı. Kanepe hafifçe sallandığında onun geri döndüğünü anladı.

'Biliyorum,' diye fısıldadı. Birkaç saniye sonra normal bir sesle, 'Gideon'a ne hatırladığını sormalıyız. Biz geldiğimizde o beş yaşındaydı ve ben de ancak bir yaşındaydım.

Gözlerini açtı, kadının ortadaki minderi seçtiğini, çok daha yakın oturduğunu ama yine de ona dokunmadığını görünce irkildi. "Bunu yapacağız," diye söz verdi.

"Başka ne tür şeyler bilmek istiyorsunuz?

'Yutulduğu varsayılan insanlardan herhangi biri toplumda dalga yaratıyor muydu? Kuralları sorguladıkları için dışlanan var mıydı?

'On iki yaşındaki kızları evlendirmek gibi mi? Bilmiyorum. Bakışları gitti, gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Belki. Gideon gittikten sonra kadınlardan ve kızlardan dışlandım. Artık okula gitmeme izin verilmiyordu ve orman gezilerine katılmama ya da ormanda takılmama izin verilmiyordu.

kimseyle çıkmam.'

"Zor olmuş olmalı," diye mırıldandı Rafe, şaşkın bir kahkaha atarak.

"Başlarda öyleydi. Ama on iki yaşına girdikten sonra olanlarla kıyaslandığında cennet gibiydi.

Midesi daha çok bulandı. Bir noktada ona ne olduğunu anlatmak isteyebilirdi ve anlattığında onu dinlerdi. Ama bugün değil, diye düşündü, bencilce davrandığını biliyordu. Bugün hazır değilim. Annesinin bir gece önce onlara attığı bombayı hâlâ hazmedememişti.

Ve bunların hiçbiri seninle ilgili değil, Beyaz Atlı Prens. Acıma treninden in.

"Belki Gideon bir şeyler hatırlar," dedi, kelimeleri boğuk boğuk çıkıyordu.

Mercy ona öyle şefkat dolu bir bakış fırlattı ki nefesi kesildi. "Kolay değil," dedi, sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi. 'Yaşamak kolay değil. Değer verdiğin biri söz konusuysa bunu duymak hiç kolay değil. Annen gibi.

"Ve sen, Mercy. Onun anlamasına ihtiyacı vardı. "Sonumuz nereye varırsa varsın, sadece arkadaş olsak bile, seni önemsiyorum. Ve en iyi arkadaşımın kız kardeşi olduğun için değil. En azından sadece bu yüzden değil.

'Teşekkür ederim,' dedi nazikçe. 'Ben sadece, hangi açıdan yaklaşırsanız yaklaşın, bunun zor bir konu olduğunu söylemek istedim. Ve gerçek suçun kurbanı olmamanız duygularınızın önemsiz olduğu anlamına gelmez.

"Bu çok akıllıca bir tavsiye," dedi ihtiyatla.

'Bu çok pahalı bir tavsiye,' diye düzeltti. 'Bırakın içselleştirmeyi, kelimeleri duyabilmem bile yıllarımı aldı. Hâlâ tam olarak benimseyemiyorum ama yolculuk bu.

Bu terapilerin ne kadar zor olduğunu düşünmek istemedi.

seanslar onun için olmalı. 'Gideon'un kaçıışından sonra Eden taşındığında nereye gitti? Yani, yerleşke Shasta Dağı civarında mı kaldı? Gideon, Eden'de bulunduğu süre boyunca, yer değıştirmiş olsalar bile dağı uzaktan görebildiğini söylemişti.

Başını eğdi, düşünüyordu. "Shasta'nın yakınında değıl," diye cevapladı sonunda. 'Ondan sonra dağı gördüğümü hatırlamıyorum. Ve o kadar soğuk değıldi. Belki daha düşük bir rakım? Belki biraz daha güneye gittik.

"Ya haşıaş tarlası?

'Yeni yere asla yeniden ekmediler. Mevcut haşıaşları toplamak için geri dönmüş olabilirler ama bilmiyorum.

Kalemini deftere biraz daha vurarak düşündü. 'Gideon gitmeden önceki taşınmanın yedi yaşındayken olduğunu söylemişti. Ondan önce orada gelincikler var mıydı?

Bacaklarını kıvrarak ayaklarını altına soktu. "Hayır, hiç sanmıyorum. Gideon daha iyi hatırlıyor olabilir ama sanırım ondan önce de ot tarlaları vardı.

'Üyeler yasadışı uyuşturunucudan haberdar mıydı? Liderler parayı toplum için kullandı mı?

"Yetişkinler bilseler bile bundan hiç bahsetmezlerdi, en azından biz çocukların yanında. Parayı hayatımızı biraz daha iyi hale getirmek için kullanmaya gelince? Hayır, öyle bir şey söz konusu değıldi. Çok basit yaşardık. Kendi giysilerimizi yapar, kış için sebze konserveler, süt için birkaç inek ve keçi yetiştirirdik. Yumurta için tavuk, domuz pastırması için domuz ve yün için koyun beslerdik, bu tür şeyler. Dışarıdan un gibi birkaç şey getirirlerdi. Ama hayatımızı daha az basitleştirecek hiçbir şey yoktu.

'Yani gerçekten para harcanmış olmalı. Kıyafetleri yapmak için kumaşı nereden aldınız?'

'Bazı kadınların dokuma tezgahları vardı, ama bazen

mağazadan alınmış kumaşlar. Bize bunun için ticaret yaptıklarını söylediler. Haftada bir ya da daha fazla kasabaya gidip ticaret yapan ve aletler ve bazı ilaçlar gibi malzemeler alan bir adam vardı. Kendi başımıza yapamayacağımız şeyler.

"Tamam," dedi Rafe, bunu not ederek. "Yerleşkeden çıkmasına izin verilen adam kimdi?"

"Gideon gitmeden önce Waylon Belmont adında bir adam vardı. Gideon gittikten sonra Waylon öldü. Sadece birkaç gün sonra. Bakışları sertleşti. "Oğlu DJ, onun rotasını devraldı.

Kadının ne söylediğini anlaması sadece birkaç saniyesini aldı. Hikâyesinin temel unsurlarını biliyordu. Annesinin hem Gideon'u hem de Mercy'yi dört yıl arayla kaçırdığını biliyordu. Onları kaçıran kişinin Gideon'un gitmesine izin verdiğini ama Mercy'yi vurup annelerini öldürdüğünü biliyordu.

Waylon, Gideon'un gitmesine izin vermişti ama Waylon'un oğlu DJ, Mercy'yi vurmuş ve onu ölüme terk etmişti. Rafe'nin içinde öfke patladı ama onu geri itti. Artık bir adı vardı. Sonra daha fazlasını bulacaktı. Ve eninde sonunda DJ Belmont'u bulacak ve adamı doğduğuna pişman edecekti. Ama bugün değil. Şimdi değil.

Şimdi onun en kötü anılarını canlandırmasına yardım etmesine ihtiyacı vardı. Bu yüzden onun ifadesinde daha az belirgin olan bir unsura değinerek başıyla onayladı. "Waylon annenin Gideon'u çıkarmasına yardım etti. Ve birkaç gün sonra öldü.

Bunun üzerine gözlerini kırıştırdı. "Sanırım öyle. Bu neden-sonuç bağlantısını daha önce hiç kurmamıştım.

"Nasıl öldü?"

Sıkıntılı görünüyordu. "Bilmiyorum. Ani oldu ve Amos'un yıkıldığını hatırlıyorum. Çoğunlukla Gideon bize "ihanet ettiği" için annem gitmişti ama aynı zamanda Waylon'la yıllardır arkadaş oldukları için. Amos Eden'in kurucularından biri değildi ama ilk katılanlar arasındaydı. Waylon ...' Bakışları aniden başka bir yere kaydı.

Rafe . "Neyi satacaktı?

'Mobilya,' dedi düşünceli bir şekilde. 'Amos bir marangozdu. Cennet'teki yeni aileler için evler inşa eder ve mobilyalar yapardı, ama aynı zamanda satmak için de mobilya yapardı. Çok özel bir tarzı vardı - ve her parçayı küçük bir zeytin ağacıyla işaretlerdi. Bilirsiniz, Cennet için. Aniden odaklandı. "Dizüstü bilgisayarınızı kullanabilir miyim?

"Elbette. Küçük sehpadan telefonu aldı, şifresini girdikten sonra Mercy'ye uzattı.

Hızlıca yazdı, kaşlarını çattı, sonra Rafe onu dikkatle izlerken biraz daha yazdı. Yirmi dakikadan fazla bir süre sonra memnun bir zaferle başını kaldırdı. " böyle. Dizüstü bilgisayarı çevirdi ve Rafe görmek için ona doğru eğildi. "Bunu Pinterest'te buldum.

"Vay canına. Üç fotoğraf vardı; biri muhteşem bir ahşap masanın, ikincisi her bir ayaktaki karmaşık oymaların, üçüncüsü ise masanın alt kısmının bir köşesine oyulmuş stilize bir ağaç işaretinin fotoğrafıydı. "Tıpkı Gideon'un dövmesi ve madalyonu gibi.

Başını salladı. "Amos bir keresinde bana sembolü tasarladığını ve Edward McPhearson'ın madalyonları üretmek için kullandığı kalıbın modelini oyduğunu söylemişti. Ama bu bizim sırrımızdı. Bana düşünümünden birkaç gün önce söyledi. Bundan asla bahsetmememi, özellikle de Ephraim'e söylemememi, ama yeni madalyonuma her baktığımda babamı hatırlayabileceğimi söylemişti. Amos kendini hep babam olarak gördü. Hüzünle gülümsedi. "Ben ona baba derdim.

"Ephraim'le evlenmek zorunda kalmamanız için uğraştı mı?

Öyle yaptı. Ben evlendikten sonra yeni bir eş alması gerekiyordu, çünkü annem Ephraim'e gittikten sonra yemek ve temizlik işlerini ben yapıyordum. Ama alamadı, en Ephraim'le birlikte olduğum yıl alamadı. Sanırım onu cezalandırdılar.

kadını başkasına vererek. Bunu unutmuşum.'

'Bence pek çok şeyi bloke ettin. Muhtemelen seni akli başında tutmuştur.

"Psikiyatristim de aynı şeyi söylüyor. Tekrar yazmaya başladı. "Bebekler de yaptık.

Kaşlarını çattı, ayak uydurmaya çalışıyordu. "Bebekler mi?

"Evet, onları kızlar yaptı. Bebekler ve bazı seramikler. Bazı yorganlar da. Çoğunun bir yerinde bir ağaç ya da bir melek saklıydı.

Rafe daha dik oturdu. Bebekler, yorganlar ve mobilyalar izini sürebilecekleri şeylerdi. "Liderler hepinizin el işlerinizde Eden sembollerini sakladığınızı biliyor muydu?

"Hiç sanmıyorum. Her zaman göz kırparak yapıldı, biliyor musun? Ve kendi imzalarımız vardı. Kimse bundan bahsetmezdi, çünkü bu gösteriş olarak kabul edilirdi ve bu da günahı. Bu yüzden sadece yaptık ve yakalanırsak cahil olduğumuzu iddia etmeyi planladık. Daha fazla yazdı, kataloglar ve Pinterest panoları arasında gezindi, dakikalar geçtikçe ifadesi daha da yoğunlaştı. Ve sonra yüzü beyazladı, yanaklarındaki renk uçup gitti.

"Ne? Rafe sessizliğini bir an daha koruyamayarak sordu. "Ne görüyorsun?

Yine dizüstü bilgisayarı çevirdi ve Rafe yine işçiliğin kalitesinden etkilendi. Yorgan bir yıldız patlaması tasarımıydı, Shasta Dağı önde ve ortadaydı, güneş ya arkasından doğuyor ya da batıyordu. 'Bu inanılmaz,' dedi.

"Biliyorum. Yorganın fotoğrafı üzerinde bir parmak ucuyla gezindi. "Aslında bunu hatırlıyorum. Annemin arkadaşlarından biri yapmıştı. İç çekti. "Eileen'in annesi.

Eileen, Kasım ayında kaçmış, ancak ertesi ay bir seri katil tarafından kaçırılmıştı. Aniden

Eileen'in ailesinin de Eden tarafından öldürölüp öldürölmediğini ya da Mercy ve annesine yapıldığı gibi onlara da işkence yapıp yapılmadığını merak etti.

"Nerede?" diye sordu, onu rahatlatmak istiyordu ama bunu nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

"Yorgan mı?" Ekranı taradı. "İşte onu etiketleyen kullanıcı. Başını kaldırdı, gözleri birden parladı. 'Onlarla iletişime geçip nereden aldıklarını sorabiliriz. Amos'un mobilyaları için de aynı şey geçerli.

Mükemmel bir uyum içinde ona sırtıttı. "Hadi sahte bir hesap açalım ve birkaç e-posta gönderelim.

O da sırtıttı. "Hadi.

Sacramento, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 6.30.

Ephraim memnun bir sırıtışla büyükannesinin yatağındaki yastıklara yaslandı. "Evet," diye tısladı dizüstü bilgisayarının ekranındaki makaleye. Mercy Callahan Hakkında Bilinmesi Gereken 10 gey bağılığını tağıyordu ve en azından kısa bir süre için Mercy'nin içindeki sürtüğü gösteren lanet bir video da içeriyordu.

Mercy'nin kendisine karşı bu kadar tepkisizken başka bir erkeğin cinsel taleplerine isteyerek boyun eğdiği düşüncesiyle öfkesini bastırmıştı ama daha sonra son erkek arkadaşının 'bir balıktan daha soğuk' ifadesini okuduğunda haklı olduğunu hissetti.

Makalenin sonunda yer alan tekzipte, cinsel saldırıyı tasvir eden videoların yüklenmesiyle ilgili olarak site yönetiminin herhangi bir sorumluluğı olmadığı ve buna karşı oldukları belirtilmiştir.

Bir yanı videoyu kendisinin izlemiş olmasını diliyordu ama çoğunlukla izlemediği için memnundu. O zaman New Orleans'a geri dönüp videoyu çeken piçi öldürmek zorunda kalacaktı.

ilk yer. Oraya geri dönmek istemiyordu çünkü Louisiana çok bunaltıcıydı ve daha bahar aylarıydı.

Ayrıca New Orleans'a arabayla gitmesi gerekecekti ve bunu yapabilmesinin tek yolu Mercy'nin onu burada yakalayamadan eve kaçmasıydı. Pastor ona yeni bir ehliyet verene kadar uçmak yoktu. FBI'ın New Orleans'a gidip gelirken bilet almak için kullandığı ismi bulması uzun sürmezdi.

Neyse ki New Orleans'a dönmek zorunda kalmayacaktı. Diğer muhabirlerin yazıları sayesinde Mercy'nin tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Sacramento'nun doğusundaki Granite Bay'de Sokolov'ların evinde saklanıyordu. Tek yapması gereken Mercy'nin gardının düşmesini ve yalnız bir yere gitmesini beklemektir. Ya da en azından polis olmayan bir yere. Gerçi Mercy'yi de yanına alarak Eden'a dönmek anlamına gelecektse bir ya da iki polisi öldürmekten çekinmiyordu.

DJ'in yalanlarını kanıtlamak istiyordu. DJ onu öldürdüğüne yemin etmiş olsa da Mercy'nin hâlâ yaşadığını göstermek istiyordu. DJ'in kovulmasını istiyordu.

Pastor'un son otuz yıldır sessizce biriktirdiği tüm parayı istiyordu.

Bir süre daha sabredebilirdi ama bu arada yatacak daha iyi bir yere ihtiyacı vardı. Büyükannesinin küçük izci çocuğu öğleden sonra kamp gezisinden dönmüş olacaktı ve Ephraim hâlâ burada olmak niyetinde değildi.

Tarayıcısında yeni bir sekme açan Ephraim, Granite Bay bölgesinde satılık boş evleri aradı, topluluğun görece zenginliğini görünce aramayı hemen bıraktı. Zengin insanlar evlerini alarma geçirir, hatta bazen güvenlik görevlileri bile tutarlardı. Fakir bir mahalle istemiyordu, çünkü rahatına düşküncü, bu yüzden daha güzel evlerin terk edilmiş halde durduğu orta sınıf bir bölge aradı, tercihen kimsenin olmadığı تنها bir yerde

ona gizlice yaklaşılabılır, etrafını sarabilir ya da onu işgalci olarak ihbar edebilirdi.

Üç olası eve karar verdi, adreslerini kopyaladı, sonra eşyalarını topladı, dokunduğu her şeyi silmek için büyük özen gösterdi, keşke Regina'nın evinde de aynısını yapacak kadar akıllı olsaydı. Regina'nın evinin her yerinde parmak izlerini bırakmıştı, özellikle de onu öldürdüğü odada. Regina'yla her kalışında orası onun odası olmuştu. Onun varlığını silmenin kolay bir yolu yoktu. Bu konuda fazla endişeli olduğundan değil.

Çünkü Regina'nın adamları kime söyleyecek? Çabucak o sabah açtığı ilk sekmeye geri tıkladı ve sayfayı yenileyerek Regina'nın adresinde bir cinayet işlendiğine dair herhangi bir rapor olup olmadığını tekrar kontrol etti.

Tıpkı daha önce olduğu gibi, hiçbir şey. Şaşırmamıştı. Regina bir fuhuş çetesi yönetiyordu. Reşit olmayan kızları tutuyor, onları gençlerden hoşlanan erkeklere satıyordu. Benim gibi erkeklere. Çalışanları cesedini bulup kaldıracak ve muhtemelen terfi etmekten heyecan duyan ikinci adamı görevi devralacaktı.

Aslında, Regina'nın yerinin yeni patronu muhtemelen çok minnettar olacaktı. Ephraim bunu göze alacak değildi. Oraya asla geri dönmeyecekti.

Olası her sorunu göz önünde bulundurduğuna kanaat getirdikten sonra büyükannesinin mutfağında kendine kahvaltı hazırladı ve onun kilerinde sakladığı konserveleri takdir etti. Yaşlı kadının kilerini temizledi ve konserveleri arabasının bagajına koydu. Yolda ne zaman acıkacağını kim bilebilirdi ve konserva bahçe sebzeleri hiç yiyecek olmamasından daha iyiydi.

Ayrıca tüfeğini alacak ve ihtiyaç duyabileceği her türlü eşya için evini arayacaktı. Cephane, Mercy'yi bağlamak için ip, onu sessiz tutmak için koli bandı ... ticaretin tüm normal araçları.

Ama gelmeden önce kılık değiştirmesi gerekecekti.

Sokolov'lara, özellikle de polise bir daha yaklaşmam. Peruk takabilir. Sahte bir sakal. Yüz hatlarını gizleyecek herhangi bir şey, çünkü o pislik onun yüzünü biliyordu. O bastonlu şerefsiz sayesinde artık tüm eyaletteki kolluk kuvvetleri onun yüzünü biliyordu.

Ephraim Google'da bir arama daha yaparak bölgedeki kostüm mağazalarını aradı.

On

Orangevale, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 8.15.

Kostüm mağazasının alarmı çalmamıştı ama Ephraim işini şansa bırakmıyordu. Alarmin sessiz olma ihtimaline karşı gözünü öndeki büyük resim penceresinden ayırmadı.

İhtiyacı olan şeylerin çoğuna sahipti. Çok karikatürize olmayan birkaç peruk, bir bıyık/sakal seti, nasıl kullanılacağı hakkında hiçbir fikri olmayan bazı tiyatro makyajları. Daha sonra Google'da araştırabilirdi. Bir şişe ispiroto sakızı ve bir paket yara izi aldı. Arabasını bıraktığı arka girişe doğru ilerliyordu ki yumuşak bir tıkırtı duydu.

"Ah, lanet olsun," diye mırıldandı. Yine mi?

Sesi titreyen bir kadın 'Kıpırdama,' dedi. "Seni vururum.

Yavaşça döndüğünde onun yirmi yaşlarında olduğunu gördü. Biraz sıpa gibi olmasa da şirindi. Bir elinde 22'lik gibi görünen bir şey tutuyordu. Diğerinde ise cep telefonu. İki eli de kasırgadaki yapraklar gibi titriyordu.

Arkasında muhtemelen bir depoya açılan açık bir kapı vardı. İçeri girdiğinde kontrol etmişti ama kilitliydi.

"Kımıldama dedim! Ama bir adım geri çekildi, dehşeti yüzünden okunuyordu. "Polisi aradım, bu yüzden ani bir hareket yapmayın.

Kötü filmler izlemeyi gerçekten bırakması gerekiyor, diye düşündü. "Seni öldürmek istemiyorum," dedi sessizce. Ve öldürmedi de. Özellikle de kurşunları Büyükanne'den çıkarmadığı için. Eğer bu kızı Regina'nın silahıyla vurursa

suçlar arasında bağlantı kurabilir. Eğer onu kendi silahıyla vurduysa, komşular silah sesini duyacaktır.

Bunun bir önemi yoktu, çünkü kendi silahını arabada bırakmıştı. Lanet olsun. Önemli değildi ve orada öylece durup bekleyemezdi. Kaybedecek zamanı yoktu.

Gölüşü tizdi. 'Ben de seni öldürmek istemiyorum ama öldüreceğim. Malı bırak ve ellerini kaldır.'

Çaldığı eşyaları gömleğinin altına soktu ve kılıkları düşmesin diye eteklerini pantolonunun içine soktu. Sonra sakince cebinden Regina'nın silahını çıkardı ve ona doğrulttu. "At silahını. Ona doğru yürümeye başladı, Regina silahı daha sıkı kavrayıp geri çekildiğinde başını salladı ve adım adım onunla eşleşti.

"Acele et!" diye bağırdı telefonuna. 'Lütfen acele edin. Silahı var!

Ona ulaştığında, titreyen elinden silahı aldı, cebine koydu, sonra başını iki eliyle kavradı ve hızlıca çevirdi. Onu yere düşürüp arkasını döndü ve koşmaya başladı.

Arabasını arka kapıdan birkaç metre uzağa park etmiş ve neyse ki motoru çalışır durumda bırakmıştı çünkü düz kontak becerileri biraz paslanmıştı. Bu şeyi çalmak için birkaç deneme yapması gerekmişti. En azından şimdi onunla uğraşmasına gerek yoktu.

Direksiyonun arkasına geçti ve siren seslerini duyduğunda bir sonraki bloğu dönmüştü. Elleri acıyana kadar direksiyonu kavradı, bir sonraki kasabaya varana kadar hız sınırına uyararak sürmeye devam etti, kalbi hala başını döndürecek kadar sert atıyordu.

Arabayı bir ara sokağa çekti ve kalp atışları normale dönene kadar koltuk başlığına yaslandı.

Çok yakın. Çok yakındı. Otuz saniye daha geçseydi kızı kızarmış olacaktı. Onu vurmalıydım.

ve kaçtı. Ama arkasında bir kurşun bırakmak istememişti ve eğer yara delik deşik değilse, kurşunu duvardan çıkarmak için bile zamanı olmayacaktı.

En azından artık bir kılığı vardı. Ve boş evler için birkaç adresi vardı.

Ama ev aramaya çıkmadan önce, dükkânın arkasında güvenlik kamerası olması ihtimaline karşı GPS'siz başka bir araba bulması gerekiyordu. İhtiyacı olan son şey, bu boktan külüstürün BOLO'ya eklenmesiydi. "Tam bir baş belası," diye mırıldandı.

Ama çok daha kötü olabilirdi. Yakalanabilirdi. Ve o zaman Mercy'ye yaptığı hatayı asla gösteremezdi ve bu hiç de iyi olmazdı.

Ellerini yüzüne sürdü, sonra not aldığı terk edilmiş ev adreslerini kontrol etti. Tam adresi Maps'e girmişti ki telefonu elinde titreyerek irkilmesine neden oldu.

Ve sonra yemin et. Pastor. Tekrar. O izin düşündü telesekretere yönlendirdi ama tekrar düşündü. Pastor'a neyin peşinde olduğunu söylemeyecekti çünkü DJ Belmont'un başına bela açmasına ya da Mercy'nin ölümü hakkında neden yalan söylediğine dair bir açıklama getirmesine fırsat vermek istemiyordu. Pastor'un, Mercy'yi saçlarından tutup Cennet'in kapısına doğru sürüklerken DJ'in yüzündeki şoku ve suçluluk duygusunu görmesini istiyordu.

Ama kendisine nasıl biraz daha zaman kazandıracağından emin değildi. Boğazını temizleyerek cevap verdi. "Alo?

"Ephraim. Papazın sesi sinirli geliyordu. "?" "Sana hasta olduğumu söyledim.

"Sorduğum bu değildi.

Kahretsin. Papaz çok havalı ve züppe olmuştu. 'Regina'ya gittim. Sana söylemiştim.'

"Evet, biliyorum. Bu sabah aradığımı ve Regina'nın telefona gelemeyeceğini söylediklerini de biliyorum. Bir polis memuruyla konuşmalı uzun zaman oldu.

'Regina'nın asistanı Dusty olmalı. Öyle bir tarzı var.'

Pastor'un kıkırdaması Ephraim'in omurgasında tatsız bir ürperti yarattı. "Konuşan kişi kendisini Santa Rosa Polisi'nden Memur Wong olarak tanıtmıyordu size inanabilirdim. Kim olduğumu sordu ve telefonu kapattım.

Yeni bir korku Ephraim'içine kurşun gibi oturdu. Ya polisler aramanın izini sürebilirse? Ya Eden'ı bulurlarsa? "DJ'in telefonunu takip edilemeyecek şekilde ayarladığından eminim. Umutlanmıştı.

Beni temin . Sana bir kez daha soracağım. Neredesin, Ephraim?"

"San Francisco. Yalan pürüzsüzce ortaya çıktı. 'Dün gece oraya gittiğimde Regina'nın yeri kapalıydı. Şimdi nedenini biliyorum. San Fransisco'da benim tipimi satan bir yere gittim.

"Doğru," dedi Pastor ve Ephraim ilk kez onun ses tonunu okuyamadı. "Ne zaman döneceksin? İzin süreniz doldu.

'Bunun bir kısmında köpek gibi hasta olduğumu düşünürsek, bu pek de adil değil. Vücudumu iyileştirmek için birkaç gün izin alacağım ve sonra geri döneceğim.

"Bana biraz Frankenwaffle getir," dedi Pastor, çok yumuşak bir şekilde, sonra telefonu kapattı.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Bu son kısım kulağa düpedüz tehditkâr gelmişti. Ephraim'in ellerinin titremesi nihayet durmuştu ama şimdi Google aramasına Frankenwaffle yazarken tekrar titriyorlardı.

Sacramento. Bekleme yeri Sacramento'daydı ve başka bir yer yoktu.

O biliyor. Nerede olduğumu biliyor. Nereden biliyor? Lanet olsun.

Telefonuna baktı, farkına vardı ve içindeki korku daha da ağırlaştı. "Lanet olsun. Küçük SIM kartı telefonundan çıkarmaya çalıştı ama elleri korku, dehşet ve soğuk bir öfkeyle çok fazla titriyordu. Bu ne cüret? Onu bu şekilde izlemeye nasıl cüret ederler?

DJ Belmont'u öldüreceğim.

SIM kartı çekip çıkarmayı başardı, sonra arabadan indi ve telefonu lastiğinin altına yerleştirdi. Lastiğin altından birkaç kez geçince telefon ezildi ve işe yaramaz hale geldi. SIM kartı ikiye böldü, sonra parçaları büyükannesinin evinden aldığı seyahat kupasının içine attı. Çok fazla kahve kalmamıştı ama eninde sonunda karta zarar verecek kadar vardı. Kupayı ve kartı önünden geçtiği ilk çöp kutusuna atacaktı.

Lanet olası küçük pislik. DJ çok ileri gitmişti. Tekrar. Ama bu sefer kazanmasına izin vermeyecekti.

Ephraim'in Eden'e geri dönmesi, Pastor'u kendisine karşı tamamen zehirlemeden önce açgözlü piçi durdurması gerekiyordu. DJ her şeyi istiyordu. Gücü, parayı istiyordu. Eden çevresindeki herkesi ve her şeyi kontrol etmek istiyordu ve Ephraim'i gözünü kırpmadan lanet olası kurtların önüne atacaktı.

Ama DJ'in buna şansı olmayacaktı çünkü artık Ephraim'in elinde cephaneye vardı. Mercy Callahan'ın nerede olduğunu biliyordu ve onu geri getirecekti.

Ölü ya da diri. İkisi de amacına hizmet ederdi.

Sacramento, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 10.15.

Rafe'in kapısının çalınması onu çok rahat bir uykudan uyandırdı. Nerede olduğunu anlamaya çalışmak için gözlerini kırptırdı ve ...

Oh. Mercy'nin şampuanının kalıcı temiz kokusunu içine çekerek derin bir nefes aldı. Mercy ona yaslanmış, başı omzunda uyuyordu. Dizüstü bilgisayarını onun kucağından kanepeye kaymıştı ve not defteri yerdeydi. İnternette Amos'un zeytin ağacının olduğu daha fazla mobilya ve gizli Eden sembolleriyle daha fazla bebek ve yorgan ararken birlikte uyuyakalmışlardı.

Kapı çalmaya devam etti, bu sefer biraz daha yüksek sesle ve Rafe dikkatlice Mercy'den uzaklaşarak onu yavaşça kanepenin yumuşak koluna yatırdı. Bastonunu kaptığı gibi kapıya yöneldi, tam o sırada kapı yeniden çalınmaya başladı. Gürültünün Mercy'yi uyandırmamış olmasını umarak kapıyı çekip açtı. Umutsuzca uyumaya ihtiyacı vardı.

Kapısının eşiğinde duran ve yumruğunu hâlâ havaya kaldırmış olan Koreli Amerikalı kadının görüntüsüne alışması bir saniye sürdü. "Rhee?" diye fısıldadı.

Son iki yıldır Cinayet Masası'ndaki ortağı ona kuşkulu bir bakış attı. 'Birbirimizi görmeyeli o kadar da uzun zaman olmadı, Sokolov. İyi misin?

"Evet, özür dilerim. Ben ..." Başını salladı ve daireden dışarı adımını atarak onu birkaç adım geri gitmeye zorladı. Kapıyı çekip kapattı. "Uyuyakalmışım. Yukarıda hâlâ birkaç örümcek ağı var.

Merakla ona bakarak bir kahve fincanı uzattı ve aroması neredeyse onu inletecekti. Fincanın üzerindeki logodan, ikisinin de fırsat buldukça uğradıkları dükkândan olduğu anlaşılıyordu. SacPD'den bir blok ötede, pek çok polisin uğrak yeri.

'Hediyelerle geldim,' dedi. "Beni içeri almayacak mısınız?

Kahvenin hâlâ biraz fazla sıcak olduğunu ve dilini haşladığını umursamadan bir ağız dolusu kahve yuttu. 'Mercy burada. Uyuyor.

Erin Rhee çok zeki bir kadındı, tüm tavırları

keskin ve bazen kesici. Nadiren bir şeyi kaçırmıyordu ve bu sabah da farklı değildi. "Uyuyor. Seninle mi?"

"Sayılır. Konuşuyorduk. Neredeyse araştırdığını söyleyecekti ama Erin'in tamamen kayıt dışı ve radar altı araştırmasını bilmesine izin vermesine imkan yoktu. Malulen izindeydi ve hiçbir şey üzerinde çalışmaması gerekiyordu. "Uzun bir akşam geçirdik ve sonunda kanepede uyuyakaldık.

"Tamam. Kaşlarını kaldırdı. "Uzun bir akşamdan kastın, devam etmekte olan bir saldırıyı durdurmak, haberlere çıkmak ve çok saldırgan bir videoyu değersiz bir internet sitesinden kaldırtmak mı?"

Gözlerini kıza dikti. Boyu ancak beş-iki kadardı ama çizimlerinin içinde beş-dört olduğuna yemin edebilirdi. Her iki durumda da adam ondan daha iriydi ama Erin korkutulacak bir kadın değildi. "Oldukça iyi bilgilendirilmişsiniz.

Homurdandı. 'Hadi, merdivenlere oturalım. Korkarım düşeceksin.'

O zaman tehlikeli bir şekilde dengesini kaybettiğini fark etti, alüminyum yedek baston çok kısaydı. Merdivenlerde ona katılarak kahvesini yudumladı, neden burada olduğunu merak ediyordu ama ona açıkça sormayacak kadar kibar - ve zekiydi. Ortağı sert biriydi. Ama aynı zamanda içten içe nazikti. Onu kızdırmaktan hoşlanmıyordu ama çoğunlukla ondan gerçekten hoşlandığı ve duygularını incitmek istemediği için.

"Bu senin ne olduğunu bilmediğim yüzün," dedi, dudakları sırtarak yukarı kıvrıldı.

Kıkırdadı. "Yani beni bu ıstıraptan kurtaracak mısın?" "Kurtaracağım. Önce, nasılsın?"

Yorgunum. Bu sabah ikiye kadar buraya gelemedik. Aksi takdirde . . .' Omuz silkerek düşüncelerini bir kenara bıraktı. Hep aynı, aynı. PT'ye gidiyorum, bacağımın iyileşmesini diliyorum.

Acele et ve iyileş.'

Ona nazıkçe başını sallayarak cevap verdi. Erin, ikisinin de yardımcı olmayacağını bildiği tüm saçmalıkları bir kenara bırakarak konuya girdi. "Seni birkaç konuda uyarmak istedim. Üstündeki merdivende tünediği yerden duvara yaslanarak başını anlamlı bir şekilde eğdi. "Ben burada değilim.

"Burada değilsin," diye kabul etti Rafe, gülümsemeye karşı koyarak. "Rüya görüyorum ve bu kahve aslında sadece metafiziksel bir koltuk değneği sembolü. Bir rüya kamışı.

Yine homurdandı. "Kapa çeneni. Bak, son haftalarda boş durmadığını biliyorum. Belki ilk birkaç hafta, çünkü çok kötü yaralanmıştın.

Gözleri üzüntüyle ve bir suçluluk duygusuyla parlıyordu. Mercy'yi katilin elinden kurtardıklarında Erin de onunla birlikte olay yerindeydi. Birkaç kırık kaburgası ve kendi 'hafifçe delinmiş bir akciğeri' vardı. İşe ancak bir hafta önce dönebilmişti.

Rafe ona ağırbaşlı bir ifadeyle, "Beni benden daha kötü bir şekilde yaralanmaktan kurtardın," dedi. Artık şaka yapmıyordu. "Suçluluk duymanı gerektirecek bir şey yok.

Ona sabırsız bir bakış fırlattı ama yanakları utançtan pembeleşti ve bakışları kısa bir süreliğine ellerine kayd. "Kapa çeneni dedim. Bilmen gerektiğini düşündüğüm bazı şeyler duydum.

Biraz daha dik oturdu. "Tamam. Artık uyandım.

Sessizce güldü. 'Ve ? Boş , sen bir Sokolov'sun. Tam susma modu sizin için imkansızdır. Her neyse, yaklaşık iki saat önce bir soygun oldu. Orangevale'de bir kostüm mağazası. Alarm çalmamış çünkü nöbetçi müdür yardımcısı dün gece depoda envanter çıkarırken uyuyakalmış ve alarmı kurmayı unutmuş. Omuz silkti. 'Üniversite öğrencisi, tam zamanlı çalışıyor ve

ders yükü.'

Rafe ihtiyatla, "Çalışkan," dedi.

Erin'in kara gözlerinde bir kez daha hüznün titreşti. "Artık değil. Artık o öldü. Adam çıplak elleriyle boynunu kırdı.'

"Aman Tanrım. Zavallı çocuk.' Gözleri kısıldı. "Ne çaldı?

"Kılık değiştirmeler. Çocuğun cep telefonunda 911 varmış ama onlar gelmeden katil gitmiş. Onu gözden kaçırmış olmalılar. Dükkân kameraları iyi bir açı yakalamış. Erin telefonunu uzattı ve Rafe nefesini tuttu.

"Lanet olsun. Ephraim Burton'ın, silahını dehşet içinde görünen genç kadına doğrultmuş bir fotoğrafıydı. Onun da bir silahı vardı ama belli ki kullanmaya korkuyordu. 'Bekle. Eğer susturuculu bir silahı varsa neden onu vurmadı? Neden değerli saniyelerini onun boynunu kırmak için kullandı?

Erin ona etkilenmiş bir şekilde başını salladı. 'Uyanmışsın. İyi Oğlum. Ben de aynı şeyi merak ettim. Dün gece haberlerde senin çirkin suratını gördükten sonra, bu pisliğin neler yapabileceğini bilmen gerektiğini düşündüm. Ve kılık değiştireceğini.'

Rafe yüzünü buruşturdu. "Haberlere mi çıktım?

Başını iki yana salladı. "Bütün bunlardan çıkardığın şey bu mu?

Ona sinirli bir bakış fırlattı. "Siktir git," dedi ama bunu söylerken hiç de ateşli değildi. Erin'le çok rahat bir çalışma ilişkileri vardı ve o işe geri dönmeden önce Erin'in başka biriyle takım olmasından korkuyordu. "Demek istediğim, eğer haberlere çıkarsam, muhabirler Mercy'nin dün gece nerede olduğunu muhtemelen bu şekilde bulacaklardır.

Çok da zor değil. Neden senin evinin dışında değiller? I

medyayla uğraşmak zorunda kalmadığım için şaşırdım. "Anne ve babamın adresi beyaz sayfalarda var, ama bu Çünkü kardeşlerimi satın aldığımda burayı kiraya vermeyi planlamıştım. Tapu kiralama şirketimin adına."

"Çok zekiceydi. Kaşlarını kaldırdı. "Dün gece buraya döndüğünüzde onları kaybettiğinizi varsayıyorum, çünkü sizi takip ederlerdi."

"Evet. Annem Mercy'nin paltosunu ve büyük bir şapkasını giydi ve babam arabasına binmesine yardım ederken ona Mercy diye seslendi. Hala orada olan haber minibüsü yemi yuttu ve Damien bizi eve götürürken onları takip etti. Mercy ve Farrah arkada bir battaniyenin altına saklandılar."

"Mercy nasıl bu arada?"

"Kafası karışık ve korkmuş. Ve kızgın. İçini çekti. "Ve yanlış bir şey yapmadığını bilmesine rağmen videonun yayınlanmasından utanıyor."

Ama annesi bir gece önce Mercy'nin videoyla ilgili kaygılarını kendi hikâyesini anlatarak biraz olsun yatıştırmıştı. Rafe hâlâ kusmak istemedi bu hikâyeyi düşünemiyordu. İkisinin hikâyesi de onda kusma isteği uyandırmıştı. Ama daha çok tecavüzcüleri öldürme isteği uyandırmışlardı.

Bu da yardımcı olmuyor.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Erin. "Mercy ile daha önce buradayken sadece birkaç kez karşılaşmıştım ama ondan hoşlanmıştım. Güçlü bir kadın."

"Öyle," dedi Rafe ve sesindeki gururu kendisi bile duyabiliyordu.

Erin kıkırdadı. "Demek öyle, ha? İyi şanslar koca adam. Gideon'un mağara adamı korumacılığına soyunması ihtimaline karşı sana taktik deposundan bir yelek getireceğim."

Rafe oraya gitmiyordu bile. "Burton neden

"Silahı olsaydı kadının boynunu kırar mıydı? Gözlerini kısarak fotoğrafa baktı, baş ve işaret parmağını kullanarak büyüttü, silahı inceledi, gösterişli altın rengiyle içten içe alay etti. 'Bu bir FNX-45. Onu ve arkasında duran herkesi öldürebilirdi. Öyleyse neden onu vurmadınız?

"Bilmiyorum. Bu konuda bir şey duyarsam size haber veririm'.

Rafe parmaklıklara yaslanarak rahatladı ve sorusunu düşündü. 'Silah dolu olmayabilir ama bence bu pek olası değil. Ephraim Burton bana boş bir silahı etrafta sallayacak biri gibi gelmiyor. Dün gece havaalanında sahip olduğu silahla aynı olmadığı kesin.

"Nereden biliyorsun?

"Havaalanının güvenlik kayıtlarında bir anlığına gördüm ve ilk olarak, kabzası tamamen yanlıştır. İkincisi, onunki bir tabancaydı ve üçüncüsü' - bastırılmış silahın dış görünüşüne bakarak yüzünü buruşturdu - 'Tanrı aşkına, altın değildi.

Gülümsemesini geri çekti. "Yeterince makul.

"Kim gerçek bir altın silah taşır ki?" diye homurdandı, sonra yüzünü buruşturdu. "Bana kızacaksın ama tecrübelerime göre, gösterişli silahları daha çok kadınlar tercih ediyor.

Kadın tiksintiyle başını salladı. "Bu doğru.

"Ayrıca, dün geceki silahın susturucusu yoktu. Smith and Wesson .38 Special'dı. Sivri uçlu. Yani aynı silah değil.'

Ona gerçek bir şefkatle gülümsedi. "Seni özledim, ortak.

"Aynısı. yeni bir ortak buldun mu?"

Hayır. Hala masa başı görevdeyim. Bu tamamen berbat bir durum ama diğer konuşmalara kulak misafiri olmamı sağlıyor. Bu soygunu da böyle öğrendim.

Onu henüz kaybetmediği için bir rahatlama hissetti. "Neden bu silahı taşı mıyordu?" - üzerindeki fotoğrafı işaret etti

"Dün gece havaalanında? Daha büyük, daha gösterişli ve saklaması daha az kolay ama .38 Special'dan daha güçlü.

"Belki de yanında değildi.

"Belki. Belki çalmıştır. Tanrı aşkına, bu altın. Onun böyle gösterişli bir silah aldığını düşünemiyorum.'

"Mümkün. Yine de kurbanın boynunu kırmak için neden değerli saniyelerini kullandığını açıklamıyor.

Bir dakika boyunca sessizce oturdular, her ikisi de düşünüyordu. Rafe aklından çeşitli senaryolar geçirdi ve en olası görünmeyenleri bir kenara attı. 'Dün gece havaalanından bir kadının minibüsüyle kaçtı. June. Soyadını hatırlayamıyorum.'

"Lindstrom," diye ekledi Erin.

"Ah, doğru ya. Henüz yerini tespit edemediler mi?"

Kaşları kalktı. "Silahın onun olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Ama hem Gideon hem de Mercy, Burton'ın kadını öldüreceğine inanıyordu.

Erin işaret parmağını kaldırdı. "Bir dakika bekle. Rehberindeki kişiler arasında gezindi, sonra onlardan birini aradı. "Hey, Tiff, bir dakikan var mı?"

Bunu kendim düşünmeliydim. Tiffany Snow onların teğmeninin sağ koluydu. Katibin bilmediği pek bir şey olmazdı.

Erin sessizce güldü. "Özür dilerim. Elimde kahveyle gelip sana bir şey getirmemekle kabalık ettim. Yarın sabah sana bir latte getiririm. Gözlerini devirdi. "Evet, tabii ki bu bir rüşvet. Bana Lindstrom denen kadını bulup bulmadıklarını söyleyebilir misin? O-' Erin nefes vererek Rafe'e sert bir bakış fırlattı. 'Kahretsin, öldüğünü biliyordum ama ölmesini istemedim. Ne tür bir silah olduğunu biliyor musun? Yine dinledi, sonra başını salladı. "Anladım, teşekkürler. Başka ceset çıktı mı? Kurşun yarası ya da boyun kırılması olan?"

Telefonu kulağından çekti ve sesini kısıtı. "Kontrol ediyor.

"June Lindstrom'u öldürmek için hangi kalibrede bir silah kullanıldı?" "Otuz sekiz. Kurşun hala içindeydi. Şu anda Balistik.'

"Belki de o silahı bir daha kullanmak istemedi," diye düşündü. "Belki de iz bırakmak istemedi.

Belki. Bir sürü belki, ortak. Bekle, Tiff döndü.' Telefonunun sesini açtı. "Elinde ne var? Dinledi, gözleri büyüyordu. "Gerçekten mi? Bu tam bir karmaşa. Bunun için teşekkürler. Başka bir şey çıkarsa bana haber verir misin? Bağlantıyı kesti ve Rafe'in bakışlarıyla buluştu. 'Santa Rosa'lı bir kadın bu sabah ölü bulundu. Boynu kırılmış. Polisler şu anda olay yerinde.

"June Lindstrom'un minivanı dün gece Santa Rosa'da bulundu," dedi Rafe sessizce. "Burton araçtan inerken görülmüş ama bir ara sokağa daldığında güvenlik kameraları onu kaybetmiş.

Ona göz kırptı. "Bunu nereden duydun?

"Gideon," dedi acımasızca. "Olan biten onca şey arasında bunu neredeyse unuttuyordum.

Erin başını hafifçe arkalarındaki duvara vurdu. "Neden FBI ile bilgi paylaşamıyoruz?

Rafe'in sırtışı jilet gibi keskindi.

"Öyleyiz. Dudakları kıvrıldı. "Evet, öyleyiz.

'Annem bu öğleden sonra büyük bir akşam yemeği hazırlıyor. Gideon da orada olacak. Bize katılmak istersen bu konu hakkında daha fazla konuşabilir ya da konuşmayabiliriz.

"Olabilir. Tüm bunlar Mercy için ne anlama geliyor?"

"Bilmiyorum. Ondan Eden hakkında bir şeyler hatırlamasını istedim, hareketlerini izlemek için kullanabileceğimiz her şeyi.

"Ve?

"Elimizde bir şeyler olabilir. Mobilya ve diğer el sanatları,

orada üretilir ve dışarıda satılır veya ticareti yapılır'.

Kendini daha da dikleştirdi, sonra birkaç öksürük numarası yaptı. 'Aman Tanrım, hastalığım nüksetmiş olabilir. Birkaç gün izin almam gerekebilir. Bu kadar boş vakitte ne yapacağım?

Durumun ciddiyetine rağmen homurdandı. 'Seni özlüyorum. Bir ipucu bulduğumuzda sana haber veririm. O zamana kadar ofiste daha fazla yardımcı olabilirsin.

Kızın kaşları o güne kadar hiç görmediği kadar çatıktı ve onu şaşırttı. "Hiç eğlenceli değilsin.

"Ve sen de Bayan By-the-Book'sun. Gözlerini kısmıştı. "Bu da beni meraklandırıyor, ne oluyor?

Tek omzunu kaldırdı, alışılmadık bir şekilde savunmasızdı. "Sana yardım etmek istiyorum. I . . .' Başını iki yana salladı. "Boş ver.

"Hayır, ne? Konuş benimle, Rhee.'

Sinirli bir şekilde iç çekti. "Kahretsin, keşke şimdi hiçbir şey söylemeseydim.

"Ama sen söyledin. O zaman daha fazlasını söyle.'

"Sadece... Sen her zaman bir arkadaş oldun, Rafe. Buna değer veriyorum ve bu ölümle burun buruna gelme olayı önceliklerimi yeniden gözden geçirmeme neden oldu.

"Bunu biliyorum," diye mırıldandı, koltuğunda uyuyan kadını düşünerek.

Erin rahatsız edici bir ses çıkardı. 'Arkadaş demek istediğimi biliyorsun, değil mi? Hiçbir şey gibi ...' Dudakları küçük öpücükler kondurmadan önce kıvrıldı.

Sırıttı. "Evet, bunu kendim anladım, teşekkürler. Pazar yemeğine son gelişinde Sasha'yla aralarında bir bağ oluşmuş gibiydi. "Eğer yemeğe gelersen, Sasha da orada olacak.

Erin'in yanakları pembeleşerek şüphelerini doğruladı. "Lütfen çöpçatanlık yapmadığınızı söyleyin.

Çoğu yalan olsa da itaat etti. "Çöpçatanlık yapmıyorum.

Gözlerini devirdi. "Annen tatlı olarak ne yapıyor?

"Kuş sütlü kek.

Erin orgazmik mutluluğun iyi bir yorumuyla mırıldandı. 'Tüm tatlıları arasında en sevdiğim. Ben de varım.

Üst kattan gelen endişeli bir sesle bölündüler. "Rafe?

Erin'e 'Farrah Mercy'nin arkadaşı,' diye açıkladı. 'Buraya gel, Farrah. Ortağım burada. Gel tanış onunla.

Ayak sesleri merdivenlerden hızla indi ve Farrah sahanlıkta belirdi. "Mercy nerede?

Rafe başparmağıyla omzunun üzerinden daire kapısını işaret etti. "Uyuyor. O iyi, Farrah. Uyuyamadı ve seni uyandırmak istemedi.'

Farrah ona bilmiş bir bakış attı, sonra aşağı inerken Erin'e gülümsedi, iki merdiven oturmak için durdu. "Kendimi eski mahalleimde, annemin verandasında gibi hissediyorum," dedi, yumuşak bir battaniyeyi andıran ses tonuyla. "Ben Farrah Romero.

İki kadın el sıkıştı. 'Erin Rhee. Benim işim buradakini beladan uzak tutmaktı.

Farrah hafifçe, 'Umarım sana tehlike tazminatı vermişlerdir,' dedi. 'Mercy bana senden bahsetti. Onu kurtarmaya nasıl yardım ettiğinizi. Teşekkür ederim.

"İşim," dedi Erin basitçe. "Ama aynı zamanda benim onurum.

Farrah ona sadece parlak bir gülümseme fırlattı. "Biri yumurta ve pastırma isterse kahvaltı hazırlarım.

Sasha ikinci kattan seslendi: 'Evet,' dedi. 'Farrah, gel de bir şeyler hazırlamama yardım et. Rafe, Mercy'nin uyuduğunu duydum ama merdivenleri çıkamazsın. Sana bir şeyler getireceğiz, tamam mı?'

"Sence Mercy tüm bunlar boyunca uyudu mu? Erin fısıldadı.

"Ne kadar yorgun olduğuna bakılırsa, eminim öyledir. Farrah ayağa kalktı. 'Geliyorum, Sasha! Hepiniz sıkı durun. Hemen döneceğiz.'

Rafe onun gidişini izledi, sonra Erin'e döndü. "Tiff Santa Rosa'daki cesedin kime ait olduğunu söyledi mi?"

"En önemli kısmı da buydu," dedi Erin. 'Regina Jewel'in eviydi. Bir genelev işletiyordu. Kızlardan biri onu ölü bulmuş ve 911'i aramak için ölü kadının cep telefonunu kullanmış. Polis evde yirmi kadın bulmuş. Üçü personeldi, diğerleri onun "mallarıydı." Üçü on dört yaşından küçükmüş. Polise "Bay Ephraim" için orada olduklarını söylemişler. Büyük kızlardan birkaçı, on üç ve on dört yaşlarındayken yıllar boyunca ona hizmet etmeye zorlandıklarını söyledi. Büyüdüklerinde, Regina onları başka müşterilerin yanına yerleştirmiş. Ephraim'in soyadını ama yılda üç ya da dört kez gelirdi.

Rafe arkasına yaslandı, afallamıştı. "Vay .

"Biliyorum, değil mi? Ne pislik herif. Gençleri seviyor. Peki ya altın silah?"

Rafe'nin aklı karışmıştı. "Regina'nın olmalı.

Burnuna dokundu. "Tam bir tanesinde.

"Lanet olsun," diye nefes aldı Rafe. "Bu her şeyi değiştirebilir.

Kadın ona ihtiyatla baktı. "Nasıl?"

Ephraim Santa Rosa'dan. Harry Franklin olarak orada büyümüş. Santa Rosa'da sık sık fahişelerle birlikte olması bir tesadüf olamaz. Redding ya da San Francisco'da, hatta burada Sacramento'da bile fahişe bulabilirdi.

"Sence bu ne anlama geliyor?"

Gerçekten ne düşündüğünü söylemekte tereddüt ediyordu çünkü patronlarına yapacağı tek bir telefonla Erin onu bu davadan alabilirdi ve Rafe'in bunu sonuna kadar götürmesi gerekiyordu. Ama bugün onu görmeye gelerek ve kulak misafiri olduğu bu bilgiyi ona vererek kendini riske atmıştı. Arkasını kollayacağı konusunda ona her zaman güvenmişti, bu yüzden daha söyleyemeden ağzından kaçırdı

fikrini değiştirdi. "Annesi Santa Rosa'da bir huzurevinde.

"Ohhh," diye nefes aldı. 'Belki o da onu ziyaret ediyordur. Belki onu oraya çekebiliriz.'

'Ya da belki başka nerede saklanabileceğini biliyordur. Gideon'a söylemem gerek.' Kesinlikle bu gelişme hakkında. Muhtemelen Burton'ın annesini ziyaret etmeyi denediğinden değil.

Erin kaşlarını çattı. "Unutma, ben-
İşte. Anladım. Sen burada değilsin. Nasıl olsa , biliyorsun.'
Omuz silkti. "Biliyorum. Benim için sorun yok. Sadece kayıt dışı kalsın, tamam mı?'

Rafe aranan ve Gideon cevap verdi üzerinde ve önce
Yüzük. "Sorun ne?" diye sordu. "O iyi mi?

'Mercy iyi, ama konuşmamız gerek. Ben evimdeyim. Bu çok önemli.'

"Yola çıkıyorum.

On bir

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 15.45.

Mercy, Sokolov'ların yemek masasının en uzak köşesine oturmuş, mümkün olduğunca az yer kaplamaya çalışıyordu. En azından şimdi biraz daha az bunaltıcıydı. Otuz dakika önce mutfak, yemek odası, oturma odası, hatta tüm ev duvardan duvara Sokolov'larla dolmuştu. Irina'nın sekiz çocuğundan altısı, dokuz torunuyla birlikte gelmişti. Kayıp olan sadece - herkesi dehşete düşüren bir şekilde- Los Angeles'a taşınan savcı Jude ve o gün vardiyada olan itfaiyeci Patrick'ti.

Mercy'yi karşılamaya, ona hoş geldin demeye gelmişlerdi ve bu Mercy'nin içini ısıtmıştı - ta ki gürültü o kadar artmıştı ki tek düşünebildiği kaçmak olmuştu. Ama dışarıda yürüyüşe çıkamazdı çünkü Ephraim dışarıda bir yerlerdeydi.

Neyse ki Rafe ve Sasha dışındaki tüm Sokolov çocukları kendi evlerine gitmişlerdi. Hâlâ evde yaşayan en küçükleri Zoya, genç kızın deyimiyle odasına 'sürülmüştü'. Mutfağı kendi isteğiyle terk etmemiş, Farrah'yla hemen kaynaşmıştı. Lise son sınıf öğrencisi doktor olmak istiyordu ve yemek boyunca Farrah'a üniversitedeki araştırma pozisyonu hakkında yüzlerce soru sormuştu.

Zoya kalsaydı Mercy'nin umurunda olmazdı, çünkü toplu göçten hemen sonra 'Mercy'ye yardım etmenin' yolları tartışılmaya başlanmıştı. Ancak Mercy dinlemekte zorlanıyordu, hâlâ Rafe'nin anlattıklarının etkisindeydi.

ona yolda söylemişti.

En azından biraz uyumuştı. Onu, ailesinin evine gitmelerine yirmi dakika kalana kadar uyandırmamıştı; yüzüne biraz su çarpması ve düzgün bir kıyafet giymesi için yeterli bir süreydi. Bu da onu şaşırtmıştı. Aslında ailesinin yemek masasına yoga pantolonu ve Hello Kitty sweatshirt'üyle geleceğini düşünmüştü. Erkekleri hiçbir zaman gerçekten anlamamıştı.

Ama Rafe'in onu güvende tutmak için elinden geleni yaptığını anlamıştı. Sasha arabayı sürerken Gideon ön koltukta oturuyordu. Farrah ve Daisy, silahlı olduğu belli olan Erin Rhee ile birlikte gelmişlerdi.

Çünkü Rafe, Ephraim'in silahlı olduğunu ve havaalanından kaçırılma girişiminden sonraki saatlerde en az üç kişiyi öldürdüğünü açıklamıştı. İkiisi tamamen masum olan üç kişi. Havaalanındaki zavallı kadın, kostüm mağazasındaki masum bir üniversiteli kız ve fuhuş çetesi işleten bir kadın. Aman Tanrım.

Ephraim Burton'ın bir canavar olduğunu biliyordu ama üç kişi ...

Kaçmak istiyordu ama hiçbir yer güvenli değildi. Ephraim dışarıda bir yerlerdeydi, elinde en az iki tabanca vardı ve yoluna çıkan herkesin boynunu kırıp öldürüyordu. Tek başına kaçarak bu odadaki hiçbir insanı tehlikeye atamazdı.

Biri aceleci, diğeri aptaldı. Olabilirim ama aptal değilim.

"Mercy? Gideon sordu, sesi onun düşüncelerini yarıp geçti. "Ne düşünüyorsun?

İç çekti. "Özür dilerim. Dinlemiyordum."

"Burası çok gürültülü," diye mırıldandı Rafe. "Gitmek ister misin? Kadın başını salladı. Herkes ona yardım etmek için burada toplanmıştı. Onu hasta etse bile odaklanacaktı. At

En azından artık en yakın tuvaletin nerede olduğunu biliyordu. "Tekrar edebilir misiniz lütfen?" diye sordu.

Gideon'un gülümsemesi nazikti. 'Elbette. Daisy senin için şehirdeki televizyon kanallarından birinde bir muhabirle röportaj ayarladı. Sakıncası yoksa bu akşam.

Mercy başını salladı. 'Bu işi bitirmek daha iyi. Ortada bir hikâye olmadığını görürlerse belki diğer haber araçlarının bizi rahat bırakmasını sağlarlar.

"Sizin ağzınızdan Tanrı'nın kulaklarına," dedi Karl. "Ve video artık bulabildiğimiz hiçbir web sitesinde yok.

Mercy'nin yüzü kızardı. O videoyu ilk kez görmek hayatının en kötü beş anından biriydi. Bu kadar klinik bir şekilde tartışıldığını duymak zordu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Seninle istasyona geleceğiz," dedi Karl kararlılıkla. "Yalnız kalmana izin vermeyeceğiz.

Mercy itiraz etmek için ağzını açtı ama tekrar kapattı. Bu ailenin desteğini reddetmek çok kaba bir davranış olur.

"Ama Mercy'nin daha sonra sessizliğe ihtiyacı olursa, ona izin vereceğiz, değil mi baba? Rafe söyledi.

Karl başını salladı. "Tabii ki.

Mercy başıyla onayladı. "Teşekkür ederim. Sonra içgüdülerine uyararak eğilip yaşlı adamın sakallı yanağını öptü. 'Hepiniz çok harikasınız. Gideon'un sizi neden bu kadar çok sevdiğini anlayabiliyorum.

Karl gerçekten kızardı.

Gideon, 'Eden'in ticaret uygulamalarını kullanarak onları izleme fikrine geçelim,' diye devam etti. 'Büro'daki patronuma mobilya ve el sanatları hakkında bilgi verdim. Eden ürünlerinin olası tüm örneklerini bulmak için çalışan bir ekipleri var. Bize bu ipucunu getirdiğiniz için teşekkür ederim.

Mercy gülümsemesini ılımlı tuttu. "Her zaman.

Rafe onun yanında . "Bu sesi hatırlayacağım. Eğer sen

bana doğrultursan, kaçarım.'

Gideon başını salladı. "Hadi ama Rafe, şaka yapmayı bırak.

"Değilim," diye itiraz etti Rafe. "Malikânenin efendisi gibi davranıyorsun, Gid.

Sasha, "Elin biraz ağır, Gideon," diye onayladı.

Gideon, küçük köpeğı Brutus'u göğsüne bastırmış olan Daisy'ye sorgulayan bir bakış fırlattı. "Ben İsviçre'yim," diye açıkladı Daisy. "Yardım için bana bakma.

Gideon içini çekti. 'İyi iş çıkardın, Mercy. Teşekkür . Ama lütfen bunu kolluk kuvvetlerine bırak.

Mercy başını salladı, yüzünde aynı gülümseme vardı. O ve Rafe üzerlerine düşeni yapmış, şüphelerini FBI'a bildirmişlerdi. Ama bunu başkasının kucağına bırakmak istemiyordu. Bu işe dahil olmak istiyordu. Artık Rafe'in neler yaşadığını, yaptığı işi elinden alınacağı korkusuyla kendine sakladığını biliyordu.

"Elbette," diye söz verdi. "FBI için sanal bir elek olacağım.

Gideon'un kaşları ona inanmadığını gösteriyordu. "Öyle olduğunu gör.

"Ephraim'in kostüm mağazasından ayrıldıktan sonra nereye gittiğı hakkında daha fazla bilgimiz var mı? Rafe sordu ve Mercy konuyu değıştirdiğı için minnettar oldu.

"Hayır, henüz değıl," diye itiraf etti Gideon. 'Ama bu bir şey ifade etmiyor. Ben de sizin kadar bu davanın dışından bakıyorum.

Çünkü kendisini geri çekmiş, onu güvende tutmak için izin almıştı. Yine kaçmak istedi, üzerinde dolaşan herkesten uzağı. Onu gerçekten anlıyor gibi görünen Rafe hariç herkesten.

"Peki ya madalyon?" diye sordu Daisy. 'Federaller geçen hafta CNN röportajcısına bir fotoğraf verdi. Kimse söyledi mi

tasarımı gördüler mi?'

Çünkü Molina'nın umudu buydu - diğer kaçakların Eden sembolünü görüp ortaya çıkması.

"Şimdilik hayır," dedi Gideon. 'En azından kimse FBI ile temasa geçmedi. Erin, SacPD bir şey duydu mu?'

Erin başını salladı. 'Belki de madalyonun sadece bir resmini yayınlamalı ve gören olup olmadığını sormalıyız. Haber bülteninde kayboldu. Bir sürü detayın arasında sadece bir cümlelik bir söz vardı.

Gideon başını salladı. 'Bu noktada bu çok doğrudan. Eden'in onları aradığımızı bilmesini istemeyiz.

Daisy tereddüt ederek dudağını ısırды. 'Ya Mercy bu akşamki röportajı sırasında Eileen'in madalyonunu takarsa? Muhabire bundan bahsetmemesi için talimat verebiliriz, ama eğer birisi bunu onun üzerinde görürse ...'

Hayır. Mercy istedi. Hayır! Hayır! Ama bir şey söylemedi. kelime, kendi içine çekiliyor.

"Özür dilerim Mercy," dedi Daisy çabucak. "Kötü bir fikirdi. Unut .'

O sırada masada bir sessizlik oldu, herkes sanki bunun kötü bir fikir olduğuna karşı çıkmasını bekliyormuş gibi ona bakıyordu. İyi bir fikir olduğunu düşünüyorlardı, Mercy bunu söyleyebilirdi. Ama ben yapamam.

Rafe onun elini kendi eliyle kapattı. 'Görüşmenin kendisi yeterince zor olacak. Mercy'nin kendine güvenmesi gerekiyor ve boğazındaki madalyon yüzünden TSSB atakları geçiriyorsa bunu yapamaz.

Rafe'in sözleri tam yerine oturmuştu. TSSB tam olarak onun yaşadığı şeydi. Gerçektir. Ama gerçekten iyi bir fikri reddetmek için iyi bir neden değildi. Bu sadece bir madalyon. Sadece gümüş. Sadece mücevher.

"Haklısın," diye kabul etti Daisy. "Aptalca bir fikirdi.

"Hayır, aptalca değil. Mercy kendi sesini duyunca irkildi

ses. Zekice. Ayrıca Ephraim Burton izliyorsa onunla alay etmenin de bir yolu. Belki onu o kadar kızdırır ki dışarı çıkmasını sağlar, düşüncesizce bir şey yapmasına neden olur.

Rafe başını sallıyordu. "Bu fikirden hoşlanmadım. Hem de hiç. Mercy, "Ben de öyle," dedi, sesinin Rafe'nin sesine benzemediğine şükrederek.

titriyordu. 'Ama son yirmi dört saat içinde üç kişiyi öldürdü. Üç kişiyi. Bunlardan en az ikisi - havaalanındaki minibüsçü kadın ve kostüm mağazasındaki üniversiteli çocuk - doğrudan bana olan takıntısının sonucu olarak öldürüldü. Genelevdeki madam hakkında hiçbir fikri yoktu. 'Neden saplantılı olduğunu bilmiyorum, kaçtığım ve bununla başa çıkamadığı dışında, ama bu devam ederse daha fazla insan ölebilir. Madalyonu takmanın bana hiçbir maliyeti yok.

Rafe, "Bu size huzur kaybettirir," diye itiraz etti.

"Benim huzurum, Ephraim'in yoluna çıkan masum insanların hayatından daha önemli değil.

Sesi dikkatini çekti ve Rafe'ye döndüğünde annesinin gözlerini sildiğini gördü. "Sen iyi bir insansın, Mercy.

Mercy bir gece önce kendisini rahatlatan kadına küçük bir gülümseme göndermeyi başardı. "Teşekkür ederim. Bir nefes aldı ve dikkatle verdi. 'Ama Eileen'in madalyonunu takmama gerek yok. Kendiminkini yanımda getirdim. Gideon'un gözleriyle buluştu. "Ve annemin.

Gideon kıpırdamadan durdu. "Sen ne?

Başını salladı. 'Madalyon annemden bana kalan tek şeydi ve senin ona sahip olmayı hak etmediğini düşünüyordum ama yanılmışım. Bu yüzden sana vermek için getirdim.

Gideon sessizce, "Onları getirmene gerek yoktu, Mercy," dedi.

İç çekti. "Biliyorum ama senden bir şeyler saklamaktan yoruldum.

Masaya doğru eğildi ve onun ellerini kavradı. "Teşekkür ederim

Seni. Bugün John'u arayacaktım. Aradığımda benimle kalırmısın?'

Irina'nın daha fazla laf sokması Mercy'nin tekrar gülümsemesini sağladı. "Tabii ki.

Erin boğazını temizleyene kadar masa sessizliğe gömüldü. "Bir sorum var," diye başladı, sonra telefonu masanın üzerinde titremeye başlayınca durdu. Ekranı kontrol etti, sonra sıkıntıyla Rafe'e baktı. "Ben Tiff.

Rafe, Lütfen al," dedi.

Erin başını sallayarak izin istedi ve mutfağın dışındaki koridora çıktı.

"Tiff kim? Mercy sordu.

"Teğmenimizin kâtibi," dedi Rafe. 'Santa Rosa'da öldürülen madamla ve bu sabah June Lindstrom'un cesedinin bulunmasıyla ilgili bilgileri aktaran oydu. Başka ceset bulunursa bize haber vereceğine söz verdi.

"Yani üçten fazla," diye mırıldandı Mercy ve kimse ona itiraz edecek bir şey söylemedi. Erin içeri girip yüzünü asana kadar kimse bir şey söylemedi.

"Yaşlı bir kadın şehrin kuzeyindeki evinde torunu tarafından ölü bulundu. Göğsünden iki kez vurulmuş. Mermi 45'lik gibi görünüyor ama adli tabip otopsi yapıp mermiyi balistik incelemeye gönderene kadar kesin bir şey söyleyemeyiz. Katılma başlamış, yani en az sekiz saat önce ölmüş.

"Burton'ın altın silahı üniversiteli çocuk üzerinde kullanmak istememesinin nedeni oydu," dedi Rafe acı acı. Bu yüzden onun boynunu kırdı. Burton kostüm mağazasında genç kadını öldürdüğünde susturuculu altın renkli bir silah taşıyordu - Santa Rosa'daki madamdan aldığı bir silah. Üniversiteli çocuğu vurmak ve kurşunun yaşlı kadınla eşleşmesini istemedi.

Ama ölüm mantıklı gelmiyordu. Hiçbiri mantıklı değildi ve gözyaşları Mercy'nin boğazını yaktı. "Neden yaşlı bir kadını öldürdü?"

"Görünüşe göre orada uyumuş," dedi Erin nazikçe. 'Yatak yapılmamıştı ve duş kullanılmıştı. Parmak izi için toz alacaklar ve kaybetmiş olabileceği saçlar için kanalizasyonları tarayacaklar. Olayla şu anda şerif departmanı ilgileniyor. Bir noktada FBI'nın devralacağını tahmin ediyorum.

Gideon sandalyesine yığılmıştı. "Bu piçi bulmalıyız, hem de hemen.

Mercy omuzlarını dikleştirdi. Geri gelmesinin nedeni buydu. 'Yem olabilirim. Beni kullanın.

İki yüksek sesli hayır sesi onu irkiltti. Gideon sandalyesinden yarı , ona yaklaşmak için masaya yaslanmıştı. Rafe ayağa fırlamış, babasının o sabah kendisi için yaptığı yepyeni bastonun sapını sıkıca kavrayarak daha uzun boylu duruyordu.

Rafe sıkılmış dişlerinin arasından, "Yem olmana izin vermeyeceğim," diye homurdandı.

"Hayatta olmaz," diye ekledi Gideon.

Farrah afallamış görünüyordu. 'Mercy, lütfen. Bunu iyice düşünelim.'

Mercy, Rafe ve Gideon'u görmezden gelerek yorgun bir gülümsemeyle Farrah'a döndü. "Evet. Geri döndüğümde Eden'ı bulmada bir rolüm olacağını biliyordum. İşte bu kadar. Erin mi? Sen ne düşünüyorsun?"

Erin tereddüt etti, sonra başını salladı. "Sanırım bunu başarabiliriz, ama sadece benim patronum ve Gideon'un patronu kabul ederse ve sadece çok fazla destek sağarlarsa.

"Erin," diye Rafe.

Erin bakışlarını düşürmedi ve Rafe'in gözleriyle doğrudan buluştu. "Rafe. Bu böyle devam edemez. Her yerde masum insanları öldürüyor.'

"Hayır. Gideon başını şiddetle sallıyordu. "Buna izin vermeyeceğim.

Mercy şaşırtıcı derecede sakin hissetti. 'Senden izin istemedim. Erin, ne yapmamı istiyorsun?'

'Şimdilik bir şey yok. Biraz dinlenir misin? Erin ters ters Gideon'a baktı. 'Eğer hiçbir şey yapmazsak, onu yakalayacak, Gideon. Kafayı takmış. Vazgeçmeyecek. Ve WITSEC dışında bu güvenlik seviyesini sonsuza kadar koruyamayız. Er ya da geç bir şeyler kayacak ve kız korumasız kalacak. İşte o zaman saldıracak, eğer önce onun icabına bakmazsak. Eğer yetkililer kabul ederse, Mercy'nin tam bir kapsama alanına sahip olması için bunu ayarlayacağız.

Mercy, kardeşinden ve kendisinden gelen bakışları görmezden gelerek, "Hâlâ buradayım," dedi. Bocaladı, Rafe'in ne olduğundan emin değildi. Arkadaşı olduğuna karar verdi. Bu kelime şu an için mükemmeldi. 'Gideon, bu senin kararın değil. Senin de değil, Rafe. Bu benim kararım ve evet demeye karar veriyorum.

O anda kapı çaldı ve Irina kapıyı açmak için aceleyle uzaklaştı, ancak Mercy'ye başparmağıyla onay vermek için kapı aralığında durakladı. 'Cesurca,' dedi.

Umarım öyledir. Eminim öyledir.

Bir dakika sonra, Rafe ve Gideon ona ters ters bakmaya devam ederken, Irina geri döndü, yanında parlak sarı saçlı, çok uzun boylu bir adam vardı. Bir şekilde tanıdık geliyordu.

Mercy onun kendini tanıtmadan saniyeler önceki yüzünü hatırladı. Gideon'un kaçırıldığı gece katili bulmasına yardım eden FBI . Adamın yardım etmek için tam olarak ne yaptığından emin değildi ama Gideon ona çok şey borçlu olduklarını söylemişti.

"Ben Özel Ajan Hunter," dedi adam. "Resmi ifadenizi almak için buradayım, Dedektif.

"Benim mi? Erin kafası karışmış bir halde sordu. "Hayır," dedi Rafe. "Benimki. Merhaba, Tom.'

Tom masanın etrafına baktı, gerginliği açıkça hissediyordu.
"Kötü bir zaman mı?

"Hayır, değil," dedi Rafe ona. "Babamın çalışma odasını kullanabiliriz.

Ama Karl ayağa kalkmıştı ve hâlâ şaşkın görünüyordu. Bekle.
Sen Tom Hunter mısın?"

Tom'un dudakları neredeyse gülümseyerek kıvrıldı.

"Evet, efendim. "Tom Hunter mı? Karl bastırdı.

"Oldukça yaygın bir isim," dedi Tom, gözlerinin gülerek. "Tek kişi ben olamam.

Karl başını salladı. "Boston'u üç yıl üst üste finale taşıyan Tom Hunter mı?

Tom şimdi biraz utangaç görünüyordu. "Evet, efendim. Ama bu bir ömür önceydi.'

"Bir yıl önceydi," diye itiraz etti Karl. 'Oyunu bıraktığını duyduğumda çok üzülmüştüm. Seni sahada izlemek bir zevkti.

Mercy'nin kafası karışmıştı. "Court mu?"

"O bir NBA oyuncusu," diye açıkladı Karl.

"Öyleydi," diye düzeltti Tom. "Şimdi Büro'dayım.

Rafe'nin ağzı açık kalmıştı. "Vay anasını. Daha önce bağlantı kuramamıştım. Lanet olsun.' Irina'ya özür dileyen bir bakış fırlattı. "Özür dilerim anne.

'Sorun değil,' dedi kıkırdayarak. 'Raphael, kibar ajanı babanın ofisine götür. Ben çay getireceğim.

Tom, 'Buna gerek yok Bayan Sokolov,' diye itiraz etti.

'Saçmalık. Sen git. Şimdi.' Hem Rafe'yi hem de Tom'u kışkırladı.

ellerinin bir hareketiyle.

İkisi gittikten sonra Mercy, "Bu çok tuhaftı," dedi.

Farrah, "Son yirmi dört saat çok tuhaftı," diye onayladı.

Daisy kaşlarını öfkeyle çatarak Gideon'a döndü. 'Sen mi

onun kim olduğunu biliyor musun?'

Gideon başını salladı. 'Basketbolu takip etmiyorum. Onun etkileyici bilgisayar becerilerine sahip çaylak bir menajer olduğunu sanıyordum.

Daisy, 'O zaman onu radyo programıma çıkarmamız gerekecek,' dedi.

Gideon hoşnutsuz görünüyordu. 'Böyle bir şey yapmayacaksın. Artık farklı bir işi var ve bu tür bir ilgiyle karşılaşmak istemeyebilir. Bu onun işini olumsuz etkileyebilir.

Daisy suratını Lanet Ama haklı olduğunu biliyorum.'
astı. olsun. ben O
koluna sapladı onunla parma gülümsediğinde, biraz
k

Kendini beğenmiş bir şekilde. 'Bu sefer haklısın. Bu seferlik. Koca kafalı olma.'

"Bunun için çok geç," diye mırıldandı Mercy ve Sasha bir kahkaha attı.

O senin kardeşin. Bende beş var, bu yüzden acını anlıyorum. Bize işe yaramazmışız gibi davranıyorlar.

"Hayır," diye ısrar etti Gideon. 'Onu daha yeni geri aldım. Onu tekrar kaybetmek istemiyorum.

"Hâlâ buradayım," diye seslendi Mercy. 'Hâlâ seni duyabiliyorum. Ve beni kaybetmeyeceksin.

Bunun gerçekten doğru olmasını umuyordu. Ama kahretsin. Ephraim zaten üçü masum dört kişiyi öldürmüştü. Hemen şimdi bir şeyler yapmalıyım.

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, :50

Sokolov'ların evinde hiçbir şey olmuyordu. Ephraim boğ bir ev arayışının başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından günün büyük bir kısmını burada geçirmişti. Her iki boş ev de aslında doluydu - birinde yaklaşık iki düzine bağımlı, diğerinde ise meth yapan iki adam vardı.

Ephraim hiçbirine bulaşmak istemediği için Sokolov'ların evine gitmişti ve iyi ki de gitmişti. En azından altı arabalık bir garaja giren iki cip dolusu insanı görecektik kadar zamanında gelmişti. Dürbününden Mercy'nin gri bir Chevy Suburban olan öndeki cipin arka koltuğunda oturduğunu görmüştü. İkinci araç mavi bir Range Rover'dı ve direksiyonunda küçük bir kadın vardı.

En azından camlar renkli değildi ve araçlar resmi kolluk kuvvetleri gibi görünmüyordu. Mercy'nin kişisel koruması vardı ama resmi bir koruma yoktu. Bu işleri biraz daha kolaylaştırırdı.

Dedektif - Raphael Sokolov - Suburban'ın yolcu koltuğunda oturuyordu, direksiyonda ise Gideon Reynolds vardı. Reynolds'u görünce Ephraim'in üzerine atılıp onu vurarak öldürmek istemesine neden oldu.

Ama garaj kapısı hızla indirilmiş ve Ephraim kara kara düşünmeye ve öfkelenmeye terk edilmişti. DJ'in onun ölümü hakkında yalan söylediğini Pastor'a kanıtlamak için Mercy'ye ihtiyacı vardı. Ama Gideon'un istiyordu. Herifin son nefesini verişini izlemek istiyordu ama adamın gözlerini oymadan önce değil.

Ne de olsa adalet buydu.

Evdeki hiç kimse umurunda değildi. Mercy'nin yaşamasını, Gideon'un taş gibi ölmesini ve Sokolov polisinin sefil hayatının geri kalanında acı içinde tekerlekli sandalyeye mahkûm olmasını istiyordu.

O da oturup izledi, her geçen an daha da sıkılıyordu. Bir sürü insan daha gelmişti - daha fazla Sokolov, diye düğündü Ephraim, tabak çanak taçıyan ve gürültücü çocuklarla uğraşan sarıların çokluğundan. Son bir saat içinde hepsi gitmişti ama Mercy, Gideon ve Sokolov polis kalmıyordu. Bu yüzden Ephraim olduğu yerde kalmıştı.

Eve yaklaşmak istedi ama buna cesaret edemedi. Mercy'nin geldiğini görmüştü ve şimdi onun aslında bu evde kalmadığını biliyordu, bu da gidemeyeceği anlamına geliyordu. Gittiklerinde onları takip etmesi gerekiyordu. Mercy'nin nerede uyuduğunu öğrenmesi gerekiyordu. Onu gafil avlaması gerekiyordu.

Evin görüntüsü bulanıklaştığında gözlerini kırıştırdı. Yorgun olmamalıydı. Büyükannesinin yatağında harika bir gece uykusu çekmişti. Uyanık kalmak için yanaklarına hafifçe vurarak başını salladı. Düşünmesi gerekiyordu. Plan yapmalıydı. Mercy'nin ne kadar kalacağına bağlı olarak bir süre Eden'den uzak kalabilirdi. Onun çıkmasını bekleyebilirdi ama bu en az günler sürebilirdi.

Nakit paraya ihtiyacı vardı ve aniden yeni bir endişeye kapıldı. Cebinden yeni ön ödemeli akıllı telefonunu çıkararak bankacılık uygulamasını açmaya gitti, sonra indirmediğini fark etti. Wi-Fi'ye bağlı olmadığı için tahmin ettiğinden daha kısa sürede veri eklemek zorunda kalacağı gerçeğini kabullenerek işlemi başlattı.

Uygulama yavaşça indirilirken Ephraim kaşlarını çatarak telefona baktı. En azından telefonu elde etmek sandığından daha kolay olmuştı, sadece dükkânın dışında oturan çocuklardan birine bira ve sigara rüçveti vermesini gerektirmişti. Çocuk ona bir kapaklı telefon, bir akıllı telefon, bir çift ucuz dürbün ve veri ve dakika taşıyan birkaç ön ödemeli kart almıştı.

Dükkâna kendisi de girebilirdi ama o sabah çaldığı kılıklardan birini giymesine rağmen riske girmek istememişti. Kendi annesinin onu tanımayacağından emindi.

Tabii ki annesi artık kimseyi tanımıyordu. Son üç ziyaretinde de kim olduğunu bilmiyordu. Uzun zamandır geri dönmemişti.

Ve şu anda annesini düşünmek istemiyordu. Yabancılarla yalnız başına ölüyor olması yeterince kötüydü. Onu yıllar önce Eden'a götürmeliydim. Bunca zaman ona kendim bakmalıydım.

Ama istememişti. Ağabeyi onun suçlarına karışmasını istememişti ama ağabeyi çoktan ölmüştü. Gideon tarafından öldürölmüştü. Ephraim ona haberi vermeye geldiğinde annesinin acı dolu hıçkırıklarını hâlâ hatırlıyordu. O zaman onu da yanında götürmeyi teklif etmişti ama o reddetmişti. Oğlunu kaçıran adamları görmeye tahammöl edemeyeceğini söylemişti.

Ama anne, onu öldüren çocuk öldü. Waylon tarafından öldüröldü. DJ'in babası Belmont, çocuğun annesi ikisini Waylon'un kamyonetinin kasasına sakladığında. Waylon onları fark ettiğinde, Gideon'u öldürmüş ve Rhoda'yı cezalandırmak için geri getirmişti. Ya da öyle iddia etmişti. Belli ki Waylon da ona yalan söylemişti, çünkü Gideon hayatta ve iyiydi. Ephraim'in kardeşi toprakta çürürken, Gideon hayatının tadını çıkarıyordu.

"Anlamıyorsun," diye ağlamıştı annesi. 'Onu öldüren çocuktan bahsetmiyorum, umarım haklısındır ve ölmüştür, çünkü bulursam kendim öldürürüm. Ben onu oraya çeken ve bunca yıldır tutsak eden insanlardan bahsediyorum. İkiniz de burada, benimle olmalıydınız. Benimle kal, evlat. Benimle kal ve geri dönme.'

Ama Ephraim geri dönmüştü çünkü Pastor'un bunca yıldır 'onlar için idare ettiği' para onundu ve onu alana kadar Eden'dan ayrılmayacaktı. En azından Pastor'un kendisine verdiği maaşı koruyacak kadar akıllı davranmış, 'Eden hesabından' alabildiği kadarını ne Pastor'un ne de DJ'in erişebildiği özel bir banka hesabına aktarmıştı.

Banka uygulaması nihayet indirmeyi bitirmişti ve o

Eden hesabına hızlıca giriş yaptı. Ve kısmen dehşet, kısmen hüsrana ama çoğunlukla öfke dolu bir nefes verdi.

Sıfır. Sıfır dolar ve sıfır sent. Pastor onu temizlemişti.

Bir hafta önce New Orleans'a gitmeden önce önemli miktarda para aktarmış olduğu için rahatlamıştı ama bu rahatlama saf öfkenin gölgesinde kalmıştı.

"Orospu çocukları," diye hırladı, yeni telefonundaki bankacılık uygulamasını kapattı ve farklı bir sonuç almayı umarak yeniden açtı. Tabii ki hâlâ sıfır görünüyordu. Bu hesapta daha birkaç gün önce elli bin dolar vardı. Hesabı kendisinin temizlemiş dilerdi ama dikkat çekmemek için para çekme işlemlerini hep düşük tutardı. Eden hesabını öncelikle annesinin bakımevi masraflarını ödemek için kullanıyordu ve Pastor bunu biliyordu. Pastor her zaman hesapta fahiş ücretleri karşılayacak kadar para olduğundan emin olurdu.

Ama artık değil. Ephraim ekrana baktı ve onları neyin uyardığını merak etti. gereken yerde olmadığını ne zaman fark ettiklerini merak ediyordu. Pastor'un New Orleans'tayken Regina'yı aradığı üç telefon görüşmesini düşündü.

Siktir. Biletler. Onları uyaran şey .
Biletleri Eden hesabından almıştı.

Tanrım. Çok aptalım. Ama ekranda Mercy'nin yüzünü görünce, onun hâlâ hayatta olduğunu fark edince sarsılmıştı. Miriam'ının öldüğünü, madalyonunun polis gözetimine alındığını görmek. Sağlıklı düşünemeyecek kadar sarsılmıştı ve bu şimdi onu kışkırtıyordu.

Biletleri güvenli dizüstü bilgisayarından aldığı için - en azından o sırada güvenli olduğunu düşünmüştü - kimsenin bilmeyeceğini düşünmüştü ama elbette Eden hesabını izliyorlardı. Ya da DJ öyleydi, şerefsiz. Ephraim

Pastor'a koştuğunu ve kulağına bir şeyler fısıldadığını görebiliyordu. Eski telefonunu kırmısaydı hâlâ onu takip ediyor olacaktardı.

Dondu kaldı, sonra yeni telefonu kapattı. Muhtemelen şu anda hesaba erişmeye çalıştığını biliyorlardı. Hatta banka hesabı üzerinden yerini bile takip edebilirlerdi. Bunun mümkün olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama eğer mümkünse DJ bunu nasıl yapacağını öğrenmiş olmalıydı.

Ephraim muhtemelen paranoyakça davrandığını biliyordu ama ürkmüştü ve bundan nefret ediyordu. DJ'den minnet duygusu olmayan sefil bir solucan olduğu için nefret ediyordu. DJ'i kanatları altına aldığı ve ona oğlu gibi davrandığı için Pastor'dan nefret ediyordu.

Baba-oğul ilişkileri DJ'in gerçek babası ölmeden yıllar önce başlamıştı. Waylon, Ephraim'in kardeşinin öldürülmesinden birkaç gün sonra kalp krizinden ölmüş ve DJ'i on yedi yaşında yetim bırakmıştı. Pastor o zaman devreye girmiş, DJ'i evine almış, adeta evlat edinmişti. Zavallı küçük yetim ocuk.

Ephraim homurdandı. On yedi yaşı DJ'in kendi başının çaresine bakması için yeterli bir yaştı ama Ephraim dahil hiç kimse bunu Pastor'a söylemeye cesaret edememişti. Çünkü Pastor, DJ henüz dokuz yaşındayken onun veliahtı olacağını ilan etmişti.

Marcia, Pastor'un gerçek çocuklarıyla ortadan kaybolduktan hemen sonra. İvizler, bir erkek ve bir kız. Ephraim'in kalbi göğsünde tekledi. Pastor'un ilk karısını ve çocuklarını yıllardır düşünmemişti. Ephraim on sekiz yaşında ve korkmuşken ve Pastor Eden'i ilk kez yarattığında Kurucu İhtiyar rolüne itildiğinde Marcia da ona bir tür annelik yapmıştı.

"Sonsuza dek sürmemesi gerekiyordu," diye mırıldandı Ephraim. Marcia iki kızıyla birlikte ortadan kaybolmadan önceki gece Kurucu Yaşlılar konseyine böyle demişti.

Çocukları. Daha sonra Waylon, kadının kapıdan kaçtığını ama muhtemelen vahşi bir hayvandan kaçmaya çalışırken çocukları da yanına alarak bir vadiden aşağı düştüğünü iddia etmişti. Ama Waylon, hayvanların onu yine de bulduğunu iddia etmişti. Kalıntıların bir haftadan uzun bir süre sonra bir vadinin dibinde bulmuştu.

Ephraim o sırada şüphelenmekten fazlasını yapmıştı ama Waylon yalan söylemezdi. Ya da o öyle sanmıştı. Daha iyi bilmeliydim. Waylon Marcia ve çocukların öldüğünü iddia ettiğinde de, Gideon'un öldüğünü iddia ettiğinde de. Ve sonra DJ Mercy'nin öldüğünü iddia ettiğinde.

Hepsinin yalan söylediğini bilmeliydim.

Çünkü bu bir saçmalıktı. Cennet tarihinde hiç kimse herhangi bir tür hayvan tarafından yutulmamıştı. Bu sadece üyelerin kalplerine kaçmaya çalışmayacakları kadar korku salmanın bir yoluydu. Muhafızları kendileri öldürüyor ve cesetleri 'yutulmuş' gibi görünmeleri için parçalıyorlardı. Waylon, Marcia ve çocuklara ait olabilecek üç ceset bile üretmişti.

Ama kalıntılar kesin bir şey söylemek için fazla karıştırılmıştı.

Ephraim o zamanlar buna inanmıştı, her ne kadar kendisi de yeterince baş belası öldürmüş ve parçalamış olsa da. Ama Marcia'nın kaçtığına inanmak istemişti. Kendi kocasının onun ve iki çocuğunun ölümünü emredebileceğini kabul etmek istememişti.

Marcia ve Pastor'un kendi kızları on iki yaşına girmek üzereydi ve erkeklerden biriyle evlendirilecekti. Kendi kızının 'istismar edilmesine' dayanamamış ve Pastor'un bir istisna yapmasını sağlamaya çalışmıştı ama Pastor bunu reddetmişti. Papaz bunun anarşiye neden olacağını söylemişti ve haklıydı da.

Ephraim geriye dönüp baktığında Pastor'un gerçeği bilip bilmediğini merak etti. Artık Ephraim Waylon'ın yalan söylediğini biliyordu.

Gideon'un cesedini bulunca Waylon'ın Marcia'nın çocukları hakkında da yalan söylediğini düşündü. Ama Pastor biliyorsa bile bunu belli etmemiştir. Bunun yerine gerçekten kederli görünmüş, Waylon'ın oğlunu kanatları altına almıştır.

Ephraim, Marcia'nın hâlâ hayatta olup olmadığını ve eğer hayattaysa, Federallerle işler kızırsa onu saklayıp saklamayacağını merak ediyordu. Yirmi dört yıl olmuştu. Bernice ve Bo şimdi otuz yedi yaşında olacaktı. Bernice'i götürdüğü için o zamanlar çok kızgındı. Onu kendi karısı yapmak için uğraşıyordu.

Her neyse. Gerçek şu ki Papaz DJ'e oğlu gibi davranıyordu ve DJ'in Mercy hakkında yalan söylediğini bilmek bile Papaz'ın fikrini değiştirmeyebilirdi. Eğer bu olursa, tüm topluluğun fikrini değiştireceğim. Ephraim haksızlığa uğrayan taraf olacak ve üyeleri hem Papaz'a hem de DJ'e saldırmaya ikna edecek ve üyelerin intikamlarını almalarını izlerken arkasına yaslanıp gülecekti.

Ama Pastor'u cennetten kovmalarına izin vermeyecekti. Yaşlı piç ona offshore hesaplarının şifrelerini verene kadar olmaz. O zaman üyeler istediklerini yapabilirlerdi. Cennet'in milyonlarının gerçek sahibi olarak hayatının geri kalanında kumsalda oturup rom içeceği özel bir adaya doğru yola çıkacaktı.

Sokolov'un evine bir kez daha bakmak için dürbününü kaldırmıştı ki, yaklaşan bir aracın sessiz gürültüsünü duydu. Siyah bir SUV durmadan yanından geçerken eğildi.

Aracın Sokolov'ların evinin önüne park ettiğini görmek için direksiyonun üstünden baktı. Hay sikeyim. Bu resmi bir kolluk kuvvetinin aracıydı. Bu ilk değildi. Bütün öğleden sonra evin önüne siyah bir sedan park etmişti ama yerinden kıpırdamamıştı.

Şimdi siyah takım elbiseli, uzun boylu, sarışın bir adam cipten indi,

Sedan'daki adama bir çeşit kimlik göstermiş, sonra da eve girmiş.

Ephraim'in korktuğu şey buydu. Federaller ve polisler geliyordu. Sırf mahalleye uymayan hurda bir arabada çok yakın oturduğu için herhangi biri işine karışabilirdi ve arabasını ararlarsa Büyükanne'nin tüfeğini, Regina'nın altın tabancasını, kendi tabancasını ve üniversiteli çocuğun 22'liğini bulacaklardı. Bagajda yapılacak bir aramada ise Büyükanne'nin konserve sebzeleri ile çaldığı ip ve koli bandı bulunacaktı. Federallerin konserveleri umursamayacağından şüpheleniyordu. Ancak silahlar başını büyük belaya sokabilirdi.

Bekleyecek başka bir yer bulması gerekiyordu, hem de hemen. Mercy burada kalmıyordu ve onu kaldığı yere kadar takip etmek istiyorsa ön kapıyı görebilmesi gerekiyordu.

Mahallede bir gezintiye çıkma ve gayrimenkulleri kontrol etme zamanı.

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, .20.

Rafe, Tom Hunter'ı ailesinin evinden geçirip babasının ofisine götürdü. Karl'ın masasının önündeki sandalyeleri işaret ederek birine oturdu ve Tom da aynısını yapana kadar bekledi.

"Seni en son Mercy'nin kaçırıldığı gece görmüştüm," dedi Rafe. Aslında o tek seferdi. "Seni tanıyamadığım için özür dilerim.

Tom'un gülümsemesi hüznüydü. 'Yapmadığına sevindim. Bazen biraz garip oluyor, özellikle de işimi yapmaya çalışırken. Ayrıca, o gece hepimiz Mercy'yi geri almaya odaklanmıştık.

"Teşekkür ," dedi Rafe sessizce. 'Ne yaptığından emin değilim

O gece yardım etmek için geldim ve bilmeme gerek yok. Ama teşekkür .' "Bir şey değil. Tom işaret etti. "Yaralanmalar bir kaltak, değil mi?"

Rafe başını salladı, bu adam ve eski kariyeri hakkında hatırlayabildikleri için beynini yokladı. "Sen de yaralandın.

Tom gözlerini devirerek "ACL yırtıldı," dedi. "Beni sezonun geri kalanı için bıraktı.

Rafe onu dikkatle inceledi. 'NBA'den FBI'a geçmek oldukça büyük bir sıçrama. Buna neyin sebep olduğunu sorabilir miyim?'

Tom'un gözlerinde bir şey kıpırdadı, biraz acı ve çokça hüznü bir şey. 'Ben ... ben de aynı zamanlarda birini kaybettim. Yeni bir başlangıca ihtiyacım vardı.

Rafe başını salladı. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu. Bella'yı, onunla birlikte hayatın nasıl olduğunu düşündü. O öldürüldükten sonra hayatının nasıl olduğunu. Mutlak ve zayıflatıcı keder. Bu, sık sık düşünmesine izin verdiği bir şey değildi. Mercy Callahan'la tanıştıktan sonra artık çok daha az acı veriyordu. 'Ben de o yollardan geçtim. Benimki daha çok bir sıçrama gibiydi. Çetelerden Cinayet Masası'na geçtim.

Tom onun bakışlarını tuttu, başıyla anlayışlı bir şekilde onayladı. "Henüz üniversitedeyken DEF CON'da Federaller tarafından işe alındım ama o zaman onları oyaladım. Bağlantım yıllar boyunca denemeye devam etti. Sakatlanmamdan birkaç ay önce ondan haber aldım ve Büro'yla hâlâ ilgilenip ilgilenmediğimi sordu. Zaten oyunu bırakmaya hazırdım, bu yüzden ona evet dedim, sezon bittikten sonra müsait olacağımı söyledim. Ama sonra ...' Bacağını işaret etti. "Şanslıydım. Bir sonraki sınıf başladığında Quantico'daki temel eğitimi geçecek kadar iyileşmişim.

Rafe'in kaşları havaya kalktı. 'DEF CON? Hacker kongresi mi?' Adını duymuştu ama daha önce katılan biriyle tanışmamıştı. En azından onun kadarıyla. Çoğu hacker

zanaatları konusunda çok ketumdular.

'Bir ve aynı. Basketbol oynamak istiyordum ama bunun yaşlı bir adam olarak emekli olacağım bir şey olmayacağını biliyordum. Babam sakatlanana kadar Los Angeles'ta oynadı. Üniversitede profesör oldu, yani sanırım spordan sonra da seçenekler olması gerektiğini bilerek büyüdüm. Tom tereddüt etti. "Ben, şey, bu röportajı ben istedim. Sizinle.

Rafe'in gözleri aniden açıldı. "Ne? Neden?"

"Kardeşin Cash'i tanıdığımı baştan söylemeliyim. Üniversiteye beraber gittik.'

Rafe ihtiyatla başını salladı. Tom şimdi bundan söz edince hatırlamıştı. "Ve?"

'Şey, onu birkaç hafta önce gördüm. Koşarken dizimi incittim ve Sac'ın takım antrenörü olduğunu biliyordum, bu yüzden randevu aldım. Rahatsız bir şekilde omuz silkti. "Cash'in beni Büro'ya göndermeyeceğini biliyordum. Bilirsin işte, sakat kalmak istemedim. Maluliyet.

Rafe yüzünü buruşturdu. "Evet, biliyorum. Gözlerini kısı. "Terapisti tavsiye eden sendin.

Evet, söyledim. Ona özellikle senin için bahsettiğimi söylemedim ama hala DB'de olduğunu biliyordum. Gideon iyi bir akıl hocası oldu ve bazen senden bahsediyor. Cash'ten randevu almamın sebebi bu değildi, anlıyorsunuzdur. Bu benim açımdan tamamen bencilceydi.

"Ama bir kez oraya gittiğinde, karşı koyamadın. Rafe kalkıp gitme isteğiyle savaştı. Ya da en azından topallayarak. Tom Hunter'ın ona gerçekten kızmayı zorlaştıran bir samimiyeti vardı.

Sayılır. Şu anda nerede olduğunu biliyorum. Belirsizlik en zor kısmı. Buradan nereye gideceksin, hala ne yapabilirsin? Yararlı ve ilgili olmak istiyorsun. Polis olmak istiyorsun. Yaklaştım mı?"

Rafe başıyla onayladı. "Hemen hemen. Tom sadece yaklaşmakla kalmamış, tam isabet kaydetmişti.

'Tavsiye ettiğim terapisti Boston'dayken gördüm ama San Francisco'ya taşındı, orada bir muayenehane açtı. Eminim masada gördüğüm pastayla rüşvet verirsen seninle konuşmak için Sacramento'ya kadar gelir.

Rafe hâlâ gülümseyebildiğini fark etti. "Teşekkür ederim. Onun için bir kartvizitiniz var mı?"

"Size iletişim bilgilerini gönderebilirim. Tom telefonunu salladı. "AirDrop tamam mı?"

"Evet, lütfen. Ve teşekkür ederim,' diye tekrarladı, çünkü Tom'un bunu yapmasına gerek yoktu, bu kadar dürüst olmasına gerek yoktu. Ya da yardımcı olmaya.

İletişim alışverişini kabul ettikten sonra telefonunu kaldırdı ve bir nefes aldı. "Hala ifademi istiyor musunuz?"

"Evet, eğer isterseniz. Tom bir tablet çıkardı ve dizinin üzerine oturttu, parmakları yazmaya hazırды. "Siz hazır olduğunuzda ben de hazırım.

Rafe ona bir gece önce havaalanında olan her şeyi, Burton'ın tabancasını güvenlik kayıtlarında görmesine kadar anlattı.

Rafe sustuğunda Tom, "Anladım," dedi. 'Söylesene, Burton'la ilgili başka bir şey fark ettin mi? Seni şaşırtan bir şey?

"Öncelikle, o oradaydı," dedi Rafe suratını ekşiterek ve Tom kıkırdadı.

"Bunun dışında.

Rafe bunu düşündü, tartışmanın her anını gözden geçirdi. "Bir gözü vardı. Cam olduğunu sanıyorum, çünkü Mercy onun protezi olmadığını söylemişti-' Sözünü kesti, 'evli' kelimesini söyleyemedi. Bu saf ve basit bir tecavüzdü. Onu tanıdığı zaman.

"Onu tanıdığı zaman.

bir çeşit ameliyat geçirmiş...' Tom cesaret verici bir şekilde gülümsedi.

"et.

'Eğer ameliyat olduysa, bunu biri yapmış olmalı ve muhtemelen Eden dışında. Orada gerçek bir doktor olduğunu sanmıyorum, sadece "şifacılar" var. Zihniyle senkronize bir şekilde kalbi hızla çarpmaya başladı. "Belki kimin yaptığını bulabiliriz.

'Belki, belki de değil. Bu samanlıkta iğne aramak gibi bir şey.

Rafe hızlanan nabzına uygun bir ritimle vuran ayağına baktı. "Santa Rosa'da büyüdü ve genelevdeki madamı biliyorsun, değil mi?

"Cerrahının da aynı bölgede olabileceğini mi söylüyorsunuz?

Evet. Annesinin bakımevi de orada. Oradan başlasak nasıl olur? Bayan Franklin ile çalışan cerrahlar var mı diye sorsak?

"Deneyebiliriz. Bize söylemeleri pek olası değil. HIPAA kuralları falan.

Rafe sinirli bir iç çekti. "Lanet olsun. Ama Tom haklıydı. "Bu sadece bir fikirdi.

Tom düşünceli bir ifadeyle, "İyi bir fikirdi," dedi. 'Ama bu bilgiyi almak için alışılmadık yöntemler denememiz gerekebilir.

Rafe'in dikkatini çekmişti. "Sevmek mi?

'İçeriden birini bulmak gibi. Ya da içeriye girebilecek birini.

"Gizli göreve gidebilirim.

'Muhtemelen en iyi plan değil. Bu davada çalışmamanız gerekiyor ve ayrıca şu anda tüm televizyon ve internette yüzünüz var.

Aslında içeri girmeye çalıştım ama başaramadım. Artık yüzü televizyonda ve internette olduğu için huzurevindeki birileri onu hatırlayabilirdi. Lanet olsun.

Kendini çaresiz hisseden Rafe, Tom'un bakışlarına karşılık verdi. 'Mercy benim arkadaşım. Gideon da öyle. Onları güvende tutmak için her şeyi yaparım ve Burton'ı bulmak Mercy'yi güvende tutacaktır.

"O zaman bana yardım et. Tom tabletini kaldırdı. "Dün gece Burton'da başka neler fark ettin?

Rafe kaşlarını çatı, sonra yeniden düşündü. Tom ona özellikle bu işe karışmamasını söylememişti. Sadece karışmaması gerektiğini söylemişti. Bununla çalışabilirim. Ona ismiyle hitap ettiğimde pek şaşırmış gibi görünmedi. Daha çok kızgın ve biraz da boyun eğmiş gibiydi. Sanki bunun olmasından korkuyormuş gibiydi.

"Madalyon," diye mırıldandı Tom. 'CNN'in Eileen'in madalyonunu göstermesine, diğer Eden kaçkınlarının onu görüp ortaya çıkacağı umuduyla izin verdik. Ama eğer Burton görürse ...'

"İçinde ne olduğunu bildiğimiz için endişelenirdi.

Tom omuz silkti. 'En olası senaryo bu. Başka bir şey var mı?'

'Sadece dün Sacramento'ya uçağını nereden bildiğini hala merak ediyorum. Neredeyse bir haftadır New Orleansta olduğunu biliyorum, ama bu onun gideceğini nasıl bildiğini açıklamıyor - ve onun uçağından önce uçağına bindi, bu yüzden onu havaalanına kadar takip etmiş olamaz.

Tom usulca iç çekti. "Henüz kimsenin Dr. Romero'yu aradığını sanmıyordum.

Rafe kaskatı kesildi. "Ne demek istiyorsun?

"Ailesinin onu arayacağını düşünmüştüm ama onu annenizin masasında otururken gördüğümde kimsenin aramadığını anladım. Teyzesi, aslında büyük teyzesi, sanırım, gece saatlerinde dairesinde ölü bulundu. Bunu her kim yaptıysa bir soygun gibi göstermeye çalışmış ama zamanlama çok şüpheli.

"Olamaz," diye nefes aldı Rafe. 'Zavallı Farrah. Ama bunun Mercy ile ne ilgisi var?'

"Mercy ve Quill Romero kapı komşularıydı.

"Aman Tanrım. Rafe'nin midesi yeniden çalkalanmaya başladı.

"Neden kimse Farrah'a söylemedi?

"Bilmiyorum.

Rafe ayağa fırladı, bastonunu kaptığı gibi ofisi boydan boya adımladı, sonra aklına gelen bir düşünceyle durdu. Yan komşusu Ned'i aradı, Ned ilk zil sesinde telefonu açtı.

"Rafe, sorun ne?

"Neden bir sorun olduğunu düşünüyorsun?

"Çünkü siyahlar içindeki adamlar bir saat kadar önce evinizi ziyaret etti.

O zaman Farrah'a söylemeye çalışmışlardı. "Hâlâ oradalar mı?" "Bekle. Sanmıyorum ama bakacağım.

Rafe Tom'a baktı. 'Sanırım Federaller evime geldi. Bekle, Ned döndü.'

"Siyah takım elbiseliler gitmiş ama dışarıda arabasının kaputuna oturmuş evinizi izleyen bir adam daha var. Futbol oyuncusu gibi iri bir adam. Afro-Amerikan. Aslında biraz üzgün görünüyor. Polis değil, en azından üniforma giymiyor. Ya da takım elbise. Kot pantolon ve sweatshirt giyiyor. Sanki . . . Oh, şu altın renkli fleur-de-lis şeylerinden biri. New Orleans Saints, sanırım.'

'Sanırım onun kim olduğunu biliyorum - muhtemelen misafirlerimden birinin nişanlısı. Bana bir iyilik yapar mısın? Telefonunu adama götür ve onunla konuşmama izin ver ya da en azından numaramı ver?

Elbette, Rafe. Bekle biraz. Ayakkabılarımı bulmalıyım.'

Rafe, Ned'in dışarı çıkmasını beklerken elini yüzüne sürdü. Sonunda Ned'in şöyle dediğini duydu: "Affedersiniz. Ev sahibini mi arıyorsunuz?"

Derin bir ses gürledi, "Evet. Onunla nasıl iletişime geçebileceğimi biliyor musun?

Ned, "O burada, telefonda," dedi. Seninle konuşmak istiyor. A
ikinci daha sonra o derin ses oldu
konuşmak için Onu.

"Farrah nerede?

O güvende. Bu Rafe Sokolov. Siz onun kaptanı mısınız?"

Adam sert bir kahkaha attı. "Evet. Yüzbaşı André Holmes.
Mercy'nin adamı sen misin?"

Rafe nefesini içine çekti. 'Henüz değil, ama umarım olur.
Dinle, burada Farrah'ın teyzesinin cesedinin bulunduğu
söyleyen bir federal var. O bilmiyor.'

"Biliyorum. Ona şahsen söylemek için geldim. Quill'i severdi.
Boğazını temizledi. "Ben de öyle.

Bana numaranı ver, sana adresi mesaj atayım. Burada, ailemin
evinde bizimle birlikte. Trafikle birlikte bulunduğunuz yerden
yaklaşık kırk beş dakika uzaklıkta. Holmes'u hoparlöre aldı,
adam André'nin telefon numarasını okurken yeni bir mesaja
yazdı, ardından ailesinin adresini ekledi ve GÖNDER tuşuna bastı.
"Mesajı aldın mı?

Evet. Teşekkür ederim. Önümüzdeki kırk beş gün boyunca onu
televizyon ve bilgisayardan uzak tutabilir misin? Ve
telefonundan. Son iki saattir onu arıyorum. Mesajlarımı görüp
cıldırmasını istemiyorum. Ben gelene kadar olmaz.'

". Yakında görüşürüz.'

Rafe telefonunu cebine koydu ve topallayarak Tom'un yanına
döndü. "Haber verdiğin için teşekkürler. Farrah gerçekten iyi
bir insan. Böyle kötü haberler almasından nefret ediyorum.

"Nişanlısı mı geliyor?

Yolda. Sanırım bu Burton'ın Mercy'nin planlarını nasıl bildiğini
açıklıyor. Romeroların da bizim gibi olduğu izlenimine kapıldım
- hiçbir şey uzun süre sır olarak kalmaz. Teyzesi onu
öldürmeden önce Burton'a söylemiş olmalı.'

'Benim ailem de aynı şekilde. Annem ilk görev yerim olan
Chicago saha ofisine atanmadığım için hayal kırıklığına
uğramıştı ama ben biraz sevinmişim. Ailemi seviyorum,
gerçekten

yaparlar, ama olabilirler ...'

"Boğulmak mı? Rafe önerdi ve Tom yüzünü buruşturdu.

"Kesinlikle. Ayağa kalktı ve kravatının düğümünü düzeltti. 'Şimdi saçından çekileceğim. Sen sakın ol, tamam mı? Burton'ın peşinden koşmak yok mu?'

"Çok sakın olacağım," diye söz verdi Rafe. Ve fırsatını bulur bulmaz Burton'ı kovalayacağım. Ve bir dahaki sefere ona bastonumla vurmayacağım. Bir dahaki sefere silahımı çekeceğim.

"İkinci bölüm için söz vermediğinizi fark ettim.

Rafe omuz silkti. "Yerine getiremeyeceğim sözler vermemeyi alışkanlık haline getirdim.

Tom ona uzun ve sert bir bakış attı. "Burton'ın peşinden tek başına gidersen Molina hiç hoşnut olmaz.

Rafe yumuşak bir sesle, "Ne kadar hoşnutsuz olduğun gerçekten umurumda değil," dedi.

Tom iç çekti. 'Bak, ben burada sadece kıdemsiz bir G-man'im. Başımı belaya sokma, tamam mı? Birini huzurevine nasıl sokacağıma dair birkaç fikrim var ama Molina'nın onay vermesi gerekiyor.

Ve belki de bunun kendi fikri olduğunu düşünecek?

Tom omuz silkti. 'Üstlerime, onları kızdırmayacak ve beni davadan atmayacak şekilde bir şeyler önerme konusunda oldukça iyiyimdir. Sen kendi başına gitmeden önce Molina'ya fikirlerimi sunmam için bana biraz zaman ver, tamam mı?

Rafe isteksizce başını salladı. "Tamam. Teşekkür .'

Tom gitmeye başladı ama Rafe'in bastonuna yaslanarak durduğu yerden bir adım ötede durdu. 'Nişanlımı güvende tutmak için her şeyi yaptım, bu yüzden şu anda ne hissettiğini biliyorum. Ama Mercy'nin sana canlı ihtiyacı var. Lütfen pişman olacağı bir şey yapma.

. Terapistle ilgili açık konuştuğun için de teşekkürler.

Yarın bir randevu alacağım.'

Tom başını salladı. 'Ephraim'in peşine düşmen konusunda dikkatimi dağıtmadın, Rafe. Ama doktoru arayacağın için memnunum. Pişman olmayacaksın.

Hey, Tom? Annem fazladan kek yaptı. Yol için bir dilim ister misin?'

Sırıttı. "Pastaya asla hayır demem.

Rafe kapıyı açtığı anda annesinin suçlulukla kapıdan uzaklaştığını gördü, elleri çay tepsiyle doluydu. "Anne," diye inledi.

"Dinlemedim," diye iddia etti Irina. "Hem de çok. Mutfağa geri dönüyorum.

"İzninizle hanımefendi. Tom tepsiyi aldı ve Rafe'in annesini takip etti.

Rafe, annesinin Farrah'nın büyük teyzesi hakkında konuştuklarını duymamış olmasını umarak arkadan geldi. Bunu kendisine saklamasını isteyecekti ama annesi Hunter'ı sorgulamaya başlamıştı bile.

"Burada aileniz var mı Ajan Hunter?" "Hayır hanımefendi. Sevgili bir arkadaşım var ama ailem yok.

'O zaman gelecek hafta akşam yemeğinde bize katılacaksın. Ve "sevgili arkadaşını" da getireceksin. Olur mu?'

Tom ona gülümsedi. Adam Sokolov'ların hepsinden daha uzundu, NBA'de oynadığı düşünülürse bu şimdi daha anlamlı geliyordu. "Evet, hanımefendi. Eğer sorun olmayacaksa. Ailemle Pazar akşam yemeklerini özledim ve arkadaşım Orta Doğu'dan yeni döndü. Dört yıl görev yaptı ve şimdi UC Davis'te hemşirelik okuluna gidecek.

"Bu iyi bir hemşirelik programı," diye açıkladı Irina. "Benim mezun olduğum okul. Adam tepsiyi mutfağa bıraktı ve Irina kolunu Hunter'ının arasından geçirdi. "Bana ailenden bahsedeceksin. Lütfen.

Tom ona Yardım et bakışı attığında Rafe sıırıttı. "Sen kendi başına, dostum.' Ama sıırıışı gülümsemeye dönüştü

Mercy'yi masada gördü. O da gülümsüyordu ve bu da kafasında dönüp duran endişenin bir kısmını yatıştırdı.

Ama sonra Farrah'ın Sasha ile sohbet ettiğini gördü ve başına gelecekleri hatırladı. Annesine bir bakış attı ve onun da Farrah'ya üzgün bir bakış attığını gördü. Lanet olsun. Rafe, Yüzbaşı Holmes gelmeden önce kediye çantadan çıkarmayacağını umuyordu ama gözleriyle karşılaşp Tom için cömert bir dilim kuş sütlü kek kesmeden önce ona hızlıca başını salladığında korkuları dinmişti.

Rafe arkasından yaklaştı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum anne.

Gülümsemesi titrekti. 'Tabii ki biliyorsun. Ben harikayım.

"Evet, öylesin. Yanağını öpmek için eğildi. "Bana biraz kek ayır, tamam mı?

Şimdi gülüyordu, önlüğüyle onu kovuyordu, yanaklarında tatlı bir kızarıklık vardı. 'Git. Gözlerini Mercy'ye dik,' diye fısıldadı ve onun kızarmasına neden oldu.

"Evet, hanımefendi. Doğruldu, yüzüne yanlış bir şey yok ifadesini yapıştırdı ve annesinin sözünü dinleyerek Mercy'nin yanına otururken annesi Tom'u oturmaya davet etti.

Tom da aynı fikirdeymiş gibi görünüyordu ama telefonunu kontrol etti ve iç çekti. "Gelemem. Ofise geri dönmem gerekiyor.

"Lütfen pastayı alın," dedi İrina kararlılıkla. "Sizin için paketleyeceğim.

"Annen doğanın bir gücü," diye fısıldadı Mercy. Son derece normal, son derece sakın görünüyordu. Ancak eğilip dudakları kulağına değdiğinde sesi endişeli bir hal aldı. "Sorun nedir?

Kahretsin. Burada yanlış bir şey yok suratında oldukça iyiydi. Aslında bunu mükemmelleştirmek için bir ömür harcamıştı. Ama kadın onun içini gördü. 'Sana sonra anlatırım. Şimdilik bana güvenir misin?'

Onun gözlerini inceleyebilecek kadar geri çekildi. 'Evet, sana güveniyorum. Sadece şimdilik değil.

Onu suskun bıraktı. Mercy Callahan için güven nadir bulunan bir şeydi. Bunu onun adını ilk duyduğu andan beri biliyordu. On yedi yaşındaki Gideon kız kardeşinin kalkanlarını kıramadığında onu teselli ediyordu. Rafe vurulduktan sonra onun yanında oturduğu her dakikadan beri bunu biliyordu. İçgüdüsel olarak temkinliydi. Ama bana güveniyor.

Onu asla pişman etmeyecekti.

On iki

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, 17.15.

Rafe gözünü saatten ayırmıyor, birkaç dakikada bir Mercy ve Farrah'a bakıyordu. İki kadının da telefonu yoktu ve Rafe çoktan Gideon'u kenara çekip Farrah'nın teyzesi hakkında bilgi vermişti

"Bana söylediğine sevindim," diye mırıldandı Gideon. 'John'u Mercy ile birlikte aramak üzereydin. Yerel haberlere çıktıysa muhtemelen çoktan duymuştur ve ona söyleyecektir. Farrah'nın nişanlısı gelene kadar Mercy'nin cesur bir yüz ifadesi takınmasını istemiyorum. Bir ömür boyu yeterince iyi numarası yapmak zorunda kaldı. Yıpranmış görünüyordu. "Sen Hunter'la birlikteyken Farrah'la Romerolar hakkında konuşuyorlardı ve Mercy yaşlı kadını ne kadar çok sevdiğinden bahsetti. Haftada birkaç kez yemek yiyorlardı ve Mercy onu doktor randevularına götürüyordu. Mercy'nin büyükannesi gibiydi. "Bunu ondan saklamaktan nefret ediyorum, her ne kadar saklamamız gerektiğini bilsem de.

'Cahil olduğunu iddia edebilirsin. Bana çok kızarsa diye yardım etmeme izin verirse, hala sana sahip olacak.'

Gideon ona hafifçe azarlayan bir bakış attı. "Bence gerçeğe sadık kalmalıyız, sence de öyle değil mi? İkimize de güvenmemesi için ona bir sebep vermek istemiyorum. Hayatında ona yeterince yalan söylendi.

Rafe utanarak gözlerini kapattı. "Haklısın. Bu benim aptallığımdı.'

'Hayır. Çok cömertsiniz. Sen de cömertçe

Onu kendin için istediğın belli olmasına rağmen kapıyı benim için açık tuttuğın için kötü adamsın.

'I . . .' İnkârın arkası kesilmişti. Çünkü bu da bir yalan olurdu.

Gideon gözlerini devirdi. 'Bunun olacağını haftalardır tahmin ediyordum. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, umarım işler yolunda gider. O senin için iyi, sen de onun için. O yüzden onu hafife almayalım, tamam mı? Şimdi geri dönmeliyiz yoksa sorulara cevap vermek zorunda kalacağız ve ben de yalan söylememe kuralımı çiğnemek istemiyorum.

Şimdi aile masasına dönmüş olan Rafe, Gideon'un aklını başına toplamış olmasından memnundu. Ama Yüzbaşı Holmes arayalı kırk dakika olmuştu ve Rafe Mercy'ye şimdi, gruptan uzakta söylemesi gerektiğini biliyordu. Eğer dağılacaksa, en azından bunu yapması için ona mahremiyet sağlayabilirdi.

Kendi omzuyla onun omzunu dürttü. "Seninle bir şey konuşmam gerek," dedi usulca. "Benimle gel.

Sasha kısık bir ısıık çaldı. 'Şimdi buna böyle mi diyorsun? Konuşmak mı?'

Irina Sasha'ya ters ters baktı. "Kardeşine biraz saygı göster.

Sasha ofladı, azarlama karşısında biraz incinmiş görünüyordu. "Tamam anne. Kendimi dizginleyeceğim.

Irina, "Teşekkür ederim," dedi ama Karl endişeli görünüyordu.

"Her şey yolunda mı, Maya Lubimaya?" diye sordu, kolunu onun omuzlarına dolayarak.

Irina'nın gülümsemesi kırılıandı. 'Sadece yorgunum. Dün gece iyi uyuyamadım.

Sasha'nın yüzü düştü. "Özür dilerim anne. Hiç düşünmemiştim..." Ayağa kalktı ve annesinin sandalyesinin arkasında durarak kollarını ona doladı. "Geçmişteki onca konuşmadan sonra daha düşünceli olmalıydım.

'Sen iyisin, Sahinka. Biraz gerginim.'

Farrah tatlı tabaklarını ve fincanlarını toplamaya başladı. "Sonra

Sen otur ve rahatla. Ben temizlerim.'

"Teşekkür Farrah," dedi Irina belli belirsiz.

Rafe, Yüzbaşı Holmes'un yakında orada olacağını umuyordu. Annesinin soğukkanlılığını daha fazla koruyabileceğini sanmıyordu. Mercy'nin elini çekştirerek onu koridorda birinci kattaki misafir yatak odasına götürdü.

"Rafe?" diye sordu ve kız yürümeyi bıraktığında Rafe arkasına baktı. "Nereye gidiyoruz?"

"Bana güvenmek mi?" diye sordu ve kadın içini çekti. "dostum," dedi hafifçe.

Başka bir zaman olsa gülümseyebilirdi ama ona söylemek zorunda olduğu şey için kalbi acıyordu. "Özür dilerim.

Hemen ayıldı ve misafir odasının kapısının önünde durdu. "Sorun nedir?"

Bir parmağını onun dudaklarına bastırdı. "Lütfen.

Elini o kadar sert kavradı ki adam irkildi. Ama başka bir şey söylemedi, adam kapıyı kapatırken tereddütle yatağın kenarına oturdu.

Yatakta ona katıldı ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Hunter bana bazı kötü haberler verdi. Bu şekilde ifade ettiği için kendini tekmelemek istedi. Kötü haber değildi. Korkunçtu. 'I . . .'

Onun elini sıktı. "Sadece , Rafe. "Quill Romero öldü.

Tokat yemiş gibi geri çekildi, yüzündeki renk soldu. "Ne?"

"Cesedi gece saatlerinde bulundu.

Mercy'nin gözleri yaşlarla doluyordu, nefesleri sığ ve çok hızlıydı. "Nasıl?" Ama onun çoktan anladığını görebiliyordu. Hıçkırığını bastırmak için ağzını kapattı. "Benim yüzümden.

'Hayır, tatlım. Hayır.' Rafe onu kucağının yarısına gelene kadar kendine yaklaştırdı. Bunu henüz bilmiyoruz. Görünüşe göre

bir soygun oldu.'

Mercy sessizce ağlamaya çalışırken vücudu sarsıldı. "Neden? Neden biri onu soysun ki? İki kolunu da onun boynuna dolayarak ona sarıldı ve adam da onu tamamen kucağına çekti. Bir gün kalbi kırılmadığında ona bu şekilde sarılmak istedi ama o gün bugün değildi.

"Dün sabah Sacramento'ya gideceğinizi biliyor muydu?

Mercy onun boynuna karşı sadece başını sallayabildi. "Ve şimdi benim yüzümden öldü.

'Hayır, çünkü orospu çocuğunun biri sana kafayı takmış, bebeğim. Suçlayamazsın-'

İtti, ona ters ters baktı. 'Sakın bana kendimi suçlamamamı söylemeye kalkma. Onu sevmiştim. Onu sevdim, Rafe. O öldü ve bu benim yüzümden oldu.

"Ephraim Burton'ın yaptığı hiçbir şeyden sorumlu değilsiniz.

Öyle değil miyim? Altı hafta önce işbirliği yapsaydım ve Gideon'un patronunun onu bulmasına yardım etseydim, o zaman onu öldüremezdi. Ve eğer Eden'de onunla dövüşmeseydim, bana bu kadar zarar vermezdi ve annem de beni kaçırmaya çalışmazdı ve o da hala hayatta olurdu.

Ona baktı. "Merhamet. çıkanı kulağın duysun.'

"Öyleyim," diye tısladı. 'Kendimi dinliyorum ve belki sana mantıklı gelmeyebilir ama ben böyle hissediyorum, bu yüzden bana bunun yanlış olduğunu söylemeye cüret etme.

"Haklısın. Buna hakkım yok. Kendi fikrime sahip olabilirim ama bunu size dayatmaya hakkım yok.

Mercy'nin bakışları uzun bir süre onunkilerde kaldı, o kadar acı doluydu ki Rafe kendi gözlerinin de acıdığını hissetti. "Farrah'ya söylemeliyim," diye fısıldadı.

Hayır. Kaptanı yolda. Bayan Romero'nun cesedi bulunduktan sonra ilk iş olarak uçtu. Onun için burada olmak istiyor.

onu.'

'Daha ne kadar beklememiz gerekecek? Bunu ondan saklayabileceğimi sanmıyorum. Sonra gözleri kısıldı. 'Annen biliyor. Bu yüzden Sasha'yı tersledi.

Bir kez başını salladı. 'Annem Tom'la ofiste konuşurken kulak misafiri oldu. Herkesin önünde duymanı istemedim. Bazı şeyleri sindirmek için sessizliğe ihtiyacın olabileceğini düşündüm ve bunu seyircilerin önünde yapmak zor.

Gözyaşları yeniden akmaya başlarken dudaklarını büzdü. Açıkça görülüyordu ki, öfkesi gitmiş ve yerini kemiklerine kadar işleyen bir hüzne bırakmıştı. Ama orada başka bir şey daha vardı, yumuşak ve minnettar bir şey. "Teşekkür ederim. Bunu takdir ediyorum. Bunu saklamak kolay bir sır olmasa gerek.

Adam kollarını açtığında, kadın ona doğru eğildi ve kollarını adamın boynuna doladı. "Sana bağırdığım için özür dilerim.

Onun için yapabileceği daha fazla şey olmasını dileyerek saçlarını okşadı. "Sorun değil. Anlıyorum. Bu bir şok ve kederini bildiğin en iyi şekilde atlatman gerekiyor.

Kıpırdamadan durdu. "Neden bahsettiğinizi biliyor gibisiniz.

"Seviyorum. Sevdiğim birini kaybettim ve bu beni neredeyse öldürüyordu. Bella'nın cesedini bulduğu günü hatırladı. Son bir saat içinde onu ikinci kez düşünmüştü; Bella'nın anısını o kadar derine gömmüştü ki, aylar boyunca o ezici kederi hissetmemişti. Şimdi bunu saklamayı düşündü ama Mercy onun dürüstlüğünü hak ediyordu. "Ve ben de kendimi suçladım. Mantıklı ya da makul değildi ama benim gerçeğim buydu.

Ellerinden biri adamın boynunu bıraktı ve aşağı kayarak yanağını kavradı. "Adı neydi?

Soruyu beklemediği için irkildi. Ama görmeliydi. Mercy vurulma olayından sonraki haftalarda onun görmesini istediğinden çok daha fazlasını görmüştü.

yanından zorlukla ayrıldı. "Bella.

"Özür dilerim. Çok üzgünüm, Rafe.'

Teşekkür ederim. Yaklaşık üç yıl önceydi. Uyanırken onu düşünmemeyi başarıyorum. Kâbusları üzerinde hiçbir kontrolü yoktu. Kendisine bile itiraf istediğinden daha sık oluyorlardı.

"Ama sen uyurken değil," dedi sessizce, kalbini yeniden kıran bir anlayışla. Mercy'nin kâbuslarını bilmek istemiyordu ama ihtiyacı olan buysa dinlerdi. "Nasıl öldü?

Tereddüt etti. "Öldürüldü.

Rafe. Aman Tanrım. Daha fazlasını söylemeye başladı, sonra başını salladı. 'Bana söylemek zorunda değilsin. Tabii biriyle konuşmaya ihtiyacın yoksa. O zaman ben buradayım.

Onu kendine çekti ve başının üstünü öptü. "Bugün değil. Bugün Farrah'la ilgili.'

Ona karşı ürperdi. "André ne zaman gelecek?" "Her gelebilir. Ve sanki bir işaretmiş gibi kapı çalındı.

"Muhtemelen odur.

"Onu karşılamamız gerekiyor mu?" diye sordu.

Hayır. Annem Farrahı görmeye geldiğini biliyor. Ona haberi yalnız vermesi gerektiğini biliyor. Muhtemelen onları babamın ofisine koyacaktır.'

"Belki yine de gidebilirsin," diye mırıldandı. "Ona, bana ne zaman ihtiyacı olursa, yanına gideceğimi söyle.

Onu hafifçe sıktı, sonra yüzünü görebilmek için çenesini eğdi. 'Gerçekten yalnız kalmak istiyor musun? İhtiyacın varsa gidebilirim.

Suçlulukla yüzünü buruşturarak başını salladı. 'Sadece biraz zaman. Kendimi toparlamam gerekiyor. Farrah'ın ağlamaklı bir karmaşa olmama ihtiyacı yok. Güçlü olmama ihtiyacı var.

"Belki de. Ya da belki de teyzesini seven başka biriyle ağlamak isteyecektir.

Mercy bunu düşündü, sonra gözlerini indirdi. Ama onun utancını görmeden önce değil. "Haklısın. Bu, keşke sosyal durumlar için bir başlangıç kitabım olsaydı dediğim anlardan biri. Yapacağım ya da söyleyeceğim şeyi hep yanlış seçiyorum.

"Hey. Kız ona bakana kadar bekledi. 'Bana yanlış bir şey söylemedin. Aslında, söylediklerinin çoğu oldukça mükemmeldi.

"Hayır, öyle olmadı ama söylediğiniz için teşekkürler.

'Mercy, bana ne düşündüğümü söyleme. Sana gerçeği söyledim.' Teşekkür , Gideon. Ona doğruyu söylemem gerektiğini hatırlattığın için teşekkür ederim. "Sana her zaman doğruyu söyleyeceğim.

Elini tekrar ağzına kapattı ama iniltisi kaçtı. Komodinden mendil kutusunu aldı. "Holmes'la konuşmak için aşağı ineceğim ama muhtemelen Farrah çoktan ofise gelmiştir. Telefonun yanında mı?"

Başını iki yana salladı. "Mutfakta bıraktım.

'Gideon'u onunla birlikte geri göndereceğim. Senin iyi olduğunu kendi gözleriyle görmesi gerekecek.

Ağzı sulu bir gülümsemeyle eğildi. "Yapacak.

Çok fazla zorlamadığını umarak, Rafe kızın ağzına hızlı, iffetli bir öpücük bıraktı. "Telefonunu aldığı anda bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at, tamam mı? Farrah'ın sana ihtiyacı olduğunda mesaj atacağım.

Gözlerini kocaman açmış, dudaklarını ayırmış, öpücük sarhoşu gibi ona bakıyordu. Ona gülümsedi çünkü yüzündeki ifade çok sevimliydi ve tanık olmak acı çeken suçluluk duygusundan çok daha kolaydı. "Dinlen. İhtiyacın varsa uyu.

"Bekle. Zarifçe ayağa kalktı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Sonra başka bir öpücük için başını aşağı çekti, bu seferki daha derin, daha uzundu. Daha iyiydi. Çok daha iyi. "Teşekkür ederim," diye tekrarladı boğuk bir sesle. "Sonra görüşürüz.

Öpücük sarhoşu olma sırası Rafe'deydi ve

tökezledi ve neredeyse kıcının üstüne düşüyordu. Neyse ki Gideon onu dik tutmak için oradaydı.

"İyi misin, Rafe?" diye sordu.

Rafe başını salladı, dudaklarını yaladı ve kızın tadının damağında kaldığını fark etti. "Evet. Ne var ne yok?"

"Holmes burada," dedi. 'Ve Mercy'nin telefonu çalıyordu, ben de ona getirdim. Sanırım John'du.

Mercy'ye Farrah onu görmeye hazır olduğunda mesaj atacağımı söyledim. Şimdi git. Seni bekliyor.'

Rafe hâlâ o öpücüğün şaşkınlığıyla mutfığa doğru ilerledi. Sasha, Daisy, Erin ve babasının yüzlerinde aynı yıkılmışlık ifadesi vardı ve annesinin yüzü çay tepsisini hazırlarken sert bir ifadeye bürünmüştü. Garip bir şekilde, annesinin çay fincanlarını dizen becerikli ellerini görmek acıyan kalbini yatıştırdı. Hayatında kaç kez, içlerinden biri kötü bir haber aldığı anda annesini aynı şeyi yaparken izlediğini bilmiyordu. Gençlik ayrılıkları, kaybedilen spor turnuvaları, başarısız notlar, derisi yüzülen dizler. Irina'nın cevabı her zaman bir fincan çay ve kek olurdu.

Başka bir sevgi dalgası kabardı ve göğsünü o kadar daralttı ki zorlukla nefes alabildi. Başını kaldırdı ve hüznle gülümsedi. "Farrah ve kaptanı için zaten bir tepsi hazırlamıştım. Bu Mercy için.

"O ... biraz sessiz zaman istedi. Gid şu anda onunla birlikte.'

Irina kaşlarını kaldırdı. 'Böylece bir tepsi, Raphael. İsteddiği kadar çayı tek başına içebilir, çünkü ona bir tepsi götürüyorum.

İnanılmaz bir şekilde gülümsedi. "Seni seviyorum anne.

Burnunu çekti. "Öyle demiştiniz. Sonra gözlerini kırıştırdı ve yanaklarından aşağı yeni yaşlar süzüldü. 'Ben de seni seviyorum, sinok rodnoy moi. İyi bir kalbin var. Ama garsonluk becerilerin berbat, değil mi? O zavallı kadının üzerine bir tepsi dolusu içki döktüğün için kaybettiğin işini hatırlıyorum. O yüzden ben taşıyacağım.

bu tepsiyi kendim.'

Rafe'in kahkahası daha çok hıçkırıklı bir hıçkırığa benziyordu. "Haksız değilsin anne. Teşekkür ederim. Çok daha fazlasını söylemek istiyordu ama nereden başlayacağını bile bilmiyordu. Ama kadın çıkarken yanağını öptüğünde buna gerek kalmadığını düşündü.

Rafe iç çekerek babası ve kız kardeşinin arasına oturdu. "Bugün berbat bir gün," dedi Sasha asık suratla.

Daisy, hayatı buna bağıymış gibi Brutus'ü okşayarak, "Görüşmeyi iptal etmemiz gerekiyor," dedi.

"Bırakalım da buna Mercy karar versin," dedi Karl. 'Dün onun aklından geçenleri bildiğimi sanarak hata yaptım. Bunu bir daha yapmayalım.

Şahsen Rafe de röportajı iptal etmek istiyordu. Mercy'yi, ne söylerse söylesin sosyal medyada iğrenç yorumlara dönüşeceğine şüphe olmayan meraklı gözlerden korumak istiyordu. Ama babası haklıydı. Mercy'nin kendi adına karar verme hakkı vardı.

Başını dik tutacak ve hayatın karşısına çıkardığı her şeyle başa çıkacak kadar güçlüydü. Benden daha güçlüydü.

O da babasına başıyla onay verdi. "Haklısın. Görüşmeden önce birkaç saatimiz var. Bırakalım kendi kararını kendisi versin.

Sacramento, Kaliforniya

16 Nisan Pazar, 35.

"Geldiğiniz için teşekkürler Bay Bunker. Ben Özel Ajan Molina. Sorgu masasının başındaki sert kadın yanında oturan adamı işaret etti. "Bu da Özel Ajan Hunter. Anladığım kadarıyla bize bilgi verecekmisiniz.

Midesi titreyen Jeff, Molina ve Hunter'a başıyla onay verdi. Ben bir sorgu masasında oturuyorum. Sorgulanıyorum. Lanet olası FBI tarafından. Bu kabus kötünden daha kötüye gidiyor.

Daha da kötüsü. Annesi onu dürttüğünde irkildi. "Ah, evet. Evet, hanımefendi.'

Molina gülümsemedi. Onu dikkatle inceledi ve gelmeden önce yemek yememiş olmayı dilemesine neden oldu. Ve on altı yaşında olmasına ve bunu tek başına yapabilmesi gerekmesine rağmen annesinin onunla gelmesine minnettar olmasını sağladı. Yasalar ne derse desin.

"Bana hikayeni anlat," dedi Molina hızlıca, sanki daha başlamadan yalan söylediğini düşünmüş gibi.

Nemli avuçlarını kot pantolonuna sildi. "Tamam. Nabzını yavaşlatmaya çalışarak başka tarafa baktı. "Özür dilerim, gerginim.

Molina hiçbir şey söylemedi ama annesi dizini sıktı. "Rahatlamaya çalış," diye mırıldandı annesi. "En kötüsü geride kaldı.

Jeff bundan emin değildi. "Peki, tamam. Sac State'te iletişim okuyorum, gazetecilik üzerine yoğunlaştım. Gabber'da bir iş buldum. Bu bir ...' Çöp parçası mı? Boktan mı? "Bir dedikodu blogu.

"Bu ne zaman oldu? Molina sordu.

"Yaklaşık üç ay önce. Çoğunlukla geçit törenleri ya da kız öğrenci kızların yeni yıl kararları gibi aptalca küçük hikayeler yazıyordum. Ama sonra o seri katil Şubat ayında yakalandı, biliyor musun?

"Evet," dedi Molina yumuşak bir sesle. "Biliyorum.

Jeff onun bildiğini biliyordu. Her şeyin olup bittiği gece olay yerindeydi. 'Kaçan üç kadın hakkında bir şeyler okudum ve kimsenin gerçekten anlatmadığı hikayenin bu olduğunu düşündüm. Ta ki CNN geçen hafta anlatana kadar. Ama ilk başta kimse gerçekten yaşayan kadınlardan bahsetmiyordu, sadece katilin kendisinden ve ölen kadınlardan bahsediyordu. Ben de daha fazlasını öğrenmek istedim, özellikle de Mercy Callahan hakkında.

Molina başını iki yana eğdi. "Neden Bayan Callahan?

"Çünkü ilgimi çekti. Kaçırıldığı zaman hastanede çekilen görüntüleri gördüm. Sanki gitmiş gibiydi.

"Katatonikti ve nedenini bilmek istiyordum. Aynı bakışı bir gece önce neredeyse kaçırıldığında da görmüştü ve nedense bu bakış göğsünü acıtmıştı. Şimdi nedenini biliyordu. Artık onun bir cinsel saldırı kurbanı olduğunu biliyordu. Ve ben dünyanın pisliğiyim.

Onun yüzünden Mercy uğradığı saldırıyı tekrar yaşamak zorunda kalıyordu. Ben en kötüsüyüm.

Ama daha iyi hale getirmeye çalışıyordu. Bu sayılır, değil mi?

"Peki ne yaptın?" diye sordu Hunter, adamın cevabı biliyor olması gerekmesine rağmen.

"Onu araştırmaya başladım. Nerede yaşadığını, hangi okula gittiğini ve Kaliforniya'da koruyucu aile sistemi içinde büyüdüğünü ama yaşı ilerleyince taşındığını öğrendim.

Ajan Hunter gözlerini kıstı. "Onun koruyucu aile sisteminde olduğunu nereden biliyordunuz?

Çünkü hiçbir gazetede ya da internet gazetesinde yer almamıştı. "Yan komşusuyla konuştum. New Orleans'ta.

Molina'nın ifadesi hiç değişmedi. "Bayan Callahan'ı New Orleans'a kadar takip ettiniz.

"Evet, hanımefendi. Gabber seyahat masraflarımı karşılayacaklarını söyledi, ben de birkaç gün izin alıp doğuya gittim. Annemin haberi yoktu. O bu işlerin hiçbirine dahil değil. Ona kampüsteki çalışma grubumla birlikte olduğumu söyledim.

Molina korkutucu derecede sessizdi, cesaret verici bir baş sallaması bile yoktu. Bu yüzden Ajan Hunter'a odaklandı, bu adamı daha önce gördüğünü ama nerede ve ne zaman gördüğünü hatırlayamadığını bilmek onu rahatsız ediyordu. "New Orleans'taki üniversiteden başladım, bölümündeki insanlara onu hatırlayıp hatırlamadıklarını sordum. Denemeye değer diye düşündüm çünkü mezun olalı sadece dört yıl olmuştu. Çalışanların çoğu biliyordu ama kimse onun hakkında konuşmuyordu. Hepsi kaşlarını çattı.

ve bana gitmemi, dedikodu dergileriyle konuşmadıklarını söyledi. Tam gitmek üzereydim ki bir kadın beni yanına çağırdı. Mercy'den ders aldığını ve onun "kendini beğenmiş bir kaltak" olduğunu söyledi. Bakışları Molina'ya kaydı. "Özür dilerim hanımefendi. Bu bir alıntı.'

Molina tek kaşını kaldırarak dişi bir Spock gibi görünmesini sağladı. "Devam edin, Bay Bunker.

"Oh, tamam. Mercy Callahan'ın gerçek hikayesini gerçekten öğrenmek istiyorsam Stan Prescott'la konuşmamı söyledi, üniversitede onun erkek arkadaşımı. Bana adamın adresini bile verdi.

"Ve bu size tuhaf gelmedi mi? Ajan Hunter sordu.

Jeff omuz silkti. "Pek sayılmaz. Onun gibi bir sürü kız tanıyorum. Sırtını duvara yasla, ne demek istediğimi anlıyorsan. Bir bıçak saplama hareketi yaptı, sonra nerede olduğunu hatırladı ve ellerini kucağına bıraktı. "Biriyle çıkmazdım ve sırlarımı ona emanet etmezdim, ama iyi bir bilgi kaynağı olma eğilimindeler. Ben de adresi aldım ve eski sevgiliyi ziyarete gittim. Söyleyecek çok şeyi vardı ve hiçbirisi iyi değildi. Bayan Callahan'ı eğlenmeyi seven bir parti kızı olarak resmetmiş. Hatta bir videosu bile vardı. Jeff sandalyesinde kıpırdandı, yanakları utançtan kızarmıştı. "Sadece bir klipti, on saniye falan. Gözlerini kapattı. "Kız çıplaktı ve yataktaydı ama klipte başka hiçbir şey yoktu.

Molina parmak eklemlerini masaya vurdu. "Bana bak, Lütfen, Bay Bunker. Teşekkür ederim,' dedi adam itaat edince. 'İnternette yayınlanan video dört dakika uzunluğundaydı. On saniyelik bir klipten dört dakikalık bir videoya nasıl ulaştınız?

"İstersem parasını ödemem gerektiğini söyledi. Ne kadar diye sordum ve beş bin dedi. Ona güldüm ve patronumun buna asla izin vermeyeceğini söyledim. Omuz silkti ve üç bin alabileceğini söyledi. Patronuma sordum, hayır demesini bekliyordum ama kabul etti. Şok olmuştum.'

"Peki ona ödeme yaptınız mı? Molina sordu.

Evet. Yani yarısı. Yarısı peşin, diğer yarısı da makalem yayınlandığında. Bunu sorun etmedi ve ben ona bin beş yüz dolar verdikten sonra videoyu bana verdi. Ayrıca Bayan Callahan'ın eski sevgililerinden biri olan Peter Firmin'i araştırmamı söyledi, ben de . Tam tersi bir hikâye anlattı, kızın frijit ve soğuk olduğunu ve onu kaldırıma attığını söyledi. Elimde onun parti yaparken çekilmiş bir videosunun olduğunu söyledim ve o da biraz gülerek, eğer söndürmek için bir roofie'ye ihtiyacı olduğunu bilseydi denemeye devam edeceğini söyledi, ama sonra hemen şaka yaptığını söyledi. Tüm bunları makaleye ekledim ama editörüne göndermeden önce o yorumu ve Stan Prescott'un hikayesini tamamen çıkardım. Ve videoyu ona hiç göndermedim. Yemin ederim.'

"Prescott'un hikayesini neden sildiniz? Molina sordu.

Jeff kaşlarını çattı. "Doğru gelmedi. Şubat ayındaki hastane kamera kayıtlarında yüzündeki o katatonik ifadeyi gördüm ve Prescott'un tarifine uymuyordu. Editörüm Nolan Albanesi'ye göndermeden önce bazı içerikleri çıkaracağımı söyledim. Tüm dosyalarım elimde hanımefendi. Benim adımla basılanları göndermediğimi size kanıtlayabilirim.'

Molina soğukkanlılıkla başını salladı. 'Ve o dosyalara bakacağız, Bay Bunker. Eğer videoyu Bay Albanesi'ye siz vermediyseniz, sizce nereden bulmuştur?

Sanırım Stan Prescott'tan. Kaynağımın adını biliyordu çünkü muhasebe için bir isme ve telefon numarasına ihtiyacı vardı. Ya da o öyle söyledi. Sanırım onu aradı ve videoyu doğrudan kaynağından aldı.

Molina bir kez başını salladı. ". Görünüşe göre Bayan Callahan'ın dairesini de ziyaret etmişsiniz.

Jeff, "Ben hiç içeri girmedim," diye itiraz etti.

"Adresini nasıl buldunuz? Ajan Hunter sordu. "Gizliliğini korumak için büyük çaba sarf etti.

Çatıdaki adam yüzünden, diye düşündü Jeff asık suratla. "İkinci eski sevgiliye -Peter Firmin'e- kızın nerede çalıştığını bilip bilmediğini sordum.

ve bana NOPD laboratuvarını kontrol etmemi söyledi, ben de oraya gittim ve o çıkana kadar bekledim. Sonra onu evine kadar takip ettim. Ertesi gün binasına girdim ve hangi dairenin ona ait olduğunu buldum ve komşularının kapılarını çalmaya başladım. Bayan Romero'yla böyle tanıştım.'

"Merhum," diye açıkladı Ajan Hunter.

Doğru. Dergi satıyormuş gibi yaptım ve Bayan Romero ile yaklaşık yirmi dakika konuştum. Bana biraz kurabiye verdi ve Mercy'nin iyi bir insan olduğunu söyledi. Bayan Romero'yu doktora götürdüğünü, ona yemek hazırladığını ve binadaki herkes için kurabiye pişirdiğini söyledi. Bu beni daha fazla soruyla baş başa bıraktı çünkü Bayan Romero'nun anlattıkları diğerlerine hiç benzemiyordu. Ona teşekkür ettim ve ayrıldım. Perşembe öğleden sonraydı. Ertesi gün, geçtiğimiz Cuma günü, NOPD laboratuvarına gittim ve Bayan Callahan'ı görmek istedim, ancak bana ailevi bir acil durum nedeniyle kişisel izin aldığı söylendi. Bu da uymayan bir başka şeydi çünkü Bayan Romero bundan hiç bahsetmemişti. Ben de yaşlı ve hoş kadını görmeye gittim. Sertçe yutkundum. "Tam kapısını çalmak üzereydim ki dairenin içinden bir ses duydum. Sanırım tedirgin olmuş olmalıyım, çünkü bir köşeden koridora doğru eğildim. Bir saniye sonra koridordan bir adam çıktı. Gülümsüyordu ama hoş bir gülümseme değildi. Kalbi büyümeden önceki Grinch gibi, anlıyor musun?'

Molina hala tepki vermedi. 'Molina'nın ölümünü adamın gülüşü şeytani mi?'

'O anda, daha ürkütücü. Bayan Romero'yu yerde ölü gördükten sonra, kesinlikle.

"Onun dairesine mi girdin? Hunter sordu.

Evet. Benim aptallığım. Belki soyulmuştur diye düşündüm, ama giden adam bir şey taşıyor gibi görünmüyordu. O mücevherleri içinde saklamış olabilir.

cepler, ama gördüğüm kadarıyla hiçbir şey. "O zaman ne yaptınız?"

"Bir dakika boyunca koridorda öylece durdum ve bakakaldım. Sonra yaşlı kadın için endişelendim ve kapıyı çaldım ama kapı açıldı. Kapıyı kapatmamıştı. İçeri girdim ve onu yerde bir yığın halinde gördüm. Ve ben ...' Cesaret almak için annesine baktı ve annesi ona destekleyici bir baş selamı verdi. "Onu kaldırdım. Bayılmış olabileceğini düşündüm, bu yüzden onu kanepeye yatırdım ve nabzını bulmaya çalıştım. 911'i aramaya başladım ama sonra öldüğünü fark ettim. Bir kez daha utanarak bakışlarını yere indirdi. "Panikledim, açık ve net. Polis suçu benim üzerime atacağını düşündüm.

Hunter, 'Demek eve kaçtın,' dedi.

Jeff bakışlarını Hunter'ınkilere kaldırdı ve adamın yüzündeki sefkat ifadesini görünce şaşırdı. "Ben de öyle yaptım. Tek istediğim New Orleans'tan uzaklaşmaktı, o yüzden ertesi sabah ilk uçaktan bilet aldım. Ürperdi. "Ve adamı uçakta benimle birlikte gördüm. Beni tanıyacak diye çok korktum. Bütün uçuş boyunca kımıldamadım. Sadece başımı eğdim ve uyuyormuş gibi yaptım. Ama uyuyamadım. Tek görebildiğim yerde yatan zavallı Bayan Romero'ydu.

"Peki ne zaman indiniz? Adam sustuğunda Molina sordu.

"Doğruca eve gittim ve makalem üzerinde çalıştım. Dün akşam yediye kadar çalıştım, sonra Nolan Albanesi aradı ve ne yazdıysam göndermemi istedi, çünkü Bayan Callahan kaçırılma girişimi nedeniyle yine haberlerdeydi. İşte o zaman eski sevgililerle ilgili kısımları düzenledim ve gönderdim. Video hiçbir zaman dizüstü bilgisayarımda olmadı ya da Gabber sunucusuna koymadım.

"Peki ya sonra? Molina sordu.

Jeff verilen su şişesinden bir yudum aldı, çünkü ağzı aniden toz gibi kurumuştı. 'Sonra da

Bayan Romero hakkında ne yapacağımızı bulmaya çalışıyorum. Merhum. Birinin onu bulmasının ne kadar süreceğini bilmiyordum ...' Yutkunduğu duyulabiliyordu ama artık umursamıyordu. "Bilirsiniz işte, cesedi. Sonra haberlere baktım ve Bayan Romero'nun evinden çıkarken gördüğüm adamın Bayan Callahan'ı kaçırmaya çalışan adamla aynı kişi olduğunu gördüm. Bir şey yapamayacak kadar korkmuştum. Sarhoş olmak dışında.'

"Peki sonra? Hunter sordu.

"Uyuyakalmışım ve annem beni gece bir gibi uyandırdı. Bunu düzeltmem gerektiğini biliyordum, bu yüzden NOPD'yi aradım ve Bayan Romero'nun cesedini ihbar ettim.

Molina yine tek kaşını kaldırma hareketi yaptı. "Anonim olarak mı?

Sanki cevabı zaten bilmiyormuş gibi. Gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu ama bu da panikle verilmiş bir tepki olurdu. "Evet, hanımefendi. Hâlâ yaşlı kadının ölümünden sorumlu korkuyordum.

"Ama aradı," dedi annesi.

Jeff, 'Bayan Callahan ve Bayan Romero için bunu düzeltmem gerekiyor,' dedi. 'Mümkün olan en kısa sürede. Bu yüzden buradayım. Telafi etmek için.

Molina çantasından iki lamine kâğıt çıkardı. İlkinin masaya doğru kaydırды ve Jeff bir fotoğraf dizisi görünce irkildi. "Bayan Romero'nun dairesinden ayrılan adamı görüyor musunuz?

"Evet, hanımefendi. Basının Ephraim Burton, nam-ı diğer Harry Franklin dediği adamı işaret etti.

"Peki ya bu? Ona ikinci sayfayı uzattı. "Sana videoyu satan adamı görüyor musun?

Jeff her bir yüzü dikkatle inceledi. "Hayır, hanımefendi. Bu adamların hiçbirisi Stan Prescott değil. Yardımcı olacaksa bende bir fotoğrafı var. Telefonunu çıkardı ve

Aradığı fotoğrafı buldu. "Bu fotoğraf. Kendi kayıtlarım için çektim. Benim çektiğimi bilmiyordu."

Molina gözlerini kırıştırdı, oturduklarından beri ilk kez şaşırmış görünüyordu. "Anlıyorum. Teşekkür ederim, Bay Bunker."

Jeff kaşlarını çatı. "Sorun nedir?"

"O fotoğrafı bize gönderebilir misin?" diye sordu Hunter. "Neden? Jeff bastırdı. "Sorun nedir?"

Hunter ve Molina bakıştılar, Molina Hunter'a hafifçe başını salladı. "Fotoğraftaki adam Stan Prescott değil," dedi Hunter. "Henüz kim olduğunu bilmiyoruz."

"Videoyu kaydettiği flash hala bende. Onu yanımda getirdim. İster misin?"

"Evet, var," dedi Molina hızlıca başını sallayarak. Ayağa kalktı ve eşyalarını topladı. 'Ajan Hunter bunu kanıt olarak alacak, sonra da sizi edecek. için teşekkür ederim, Bay Bunker.

Jeff bir nefes aldı. 'Beni tutuklayacak mısınız? . . beni tutuklayacak mısınız?

Molina'nın ağzı en ufak bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı ve onu şoke etti. "Bugün değil. Daha fazla açıklamaya ihtiyacımız olursa tekrar gelmenizi isteyebiliriz. Bayan Bunker, onu getirdiğiniz için teşekkür ederiz. Bunun ikiniz için de ne kadar zor olduğunu anlıyoruz."

Jeff'in annesi Molina gidene kadar hiçbir şey söylemedi. Sonra elinin topuğunu kalbine bastırdı. "İşinin bittiğini sanmıştım Jeffy."

O kadar rahatlamıştı ki, bir Fed'in önünde 'Jeffy' diye çağrılmak küçük düşürücü da onu düzeltmedi. "Ben de. Gidelim mi lütfen?"

Sertçe başını salladı. "Kesinlikle. Ajan Hunter, artık hazırız."

"Bir dakika. Hunter sanki şeker mi şaka mı yapıyormuş gibi bir kanıt torbası uzattı. "Flash bellek mi?"

"Oh. Jeff cebinden çıkarıp çantaya attı. "Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum.

"Çok zekice, evlat. Söylemeye gerek yok ama yine de söyleyeceğim: Basına yaklaşma ya da sana soru sorarlarsa cevap verme. Hunter flash bellek için bir makbuz yazdı, sonra da çantayı mühürledi. "Bak, seni korkutmaya falan çalışmıyorum ama gerçekten bir avukat tutmalısın.

Jeff'in gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Yanı başındaki annesi korku ve öfkenin birleşimiyle neredeyse titriyordu. "Ama ben yanlış bir şey yapmadım ki!" diye bağırdı.

Ama sen de işin içindesin. Kendine bir iyilik yap ve kendini koru, tamam mı? Gel . Sizi dışarı çıkarayım. Hunter onları ana kapıya gelene kadar koridorlardan geçirdi. "İşte kartım," dedi. "Aklınıza başka bir şey gelirse lütfen bana haber verin.

Jeff onu aldı ve annesinin peşinden öğleden sonra güneşine çıktı. Dizleri hâlâ biraz titriyordu. Gerçekten de onu tutacaklarını düşünmüştü ve Hunter'ın avukat tutma konusunda haklı olduğunu biliyordu. "Anne, Ajan Hunter haklıydı. Bir avukata ihtiyacım var. Sence yargıç arkadaşının bir tavsiyesi olabilir mi?

Ağzı sertleşti, kararlıydı. 'Eğer yapmazsa, sana kendim bir avukat bulacağım.

Teşekkür . Bir gün size geri ödeyeceğim. Söz veriyorum.'

Gülüşü titrekti. 'Bunu yapmak zorunda kalabilirsin, Jeffy. Şu anda tek istediğim eve gidip bir hafta boyunca kestirmek.

"Ben de. Ama önce, senin için de uygunsa, bir yere daha uğramam gerekiyor'.

Ona gururla baktı. "Granite Bay mi?" "Evet.

Mercy Callahan'dan özür dilemem gerekiyor.

On üç

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, 35.

Ephraim son otuz dakikadır mavi panjurlu evi izliyor, yağı adam bahçesiyle uğraşıyordu. Gelen giden kimseyi görmemişti ama bu evde daha fazla insan olmadığı anlamına gelmiyordu. Yine de saklanacak bir yere ihtiyacı vardı ve bu ev Sokolov'ların araba yolunu görüyordu. İşe yaramak zorundaydı.

Kostüm mağazasından çıktıktan sonra çaldığı külüstür arabayı park etmişti. Gerekirse geri dönebilirdi, çünkü sadece bir mil uzaktaydı. Arabayı Folsom Gölü'nün park alanına bırakmıştı, park alanı güzel bahar gününün tadını çıkaran insanlarla dolup taşıyordu. İşin zor kısmı, kimse fark etmeden spor çantasını tüfek, tabancalar, ip ve koli bandıyla doldurmaktı.

Ama başarılı olmuş olmalıydı, çünkü göle doğru yola çıktığında kimse iki kez bakmamıştı. Ondan sonra, ormanın içinden geçerek manzaralı bu malikâneye ulaşmak çok kolay olmuştu.

Çoğu insan göl manzarasını tercih ederdi elbette. Ephraim caddenin karşısındaki evin manzarasını görmek istedi.

Bahçedeki adam yetmiş yaşlarındaydı, gülleri budarken sırtı kamburlaşmıştı. Beyaz diz çorapları, düz beyaz bir tişört ve bir çift haki şort giymişti. Adamın ayakkabıları olmasa Ephraim onu bahçıvan sanabilirdi. Deri ve pahalı görünüyorlardı, yani muhtemelen ev sahibiydi. Ki bu da pek

o kadar önemli değil.

Ephraim'in umursadığı tek şey adamın fazla mücadele edecek gibi grnmemesiydi. Silahlı olmadığı sürece bu evi ele geçirmek o kadar da zor olmayacaktı.

Ephraim yağlı adam imenlikteki sandalyeye oturana kadar bekledi, gözlerini gllere dikmiğti. Adamın yaklağırken i çektiğini duydu, bu ses fiziksel yorgunluktan çok melankoliye aitti.

Etrafına son bir kez bakan Ephraim ceketinin cebinden Regina'nın silahını çıkardı ve elini adamın ağzına kapattı. "Eğer benimle dvşrsen," diye fısıldadı, "lrsn. Eğer ığlık atarsan, ölürsün. Anladıysan bir kez başını sallla.

Adam garip bir sakinlikle bir kez bağını salladı. İğdleri alarma geçen Ephraim alıların arasından fırlayan bir güvenlik görevlisi görmeyi umarak tekrar etrafına bakındı ama kimse görünmüyordu. Adamı ayağa kaldıran Ephraim onu evin içine sürükledi. Adamın girip çıkmasını izlemiş ve alarm sistemi olabilecek herhangi bir şeyle oynadığını fark etmemişti. İçeri girdiğinde bir alarm paneli olduğunu gördü ama şu anda yeşil yanıyordu. Silahsız.

Mükemmel.

Adamın ağzını koli bandıyla kapatan Ephraim, büyükannesinin ipiyle ellerini arkadan bağladı ve onu bir sandalyeye itti. Adamın kendi başına hareket ettiremeyeceği kadar ağır bir sandalyeydi. Maun ağacından yapılmıştı. Güzelmiş. Cennet'teki Amos daha iyisini yapabilirdi ama Amos aynı zamanda usta bir marangozdu. Ephraim yine de Amos'un böyle bir ahapla neler yapabileceğini merak etmekten kendini alamadı.

Bu düşünceyi daha sonra kullanmak üzere dosyaladı. Pastor'un offshore hesaplarının şifrelerini aldıktan sonra yeni odasını istediği gibi dekore edebilirdi.

Adamın cebinde cüzdan olmadığını zaten fark etmişti ama mutfağa hızlıca bir göz attığında

bir cüzdan ve bir dizi anahtar. Cüzdanda yirmilikler halinde yaklaşık beş yüz dolar ve birkaç kredi kartı olduğunu görünce mutlu oldu. Kartları bıraktı ve adamın ehliyetini çıkardı.

"Sean MacGuire," diye mırıldandı. Fotoğraf yaşlı adamın yüzüne uyuyordu, hâlâ kuşku uyandıracak kadar sakindi. "Neyin var senin?" sordu. "Neden korkmuyorsun?"

MacGuire romatizmalı gözlerle onu izlemekle yetindi.

"Sen acayip bir piçsin," diye mırıldandı Ephraim, sonra Regina'nın altın rengi susturuculu silahını eline alarak oda oda dolaşp diğer sakinleri kontrol etti. Dolapları ve yatak altlarını iyice aradıktan sonra Sean MacGuire ile yalnız olduklarına ikna oldu.

Yaşlı adamın yatak odasında birkaç ipucu vardı. Komodinin üzerinde MacGuire ile yaşlı bir kadının çerçeveli bir fotoğrafı vardı, ikisi de gülümsüyordu, arka planda Eyfel Kulesi vardı. Bir başkası onları Tac Mahal'in önünde gülümserken, bir diğeri ise parka giymiş ve Antarktika yazan bir tabelanın yanında dururken gösteriyordu. Çift cesur gezginler gibi görünüyordu.

Ya da öyleydiler. Adamın yatağı yapılmamıştı ama sadece yarısı kullanılmıştı. Diğer yarısına hiç dokunulmamış gibi görünüyordu. Şifonyerin üzerinde hiç kadın eşyası yoktu ve dolapta da sadece birkaç kadın kıyafeti vardı. Ephraim fotoğraftakilerin onlar olduğunu fark etti.

Yaşlı kadının muhtemelen öldüğünü ve adamı yalnız bıraktığını fark ettiğinde boğazında garip bir yumru oluştu.

Umarım yalnızdır. Burada başka biri yaşasaydı ya da ziyaret etseydi berbat olurdu.

Ama yine de. Adamı öldürmek istememesine neden oldu. Belki de öldürmem. Bu adamın tutum ve davranışlarına bağlıydı. Ne de olsa Mercy'yi yakaladıktan sonra

Eden. Onu orada kimse bulamazdı, bu yüzden yaşlı adamın yaşamasına izin vermekten zarar gelmezdi.

Ama MacGuire bir Çey yapmaya kalkıGırsa, Ephraim onu hiç düĞünmeden öldürecekti.

Sokolov'ların ön kapısını en iyi gören odayı seçti ve pencerenin önüne bir sandalye çekti. Şimdilik garaj yolu o geldiğinde orada olan araçlarla doluydu, aynı yerlerde duruyorlardı, bu da rahatlatıcıydı. Siyah FBI cipi gitmiÇti ama uzun boylu federal Mercy ve Gideon'u da yanında götürmediyse Ephraim hâlâ Çanslıydı.

Mutfağa geri döndüğünde adamın hâlâ oturduğunu ve yüzündeki ifadenin değişmediğini gördü. "Yaşlı kadının öldü mü?" diye sordu.

Yaşlı adam irkildi. Muhtemelen yenidir.

Bunu duyduğuma üzüldüm. Bak Sean, seni öldürmek zorunda kalmak istemiyorum ama öldüreceğim. Beni rahat bırak, sen farkına bile varmadan yakandan düşmüş olacağım. Ticari büyüklükteki buzdolabını açtı. "Açlıktan ölüyorum. Sana da bir şeyler hazırlamamı ister misin? Evet için bir kez başını sallama."

Tek bir baş sallama.

"Tamam o zaman," dedi Ephraim neşeyle. 'Sadece sen mi bu koca evde dolaşıyorsun?

Baş sallama yok. Uzak duvara doğru kısa bir bakıştan başka bir şey yoktu. Orada kırk yaşlarında bir kadının fotoğrafı vardı, kollarını kırmızı at kuyruklu ve Mickey Mouse kulaklı küçük bir kıza dolamıştı. Uyuyan Güzel Kalesi uzaktaydı. Kadının yanında bir adam duruyordu, kucağında da bir bebek vardı, ya da bu günlerde insanlar onlara ne diyorsa artık.

"Kızınız mı? Ephraim sordu.

Bir kez daha yanıt gelmedi ama şimdi adamın gözleri korkuyla titriyordu.

"Evet, kızın. Ephraim iki sandviç hazırladı. Önce birini, sonra diğerini yedi ve MacGuire için üçüncü bir tane hazırladı. Normalde olduğundan daha dikkatli davranarak bandı adamın ağzından çekti. "Eğer çığlık atmaya ya da beni ısırmaya kalkarsan-

MacGuire belli belirsiz bir İrlanda aksanıyla, 'Beni öldüreceksin,' dedi. "Anladım.

Ephraim sandviçi adamın dudaklarına bir ısırık almasını bekledi. "Neden benden korkmuyorsun?" diye sordu.

Çünkü umurumda değil. Sizin de belirttiğiniz gibi, benim "yaşlı kadını" öldü. Kırk dokuz yıldır evliydik. Ben gitmeye hazırım.

En azından dürüsttü. "Tamam o zaman. Seni ona göndermeye oldukça istekliyim, bunu unutma. MacGuire'a sandviçten bir ısırık daha verdi, sonra onu buzdolabına koydu. "Daha sonra bitirirsin. Belki de. "Yapacak işlerim var. MacGuire yuttuktan sonra ağzına bir parça daha koli bandı yapıştırdı ve Wi-Fi şifresini öğrenebilmek için yönlendiriciyi bulmaya gitti. Yapması gereken bazı alışverişler vardı ve sonra sokağın karşısındaki parti bitip Mercy evine dönene kadar pencerenin önünde bekleyecekti.

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 18.00.

"İstersen John'u geri arayabilirsin," dedi Gideon, Mercy telefonuna bakarken gergin sessizliği bozarak. Gideon mutfaktan telefonunu getirdiği andan beri tam da bunu yapmak için kendini zorluyordu. Sanırım bu ona kafasını takacak başka bir şey veriyordu. Hâlâ Karl'ın ofisinde André'yle birlikte olan Farrah'yı aklından çıkarmasına yardımcı olacak bir şey. Çok üzgünüm, Ro. Çok üzgündü. Ama şu anda Farrah için yapabileceği hiçbir şey yoktu, bu yüzden onu aramak için cesaretini toplamaya çalışıyordu

ve en azından bu durumu düzeltmek için.

Misafir odasındaki yatağın kenarına yanlamasına oturmuşlardı, Gideon kardeşinin telefonuna cevap vermesini söyleyene kadar sessizdiler. Hayır, kardeşimizin çağrısı. Mercy bunun için gerçekten yalnız kalmak istemişti ama Gideon'un ona ihtiyacı olduğunu hissetmişti. Ya da onun kendisine ihtiyacı olduğunu.

Ki öyle. En azından bu konuda kendine karşı dürüst olabilir. Nihayet.

"Benim için çok endişelenmiş olmalı," diye mırıldandı. John son on dakika içinde iki kez aramış, iki sesli mesaj ve on mesaj bırakarak onu araması için yalvarmıştı.

'Mercy, ona benden bahsetmene gerek yok. Sen hazır olana kadar olmaz.'

'Ben hazırım,' diye ısrar etti. "Sadece korkuyorum.

Gideon nazik bir elle onun sırtını okşadı. "Gitmemi istiyor musun?

Evet. Ve hayır. Ve hayır. 'Hayır,' dedi. "Ona yalan söylediğimi söyledim. Gideon gözlerini kırptırdı. "Gerçekten mi? Ne zaman?

"André onu aradıktan sonra gece ikide beni aradığında. Sen André'yi aradıktan sonra. Anlamadı ama nazikti. Bir araya gelip bunu çözeceğimizi söyledi.

"Ve yapacağız da. Gideon bir an için gözlerini kaçırdı, sonra bakışlarını onunkilere kilitledi. "Kırılmıştım. Kısmen onları benden sakladığın için çok kızgındın ama çoğunlukla onu kardeşin olarak seçtiğin için.

Mercy'nin gözleri yeni yaşlarla doldu. Gideon'un sözlerini inkâr edemezdi, çünkü doğrudular. "Özür dilerim.

Gülümsemesi hüznüydü. 'Ama anlıyorum ve her şeyi . Şimdi, gitmemi mi yoksa kalmamı mı istiyorsun?

Gülümsemeye cesaret etti, o da gülümseyince göğsündeki gerginlik gevşedi. "Kal.

"O zaman kalacağım," dedi basitçe. "Aramamı ister misin?

"Hayır, ben yapabilirim. Telefonunun kilidini açtı, parmağı

John Benz'in numarasının üzerinde geziniyor.

"Annemin sana Mercedes adını verdiğine hâlâ inanamıyorum," dedi Gideon.

"Annesi ikimizin de makat gelişı olduğunu ve sezaryenle doğurtulmamız gerektiğini söyledi. Görünüşe göre "Mercedes" ameliyat sonrası ağrı kesicilerin bir sonucuymuş.

"Annem hiç uyuşturucu kullanmadı," dedi Gideon düşünceli bir ifadeyle. "Çaresiz kaldığımızda ve her şey korkunç olduğunda bile.

"Bunların hiçbirini hatırlamıyorum.

'Neden yapasın ki? Cennet'e vardığımızda sen daha bir yaşındaydın. Daha öncesine dair çok az anım var ve ben neredeyse beş yaşındaydım. Ama genellikle yemeğimiz vardı ve sen her zaman temizdin. Bazı iyi bir anne değildi ama elinden gelenin en iyisini yaptı.

Mercy basitçe, 'O bizim hayatımızı kurtardı,' dedi.

Gideon sertçe yutkundu. 'Evet, öyle yaptı. Alerjilerim gözlerimi sulandırmadan önce şu görüşmeyi yapalım.

"Alerjiler berbat, değil mi?" diye sordu telefon ekranında John'un adına basarken. "Kardeşinle tanışma vaktin geldi.

Gideon kaskatı kesildi, kocaman bir nefes aldı. "Gerginim," diye itiraf etti.

Mercy onun dizini okşadı. 'seveceksiniz. Merak etmeyin.'

John ilk zil sesinde cevap verdi. "Mercy? Sen misin?"

' öyle. üzgünüm üzgünüm telefonlarınızı kaçırdım . burada bir . . . durum yaşadık. Farrah'ın büyük teyzesiyle ilgili haberleri gördünüz mü?"

'Evet. Ben de bu yüzden seni aramaya çalışıyordum. Sen misin?"

Olacağım. Dinle, John ...' Sadece söyle. Gideon'la birlikteyim. FaceTime'a geçebilir miyim?"

Uzun bir sessizlik anı. 'Gerçekten konuşmak istiyor mu

Ben mi?'

'Evet, gerçekten biliyor. Ona senden bahsetseydim, başından beri seninle konuşuyor olurdu.

Gideon onun omzunu sıktı. 'Eğer benimle konuşmaktan rahatsız oluyorsa, sorun değil. Zamanımız var, Mercy.

"Öyle mi? Hayatın karşılarına ne çıkaracağını bilmiyorlardı. Bu son kavgadan sağ çıkıp çıkamayacaklarını bilmiyorlardı. Ephraim Burton'dan kurtulabileceğimi sanmıyorum.

Gideon irkilerek ona göz kırptı. "Elbette biliyoruz.

"Bu o mu? John boğuk bir fısıltıyla sordu.

Aman Tanrım. John ağlıyordu. Bu da Mercy'nin gözyaşlarının yeniden başlamasına neden oldu. Lanet olsun. "Ağlama, John. Lütfen ağlama.'

"Değilim," diye iddia etti John, sonra zayıfça güldü. "Tamam, . Bizi FaceTime'a bağla, Mercy.'

Yaptı ve yüzünü silmek için birkaç mendil aldı. Tanrım, yüzü acıyordu. Ağlamak neden bu kadar acıtıyordu? "John, bu Gideon Reynolds. Gideon, John Benz.'

Gideon yüzünde şaşkın bir ifadeyle ekrana baktı. "Merhaba.

John garip bir şekilde kıkırdadı. Merhaba. Ben . . . Bu beklenmedik bir şey. Ben . . . Ne diyeceğimi bilemiyorum. Sonunda seninle tanışmak çok güzel, Gideon.'

"Ben de," dedi Gideon, sonra Mercy'yi kendine çekti ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Mercy ve ben birkaç yanlış anlamayı düzelttik ve o da bana senden bahsetti.

"Ne tür yanlış anlaşılmalarda? John biraz şüpheyle sordu.

Mercy, John'un da Gideon kadar bağışlayıcı olması için dua etti. "Sana annemin Teksas'tan ayrıldıktan sonra evlendiği adamın kötü niyetli olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?

John uzun bir süre sessiz kaldı. "Evet," dedi sonunda. "Söylemediğin çok şey vardı ama bana bunu söyledin.

"Beni götürürken öldürüldüğünü söylemiştim. "Evet, .
Tereddüt etti. "Ama Dedem Benz'in öldürdüğü özel dedektif
"Ölümüyle ilgili hiçbir polis raporu bulamadığınız için işe
alındım.

"Polise bildirilmedi," dedi Mercy, Eden hakkında ne
söylemesine izin verildiğinden emin değildi. Çok fazla şey
açıklayarak FBI'ın devam eden soruşturmasını tehlikeye atmak
istemiyordu.

"John," diye araya girdi Gideon. 'Bu sana yüz yüze anlatmamız
gereken çok uzun bir hikâye, ama sana kısaltılmış versiyonunu
verebilirim. Annemiz bizi güvende ve mutlu olacağımız bir
komün olduğunu düşündüğü bir yere götürdü ama durum öyle
olmadı. On üç yaşındayken beni kaçırdı. Mercy'yi de dört yıl
sonra, o da neredeyse on üç yaşındayken kaçırdı. Bunu yaptığı
iki sefer de tehlikeliydi. İkincisinde hayatta kalamadı.'

"Aman Tanrım," diye fısıldadı John. "Mercy, neden bana
söylemedin?

"Çünkü bunu düşünmek istemedim," diye fısıldadı Mercy.
"Özür dilerim, John.

"Ben de bu konuda konuşmadım," dedi Gideon, Mercy'ye
tekrar yarı yarıya sarılarak. "Birkaç ay öncesine kadar.
Travmatik bir olaydı. İkimiz için de.

Dayanışma, diye fark etti. Teşekkürler, Gideon.

"," dedi John yavaşça. 'Umarım bir gün bana bu hikâyenin
kısaltılmamış versiyonunu anlatırsın. Ama zaman bizi ayrı tutan
yanlış anlaşılmanın ne olduğunu söyleyebilir misin?

Burası da bencil olduğumu itiraf ettiğim kısım.
kişi. "Bana Gideon'un tembel olduğu ve çalışmak istemediği için
kaçmaya çalıştığı söylendi. Bu girişimi sırasında öldüğü
söylendi. Kaçışının . . kaçışının sonuçları. Ondan sonra hayat
annem ve benim için daha zor oldu.

Bu.'

John boğuk bir ses çıkardı, gözlerinin feri kaçmıştı. "Daha fazla taciz mi?

"Evet," dedi Mercy düz bir sesle. 'Ve Gideon'dan nefret ettim, çünkü suçu onun tembelliğine attım. Ama bu bir yalandı. O da istismara uğradığı için kaçtı. Gülümsemeye çalıştı, ama gülmedi. "Gideon'a kızgındım çünkü Sacramento'da harika bir aile bulmuştu ve o zamanlar benim kimsem . Sonra seninle, Angela'yla ve diğerleriyle tanıştım ve ...' Gözlerini kapattı. "Seni kendime saklamak istedim. Gönderdiğin mesajların hiçbirini Gideon'a vermedim. Çok üzgünüm, John. Çok üzgünüm. Seni Gideon'la geçireceğin altı yıl için kandırdım. Bu aramızdaki şeyleri değiştirirse anlarım.'

Saniyeler geçerken kimse bir şey söylemedi, sonra John'un sesi acısını delip geçti ve ses tonundaki sıcaklıkla neredeyse yeniden ağlamaya başlayacaktı. "Mercy, aç gözlerini.

Kendini hazırladığında John'un ona üzgün bir şekilde gülümsediğini gördü. "Hiçbir şey değişmeyecek. Söz veriyorum. Bu sabah her şeyi çözeceğimizi söyledim ve bunda ciddiydim.

Kendisini boğmak üzere yükselen hıçkırığı bastırmak için elini ağzına bastırdı. "Teşekkür ederim.

Gideon onu kendine çekti. 'Sorun yok Mercy. İhtiyacın varsa ağla.

"Takım elbiseni mahvedeceğim.

Gideon kıkırdadı. 'Bu ilk kez olmazdı. Ayrıca Daisy bu takımdan nefret ediyor. Kaşındırdığını söylüyor.

Mercy yanağını adamın yakasına sürttü. "O haklı.

John gürültüyle burnunu sümkürdü. "Bunun ne kadarını kardeşlerimle paylaşabilirim?

'Size söylediğim her şeyi,' dedi Gideon. 'Her şey yoluna girdiğinde ve Mercy güvende olduğunda, seni görmeye geleceğiz. Birlikte. Sonra hepimiz oturup bu işi halledebiliriz.

bir kez ve herkes için.'

John kaşlarını çattı, sonra başını sertçe salladı. 'Seni neden aradığımı unutmuşum Mercy. Videoyu gördüm. Havaalanındakini,' diye hızla ekledi ve Mercy yüzünün dehşetini gösterdiğini anladı. "O adamın seni götürmeye çalıştığı video.

"Adı Harry Franklin," dedi Gideon, "ama biz onu Ephraim Burton olarak tanıyorduk.

John'un çenesi gerildi, gözleri ani bir öfkeyle parladı. 'O, o değil mi? İkinizi de inciten?'

Gideon ve Mercy birbirlerine baktılar. "Hem evet hem hayır," dedi Mercy. "Benim için evet, ama Gideon için Ephraim ve kardeşi Edward'dı.

"Mercy, videodaki adam buradaydı. Mercy irkilerek doğruldu. "Ne?

"Ne zaman? Gideon havladı.

"Cuma," dedi John acımasızca. 'Karım ve ben henüz işten eve dönmemiştik. Kapıyı dokuz yaşındaki kızımız açtı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Mercy. "Ona zarar verdi mi John?" "Hayır, o güvende. O sonra polis bizi aradı bu

Sabah, çocuklara ne söyleyeceğimizden emin değildik. Onları korkutmak istemedik ama korkmanın değil güvende olmanın daha iyi olacağına karar verdik. Çocuklara havaalanı videosundaki fotoğrafını gösterdiğimizde Michaela onu işaret etti. Seni aramaya geldiğini söyledi, Mercy. Sana söyleyecekti ama o söyleyemedi sen şehri terk ettin.'

"Ona tam olarak ne söyledi? Gideon gergin bir şekilde sordu.

"Sadece Mercy'nin orada yaşayıp yaşamadığını sordu. Michaela ona hayır demiş. Ama ona senin adresini vermiş. John'un çenesi sıkıştı. "Komşunuzu böyle buldu. Öldürdüğü kişiyi.

Mercy kendini hasta hissetti. 'Güvenli bir yere gitmelisin, John. Lütfen.'

John ondan Gideon'a baktı. "Katılıyor musun, Gideon?"

Gideon başını salladı. "Evet, biliyorum. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Ephraim'in topluluk dışında yardımcıları olup olmadığını bilmiyoruz."

John yine kaşlarını çattı. "Topluluk mu? Annenin katıldığı komünü mü kastediyorsun?"

Gideon tereddüt etti. "Evet."

John onlara soğuk bir bakış fırlattı. "Başka bir , bu bir tarikattı."

Gideon içini çekti. "Öyleydi ve FBI soruşturuyor. Onları aradığımızı haber vermek istemiyoruz, bu yüzden lütfen bunu bir süreliğine kendinize saklayın."

John'un başını sallaması sertti. "Yapacağım. Ama keşke geldiğinde evde olsaydım."

"Hayır, bilmiyorsun. Mercy histerinin sesine sızdığını duyabiliyordu ve bunu geri çevirmek için bilinçli bir çaba sarf etti. 'O insanları öldürdü. Lütfen saklanacak bir yer bul. Lütfen."

"Çocuklar okulda," diye itiraz etti John, sonra da ağzını kapattı. "Orada savunmasızlar, değil mi?"

"Eğer geri dönerse, evet," dedi Gideon. "Şu anda nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok."

"Seni hizada tutmak için sevdiğin insanlara zarar veriyor," diye ağzından kaçırıldı Mercy. "Gideon ve bana zarar vermek, istediğini yaptırmak için senin bir koz olabileceğini biliyor."

Pekâlâ. Bir hafta kadar uzaklara gitmek için planlar yapacağız. Umarım bu yeterince uzun olur."

Ben de, diye düşündü Mercy. "Eğer değilse, sonraki adımları birlikte kararlaştırabiliriz. Bu olaydan etkilenmenizi istemiyorum. Bunların hiçbirinin."

'Aynısı Mercy için de geçerli. Siz ikiniz dikkatli olun, tamam mı?'

"Yapacağız. Mercy tereddüt etti, sonra içini çekti. "Diğer videoyu izlediğini düşündüğümü biliyordun."

John'un çenesi tekrar gerildi. Evet. Makaleyi okudum. 'Evet."

O zamana kadar video gitmişti. Elimin altında avukatlarım var. O pisliği mahvedebilirim. Dudakları büküldü. "Jeff Bunker. Tabii gerçek adı buysa.

"Öyle," dedi Gideon, onu şaşırtarak. "İnan bana, onu çoktan araştırdım. Üniversiteli bir çocuk. Sacramento'da iletişim okuyor.

"Serseri," diye homurdandı John.

Gideon'un kıkırdaması sertti. "Haksız değilsin. O videoyu yayınladığı için peşindeyiz. New Orleans'ta başka birinin savunma anlaşmasının bir parçasıydı, yüzden yayınlayarak onu asıl suçla ilişkilendirdi. Onu indireceğiz. Bu konuda endişelenmeyin bile. Siz sadece kendinizi güvende tutun. Durakladı, sonra dedi ki, 'Gitmemiz gerek, John. Müfettişlere Ephraim'in evinize geldiğini haber vermeliyiz. Seninle konuşmak isteyebilirler.

"O zaman bizi Florida'ya kadar takip etmeleri gerekecek," dedi John. 'Çocukları Disney World'e götüreceğiz. Yeterince uzak mı, Gideon?'

"Sadece ailenizi sürekli gözünüzün önünde tuttuğunuzdan emin olun ve sizi güvende hissettirmeyen bir şey görürseniz beni arayın. Gideon aramayı sonlandırdı ve Mercy derin bir nefes aldı.

'O sadece küçük bir kız, Gideon. Ya onu yakalasaydı?' ", dedi Gideon kararlı bir şekilde. 'Ve biz de onu Eminim öyle değildir. Florida'da birkaç arkadaşım var. Biraz yan ödeme isteyebilirler.'

"Korumalar mı? Onlara güveniyor musun?'

Hayatım pahasına. Yıllar boyunca her zaman arkamı kolladılar. Planları hakkında daha fazla bilgi almak için John'u daha sonra arayacağım ve ardından Florida'ya telefon edeceğim. Sen kendin ve Farrah için endişelen.

Tüm iyi duygular umutsuzluk tarafından süpürüldü. "Zavallı Quill Teyze. İçimden bunun benim hatam olmadığını biliyorum ama ...'

Anlıyorum. Ama suçluluk duygusunun seni ele geçirmesine izin veremezsin. Farrah'ın senin gücüne ihtiyacı var, senin sebep olmadığın bir şey için özür dilemene değil.

O haklıydı. Rafe de . "Anladım. İhtiyacı olan kişi ben olacağım." Gideon onu ayağa kaldırdı ve başına bir öpücük kondurdu. "Yapacağını biliyorum.

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 1830.

Rafe hayatında kaç kez kendini bu kadar çaresiz hissettiğini bir elin parmakları kadar sayabiliyordu. Babasının ofisinin kapısında durmuş, Mercy'nin Farrah'ya sarılışını ve durdukları yerde onları sallamasını izliyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Mercy. "Çok üzgünüm.

Farrah ürperdi. 'Bu senin hatan değil, Mercy. Bunu ona yapan piç dışında kimsenin suçu değil.

"Bundan nefret ediyorum," diye tısladı Kaptan Holmes, sadece Rafe'in duyabileceği şekilde.

"Biliyorum," diye mırıldandı Rafe, Mercy Farrah'nın omzunun üzerinden ona baktığında nefesi kesildi. Hüzünlü gülümsemesi kalbini kırdı ve ona gitmek istedi ama "Bize bir dakika izin ver," diye mırıldandığında onun isteklerine saygı gösterdi.

"Hadi," dedi Rafe Holmes'a. 'Açlıktan ölüyor olmalısın. Annem seni beslemek istiyor.'

Holmes isteksizce ofisten çıkıp Gideon'un Sasha ve Daisy ile birlikte oturduğu mutfağa kadar onu takip etti. Irina ocağın etrafında vızıldıyor, bir şeyler karıştırıyordu.

Bazı insanlar üzgün olduklarında içki içerlerdi. Bazıları kavga çıkarırdı. Diğerleri takıntılı bir şekilde temizlik yapardı. Annesi yemek yapardı. Takıntılı bir şekilde.

Neyse ki, hepsi büyük yiyicilerdi. Holmes, Sokolov'ların hepsiyle başa çıkabilecek gibi görünüyordu.

yemek yemeye geldi. Holmes iri bir adamdı, uzun ve genişti.

"Yüzbaşı Holmes, bu adamlarla tanıştınız mı? Rafe oturmasını işaret ederek sordu.

"Buraya ilk geldiğimde Ajan Reynolds ve annenle tanışmıştım. Holmes, Gideon ve Rafe'in arasına otururken başını saygılı bir şekilde eğerek selam verdi. "Hanımefendi. Çay için teşekkür ederim. Farrah'ın ne kadar içtiğini bilmiyorum ama bu düşünceyi takdir ettiğini biliyorum.

"İyi bir insandır Farrah'ınız," diye cevap verdi İrina, Pazar akşamı için hazırladığı kuzu etinden bir tabak hazırlamıştı bile. "Açsın, değil mi?

Holmes'un dudakları küçük bir gülümsemeye dönüştü. "Evet, hanımefendi. Öyle de olmalıydı, çünkü Rafe gözünü iki kez kırpmadan önce tabağını temizlemişti.

İrina ona sorması ya da reddetmesi için birkaç saniye verdi ve kendi koltuğuna otururken onun kolunu sıvazladı. "Peki, Farrah-" İcini çekerek sözünü kesti. "İyi olamaz. Bu aptalca bir soru.

"Öyle olacak," dedi Holmes, ikinci tabağına yumulurken. 'Bunun için teşekkür ederim. Dün gecedен beri hiçbir şey yemedim. Havayolu fıstığı dışında.

"Pah. İrina başını salladı. "Havayolları yolcuları aç bırakmadan da seyahat etmek yeterince zor.

'Ekonomide oturmak daha kötü. Yedi saat boyunca dizlerimi çeneme dayadığım için hâlâ ağrıyor. İkinci porsiyonu daha yavaş yedi, masanın etrafına bakındı. "Merhaba. Ben André.

Rafe tanıştırma işini yaptı. 'Bu Gideon'un kız arkadaşı Daisy Dawson; babam Karl; ve kız kardeşim Sasha. Erin nerede?'

İrina ona, 'Ajanlarla görüşmek için dışarı çıktı,' dedi. 'Vardiyalarını ne zaman değiştireceklerini öğrenmek istiyor.

denetleyebileceğini söyledi.'

Bu mantıklı, diye düşündü Rafe minnetle. Erin böyle ayrıntılara dikkat ederdi. 'Erin benim polis ortağım. Onunla daha sonra tanışabilirsin.

Gideon, "André, yemeğini bitirdiğinde sana birkaç soru sormayı umuyorduk," dedi.

'Git önde ve sor Şimdi. Ben kullanılmış için yemek konuşmalar etrafında.' André'nin chuckle oldu bastırılmış. 'Farrah'ın ailesiyle evleniyorum. Onlar ... şey, çok konuşurlar. Sasha hafifçe, "Onun ve benim farklı babaların kız kardeşleri olduğumuzu biliyordum," dedi ve sonra omuzları çöktü. "Çok özür dilerim.

teyzesi hakkında. Bize ne olduğunu anlatabilir misiniz?'

"Onu bulmamızın bu kadar uzun sürmesine şaşırdım doğrusu. Irina dirseğinin bir tabak taze pişmiş ekmek koyduğunda Andre başıyla teşekkür etti. Mutfak tezgâhları pişmiş ürünler, marine edilmiş etler ve bitmiş güveçlerle doluydu. Evin kokması gerektiği gibi kokuyordu. 'Romerolar çok yakınlar. Mercy'nin veda kahvaltısına gelmemiş olması hepimizde şüphe uyandırmalıydı ama bir gece önce bir arkadaşını davet ettiğini ve kabalık etmek istemediğini belirten bir mesaj atmıştı. Planları olduğunu unuttuğunu söyledi. Arkadaşlarından hiçbiri gelmedi, yoksa onu daha erken bulurlardı. Katil mesajı kendisi göndermiş olabilir. Bu konuda bir şey düşünmedik çünkü Quill unutkanlaşmaya başlamıştı ve Mercy ile Cuma öğleden sonra vedalaşmıştı. Mercy Cuma gecesi Farrah'la birlikte Romero'larda kaldı,' diye açıkladı. 'Böylece havaalanına gitmeden önce aileyle birlikte kahvaltı yapabildiler.

"Onu nasıl keşfettiniz? Rafe sordu.

"İsimsiz bir telefon görüşmesi," dedi André, sonra kaşlarını kaldırdı. "Sacramento'daki bir telefondan yapılmış.

Masadaki herkes şaşkınlıkla ona baktı. "Sacramento'nun neresinde? Gideon sordu.

"Carmichael diye bir yerin yakınlarında. Muhtemelen kullan at bir telefon.

Rafe ve Gideon şaşkın bir bakış attılar. "Burton işlediği bir cinayeti ihbar etmek için aramazdı," dedi Rafe, bundan kendi adından emin olduğu kadar emindi. "911 çağrısını dinleyebilir miyiz?

Evet. Duymak isteyebileceğinizi düşündüm. Arama bu sabah merkezi saatle üç buçukta geldi, yani burada saat bir . André cebinden telefonunu çıkarıp ekrana dokundu ve tiz, gergin bir ses konuşmaya başladı. Arayan gençti. Erkekti. Ve sesi Ephraim Burton'ın hırıltısına hiç benzemiyordu.

"Merhaba, bir ölüm ihbarı yapmam gerekiyor. Muhtemelen bir cinayet. Cinayet olabilir mi? Bayanın adı Bayan Romero.' Genç adam adresi ağzından kaçırdı. "Onu buldum. Cuma akşamıydı, belki yedi buçuk? Ve ... şey, cesedine dokunmuş olabilirim. Tamam, evet, ona dokundum ama sadece onu yerden kaldırıp kanepeye koymak için. Kalp masajı yapmam gerekecek sandım ama çoktan ölmüştü. Gerçekten iyi bir bayandı. Lütfen gidip onu getirin ve ailesine haber verin. Teşekkürler, hoşça kalın.'

911 operatörü adamı bekletmeye çalıştı ama adam telefonu çoktan kapatmıştı.

Andre omuz silkti. 'Dairesinde bir sürü parmak izi var ama yüzde doksan dokuzu aile ve arkadaşlarına ait olacak. Quill eğlendirmeyi severdi,' diye hüznle sözlerini tamamladı. "Tatlı bir hanımefendiydi.

Rafe ondan kaydı tekrar dinlemesini istedi, arayan kişi hakkında fikir verebilecek bir şey var mı diye bakıyordu ama tek duyduğu korkmuş bir çocuktı. "Bu Ephraim Burton değil, nam-ı diğer Şeytan.

"Hayır," diye mırıldandı Gideon. 'Kesinlikle değil. Cuma günü New Orleans'ta başka kim vardı?'

"Bilmiyorum. André minnettar bir gülümsemeyle bir dilim kuş sütü kek aldı. "Sizin bilebileceğinizi umuyordum. Quill kanepede bulundu ve ev harabeye dönmüştü ama önemli bir şey kaybolmamıştı. NOPD evin çeşitli yerlerine saklanmış on bin dolar buldu - şiltenin altında, dondurucuda, kadının iç çamaşırı çekmecesinin dibinde. Bulmak zor olmadı ama katil parayı almadı.

"Cinayet olduğundan emin misin? Irina sordu. "Eğer yaşlıysa, doğal sebeplerden ölmüş olması mümkün.

"Pek olası değil. Andre tereddüt etti, sonra bir iç çekti. 'Bunu bilmemem gerekiyor ama her yerde arkadaşlarım var ve hepinizin bu işin çözülmesini en az bizim kadar istediğinizi biliyorum. Quill boğulma belirtileri gösterdi. Rigor solmaya başlamıştı, bu yüzden adamın onu bulduğunu söylediği zaman kulağa doğru geliyor.

"Binada kameralar mı var? Gideon sordu. "Lütfen kız kardeşimin güvenlik kameraları olan bir bina seçtiğini söyleyin.

"İsterdim ama hayır. Kötü bir bina değil ve bir noktada çalışan bir kamerası vardı ama bozulmuştu. NOPD'nin konuştuğu bina sakinleri bir kamera olduğunu duyduklarında şaşırdılar'.

Rafe parmaklarını masaya vurdu, sonra içinden gelen sesi dinleyerek telefonunda bir arama yaptı. "Peki ya bu adam?"

Telefonu çevirerek açtığı YouTube videosunu gösterdi. "Mercy hakkında o lanet makaleyi yazan pislik. Gideon'un çenesi o kadar sert gerildi ki dişlerinin toz olması gerekirdi. "Jeff Bunker," diye tısladı, öfkesi her satırında

Vücut.

Rafe de aynı duyguyu paylaşıyordu. "Bay Bunker'ı bir dinleyelim.

"On altı yaşında gibi görünüyor," dedi Sasha, "çünkü öyle. Babam ve ben onu araştırdık. Çocuk bir tür dahi, şimdiden

Sac State'teki ikinci yılında.'

"Lanet olası bir Einstein olması umurumda değil," diye Gideon. 'Eğer onu elime geçirirsem, başkasının kız kardeşini seçmiş olmayı dileyecek.

Daisy elini Gideon'un koluna koydu. "Hey," dedi yatıştırıcı bir sesle. 'Onun bağırsaklarını paslı bir greyfurt kaşığıyla deşmek istiyorum ama belki de odada başka polisler varken bunu yüksek sesle söylememeliyiz?

Gideon bir kahkaha attı, sonra avuçlarıyla yüzünü ovaladı. "Çal şunu, Rafe. Lütfen.

Rafe aradı ve saniyeler içinde 911 çağrısındaki sesin aynısı olduğu anlaşıldı. Kaydedilen Jeff Bunker, Sacramento'daki son seri katil 'durumundan' bahsediyor ve diğer gazeteciler katilin ölü kurbanlarından bahsettiği için hayatta kalanlara odaklanmak istediğini söylüyordu.

"Odaklanmak için harika bir yol," diye hırladı Rafe, videoyu durdurarak. "Tanrım, onu öldürmek istiyorum.

"Sanırım hepimiz bu mesajı aldık," dedi İrina çay fincanlarını masaya koyarken. Herkes için birer fincan doldurduktan sonra çayını yudumlamak üzere yerine döndü. 'Ama hikâyesinin nereye gittiğini duymak isterim. Eğer siz çocuklar onu giderek daha zekice bir şekilde cinayet işlemenin yollarını hayal etmeden dinleyemiyorsanız, o zaman bana bağlantıyı gönder Raphael, ben de kendim dinleyeyim.

Rafe sandalyesine çökmüş, annesinin istediği gibi azarlanmıştı. 'Haklısın anne. Özür dilerim.'

'Çayını iç. Sakinleştiricidir.'

Rafe demliği şüpheyle kokladı. "Ne kadar sakinleştirici?

Ona vurdu. 'O kadar da sakinleştirici değil. Keşke artritim için özel çayımı içtiğimi size hiç söylemeseydim. Şimdi sessiz olun - eğer yapabilirseniz - ve videoyu oynatın.

"Yakalandım," diye fısıldadı Sasha yüksek sesle, onun bir homurtu çıkarmasına neden oldu

Gölmek. Şımarık ama çok tatlı kız kardeşı de bunu amaçlamıştı. "Nefes al, Rafe," dedi ayılarak. "Bu çocuğun kıcına He-Man ve Evrenin Efendileri gibi davranmak Mercy'ye bir yarar sağlamaz.

Rafe iki kadının da önerdiği gibi yaptı, bir nefes aldı ve PLAY tuşuna basmadan önce çayını yudumladı.

Videonun on binden fazla izlenen bir tür vlog olduğu ortaya çıktı. Rafe bunların çoğunun makalenin bir gece önce yayınlanmasından bu yana gerçekleştiğini düşündü. Jeff Bunker 'hayatta kalanları tanımak' ve onların 'iyileşme süreçlerini' takip etmek istiyordu.

"Orospu çocuğu," diye mırıldandı Rafe. 'İyileşmekle ilgilenmiyor. Sadece kendisiyle ilgileniyor.

"Şşşt," diye uyardı annesi. "Dinle, oğlum.

Rafe ve Gideon birbirlerine kaşlarını çatarak baktıktan sonra Bunker'ı çağırabilecekmiş gibi telefonuna döndü. Çocuğun hakkını vermeliydi - iyi konuşuyordu. Yazdığı nefret saçmalıkları okumayan biri onu dünyayı değiştirmek isteyen, dürüst ve ciddi bir üniversite öğrencisi olarak görebilirdi.

Rafe o küçük piçin ne saçmaladığını . Eğer Bunker'ı ele geçirirse, onu lime lime ederdi.

Kapı zili çaldığında daha fazlasını dinlemekten kurtuldu. "Ben bakarım," diye hırladı Rafe, masadan kalkıp telefonuna öldürmeyi dilediği son bir bakış attı. En azından yumruklarını sıkmış, çaresiz bir öfkeyle vücudunu kaskatı kesmiş bir halde oturan Gideon'dan daha iyiydi.

Kendini sakinleştirmeye çalışan Rafe, Erin'i bulmak için kapıyı açtı. Ve bir çocuk.

Çocuk. Lanet Jeffrey Bunker.

On dört

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 1850.

Jeffrey Bunker, o orospu çocuğu. Rafe'in gözleri kıpkırmızı oldu ve kendini durduramadan Bunker'ın gömleğini yumruklayarak çocuğu ayak parmaklarının ucuna kaldırdı. "Seni küçük pislik," diye tısladı sıkılmış dişlerinin arasından. 'Burada yüzünü göstermeye nasıl cüret edersin? Delirdin mi sen? Bunker'ı şöyle bir salladı.

Sonra gerçekler fkесinin sisi içine sızmaya başladı. Bunker nefes nefese kalmıştı ve arkasındaki yaşlı bir kadın ellerini oğlunun üzerinden çekmesi için bağırıyordu.

Ama sonunda Erin'in sakin sesi araya girdi. 'Onu yere bırak, Rafe. şimdi.

Bunker'ı serbest bıraktı ve başka bir hırıltıyla onu itti. 'Ne. Ne. Kahretsin, Erin?'

Erin derin bir nefes verdi. 'Lanet olsun, Rafe. Sana ne oldu böyle?'

"Bu o," diye tükürdü Rafe. "Bunker. Mercy'nin hayatını lanet bir hikaye uğruna mahveden adam.

Bunker nefes nefese kalmış, titreyen ellerini saçlarında gezdiriyordu. Yüzü hayalet beyazı gibiydi. "zr dilerim. Sadece zgn olduğumu söylemek için geldim.'

Erin Rafe'e bir zarf uzattı. "Mercy için.

"Senden daha iyisini beklerdim, Erin," diye tükürdü. 'Bunun ona ne yaptığını gördün. Onun üzüntülerini duymak ve Mercy'nin onun lanet yüzünü görmek zorunda kalmasını istemiyorum. Rafe zarfı kaptı ve Bunker'a geri fırlattı. 'ık dışarı yoksa kardeşine burada olduğunu söylerim. O da

benim kadar kontrollü olmayabilir.'

"O yapmadı!" diye bağırdı yaşlı kadın. "Kahretsin, bir dakika dinler misin?"

"Ne yapmadı? Bir seks suçlusuyla röportaj yapıp videosunu yayınlamadı mı? Mercy'yi tekrar ihlal etmedi mi? Sonra da Quill Romero'yu öldürmediğini iddia edecek. Rafe bir adım geri çekildi, kapıyı hepsinin suratına çarpmaya hazırdı ki bu adamın NOPD tarafından da arandığını fark etti. "André! Bunu görmen gerek.' Bunker'a çok kızmıştı ama Erin'e de... Aman Tanrım. Ona ihanet etmişti.

Sonra ortağının kara gözleriyle karşılaştı. Ve onun çoğunlukla sabırlı ifadesiyle. Birbirlerine baktıklarında bu ifade sempatiye dönüştü.

Erin sessizce, 'Molina'nın ofisinden yeni geldi,' dedi. 'İtiraf etti ve hikâyesi uyuşuyor. Federaller biz konuşurken geri kalan her şeyi bir araya getiriyorlar.

Rafe'in bakışları Bunker'ın arkasında duran ve elleriyle Bunker'ın omuzlarını koruyan kırmızı suratlı, öfkeli kadına kaydı. Sonra ağlamakta olan Bunker'a baktı - gerçekten baktı - vücudu titriyordu.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı Bunker. 'Bunu ben yapmadım. En azından video kısmını. Geri kalanını... Makaleyi ben yazdım. Çoğunu. Ama Bayan Romero'yu ben öldürmedim!'

"Az önce NOPD'ye isimsiz bir arama yaptın," dedi Rafe kesin bir ifadeyle. "Sacramento'dan.

Arkasından ağır ayak sesleri geldi ve sonra André Holmes onu iterek geçti, tıpkı Rafe'in yaptığı gibi Bunker'a doğru gidiyordu. Ama Erin onun önüne geçmiş, meydan okurcasına bakıyordu.

"Orada dur bakalım," dedi, sesi hâlâ sakindi. Bu, düşmanca durumları yatıştırmak için kullandığı sesin aynısıydı. Foresthill Köprüsü'nden atlayan biriyle konuşurken kullandığı sesin aynısıydı. Geçen yıl boyunca ne zaman kendini kaybetse Rafe'i sakinleştirmek için kullandığı sesin aynısıydı.

André'nin göğsü pompalanıyordu, öfkesi hissediliyordu. "Bu da ne Sokolov?"

Rafe, Erin'in arkasından korku içinde sinmiş olan Bunker çocuğuna baktı. "Emin değilim," dedi, mantığının bir kısmının geri geldiğini hissederek. "Görünüşe göre yeni bir komplikasyonumuz var."

André Erin'e yaklaştı ve Bunker'a ters ters baktı. "Konuşmaya başla, göt herif."

Erin avucunu André'nin göğsüne koydu. "Geri çekilin, efendim."

André Erin'e hırlamaya başladı ama Erin rozetini çıkardı ve aynı anda Rafe de, "O benim ortağım," dedi. Dedektif Erin Rhee, SacPD Cinayet Masası. Erin'e kaşlarını çatı. "Önce sen aramalıydın. Bize haber vermeliydin."

"Bunu şimdi görebiliyorum," dedi Erin alaycı bir ifadeyle. Omzunun üzerinden baktı. "İyi misin evlat?"

"Hayır, o iyi değil!" diye bağırdı yaşlı kadın.

"Anne, sakin ol," dedi Bunker sertçe. "Yaralı değilim."

"Seni öldürebilirdi," dedi kadın kısıp sesle. Şimdi durum sakinleşmeye başlamıştı, kadının gözlerinde yaşlar birikmişti.

"Hayır, yapmazdım," dedi Rafe, hâlâ öfkeliydi ama artık kafası yerinde değildi. "Kapımı çalmaya gelirken aklından ne geçiyordu? Ve sen ne düşünüyordun Erin, onlara eşlik ederken?"

Erin kaşlarını kaldırdı, tüm tavrı buz gibi oldu. "Akıllı, mantıklı ortağımın gerçeği duymak isteyebileceğini düşünüyordum."

"Burada neler oluyor? Gideon karşılama komitesine katılarak, "Burada neler oluyor?" dedi. Yine de bağırmadı, belki de Erin'in söylediklerini duymuştu.

Erin tekrar nefes verdi. "Tamam, baştan başlayalım. Önce ben aramalıyım. Bay Bunker'ın NOPD'yi isimsiz aradığını anladığınızı bilmiyordum, yoksa bu olayı farklı şekilde ele alırdım. Bay Bunker, Bayan

Bunker, içten özürlerimi kabul et.'

"Sorun yok," dedi Bunker, sesi çakıl taşına benziyordu. Yüksek perdeden, gıcırtılı bir çakıl. Rafe adamın bunu nasıl başardığından emin değildi. 'Onların yerinde olsaydım, ben de aynı şeyi yapardım. Belki aynı şeyi yapmazdım, çünkü boyum bir milyon metre değil ve bir ata bench press yapamam.

"Evet," dedi Gideon kuru bir sesle. "Bu isimsiz bir arayan, tamam mı?

Bunker'ın solgun yanaklarında ikiz renk bayrakları belirdi. 'Özel Ajan Molina'ya olanları anlattım. Beni tutuklamadı.

"Tebrikler," dedi Rafe. "Şimdi geri kalanımıza burada ne haltlar döndüğünü anlat.

"Diline dikkat et, Raphael," diye tersledi Irina. Onları kapıdan dışarı itti ve kapıyı çekip kapatarak ön verandaya çıktı. Kapı hemen geri açıldı, Sasha ve Daisy de onu takip ediyordu. Daisy, Gideon'un kolunu tuttu ve ona sarıldı. Sasha, Rafe' yanında durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, önce Bunker'a, sonra Erin'e hançer gibi bakıyordu.

İrina yüksek sesle iç çekti. 'Her şeyden önce, on yedi yaşındaki kızım yukarıda ders çalışıyor. Okulda F-bombasını duyduğunu biliyorum ama evde duymamasını tercih ederim.

Rafe neredeyse gözlerini devirecekti ama kendini tam zamanında tuttu. "Evet, anne.

Irina ona daha sonra başının belaya gireceğini söyleyen bir bakış fırlattı. "İkincisi, burada son bir gün içinde -umarım- çok uzun ömürlerinin geri kalanına yetecek kadar stres yaşamış iki kederli kadın var. Bakışlarını Erin'e çevirdi. "Raphael'e adil bir uyarıda bulunmalıydın.

Erin gözlerini kaçırdı. "Biliyorum. Özür dilerim, Irina.'

"Umarım öyledir. Irina elini Bunker'ın annesine uzattı. 'Ben Irina Sokolov. Siz Jeff'in annesi misiniz?

Kadın Irina'nın elini temkinli bir şekilde sıktı. 'Geri Bunker. Biz

Bayan Romero'nun ailesinden herhangi birinin burada olacağını bilmiyorduk. Kederli günlerinde onları rahatsız ettiğimiz için çok üzgünüz. Ama oğlum Bayan Callahan'la arasını düzeltmek istedi.

Irina başını Bunker'a doğru eğdi. "İyisin, değil mi?"

Bunker titreyerek başını salladı. Annesi onu dürttüğünde, "Evet, hanımefendi," diye ekledi.

Güzel. Sizi çaya davet etmek isterdim ama sanırım önce Bay Bunker'ın söyleyeceklerini dinlemeliyiz. Çabuk ol genç adam. Bu yumuşama kırılğan.'

Bunker ona minnettar bir bakış attı. 'Tamam. Bu makaleye başladım, sonra Bayan Callahan'ın New Orleans'ta yaşadığını öğrendim. Oraya gittim - kendi başıma. Annemin bununla hiçbir ilgisi yoktu. Nereye gittiğim konusunda yalan söyledim.

Irina mantıklı bir şekilde, "Çünkü sen daha on altı yaşındasın ve o sana hayır diyebilirdi," dedi.

Aynen öyle. Hanımefendi. Bayan Callahan'ın eski sevgilileriyle konuştum ve içlerinden biri bana videoyu sattı ama ben bunu makaleye koymadım. Patronum koydu.'

Rafe soğuk bir ifadeyle, "Onu patronuna verdin," dedi. "Ne olacağını sanıyordun?"

"Patronuma vermedim," diye ısrar etti Bunker. 'Bana veren adamı aradı ve kendi kopyasını aldı. Ben kendi kopyamı FBI'a verdim. Onu kullanmadım.

"Neden olmasın? Rafe hâlâ ikna olmamış bir halde sordu. Ta ki Bunker'ın gözleri yaşlarla dolana kadar.

"Yapamadım. O katil Şubat ayında onu hastaneden sürükleyerek çıkarırken nasıl görüldüğünü gördüm. Gözleri ne kadar boştu. Videonun rızaya dayalı olduğunu düşünmedim, o yüzden kullanmadım. Dün rızası olduğunu düşünmediğimi bilmiyordum ama yanlış olduğunu biliyordum.

Rafe gözlerini Bunker'a dikmiş, son cümleyi anlamaya çalışıyordu. Bunker da ona bakıyordu, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu.

Rafe iç çekti. "Pekâlâ. Sana inandığımızı varsayarsak, neden videoyu hemen polislere teslim etmedin?"

Çocuğun yutkunması duyulabiliyordu ama omurgasını dikleştirdi. "Komşusuna daha fazla soru sormak için Bayan Callahan'ın dairesine geri döndüm, çünkü güzel şeyler söylemişti ama diğerlerinin anlattıkları o kadar çelişkiliydi ki daha fazla bilgiye ihtiyacım vardı. Ve onu ölü buldum. Yani Bayan Romero'yu.

"Ve bu sabaha kadar NOPD'yi aramadı," diye tersledi André. "Otuz altı saat önce ölmüştü.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Bunker. "Çok özür dilerim. Korkmuştum, çıldırdım ve yanlış bir şey yaptım.

İrina nazikçe, "Neden çağırdınız?" diye sordu.

Bunker annesine baktı. "Anneme. Beni sarhoş halde baygın buldu ve aklımı başıma getirdi. Ben de polisi aradım ve videoyu ihbar ettim. Hemen ardından kaldırıldı.'

Ön verandanın yanındaki yerden bir homurtu geldi. Karl kollarını kavuşturmuş, orada duruyordu. 'Onu indirmenin neden bu kadar kolay olduğunu merak ediyordum. Avukatımın Tanrı'nın sesi gibi bir şey geliştirdiğini düşündüm.

Rafe Bunker'ı dikkatle inceledi. Artık öfkeden deliye dönmediği için çocuğun samimi görüldüğünü görebiliyordu. "Neden bu kadar korktun?" diye sordu, kendi ses tonu daha yumuşaktı.

Bunker gözle görülür biçimde rahatladı. "Çünkü adamı Bayan Romero'nun dairesinden çıkarken gördüm. Deli gibi mutlu görünüyordu. Çılgınlığa vurgu yapıyorum. Ödümü kopardı.'

Erin boğazını temizledi. "Bay Bunker fotoğraflardan Ephraim Burton'ın kimliğini kesin olarak tespit etti. Bakışları André'ninkilerle buluşmak için yükseldi. "Ve Ajan Hunter'a göre Mercy'nin eski erkek arkadaşının oda arkadaşını da teşhis etmiş.

Bunker dönüp ona baktı. "Oda arkadaşı mı?

Erin başını salladı. "Mercy hakkında soru sorduğunda, o da

Stan Prescott'tan kopyaladığı ve Prescott'un itiraf pazarlığının bir parçası olarak teslim edilen videodan bir iki dolar kazanabilir.

"Ve Prescott Mercy'nin eski sevgilisi değildi," diye homurdandı André. 'Prescott onu bir partide uyuşturan sümüklü bir pislik. Onu daha önce ya da sonra hiç görmemişti.

Bunker gözlerini kapattı. "Özür dilerim. Bilmiyordum.

André etkilenmemiş görünüyordu. 'Yapmalıydın. Çapraz kontrol yapmalıydın.

Bunker daha da yıkılmış görünüyordu. 'Bu yüzden Bayan Romero'yu görmeye gittim. Çapraz kontrol için.

André konuşmaya başladı ama Irina kolunu onunkinin arasından geçirip başını okşadı. "Yayınlamadan önce çapraz kontrol yapmalısın," dedi, sesi sert ama kontrollüydü. "Umarım bu bir daha asla yapmayacağın bir hata olur.

"Hayır, hanımefendi," diye fısıldadı Bunker. "Yapmayacağım.

Rafe kaşlarını çattı. "Yani videoyu çeken ve Mercy'ye saldıran adam videoyu Bunker'a satmadı mı?

Erin başını salladı. 'Hayır. Prescott son üç haftadır Avrupa'daydı. Bay Bunker ile temas kurmuş olabilir ama öyle görünmüyor.

Bunker kendinden tiksinişmiş bir ifadeyle, 'Bütün konuşmalarım bire bir, yüz yüze oldu,' dedi. "Lanet olsun. Ona inandım. Ve bir ya da iki dolar da değildi. Ona bin beş yüz dolar verdim.

André ıslık çaldı. "On beş banknotu nereden buldun, evlat?

Editörümünden. Bana telgraf çekti. Ve ben videoyu geri çekince, sanırım meseleyi kendi ellerine almaya karar verdi. Eminim parasını ödediği için kullanacağını düşünmüştür.

"Hala bu ... online çöp dergisi için mi çalışıyorsun? Irina sordu, dedikodu blogu hakkındaki tanımlaması aşağılayıcıydı.

Hayır, hanımefendi. Ben bıraktım. I . . . Sadece hikayeyi anlatmak istedim. Diğer hayatta kalanların ilham alabileceğini düşündüm. Ama her şeyi berbat ettim.'

Rafe iç çekerek, "Evet, öyle yaptın," dedi. "Peki neden şimdi buradasın?"

Bunker, Rafe'in kendisine geri fırlattığı zarfı almak için eğildi. "Sadece birinin bunu Bayan Callahan'a vermesini istedim.

Erin sessizce, 'Onu ön kapıdan çıkmaya çalışırken yakaladım,' dedi. "Söylediklerini doğrulamak için Tom Hunter'ı aradım ve Tom da doğruladı. Seni de aramalıydım, Rafe. Özür dilerim.

Rafe zarfı Bunker'dan aldı. 'Bunu almasını sağlayacağım. Ve bunu yapmadan önce ona neler olduğunu anlatacağım. Eğer seni görmek isterse, seninle nasıl bağlantı kurmalı?"

Bunker ceplerini yokladı. "Anne, kalemin var mı?"

Annesi gözlerini devirdi. 'Evet, Jeff. Kalemim var. Kâğıdım da var. Eşyaları kocaman bir el çantasının içinde buldu ve oğluna verdi.

Bunker kâğıda adını, e-posta adresini ve cep telefonu numarasını karaladı ve Rafe'ye uzattı. 'Gerçekten çok üzgünüm. Onu havaalanından almaya çalışan adamın Bayan Romero'nun dairesinden çıkarken gördüğüm adamla aynı olduğunu görünce ... şey, sanırım donup kaldım.

Gideon sessizce, "O tehlikeli ve korkunç bir adam," dedi. 'Onunla yüzleşmemen en iyisi. Seni gördü mü?"

Bunker'ın yüzüne yeniden gelen renk bir kez daha soldu. "Hiç sanmıyorum.

"Oğlum tehlikede mi?" diye sordu annesi, onun da yüzü iyice solmuştu.

Rafe ikisini de sarsmak istedi. Duh. Burton son iki günde sadece beş kişiyi öldürdü. Bildikleri kadarıyla. Bu mümkün. Quill Romero'nun cinayeti için onu ihbar eden kişinin sen olduğunu bilip bilmediğine bağlı. Eğer anladıysa

Onu gördüyseniz, evet.'

"Ona koruma sağlayabilir misin?" diye sordu annesi, gözlerinde korkuyla.

Uzun, çok uzun bir süre sessizlik oldu. Erin sonunda, "Teğmenimle konuşabilirim," dedi. 'En iyisi bir süre ortalıkta görünmeyeceğin bir yer bulman.

"Çalışmak zorundayım," diye itiraz etti Bayan Bunker. "Şehri öylece terk edemem.

Erin, "Ben daha fazla bilgi edinene kadar panik yapma," diye yatıştırdı. Rafe'ye döndü. "Ödeştik mi ortak?

Rafe başını salladı. "Evet," dedi, doğru olduğu için rahatlamıştı. "Teşekkür ederim.

Irina, Bunker'ın çenesini yukarı ve yana doğru eğerek boğazını inceledi. "İyi misin evlat?

Lanet olsun, diye inlemek istedi Rafe. Neredeyse ne yapıyordu?

"Ben iyiyim," dedi Bunker tekrar. 'Ve dava açmayacağım, bu konuda endişelenmeyin. Eğer Bayan Callahan benim kız kardeşim ya da ...' Rafe'in yüzünü aradı. 'Senin için her neyse. Kız arkadaş mı? Ya ben Bayan Romero'nun ailesi olsaydım? Ben de aynı şeyi yapardım. Ellerini havalı bir şekilde salladı. "Yine, eğer Incredible Hulk olsaydım. Aksi takdirde editöre bir mektup yazardım.

Eğer çocuk alaycı bir tavır takınmış olsaydı, Rafe öfkesine hâkim olabilirdi ama Bunker çok samimiydi. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı Rafe. "Özür dilerim.

Bunker belli belirsiz gülümsedi. "Sorun yok. Bayan Callahan'a açıklayacak mısın?"

"Yapacağım. Söz veriyorum.'

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 19.10.

"Ne oluyor be? Ephraim, Sean MacGuire'ın üst kattaki penceresinden Sokolov'ların verandasında yaşananları izlerken mırıldandı. Rafe Sokolov tek eliyle çocuğu gömleğinin yakasından tutup yerden kaldırmıştı. Ancak küçük bir kadın onu durdurunca iterek uzaklaştırmıştı. Çocuk sarsılmış ve korkmuş görünüyordu.

Ephraim çocukla arasında bir yakınlık hissetti. Sokolov'un gücünü tecrübe ve bağının arkası hâlâ ağrıyordu. Lanet sopa. Eğer o adamı bir gün yalnız yakalarsam, kafasına sopayla vur.

Daha fazla insan evden çıkıp verandada beklemeye başlayınca dikkati dağıldı. Sokolov'a Gideon Reynolds ve Ephraim'in Google aramalarından dedektifin annesi Irina Sokolov olduğunu anladığı bir kadın da katılmıştı. Sonra iki kadın daha - bir gece önce havaalanında olan uzun boylu, at kuyruklu bir sarışın ve Reynolds'a sarmaşık gibi yapışan ufak tefek bir sarışın.

Ephraim de onu tanıdı. CNN'in seri katil hakkındaki özel programında yer almıştı. Hayatta kalan üçüncü kişiydi, Daisy Dawson. Ve açıkça Gideon'un yanındaydı.

Bu ilginçti. Bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere bir kenara sakladı. Gideon'a bedelini ödetmek istiyorsa, kız arkadaşına yapacağı basit bir işkence işine yarayacaktı.

Zenci bir adam da evden çıkıp Sokolov tarafından hırpalanan çocuğa dik dik bakmaya başlamıştı ve Ephraim onu tanıyamadığı için sinirlenmişti. Adam yaklaçık bir saat önce kırmızı bir kiralık arabayla gelmiş ve doğrudan eve alınmıştı, yani bekleniyordu ve hoş karşılanmıştı.

Çocuğun aksine, şimdi onunla akraba görünen başka bir kadının arkasına saklanıyordu. Kadın Sokolov'a ters ters bakıyor, vücudu bir şeyle titreşiyordu.

Korku, belki? Ya da öfke? Ya da ikisi birden. Anne bir ayı gibi bakıyordu.

Kendi annesi gibi. Onu tanımayı bırakmadan önce.

Dikkatini dağıtan şeyi bir kenara itti ve Mercy'nin ortaya çıkmasını bekledi. Ama Mercy hiç gelmedi ve sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir konuşmanın ardından çocuk bir kâğıda bir şeyler yazıp Sokolov'a uzattı.

Görünüşe göre kriz önlenmişti ve Ephraim biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Sokolov çocuğa zarar vermeyi başardıysa başı belaya girecekti. Hatta belki de parmaklıklar ardında birkaç saat geçirecekti - Mercy'nin daha savunmasız olacağı saatler.

Ne yazık ki çocuk gidince her şey eski haline döndü. Ephraim dürbününü çocuk ve annesi ayrılırken çocuğun arabasının plakasına odakladı ve daha sonra bakmak üzere not aldı. Az önce orada önemli bir şey olmuştu. Bunu çözecekti.

Dürbünü yere bıraktı ve rahat koltuğuna oturdu, bakışları hâlâ Sokolov'ların evindeydi. Her şeyi çözecekti. Artık DJ'in sırlarını bildiğine göre, asıl güç Ephraim'in elindeydi.

Cebinden ikinci telefonunu çıkarırken bunu kendine tekrar söyledi. Onunla tek bir arama bile yapmamıştı ve Pastor'la konuşmak dışında hiçbir şey için kullanmayacaktı.

Adamın cep telefonu numarasını hafızasından çevirdi ve Pastor'un sesli mesajını alınca rahatladı. Pastor'un sesini duyarsa soğukkanlılığını kaybetmeden bunu başarabileceğinden emin değildi.

"Merhaba, ben Ephraim. Sesini hem kısık hem de kendini küçümseyen bir tonda çıkardı. 'Telefonumu düşürdüm ve kırıldı. Yeni bir tane almak zorunda kaldım. Bana bu numaradan ulaşabilirsiniz. Yeni numarasını söylemeden önce öksürür gibi yaptı ve boğazını temizledi.

"Şu anda Sacramento'dayım bu arada. Pastor onun orada olduğunu bildiğine göre itiraf etmek en iyisiydi. "Ben ... San Francisco'dayken lise günlerimden eski bir arkadaşımla tanıştım. Aslında eski bir kız arkadaşım. Şu anda çocuk doktoru ve boğazımda strep olabileceğini söyledi. Beni eve davet etti ve bir çocuğu var. Bir kızı. Birkaç gün burada kalacağım ve bana streptokok için antibiyotik getirecek. Kampa geri getirmek iyi olmaz, değil mi? Gitmem gerek. İhtiyacın olursa ara.'

Telefonu kapattı ve gözlerini devirdi. Sesi yalan söylüyormuş gibi çıkmıştı. Pastor bunu bilirdi. Ama Pastor bundan bahsederse DJ de bilirdi. Ki Ephraim bahsedeceğinden oldukça emindi. DJ bir Geyler döndüğünü anlayacak ve belki de bu onu sinirlendirecekti.

Elbette bu DJ'in daha fazla saldırmasına ve onu daha fazla karalamasına neden olabilirdi ama Ephraim bunu umursamıyordu. Mercy'yi Eden'e geri getirdiğinde, hem Pastor'un hem de DJ'in kendilerine yalan söylediğini tüm yerleşkenin öğrenmesini sağlayacaktı.

Rahatlarken bu düşünce onu gülümsetti, bakışları hâlâ Sokolov'un evindeydi. En azından kendine biraz zaman kazandırmıştı.

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat .30.

Mercy ağrıyan gözlerini ovuşturdu. Baş ağrıyordu ve Irina'nın verdiği ibuprofen yeterince hızlı etki etmiyordu. Çok ağladığı için yüzü hamburger gibi olmuştu ve Farrah da daha iyi görünmüyordu. Elbette etrafları arkadaşları ve aileleriyle çevriliydi. André Farrah'nın yanındaydı, Daisy de Gideon'un. Rafe onun yanında sağlam bir duruş sergiliyordu. Sasha, Karl'la birlikte masanın başında oturuyordu; Karl, Sasha'nın ilk geldiği zamankinden biraz daha yaşlı görünüyordu.

bir gün önce gelmişti. Dün gece ona o lanet makaleden bahsettiği için hâlâ kendini kötü hissediyordu ama Mercy bunu tamamen geride bırakmıştı. şimdi bedeninin, ruhunun bir başka ihlalinin video kanıtını yayınlayan  ocuk hakkındaki asıl gerçek gibi görünen şeyle boğuşuyordu. O zamanlar sahip olduğunu düşündüğü masumiyetin.

Tom Hunter da masadaydı, birkaç dakika önce gelmişti. Ona Eden hakkında sorular sormaya ve aynı zamanda geçmişini çamura bulayan on altı yaşındaki gazetecilik  ğrencisi Jeff Bunker'dan bahsetmeye gelmişti. Bunker'ın özür dilemek ve Mercy'ye bir mektup vermek için çoktan oraya gitmiş olduğunu öğrenince şaşırmıştı. Mercy'nin bildiği kadarıyla, kimse ona Rafe'in aptal çocuğu neredeyse boğarak öldürmesiyle ilgili küçük ayrıntıdan bahsetmemişti. İtiraf etmeliydi ki, hikâyenin bu kısmını Rafe'den duymak onu biraz mutlu etmişti.

Mercy genel olarak masadakilere, özel olarak da Tom ve Erin'e, "şunu bir açıklığa kavuşturalım," dedi. "Bu  ocuk, Jeff Bunker, Stan Prescott'un oda arkadaşı tarafından kandırıldı mı?

Genç adamın yazdığı mektubu ilk başta şüpheyle okumuştu ama şimdi Hunter'ın, Rafe'in bu aile toplantısından önce kendisine özel olarak aktardığı hikâyeyi doğrulamasıyla tekrar düşünmeye başlamıştı. Mektup samimiydi, açıktı ve çok özür diliyordu.

Çocuğa duyduğu öfkenin geçmesine izin vermek istemiyordu ama ... kahretsin. Gideon'a olan öfkesini bunca yıl içinde tutmuştu ve bu, sahip olabilecekleri ilişkiyi neredeyse mahvetmişti.

Gideon onu karşılıksız affetmişti. Belki de karşılığını vermeliydi.

"Evet," dedi Tom basitçe. Hikayesi doğru  ıktı. Editöründen gelen tüm e-postaları ve kitabın tüm taslaklarını saklamış.

makale. Sana bilerek tuzak kurmadı, Mercy.'

Farrah tam olarak affetme aşamasında değildi ve Mercy onu suçlayamazdı. "Quill Teyze'yi o öldürmüş olabilir mi? Farrah sordu.

"Olabilir," dedi Andre, "ama zamanlama açısından onun hikâyesi de doğru çıkıyor. Apartmanda kamera yoktu ama sokağın karşısındaki evde vardı ve ön girişi görebiliyorduk. Ephraim Burton, Jeff Bunker gelmeden yirmi dakika önce içeri girmişti. Burton çıktı ve kiralık bir arabaya bindi. Beş dakika sonra Bunker hayalet görmüş gibi koşarak evden çıktı. Otobüs durağına doğru hızla uzaklaştı. André gözlerini devirdi. "Çocuk belediye otobüslerini kullanıyordu çünkü araba kiralamak için çok genç ve henüz ehliyeti yok.

"O bir tür dahi çocuk," diye ekledi Rafe. 'Ama hâlâ on altı yaşında. Görünüşe göre editörü onu manipüle etmek için bunu kullanmış.

Farrah inatla, "Onun için üzölmek istemiyorum," dedi. Mercy arkadaşının elini kendi eliyle kapattı. 'Üzölmene yok. Quill'i o öldürmemiş olsa bile, kimin biliyordu. Evet, o daha genç. Evet, korkmuştu ve Ephraim'in öfkesine maruz kalmış biri olarak haklı olduğunu biliyorum. Ama doğru şeyi yapmak için çok uzun süre bekledi. Isırdı.

dudağı. "Aslında bunu anlayabiliyorum.

"Aynı şey değil," diye mırıldandı Gideon.

'Evet, öyle sayılır,' diye mırıldandı Mercy. 'Ama demek istediğim, duyguların senin duyguların ve bu çocuk hakkında iyi düşönceler beslemek zorunda değilsin. Eğer ortaya çıksaydı, biz ...' Sözüünü yarıda kesti.

"Biz ne? Farrah bastırdı.

'O uçağı binemezdik. Şu anda burada, bu mutfakta olmazdım. Aklına bir düşünce geldi ve

titredi. "Artık bu gezegende olmayabilirim, çünkü Ephraim beni orada öldürürdü ve kimse onun yaptığını bilmezdi.

Sessizlik masanın üzerine ağır ve yoğun bir şekilde çöktü.

Farrah yarı hıçkırık gibi sulu bir iç çekti. "Tanrım, Mercy. Şimdi o aptal çocuğa teşekkür etmem gerekiyormuş gibi hissediyorum.

Mercy'nin dudakları yukarı kalktı. "Ben o kadar ileri gitmezdim. Farrah'ın elini okşadı, sonra da son bir saattir paylaştıkları mendil kutusunu ona uzattı. "Ama ne kadar korkmuş olabileceğini biliyorum. Ve uçakta onunla birlikte olmak? Saatlerce? Kalbimin buna dayanabileceğini sanmıyorum.

Farrah isteksizce, "Videoyu kaldırttı," diye mırıldandı.

Mercy omuz silkti. 'O bir çocuk, Ro. Mükemmel değil. Ephraim'i alaşağı etmeye karar vermem bunca yılımı aldı. Çenesini kaldırarak Rafe'in bakışlarını yakaladı. "Belki bunu şimdi konuşabiliriz.

Farrah başını salladı. Meydan okurcasına. "Evet. Hadi şu orospu çocuğunu indirelim.'

Arkalarından küçük bir soluk sesi geldi ve döndüklerinde Sokolov'un en küçüğü Zoya'nın onlara baktığını gördüler. Ama gözlerinde şok değil, hayranlık vardı. "Yardım edebilir miyim?

Irina bir somun ekmek daha yoğurduğu yerden kaşlarını çattı. Mercy, fırıncılığın Irina'nın uzmanlık alanı olduğunu keşfetmişti. Burası bir restorana benziyordu, yiyecekler her düz yüzeyi kaplamıştı. "Burada ne yapıyorsun Zoya?" diye sordu Irina.

Zoya suratını astı. "Acıktım. Bütün öğleden sonra odama sürgün edildim. Ve sıkıldım," diye mızızlanarak ekledi.

"Önemli değil. Irina hamur kaplı parmağıyla kapıyı işaret etti. 'Yeniden yasaklandın. Gidin.

Zoya annesinin yanına yaklaştı ve onu yanağından öptü.

'En azından ekmek için yardım edebilirim. Ayrıca, verandadaki çocuğun söyledikleri de dahil olmak üzere bugün bu evde konuşulan hemen hemen her şeyi duydum. Pişmanlık duymadan annesinin bakışlarına karşılık verdi. 'Pencerelerim var anne. Birini açtım ve dinledim. En azından saçlarımı açıp kurtarılmak için yalvarmadım.

Irina başını sallamadan önce küçük bir kahkaha attı. "Sen Rapunzel değilsin.

Zoya, 'Ve o bir Flynn Rider değil,' diye karşılık verdi, sonra da gamzeleri belirterek sırtıttı. "Ama sevimli sayılır. Bilirsiniz, bir çocuk için.

Mercy gözlerini devirdi. "Senden sadece bir yaş küçük.

Zoya annesinin yanından ayrıldı ve masanın köşesine bir sandalye çekerek Mercy ile Farrah'nın arasına oturdu. "Benim yaşında bir yıl beş yıl gibidir, Mercy. Kızların erkeklerden daha hızlı olgunlaştığını biliyorsun.

Mercy gülümsemekten kendini alamadı. "Bunu duymuştum, evet. Sonra ciddileşti. "Ama duymaman gereken şeyler hakkında konuşmak üzereyiz. Yeterince büyük olmadığın için değil," dedi Zoya itiraz edemedi. "Ama çünkü... Rafe'ye baktı. "Hepimizi rahatsız edecek şeyler hakkında konuşmak zorunda kalabilirim. Benim anılarımı taşımak zorunda kalmamanı tercih ederim. Gerçek neden de bu.

Zoya'nın ifadesi yumuşadı ve o anda Rafe'ye o kadar çok benziyordu ki Mercy gözlerini kaçıramadı. Gerçek Rafe bu kadar savunmasızdı. Gerçek Rafe sörfçü bir çocuk değildi. Gerçek Rafe itiraf etmek istediğinden daha derin duygulara sahipti ve Mercy onun bu yönünü saklaması gerektiğini düşünmemesini diledi. Gerçi ben de kendimin bir parçasını saklamaktan bahsedecek kadar iyiyim.

Zoya sessizce, "Merhamet," dedi. 'Sen artık ailedensin. Gideon'a ne olduğunu biliyorum. Noktaları birleştirip

Sana ne olduğunu biliyorum.'

Gideon'un gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Nasıl? Nereden biliyorsun?"

Genç kadın başını salladı. 'Herkes bana söylendiği için odama ya da bir arkadaşımın evine gittiğimi sanıyor. Eğer öyle yapsaydım, bu evdeki hiç kimse hakkında hiçbir şey öğrenemezdim. Eğer ben de bu ailenin bir üyesiysem - ki öyleyim, çünkü biyoloji dersimde DNA testi yaptık ve ben tamamen sizin çocuğunuzum - o zaman burada olmak istiyorum. Yardım etmek istiyorum.'

Mercy omuz silkti. "Bu sana bağlı İrina.

İrina çenesini indirdi, omuzları çöktü. Sonra yüzünü onlara döndü ve ellerini bulaşık beziyle sildi. "Bebeğim ne zaman büyüdü?"

Zoya hiç alay etmeden, "Altı hafta önce," dedi.

Altı hafta önce, Daisy bir seri katilin boğazından madalyonu kopardıktan sonra tüm Eden pisliği yeniden dirilmişti.

"Yeterince adil, dochka maya. İrina, Karl'ın yanına oturdu. 'Peki, bunun için hangi adımlar gerekli...' Kaşlarını kaldırdı. "Orospu çocuğunu indirmek mi?"

Zoya, 'Seni seviyorum anne,' dedi, yanakları yine çukurlaşmıştı. "Sen tam bir baş belasısın.

"Şansını zorlama Zoya," diye uyardı İrina, kızının iltifatı karşısında kendi yanakları da gizlenemez bir zevkle pembeleşmişti.

Mercy gözlerini kuruladı. 'Benim annem de belalıydı. Cesurdu. Yani, başlangıçta kalkıp Eden'e gitmek bile cesurcaydı. On dokuz yaşındaydı ve beslemesi gereken iki çocuğu olduğu için korkuyordu. İyi olması gereken bir seçim yaptı ama öyle olmadı ve bizi kurtarmak için elinden geleni yaptı.

Gideon tehlikeli bir şekilde kıpırdamadan durmuş, gözleri kendi gözyaşlarıyla parlıyordu. "Ephraim'in cezasını çekmesini istiyorum," diye hırladı. 'Eğer bu parmaklıklar ardında bir hayatsa, olsun, ama ben onun hayatının sona ermesini istiyorum. Ve

Sonra da řu DJ Belmont denen pislięin peřine dūřeriz.

Mercy ailenin geri kalanına "Annemizi öldürdü," dedi. "Ve sanırım size bunun nasıl olduğunu anlatmam gerekiyor.

"Bize hiçbir şey söylemek zorunda değilsin," dedi Karl huysuzca, bir kolunu Irina'nın omuzlarına dolamış, sanki hayatındaki en değerli şeymiş gibi ona sarılmıştı. Ki öyleydi ve bu Mercy'yi çok mutlu ediyordu.

Aynı zamanda Mercy'nin de aynı şeyi istemesine neden oldu. Ve bu neredeyse korkudan donmasına neden oluyordu ama nefes aldı. Bir gün. Bir gün bir sevgilisi olacak, onun koşulsuz desteğine sahip olduğunu bilecekti. Bu Rafe bile olabilirdi. Ama şimdilik kendini ait olmaya bıraktı.

Farrah onunla göz göze geldi ve ona bilmiş bir gülümseme verdi. "Yeterince uzun sürdü," diye mırıldandı.

Zoya, Mercy ile omuz omuza çarpıştı. 'Bizimle takılıp kaldın, Mercy. Hoşuna gitsin ya da gitmesin.

Mercy beğendi. Hem de çok sevdi. Burada güç vardı, özgür, kolay ve almaya hazır. Paylaşım. Romero'larda da vardı. Aynı şekilde özgür ve kolay. Ve onlardan, hepsinden güç almıştı. Ama bu farklıydı. Ve bunun nedeni bir şimşek gibiydi.

Aradaki fark Rafe'di. Ve bu, üzerinde daha çok düşünmesi gereken bir şeydi.

şimdilik onların gücünün bir kısmını aldı. "Pekâlâ. Karanlık tarafın bu hikâyesindeki ana karakterlerle başlayalım.

On beş

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 19.50.

Rafe elini masanın altından Mercy'nin kalçasına kaydırarak onu destekleyici bir şekilde sıktı. "Bunu yapmana gerek yok. Mercy elini Rafe'in elinin içine soktu ve ona sıkıca tutundu. "Evet, var.

Vakit geldi. Omuzlarını dikleştirdi çünkü bu hiç de kolay olmayacaktı. "Eden'dan öncesini hatırlamıyorum," diye başladı.

"Gideon biraz hatırlıyor ama en eski anılarımdan beri annemin adı Rhoda'ydı. Gerçek adı Selena'ydı. Selena Reynolds. Bunu bana o söylemişti.

ölmeden önce.'

'O zaman Selena Reynolds için adaleti sağlayacağız,' dedi Rafe yumuşak bir sesle. 'Ve senin için ve istismar ettikleri diğer herkes için. Söz veriyorum.

"Teşekkür ederim. Bir an için gözlerini kapattı, sonra masanın etrafındaki yüzlerin her birinde aynı kararlılığı görmek için gözlerini açtı. "İlk geldiğimizde annem Amos adında bir adamla evliydi.

"Hemen ertesi gün evlendi," dedi Gideon. "Ona bir kadının evlenmemiş olmasının Cennet yasalarına aykırı olduğu söylendi. Bu, yerleşkedeki erkekleri çok fazla baştan çıkarıyordu. Ama şansı yaver gitti, çünkü Amos iyi bir adamdı.

Mercy başını salladı. "Sanırım Eden ilkelerine gerçekten inanıyordu - bilirsiniz, saf yaşam, temellere dönüş, doğanın yolu ve tüm bunlar. Tanrı'ya ve İncil'e inanırdı. Bazen Kurucu Büyüklerle aynı fikirde değildi ama

asla saygısızlık yapmazdı. Bir keresinde bana hiçbir yerin, hiçbir kişinin ya da grubun mükemmel olmadığını söylemişti. Kimse izlemediğinde yaptıklarımızın bir insanın gerçek işareti olduğunu söylemişti. Amos nazikti. Gidyon gittikten ve Amos Efrayim'in annemi kendi karısı olarak almasıyla cezalandırıldıktan sonra bile nazikti. Onu özliyordu elbette, ama ona benimle ilgileneceğine söz vermişti ve öyle de yaptı. Sabahları beni uyandırır, elbiselerimi dikmek, çoraplarımızı yamamak gibi kendi yapamadığı işler için kadınlarla mobilya takası yapardı. Kendini gülümserken buldu. "Denemesine rağmen. Bu işte gerçekten kötüydü. İçini çekti. "Neredeyse on iki yaşındayken, bütün gün ev inşa ettikten sonra eve çok kızgın geldi. Onu hiç görmediğim kadar öfkeliydi. Gideon'a baktı. "O gün ağladı, çünkü Ephraim'in benimle evleneceğini yeni öğrenmişti.

André gözlerini kırptırdı. "On iki yaşındayken mi?

Mercy onun Eden hakkında bir şey bilmediğini unutmuştu. 'Evet. Kızlar on iki yaşında evlenirdi. Erkeklerin çoğu kızların büyümesini beklerdi, bilirsin işte. Omzunu sıvazlayan Zoya'ya yan gözle baktı, kahverengi gözlerinde sempati vardı.

Zoya, 'Evliliklerini tamamlamak için beklediler,' dedi. "Anlıyorum. Ama Ephraim beklemedi.

Bu bir soru değildi ve o kadar gerçekçi bir şekilde ifade edilmişti ki Mercy'nin devam etmesine yardımcı oldu. "Hayır, yapmadı. Birkaç karısı daha vardı, yani benim için daha kötü olabilirdi, ama yeterince kötüydü. Herkesin onun bir zalim olduğunu bilmesi ve onu durdurmak için hiçbir şey yapmaması durumu daha da kötüleştirdi. Hepsi suç ortağıydı.'

"Amos bile," diye homurdandı Gideon.

"Amos bile," diye onayladı Mercy. "Her neyse, bir gün Ephraim'i kızdırmıştım ve o da ... bu annemi harekete geçirmeye yetmişti. Çaresizdi ve DJ ile bir anlaşma yaptı.

Belmont. Her hafta kasabaya gidip erzak alışverişı yapardı. Anlaşmanın niteliği hakkında ayrıntı vermesine gerek yoktu. Herkesin anladığını görebiliyordu. "DJ o zamanlar yirmi bir yaşındaydı. Babası öldüğünde ikmal işlerinin sorumluluğu ona miras kalmıştı.

Gideon iç çekerek masaya baktı. 'Annem beni kaçırdığında DJ'in babası Waylon'la birlikteydim. Waylon'un yaşamama neden izin verdiğini bilmiyorum. Yıllardır aklımdan çıkmıyor.

Daisy sert bir nefes çekti. "Seni bağışladığı için kendini suçlu hissetmeyeceksin," diye tısladı. "Sebebi ne olursa olsun.

Gideon'un gülümsemesi hüzünlüydü. "Evet. Notu vicdanıma göndereceğim. Sandalyesinde yarı dönerek Daisy'yi kendine doğru çekti. "Ama teşekkür ederim. Saçlarını öptü, sonra masanın etrafına bakındı. "Annemin beni kaçırdığı gece, yanlışlıkla Ephraim'in kardeşi Edward'ı öldürmüştüm. O zaman kardeş olduklarını bilmiyorduk. Arkadaş olduklarını sanıyorduk. Ephraim küçük bir çeteye peşimden geldi. Sertçe yutkundu. "Bana saldırdılar ve ben de kendimi savunmak için Ephraim'in gözünü çıkardım. Annemi beni dışarı çıkarmaya iten de bu oldu. Ben ayrıldıktan kısa bir süre sonra Waylon'un öldüğünü bilmiyordum.

"İki gün bile geçmemişti," diye hatırlıyor Mercy. "Amos ve ben şoktaydık. Annemin de öyle olduğunu sanıyordum ama şimdi bunun keder olduğunu görebiliyorum. Gideon'u Redding otobüs terminalinde bırakmış, hayata tutunmaya çalışıyordu. Kurucu Yaşlılar, Gideon'un tembel olduğu için Edward'ı öldürdükten sonra kaçtığını söylemişlerdi - Gideon'u kastediyorum. Öldüğünü söylediler. Waylon kalıntıları geri getirdi.' Soğukkanlılığını yeniden toparlamak için bir saniye durmak zorunda kaldı çünkü görüntü zihninde hâlâ kristal berraklığındaydı. "Bizi bakmaya zorladılar. Bir insandı ama onu Gideon olarak tanımlayamadım.

Gideon sessizce soluk soluğa kaldı. "Seni bakmaya mı zorladılar?

Başını salladı, yanakları ıslaktı. Gözlerini kurulamak için hiçbir hareket yapmadı. Gözyaşları lanet bir nehir gibi akarken bunun pek bir anlamı yok gibiydi. "Annem ve ben. I . . ." Nefes verdi, çalkalanan midesini kendi iradesiyle sakinleştirmeye çalışıyordu. "Annem Gideon olduğunu söyledi.

Farrah acı dolu bir ses çıkardı. "Yalan mı söyledi?"

Mercy başını salladı. "Geriye dönüp baktığımda, sanırım Ephraim'in Gideon'un öldüğüne inanması ve onu aramaya çıkmaması içindi. Ceset... kalıntılar... bir dövme vardı. Bir Eden dövmesi. Ya da bir parçası. Her kimse, parçalara ayrılmıştı. Rafe'e döndü. 'Bu kişiyi de adalete ihtiyacı olan insanlar listemize ekleyelim. O Eden'dan değildi. Yerleşkede kayıp olan tek kişi Gideon'du. Şimdiye kadar bunu hiç düşünmemiştim. Kendime bunu hiç hatırlatamadım. Ama o gece biri öldü. Sadece Waylon'un birini kaçırdığını ve "kurtlar tarafından yutulmuş" gibi gösterdiğini varsayabilirim. Parmaklarını büktü, sonra diğerlerine açıkladı. 'Muhalliflerin başına gelen buydu. "Kurtlar, aylar ya da her neyse onlar tarafından yutulmak üzere Cennet'ten kovuldular."

"Bu ne sıklıkla oluyordu? Tom sordu. O alıyordu Büyük ellerinde küçük bir Post-it notuna benzeyen bir tablete notlar alıyordu. Her nasılsa onun not alması işleri kolaylaştırıyordu. Sanki başka birinin hayat hikayesiymiş gibi.

Hayır, değil. Bu benim hikayem. Ve Gideon'un. Bunu onlar istememişti. Yanlış bir şey yapmamışlardı. Aklına bir düşünce geldi ve gözlerini kıstı. "Gideon'un yanlışlıkla Edward McPhearson'ı öldürdüğü kısmı yazdın mı?"

Tom onun bakışlarına doğrudan karşılık verdi. 'Hayır. Gerçi öyle yapsaydım, kimse Gideon'un peşine düşmezdi. Bu nefsi müdafaaydı. Ama eğer yardımı olacaksa, işim bittiğinde notlarımı okumanıza izin vereceğim.

Mercy bir kez başını salladı. 'Bu olur. Üç kez bu ben

Sorunuza cevap vermek için hatırlayın. Cennet'in üyeleri ya kalıntı olarak ortaya çıktı - genellikle tanınabilir - ya da geri getirmek için yeterli kalıntı yoksa yerleşkenin dışına gömüldü. Gideon, üç kişi arasında hatırladığım kadarıyla cesedi tanınmayacak halde olan tek kişiydi.

"Ben de üç tane hatırlıyorum. İkisi Mercy'nin hatırladıklarıyla aynı olabilir ama biri ben daha beş yaşındayken oldu. O zaman daha yeni gelmiştik, bu yüzden eminim onu hatırlamıyoursundur Merce.

"Hayır. İlk hatırladığım dört yaşındaydım.

Gideon başını salladı. "Yani, Cennet'te geçirdiğimiz toplam süre boyunca, ben de dahil olmak üzere dört kez.

Daisy hırladı ve Brutus küçük kafasını Daisy'nin her zaman taktığı çantadan çıkardı. Daisy hayvanı okşayarak, "Sorun yok kızım," diye mırıldandı.

Mercy umutsuzca Rory'nin kendi kucağında olmasını diledi. Kedisi ne zaman rahatlamaya ihtiyacı olduğunu her zaman bilirdi. Ama Rafe hâlâ onun elini tutuyordu ve bu kesinlikle yardımcı oluyordu.

"Yani Waylon, Gideon sözde kaçtıktan ve ölü bulunduktan iki gün sonra öldü," dedi Tom. "Oysa gerçekte Gideon'un kaçışını kolaylaştırmıştı.

"Evet," diye onayladı Mercy. "DJ'in insanlara benim hakkımda ne söylediğini bilmiyorum.

Tom başını öne eğdi. "Peki ya annen?

Mercy ürpertici bir nefes aldı, kelimeler dilinin ucunda donup kaldı. 'I . . .' Rafe kolunu ona doladı ve yakınına çekti. Mercy alnını Rafe'in kolunun üst kısmına bastırdı ve aniden nefes almakta zorlandı. "Bana bir dakika ver.

"Söylememi ister misin? Rafe fısıldadı. "Söyleyemezsen kimse senin hakkında daha az düşünmez.

Ben yapardım, diye düşündü. Annem bu hikayenin anlatılmasını hak ediyor. Tekrar kendini toparladı ve Tom'a, 'DJ annemi öldürdü' dedi.

Anne. Benim önümde.'

"Ah. Zoya'dan acı dolu küçük bir çığlık geldi. "Çok özür dilerim.

Zoya'nın elini okşadı, genç kadının kuruntusuz endişesi bir merhem gibiydi. "Teşekkürler, tatlım. Tom'a döndü. "Bizi Redding otobüs terminaline götürdü, beni kamyonetinin arkasından tutup park yerine attı. Hareket edemiyordum. Yaralanmıştım. Ve ateşten hastaydım. Enfeksiyon kapmıştım.

"Efraim yüzünden," diye homurdandı Gideon, elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı. "Orospu çocuğu.

Mercy'nin o anda onu teselli edecek duygusal enerjisi yoktu ama neyse ki Daisy'nin küçük köpeği bunu yaptı ve yumruğunun eklemlerini yaladı. Gideon muhtemelen hıçkırıklarını bastırdı ve Brutus'ü Daisy'nin elinden alarak kendi göğsüne sarıldı.

Bu manzara Mercy'yi gülümsetti. Ve hikâyeyi bitirmesi için ona itici güç verdi. 'DJ bana Kardeş Ephraim'in geldiğini söyledi ve bu beni dondurdu. Anneme kamyonun arkasında kalmasını söylemişti ama DJ silahını çektiği sırada annem bana doğru koştu. Sanki odadaki tek kişi oymuş gibi Gideon'a odaklandı, çünkü öyle olmalıydı. Bu hikâyeyi ona yalnız olduklarında anlatmalıydı. İsterse ağlayabileceği bir zamanda. Ama sonra burada, ailesinin ve güvendiği insanların yanında anlatmak için mükemmel bir yer olduğunu anladı. Bitirdiğinde verecek tesellisi kalmamış olsa bile onu teselli edeceklerdi.

"Annem kendini üzerime attı," dedi kardeşine. "Beni korumaya çalıştı. "Söz vermiştin!" demiş. Ama DJ güldü. "Seni çıkaracağıma söz verdim. Yaşamana izin vereceğime asla söz vermedim." Sonra onu üzerimden çekti ve beni vurdu. Karnına dokundu, orada hala çirkin bir yara izi vardı. 'Annem çığlık atıyordu ama bizi duyacak kimse yoktu. O da

Sonra da aynı yerden vurmuş. DJ'e Ephraim'in bunun için onu öldüreceğini söyleyerek yere düştü ama DJ yine güldü. Gözlerini kapattı ve ilk kez bilinçli zihninin o anı kesintisiz olarak tekrarlamasına izin verdi. Bunu ezbere biliyordu, çünkü uyuyan zihni bunu her zaman tekrarlıyordu. "Hayır, yapmayacak" dedi. Asla yapmaz. Yapamaz."

Tom tabletinde bir şeyler yazıyordu, gözleri onun yüzünden hiç ayrılmıyordu. "Ve sonra?

Dudaklarını birbirine bastırdı. Biraz daha. "Bana izlememi söyledi. Ve onu başından vurdu. Şakağına dokundu. "İşte. Sonra onu kamyonetin kasasına geri attı. Boynundaki ıslaklığı fark etti ve bunun Rafe olduğunu anladı. Yüzünü oraya gömmüştü ve o da ağlıyordu ve aniden bunun bitmesini istedi. "Ve sonra gitti.

Tom boğazını temizleyene kadar herkes sessiz kaldı. "Seni orada mı bıraktı?" diye sordu sonunda.

"Şey, o zaman değil. Annemi kamyonetin arkasına koyduktan sonra, sanırım işimi bitirmek için benim için geri geldi. Ama otoparka biri girdi. Bir polis. Kaşlarını çattı, hafızası bulanıktı. "Olabilir mi? Yanıp sönen ışıklar vardı ve DJ onların polis olduğunu düşündü. Araba farlarını üzerimize çevirdi ve çok parlaktı. Parlaklığı, gözlerini nasıl acıttığını hatırlayabiliyordu. Korkuyu. Umutsuzluğun boş çukurunu. DJ kamyonetine koştu ve uzaklaştı. Sonunda sağlık görevlileri geldi. Biri kadındı. İyi olacağımı, bana yardım edeceklerini söylediğini hatırlıyorum. Ve ondan sonra bir hastane yatağında uyandım.

"Polis değillerdi," dedi İrina, sesi kalın, gözleri kızarmıştı. "Bu kısmı biliyorum çünkü sen hastaneye yattığında ben de hastanede çalışıyordum Mercy. Senin koğuşunda değil ama hastanede ölüme terk edilen kızı duydum.

Redding ve uçakla bize getirildi. Gideon'umun göğsüne taktığı süslemenin bulunduğu iki madalyonu olan kız.

Mercy kadına göz kırptı. "Bunu bilmiyordum.

"Katatonik durumdaydın," dedi İrina. 'Yeterince iyileştiğinde oturup sallanmaya başladın. Ondan önce sadece tavana . Saatlerce. Bu bizim, hemşirelerin kalbini kırdı.

"Polis değillerse, o insanlar kimdi? Tom sordu.

İrina başını salladı. "İsimlerini bilmiyorum ama polis raporunda adları geçecektir. Şoför bir güvenlik görevlisiydi, özel bir güvenlik görevlisi. İşverenini hatırlayamıyorum ama sen hastaneye yattıktan bir gün sonra nasıl olduğunu görmek için gelmişti. Bunu o zamanki hemşireniz söyledi, kendisi benim arkadaşım. Bana senden bahseden oydu. Güvenlik görevlisi ona karısını otogardan almaya geldiğini ama çok erken geldiğini söylemiş. Çığlıkları duyduğunda arabasında, tetikçinin kamyonunun görüş alanının dışında uyuyormuş. Ne yapacağını bilmiyordu, bu yüzden ışıklarını açıp belki tetikçiyi korkutup kaçırabileceğini düşündü. Arabasından inmediği, "sadece" 911'i aradığı için kendini kötü hissetmiş ama tıbbi eğitimi olmadığı için ne yapacağını bilememiş. Sağlık görevlileri dakikalar içinde oradaydı.

Mercy, "Yine de cesurca davrandı," diye mırıldandı. adamın adını bulup ona teşekkür etmek için. "O gece hayatımı kurtardı.

Rafe'in eli onun elini sıkıca kavradı ve başını kaldırdı. "Ona teşekkür etmeliyiz.

Mercy başını salladı. 'Ben de bunu düşünüyordum. Adını öğrenebilir misin, Rafe?'

Tom hâlâ kaşlarını çatıyordu. 'Senin için kayıtları araştıracağım. Ama kafam karıştı. Hastaneye getirildiğinde iki madalyonun vardı - sanırım senin ve annenin.

Mercy, sorusunun ne olduğundan emin olamadan, "Evet," dedi. "Kilitlerin ağır zincirler üzerinde olduğunu sanıyordum. Kaynaklanmış. Kırılması imkansız. İki kilidi de nasıl aldınız?"

Mercy yine gözlerini kırıştırdı. Bunu hiç merak etmemişti ama Tom haklıydı. "Onları bizden kopardı. Normalde kâbuslarının bir parçası olmayan bir anı daha su yüzüne çıktı. "Civata kesicileri vardı ve onları bizden kesip toprağa gömdü. Arabayla uzaklaştığında tek düşünebildiğim madalyonlara ihtiyacım olduğuydu, ben de gömdüğü yere sürünerek gittim ve onları çıkardım.

Gideon ona baktı. 'Bunu neden yapsın ki? Madalyonları neden gömdü?'

Mercy gözlerini dikip baktı. "Hiçbir fikrim yok. Belki de Eden'la bağlantılı olabilecek herhangi bir kanıtı saklamaya çalışıyordu? Şu ana kadar bunu hatırlamıyordum bile. Sadece madalyonlara ulaşmam gerektiğini hatırlıyorum.

"Annenden kalan son şey onlar olduğu için mi? Sasha sordu.

"Olabilir. Ya da ...' Şimdi bile itiraf etmesi zor bir gerçektir. "Belki de madalyonlar hayatımızın çok önemli bir parçasıydı, nefret etmeme rağmen benimki olmadan kendimi yanlış hissediyordum. Bir kimlik ya da maneviyatımızın bir parçası gibiydi. Açıklaması zor. Bir tür tılsım gibi. Aslında bir sahiplik göstergesi olsa da. Omuz silkti.

"O geceyle ilgili başka bir şey hatırlıyor musun, Mercy? Tom sordu.

Gözlerini kapadı ve sahnenin son bir kez daha oynamasına izin verdi. En azından şimdilik. Daha sonra uyumak için gözlerini kapadığında anılarının kapılarını bedelini ödeyeceğinden emindi. "Gideon'un öldüğünü sanıyordu. Gideon gibi bizim de orada öleceğimizi söyledi.

Rafe kaskatı kesildi. 'Yani Gideon'un kaçtığını biliyordu.

otobüs durağında mı?'

"Oh. Mercy'nin gözleri büyüdü. "Evet, haklısın. Tüm liderlerin Gideon'un kaçtığını bilip bilmediğini bilmiyorum ama sanmıyorum çünkü peşine düşerlerdi.

Daisy yüzünü buruşturdu ama Gideon'un yüzü düşünceli bir ifadeyle buruşmuştu. "Yani DJ en azından otobüs durağına ulaştığını biliyorsa," dedi düşünceli bir şekilde, "ama orada öldüğümü düşünüyorsa, bunu Waylon'dan duyduğu anlamına mı geliyor?

"Belki mi? Mercy bunu hiç düşünmemişti. "Yani, o sırada senin öldüğün gerçeğiyle sarsılmıştık. Waylon'ın kaçmana yardım ettiğini bilmiyorduk, bu yüzden aklımıza gelen bir şey değildi. Daha sonra DJ senin otobüs terminalinde öldüğünü söylediğinde şok geçirdim. Annemin ölmüş olmasından başka bir şey düşünemiyordum. Hastaneden taburcu olduktan birkaç ay sonra koruyucu ailemin yanına gelene kadar annemin senin ölmediğine dair söylediklerini pek düşünmedim.

"DJ'in de senin öldüğünü düşündüğünü ve babasının ona söylemiş olabileceğini not ettim," dedi Tom. 'Ve Waylon da kısa bir süre sonra öldü. Tarikatın kültürünü ve güç yapısını anlamak onları bulup alaşağı etmede anahtar rol oynayabilir. Sözde "yutulan" insanlara geri dönelim. İkinizin de hatırladığı dört olaydan birinin yalan olduğunu biliyoruz. Yani biri öldü ama o Gideon değildi. Diğerlerinin de kaçmış olması mümkün mü?'

Mercy başını salladı. 'Hatırladığım diğer ikisinde insanlar teşhis edilebilirdi. Peki ya aileleri? Bilmiyorum. Tom'un kafası karışmış gibi görününce içini çekti. "Her bir kişi bulunduktan sonra tüm yerleşkeyi taşıdık. Aileleri bizimle gelmedi. Kimse onlardan bahsetmedi.

tekrar. Yaygın inanışa göre onlar "dünyaya" geri dönmüşlerdi. "Dünya" Cennet değildi.

Daisy, 'Birkaç kişinin kaçtığını biliyoruz,' dedi. 'Eileen Kasım ayında kaçtı. Ayrıca Levi Hull, daha sonra kendini öldüren ve erkek arkadaşı Eden tarzı bir dövme yaptıran genç adam. Yaklaşık yedi yıl önce çıktı. Aradığımız bir kişi daha var. Dövmesi Instagram'da ama sen onu biliyorsun Tom.

Tom başını salladı. 'Hâlâ o kişinin kim olduğunu ya da kim olduğunu bilmiyoruz ama araştırma hâlâ devam ediyor. Gideon, Mercy'nin çok genç olduğu için hatırlamadığı ama senin hatırladığın insanlar ne olacak?

"Oh. Gideon hâlâ ara sıra çenesini yalayan Brutus'u okşuyordu. Kaşlarını çattı, düşünüyordu. "Marcia," dedi sonunda. "Adı Marcia'ydı. İki çocuğu vardı, Bernice ve Boaz. İkizdiler ama benden büyüklerdi, o yüzden birlikte falan oynamadık. Sonra keskin bir nefes aldı. 'Kahretsin, bunu nasıl unutabilirim? Marcia Pastor'un karısıydı. Cesetleri geri getirildiğinde korkunç bir gündü. Tanınmaz haldeydiler. Bir vadide bulunduklarında neredeyse bir haftadır kayıplardı. Cesetleri büyük ölçüde parçalanmıştı. Kilisenin uzun bir süre - günlerce- iptal edildiğini hatırlıyorum çünkü Pastör onları aramak için tek başına gitmiş, daha sonra da onları gömdüklerinde yas tutmuştu. Kimsenin oynamasına, gülümsemesine ve hatta konuşmasına izin verilmiyordu. İnsanlar parmak uçlarında yürüyordu. Korkunç bir şeydi. Annem dışarıda hayvanların olduğunu ve kapıların dışına asla yalnız çıkmamamız gerektiğini kafama kazıdı.

Mercy açık ağzını bir kapattı. 'Papaz DJ'i evlat edinmeden önce çocuklar?'

Gideon'un kaşları kalktı. "Papaz DJ'i Waylon öldükten sonra mı evlat edildi? İlginç. Pastor, DJ'i hep şımartmıştı ama DJ, Waylon'ın oğluydu. Bana DJ'in Waylon'un oğlu söylemişti.

Bir kere. O Waylon Jr.'dı.

Sasha başını eğdi, şaşkındı. "Waylon Jr. "dan "DJ "i nasıl çıkardınız?

Gideon sabırsızca elini salladı. "Double-you-jay demek çok zordu, bu yüzden ona DJ dediler.

Sasha başını salladı. "Tamam.

Gideon Daisy'nin etrafından dolanarak Sasha'nın at kuyruğunu sevgiyle çekti. "Çok fazla düşünme. Eden'daki isimlerin çoğu tuhaftı. Mesele şu ki, DJ Pastor'un biyolojik oğlu değildi.

'Evet,' dedi Mercy, 'ama Waylon öldükten sonra Pastor onu evlat edindi. Pastor'un yanına taşındı falan.

"Pastor'un adı neydi? Tom sordu.

Mercy ve Gideon birbirlerine baktılar. "Hiçbir fikrim yok," dedi Mercy. "O her zaman sadece Pastor'du.

Gideon bakışlarını Brutus'a çevirdi ve yarasa gibi kulaklarını okşadı. "Hatırlamıyorum ama duydum. DJ bana söylemiş bile olabilir. Benden dört yaş büyüktü ama bazen benimle oynardı. Bana bir şeyler öğretirdi. Yüz ifadesi değişti, sonra soldu. "Oh," diye nefes aldı. "Dokuz yaşına kadar. Ondan sonra beni itip kakmaya ve zorbalığa başladı. Bir keresinde gözümü morartmıştı. Ben küçük bir çocuk olduğum ve o da nihayet ergenliğe girdiği için olduğunu sanıyordum ama değişti. Kabalaştı.'

Mercy hemen anladı. "On üç yaşına girdiğinde.

Rafe sandalyesine yığıldı. "Belki o da tacize uğramıştır.

"Edward'ın çırağıydı," diye mırıldandı Gideon. 'Benim gibi. Yani evet. Muhtemelen.

"Ama mazeret değil," dedi İrina sert bir şekilde. 'Tacize uğrayan çocuğa acıyabiliriz ama o çocuğun dönüştüğü adamı mazur göremeyiz.

"Hayır. Yapamayız. Mercy birden kendini o kadar yorgun hissetti ki düşeceğini sandı. 'Umarım işimiz bitmiştir, Tom. Artık düşünemiyorum ve Farrah çoktan uyudu.

Doğruydu. Farrah uyuyakalmıştı, başı André'nin omzundaydı.

Tom saate baktı ve yüzünü buruşturdu. 'Eminim daha sonra size soracak başka sorularım da olacak ama bu kadarı başlamam için yeterli. İkinize de teşekkür ederim. Bunun ikiniz için de kolay olmadığını biliyorum.

O ve Gideon sadece başlarını salladılar, ikisi de duvara çarpmıştı.

'Seni bizim eve götüreyim,' dedi Rafe. "Daisy, Farrah ve André üst katı alabilir mi? Daisy'nin başını sallaması üzerine, en az onun kadar bitkin görünen Mercy'ye döndü. "Sasha'yla yatabilirsin.

Irina ayağa fırladı ve Karl'ı kendi ayağına çekti. 'Bu yiyecekleri paketleyeceğiz. Hepiniz biraz alacaksınız. Tom'u işaret etti. "Sen bile.

Ona gülümsedi. 'Teşekkür , Irina. Bunu çok isterim.

Mercy ayağa kalktı, sonra inledi. "Kahretsın.

Farrah uyukulu gözlerle ona baktı. "Ne? Etrafına bakındı, aniden uyandı, sonra André'nin omzuna vurdu. "Uyumama izin mi verdin?

"Buna ihtiyacın vardı," dedi André şefkatle. 'Ve hayır, horlamadın. Bu sefer horlamadın.

Ona kötü kötü baktı, sonra Mercy'ye odaklandı. "Kahretsın, ne?

"O görüşmeyi unutmuşum. Senin kurduğun, Daisy.' 'Biz onu yarın akşama aldık,' Daisy dedi belirsizce. 'Bu şekilde ne söylemek istediğine karar verebilirsin. Bugün her yönden çok duygusaldı. Umarım haddimi aşmamışımdır.

Mercy'nin dizlerinin bağı çözüldü ve rahatladı. "Hayır, yapmadın. Teşekkür ederim Daisy. Bu gece bunu başarabileceğimi sanmıyorum. Günün üzüntüsü, korkusu ve Cennet'in perili yolundaki yürüyüşün ardından, cinsel saldırı

video garip bir şekilde gerçeküstü hissettirdi. Sanki hiç başına gelmemiş gibi. Tabii ki bu çok saçmaydı. Başına gelmişti ama anısı uyuşmuş gibiydi, tıpkı acil servis doktorunun kötü bir kesiğe dikiş atmadan önce parmağını novokainle uyuşturması gibi. Uzaktan gelen bir zonklama gibi. Parmağının masaya vuruşunu izleyebiliyor ve bunu hiç hissetmiyordu. Anı böyle görünüyordu.

Bu da artık söylemek istediğini bildiği şey için tamamen yanılttı. "Röportajı yapmak istiyorum ama video bir bütünün sadece bir parçası olarak ele alınmalı.

Daisy başını eğdi. "Seni takip etmiyorum.

Mercy'nin dudakları hüznle yukarı kalktı. 'Bu video hayatımın beş dakikadan daha azını temsil ediyor. Yıkıcı, aşağılayıcı ve zarar verici dakikalar ama şimdiye kadar yaşadıklarımın en kötüsü değil. Eden hakkında konuşmayacağım, eğer FBI hala Pastor ve diğerlerini soruşturma sırasında habersiz tutmayı umuyorsa. Ama o videodaki saldırının hayatımdaki ilk saldırı olmadığını söyleyeceğim. Ve bir terapist ve iyi insanların desteği olmadan, o sırada onları hoş karşılasam da karşılamasam da, bunların hiçbirinden sağ çıkamazdım. Dışarıda başka kurbanlar da var, incinmiş ama kimsesi olmayan başka insanlar da. O kadar yalnız kalabilirler ki pes edebilirler. Bunun sadece benim adımla temize çıkarmam ya da kamuoyunu kendi lehime çevirmem olmasını istemiyorum. Acı çeken herkesin nereden yardım alabileceğini bilmesini istiyorum ve paylaşmak üzere bazı kaynaklar toplamak için zamana ihtiyacım var. Sanırım hepiniz bana bu konuda yardımcı olabilirsiniz?" Masadakilere göz gezdirdi ve polisler, Irina'da emekli bir hemşire, Sasha'da bir sosyal hizmet uzmanı, Karl'da bir pazarlama kralı ve Daisy'de mesajın daha da geniş kitlelere ulaşmasını sağlayabilecek bir radyocu olduğunu fark etti. Eğer onlar ona yardım edemezse, kimin edebileceğini biliyorlardı.

Gideon oturduğu yerden başını kaldırıp ona baktı, gözleri Islak. "Bunu yapmak zorunda değilsin," diye fısıldadı, ama orada

gözyaşlarıyla karışık bir gurur vardı.

Onun sandalyesine doğru yürüdü ve bir eliyle saçlarını okşadı. 'Evet, biraz öyle. Annem ben özgür olabileyim diye öldü. Ben de özgür olacağım. Bu videonun ya da Ephraim Burton korkusunun beni zincire vurmasına izin verirsem bu gerçekleşemez. O bunu istemezdi. Cesur olma sırası bende kardeşim.

Kadının nefesini kesen akıcı bir hareketle Gideon ayağa kalktı ve kadın onun kollarındaydı. Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu - sessizce ama o kadar sertti ki vücudu sarsılıyordu. Mercy gözlerini kapadı ve sarıldı, mutfak boşalırken sandalyelerin sıyrıldığını ve ayak seslerinin azaldığını belli belirsiz fark etti, onları ağlamak ve annelerinin, çocukluklarının, kaybettikleri birlikte geçirdikleri zamanın yasını tutmak için yalnız bıraktı.

"Seni özledim," dedi sonunda, kırık bir sesle. "Tanrım, Mercy, seni özledim.

Sertçe sıktı. 'Ben de seni özledim. Ama artık buradayım. Başını kaldırdı, yüzü harap olmuştu ama gülümsüyordu. ". Çünkü sen zaten cesursun. Asla aksini düşünme. Bu tam da onun duymaya ihtiyaç duyduğu şeydi. "Teşekkür ederim.

Granite Bay, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 20.45.

Evet. Bu çok ilginç. Ephraim dizüstü bilgisayarının ekranına, cılız çocuk ve annesi Sokolov'ların evinden uzaklaşırken not ettiği plaka üzerinde yaptığı aramadan çıkan sonuçlara baktı.

Sean MacGuire'in kredi kartıyla eriştiği veri tabanına göre eski araba Geri Bunker adına kayıtlıydı. Ve yine MacGuire'in kartıyla yapılan bir geçmiş araştırması, onun tek akrabasının Jeffrey Bunker olduğunu gösterdi.

Jeffrey Bunker, son derece önemli bir kitabın yazarıdır.

O sabah büyükannesinin evinde okuduğu kötü haber. Ephraim izleyemeden kaldırılan videonun olduğu haber.

En azından Dedektif Sokolov'un, on altı yaşında üniversite diplomasını yarılamiş bir tür dahi olan çocuğa neredeyse saldırmasını açıklıyordu. Ephraim bu bilgiyi ileride kullanmak üzere bir kenara sakladı. Eğer Sokolov'un böyle bir öfkesi varsa, Ephraim bunu kendi yararına kullanabilirdi.

Sokolov'ların evindeki hareketlilik dikkatini ekranından uzaklaştırdı. Koyu renk takım elbiseli, uzun boylu, sarışın bir adam ön kapıdan çıktı ve Bayan Sokolov'u kucakladıktan sonra kaldırıma park etmiş siyah bir cipe doğru koşmaya başladı. Bu, daha önce gelerek Ephraim'i daha güvenli bir sığınak aramaya iten Fed'in ta kendisiydi. Adam gitmiş, sonra geri gelmişti ve Ephraim bunun iyi mi kötü mü olduğundan emin değildi.

Jeff Bunker'la çatışmaya giren küçük Asyalı kadın Range Rover'a bindi ama siyah cip uzaklaşırken oturup bekledi.

Garaj kapısı açıldı ve Gideon, Dedektif Sokolov ve Mercy'yi günün erken saatlerinde Sokolovların evine getiren gri Chevy Suburban ortaya çıktı. Ephraim bilgisayarını o gün erken saatlerde teslim aldığı sırt çantasına yerleştirmekle meşguldü.

Teşekkürler, Amazon. Sırt çantası ve birkaç tane de MacGuire'ın kredi kartını kullanarak bir saatlik teslimat için ödeme yaptı. Bir buçuk saat sürmüştü ama yine de etkileyiciydi, özellikle de Pazar günü. Eden'a geri döndüğünde dünyanın küçük kolaylıklarını özleyecekti.

Sırt çantasına baktı, özellikle de buraya geri dönemezse ihtiyacı olacak her şeyin yanında olduğundan emin olmak istiyordu. Eğer bu gece Mercy'yi bulursa, çoktan gitmiş olacaktı.

Zihinsel olarak dizüstü bilgisayarını ve yeni yüksek

Eden'dan getirdiği tabanca ve kostüm mağazasındaki üniversiteli çocuktan aldığı tabancayla birlikte Amazon'dan satın aldığı elektrikli dürbünler ve GPS takip cihazları da vardı. Regina'nın altın silahını ceketinin cebine soktu. Susturucu onu tercih ettiği silah yapmıştı. Yine de yakında biraz cephane bulması . Şarjör on beş mermi alıyordu, yani Kaliforniya'da teknik olarak yasa dışıydı ama Ephraim bunu söylemeyecekti ve Regina da artık söyleyemezdi.

Bunu nasıl başaracağını bilmiyordu ama Sokolov'un aracına bir GPS takip cihazı gizlemek istiyordu, böylece onları bu kadar yakından takip etme riskini almak zorunda kalmayacaktı. Ayrıca, yaptıkları her hareketi izlemek zorunda kalmamak bu gece gerçekten uyumasına izin verecekti, bu da kesin bir artı. Granite Bay'deki evin önünde oturlurken arabalardan herhangi birine takip cihazı yerleştirmesinin imkânı yoktu ama hepsi dağıldıktan sonra yeterince yaklaşabilirdi.

Merdivenlerden aceleyle indi ve kapıya yönelmeden önce MacGuire'ın bağlarını iki kez kontrol etti. Adamı öldürmek daha kolay olurdu ama bir şey onu engelledi. Belki de adamın gözlerindeki sakin kabulleniş. Eğer MacGuire hayatta kalmak için ters psikoloji kullanmaya çalışıyorsa, işe yarıyordu.

Ayrıca bu adamın çok paraya erişimi vardı. Ephraim'in ihtiyaç duyabileceği ve kesinlikle istediği para. Duvardaki kancadan MacGuire'ın araba anahtarlarını alarak el salladı. "Sonra görüşürüz.

Garajda üç araba vardı - klasik bir Corvette, üstü açık bir Mercedes ve her nasılsa sıkıcı görünmeyi başaran daha yeni bir Cadillac. Caddy'yi aldı ve MacGuire'ın garaj yolundan tam zamanında geri geri çıkarak Sokolov'ların evinden gelen araba konvoyunun geçtiğini gördü.

Sıranın en önünde o öğleden sonra gelen kiralık araba vardı; içinde kimliği olan siyah adamı taşıyordu.

Ephraim hâlâ bilmiyordu. Bu onu rahatsız ediyordu çünkü adam tam bir jokerdi ve Ephraim neyle karGılaGacağını bilmemekten hoşlanmıyordu.

İkinci sırada Sokolov ve Mercy'nin Gideon'la birlikte geldikleri gri Suburban vardı. Asyalı kadın ise mavi bir Range Rover'la arkadan geliyordu.

Ephraim bu plakaları da araştırmıştı ve plakalar Erin Rhee'ye aitti. İnternete göre Sokolov'un SacPD'deki ortağıydı ve Gideon'la birlikte Mercy'yi kurtarmak için seri katili yakaladıkları gece Sokolov'la birlikte yaralanmıştı. Ne arayacağını bildiğinde, davayla ilgili bir dizi makale bulmuştu.

Ephraim I-80'e girerken katileyi takip etti ve Rhee'nin Range Rover'ı ile Sean MacGuire'ın Cadillac'ı arasında her zaman en az dört araba olduğundan emin oldu. Otoyoldan çıktıklarında neredeyse onları kaybediyordu ama yavaş hareket eden bir sırada üç araba bulmak çok zor olmadı.

Tamamen restore edilmiş ve iyi bakılmış gibi görünen eski bir Viktoryen evin önünde durdular. Kaldırım kenarına üç posta kutusu yerleştirilmişti, yani ev muhtemelen alt bölümlere ayrılmıştı. Sıcak pembe bir Mini Cooper evin önündeki sokağa park edilmişti.

En azından Cadillac bu mahalleye, Folsom Gölü'nün yanına park ettiği paslı hurdadan daha iyi uyuyordu. Hâlâ o boktan arabayı kullansaydı göze batardı.

Viktorya dönemine ait garaj kapısı kalktı ve iki bölmeden birinde kırmızı bir Subaru, diğerinde de ten rengi bir Tahoe duruyordu. Gideon gri Suburban'ı araba yoluna, Subaru'nun arkasına park etti ve kiralık araba da hemen onun yanında durdu. Erin Rhee'nin mavi Range Rover'ı caddeye park etmiş, Ephraim'in görüşünü kısmen kapatmıştı. Artık garajın içini göremiyordu ama araba yolunun bir kısmını hâlâ görebiliyordu,

Asyalı kadının Range Rover'dan atlayıp garaja koştüğünü ve silahını çektiğini görebiliyordu.

Kiralık aracın sürücü kapısı açıldı ve kimliği belirlenemeyen siyah adam araçtan . Yolcu kapısını açmak için etrafından dolaştı ve bir kadının ayağa kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. Lanet olsun. Bu, Mercy ile New Orleans'tan gelen kadındı. Dr. Farrah Romero.

Mercy'nin yaşlı kadın komşusu, Ephraim'in ziyareti sırasında Farrah hakkında çok konuşmuştu. Dr. Romero onun büyük yeğeniydi ve Mercy'nin en iyi arkadaşıydı, ikisi üniversiteden beri birbirlerinden ayrılmazlardı. Ephraim yanındaki koltuktan dürbünü aldı ve yüzünü hafızasına kazıyarak adama odaklandı. Onu kontrol edecekti, çünkü adamın aniden ortaya çıkmasıyla ilgili kötü bir his vardı ve onu bir yerden tanıdığına dair daha da kötü bir his.

Yaşlı kadınla onu öldürmeden önce konuşmayı tekrar gözden geçirdi. Büyük ailesinin her bir ferdinden bahsetmişti ve birkaç kez onu Farrah ve Mercy'ye doğru yönlendirmek zorunda kalmıştı, yoksa bütün gece orada kalacaktı. Farrah tıp doktoru değildi, bunu hatırlıyordu. Üniversitede bir laboratuvarda çalışıyordu, bu da yaşlı kadını hem gururlandırıyor hem de biraz üzüyordu çünkü bu, Farrah ve nişanlısının aile kurmayı erteledikleri anlamına geliyordu ve birlikte ne kadar güzel bebekler yapacaklarını görmek için sabırsızlanıyordu.

Lanet olsun. Şimdi hatırladı.

Yaşlı kadının sehпасındaki fotoğraftaki adam. Farrah'ın nişanlısıydı. Hemen telefonundan Farrah Romero'nun Facebook sayfasını açtı ve fotoğrafları arasında gezindi. İnsanların internette bilgileriyle ne kadar özgür olduklarını görmeye hiç alışamamıştı. Otuz yıl boyunca gözlerden uzak yaşadıktan sonra, Ephraim hakkında bilgi sahibi olan biri olduğu düşüncesi derisini kaşındırıyordu.

İşte burada. Farrah ve nişanlısının fotoğrafıydı.
André Holmes, NOPD.

Lanet olsun. Başka bir lanet polis mi?

Ama Gideon Reynolds gri Suburban'dan çıkınca dikkati yeni gelen kişiye dağıldı ve nefesi boğazında düğümlendi. Yanındaki minyon sarışın, kolunu Gideon'un beline dolamak için cipin etrafında koşturdu. Daisy Dawson'ı hatırladı. Farrah'a ve New Orleans polisine sarıldı, sonra Gideon Farrah'a sarıldı ve André Holmes'la el sıkıştı.

Mercy ve Sokolov Suburban'ın arka koltuğundan çıktılar ama pislik dedektif, Ephraim ona iyice bakamadan onu garaja götürdü. Dikkati Daisy'nin cipine binmesine yardım eden Gideon'a döndü ve Ephraim onun elini cebine attığını ve Regina'nın altın silahını tuttuğunu fark etti.

Burada olmaz. Şimdi olmaz. Çok fazla insan vardı - çok fazla. Bir sürü lanet polis vardı ve Ephraim temiz bir Gekilde kaçabileceğinden emin değildi. Reynolds ve Dawson arabayla uzaklaşırken, Ephraim onu takip etmemek için kendini zor tuttu. Evet, Gideon'u istiyordu ama Mercy'ye de ihtiyacı vardı. Ya ölü ya da diri.

Evet, Waylon Gideon'u öldürdüğü konusunda yalan ama Waylon ölmüştü. Toplum üzerindeki etkisi ve Pastor'un kontrolü altındaki milyonlar üzerindeki hak iddiası artık yoktu. DJ hâlâ hayattaydı ve en büyük tehditti. Ve DJ, Mercy'nin ölümü hakkında yalan söylemişti.

Kendine merhametin anahtar olduğunu söyledi. Onu yakaladıktan sonra Gideon için geri gel.

Ve intikam çok tatlı olurdu. Gideon yıllar önce o gece ölmediği için pişman olacaktı. Ephraim o piçin gözlerini oyarken attığı çığlığı duyacaktı. İlk göz Efrayim'in kendi gözünün bedeli olacaktı. İkincisi ise Ephraim'i öldürmenin peşinatı olacaktı.

Edward'ı. Sonra da Waylon'ın Gideon'un cesedi olduğunu iddia ederek Eden'a getirdiği çiğ ete benzeterek geri kalanını parçalara ayırmak için acele etmedi.

Ephraim acı acı güldü. Waylon hepsini kandırmıştı. Rhoda hariç tabii. Gideon'un annesi, cesedi teşhis etmiş olmasına rağmen, Waylon'ın geri getirdiği kalıntıların oğluna ait olmadığını biliyor olmalıydı.

Öldürmek için benim olmalıydı, diye düşündü, yumrukları sıkı. DJ bunun da bedelini ödeyecekti, hıyar herif.

Garaj kapısı inerek Ephraim'in görüş alanını kapattı. Şu an için dışarıda kimse yoktu. Mavi Range Rover ve sıcak pembe Mini Cooper sahipsizdi.

Bir elini yüzünde gezdirdi ve başını okşayarak sakalının ve peruğunun yerinde olduğundan emin oldu. Yüzlerine bakarsa onları kandıramazdı ama uzaktan, karanlıkta? İşe yarayabilirdi.

GPS takip cihazlarından ikisini alarak yavaşça boş araçların yanına gitti ve kapısını elini sokabileceği kadar açtı. Eve bir göz attı. Üst kattaki dairelerin ışıkları yanıyordu ama kimse pencerelerden dışarı bakmıyordu.

Yavaşlayarak, ilk takip cihazını Range Rover'ın sol arka jant kapağına yerleştirecek kadar durakladı. Aynı şeyi Mini Cooper'a da yaptı, sonra kapısını kapattı ve sokağın sonuna varıp kenara çekene kadar yoluna devam etti.

Akıllı telefonundaki takip uygulamasını açtı ve memnuniyetle homurdandı. İşte oradaydılar, yan yana yanıp sönen iki nokta.

En azından o arabaları takip edebilirdi. Ne yazık ki Rafe Sokolov ya da Mercy'ye ait değillerdi. Sokağı döndü ve Sokolov'un evinin arkasındaki sokakta durdu.

O evi göremiyordu, ama o görebiliyordu

Eğer biri ayrılırsa farlar. Şimdilik bu kadarı yeterliydi. Ayrıca, Range Rover garaj yolunun karşısına park etmişken pembe Mini Cooper dışında kimse ayrılamazdı. Önce Rhee'nin aracını çekmesi gerekecekti ki bu da telefonuna alarm gönderecekti.

Ephraim koltuğuna yerleşti ve Viktorya döneminden kalma binanın pencerelerinin kararmaya başlamasını izledi. Gece için yerleşiyorlardı. Bir süreliğine gözlerini kapatabilirdi.

Kısa bir süre.

On altı

Sacramento, Kaliforniya
16 Nisan Pazar, saat 9.45.

Rafe daha önce hiç bu kadar bitkin olduğunu düşünmemiştir. Garajdan fuayeye attığı tek adım dik bir dağ tırmanışı gibi gelebilirdi.

"Yardım lazım mı?"

Döndüğünde André'nin ona sempatik bir yüz ifadesiyle baktığını gördü. 'Birkaç yıl önce bacağımı kırdım. Normale dönmem aylarımı aldı.

Kadınlar çoktan eve girmişlerdi, Erin en önde, evin güvenli olduğunu ilan etmeden önce her odayı temizliyordu. Ortağı kendisini özel korumaları yapmıştı ve Rafe buna minnettardı. Şu anda kesinlikle bu göreve değildi.

"Ama belli ki iyileşmişsin," dedi Rafe, André'nin sözleri ona umut vermişti.

"Eh. André elini ileri geri salladı. 'Çoğunlukla. Eskisi kadar hızlı değilim ve günlerin çoğu girdapta başlayıp bitiyor. İyi bir PT'niz var mı?"

"En iyisi. Kardeşim Cash.' Bacağının rehabilitasyonuna ek olarak ruh sağlığı için de endişelenerek fazladan yol kat etmişti.

Güzel. Onu uzun, çok uzun bir süre kullanmayı planlıyorum. Sekiz yıl oldu ve hala ara sıra kontrol için gitmem gerekiyor. Sadece bacağım değil, anlıyor musun? Şimdi dizlerim ve kalçalarım da. Ağırlığınızı farklı dağıttığınız ortaya çıktı. Telafi etmek zorundayım. Yani, tüm kıyamet ve

kasvet, ama uzun vadede bu işin içindesiniz.'

"Ama işe geri döndün. Bu bir umut ışığıydı ve o da buna tutundu.

Evet. Merdivenlerden çıkmaya yardım edeyim mi?"

Rafe bunu kabul etmek zorunda kalmanın verdiği utanç ve kızgınlığı bastırarak başını salladı. André kolunu Rafe'nin omuzlarına doladı ve neredeyse Rafe'yi tek basamağa çıkaracaktı.

Ahh. Şimdi omuzları da ağrıyordu ama şükrederek başını salladı. André'nin eline bir dizi anahtar tutuşturdu. 'Sanırım Sasha Farrah'ı çoktan içeri aldı, ama gelip gitmen gerekirse diye üçüncü kattaki dairenin anahtarı burada. Kirayı ödemeye devam etmek istemiyorsan Tahoe'yu kullanmaktan çekinme.

"Peki ya sen? Senin ihtiyacın yok mu?"

Rafe garajın diğer tarafındaki Subaru'sunu işaret etti. 'O benim arabam. Kurşun sol bacağıma isabet etti, bu yüzden kendim sürebiliyorum. Ve bu şans için minnettardım. "Tahoe babamın ama orta yaş krizinde bir Tesla aldı, o yüzden Tahoe garajında duruyor. Mercy için ödünç aldık ama biz Burton'ı alana kadar tek başına bir yere gideceğini sanmıyorum, o yüzden sen de kullanabilirsin. Sasha'nın sıcak pembe Mini'si dışarıda, yani o da iyi.'

André kıkırdadı. "Kimsenin kaçıramayacağı bir araba.

Rafe kız kardeşine duyduğu sevgiyle gülümsedi. 'Sasha gittiği her yerde ses getirmeyi sever. Garaj kapısının şifresi Tahoe'ya programlandı, sen kullanırsan diye. Dolapta fazladan battaniye ve yastık bulacaksın ve sokağın aşağısındaki şarküteri teslimat yapıyor. Buzdolabının üzerinde numaralarının yazılı olduğu bir mıknaş ve mutfak çekmecesinde bir ton paket servis menüsü var.

'Yiyeceğin bir sorun olacağını sanmıyorum. Annem bize bir hafta yetecek kadar verdi.

Rafe buna da gülümsedi. "Annem endişeli olduğunda yemek yapar

Ama sanırım bunu kendiniz tahmin ettiniz. Başka bir şeye ihtiyacın olursa bana ya da Sasha'ya haber ver. Ve biraz dinlen, tamam mı?'

'Bunun da bir sorun olacağını sanmıyorum. Teşekkürler, Rafe.'

Tamamdır. Farrah'ın planlarını biliyor musun? Sanırım mümkün olan en kısa sürede New Orleans'a geri dönecek. Ailesinin ona ihtiyacı olmalı. Eve dönerken yol boyunca bunu merak etmişti.

"Bilemiyorum. Mercy'ye çok bağlı ve kararsız. Annesi ona en azından Mercy için birkaç gün daha kalmasını söyledi. Ayrıca, teyzesinin cesedinin adli tabiplik tarafından serbest bırakılması birkaç gün daha sürecek, bu yüzden şu anda daha çok Quill'in kutlamasını planlıyorlar. Hüzünle gülümsedi. 'Bu görülecek bir şey olacak. Quill harika bir hayat yaşadı ve hiç yabancılık çekmedi. Bence sokak onun geçit töreniyle dolup taşacak ve Quill bunun için Mercy'nin de orada olmasını isterdi, bu yüzden Mercy geri dönebilirse ellerinden geldiğince bekletecekler.

André'nin sözleri kafasına dank edince Rafe bir pişmanlık hissetti. Romerolar Mercy'yi seviyordu, bu açıktı ve Mercy de onları seviyordu. Ayrıca, üvey kardeşi John Benz ve onun deyimiyle tüm 'kardeşler' vardı. Mercy'nin New Orleans'ta bir ailesi ve bir işi vardı. Kaliforniya'da kalmayacaktı.

En azından sonsuza kadar değil.

André'nin gözleri kısıldı ve sonra içini çekti. "Lanet olsun," mırıldandı. 'Mercy de parçalanacak, değil mi? Ve sen onun kalmasını istiyorsun.

Rafe bunu inkâr etmeyecekti. 'İyi geceler André. Yarın görüşürüz, tamam mı?'

"Yarın, dostum. André el salladı ve merdivenleri çıkmaya başladı, adımları yavaş ve ağırды.

Rafe, Erin alt kattaki stüdyoya girerken

Dışarı.

"Her şey temiz," dedi. "Her şey temiz.

Kız evin ön kapısına doğru uzandığında, "Bekle," dedi. "Nereye gidiyorsun?

"Desteyiniz gelene kadar nöbet tutmak için dışarıdayım. Kaşlarını çattı. 'Federaller bir araba gönderdi, biz geldiğimizde burada olması gerekiyordu ama trafik takıldılar. Yakında burada olurlar. Onlar gelene kadar kalacağımı söyledim.

"Yorgun olmalısın. Yarın işin yok mu?"

'Sadece sandalyemi ısıtıyorum,' diye homurdandı. 'Sensiz hiç eğlenceli değil. Ama evet, işim var ve desteğim yarım saat içinde gelecek. Sonra eve gidip güzellik uykumu alacağım. Arkamdan kapıyı kilitle. Yanıt beklemeden ön kapıdan çıktı.

Kapıyı kilitledi ve başını sallayarak alarmı kurdu.

Sanki onun hatırlatmasına ihtiyacı varmış gibi.

Ama bu Erin'di, önemsediyini gösteriyordu. Çünkü önemsiyordu, bundan emindi.

Yorgun kışını sürükleyerek daireye girdi, kapıyı kilitledi ve kanepeye yığıldı. Dizüstü bilgisayar, annesinin Pazar yemeğine gitmeden önce Mercy'nin bıraktığı masanın üzerinde duruyordu, Eden yapımı mobilyaların ve el işlerinin çıktıkları ilan panosu için hazırды.

Kalkıp onları tahtaya yapıştıramayacak kadar yorgundu. Kanepeden kalkıp yatağa gidemeyecek kadar yorgundu. Ama görünüşe göre zihni Mercy'nin etrafında vızıldamaya devam edemeyecek kadar yorgun değildi.

Tanrım, bu gece onun kalbini kırmıştı. Çok cesurca. Ve Gideon sonunda yıkıldığında? Rafe kendini bir arada tutamamıştı. Neyse ki yalnız değildi - mecazi ya da gerçek anlamda. Ailesi mutfakın dışındaki koridorda birbirlerine sarılmış, Farrah ve André'yi kucaklarına almışlardı. Ta ki Mercy ve Gideon

ikisi de kırmızı gözleri ve burunlarıyla korkunç görünüyorlardı. Ama ikisi de aynı derecede huzurlu görünüyordu - ve birden Rafe de huzurlu hissetti.

Şu ana kadar. Çünkü Mercy burada yaşamıyordu. Buraya ait olduğuna inanıyor olabilirdi ama onun başka bir hayatı vardı. Gideon'un hatırı için Sacramento'da kalması güzel bir dilekti ama önümüzdeki haftalarda ne kadar yakınlaşırlarsa yakınlaşırlar pek olası değildi.

Aslında, teyzesinin cenazesi için Farrah'la birlikte New Orleans'a dönmesi ve orada kalmaya karar vermesi kuvvetle muhtemeldi.

Kalbi ciddi bir risk altındaydı ama kendini nasıl koruyabileceğinden emin değildi. Şimdi çekip gidebilirdi. Mercy ve Gideon'un Burton'ı bulup o piçi indirmesine izin verebilirdi. Ama bu yanlış olurdu. Yardım edeceğine söz vermişti.

Mercy ile kendisi arasında daima bir mesafe olmasını sağlayabilirdi. Ama bu düşünce acı veriyordu.

Ya da sadece onunla birlikte olup geçirdikleri zamanın tadını çıkarabilir, sonra da bir şey olduğunda bunun sonuçlarıyla başa çıkabilirdi. Onu Bella'yı koruduğundan daha güvende tutacaktı, bundan kesinlikle emindi. Bella'nın vücudunun görüntüleri kafasını doldurdu ve zihninin Mercy'yi aynı şekilde görmesine izin vermeyi reddederek onları uzaklaştırdı.

Kapısının çalınması onu kasvetli düşüncelerden uzaklaştırdı. Lanet olsun. Ayağa kalkmak istemedi. "Kim o?"

"Mercy.

Merhamet. Küçük bir enerji atışı kollarına ve bacaklarına yayıldı ve kendini kanepenin kenarına çekti. "Bana bir dakika ver," diye seslendi. "Geliyorum. Gitme. Lütfen gitme.

"Sorun olmazsa anahtarım var," diye seslendi. "Sasha bana verdi ama içeri dalmak istemedim.

Rafe vücuduna kızarak derin bir nefes verdi. Ama iki gün çok hareketli geçmişti ve o gün fazla uyuyamamıştı.

önceki gece. Kendini daha fazla zorlamamak en iyisi, diye düşündü, teslim olmuş bir halde. "İçeri gel.

Kapıyı açan Mercy başını kapıdan içeri uzattı. "İyi mi?

Güldü. "Uzaktan değil.

Kapıyı kapatıp kilitledikten sonra kanepeye geçerken yeşil gözleri parlayarak ona gülümsedi. "Yalancı. Yatmaya hazırlanamayacak kadar yorgunsun, değil mi?

"Suçluyum. Yanındaki yastığı okşadı. "Sorun nedir, Mercy?

Onun yanına oturdu, bacaklarını altına kıvırdı, gülümsemesi soldu. "Beynim yarışıyor.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?

"Hayır, uyumalısın," dedi ama gözleri farklı bir şey söylüyor, sessiz bir yalvarmayı telkin ediyordu.

'Eğer öyleyse, üzerime bir battaniye örtün ve beni burada bırakın. Bu koltukta ilk kez uyuyakalıyor olmayacağım. Kaşlarını kaldırdı. "Sen de öyle.

Bunu ben yaptım, değil mi? Sadece bu sabah. Bugün gerçeküstü bir gündü. Umarım Farrah en azından uyuyabilir.'

Rafe kolunu dikkatlice kanepenin arkasına dayadı, ona dokunmadı ama yaklaşması için davet etti. Mercy onu rahatlatmak için bunu yaptı ve Rafe'in yanına sokularak başını Rafe'in göğsüne yasladı. "Bu gece iyi iş çıkardın, Mercy," diye mırıldanarak saçlarını öptü. "Çok cesurdun.

"Teşekkür ederim. Sesi acımasızca kararlı geliyordu. "Planımız bu.

"Ne için plan?

'Cesur olmak. Hayatımı geri almak. Korkmaktan, saklanmaktan yoruldum. Yalnız kalmaktan çünkü kimsenin beni istemeyeceğini düşünüyorum.

Kalbi göğsünde kesik kesik ritim tutuyordu. Seni istiyorum. Kelimeleri geri için mücadele ederek bir nefes aldı. Bu

zamanı değildi. "Yalnız kalmak zorunda değilsin," dedi sonunda.

Bunu söylemenin doğru olmadığı açıktı çünkü gerilmişti.

Lanet olsun. Özür dilemesi gerekip ve dileyecekse tam olarak ne için dilemesi gerektiğinden emin değildi. "Ben umf-" Söyleyeceği her şey, yüzünü tutup onu aşağı çekerek ağzını onunkinin üzerine kapatmasıyla kesildi. Şaşkınlıkla homurdandı, sonra inledi, vücudu hemen canlandı. Her yerde.

Yorgunluk buraya kadarmış.

Ağına karşı mırıldanıyordu, şimdi dizlerinin üzerindeydi, böylece onun üzerinde geziniyor, ağzı onunkini yiyordu. Bir bacağına onun üzerinde salladı, ona sarılırken öpüşmeyi hiç kesmedi.

Tekrar inledi, elleri kızla doluydu, tamamen sıcak ve inanılmaz derecede enerjikti. Zar zor düşünebilene kadar ona karşı dalgalanıyordu. Tanrım. Ürperdi, elleri sırtında aşağı yukarı kayarak kıcının mükemmel kıvrımında durdu.

Bu mükemmeldi.

O mükemmeldi. Ve çaresiz, diye fısıldadı zihni.

O çok çaresiz.

Ve çaresiz olduğunu fark etti. İyi anlamda değil.

Kesin şunu. Şimdi.

Sahip olduğunu hiç bilmediği bir kararlılıkla çekip uzaklaştı. "Bekle," diye nefes nefese kaldı. "Dur. Başını yastığa yaslayarak yüzünü görebilmek için boynunu büktü.

Çaresizlik gerçekten de doğru bir tanımlamaydı. Gözleri vahşiydi. Odaklanmamıştı.

Ta ki gözünü kırpana kadar, o tek göz kırpışta altmıştan sıfıra düştü. Yüzü renklerle doldu ve kaçmaya çalıştı. Adam hemen bıraktı ve kadın adamın kucağından inip ayaklarının üzerine kalktı. Bu da bacaklarının arkasını sehpaye çarpmasına neden oldu. Tökezledi ve Eden çıktılarının hepsini yere düşürdü.

yere düştü, poposu sert tahtaya çarptı.

Sert tahta mı Sokolov? Gerçekten mi? Hayal kırıklığı, kafa karışıklığı ve kendine duyduğu kızgınlıkla tekrar inlemek istedi. Çünkü gezegendeki tüm odunlardan daha sertti.

"Merhamet. Sesi alçak ve hırçındı. Cehennem gibi uyarılmıştı.

Çenesini göğsüne indirdi ve saçları bir perde gibi yüzüne döküldü. Ona cevap vermedi. Kafasını kaldırıp bakmadı.

Kalbi sıkıştı. 'Mercy, lütfen. Bana bak. Ona dokunmaya korkuyordu, yanlış bir şey yapacağından korkuyordu. "Lütfen.

Başını salladı, yüz ifadesi saçlarının dökülmesinin ardına gizlenmişti. "Şimdi gideceğim. Özür dilerim.

"Hayır. Tek kelime aralarındaki havada çatırdadı, emir onun olduğundan daha çaresizdi. "Lütfen. Mercy, seni istediğimi bilmelisin. Bunu bilmelisin.

Acı bir kahkaha attı. 'Kendimi daha iyi hissetmemi sağlamak senin işin değil, Rafe. Çok ısrarcıydım. Anlıyorum. Ayağa kalktı ve topuklarının üzerinde dönerek kapıya yöneldi. "Yarın görüşürüz.

"Merhamet. Sesini yumuşattı. "Gitme. Lütfen.

Yürümeyi bıraktı ama ona bakmak için dönmedi. 'Bu aptalcaydı. Aptalca davrandım. Özür dilerim.

"Sen aptal değilsin. Sen-' Sözüünü kesti, çünkü işleri daha da kötüleştirmek üzereydi.

Yavaşça döndü. "Ben neyim?

Sertçe yutkundu. Ya büyük oyna ya da evine dön. "İstediğim her şeyi.

Çenesini kaldırdı, kaşları çatılmıştı. "O zaman neden durdun?

Kanepenin minderine vurdu. "Geri gel. Lütfen. Gülümsemeye çalıştı ama bunu başaramadığından oldukça emindi. 'Beni dizlerimin üzerine çöktürme. Bir daha kalkamayabilirim.

Dudakları o kadar kısa bir süre için kıpırdadı ki, gözlerini ona dikip dönmesini istemeseydi bunu fark etmeyebilirdi. Kız adımlarını geri çekip kanepeye uzanana kadar nefesini tuttu, ama onun yanına değil, uzak ucuna.

Ama o hâlâ buradaydı.

"Durdum çünkü ... korkuyormuşsun gibi hissettim.

"Öyleydim," dedi alaycı bir şekilde. 'Reddedileceğimi. Ben yaşayacağım, Rafe.

Vay canına. Bunu nasıl düzelteceğinden emin değildi. 'Seni reddettiğimi mi düşünüyorsun? İlgilenmediğimi mi?'

Omuz silkti. "Duran sendin.

Yalan söylediğimi mi düşünüyorsun? Seni istemediğimi mi? Bu çok saçma bir şey. Onun bakışlarını yakalayana kadar yana doğru eğildi. "Dokun bana. Doğruyu söylediğimi bil.

Çenesi tekrar eğildi, ama bu sefer onun vücudunu incelediği için. Yakından. Kendini biraz rahatlatmak için elinin düz kısmını sikine bastırdı.

Sessizce nefes verdi. "O zaman neden?

"Çünkü ... Başını iki yana salladı. 'Bu yüzden mi buraya geldin? Sevişmek mi istiyordun? Ne istediğini bilmiyorum Mercy ve senin de bilmediğine dair kesin bir izlenim edindim.

Yeşil gözleri öfkeyle parlayarak ona baktı. "Aklımı bilmediğimi mi sanıyorsun?

Kahretsin. Hayır. Düşündüğüm bu değil. Şey, belki biraz. Sadece ani oldu. Bu da benden ne yapmamı istediğini merak etmeme neden oluyor.

Bunun üzerine gözleri büyüdü. "Ne yapacağını bilmiyor musun?" diye sordu, hâlâ alaycıydı. Aslında bu Mercy'yi hatırlıyordu. İlk tanıştıklarında, saatlerce başucunda oturduğunda da iğneleyici davranmıştı. Bu kadar sivri bir dil tarafından bu kadar büyülenmeyi hiç beklemiyordu.

'Oh, ne yapacağımı biliyorum. Bu konuda bana güvenin.' O yapabilirdi

Her şeyi çok net bir şekilde hayal etti, vücuduna batıyordu, sıcak, ıslak ve sıkı. Titredi ve boğazını temizledi. 'Tanrım, Mercy, kontrolümü pamuk ipliğine bağlıyorum. Ama o adam olmak istemiyorum, senden faydalanan başka biri olmak istemiyorum. Kötü bir gün geçirdin ve belki de sadece sarılmak istiyorsun. Belki de . . . Bilmiyorum. Arzulamak mı?' Onun gözlerinde bir ihtiyaç titreşimi gördü ve doğru tahmin ettiğini anladı. "Belki de bu şekilde biriyle birlikte olabileceğini kendine göstermek istiyorsun?"

Yanakları yeniden alevlendi ve kaçırdı. "Evet.

Merhamet kalbini sızlatana kadar doldurdu, ama aynı zamanda biraz da kızgınlık hissetti. 'O adamın ben olmasını ne kadar istesem de, senin beni istediğini bilmek istiyorum. Uygun, sıcak bir beden değil.

Ağzı açık kaldı. "Benim bir sürtük olduğumu mu söylüyorsun?"

İç çekti. 'Hayır. Tanrım. Sadece ... hayır. Bu söylediğimden en uzak şey. Ona tam olarak ne söylemek istediğini anlamak için bir an düşündü ve sonra dürüstçe konuştu. Bu onu gelecekte acı çekmeye açık bıraksa bile. Ki bırakacağından oldukça emindi.

"Sana karşı hislerim var. Çok uzun zamandır kimseye karşı hissetmediğim duygular. Bunun tek seferlik bir şey olmasını istemiyorum ve senin için de öyle olabileceğinden şüpheleniyorum. Bu gece için," diye ekledi o itiraz edemedi. 'Bu seni sürtük gibi utandırmak değil. Beni istemeni istiyorum. Benim için. Çünkü senin de bana karşı hislerin var. En azından sen de beni istediğin için. Ama "hayatını geri almak" için kendine meydan okuduğundan değil.

Kadın irkildi. "Özür dilerim," diye fısıldadı. "Fark etmemiştim... Gözlerini kapattı. "Özür dilerim, Rafe. Sana kendini önemsiz hissettirmek istememişim.

Tekrar iç çekmek istedi ama kendini tuttu. Onu daha kötü hissettirmek istemiyordu. "Gel yine benimle otur," dedi.

nazikçe. "Bu çok hoşuma gitti. Elini uzattı ve kız elini tutana kadar bir kez daha nefesini tuttu. Onu kendine çekti ve kız onun yanına sokulduğunda nefesini sessiz, rahatlamış bir iç çekişle bıraktı. "Bu daha iyi. Çok daha iyi.

"Kendimi aptal gibi hissediyorum," diye mırıldandı. "Odama geri dönebilir miyim?

Kıkırdadı. "Benden izin mi istiyorsun? Onun karnına hafifçe vurdu. "Asla.

"Güzel," dedi memnuniyetle. Kızın şakağını öptü ve onun biraz olsun rahatladığını hissetti. Onu yumuşatıyordu ve onun bunun farkında olduğunu biliyordu. Bir irkilmeye yerinden kaydı. 'Seni istemek konusunda şaka yapmıyordum Mercy Callahan. Kendimi yeniden ergen gibi hissediyorum ve bu iyi bir şey değil.

"Güzel," diye memnuniyetle yineledi. "En azından bu da bir şeydir.

Kızın çenesini yukarı kaldırarak gözleriyle buluşmasını sağladı. "Ne istiyorsun?

Sertçe yutkundu, yüz ifadesi aniden kırılganlaştı. 'Artık korkmak istemiyorum. Normal kadınların ilgi duydukları erkeklerle yaptıklarını kaçıırıyormuşum gibi hissetmek istemiyorum.

Bu dürüstçeydi. Tam olarak duymayı umduğu şey değildi ama bu da bir başlangıçtı. "Ve bunu benimle istiyorsun.

Bir yutkunuş daha ve ardından hafifçe başını salladı. 'Daha önce buradayken de istemiştım. Hiç düşünmediğim şeyleri istememe neden oluyorsun.

Tamam, bu çok daha iyiydi. Egosu şişti ve kendini beğenmişlik dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı. Ama kadın dürüst davranmıştı ve o da daha azını yapamazdı. "Bana söylediğin için teşekkür ederim. Seni öptüğümde ve sen New Orleans'a geri döndüğünde her şeyi mahvettiğimi düşünmüştüm. Seni bir daha asla göremeyeceğimi düşündüm ve bunun için sadece kendimi suçladım.

"Korkmuştum," diye itiraf etti. 'Kendimi güvende hissetmemi sağladın ve bunu daha önce hiç hissettiğimi sanmıyorum. Bu arada hala da hissettiriyorsun. Beni güvende hissettiriyorsun yani.

Bunun üzerine gözlerini kapattı, rahatlama başını döndürüyordu. "Sevindim," dedi homurdanarak. 'Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin. Hiçbir zaman senin seçimlerini elimden almışım gibi hissetmeni istemiyorum. Bir daha asla benden kaçmanı istemiyorum. Bunu kaldıramazdım, Mercy.'

Parmaklarının arkasını adamın çenesinin ense kısmına sürttü. 'Daha önce ayrılırken seni incitmek istememiştim. Bu gece de seni incitmek istemedim. Sadece ...' İçini çekti. "Bu gece ailenin masasında oturdum ve tüm o sevgiyi ve gücü hissettim ve sahip olabileceğimi anladım. Özgürce alabileceğimi.

"Ama?

"Ama" yok. Pek sayılmaz. Kendi kendime şöyle düşündüm: "Romero'larla böyle bir ilişkin var. Seni seviyorlar ve destekliyorlar." Ama farklı hissettim ve farkın sen olduğunu anladım. Bu yüzden buraya dönerken ailenin mutfak masasına boşalttığım her şeyi düşünmek yerine seni düşündüm. Ama senin neler hissedebileceğini düşünmek için durmadım ve bunun için üzgünüm.

Aradaki fark sendin. Konuşmaktan korkuyordu. Yanlış bir şey söyleyeceğinden ve kızın yine kaçacağından korkuyordu. Ama sonra yüzünü okşadı, dokunuşu kelebek hafifliğindeydi ve kelimeler döküldü. "Hazır olduğundan daha fazlasını hissediyorum.

Kadın çenesine gerçekten gerekenden biraz daha sert bir şekilde dokunduğunda gözlerini açtı. Yüzü kaşlarını çatmış, ağzı bir tarafa kısıtılmıştı. "Beni dinliyor musun, Rafe Sokolov?

Başını salladı, gözlerini onun yüzünden alamıyordu. Bu haliyle çok etkileyiciydi, gözleri kızgınlıkla parlıyordu.

'Bu son cümleyi tekrar düşünmek isteyebilirsin,' dedi. 'Hazır olduğumdan daha fazlasını mı hissediyorsun? Ne var biliyor musun? Bu doğru bile olabilir, ama bunu bana söyleyemezsin. Neye hazır olduğuma ben karar veririm. Senin hissettiklerinden korkup korkmayacağıma ben karar veririm.'

Onu soluk soluğa öpmek istedi ama kendini dizginledi. "Evet, istiyorsun. Ama senin kararın benim kalbimi etkiliyorsa, o zaman ben de söz sahibi olurum. Bence bu adil, sence de öyle değil mi?"

Bir saniye daha kaşlarını çattı, sonra başka tarafa baktı. "Evet," diye homurdandı.

Buna gülmek zorunda kaldı. "Çok kibirli görünüyorsun."

Dudakları kıpırdadı ve adam baş döndürücü bir rahatlama dalgasına daha kapıldı. Bunu gerçekten de ateşin içinden çekip çıkarmış olabilirdi. "Öyleyim," dedi kadın. "Ama haklısın. Yüzündeki gülümseme kayboldu ve birden dayanılmaz derecede üzgün göründü. Yenilmişti. "Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum, Rafe. Gideon'a nasıl kardeş olacağımı ya da ... benden istediğin her neyse onu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Kalbi yine acıyordu. "Mercy. Farrah ile nasıl arkadaş olunacağını biliyorsun, değil mi?"

Acı bir huff. 'Evet, ama bana başka seçenek bırakmadı. İlk gün yurt odamıza girdiği andan itibaren hayatıma girdi ve her şeyi ele geçirdi.

"O zaman hepimiz ona borçluyuz," dedi ciddi bir şekilde. 'Başka kimseniz yokken o sizin yanınızdaydı. Başka hiçbir şeye hazır olmadığınızda, o sizin arkadaşınızdı.

"Tamam," dedi gönülsüz bir omuz silkmeye. 'O zaman hazır değildim. Ne olmuş yani?"

"Yani nasıl arkadaş olunacağını biliyorsun, değil mi? Gülümsedi, kız temkinli bir şekilde başını sallayınca cesaretlendi. "Yani benim arkadaşım olabilirsin, değil mi?"

Dudaklarını kaşlarını çatarak büzdü, ama adam onun gözlerindeki incinmiş parıltıyı görebiliyordu. İstediyin bu mu? Sadece

arkadaşlar?'

"Hayır!" diye bağırdı ve kadın irkildi. "Hayır," dedi daha alçak sesle ve kadın rahatladı ama yine de kaşlarını çatı. "Hayır," diye fısıldadı, çenesini kavradı ve ağzını onunkine indirdi, eğer isterse geri çekebileceği kadar yavaşça. Ama kız geri çekilmedi. Gözleri dalgalanarak kapandı ve bekledi, dudakları kıl payı ayrılmıştı. Bekliyordu.

İstediği şey buydu. Onu. İstekli. Açık. İstemek onu. Onu usulca öptü, bunu iffetli tutmaya niyetliydi, ama kız inledi ve bu onun kararlılığını kırdı. Ona doğru döndü, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve öpücük sıcak, gür ve ... boğucu bir hal aldı. Çünkü şimdi mırıldanıyordu, elleri gömleğinin yakasındaydı ve onu daha yakına çekiyordu.

Ağzına fısıldayacak kadar geri çekildi. 'İstediğin zaman dokun bana. Nereye istersen. Lütfen. Sonra tekrar içine daldı, onun kendisine karşı eridiğini hissettiği bu anı sonsuza dek yaşamak istiyordu, çekingen parmakları gömleğinin düğmelerini çekiyordu. Bir eli kumaşın altından kayarak tenini okşadı.

"Bunun gibi mi?" Sözleri kalbinin çarpıntısından zar zor duyuluyordu ama duymuştu.

"Aynen böyle. Aynısını yapmak, onun yumuşak tenine dokunmak, cömert göğüslerini avuçlarının içine almak, ağırlıklarını hissetmek istedi. Onun zevkle iç çekmesini sağlamak için. Ama bu onun gösterisiydi, bu yüzden bir elini onun yanında gezdirip belini kavramakla yetindi. Onun dışında bir heykel gibi hareketsiz kaldı. Onun keşfetmesine izin verdi.

Parmakları üzerinde gezinerek onu ürpertti. Öpücükleri onu sarhoş hissettiriyordu ama yeterli değildi.

Hiçbir şey yeterli olmazdı, bu kadınla olmazdı.

Dudakları kıpkırmızı, dolgun ve ıslak olan kadın nihayet çekildiğinde adam elini gevşetti. Zor nefes alıyordu.

Ve gözlerinde en ufak bir ihtiyat izi yoktu. Sadece sıcaklık. Ve istek.

Ve şimdi durmam gerekiyor. "Şunu açıklığa kavuşturalım," dedi, sesi çakıllı ve sertti. 'Bu kesinlikle doğrudu. Ve durmamız gerekiyor, çünkü o kadar da kendimi kontrol edemiyorum. Senin yanında değil. Kendinden çok memnun görünüyordu ve bu onun sırtmasına neden oldu. "Bu hoşuna gitti, değil mi?

"Evet, biliyorum. Başparmağını adamın alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Şimdi ne olacak?

Çaresizce güldü. 'Lanet olsun, Mercy. Bana bunu sorma. Şu anda olmaz.'

Bakışları kasıtlı olarak adamın saklamasına imkân olmayan ereksiyonuna kaydı. Dudakları memnun bir kedi gibi yukarı kıvrıldı. "Oh.

Tekrar güldü, sevinci kabarıyor ve onu içten dışa ısıtıyordu. "Evet. Oh. Onu kendine doğru çekti, göğsüne yasladı ve yanağını saçlarına bastırdı. 'Sana karşı bir şeyler hissettiğimi söylediğimde ciddiydim. Bundan sonra ne olacağından ben de emin değilim. Bu konuda paslanmışım. Tereddüt etti, sonra onun sözlerini tekrarladı. "Olmamı istediğin şey her neyse o olmak.

"Sadece kendin ol. Sesi şimdiden uykulu geliyordu.

"Senden hoşlanıyorum. "Ben de senden hoşlanıyorum.

Kız o kadar uzun süre sessiz kaldı ki adam uyuyakaldığını sandı ama kız onu şaşırttı. "Bana Bella'dan bahset. Eğer istersen.

Kalbi tekledi. "Oh. Tamam."

"Yapmak zorunda değilsin.

"Sana söyleyeceğim. Ama neden bilmek istiyorsun?" diye sordu. "Merak ediyorum.

Boğazından bir ses çıkardı, kısmen ofladı, kısmen iç çekti. "Bilmiyorum. Belki de artık hakkımda bilinmesi gereken her şeyi bildiğin içindir. Bana Bella'yı anlatmana gerek yok,

ama belki de hakkınızda kimsenin bilmediği bir şeyi paylaşır mısınız?

Bu duygusal bir karşılıktı ve o da bunu sorun etmiyordu çünkü kadın haklıydı. Bu gece özel hayatını bir kitap gibi açmıştı ve bunun kolay olmadığını biliyordu. Onu dinlemeyi nasıl başardığından emin değildi. Onun için bunları anlatmanın ne kadar zor olduğunu anlayamıyordu.

'O zaman bu Bella olmalı,' dedi. "Kimse onu bilmiyor. İlişkimiz hakkında. Yani neredeyse hiç kimse. Ben Çeteler'deyken o benim görev ekibime atanan savcıydı. Yaklaşık bir yıldır gizli görevdeydim ve bölgedeki en büyük uyuşturucu kartellerinden birine girmeye çalışıyordum. Onun ve benim birlikte olmamamız gerekiyordu. Kariyerlerimiz için kötüydü.'

"Ve senin güvenliğin," diye mırıldandı.

"O da var. O zamanlar bunu o kadar da önemsememişti. Sadece Bella'yla mümkün olan her şekilde birlikte olmak istemişti. "Önce kardeşim Jude'u tanıyordu. Sacramento'daki savcılık ofisinde birlikte çalışıyorlardı ve üniversiteden beri arkadaşlardı.

"Bella ile aranızdakileri biliyor muydu?

'Birlikteyken değil. O hayattayken," diye ekledi, sesindeki acıyı tutamamış. 'Ortağım ve ben karteldeki küçük karakterleri seçiyorduk. Piyadeleri. Bella onların üstlerini ele vermelerini sağlıyordu, her seferinde kartelin bir katmanını. Bilgileri bize veriyordu, böylece organizasyonda nasıl çalışacağımızı, kime odaklanacağımızı biliyorduk. Sonra orta seviye satıcılardan biri ona ihanet etti. Ona bir anlaşma teklif etmişti, ama adam sadıktı ve avukatını patronları uyarması için yönlendirdi, çok yaklaştığını, üst kademeye karşı suçlamada bulunmak için yeterli kanıta sahip olmasının sadece bir zaman meselesi olduğunu söyledi. İşte o zaman ortağım ve benim yaklaşıp tutuklama yapmamız gerekiyordu.

Mercy'nin onun acı ses tonu karşısında sertleştiğini hissetti. "Ne oldu?" diye sordu. "İfşa mı edildin?"

"Hayır ama Bella'ya ulaştılar. Çenesini Mercy'nin başının üst kısmına sürttü, bu temasa ihtiyacı vardı. "Bir gece ofisten çıktığında onu takip ettiler. Ve onu öldürdüler.

Elini gömleğinin içine, çarpan kalbinin üzerine kaydırды. Ve onu orada bıraktı. Okşayarak değil, uyararak değil. Sadece . . . bağlanıyordu.

Gözleri yanıyordu. "Ve sen bunu nasıl yapacağını bilmediğini sanıyordun," diye fısıldadı.

Kadın başını kaldırıp adama bakacak kadar uzaklaştı. "Ne yapacağım? Onun gözlerinin içine baktı. 'Olmanı istediğim kişi ol. Şu anda bunu yapıyorsun.

Yüz ifadesi yumuşadı, memnun oldu. "Teşekkür ederim. Bunu bana söylediğin için. Bana ondan bahsettiğin için. Adamın çenesini öptü, sonra tekrar göğsüne yaslandı. "Onu kaybettiğin için üzgünüm. Ama onu sevdiğin için mutluyum.

Çok basit bir ifadeydi ama yine de çok mükemmeldi. "Ben de öyleyim. Zeki ve komikti. Çok inatçıydı. Hayal bile edemeyeceğim kadar güçlüydü. Ama aynı zamanda merhametliydi. Beni daha iyi bir insan yaptı, anlıyor musun?

"O zaman ona borçluyuz.

Buna gülümsedi. Kız da onun sözlerini papağan gibi tekrarlamıştı. "İlişkimizi bir sır olarak saklamak zordu. Pazar yemeğinde yanımda oturmasını istiyordum. Dünyanın onun olduğumu bilmesini istiyordum. Ama halka açık olamazdık. Dava bitene kadar olmazdı. Planlarımız vardı. Ona evlenme teklif etmiştim ve o da evet demişti.

'Peki ya o gittikten sonra? Neden onun sırrını saklamaya devam ettiniz?

Geçerli bir soruydu ama cevaplaması biraz daha zordu. "İlk başta görev gücünden transfer edilmek istemediğim içindi ve eğer ilişkimiz

biliniyor. Davaya "çok yakın" olurdum ve o şerefsizleri alaşağı etmek isterdim.

"Yaptın mı?"

"Evet. Tereddüt etti, sonra devam etti, aralarındaki bu şeyin ne kadar ileri gitmesini istediğine karar vermeden önce tüm bilgilere ihtiyacı olduğunu düşündü. 'Ve bundan zevk aldım. İkisini öldürmek zorunda kaldım ama diğerlerini gözaltına aldık. Öldürdüğüm ikisi bize ateş ediyordu ve ben ortağımın sırtını koruyordum ama onları öldürdüğüm için mutluydum. Bella'yı öldürenler onlardı. Bir saniye bile pişmanlık duymadım. Bir an durakladı ve ardından cevaplamaya hazır olduğundan emin olmadığı bir soru sordu. "Bu senin için bir fark yaratıyor mu?"

'Ne yani, nişanlınızı öldüren adamları, ortağınız evine, ailesinin yanına dönebilsin diye mi öldürdünüz? Evet, bu bir fark yaratıyor. Seni daha çok sevmemi sağlıyor. Ve sana saygı duymamı. Tereddüt etseydin seni bağışlamazlardı.'

İçine huzur doldu ve gergin kasları kanepenin köşesine doğru gevşedi. "Teşekkür ederim.

"Peki ya sonrası? Neden sonra ailenize söylemediniz?"

'Bilmiyorum. Belki de çok ... içindir. Onları seviyorum.

Onları her şeyimle seviyorum. Ama beni sevgiye boğabilirler ve o noktada gerçekten kırıldım. Sanırım beni teselli etmelerine izin verseydim, tekrar bir araya getiremeyeceğim kadar çok parçaya ayrılabilirdim. Yasımı tuttuktan sonra onlara söylemek için çok geç kalmıştım çünkü o zaman onlara neden daha önce söylemediğimi açıklamam gerekecekti. Bunu düşünmek bile çok yorucuydu.

"Bunu anlıyorum. Ama kardeşin Jude biliyor mu?"

Evet. Bir gece votkayı fazla kaçırdım ve hikayeyi ona ağızımdan kaçırdım. Bir şişe Absolut ve bir yığın suçluluk duygusuyla geldi. Davayı ondan devraldığında

Savcı onu başka bir davaya atadı. Sanırım ben ona söylemeden önce birlikte olduğumuzdan şüphelenmişti ve bu konuda da kendini suçlu hissediyordu - beni ondan "mahrum bıraktığı" için, ki bu çok saçmaydı. O gece ben bebek gibi ağlarken sırtımı sıvazladı. Kimseye söylemeyeceğine söz verdi çünkü o davada kalmam gerekiyordu. Bella'yı öldüren iki kişiyi öldürdüğümde yine sarhoş olduk. Ben davayı kapattıktan kısa bir süre sonra Los Angeles'a taşındı. Sanırım temiz bir molaya ihtiyacı vardı. Burada çok fazla anı var. Ama hala doğum günlerini onu, Jude'u ve beni hatırlayarak geçiriyoruz. Onun anısına içiyoruz ve bizi güldüren ve ağlatan hikayeler anlatıyoruz.

Avucunu kalbine dayaması hoş bir ağırlıktı. "Birbirinize sahip olduğunuz için mutluyum.

"Ben de. Birkaç vuruşun geçmesine izin verdi. "Burada ne kadar kalacaksın Mercy?

'İki aylık iznim var. Quill Teyze'nin cenazesi için geri döneceğim elbette. Vücudundan bir ürperti geçti ama ağlamadı. Bugünden sonra bir damla gözyaşı kalsaydı çok şaşırdı. "Onu çok severdim. Anne tavuk gibi üzerime titrerdi ve üniversiteden mezun olduğumda onunkinin yanındaki daire açıldı. Oraya taşındım ve anında bir akşam yemeği arkadaşım oldu. Kart oynadık ya da onun programlarını izledik. Sessizce güldü. 'Matlock ve Murder, She Wrote'u çok severdi. Onu doktora götürür ve ilaçlarını unutmamasını sağladım. Kedilerimi severdi ve bakmadığımı düşündüğü zamanlarda onlara ödül maması verirdi. İyi ikramlar gibi. Gerçek ton balığı. Onu çok severlerdi.

"Eminim öyledir.

"Onu özlüyorum," diye fısıldadı. "Ephraim'in ona yaptıklarının cezasını çekmesini istiyorum.

"Sana yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum.

"Sen ve ben ikimiz de. Esnedi ve daha yakına sokuldu. "Haklısın. Bu gerçekten çok hoş. Sadece birbirimize sarılmak

böyle.'

Onun saçlarına gülümsedi. "Evet.

Ama anlaştık mı? Sadece arkadaş olmak istemiyorum. Yakın gelecekte bir noktada daha önce yarıda kestiğiniz şeye devam etmek istiyorum.

Aleti canlandı. "Öyle mi?

Evet. Evet. Bana bir iyilik yapar mısın? Bir dahaki sefere sana yaklaştığımda, ne istediğimi bildiğime güvenir misin?

"Evet, .

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "İyi geceler, Rafe.

Görünüşe göre birlikte yatıyorlardı. Rafe şikâyet etmeyecekti. Kanepenin arkasındaki battaniyeyi çekip aldı ve onları köşede birbirlerine sokulmaktan çıkarıp kollarını ona sımsıkı sararak birlikte uzanmalarını sağladı. "İyi geceler, Mercy.

On yedi

Sacramento, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, saat 6.30.

Mercy bir panik hissiyle uyandı. Kollar onu tutuyordu, bir adamın kolları. Kaskatı kesildi, kaçmaya hazırlandı ama sonra beyni uyandı ve rahatladı.

Tutulmuyordu. Tutuluyordu. Ve onu sıkıca tutan kollar herhangi bir adamın kolları değildi. Rafe'in kollarıydı.

Ve onun da duyguları var. Benim için.

Çok fazlaydı. Özellikle kahveden önce. Lütfen biraz al. Adamın elinden kurtulup battaniyeyi üzerine örttü, sonra doğruldu, kanepede uyumaktan kaskatı kesilmeyi bekliyordu ama inanılmaz rahattı.

Tekrar yapmak için sabırsızlanıyordu. Ya da . . . Kısmen ipek bir perdenin arkasına gizlenmiş olan yatağa baktı.

Devam et. Mutlu ol. Mercy, Farrah'ın sesini zihninde duyduğunda gülmemek için kendini zor tuttu. Ama belki de en iyi arkadaşı haklıydı. Belki de mutsuz olmamak yeterli değildir. Belki ben de mutlu olmayı hak ediyorumdur.

Belki de Rafe Sokolov'un öpücükleri ve fısıldadığı sırlar yüzünden hâlâ sersemlemişti. Tam da ihtiyacı olan şey buydu.

Banyoyu kullandı, sonra ellerini ve yüzünü yıkadı, kendi yansımasına baktı. Gözlerinin altında hâlâ torbalar vardı ama dün gecedен önceki gibi değillerdi. Gözleri . . . parlaktı.

Ve gülümsüyordu, ki bu gerçekten yeni bir şeydi.

Sonra Quill'in öldüğünü ve hiç tanımadığı insanların onu çıplak gördüğünü hatırladı. Evet, Bunker videoyu hemen kaldırtmıştı ama video yeterince uzun süre yayında kalmıştı.

Ama cesur olacaksın, diye hatırlattı kendine. Sen başını dik tutacaksın, çünkü yanlış bir şey yapmadın.

Aynadaki kadının kafasının içindeki sesleri dinlememe ihtimaline karşı yüksek sesle, "Ve sen de bu bok fırtınasını olumlu bir şeye dönüştüreceksin," dedi.

"Kesinlikle öylesin," dedi Rafe kapının diğer tarafından ve onun bir adım sıçramasına neden oldu.

'Kahretsin, Rafe. Beni korkuttun. Yüzü kızarmıştı, kendi kendine konuştuğunu duyduğunu biliyordu.

"Çok özür dilerim," dedi. 'Ama ben tuvaleti kullandıktan sonra bir şeyler yapabilir misin?

Güldü ve kapıyı çekip açtığında adamın kapı çerçevesine yaslandığını gördü. Gömleksizdi. Kahkahası kurudu ve bakakaldı. Tanrım. Adam çok güzeldi. Altın sarısı ve zarif, geniş omuzlu ve kaslı. Ve daha fazlasını istemesine neden olan o hazine izi.

Adamın gözleri kadının suskun bakışları karşısında ısındı ama boğazını temizleyerek anı bozdu. "Her ne kadar ağzının suyu akararak bana bakmanı takdir etsem de, gerçekten işemem gerekiyor.

Bu onu bir kahkaha daha atmaya itti ve yanından geçerken göğsüne bir şaplak attı. "Salyalarım ak mıyordu. Tanrım, umarım değildir. Ağzının kenarına dokundu, kahkahası gür ve mutlu bir şekilde patladığında ona bakmak için döndü.

'Sana kontrol ettirdim,' diye alay etti ve kapıyı bir çırpıda kapattı.

"Sen bir çocuksun," diye seslendi kapıdan ilkel bir şekilde, sonra onun derin kıkırdamasını duymazdan gelerek küçük mutfığa gitti.

Kahve arıyorum.

Keurig makinesini görünce "Tanrı'ya şükürler olsun" diye mırıldandı. Bunu yapabilirdi. Açtı ve bir fincan hazırladı, sonra telefonunu bulup gruptan gelen mesajları kontrol etti.

Grup. Bir an durakladı ve her şeyin dank etmesine izin verdi. O artık grubun, ailenin bir parçasıydı ve sadece Gideon'un kız kardeşi olduğu için değil. Farrah'ın ailesinin de bir parçasıydı, John'un ve tüm kardeşlerinin de. Bu ailelere katılmış olmayı seviyordu ama bu ona çok iyi anlamda farklı hissettiriyordu.

Gideceksin. Ve bunu kaybedeceksin.

Kaşlarını çattı. 'Eğer gidersem, yine de onların bir parçası olacağım. Gideon'un tekrar gitmesine izin vermeyeceğim.

"Ya da ben, umarım," dedi Rafe, onu tekrar şaşırtarak.

Ona ters ters baktı. "Lanet olası bir zil takmalısın. Adam pişmanlık duymadan sırtıttı. 'Ben de kendi kendime konuşuyorum. Bazen

Cevap bile veriyorum. Kahvaltıda ne var?'

"Bilmiyorum," diye tatlı bir şekilde cevap verdi. "Ne yapmayı planlıyordun?"

Sırtışı yumuşayarak bir gülümsemeye dönüştü ve kızın burnunun ucuna bir öpücük kondurdu. "Krep. Tezgâhı işaret etti. "Bir tabure çek. Kahveni getireyim.

Kadın itaat etti ve adamın denge için tezgâha tutunmasını, dolaptan bir tava almak için eğilmesini ve uyurken giydiği eşofmanların içinde çok güzel bir popo sergilemesini memnuniyetle izledi. Hâlâ gömleksizdi, bunu bilerek yaptığını düşünüyordu ama şikâyet edecek değildi. Ağzının kenarına bir kez daha dokundu, gerçekten salyalarının akmadığından emin olmak için.

"Banyodaki tezgahın üzerinde yeni bir diş fırçası unuttum," dedi bir kaseye krep karışımı dökerken. "Ve Daisy'nin geride bıraktığı bir saç fırçası buldum. Sana onun kıyafetlerini verirdim,

ama sen ondan biraz daha uzunsun.'

"Sekiz santim gibi," diye itiraz etti Mercy. 'Bu "küçük" değil, Rafe.

Omzunun üzerinden baktı, kaşlarını salladı. "Kapıları böyle açmamalısın, Mercy.

Kaşlarını çattı. "Ne gibi?

Kıkırdadı. 'Bir erkeğin yanında asla "sekiz inç "ten bahsetme. Sadece kıs kıs güleriz.'

Söylediklerini düşündü, sonra başını salladı. "Sen gerçekten büyük bir çocuksun, değil mi?

Başını geriye attı ve güldü. 'Gelmeye devam et, Mercy. Ben çok büyük bir çocuğum.

"Ah, Tanrı aşkına," diye mırıldandı ama güldü. "Hemen döneceğim.

Banyoya döndü ve elinden geldiğince temizlendi. Sasha'nın uykusunun ağır olduğunu umuyordu, çünkü daireye girip temiz kıyafetler alması gerekecekti.

Tezgâhtaki tabureye geri kaydı, Rafe'in bir gömlek giydiğini görünce biraz hayal kırıklığına uğradı. "Şimdi de alçakgönüllü mü oldun?" diye sordu Rafe, tabağın ve çatal bıçak takımının yanına koyduğu kahveyi yudumlarken.

"Hayır, şimdi domuz pastırması kızartıyorum," dedi bir tavayı göstererek. "Üçüncü derece yanıklarla ilgilenmiyorum, teşekkürler. Sonra sııttı. "Ama kibarca rica edersen, pişirmeyi bitirdikten sonra gömleğimi tekrar çıkarırım.

Telefonundan e-postasını açarken büyülenmiş gibi başını salladı. Sonra gözlerini kısarak tanımadığı bir e-posta adresine baktı. Mesajların o lanet makaleye yanıt olduğunu düşünerek bir iki saniye kalbi durdu ama sonra gülümsedi. "Hey, dün gönderdiğimiz Pinterest e-postalarına iki yanıt aldık.

'! Ne diyorlar?'

"Bu Maine'deki Kay'den. Amos'un masalarından birini almış. Beş yıl kadar önce Krater Gölü yakınlarındaki bir dükkandan aldığını söyledi. Bu bize yardım etmek için çok uzun zaman önce olabilir.

Rafe krepleri çevirdi. Peki ya ikincisi?

Mercy mektubu okuduktan sonra başını kaldırdı ve heyecanını zorlukla bastırabildi. 'Bu Phoenix'teki Diana'dan. Eileen'in annesinin yaptığı yorganı satın almış. Ekim ayında almış.

Rafe ocağı bırakıp onun omzunun üzerinden e-postayı okudu. 'Snowbush'ta bir dükkânda. Orası neresi? Pastırma patladı ve aceleyle ocağa geri döndü. "Google Haritalar'dan bakabilir misin?

'Zaten yapıyorum,' dedi Mercy, sonra yavaşça nefes verdi. 'Haritada sadece bir leke. En yakın kasaba Likely, California. Kuzeydoğu köşesinde, Oregon ve Nevada sınırlarının birleştiği yere çok yakın. Modoc Ulusal Ormanı'na yakın.

Rafe'in gözleri parlıyordu. "Yani dört saatlik bir yolculuk mu?"

"Dört saat kırk dört dakika. Derin bir nefes aldı ve düşünebilecek kadar sakin kalmaya çalıştı. 'Gidebilir miyiz ve Yorganı aldıkları dükkâna sorar mısınız?"

Bakışlarını onunkilere dikti. "Kesinlikle.

Güldü, başının döndüğünü hissetti. "Tom Hunter'a söylemek zorunda mıyız?

"İstiyor musun?

Kendini ayılmaya ve düşünmeye zorladı. 'Hayır. Bunu kendim kontrol etmek istiyorum. Bu yanlış mı?'

Tezgâhın üzerinden eğilerek kızın ağzına bir öpücük kondurdu. 'Hayır. Bir şey bulursak ona söyleriz. Bu nasıl?'

Gülümsedi. "Mükemmel. Bana kahvaltı hazırla, ben de üzerimi değiştireyim. Öğle yemeğine kadar orada olabiliriz.

Rafe pastırmayı tabakladı. 'Yine de Gideon'a söylemeliyiz. Burton tarafından pusuya düşürölme riskini almak istemiyorum.

Mercy'nin neşesi biraz azaldı. "Haklı olduğunu biliyorum ama kahretsin.

Biliyorum. Seninle arabada on saat baş başa kalmayı çok ama hayatını riske atmak da istemiyorum. Ayrıca, hava durumunu kontrol et. Lassen biraz güneyde ve bazı dağ yolları Haziran'a kadar kapalı kalıyor.

"Oh. Karı unutmuşum.

'İhtiyacım olursa zincirlerim var. Ayrılmadan önce Subaru'mun arkasında olduklarından emin olacağım.

Adamın bacağına baktı. Bir eliyle bastonuna dayanmış, diğer eliyle de pastırma ve krep dolu tabağı tutuyordu. "Araba kullanabilir misin?

Evet. Sorun sol bacakta. Sana sürmene izin vermeyi teklif ederdim ama sen karı unuttun.

'Sekiz yıldır New Orleans'ta yaşıyorum ve bu süre boyunca hiç kar yağmadı. Hava serin oluyor ama güzel bir İrlanda kahvesinin düzeltemeyeceğı bir şey değil.

Onun yanındaki tabureye oturdu. 'Bir termosla kahve doldurayım. Buralarda içki yok ama. Daisy sekiz yıldır ayık, o yüzden hepimiz içki içmiyoruz. Dayanışma, bilirsiniz.

"Sade kahve mükemmeldir. Kahve fincanını kaldırdı. "Ephraim Burton'a bunu ödetmeye.

Rafe elindeki fincanı onunkine dokundururken yüz ifadesi daha da sertleşti. "Orospu çocuğunu alaşağı etmeye.

Mercy bir kez başını salladı. "Ben de buna içerim.

Sacramento, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, saat 7.30.

Rafe dairesinin kapısını kilitledi, ayaklarının dibinde erzak dolu bir sırt çantası vardı. Merdivenlerden yukarı, Mercy'nin olduğu yere baktı.

Sasha'nın dairesinde kıyafetlerini değiştiriyordu ve neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ediyordu.

Bella'yla birlikte olduğundan beri o kadar uzun zaman geçmişti ki, kadınların giyinmek için ne kadar zamana ihtiyaçları olduğunu unutmuştu. Ve Bella'yla hiç böyle bir yakınlık kurmamıştı. Birlikte geçirdikleri zaman bir dizi alıntı an ve aceleye getirilmiş sevişme olmuştu.

Mercy hazır olduğunda, acele etmeyecekti.

Ve şimdi bunu düşünmeyeceğim. Çünkü önümüzdeki on saat boyunca onunla bir aracı paylaşmak zorundaydı ve bunu ereksiyon halindeyken yapmıyordu.

Garajda Subaru'yu soğuk hava malzemeleriyle donatmakla meşgld. Sasha'nın parkalarından birini, birkaç battaniye ve lastik zincirleriyle birlikte arkaya attı. Dağ yollarından birine düşerlerse Subaru'suna bir şey olmazdı.

Telefonuna bakarak kaşlarını çattı. Gideon hâlâ uyuyor olmalıydı çünkü Rafe'in mesajlarından hiçbirine cevap vermemişti. Onu aramaya başlamıştı ki fuayeden sesler duydu. Araştırmak için kapıyı açtığında şaşırarak durdu. "Erin? Eve gideceğini sanıyordum?"

Erin elini n kapının tokmağına dayamıştı ve onun sesiyle sıçradı. 'Kahretsin, Sokolov. Bana gizlice yaklaşma.'

'Bir zil takmalıyım,' dedi sakın bir sesle. 'Dün gece eve gideceğini sanıyordum. Lütfen bana bütün gece arabanda uyumadığını söyle.

Erin biraz yüzünü buruşturdu. "Hayır, dün gece arabamda uyumadım. Sonra n kapı ittirilerek açıldığında zıplayarak yoldan çekildi.

"Sanırım ben de tuvaleti kullanmalıyım," dedi Sasha, sonra Rafe'in baktığını gördü. "Kahretsin. Neden uyanıksın?"

"Neden uyanıksın? Rafe karşılık verdi.

"Kahvaltuya gidiyoruz," dedi Sasha, bir ifadeden çok bir soru olarak. 'Sabah koşusunu yeni bitirdik. İkimiz de çok su içtik ve ...' Hiçbir şeye el sallamadı ama yanakları alışılmadık bir şekilde pembeydi.

"Breakf-" Oh. Oh. Rafe'nin dudakları seğıirdi. "Tamam.

"Akıllıca bir hareket," diye tersledi Sasha. 'Özellikle de Mercy dün gece geri dönmediğinden beri.

"Kanepede uyuyakaldı," dedi Rafe. Yalan değil.

Sasha buna inanmıyordu. "Neden uyanıksın, Rafe?"

"Arabayla gezmeye çıkıyoruz.

"Sabah sekizden önce," dedi Erin kuru bir sesle, şüphesini gizleme zahmetine bile girmeden. "Yalnız.

"Hazırım," dedi Mercy ikinci katın sahanlığından. 'Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Jack ve Rory'ye biraz sevgi göstermem gerekiyordu. En alt basamakta durdu, Sasha ve Erin'i görünce gözleri büyüdü.

Rafe gözlerini kırpıştırdı, sonra tekrar kırpıştırdı. Çok farklı görünüyordu. Saçları topuz gibi bir şeyle toplanmıştı ve bir çift kalın gözlük yüzüne hakim olmuş, yeşil gözlerini baykuş gibi gösteriyordu. Yanakları , elmacık kemikleri çok sivrileşmişti. Dudağının üzerinde siyah bir güzellik lekesi vardı. Gerçekten Mercy olduğundan emin olmak için gözlerini kısarak öne doğru eğildi. Hâlâ göz alıcıydı ama birlikte krep ve pastırma yediğı kadın değildi. "Yüzüne ne yaptın böyle?

Kıkırdadı. 'Sadece biraz makyaj. Gözlüklerimi takabilmek için lenslerimi çıkardım. Gülümsemesi soldu. 'Bu benim en iyi kılık değıştirme girişimim. O videonun sonuçlarıyla uğraşmaya hazır değilim. Henüz değil.

Kalbi ağrıyordu. "Anlıyorum. Ve söylemeliyim ki, harika bir iş çıkardın. Seni tanıyamadım bile.

Erin onları izliyordu. 'Küçük bir sürüş için çok fazla sorun var. Elindeki de bir çift eldiven mi?'

Sasha, Rafe'in yanından geçerek garaja girdi ve elleri kalçalarında, Subaru'nun açık kapağının yanında durdu. Erin'e 'Dağlara gidiyorlar,' dedi. "Battaniyeleri ve lastik zincirleri var. Kaşlarını çattı. "Ya benim parkam?

"Kanada sınırına doğru kaçmayı mı planlıyorsunuz? Erin şaka yapmadan sordu.

Mercy ona dikkatli bir bakış attı ama hiçbir şey söylemedi.

"Hayır. Rafe, Gideon mesajlarına cevap vermediği için Erin'den onlarla gelmesini isteyebilirdi ama Erin'in zorba sorgulamaları onu çileden çıkarıyordu. "Sadece bir .

Erin başıyla onayladı. 'Garaj yolundan çıkamazsın. Karşıya park ettim.'

Rafe dişlerini gıcırdattı. 'Rover'ını hareket ettirebilir misin? Lütfen?'

"Elbette. Gerçekleri içeren bir açıklamayla tatmin olduğumda.

Sasha fuayeye döndü ve yumruğunu vurmak için uzattı. "Yürü be kızım.

Erin dudaklarını bükerek ona vurdu. "Ee, Rafe?

"Gerçekten çok iyi," dedi Mercy, merdivenlere oturarak. 'Kendimi beş yaşımdaymışım ve köşeye gönderilmek üzereymişim gibi hissettiriyor. Ona söyleyen iyi olur. Yola çıkmak istiyorum.

"Nereye? Erin sordu.

"Muhtemelen," diye ısırıldı Rafe.

Sasha kaşlarını çattı. "Muhtemelen ... ne?

Mercy homurdandı. 'Böylece "İlk kim?" rutininden kaçınabiliriz, Likely, California'ya gidiyoruz. Oregon-Nevada sınırına yakın.'

"Neden?" diye sordu Erin, tek heceyi en az üçe çıkararak.

Mercy telefonuna dokundu, sonra Erin ve Sasha'ya göstermek için telefonunu uzattı. "Bu yorgan. Ekim ayında Likely'nin kuzeyindeki bir mağazadan satın alındı.

Erin telefonunu aldı ve yorganın fotoğrafını inceledi, ardından görüntüyü büyüttü. Ve usulca soluk soluğa kaldı. "Bu alevli kılıklı melek.

Sasha, Erin'in görebilmesi için omzunun üzerinden sarktı. "Nereye?

"En altta. Erin işaret etti. "Tam burada, köşede.

Aman Tanrım. Madalyondaki melek gibi. Ve Gideon'un eski dövmesi. Sasha, Rafe'den Mercy'ye baktı. "Bu yorgan Eden'de mi yapıldı?

Mercy başıyla onayladı. "Eileen'in annesi tarafından. Daha iğne tutacak yaşayken bana nasıl yorgan dikileceğini öğretmişti. Onun imzasını nerede görsem tanırım.

Erin kaşlarını çatarak Rafe'e baktı. "Kimseye söylemeyecek miydin?

"Sana söyleyecektim," dedi Rafe, "ama yüzüme vurdun ve bu hiç hoş değil.

"Yani yalnız gidiyorsun," diye mırıldandı Erin. 'Seni saçlarından tutup Eden'e geri götürmek isteyen lanet olası bir deliyle mi, Mercy?

"Hey, onunla birlikte olacaktım," diye itiraz etti Rafe. Evet, Gideon'dan destek olarak onlarla gelmesini istemeyi planlamıştı ama Erin haddini aşarak hakarete varan bir tavır takınmıştı. "Topallayabilirim ama hâlâ-

"Lanet olsun, Rafe," diye hırladı Erin, sonra Mercy onu susturunca ağzını kapattı.

'Farrah yukarıda, uyumaya çalışıyor. Hadi iç sesimizi kullanalım.'

Erin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. 'Tamam, bu iş şöyle olacak. Likely, California'ya küçük bir yolculuk yapabilirsin. Başka biri gibi görünebilirsin, Mercy. Sen de

Eden bibloları için gönlünüzce alışveriş yapabilirsiniz. Ama ben de seninle geleceğim. Rafe itiraz etmek için ağzını açtığı anda elini kaldırdı. 'Bunun senin yeteneğinle bir ilgisi yok, Rafe. Her şey akıllı olmakla ve lanet olası bir istatistik olmamakla ilgili. Seni Rover'ımla takip edeceğim. Sasha, sen de gelmek ister misin?

Sasha omuz silkti. 'Elbette. Birkaç özel günüm kaldı. Bir tanesini kullanacağım. Temizlenip işe gelmem için bana birkaç dakika verin yeter. Merdivenleri çıkmaya başladı, Sasha'ya yol vermek için yanından geçerken Mercy'nin omzunu okşayarak teşekkür etti. "Hâlâ banyoya ihtiyacın var mı, Rhee?

"Evet." Erin geçerken Rafe'i işaret etti. 'Ve gelmeyeceğimi bildirmek için benim de aramam gerekiyor. Biz dönmeden gitmesen iyi edersin yoksa çok fena olur.

Onun arkasından yüzünü buruşturdu, bu da Mercy'nin kıkırdamasına neden oldu. "Gidemem, değil mi?" dedi alaycı bir tavırla. "Beni buraya park ettin.

'İyi iş, Dün Geceki Ben,' diye tısladı Erin. 'Bunun hakkında konuşacağız, Rafe. Tanrı'ya emanet ol.

Rafe onların merdivenlerden çıkışını izledi ve Mercy'nin bahsettiği beş yaşındaki çocuk gibi surat asmamak için mücadele etmek zorunda kaldı. "Kahretsin. Gideon'dan haber alamadığım için ondan bizimle gelmesini isteyecektim ama iğrençleşiyor.

"Seni önemsiyor," dedi Mercy sessizce. 'Farrah uyanık olsaydı o da aynı şeyi yapardı. Uyandığında endişelenmesin diye ona nereye gittiğimizi bildiren bir e-posta gönderdim.

Rafe iç çekti. "Haklısın. Umursadığını biliyorum. En azından bizimle gelmiyor. Şimdi bugün seninle arabada on saat geçireceğim. Ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrıldı. "Ama kendimi bir yabancıyla birlikteymişim gibi hissediyorum. Kaşlarını salladı. "Gizemli.

Ona güldü. "Kapa çeneni. Sondan aşağı indi

birkaç merdiven çıktı, ayak parmaklarının üzerine eğilip dudaklarını gagaladı. "İyi olacak. Hep birlikte alışveriş yaparız, sonra da öğle yemeği yeriz. Eminim ona öğle yemeği ısmarlarsan Erin daha iyi davranacaktır.

"Belki," diye homurdandı. 'Arabada bekleyelim. Ne kadar süreceğini kim bilebilir?

Sırtarak ona dönmeden önce ikisi de Subaru'ya binene kadar bekledi. "Yani . . . Erin bütün gece burada mıydı? Sasha ile mi? Bu gerçekten çok hoş.

O kadar mutlu görünüyordu ki Erin'in huysuz ruh hali buharlaştı. "Tatlı" normalde Erin'i tanımlarken kullanacağım bir kelime değil ama evet, katılıyorum.

Elini sıkmak için konsolun karşısına uzandı. "Gördün mü? Her şey yoluna girecek.'

Sacramento, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, saat 800.

Ephraim, elindeki acı onu uyandırdığında küfürler savurarak doğruldu. Sean MacGuire'ın Cadillac'ında uyuyakalmıştı ve az önce telefonuna uzanırken elini direksiyona çarpmıştı, telefondan korkunç bir ses geliyordu. Uyandırmak için ayarladığı melodik çan sesi değil, sanki biri tencereleri birbirine vuruyormuş gibi çıkan sarsıcı bir çınlamaydı bu. Telefonuna baktı ve sonra gerçekten uyandı, adrenalini yükseldi.

"Lanet olsun. Takip uygulamasıydı. Erin Rhee'nin Range Rover'ı hareket halindeydi. Doğrulamaya çalışarak kontağı çevirdi ve arabayı vites taktı, hangi yöne gitmesi gerektiğini anlamadan önce birkaç metre yuvarlandı.

Sokolov'un Victorian'ına doğru ilerlerken, garajdan çıkan kırmızı bir Subaru'nun araba yolundan geri geri çıktığını görece kadar yavaşladı. Rahatlamış bir şekilde ürperdi.

Nefes al. Güzel. Çok geç kalmamıştı.

Subaru caddede ondan uzaklaşmaya başladı ve Range Rover'ın ne yapacağını görmek için bekledi. Yanlarından öylece geçip gidemezdi. Bu her türlü şüpheyi uyandırırđı.

Rahatla ve nefes al. Dürbünü aldı ve Rhee'nin aracına baktı. Direksiyonun arkasındaydı, başı zar zor görünüyordu. Yanında uzun boylu, atkuyruğu saçlı bir sarışın vardı. Bu Sasha Sokolov olmalıydı.

Ya Subaru'nun içinde? Daha iyi görebilmek için bir tarafa kaydı ve sonunda rahatlayabildi. Direksiyonda Rafe Sokolov vardı. Siyah saçlarını topuz yapmış bir kadın radyoyu ayarlamak için eğilmişti. Mercy olmalıydı.

Mükemmel.

Kırmızı Subaru durmuş, anlaşıldığı kadarıyla mavi Range Rover'ın onu takip etmesini bekliyordu. Yani Sokolov ve Mercy nereye giderse gitsin, Dedektif Rhee arkalarında olacaktı. Mercy'yi yalnız yakalamak söz konusu olduğunda bu iyi bir şey değildi. Üç kişiyi etkisiz hale getirmek bir kişiyi etkisiz hale getirmekten çok daha zor olacaktı. Ama eğer gerçekten birlikte kalıyorlarsa, Ephraim nereye gittiklerini tam olarak bilecekti, bu da işleri dengelemekten daha fazlasıydı.

Gerekirse üçünü de indirecek kadar kurşunu vardı. Sonra Mercy'yi alıp Eden'a geri dönecekti. Benzin göstergesine bakarak depoyu doldurduğu için MacGuire'a teşekkür etti. Uzun bir süre durmak zorunda kalmayacaktı.

Snowbush, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, 12.30.

Yaklaşık yarım konuşmuyorlardı ama sessizlik rahat ve huzurluydu. Rafe Mercy'ye baktı, onu uyanık ve tetikte görünce şaşırdı. Uyuyakalmış olabileceğini düşünmüştü.

Artık üniversitede okuduğu bölümü (kimya ve hücresel biyoloji yüksek lisansı), en sevdiği rengi (yeşil), en sevdiği müzik grubunu (Journey) ve NOPD suç laboratuvarındaki işinin tüm ayrıntılarını biliyordu. Şubat ayında başucunda oturduğu süre boyunca işi hakkında biraz konuşmuştu, bu yüzden nerede çalıştığını biliyordu. Ama şimdi yaptığı DNA testini biliyordu ve bu etkileyiciydi.

Ona yaptığı birkaç gizli baskından bahsetmiş ve biraz kandırdıktan sonra Taylor Swift'in kaydettiği tüm şarkıları indirdiğini itiraf etmişti.

Ama bir soru tüm yolculuk boyunca aklını kurcalamıştı ve bir an önce sorması gerekiyordu, yoksa orada olacaklar ve artık yalnız olmayacaklardı. Telefonunun GPS'i Phoenix'li Diana'nın Eden yorganını satın aldığı dükkâna on dakikadan daha az bir mesafede olduklarını gösteriyordu.

"Neden iki ay?" diye ağzından kaçırdı ve kadın ona döndü, gözlüklerinin arkasındaki gözleri kocaman olmuştu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Neden iki ay izin aldın?" "Ah.

Dudaklarını büzdü. "Şey ...

Sustu ve başka bir şey söylemedi. Sonunda "Ee?" diye sordu.

İç çekti. "Bu utanç verici. Ben de utaniyorum. Ama buraya gelip Gideon'la işleri yoluna koymak için ihtiyacım olan tekme buydu, yani İş yerinde bir hata yaptım. Geçen hafta Salı günü, CNN özel röportajının yayınlanmasından bir gün sonraydı. Programın geleceğini biliyordum ama sanırım ekranda onun yüzünü görmenin bana nasıl hissettireceğini tahmin edememiştim, anlıyor musunuz?"

Yüzünün açıklamaya ihtiyacı yoktu. Mercy ona el salladı.

Seri katilin diğer kurbanlarının çoğunun aksine canlı ve yara almadan kurtulduğu için kaçırılması büyük bir olay değildi. Şahsen onun aklının ne zaman başına geleceğini merak ediyordu.

onu olanlarla başa çıkmaya zorladı.

Sanırım öyle, evet. Bella'yı öldüren adamı gördüğümde kıpkırmızı kesildiğimi hatırlıyorum. Öfkeli ve kızgın bir şekilde içeri girerek neredeyse tüm operasyonu berbat ediyordum. O adamı görmek, ne yaptığını bilmek ... aklımı başımdan aldı.

"Kulağa doğru gibi geliyor," dedi hayıflanarak. 'Ve en iyi tanım da bu. Programda yüzümü görmek, ne kadar korkmuş göründüğümü, sonra beni hastaneden sürüklediği kaseti ve ona nasıl zombi gibi davrandığımı gösterdiler.

"Havaalanındaki gibi.

Yüzünü buruşturdu. "Aynen öyle. Sanki her oluyormuş gibiydi. Ve kimse bu görüntülerden herhangi birini eklemek için benden izin istemedi.

"Yeniden mağdur edilmek gibiydi.

"Evet ama bu sefer farklıydı çünkü çalışma arkadaşlarımdan bunu göreceğini biliyordum. Laboratuvardaki hiç kimse Batı Yakası gazetelerindeki yazıları okumamış gibiydi. Okuyanlar da bundan yüzüme karşı hiç bahsetmediler. Şubat ayında işe geri döndüğümde oldukça kolay kurtuldum, bilirsiniz. Hepinizden kaçtım.'

Adam elini uzattı ve kadın elini tuttu. 'Anlıyorum Mercy. Yapman gereken çok şey vardı.

"Ama seni incittim ve özür dilerim.

Birleştirdikleri ellerini ağzına götürdü ve kızın parmak eklemlerini öptü. "Bunu daha sonra telafi edebilirsin," dedi hafifçe. "İşi batırdın demek?

İçini çekti, sesinde yenilgi vardı. "Evet. Stresin beni etkilemesine izin verdim.

'Tatlım, sen insansın. Çoğu insan senden çok daha önce bu tür bir stresin altında ezilirdi'.

'Evet, ama benim hatam neredeyse masum bir adamı hapse gönderiyordu. Örnekleri karıştırdım.

'Kahretsin,' diye nefes aldı, şimdi daha iyi anlıyordu. "Zamanında yakalandı mı?"

"Tanrıya şükür, evet. Onu yakaladım. Tamir ettikten sonra da teslim oldum.

"Sen mi yaptın? Neden?"

'Çünkü yapılacak doğru şey buydu. Amirlerim bu konuda iyiydi. Bana kişisel zaman ayırmamı ve bir terapistle konuşmamı ama geri dönmemi istediklerini söylediler. Bu fazlasıyla adildi.

Rafe onun geri döneceği düşüncesiyle bir hırıltıyı daha yutmak zorunda kaldı. Onu her iki şekilde de etkilemeye çalışmayacaktı. En azından şimdi. Belki altı haftanın sonunda ilişkilerine yeterli bir temel atmış olacaktı ve böylece ondan kalmasını isteyebilecekti.

'Neden utandığınızı anlayabiliyorum ama . Sen doğru yaptın. Başkaları yapmazken sen dürüstlük gösterdin. Bu gurur duyulacak bir şey.

Omuz silkti. "Şey, belki. Ama bu tür bir hata her zaman korkularımdan biri olmuştur, her zaman aklımın bir köşesinde. Bu olay gerçekleştiğinde beni gerçekten şaşırttı.

"Hm. Laboratuvar teknisyenleri üzerindeki stresi düşünmemiştim. Yapmalısın. Dedektifler her zaman yüzümüze "Sonuçlarım nerede? Neden bu kadar uzun sürdü? Bütün gün burada ne halt ediyorsun?" Sonra da sanki video oyunu oynamamı bekliyorlarmış gibi bilgisayar ekranıma bakıyorlar.

Rafe yüzünü buruşturdu, çünkü aynı şeyi itiraf etmek istemediği kadar çok kez yapmıştı. "Sanırım laboratuvara bir özür teklifi götüreceğim.

Güldü. 'Eğer benim laboratuvarıma benziyorsa, tatlı yap. Bahse girerim annen sana lezzetli bir şeyler yapardı.

"Onu bir dahaki görüşümde sorarım.

Mercy iç çekti. 'Bundan kimseye bahsetmesen olur mu? Farrah biliyor ama insanların benim uçarı ya da sorumsuz olduğumu düşünmelerini istemiyorum. Özellikle de o videodan sonra.

Rafe kaşlarının çatılmasına engel olamadı. 'Tabii ki yapmayacağım, ama işte uçarı değildin. Bir hata yaptın. Ve bu videodan o kadar farklı ki nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Bu konuda suçsuzdun. Farrah bize seni o partiye onun sürüklediğini söyledi. Dudaklarının üzüntüyle sarktığını görmek için ona baktı. "Bu onun hatası da değildi. Onu suçladığımı sanmayın. İçkine bir şey koyan pisliği suçluyorum.

"Dikkatli değildim ama her zaman dikkatli olmak çok yorucu. Partiye gitmeden önce kendime eğleneceğimi söyledim. Normal olacaktım.

'Dikkatli ya da dikkatsiz olmanız önemli değil. Sen yanlış bir şey yapmadın.

'Akıl bunu bilir. Kalp, o kadar değil. Ama Farrah gittiğimi fark etti. Biraz kıkırdadı. "Çok sert bir süper kadın kesildi, merdivenlerden yukarı fırladı ve insanları kenara itti. Hatırlamıyorum ama polisin ele geçirdiği videonun orijinal versiyonunda vardı. Kapıyı tam zamanında açmış ve adamı iterek yoldan çekmiş ve Prescott'un oda arkadaşından telefonu almış.

Farrah, Mercy'ye zamanında ulaştığını söylemişti ama bunu tekrar duymak onu rahatlattı. "Videoyu Jeff Bunker'ın paçavrasına satan kişi.

"Evet. Pislik,' diye mırıldandı. 'Oda arkadaşının videonun bir kopyasını nasıl aldığını bilmiyorum, telefonu otomatik olarak buluta yüklemediyse tabii. Ki bu mümkün.

"Çok mümkün. Bu ne zamandı, altı yıl önce mi? O zamanlar otomatik olarak buluta bakmıyorduk. En azından şimdiki gibi. Ve şimdi demişken... buradayız.'

Ona iznini sormadan yaklaşık on dakika önce Likely kasabasından geçmişlerdi ve şimdi yüz altmış iki nüfuslu Snowbush kasabasına doğru ilerliyorlardı. Burada bir bakkal, bir hırdavatçı, bir lokanta, bir benzin istasyonu ve bir postane vardı.

'Bu kasabaya Muhtemelen demeleri gerekirdi,' dedi ama sesi titrediği için esprisi havada kaldı.

Dükkânın önündeki boş alanlardan birine çekip Subaru'yu park etti ve yüzünü ona döndü. "Hey, sorun nedir?"

"Ya hiçbir şey öğrenemezsek?"

'O halde bu sabah olduğumuzdan daha kötü durumda değiliz ve aramaya devam edeceğiz.

Titrek bir gülümsemeyle idare etti. "Tamam o zaman. Hadi yorgan alışverişine gidelim.'

On sekiz

Snowbush, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, 12.45.

Lanet olsun. Lanet olsun. Ephraim emin olmak için takip uygulamasını tekrar kontrol etti. Rhee Snowbush'ta duruyordu. Dükkânın önünde.

Snowbush. Lanet olsun. Burayı nasıl buldular?

Reno'ya gidiyor olabileceklerini düşünerek onları Sacramento'dan I-80'in doğusuna kadar takip etmişti. Bölge uzaklaştığında harekete geçmeyi düşünmüştü ama hem Erin Rhee hem de Rafe Sokolov muhtemelen silahlıydı ve bu ihtimalden hoşlanmamıştı.

Sonra Reno'da kuzeybatıya döndüler ve manzara tanıdık gelmeye başladı.

Çok tanıdık. İlk başta merakı onu durdurmuştu ama hemen ardından dehşet gelmişti.

Nevada sınırına paralel uzanan bu yolda ilerlemişti. Likely ve Snowbush'taki bakkallarda durmuştu. Modoc Ulusal Ormanı'nın batısındaki yolları araştırmış, kilometrelerce patikada yürümüştü. Hepsi Miriam'ı, haberlerde Eileen olarak geçen kadını aramak içindi.

Kasım ayında yerleşkeden kaçan karısı. İki hafta boyunca Reno'dan Redding'e, kuzeyde Medford, Oregon'a ve güneyde Chico'ya kadar tüm otobüs duraklarını aramış ama kimse onu görmemişti. Sonunda rastgele bir sırt çantalı gezgini yakalamış, öldürmüştü ve cesedini parçalamıştı, böylece vahşi bir hayvanın saldırısına uğramış gibi görünüyordu.

hayvanlar. Sonra kalıntıları Cennet'e geri götürdü.

Ve sonra, topluluk toplanıp tekrar taşınırken, Eileen'in ailesini - anne babasını ve küçük erkek kardeşini - alıp hepsinin boynunu kırmış ve onları toplu bir mezara gömmüştü.

Papaz topluluğa dünyaya dönmeyi seçtiklerini söylemişti. Ephraim üyelerin buna gerçekten inanıp inanmadığını bilmiyordu ve pek de umurunda değildi. Tek derdi Mercy'yi Eden'e geri götürmek, DJ'in yalan söylediğini kanıtlamak ve para için sıranın kendisine gelmesini sağlamaktı.

Soğuk, sert nakit. Milyonlarca dolar. Onun odak noktası buydu. Bu yüzden
Odaklan.

Mercy ve ekibinin şu anda Eden'in önceki konumundan otuz milden daha az bir mesafede olması önemli değildi. Dükkân sahipleriyle konuşacak olmalarının da bir önemi yoktu.

Önemli olan Mercy'yi korumalarından ayırmak ve Eden'in yeni yerine götürmekti.

En iyi tarafı da çok olmamalarıydı. Birkaç saat içinde varabilirlerdi. Yarın bu saatlerde DJ'in cesedini bir mezara gömüyor olabilirdi.

Bu düşünce onu gülümsetti.

Ama önce Mercy'yi yalnız yakalaması gerekiyordu. Bu en zor kısmı olacaktı.

Kasabaya doğru ilerlerken yavaşladı, av tüfekleri ve mühimmat reklamı yapan nalburun karşısındaki bakkalın önünde yan yana park etmiş kırmızı Subaru ve mavi Range Rover'ı fark etti. Çalabilecekken asla cephane satın almazdı ama bu manzara zihninde bir envanter çıkarmasına neden oldu.

Kendi tabancası, Regina'nın altın tabancası, Büyükanne'nin tüfeği ve kostüm mağazasındaki üniversiteli çocuğun ona doğrulttuğu tabanca vardı. üç kutu almıştı.

Büyükannenin evindeki fişekler ve üniversiteli gencin silahının şarjörü hâlâ doluydu. Hem kendi tabancasında hem de Regina'nın iki mermi kalmıştı. Yani iki dedektifi öldürmek bir çatışma gerektiriyorsa, muhtemelen bunu başarabilirdi ama yine de ihtimalleri beğenmedi.

Özellikle de çoğu insanın doğal olarak silah taşıdığı burada. Modoc Kasabası'nın resmi sloganı 'Batının Hâlâ Yaşadığı Yer' idi ve bu doğrudur. Ephraim o iki dedektifle kasabanın yakınlarında bir yerde silahlı bir çatışma başlatırsa, en azından bir kasabalının olaya dahil olacağından hiç Güphesi yoktu.

Bu yüzden sürmeye devam etti, Snowbush sınırlarının dışına çıkana ve genel mağazanın görüş alanından çıkana kadar durmadı. Takip etmek için Rhee'nin tekrar harekete geçmesini bekleyecekti.

Burayı nasıl bulduklarını bilmek istiyordu. Ve başka ne bildiklerini.

Snowbush, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, :00

Mağazaya girdiklerinde Rafe, Mercy'nin kulağına, "Sen benim nişanlımsın ve yeni evimizi dekore etmek için ıvır zıvır alışverişi yapıyoruz," diye fısıldadı.

Bu fikre ne kadar itiraz etmediğini görmemesini umarak ona eğlenen bir bakış attı. Elbette şimdi değil. Belki hiçbir zaman da olmayacaktı ama güzel bir hayaldi. "Gerçekten mi?"

Sırıttı. "Gerçekten mi?"

"Tünaydın," diye selamladı tezgâhın arkasındaki genç kadın, gülümsemesi dostçaydı. 'Benim adım Ginger. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa, haber vermeniz yeterli.

Mercy gülümseyerek karşılık verdi. 'Teşekkür ederim, Ginger. Geleceğiz. Kapının üstündeki zil şingirdayarak Erin ve Sasha'nın onları içeri kadar takip ettiğini işaret etti. "Peki onlar kim olacak?"

Genç kadın da aynı selamla seslenince mırıldandı.

"Kız kardeşim ve onun kız arkadaşı," diye yanıtladı Rafe. "Ama onlara G'li kelimeyi söylediğimi söylersen sana yalancı derim.

Mercy kıs kıs güldü. "Onlardan korkuyor musun?"

"Tabii ki." Kolunu onunkine doladı ve yarısı bakkaliye, yarısı da hediyelik eşya ve el sanatları olan küçük dükkânda dolaşmaya başladılar. "Çünkü ben aptal değilim.

Mercy rafları ve vitrinleri inceliyor, hiç yorgan göremeyince hayal kırıklığına uğruyordu. da bunca yolu boşuna geldiklerine kendini ikna etmişti ki durup baktı. "Oh.

Kavisli ayakları ve karmaşık oymalarıyla eski moda bir çekmeceli sandığı andıran bir mücevher kutusuydu. Titreyen parmaklarıyla kapaktaki kakma kemiğin izini sürdü. Bu Amos'un işiydi. Bundan emindi.

"Güzel," dedi Rafe konuşur gibi, ama onun yanında gerildiğini hissetmişti. "Ama içini dolduracak kadar mücevherin yok.

Zorla kıkırdadı, maskaralığa devam etti. "O zaman bana biraz alabilirsin.

"Bu çok güzel bir parça. Ginger tezgâhın arkasından gelip yanlarında durdu. En fazla on sekiz yaşındaydı ve boyu bir santim bile değildi. "Yerel bir zanaatkâr tarafından el yapımı.

"Gerçekten çok güzel," diye kabul etti Mercy. "Kimin yaptığını biliyor musun?"

"Adamın adını bilmiyorum, hayır. Çalışmalarını da imzalamıyor.

Evet, . Sadece neye bakacağınızı bilmeniz gerekiyor. Hayır mı? Bu utanç verici görünüyor. Bu işçilik mükemmel. Böyle bir şey yapabilseydim herkesin adımı bilmesini isterdim.

"Biliyorum, değil mi? Ginger sevgiyle elini kapağın üzerinde gezdirdi. 'Bir müzik kutusu için yer var, eğer biri eklemek isterse. Size baskı yapmaya alışmıyorum ama bu sanatçıdan elimizde kalan son şey bu. Diğer tüm ürünlerimiz satıldı. Bu rn tam da havaların kötüleştiği ve turizmin sezonu kapattığı bir dönemde geldi. Ayrıca, diğer eserlerinden daha pahalı. Gitmesine zleceğim - tabii doğru kişi gelirse," diye ekledi, yanakları utançtan pembeleşmişti. "Dediğim gibi, hiç baskı yok.

"Merak etme, ne demek istediğini anladım. Mercy mağazayı tekrar taradı. 'Aslında bir yorgan bulmayı umuyordum. Arkadaşlarımdan biri buradan bir tane almıştı ve evine her gittiğimde ona hayran kalıyorum.

'Oh, yorganlar çoktan gitti. Son teslimatımızda o kadar çok almadık. Ginger'ın alnı hafif bir kaç atmayla kırıştı. "Düşündüm de, bu uzun zaman önceydi.

"Ne zaman oldu bu? Rafe gelişigüzel sordu.

Tanrım. Sanırım Cadılar Bayramı civarıydı. Hala hayaletler ve goblinler sergimiz vardı. Aynı sanatçının yaptığı küçük masalardan birinin üzerine oyduğum jack-o'-lantern'ı koydum ve ertesi gün satıldı. Masa.' çekici bir şekilde sırttı. "Jack-o'-lantern değil, çünkü hayatımı kurtarmak için oyma yapamam.

Mercy kıkırdadı. 'Ben de yle. Masaları sanatçının kendisi mi teslim etti?'

"Oh hayır. O bir münzevi. Arkadaşi onları getirdi ve ödemesini aldı. Sanatıyla tanışmak istedim. Yaklaşık bir yıl babam için özel bir vitrin istemiştim. Büyük büyükbabamın tabutundan bayrağı yeni almıştı ve ben de onu koyabileceği güzel bir şey vermek istedim.

'Kaybınız için çok zgnm,' dedi Mercy sessizce.

Kadın omuz silkti. 'Babam neredeyse yüz yaşındaydı. Gerçekten iyi bir hayatı vardı. Yine de onu hâlâ özleyorum. Gözle görülür bir şekilde sarsıldı. "Her neyse, ahşap işçisinin kendisiyle hiç tanışamadım.

Rafe, "Belki de bahar geldiğine göre daha fazla işle geri döneceklerdir," diye önerdi.

Bir omuz silkme daha. "Olabilir. Ama sanatçıyı temsil eden adam son birkaç yıldır ayda en az bir kez, kışın ortasında bile bir şeyler getiriyordu. Sonra Kasım'dan itibaren' -parmaklarını şıklattı- 'hiçbir şey yok. Hepsi ahşap işi değildi. Yorganlar ve bazı bebekler vardı. Örme atkılar, kazaklar ve battaniyeler. Arada sırada kanaviçe işlenmiş bir örnek. Şimdi hepsi gitti, bu güzel şey hariç.

Kapı tekrar şingırdadı. 'Daha fazla müşteri. Başka sorunuz olursa bana seslenin.

"Yapacağım. Mercy onun gitmesini bekledikten sonra mücevher kutusunun kapağını yavaşça kaldırdı. Ve nefesini kontrol edemedi. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Rafe.

"Anlıyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Kapağın iç kısmında, süslü, kayan bir yazı tipiyle oyulmuş, Hayatımın Her Gününde Beni İyilik ve Merhamet İzleyecek sözleri yer alıyordu.

Gözleri yandı ve bu mağazada ağlamak istemediği için hızla gözlerini kırptırdı. Makyajı akacaktı ve bu da kılık değiştirmesinin sonu olacaktı.

Sasha ve Erin de onlara katıldı ve bir sessizce baktılar. Sonra Sasha mırıldandı, "Bu bir ilahi, değil mi?

Mercy başını salladı. "Eskiden bana söylerdi. Üvey babam, Amos. Çok küçükken sözlerin "Şüphesiz iyi Bayan Mercy hayatımın her günü beni takip edecek" olduğunu sanırdım. Şarkının benim hakkımda olduğunu sanmıştım. Evini terk ettiğim güne kadar bana Bayan Mercy derdi. Ephraim'le evlenmek için. On ikinci doğum günümde bana güzel bir çeyiz sandığı hediye etti,

Ama ...' Onu geride bırakmak zorunda kalmıştı.

Sasha onun kolunu sıktı. "Seni sevmiş gibi görünüyor.

"O yaptı. Nefes alarak kolunu Rafe'ninkinden kurtardı. "Şunu ters çevirebilir misin, Rafe?

Bastonunu yakındaki bir rafa dayadı. "Elbette. Mücevher kutusunu paha biçilmez bir kristalmiş gibi tutarak nazikçe öyle yaptı. "Ne arıyorsunuz? Sonra boğazından bir ses çıkardı. "Ah.

On iki dallı küçük bir zeytin ağacıydı. "Bir şeye ihtiyacın var mı? Ginger geri döndü.

Mercy gözlerini Amos'un işaretinden ayırmadan, "Evet," diye cevap verdi. "Bu ne kadar?

"Altı yüz elli dolar. Mercy yüzünü buruşturdu. "Ahh.

Ginger rahatsız görünüyordu. 'Fiyatı değiştiremem. Sadece mağaza sahibi yapabilir.'

Mercy mücevher kutusuna baktı, kendisiyle boğuşuyordu. Kendi kendine bunu sadece kanıt olarak sunmak için satın aldığını söyleyebilirdi ama bu yalan olurdu. Çünkü Amos'un ona Bayan Mercy diye seslenirken attığı keyifli kahkahayı duyabiliyordu, saf baritonu şarkıyı düşündüğü gibi söylüyordu ve bu anı çok tatlıydı. Rafe'e baktığında onun gözlerinde anlayış gördü. "Bunu gerçekten istiyorum ama...

Gülümsemesi içini ısıttı. "Güzel anıları geri getiriyor mu?

Başını salladı, bunun doğru olmasından biraz nefret ediyordu. "Sadece iyi olanlardan bazıları.

Göz temasını kesmedi. "O zaman al.

Ginger'a döndü. "Ben alırım. Teşekkür .

Kadın gülümsedi. "Mükemmel. Kasaya gelin ve bu işi halledelim.

Mercy onu takip ederek cüzdanına uzandı. 'Sanırım ben

sanatçıyı tanıyor olabilirim,' diye itiraf etti. 'Ya da en azından onu. Keşke onun temsilcisi olan adamla irtibata geçebilseydim.

Kartı bende yok. Üzgünüm. Sadece takas edecek yeni eşyaları olduğunda gelirdi.

Mercy, Rafe'in arkasında durduğunu hissedebiliyordu, vücudunun sıcaklığı ona güvende olduğunu hissettiriyordu. Kadın kredi kartını okuturken bu ona ilerleme cesareti verdi. "Genç miydi? Temsilci yani.

Ginger Mercy'ye imzalaması için kredi kartını uzattı. 'Hayır, hayır. genç genç. Belki otuz, otuz beş.'

Mercy kendini DJ Belmont'un neye benzediğini hatırlamaya zorladı ve bir sonraki soruların altından öğürmeden kalkabilirse Oscar'ı hak edeceğini düşündü. 'Sarı saçlı Matthew McConaughey'e mi benziyordu? Beyaz-sarı gibi mi? Uzun boylu ve iri yarı mıydı? Kovboy şapkası takıyor muydu?

Ginger gözlerini kırptırdı, sonra da kızardı. "Evet.

Aman Tanrım. Bu kız DJ'e aşıktı. Mercy birdenbire, DJ'in gelmeyi bırakmasına sevindi. Bu kız DJ'in avı olmak için fazla iyi biriydi.

Mercy kendini gülümsetti. 'Nereden hakkında bir fikriniz var mı? Bunun gibi daha fazla dolap bulmayı çok isterim. Belki bir umut sandığı bile.

Ginger tezgâha baktı, sonra da dinleyebilecek başka biri var mı diye kontrol edercesine etrafına kaçamak bakışlar attı. 'Şey, onu bir kez giderken gördüm. Ormana doğru sürdü.

Modoc Ulusal Ormanı kasabanın sadece birkaç mil batısında başlıyordu. Mercy eğildi ve yüzüne komplocu bir gülümseme yerleştirmeye zorladı. "Bana bundan daha fazlasını verebilir misin?

Ginger tekrar etrafına baktı, sonra başını eğdi. "Onu takip ettim," diye itiraf etti. "O gizemliydi, ben ise genç ve aptaldım. Ve ezici.

"Nedenini anlayabiliyorum," Mercy kabul etti. "O bir şeydi.

Kötü, aşağılık ve son derece iğrenç bir şey. "Gençken ben de ona aşık olmuş olabilirim.

Olabilirdi ama olmadı. Gideon daha 'iyi' bir DJ hatırlıyor olabilirdi ama Mercy'nin hafızasında o kindar, şımarık bir zorbaydı.

"Onu uzun süre takip etmedim," diye fısıldadı kız, "ama 395'ten güneye gitti ve Modoc İlçe Yolu'na döndü. Onu yirmi mil kadar takip ettim, sonra asfalt olmayan bir yola saptı. Özel bir yoldu, ulusal ormanın bir parçası değildi. Daha ileri gidecek kadar cesur değildim. Sadece bir ezilmeydi, anlıyor musun?"

Mercy nazıkçe gülümsedi. "Biliyorum. Teşekkür .

"Ginger!" diye bağırdı bir adam dükkânın diğer tarafından. Önlük giymişti ve şarküterinin arkasında duruyordu. "Çene çalmayı bırak da işinin başına dön.

"Affedersin Nick," diye seslendi Ginger, sonra gözlerini görünmeden devirebilmek için başını eğdi. 'Dükkanın sahibi o. Özür dilerim.

'Başını belaya sokmak istemem. Ben artık gideyim. Mercy döndüğünde Rafe'in bir kolunun altında mücevher kutusunu tuttuğunu, diğer koluyla da bastonuna dayandığını gördü. "Hazır mısın, tatlım?"

'Ne zaman , snookums,' diye yanıtladı Rafe.

Sasha atıştırmalık reyonundan çıktı, elleri cips paketleriyle doluydu. Erin onun yanında yürüyor, Sasha'nın öğürme seslerine eğlenerek bakıyordu. "Dışarıda uslu durun," dedi Sasha onlara. 'Birkaç dakika içinde çıkacağız. Erzak stokluyoruz.

Onları alışveriş yapmaları için bırakan Rafe mücevher kutusunu Subaru'sunun arkasına yükledi, sonra Mercy'nin kapısını açtı. "Matthew McConaughey mi?" diye mırıldandı, gözleri kısılmıştı. "Gerçekten mi?"

"Matthew'un çürümüş bir ruhu olsaydı," diye mırıldandı Mercy. "DJ'den nefret ederdim." Sesi titriyordu. "Ondan nefret ederdim.

Rafe özür diler gibi baktı. "Özür dilerim. Kapadı

kapısına gitti, sonra onun yanına geldi. "Kıskanç bir pislik gibi davrandım ve bu benim hatamdı.

"Sorun yok. Bütün bu maskaralık sona erdiğine göre, kendini biraz hasta hissediyordu. "DJ buradaydı, Amos'un dolaplarını ve Eileen'in annesinin yorganlarını takas ediyordu.

"Evet," dedi Rafe sakın bir sesle. 'Ve son teslimatın zamanlaması Eileen'in Eden'dan kayboluşuyla uyuyor.

Mercy, Eileen'i ve onu bulup bakan, bir seri katil tarafından kaçırılmadan önce ona birkaç güzel hafta yaşatan ailesini düşündü. "Bay Danton onu Macdoel'de yol boyunca yürürken bulmuş. Shasta Dağı'nın orada. Buradan en az yüz mil uzakta olmalı. DJ buradan ayrılıp Modoc Ormanı'na gittiyse, Eden buradan çok uzakta olmayabilir. Eileen Macdoel'e kadar nasıl geldi?

Ve sonra bir tren geçti, kasabanın yanından geçerken kornasını çaldı.

"Oh," dedi Mercy usulca. 'Trenlerin buradan geçtiğini bilmiyordum. Sanırım bu da bir yol.

Rafe çoktan telefonunu aramaya başlamıştı. 'Cep telefonu sinyali burada berbat. Bir bar bile çekmiyor. Parmağını sabırsızca direksiyona vurarak telefonuna baktı. "Kahretsin. Zaman uğradı. İnternetim yok. Daha az kırsal bir alana gittiğimizde tren güzergâhlarını kontrol etmemiz gerekecek.

Subaru'nun arka kapıları açılıp Erin ve Sasha içeri girdiğinde Mercy sıçradı; Sasha Rafe'nin, Erin de Mercy'nin arkasındaydı. Kapılar çarpıldı, sonra Erin, 'O adam tam bir pislik. Siz gittikten sonra Ginger'a bağırıp çağırıyor ve ona üçüncü dereceden hakaretler ediyordu.

"Ginger'dan tam olarak ne söylediğini anlatmasını istedi," diye ekledi Sasha, sonra cips paketlerinden birini Rafe'ye fırlattı. "Tezgâhın arkasına geçti ve biz duymayalım diye fısıldaşmaya başladılar.

"Sonunda sana ne söyledi? Erin sordu. "Yemek alıyorduk ve o kısmı kaçırdık.

"Temel olarak DJ'in Amos'un işini temsil eden adam olduğunu ve bir keresinde onu ormana kadar takip ettiğini söyledi. Mercy başını salladı. "Ona aşık olmuş. Bunun bir yere varmamasına çok sevindim. DJ aşağılık biriydi.

Rafe cips paketini açtı. "Şu yolun yukarısında ne olduğunu görmek ister misin?

Mercy başını salladı. "Evet. Anlıyorum.

"Bizi de say," dedi Sasha. 'Sıkışırsak diye erzağım var.

Erin kuru bir sesle, "Cips ve almışsın," dedi.

Sasha sıırıttı. 'Sağlıklı yiyecekler. Ayrıca senin şarküteri sandviçlerin var, çünkü yetişkin olan sensin.

Erin sandviçleri dağıttı. 'Yiyin. Biz sizi takip edeceğiz.'

"Neden sadece onlarla gitmiyorsun? diye sordu Sasha. "Eğer konuşma ihtiyacını sistemlerinden atmışlarsa," diye ekledi müstehcen bir göz kırpmayla. "Snookums.

Mercy yüzünün pancar gibi kızardığından emindi ama Rafe sadece başını salladı. "Çünkü Erin bize arkadaşlık etmek için burada değil," dedi. "Arkamızı kollamak için burada.

Sasha içini çekti. "Doğru. Lanet olası gerçeklik tam bir oyunbozan.

Erin eğlenerek gülümsedi. 'Bana yemek için bir dakika ver ve gitmeye hazır olalım. Araba kullanırken yemek yemek istemiyorum. Buralarda olmaz.

Mercy Erin'in yüzünü görebilmek için başını koltuğun etrafından çevirdi. "Neden olmasın?

'Çünkü o mücevher kutusuna baktığımız süre boyunca şarküteri tezgahının arkasındaki adam bizi izliyordu ve şimdi de telefonla konuşuyor. Bakma,' diye ekledi Erin tıslayarak.

Mercy vitrine bakmak için dönmedi ama

Şaşırmamış görünen Rafe'ye bir göz attı. "Sen de mi onu fark ettin?" diye sordu.

Rafe başıyla onayladı. "Evet. Bana da aynı kötü hissi verdi."

Mercy, "Belki de araziye çıkmamalıyız," diye karşı çıktı. Bu insanları kendisi yüzünden tehlikeye atmak isteyeceği son şeydi.

Senin yüzünden değil. Çünkü Ephraim ve DJ birer canavar.

Sasha, "Homofobik biri de olabilir," diye söze girdi. "Erin'in yanağını öptüğümde bundan hoşlandığını sanmıyorum.

Erin, 'İşte bu yüzden yaptın,' diye karşı çıktı.

Sasha başını savurarak atkuyruğunun sallanmasını sağladı.

"Duh. Erin saatini kontrol etti. 'Ormana gitmek iyi olacak, Mercy. Daha fazla destek geliyor.' Rafe

kaşlarını kaldırdı. "Gideon'u mu aradın?

"Evden çıkmadan önce ona mesaj attım," diye yanıtladı Erin, hiç de pişmanlık duymadan. 'Yola çıktıktan sonra onu uyandırana kadar aramaya devam ettim. Küçük partimize davet edilmediği için çok mutsuzdu.

"Onu davet etmeye çalıştım," dedi Rafe. Mesajlarıma hiç cevap vermedi.

"Uyuyordu ve senden gelen cevapsız mesajları görünce neredeyse panik atak geçirecekti. Neyse ki ben mesajlarımda nettim. Neden ona ne istediğini söylemedin? Erin sordu.

Rafe ona alaycı bir bakış attı. 'Bu bilgiyi hiçbir şekilde yazılı hale getirmeyecektim. İzindeyim, unuttun mu?'

Erin suratını astı. "Yani ben senin ikinci tercihin miydim?

Rafe, 'Yolculuğumuza kendini zorlayan sendin,' diye işaret etti. 'Ben olsam Gideon'u beklerdim. Muhtemelen.

Erin kaşlarını çattı. "Bana söyleyebilirdin.

Omuz silkti. "Bana yeni bir yırtık atmadan önce mi sonra mı, Dedektif Yüksek Elli ve Üstün?

Erin iç çekti. 'Tamam. hak etmiş olabilirim. Özür dilerim.'

"Sorun değil," diye izin verdi Rafe. "Ama sadece Mercy bana önemseydiğini hatırlattığı için."

Mercy kendi telefonunu kontrol etti ve iç çekti. Kasabaya geldiklerinde indirilmiş olan iki mesaj da vardı. Rafe'in internette arama yapmasına yetecek kadar sinyal yoktu ama anlaşılan mesajlaşmaya yetecek kadar vardı. "Farrah'dan iki mesaj aldım. O da benden memnun değil. O ve André uyanmışlar, beni gitmiş bulmuşlar ve buraya doğru yola çıkmışlar."

"Biliyorum," dedi Erin. 'Bana ve Gideon'a da mesaj attı. Kendi kızgınlığını iletmesine izin vereceğimi düşündüm.'

Sasha sadece Erin'e bakıyordu. 'Demek bu yüzden sekiz sandviç aldın. Bir tanesini bile bitiremediğin için merak ediyordum. Bilirsin, çok küçük olduğun için.'

Erin kıkırdadı. 'En kötüsünü at, Amazon Kızı. Ufaklık bir hakaret değildir. Sandviçinin yenmemiş yarısını tekrar plastiğine sardı. "Sen ne zaman istersen ben hazırım, Rafe."

Rafe sandviçini mideye indirmiş ve çöpü düzgünce bir çöp torbasına tıktırmıştı. "Ben de. Gideon'un tahmini varış süresi nedir?"

"Yaklaşık otuz dakika uzaklıkta. Onunla burada buluşmayı beklemek yerine bizi ilçe otoyolundan takip etmesi için mesaj atacağım. Böylece geri dönmek zorunda kalmayacak. Arkada ne olduğunu merak ediyorum."

Rafe, 'İkimiz yaparız,' diye cevap verdi.

Erin, Sasha'nın at kuyruğunu çekiştirdi. "Çek şu uzun . Gidecek yerlerimiz var.'

Snowbush, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, .45.

Sonunda. Ephraim MacGuire'in Cadillac'ını çalıştırdı ve Snowbush olan beş binalı kasabaya doğru geri döndü. Rhee'nin arabası nihayet hareket etmeye başlamıştı. Güneye gidiyorlardı, geldikleri yoldan geri dönüyorlardı.

Bir noktada benzin alması gerekecekti ama Reno'ya varana kadar idare ederdi. Takip cihazı çalışmaya devam ettiği sürece, peşlerinden ayrılmak zorunda kalmayacaktı. En azından bekleyerek geçirdiği zamanı iyi değerlendirmişti. Bir gece önce Sean MacGuire'in evindeyken Cadillac'ın GPS'ini nasıl devre dışı bırakacağını Google'da araştırmıştı ama bunu gerçekten yapma fırsatı olmamıştı. Erin Rhee'yi takip ettiği gibi kimsenin onu takip edemeyeceğini bildiği için kendinden çok daha emin hissediyordu.

Beyninin otomatik pilota geçmesine izin verdi ve manzaranın geçişini izledi. Bu bölgeyi gerçekten sevmişti. Hava, Eden'in son otuz yılda indiği pek çok yerde olduğu kadar aşırı değildi.

Tabii ki orijinal yerleri her zaman en iyisi olacaktı. Pastor'un orada mülkü vardı. Ya da oraya el koymuştu. Eski kilise üyeleri gerçekten de saf bir gruptu. Elbette, kırk yıl önce Pastor önceki cemaatini kurduğunda kimlik hırsızlığından paçayı kurtarmak çok daha kolay olmuştu.

O zamanlar, bir adam hapisten çıkabilir, yeni bir isim seçebilir, bir geçmiş icat edebilir ve - Pastor'un sahip olduğu gibi ciddi bir manipölasyon yeteneğine sahip olduğu sürece - zengin, saf, cömert cemaatçilerden oluşan bir ağ geliştirebilirdi. Geçmişini ya da özgeçmişini bir kez bile kontrol etmeyen cemaat üyeleri.

Papazları kendilerinden zimmetine para geçirmediğine dair söz verdiğinde buna inanan cemaat üyeleri. Paralarını çalmadığına ya da kadınlarıyla yatmadığına.

Ephraim hâlâ insanları anlayamıyordu. Onlar

Gerçekler yüzlerine vurulduğunda bile bir peri masalına inanmak istiyorlardı.

Eden'a ilk yerleşenlerin yüzde yetmiş beşi Pastor'un eski kilisesinin üyeleri idi ve sadakatleri ve bağlılıkları tamamen kördü. Ephraim onları anlamıyordu ama yine de kasaya getirdikleri para için minnettar olabilirdi.

Pastor'un şu anda offshore hesaplarda yönettiği milyonlar, bu paranın yanı sıra kardeşi Edward'ın kendisini ve Ephraim'i FBI'nın en çok arananlar listesine sokan banka soygunundan kazandığı parayla başlamıştı - onları kaçmaya gönderdi. Ve Pastor'un katına.

Ve otuz yıl sonra, Ephraim hâlâ oradaydı. Hâlâ topluma hizmet ediyordu. Ama aslında sadece Pastor'un sonunda nalları dikmesini bekliyordu.

O lanet banka erişim kodlarını bilseydim yıllar önce bunu yapmasına yardım ederdim.

Ephraim DJ'in banka kodlarına sahip olup olmadığını merak etti ve gözleri kısıldı. Buna şaşırmazdı. DJ, topluluğun gerçek güç yapısını anlayabilecek yaşa geldiğinden beri hem gerçek hem de mecazi anlamda Pastor'a yalakalık yapıyordu.

Ephraim o kadar derin düğüncelere dalmıştı ki telefonunun ekranındaki bip sesini neredeyse kaçırıyordu. Nefes aldı, birden gerildi. Rhee ilçe yoluna dönüyordu.

Geçen Kasım'a kadar Eden'ın var olduğu yere doğru. Miriam kaçıp bizi taşınmaya zorlayana kadar. Lanet olası cehennem. Anasını siktiğimin cehennemi.

Ephraim kendini gaz pedalına basarken buldu, sonra kendini zorla sakinleştirdi. Bir düşün. Şerif departmanı tarafından durdurulmak işe yaramazdı, çünkü devriye geziyorlardı.

Bir polisi öldürmek zorunda kalmak istemedi. İşler karıştı ve

saklamak çok daha zordu.

Bu yüzden hız sınırına kadar yavaşladı ve geride bıraktığı eve giden yola dikkatlice dönmeden önce sinyal lambasını yaktığından emin oldu.

On dokuz

Eden, Kaliforniya

17 Nisan Pazartesi, .45.

Amos kaşınıyordu, Pazartesi için minnettardı. Zihni dönüp dururken bile ellerini meşgul edecek bir iş bulduğu için minnettardı. Bir gün önce Şabat olduğu için düşünmek için çok fazla zamanı olmuştu. Hayvanları besleyenler dışında kimse çalışmıyordu. Ve tabii ki aileleri için yemek pişiren kadınlar.

Amos evinde bir kadın olmasını özlüyordu. Abigail'in annesini sevmemişti, Rhoda'yı sevdiği gibi sevmemişti ama ondan hoşlanmıştı. Ona saygı duymuştu. Hatta evliliklerini tamamlamak için iki yıl beklemişti. Ailesi onu topluluğa getirdiğinde henüz on altı yaşındaydı ve o zaman ona dokunma düşüncesi Amos'u fiziksel olarak hasta etmişti. Ve çok korkmuştu. Amos ona zarar verememişti, bu yüzden kız on sekiz yaşına gelene kadar iki yıl boyunca aynı yatakta yatmışlardı. Hâlâ garipti ama bu iki yıl boyunca ona değer vermeye başlamıştı. Onun da kendisini sevdiğini düşünmüyordu - eğer on sekiz yaşındaki biri böyle bir sevgiye sahip olabilirse - ama ona saygı da duyuyordu.

Verdikten sonra onun ölümünü izlemek onu neredeyse öldürüyordu. doğum. Ama şifacı kıpkırmızı suratlı, ciyaklayan Abigail'i kollarına bıraktığında, bu onun ruhuna bir merhem olmuştu. Devam etmek için bir sebep.

Topluluktaki diğer kadınlardan biri kendi bebeğini süten kesmişti ve Abigail'e ilk bir yıl boyunca bakmayı kabul etmişti. Amos için zor olmuştu.

Yıllardır tanıdığı bir kadına bile. Özellikle de bebeği ona götürmek ve Abigail'in işini bitirmesini beklemek zorunda kaldığı gece.

Neyse ki şifacı DJ Kardeş'i bir göğüs pompası alması için kasabaya göndermişti; Amos bunu daha önce dünyada duymuştu ama hiç şahit olmamıştı. Cennet'e geldiğinde sadece on dokuz yaşındaydı.

Çok genç. Aptalca bir güven.

Gerçeğin bilgisiyle yüreği acıdı, sanki gözlerinden terazi sökülmüş gibiydi. Ama artık on dokuz yaşında ve aptal değildi. Kırk dokuz yaşındaydı ve koruması gereken bir kızı vardı. Bu yüzden Şabat gününü kendi elleriyle yaptığı sallanan sandalyede oturarak, karanlık çökene kadar düşünerek ve plan yaparak geçirdi.

Hâlâ düşünüyor ve plan yapıyordu. Bugün bütün gün ahşap atölyesinde çalışmıştı. İki çocuklu bekâr bir anne olan yeni aileleri için yaptığı dolaptan bir adım geri çekildi. Yakın zamanda şehirden getirilmişlerdi. Kadını, neden Cennet'e gelmeyi seçtiğini düşündü. Oğlu henüz on iki yaşındaydı ve şimdiden tehlikeli bir çeteye bulaşmıştı. Kızı on dört yaşındaydı, hamileydi ve medeniyetten koparıldığı için mutsuz olduğu belliydi. Yerleşkenin adamlarından biriyle hemen evlendirildiği için daha da mutsuzdu.

Neyse ki ikisi de Ephraim ya da DJ'e verilmemişti. Annesi yerleşkenin kurallarını kabul etmiş, hatta benimsemişti. Bu yapı için minnettardı ve Eden'in çocuklarının doğru yola gelmesine ve doğru uçmasına yardım etmesini umuyordu. Onun tutumu yeterince yaygındı.

Kimse buraya kendi dışında getirilmedi. Bağlı değil

ve çaresizdi. Rhoda'ya yalan söylendiğini itiraf etmişti. Ya da en azından gelişinden birkaç saat sonra evlenmesi gerektiği konusunda bilgilendirilmemişti.

Yine de benimle mutluydu. Öyle umuyordu. Tanrım, en azından bunu doğru yapmış olmayı umuyordu.

"Kardeş Amos?

Amos, atölyesinin kapısında DJ Belmont'u görünce irkilerek arkasını döndü. Elini hızla çarpan kalbine götürdü ve gülümsemeye zorladı. "Kardeş DJ. Seni buraya getiren nedir?

Ya bilseydi? Ya DJ, Pastor'un çağrısını dinlediğini bilseydi? Ephraim'in üç kişiyi öldürdüğünü gördüğünü? Ofisteki bilgisayar gördüğünü?

Elindeki oyma bıçağını biraz fazla sıkı tuttuğunu fark etti ve yanındaki çalışma masasının üzerine düşürdü.

DJ fark etmemiş gibi görünüyordu. "Kasabaya götürebileceğiniz bitmiş ürününüz var mı diye merak ediyordum.

"Şu anda değil," dedi Amos. Umut sandığı neredeyse bitmek üzereydi ama onu Abigail'i kaçırmak için saklıyordu, tabii doğru zamanı bulabilirse. O zaman şimdi. "Ama birkaç gün içinde yapacağım. Eden'e otuz yıllık hizmeti karşılığında ne kadar serbestlik kazandığını merak ederek başını öne eğdi. "Aklımda oldukça büyük bir parça var ve taşınması için iki kişi, ayrıca teslim edildikten sonra da biraz kurulum gerekecek. Acaba teslimatlarınızdan birinde size eşlik edebilir miyim?

Aklında böyle bir parça yoktu ama talebinin hemen reddedilip reddedilmeyeceğini bilmesi gerekiyordu. Umut sandığını tamamladıktan sonra Abigail'e eşlik edip edemeyeceğini bilmesi gerekiyordu.

Çocuğunu bir sandığa koyup ona sırtını dönmesinin imkânı yoktu. O Musa değildi.

sazlıkların arasına saklanmış, yolculuğunun diğer ucunda iyi bir insanın onu bulmasını umuyordu. Ayrıca, Miriam'ı çoktan kaçırmaya çalışmışlardı. Amos sandığı saklanabileceği kadar büyük yapmıştı ama bir şeyler ters gitmişti ve ona yardım edecek kimse yoktu. Şimdi tüm ailesi gibi o da ölmüştü.

DJ'in gözlerinde bir an şaşkınlık belirdi, sonra Amos evcil bir midilli isteyen küçük bir çocukmuş gibi yüz ifadesini yumuşatarak neredeyse küçümser bir tavır takındı. "Bilmiyorum. Pastor'a sormam gerekecek.

Ki bu hayır anlamına geliyordu. Peki, o zaman. Bu yanıtıyor.

İçindeki panikle hayal kırıklığı birbirine karıştı, ama Amos sadece başını salladı, kendi ifadesini gülümseyerek ve ılımlı bir şekilde korudu. "Elbette. Düşündüğüm parçanın herhangi bir dükkândan iyi bir fiyat getireceğini söyle, ama sana eşlik etmemi uygun bulmazsa, o zaman inşa etmeyi planlamayacağım.

DJ başını eğdi. "Ona söylerim. ne zaman hazır olur" - birden irkildi, sanki bir şey onu şok etmiş gibi gözlerini kırıştırdı - 'kasabaya götürmem için bir şeyler hazır mı?

"Birkaç gün içinde. En geç Perşembe."

DJ dalgın dalgın gülümsedi. "Teşekkür ederim, Amos Kardeş." Döndü ve aceleyle kapıdan çıktı.

Amos pencereye gitti ve DJ'in ortak alanı geçip kapıya yönelmesini izledi. Onu takip etmelisin. Cehennemin bu küçük köşesinde neler olduğunu öğren.

Amos olabildiğince rahat bir şekilde avluyu geçti, sonra iki tarafa da bakarak topluluğu çevreleyen ağaçların arasına daldı.

İçgüdüsel olarak uydu antenini saklayan kayaya doğru yöneldi ve DJ'i Pastor'un Cumartesi akşamı oturduğu aynı sahte kayanın üzerine tünemiş görünce memnun oldu.

Amos buraya taşındıklarından beri geçen neredeyse altı ay boyunca o kayanın yanından yüzlerce kez geçmişti ama onu gerçekten hiç görmemişti. O ağaçlara dikkat ederdi, kayalara değil. Altına bakmayı hiç düşünmeden belki yüz, belki de bin kez daha yanından geçmiş olabilirdi.

DJ'in elinde Pastor'un kullandığına benzer bir cihaz vardı ve Pastor gibi ona dokunuyordu. Telefonu kulağına götürerek DJ, "Ne oldu?" diye sordu.

Dinledi, vücudu her geçen saniye daha da sertleşiyordu. "Neye benziyordu?"

"O" kim? Amos merak etti, sonra DJ bakakaldı. "Emin misiniz? Mercy Callahan mı? Bunun ne olduğundan emin misin? kredi kartı ne dedi? Mercy?"

Merhamet mi? Merhamet mi? Amos kendi nefesini kesmek için eliyle ağzını kapattı. Callahan ismini bilmiyordu ama kaç tane Mercy olabilirdi ki? Özellikle de kaç tane Mercy DJ'i bu kadar tedirgin edebilirdi?

Ama Mercy ölmüştü. DJ onlara öyle söylemişti. Rhoda onu kaçırdığında ölmüştü.

Hızla çarpan kalbinde bir umut çekirdeği kök salmaya başladı. Ya DJ yalan söylediyse? Ephraim yalan söylemişti. Pastor yalan söylemişti. Neden DJ de yalan söylemesin?

Bu da demek oluyor ki . . . Mercy hayatta olabilirdi. Zihni bir kez daha allak bullak olan Amos, DJ'in ayağa fırlayıp adım atmaya başlamasını izledi.

"Ne satın aldı? Bir duraklama. "Evet, hatırlıyorum. "Şüphesiz iyilik ve merhamet." Lanet olası ayet. O aptal İncil ayetini tahtaya kazımasına asla izin vermemeliydim.

Mercy benim yaptığım bir şeyi satın aldı. Yüce Tanrım. Amos hissetti başım döndü ve bir ağaca yaslanmak zorunda kaldım.

DJ daha da solgunlaştı. Ne yaptı? Beni mi?

Ben mi? Lanet , bunu neden önce söylemedin? Anladın mı

arabasının plakası? Bana gönder.' DJ bir duraksama daha yaşadı ve bu sırada cihazı kulağına götürmeden önce ekranını kontrol etti. "Evet, aldım. Teşekkürler. Tekrar dinlerken bir elini saçlarında gezdirdi. 'Hayır, son zamanlarda haberleri görmedim ama uyardığın için teşekkürler. Sana borçluyum.

Son iki kelimeyi tadı kötüymüş gibi söyledi. 'Hayır, elimde başka ürün yok. Taşındığımızda geride bırakmak zorunda kaldık. Yeni bir parti için birkaç ay beklememiz gerekecek. Yüzünü buruşturdu. 'Evet, biliyorum. Pazar daralıyor, falan filan. Daha önce de duymuştum. Ama hala bir pazar var, değil mi? Birkaç şehirde suç olmaktan çıkarıldı diye mantar talebi bir gecede yok olacak değil ya. Adım atmayı bıraktı ve sabırsız bir nefes verdi. "Hayır. Sana daha önce de söyledim, istesem bile meth yapacak imkanım yok. Bak, gitmem gerek. Uyarın için teşekkürler. Bu gece kaçabildiğim kadar çabuk gideceğim. Onu orada tutabilir misin? Lastiklerine falan zarar verir misin?" Ağır bir nefes verdi. "Doğru. Sanırım olmaz. Hayır, yine de teşekkürler. Akşam görüşürüz.'

Parmağıyla cihazın ekranına dokundu, sonra ayağa kalktı. Bir an hareketsiz kaldı, vücudu hâlâ kaskatı kesilmişti. Sonra başparmaklarını kullanarak ekrana hızla vurmaya başladı, bir yandan ekrana bakarken bir yandan da ayağını yere vuruyordu, belli ki bir şey bekliyordu.

Ama ne?

DJ ekrandan okumaya başladığında Amos cevabını aldı - bir bakıma -.

'Kahretsin,' diye mırıldandı DJ. 'Bu o. Aman Tanrım. Lanet olsun. Bu gerçekleşiyor olamaz. Bu gerçekleşiyor olamaz. Kayanın üzerine yığıldı, dağlara doğru bakıyordu, yüz ifadesi gevşekti. Uyuşmuş. 'Ölmen gerekiyordu. Neden seni ormanda öldürmedim ki? Lanet olsun.

Amos da aynı uyuşukluğu hissetti, bacakları o kadar titriyordu ki

yere yığılacağından korktu. Bu o. Merhamet.

Mercy'm yaşıyor mu?

Göğsünde umut tohumları yeşerdi, ardından ısıltılı bir sevinç geldi. Merhametim yaşıyor. Ancak mutluluğu buz gibi bir korku tarafından çabucak yutuldu. Eğer o yaşıyorsa, DJ kimi gömmüştü?

Yoksa birini mi gömmüştü? Amos artık ne düşüneceğini bilmiyordu.

Ama bir şey açıktı. DJ bu gece gidiyordu.

Amos da kendisini ve Abigail'i o kamyonu bindirmenin bir yolunu bulacaktı. bir umut sandığıyla kaçırma planı asla işe yaramazdı, hele DJ bir kez bile kasabaya girmesine izin vermeyi reddederken. Kamyonun kasasına nasıl saklayacağımızı bulacağım ve özgür olacağız.

Abigail'i kurtarmak zorundaydı. Ve Mercy'yi uyarmak zorundaydı.

Modoc İlçesi, Kaliforniya 17

Nisan Pazartesi, 45

Rafe başka koşullar altında ormandan geçiyor olmayı diledi. Çok güzel bir yolculuktu. Güzel bir gün. Yanında güzel bir kadın.

Ancak Mercy tenis maçındaki bir seyirci gibi bir o yana bir bu yana bakarken havada yoğun bir gerilim vardı. Erin endişelerini dile getirdiğinden beri gergin bir şekilde ağaçları araştırıyordu.

Ki bunlar geçerliydi. Rafe şarküteri tezgâhının arkasındaki adamın onlara bakış şeklinden hoşlanmamıştı. Adamın tezgâhın arkasındaki genç kadınla konuşma şeklinden de . Peki ya onlar gider gitmez telefona sarılması?

Evet. Bunların hiçbiri doğru gelmedi.

Ama o belki Mercy'nin bazı sıkıntılarını hafifletebilir.

endişeliydi. "Burton bir ağacın arkasından sana atlamayacak," dedi sessizce. "En azından bugün değil.

Mercy ona endişeli bir bakış attı. "O kadar şeffaf mıyım?

Ona gülümsedi ve avuç içi yukarı bakacak şekilde elini uzattı. Kadın elini tutup sıktığında rahatladı. "Evet," dedi adam. 'Oldukça şeffaf. En azından Ephraim konusunda. Ama . O senin en kötü kâbusun ve daha iki gün önce onunla gerçek anlamda yüzleşmek zorunda kaldın. Yani evet, tedirgin olmanı anlıyorum. Ama izliyordum ve takip edildiğimize dair herhangi bir işaret görmedim.

Sıkıca gülümsedi. "Teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük. "Ve eğer benim sözümle rahatlayamazsan, bunu da anlarım.

Elini dudaklarına götürdü ve bastırdı. Öpücük değil. Sadece temas. Hayati ve onaylayıcı.

"Yalnız değilsin Mercy. ne olursa olsun, bununla tek başına yüzleşmene izin vermeyeceğim.

Elini aralarındaki konsola doğru indirdi. "Gideon ve Farrah çok sinirlenecek.

Rafe dikiz aynasını kontrol etti. Erin'in mavi Rover'ını görebiliyordu ama Gideon henüz onlara yetişmemiştir. Farrah ve kaptanı da öyle. Neredeyse bir saattir ormanda ilerliyordu ama yollar virajlıydı ve Gideon ya da Farrah arkalarında olsalar bile onları göremeyebilirlerdi.

'Farrah adına konuşamam,' dedi, 'ama Gideon bunu atlatacaktır. Ayrıca bana daha çok kızacak. Gitmeden önce telefonuma cevap vermesini beklemeliydim.

Omuz silkti. 'Zaten gitmen için seni zorlayacaktım. Araştırmaya önemli bir katkıda bulunabileceğimi kanıtlamaya kararlıyım. Pencereden dışarı bakmak için döndü. 'Çünkü Şubat ayında çekip gittiğim için kendimi suçlu hissediyorum. Teknik olarak konuşacak olursak, kaçıp gitmiştim.

Alaycı bir ses çıkardı. "Teknik detaylar çok abartılıyor. İlerideki ağaçların arasında bir sapak görüldüğünde yavaşladı. 'Mağazadaki Ginger'ın dediği gibi yaklaşık yirmi mil gittik. Ve işte Özel Mülk tabelası. Bunu denemek ister misin?

Zaten iki yan yol denemişlerdi ama ikisi de çıkmaz sokaktı.

Yüzünü buruşturdu. "Tabii, neden olmasın?

Dönüş sinyalinin yakarak ona doğru sırtıttı. "İşte ruh bu!

Güldü. "Özür dilerim. Sonra içini çekti. 'Hiçbir şey bulamayacağımızdan korkuyorum ama aynı zamanda bir şey bulacağımızdan da korkuyorum. Kulağa çılgınca geliyor, biliyorum.

"Hayır, değil. Yan yolda onları takip eden Erin'e baktı. 'Ve eğer bir şey bulamazsak, aramaya devam ederiz.

Mercy kendini hazırlayarak bir nefes aldı.

Yirmi dakika daha mutlak bir sessizlik içinde, hâlâ karla kaplı, aşırı derecede bozuk yolun kıvrımlarını takip ederek ilerlediler. Ormanın bu kadar derinlerinde, karı eritecek kadar güneş ışığı yoktu ve sıcaklıklar en az bir ay kadar daha serin kalacaktı.

Mercy onun aklından geçenleri okuyarak, "Karın hâlâ burada olduğuna inanamıyorum," dedi.

Daha kötüsü de olabilirdi. En azından yollar sürülebilir durumda. Lassen'deki bazı yollar Haziran sonuna kadar açılmıyor.

Derin bir çukura girdiler ve Subaru zıpladı. Rafe elini onun elinden kurtararak direksiyonu kavradı ve onları yolun daha düzgün kısmına doğru itti.

Bu da onları hala zıplatıyordu.

"Bunun için üzgünüm," diye Rafe. 'Bu-

Mercy'nin nefesi kesildi. "Rafe. "Bak.

Bakıyordu. "Vay anasını," diye mırıldandı.

Bir çeşit açıklıktı. Daha çok bir kamp alanı gibi. Çok büyük bir kamp alanı. Girişin her iki yanında iki uzun direk duruyordu, bir çapraz parça genişliği yayıyordu. Bir çiftliğin girişine benziyordu, tabela hariç.

Erin arabayı arkasındaki açıklığa çekti ve Rafe Subaru'yu durdurdu, kapısını açarken motoru çalışır durumda bıraktı, eli silahındaydı. "Ben sana güvenli olduğunu söyleyene kadar burada kal, tamam mı? Eğer herhangi bir şey garip görünürse, buradan kendin çık.

Sessizce başını salladı.

Rafe bastonunu kaptığı gibi Erin'in Range Rover'ına doğru yürüdü, duyuları alarmdaydı. Motorlarının sesi dışında hiçbir şey duymuyordu ama bu güvende oldukları anlamına gelmiyordu.

Erin yere atladı, eli de belindeki tabancanın kılıfındaydı. "Ne oluyor lan?

Rafe sadece başını salladı, eski bir Eden yerleşiminden geriye kalanları bulduklarını ummaktan neredeyse korkuyordu. "Hadi bir göz atalım.

Modoc İlçesi, Kaliforniya 17

Nisan Pazartesi, 55

Ephraim Cadillac'a ters ters baktı. Artık kara saplanmamıştı ama onu kurtarmak için çok değerli dakikalarını harcamıştı. En azından hâlâ gidiyordu, iğler ters giderse kaçmak için ona ihtiyacı olabilirdi. Keşke dört tekerlekten çekişli bir araç çalmış olsaydım diye düşünerek sırt çantasını omuzladı ve silahlarını topladı.

Cadillac, Granite Bay'e ve Rafe Sokolov'un Viktorya döneminden kalma evinin çevresindeki mahalleye mükemmel uyum sağlamıştı ama bu araziye ne yazık ki hiç uygun değildi. Sokolov ve Rhee ise muhtemelen bir kar fırtınasında

İncil'deki boyutlarda.

Neyse ki çok fazla yürümesine gerek yoktu ve bölgeyi avucunun içi gibi biliyordu. Ne de olsa Eden yedi yıldır burada bulunuyordu. Kendisini eski yerleşim yerine götürecek kestirme bir yoldan yola koyuldu. Kartlarını doğru oynar ve soğukkanlılığını kaybetmezse, iki polisi ve Sokolov'un kız kardeşini vurabilir, sonra da Mercy'yi Sokolov'un Subaru'suyla Eden'a geri götürebilirdi.

Cadillac'la kaçmak zorunda kalırsa, mümkün olan en kısa sürede dört çeker bir araba çalacaktı. Dağa tırmanmak için ekstra güce ihtiyacı olacaktı. Topluluk daha önce saklandıkları yerlerden birine taşınmıştı, aceleyle ayrıldıkları için bu gerekiyordu. Hem de kasım ayında. Kar dağların derinliklerindeydi ve Miriam'ın kaçışından sonra tahliye etmek zorunda kaldıkları kısa süre içinde yeni toprak evler kazmak mümkün olmamıştı.

İlk başta Mercy ve Sokolov'un önceki Cennet'i bulmasına kızmıştı ama bu gerçekten de mükemmeldi. Umursamadığı üç kişinin cesetlerini toprak evlerden sürükleyebilir ve orada çürümeye bırakabilirdi. Ya da yenmeye. Yılın bu zamanında, kış hâlâ devam ederken ve yiyecek kıtlığı çekilirken, cesetleri aç hayvanlar tarafından kısa sürede leş haline getirilebilirdi.

Mercy ve ben özgür olacağız.

Modoc İlçesi, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, 15.05.

Rafe ve Erin açıklığa temkinli bir şekilde yaklaştılar ama terk edilmiş olduğu hemen anlaşıldı. Yaklaşık bir buz pateni pisti büyüklüğünde, dairesel şekilli merkezi bir avlu vardı. Yapılar avlunun çevresine dizilmişti. Rafe onları saydıktan sonra, "Yirmi altı," diye fısıldadı. Onlar

belli belirsiz bir kubbeye benziyordu ve merdivenler açık kapılara iniyor gibiydi.

Erin sessizce, "Dünya sığınakları," dedi.

Rafe yapının durdukları yere en yakın eğimli tarafındaki karları temizledi. "Bitki örtüsüyle kaplı. Çoğunlukla sarmaşıklar, ama bazı çalılar da vardı. 'Bu alan yukarıdan yeşil görünürdü. Bu da Eden'in neden havadan hiç görünmediğini açıklıyor. Shasta Dağı çevresindeki bölgenin uydu haritalarını incelemişti ama bu kadar doğudaki haritaları hiç kontrol etmemişti. FBI'ın da bakıp bakmadığını bilmiyordu. Bunun pek önemi yoktu, çünkü yerleşim yeri çok iyi kamufle edilmişti.

Erin yavaşça bir daire çizerek planı inceledi. 'Çit direkleri dış çevre boyunca on iki metre uzunluğunda, ama onları birbirine bağlayacak bir çit yok.

'Çitleri de yanlarında götürmüş olabilirler. Kapılar gibi. Rafe'nin içgüdüleri burada bir şeylerin ters gittiğini söylüyordu ama yerleşkenin duvarları arasında yaşanmış olması gereken dehşet göz önüne alındığında bu anlaşılabilir bir şeydi. "Destek için telsizle haber vermeliyiz.

"Ama kim? Erin geri itti. 'Olay yerinde gerçekten yerlileri mi istiyoruz? Harika olabilirler ama aynı zamanda bu iş uygun şekilde halledilemeyecek kadar büyük. Bu konuda özensiz davranmaları riskini göze alamayız.

'FBI, Burton ve Eden'i arama çalışmalarına liderlik ediyor, bu yüzden Gideon Molina'yı arayabilir. FBI bölgenin güvenliğini sağlayana kadar burada kalacağız.

Erin başıyla onayladı. "Anlaştık. Şu toprak sığınaklardan birini kontrol etmek istiyorum. Beni korur musun?"

Rafe bunun akıllıca olduğundan pek emin değildi ama silahını kılıfından çıkararak onu takip etti. 'Çok uzağa gitme. Eğer sağlam değillerse, başınızın üzerine çökebilirler.

Erin ona kemerli bir bakış attı. 'Teşekkür ederim, Profesör.

Sokolov.'

Gözlerini devirdi. "Ben ciddiym. "Ve ben aptal değilim.

En yakın binanın merdivenlerinden inerken Rafe, el fenerini başının üzerine kaldırıp aşağı doğru eğerek, "Bu konuda jüri kararını verdi," diye mırıldandı.

Kapı aralığından kaybolmadan önce ona ters ters baktı. Otuz saniye içinde el fenerini cebine koymuş, geri çekiliyordu. "Boş," dedi ona tekrar katıldığında. "Ama geniş. İçeride ayrı odalar var. Şuradakinde en az üç tane - iki yatak odası ve açık bir oturma odası gibi görünüyordu. Eğer bu evlerin arka tarafına doğru yürürsek, muhtemelen soba borusu olan bir delik görürüz. Kapı çerçevelerinde oyuklar vardı, sanki orada eskiden menteşeler varmış gibi. Sanırım kapıları yanlarında götürdükleri konusunda haklısınız.

"Tuvalet olanakları? Rafe sordu.

"Onda değil, ama odalardan birinde tuvalet tipi bir delik olabilir. O kadar uzağa gitmedim. Ama su tesisatı yok gibi görünüyor. Ya da insanlar.

"Karda lastik izi yok, ayak izi yok. Bence Mercy'nin etrafa bakmasında bir sakınca yok.

"Gidip onu getireyim," diye teklif etti Erin. "Bu karda yürümek kolay değil.

Rafe itiraz etmek istedi - Yapabilirim! - Ama kadın haklıydı. Kar çok kötüydü ve bastonu son birikintinin altındaki buz tabakasına çarptığında kaymaya devam ediyordu. "Teşekkür ederim.

Bir dakika sonra Mercy ve Sasha onun yanındaydı. "Burası Eden değil," dedi Mercy. "Ya da en azından benim hatırladığım şekilde değil.

"Nasıl yani? Erin sordu.

'Evlerimiz vardı,' dedi. 'Ahşaptan yapılmış gerçek evler,

Dört duvarlı ve kiremit çatılı. Kurucu Büyüklerin gerçekten güzel evleri vardı, ama bunların hepsi aynı görünüyor. Ve bu hatırladığımdan daha küçük. Burada kaç tane yapı var?'

"Yirmi altı," diye Erin.

"En az kırk kişiydik. Sessizleşti, tıpkı Erin'in yaptığı gibi terk edilmiş yerleşimi incelemek için bir daire çizdi, ancak ifadesi mesafeliydi, açıkça hafızasında kaybolmuştu.

"Yani Eden'in sayısı azalıyor mu? Rafe sordu ve o da gözlerini kırpıştırarak yeniden odaklandı.

Sanırım öyle. Düzen tanıdık geliyor. Burası ortak alandı. Evler tıpkı bu kulübeler gibi etrafı çevreliyordu. Ortak alanlar saat iki, altı ve on yönündeydi. Çoğu ailenin küçük yemekler ve genel ısınma için ocakları vardı, ancak saat ikideki kulübe hindi, yaban domuzu veya geyik gibi daha büyük yemekler için ortak pişirme tesisleri olmalıydı. Saat on yönündeki kulübe klinikti. Saat altı yönündeki ise okuldu. Yerdeki çanak şeklindeki hafif bir çukura doğru yürüdü. Çapı yaklaşık bir metre kadardı. "Ateş çukuru. Saat on ikideki en büyük yapıyı işaret etti. "Kilise. Papazın evi yan taraftaydı. Eskiden her evin arkasında sundurmalar olurdu. Burada göremiyorum ama kulübelerin arkasına gizlenmiş olabilirler. Halkanın ötesine yürüyebilir miyiz?'

'Neden olmasın, anlamıyorum,' dedi Erin. 'Ne arıyorsun ne için?'

"Ek binalar. Mercy kulübelerin arasından geçerek arkalarındaki araziye doğru yürümeye başladı ve Rafe ona ayak uydurabilmek için adımlarını uzatmak zorunda kaldı, karda kaymamaya dikkat ediyordu. "Ahırlar. Amos'un atölyesi. Demirci dükkânı. Bunların yerin altındaki kulübeler olduğunu sanmıyorum.

Demirci dükkânı. Gideon'un saldırıya uğradığı ve yanlışlıkla saldırganı öldürdüğü yer.

Yaklaşık yirmiye yirmi bir alana geldiğinde yürümeyi bıraktı. Burası ortak alandan daha düzdü. Çömelerek karı fırçaladı, sonra yukarı baktı.

Beton levha. Burası ya demirci ya da Amos'un atölyesiydi. Yangın tehlikesi nedeniyle evlerden biraz uzaktaydılar. Demirhanede her zaman ateş yanardı elbette ve Amos'un atölyesinde çok fazla talaş vardı. Düzgün kar örtüsü olan benzer bir alana geçti ve tekrar çömelerek başka bir beton levhayı ortaya çıkardı. "Burası muhtemelen Amos'un yeri idi. Her zaman aynı şekilde yerleştirilirlerdi, saat yönünde ilerlerlerdi. Kalçalarının üzerine yerleşerek ağaçlara doğru baktı. "Aralarında benzinle çalışan bir jeneratör vardı. Amos'un aletlerine güç verirdi. Tüm yerleşkede elektrikle çalışan tek şey onun testereleriydi.

Kaşlarını çatarak ayağa kalktı. 'Böyle o kadar da korkunç görünmüyor, değil mi? Sadece biraz hüzünlü. Saat yönünde, evlerin oluşturduğu halkaya eş merkezli bir daire çizerek yoluna devam etti. "Ahır burada olmalıydı. Omuzları dikleşti. "Ephraim'in evinin arkasında.

"İşi neydi, Mercy? Sasha sessizce sordu.

"Hayvanlardan o sorumluydu. Dudakları acıyla kıvrıldı. "Aslında onlarla arası iyiydi. Onlara saygılı davranırdı. Hatta şefkatle. Eşlerine ve çocuklarına davrandığından çok daha iyi davranırdı. Kaşları tekrar çatıldı. 'O kadar dar bir yerde nasıl yaşayabildiler? Ephraim'in her zaman dört ya da beş karısı olurdu. Artı çocukları.

Erin, 'Evler yeraltına doğru uzanıyor,' diye açıkladı. "En azından benim girdiğim ev öyleydi.

Mercy'nin kaşları daha da çatıldı. "Ne kadar korkunç. Böyle dar bir alanda sıkışıp kalmak. Onunla birlikte.

Ahırın olduğu yerin ötesine baktı, ağaçların arasından baktı, aniden durgunlaştı. Tek kelime etmeden baktığı yöne doğru ilerledi ve

Karda dizlerinin üzerine düştüğünde arkasında durarak onu takip ettiler.

"Her zaman kilisenin arkasındaydı," diye mırıldandı çıplak elleriyle karı cılgınca yararken.

Ahşaptan yapılmış bir haç ortaya çıkıyor. Beyaza boyanmış. Rafe artık neye bakacağını bildiğinden, karların arasından dört haçın daha çıktığını gördü.

Mezarlığı ortaya çıkarmıştı.

Rafe dikkatlice sağlam dizinin üzerine çöktü ve kötü durumdaki bacağını yana doğru uzattı. Denge için bastonuna yaslanarak deri eldivenlerini almak için cebini karıştırdı. "Şunları giy.

Eldivenleri aldı, şaşırmış görünüyordu. "Onlara dokunmayacağım," dedi ciddiyetle. "Ben daha iyi biliyorum.

O bir laboratuvar teknisyeniydi, her gün kanıtlarla çalışıyordu. Biraz aşağılanmış görünmeye hakkı olduğunu düşündü. Ona gülümsedi, o anda çok kırılgan görüldüğü için gülümsemesini nazik tuttu. "Ellerin üşümesin diye.

"Ah. Başını sallayarak eldivenleri giydi. "Benim aptallığım.

'Sus,' diye uyardı, sonra telefonunu çıkarıp el fenerini haçın üzerine tuttu. "Damaris Terrill, Amos'un Sevgili Eşi ve Abigail'in Annesi".

Mercy biraz şoka girmiş gibiydi. "Tekrar evlendi. Bir çocuğu daha oldu. Bir kızı.

Rafe onun omzuna hafifçe dokundu. "İyi misin, bebeğim?

Onun gözleriyle karşılaştı, gözyaşları içinde yüzüyordu. "Annem elinden alındıktan sonra başka bir eş bulma şansını kaybetti," diye fısıldadı kısık sesle. "Beni Ephraim'le evlendirmelerini engellemeye çalıştı. Ona cezalandırılacağını söylediler. Asla başka bir eş alamayacağını söyledi ama onlara bunun doğru olmadığını, çok genç olduğumu bağırp durdu. yutkundu sertçe ve gözlerini kırptırdı, hızla gözlerini kaydırdı.

Hâlâ onun sıcak eldivenleriyle kaplı elleriyle yanaklarını okşadı. 'Onun hayatını mahvettiğimi düşündüm. Ama bir şansı daha oldu. Sonra kız öldü. Ve onu haç çıkarmak zorunda kaldı. Sesi kırıldı. "Her zaman haç çıkarmak zorundaydı.

Rafe'in boğazı düğümlendi. Yaşadığı onca şeyden sonra bile Amos için endişelenmesi ... "Sen iyi bir insansın Mercy Callahan. Kimsenin sana aksini söylemesine izin verme. Özellikle de kendine.

Sulu bir kahkaha attı. "Biraz önyargılısın.

"Haklıyım. Tekrar haça baktı. "Çok gençti. Daha on dokuzunda bile değildi.

"Zaten bir anneyim. İç çekti. "Pek çok kadın doğum sırasında öldü. O kadar korkuyordum ki-' Başını salladı. "Boş ver.

Kadın ayağa kalkmaya başladı ama adam dizine hafifçe dokunarak onu durdurdu. "Anlat bana. Lütfen.

Bir nefes aldı ve dikkatlice nefesini verdi, bakışları karda tepeleri zar zor görünen diğer küçük haçlara gitti. "Hamile kalacağımdan korkuyordum. Birçok kadının sürekli hamile olduğunu gördüm. Bebek ölümleri çok yüksekti.

"de mi öleceğinden korkuyordun?" diye sordu sessizce.

Başını iki yana salladı. 'Hayatta kalacağımdan korkuyordum. Bir bebekle. Onun evine başka bir çocuk getirmekten korkuyordum. Bir yanım beni öldürmesini ve bu işi bitirmesini diliyordu. O zamanlar Gideon'dan gerçekten nefret ettiğim zamanlardı," diye fısıldayarak sözlerini bitirdi. Boğazını temizledi. "Yani, şimdi anlıyorum. Anlıyorum. Ama kaçıp gittiğini ve beni -bizi, beni ve annemi- yaptıklarının acısını çekmeye terk ettiğini düşündüğümde . . .'

Boğuk bir ses ikisinin de dönmesine neden oldu. Acı bacağına yaktığında Rafe bir küfür mırıldandı. Mercy'nin beti benzi attı.

Gideon orada duruyordu, tıpkı Mercy gibi solgundu. Neredeyse kar rengindeydi.

Arkasında Daisy, Sasha ve Erin aynı yıkım ifadesini takınmışlardı.

Rafe'in bunların hiçbirini duymamış olması, Mercy'nin onu anılarının içine ne kadar tamamen çektiğinin bir kanıtıydı. Acılarının içine.

"Artık öyle düşünmüyorum, Gideon," dedi. "Yemin ederim.

Ağzı açılıp kapandı, hiçbir kelime çıkmadı. Öne doğru tökezledi ve kadının önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Çok özür dilerim. Tanrım, çok üzgünüm.

Kollarını kardeĞine doladı, omuzları titrerken bir eldivenini çıkarıp saçlarını okÇadı. Rafe başka tarafa bakması, onları yalnız bırakması gerektiğini biliyordu ama bedenini kıpırdatamıyordu. Ağladığını biliyordu ve daha az umursayamazdı. Bütün bunlar çok boktan şeylerdi. Bir sürü hayat mahvolmuştu.

Ve bunu nasıl düzelteceğini bilmiyordu. Bu yüzden hareketsiz, güçsüz kaldı. Ve varlığının her zerresiyle Ephraim Burton'dan nefret ediyordu.

"Seni aradım," diye bağırdı Gideon. "Aradım ve aradım. Ama seni bulamadım. Sana neler olduğunu düşünürdüm ve ... Tanrım, Mercy, çok üzgünüm. Daha çok aramalıydım.

"Biliyorum," diye fısıldadı. 'Ben de üzgünüm. Ama bu senin hatan değil. Benim değil. Bizi bulamazdın, çünkü bulunmamızı istemediler. Ağlama. Lütfen. Bir hıçkırık onu boğdu. "Kahretsin, Gideon, kalbimi kırıyorsun.

Gideon ürpertici bir nefes aldı. "Özür dilerim. Hâlâ dizlerinin üzerinde doğruldu, sonra Mercy'nin aynı derecede harap olmuş yüzünü avuçladı. "Durumu daha da kötüleştiriyorum.

'Hayır,' dedi üzüntüyle. 'Sen daha iyi hale getirdin. Artık gerçeği bildiğime göre, daha iyi.

Uzun bir süre sessiz kaldılar ve sonra Gideon etraflarına baktı. "Bu farklı, değil mi?

'Bazı şeyler, evet. Bazı şeyler aynı. Beyaz haçları işaret etti. "Mezarlık aynı yerde.

Gideon'un bakışları kadının açtığı haça kaydı. "Amos yeniden evlendi.

Ve o öldü. Onu çarmıha gerdiğini düşünmek bile acı veriyor. Seninkini yaptığı günü hatırlıyorum. Yüzünden aşağı yeni gözyaşları süzüldü. "Gideon Terrill, Sevgili Oğlum." Sesi tekrar kırıldı. "Mezarına haç koymasına izin vermediler. Günah işlediğini, hatta ölümcül bir günah işlediğini söylediler. Öldürmüşsün. Bu yüzden diğerleriyle birlikte gömülememişsin. Sertçe yutkundü. "Bir gece beni uyandırdı ve gizlice kapıdan çıkıp seni gömdükleri yere gittik. Ya da senin olduğunu söyledikleri cesede. Amos küçük bir plaket yapmıştı. "Sevgili Oğlum". Birkaç santim derine gömdü, görünmeyecek kadar. Ve ikimiz de ağladık. Senin için ve annem için, çünkü Ephraim onu çoktan götürmüştü.

Rafe, Mercy'nin Amos'u neden bu kadar sevdiğini anlamamıştı. ama sonunda anlamaya başlamıştı. Evet, adam onun başına korkunç şeyler gelmesine izin vermişti. Evet, çok şeytani bir tarikatın içinde kalmıştı. Ama ona değer vermişti. Onu sevmişti. Gideon'u da sevmişti.

Gideon ürpererek bir nefes daha verdi. "Teşekkür ederim. Ayağa kalktı, önce Mercy'ye, sonra da Rafe'e elini uzattı.

Rafe ayağa kalktı, bacağı zonklayınca yüzünü buruşturdu. Gideon'un bakışlarını özür dileyerek karşıladı. "Özür dilerim. Seni aramak için daha çok çabalamalıydım Gid.

"Evet. Yapmalıydın. Sonra Gideon onu sert bir sarılmayla kendine çekerek şok etti. "Ama sorun değil," diye fısıldadı. 'Onu buraya getirdiğin için teşekkür ederim. Muhtemelen bu fikri tamamen reddedecektim ve onun buna ihtiyacı vardı. Benim de öyle. Rafe'in gitmesine izin verdi. "Ama bunu bir daha yapma. Lütfen.

"Yapmayacağım," diye söz verdi Rafe.

"Olamaz. Mercy küçük mezarlığın uzak ucuna gitmiş ve başka bir haçı ortaya çıkarıyordu. Diğerleri beyaza boyanmışken bu doğal ahşaptı. Yorgun bir şekilde onlara baktı. "Comstock" yazıyor.

Gideon, "Eileen için de bir tane koymuşlar," dedi. "O'ymuş gibi davranarak kimi öldürdüklerini merak ediyorum.

Çünkü Eileen kaçmış, ancak hayatı bir seri katil tarafından kalıcı olarak çalınmıştı.

Hayır. "Miriam" yazmıyor. Onun ailesi, Gideon. Dorcas, Stephen ve Ezra. Tarih geçen yılın 1 Kasım'ı.'

Gideon küfretti. "Onları da öldürdüler. Sonra kaşlarını çattı. "Bir dakika. Ölümelerini kabul ettiler mi?

Daisy, Erin ve Sasha mezarların kenarında onlara katıldı. "Normalde bunu yapmazlardı, değil mi? Daisy sessizce sordu.

"Hayır," diye cevap verdi Mercy onun yerine. 'Ya da gömülseler bile, cemaat mezarlığına gömülmelerine izin verilmezdi, çünkü orası "kutsal topraklardı" ve dışarı atılmış, kurtlar tarafından yenmişlerdi. Bakışları haça geri döndü. 'Amos onu boyamadı. Neden acaba?

"Onları hep boyardı," diye mırıldandı Gideon. 'Boya pahalıydı ama Amos her zaman buna değeceğini söylerdi. Ölülerini onurlandırmamız gerektiğini söylerdi.

Daisy, "Kasım'ın ilk günü tam da Eileen'in kaçtığı zamana denk geliyor," diye yorum yaptı. "Birkaç gün sonra Macdoel'de yol kenarında dolaşırken bulundu.

"Ve dükkândaki Ginger'ın söyledikleriyle de örtüşüyor," diye ekledi Sasha, sonra da Gideon ve Daisy'ye Snowbush mağazasında öğrendiklerinden bahsetti.

"Olay yerinin güvenliğini sağlamak için kimi arayacağımızı tartışıyorduk," dedi Erin.

dedi. 'Ama Snowbush'a geri dönüp dükkanlardan birinin telefonunu kullanmayı istememiz gerekecek. Burada cep telefonu çekmiyor.

Rafe, Erin ve Gideon'u en iyi kimi arayabileceklerini düşünmeleri için yalnız bıraktı - en yakın ve olay yerini karıştırmayacağına inandıkları kişiyi. Hâlâ karda diz çökmüş olan Mercy'ye doğru yürüdü.

'Hasta olacaksın,' diye mırıldandı. "Pantolonun sıırılsıklam olmuş. Tıpkı onunki gibi, dizlerinden aşağısı sıırılsıklamdı ve çok çabuk üşüyordu. 'Hipotermi, hava sıcaklığı böyle ılıman olduğunda bile çabucak ortaya .

Ayağa kalktı, bakışlarını tahta haçtan hiç ayırmadı. "Eileen'in annesi bana karşı çok iyiydi," diye mırıldandı. "Kardeşi Ezra ile aynı okula gittim.

Rafe, 'Amos haçın üzerine doğum tarihlerini yazmamış,' diye not düştü.

Biliyorum. Tek tek haç da yapmazdı. Her zaman üzerinde doğum ve ölüm tarihleri ile özel bir şey, bir tür mesaj olan tek tek haçlar yapardı. Aile ne isterse. Bu sefer neden yapmadığını bilmiyorum. Belki acelesi vardı, belki de Gideon'da olduğu gibi izin vermediler. Eileen kaçtıktan sonra liderler herkesi toplar ve taşınırdı. Hep böyle yaparlardı. İçini çekti. "Aptalca olduğunu biliyorum ama ölenlerin ailelerinin gerçekten medeniyete geri döndüğünü, "kurtlar tarafından yutulmadıklarını" umuyordum.

"Aptalca değil," diye azarladı Rafe. "Umut etmek asla aptalca değildir.

Sonra ona baktı, ağzı hüzünlü bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Teşekkür ederim.

Ama asla bitiremedi. Bir silah sesi havayı çatlattı, ardından arkalarından tiz bir küfür geldi ve Erin'in kara battığını görmek için döndüler. Kar, onun kanıyla hızla kıpkırmızı olmuştu.

"Yere yat," diye bağırdı Rafe, Mercy'yi karın içine iterek.

Gideon "Silah!" diye bağırdı. Rafe silahını çekti ve çılgınca bir tetikçi aradı.

Lanet olsun. Görünüşe göre Eden o kadar da ıssız değilmiş.

Yirmi .

Modoc İlçesi, Kaliforniya 17 Nisan
Pazartesi, 15.45.

Mercy, Rafe'in onu karın içine ittiği yerden başını kaldırıp baktı. Ve onu gördü.

Ephraim. Yerleşkenin uzak ucundan, okul yönünden gelmişti ama ateş etmeye başlamadan önce kiliseye kadar gelmişti.

"Orada, kilisenin arkasında! Yerleşkedeki tüm yapıların en büyüğü ve en yükseği olan toprak sığınağın kubbeli çatısının arkasına siper almış olan Ephraim'i işaret etti. O ve grubu açıktaydı, sadece ağaçların arkasına saklanabiliyorlardı, o ise toprak ve taşla korunuyordu. 'Rafe, o tam orada!'

"Gideon! Rafe bağırdı. "!

Ephraim onlara sinsice yaklaşmış, onları çıkış yolundan ayırmıştı. Çıkış yolu yok. Kelimeler zihniyle alay ediyor, onları her uzaklaştırmaya çalıştığında neşeyle şarkı söylüyordu. Onları zihnindeki kutuya tıkmaya. Kapağı kapatmak için. Kapana kısıldın. Kapana kısıldın. Çıkış yolu yok.

Tüfeğini Gideon'a doğrultmuş, kilisenin çatısının üzerinde beliren Ephraim'i gözlerini ayıramadan izledi. Erin'in yanına çömelmiş, elini göğsüne götürmüş ve karda düşürdüğü silaha uzanıyordu.

Mercy onun elinin altındaki kırmızıya çalan karı görebiliyordu. Ephraim onu vurmuştu ve hâlâ ateş ediyordu. Şimdiden beş el ateş saymıştı, hepsi de art arda ateşlenmişti.

Çoğu şarjör on mermi alabiliyordu, ancak yüksek kapasiteli şarjörler otuz veya daha fazla mermi alabiliyordu.

Ephraim'in tüfeğinin şarjörü kaç mermi alıyordu?

Rafe küfrederek yana savruldu çünkü Gideon ateş hattını kapatıyordu. "Gideon, yere yat!

Ephraim tekrar ateş ettiğinde Daisy Gideon'u yere çekti, mermi Gideon'un birkaç saniye önce kafasının olduğu ağaca çarparak genişledi. Ağaç kabukları etrafa uçtu ve Rafe onun yanında tekrar küfretti. Mercy ondan yayılan korkuyu hissedebiliyordu ve bu da kendi paniğini artırarak onu aşağı çekti.

Aşağıya, karanlık ve uyuşuk olan ve hiçbir şeyin acıtmadığı yere.

"Mercy," diye tısladı Rafe. "Benimle kal. Her şey yoluna girecek. Seni bırakmayacağım. Benimle kal."

Sesi onu bir anlığına tutan bir çapa gibiydi. Sadece düşünecek kadar. Daha fazla değil. Ortadan kaybolmayacaktı. Bugün değil. Gideon'u rahatlatmak için açtığı eliyle tırnaklarını kendi bileğine geçirdi, küçük acı dalgası odaklanmasına yardımcı oldu. Onu merkezde tutuyordu.

Bu terapide öğrendiği bir teknikti. Terapisti bu seçenekten pek memnun kalmamıştı ama Mercy'nin kendini yürüyen bir zombiye dönüşmekten korumasına yardımcı oluyordu.

Gözlerini açtığında Sasha'nın Erin'in yanında yan yattığını ve 'in bacağındaki yaraya baskı uyguladığını gördü. Gideon bir elini diğeriyle tutuyordu, yüzü buruşmuştu.

Yaralanmışlardı. Ailesi. Arkadaşları. .

Ve sonra Gideon ayağa kalktı, beylik silahını sol elinde tutuyordu ve tüfeğini kardeşine doğrultacak kadar görüş alanına giren Ephraim'e nişan aldı. Gideon 'dan bir tek atış önce Ephraim

art arda üç tane sıktı. Gideon yan yatmadan önce kış üstü karın üzerine düştü.

Mercy çığlık atmaya çalıştı ama ses boğazında düğümlendi. Daisy Gideon'un ve ellerini göğsünde gezdirirken son derece sakindi. Mercy hareket etmeye başladı ama Daisy Gideon'un iyi olduğunu haykırdı.

"Çelik yelek," diye mırıldandı Rafe, sarsılmış bir halde. "Morarmış olacak.

Belki birkaç kaburgası kırılır. Ama yaşayacak.'

Mercy yüzüstü yattığı için memnundu çünkü dizlerinin altına katlanacağından emindi. Bir şey yapmam gerek. Düşün, Mercy. Düşün, lanet olsun.

Silahı yoktu. Hiç silahı yoktu. Mace'i bile yoktu.

Ama kendisi vardı. Bana. Beni istiyor. Ayağa kalk. Bırak seni alsın.

Ama kendini kımıldatamadı, kendini korumak onu geri tutuyordu. Bencil olma. Kahretsin, Mercy. Gideon, Rafe ve Erin onun için fedakârlık yapmıştı. Onların da Ephraim'in hedefi olduğu açıktı. Onlar polisti. Silahları vardı. Onun yolundaydılar.

Ama istediği kişi benim. Kendini dizlerinin üzerine itti ve Ephraim kilisenin duvarının yanında donup ona bakarken zaman durmuş gibiydi. Sonsuza dek sürecektiği gibi gelen bir süre boyunca birbirlerine baktılar. Ve sonra, sanki ağır çekimdeymiş gibi, Ephraim tüfeğini kaldırıp nişan aldı, dudakları muzaffer bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Ancak Mercy, yanından gelen patlamayla refleks olarak kulaklarını kapatınca yüzüstü yere düştü.

Rafe ateş etmişti.

Mercy, Ephraim'in çığlığını duyduğunu sandı ama zihninde duymuş olmalıydı çünkü artık hiçbir şey duyamıyordu. Kulakları çınlıyor, kalbi çarpıyor, gözleri

gözlüğü karla ıslanmıştı, ama Ephraim'in tekrar ateş ederken geri çekildiğini görebilecek kadar netti görüşü. Bir, iki, üç atış.

Sasha öne doğru savrularak Erin'in vücudunun üzerine düştü.

Mercy'nin kalbi karnına düştü. "Hayır. Sasha!" Ayağa kalkmaya başladı ama Rafe ceketini çekiştirerek onu tekrar yere indirdi. Rafe'nin tutuşuna karşı koymak istedi ama Sasha'nın hareket ettiğini gördü, bir eli üst kolundaydı.

Gideon sendeleyerek ayağa kalktı ve bir ağacın arkasına sığınarak diğer eliyle Ephraim'e ateş etti.

Sonra Daisy hareketlendi, Erin'in silahını kaptı, Ephraim'e ateş etti ama piç kulübelerin arasından sıyrılmıştı ve şimdi dış halka boyunca koşuyordu. Kulübeler arasında sadece birkaç saniye göründü ve ön kapıya doğru koşarken onlara ateş etti. Kaçacaktı.

Etrafındaki hava sürekli bir silah sesiyle çınılıyordu ve Mercy sağır olmanın ötesindeydi. Ama katatonik değildi. Bir zombiye dönüşmemiştir.

Gideon, Ephraim'in ardından dengesiz bir şekilde koşmaya başladı ve kulübelerin arasında gözden kayboldu. Rafe ayağa kalkmak için bastonunu kullandı ve sonra yarı koşar, yarı topallayarak Gideon'u takip etti.

Mercy yerinde mi kalmalıydı yoksa diğer kadınlara mı katılmalıydı emin değildi ama sonra olduğu yerde kalmaya karar verdi. Eğer onlarla birlikte olursa, daha fazla hedef olacaklardı. Bu yüzden hareket etmedi.

Ta ki kulaklarındaki çınlamanın arasından, Ephraim'in kaçtığı yönden gelen ince bir çığlık duyana kadar. Mercy düşünmek için durmadı, sadece çığlığa doğru koştu. Açık ortak alanı geçerek okulun önündeki Rafe'in yanından geçti ve onun durması, geri dönmesi yönündeki komutlarını duymazdan geldi. Araçlarını bıraktıkları yere dönene kadar daha hızlı koştu, sonra karda kayarak durdu

Dehşet içinde bakarken birkaç metre ilerledi.

Gideon'un Suburban'ı Erin'in Range Rover'ının arkasına park edilmişti. Onun da arkasında, Gideon'un cipine dik bir şekilde Karl Sokolov'un Tahoe'su duruyordu - Rafe'in André ve Farrah'ya ödünç Tahoe.

André kanlı karların üzerinde sırtüstü yatmış, elleri Ephraim'in boğazına dolanmış, Ephraim ise göğsüne sarılmış, yumruklarıyla André'nin kafasına umutsuzca darbe üstüne darbe indiriyordu. Farrah mücadeleye atılmış, Ephraim'in sırtına bağlı tüfeği çekiyor, orospu çocuğunu yerinden oynatmaya çalışırken yardım çığlıkları atıyordu. Sanki iki adam birbirlerini etkisiz hale getirmeye çalışırken yuvarlanmış gibi etraflarındaki karlar dağılmıştı.

Ephraim sol yumruğuyla çok daha sert vuruyordu. Ceketinin sağ kolu kanla kaplanmıştı. En azından Rafe onu yakaladı, diye düşündü Mercy acımasız bir memnuniyetle.

"Vur-" Sağ koluna! diye bağırarak istemişti ama Rafe aniden yanında bitmiş, onu Subaru'sunun arkasına iterken oflayıp pufluyordu.

'Yerde kal, lanet olsun,' diye tısladı. "ne geçiyor? Farrah'ı öldürtmek mi istiyorsun?"

Tanrım, hayır. Lütfen ona zarar vermesine izin verme. Titreyen Mercy, Rafe'in etrafını görebilmek için yana kaydı.

Hem Rafe hem de Gideon, Ephraim'e doğru açık bir ateş hattı oluşturmaya çalışıyordu ama Farrah Rafe'in yoluna çıkmıştı ve Gideon'un sol eli titriyordu. Gideon'un bütün vücudu titriyordu, dudakları sert bir çizgiyle birbirine yapışmıştı. Mercy onun acı çektiğini ve yanlışlıkla Farrah'yı vurmaktan korktuğunu fark etti.

Mercy, Ephraim bıçağı André'nin pazılarına saplamadan bir saniye önce metalin parıltısını gördü. André bir küfür savurdu ve Ephraim'in geriye doğru sıçramasına yetecek kadar elini gevşeterek, ayağa kalkmaya çalışan Farrah'ı yakaladı. Gideon tek bir el etti ama Ephraim eğilmişti.

Başı Farrah'ınkinin arkasına gelecek kadar alçaktı.

Atış Ephraim'i ıskalamış, onun yerine kapı direklerinden birine isabet etmişti. Yaralanmamış kolunu Farrah'ın boğazına dolayan Ephraim, onu ön kapıları açık, motoru hâlâ çalışan Tahoe'ya doğru sürükledi. Cebinden ustalıkla altın bir silah çıkarmış, namlusunu Farrah'ın şakağına dayamıştı.

"Geri çekil, Gideon," diye bağırdı Ephraim, "yoksa onu öldürürüm. Yemin ederim.

Sessiz kalamayan Mercy, Rafe'in etrafından dolandı. "Hayır!" diye olabildiğince yüksek sesle bağırdı.

Ephraim başını Mercy'ye doğru çevirdi ve André bu anlık dikkat dağınıklığından yararlanarak ayağa fırladı ve kendi silahını çekerek Ephraim'e nişan aldı. André'nin sesi gürleyerek, "Bırak onu," diye emretti.

Hemen vurun onu! Mercy çığlık atmak istedi. Ama yapabiliirdi

Ephraim'in parmağını tetikte gördü ve mantıken, o piç kafasından vurulsa bile, ölüm refleksiyle tetiği bırakabileceğini ve Farrah'ın öleceğini biliyordu. Ama mantık, içindeki çılgınca çığlık atma isteğini yatıştırmadı, bu yüzden dişlerini sıkarak kelimeleri içinde tuttu.

"Silahlarınızı bırakın ve geri çekilin çocuklar," diye bağırdı Ephraim. 'Yoksa tetiği çekerim. Kafasına sıkarım. Kaybedecek hiçbir şeyim yok.

Farrah'nın gözleri kapanmıştı ve ağzı ama hiçbir ses çıkmıyordu. Ama Mercy dudaklarındaki kelimeleri görebiliyordu. Lütfen, Tanrım, lütfen. Farrah dua ediyordu.

Mercy de nefes almaya korkarak onu takip etti.

Gideon ve André silahlarını bırakıp geri çekildiler, ikisi de nefes nefese kalmış, yumruklarını sıkmışlardı. Gideon geri çekilmeye devam ederek Suburban'ına doğru ilerledi. Onları takip edecekti.

"Sen de, sarışın," dedi Ephraim, çenesini öne doğru uzatarak.

Rafe. Gözleri vahşiydi. 'O zaman ellerini görmem gerek. Gideon, kıpırdamayı kes, hemen şimdi. Yemin ederim onu vuracağım. Parmağım kaşınıyor.'

André kımıldadı, elleri görünüyordu ama sanki ellerini tekrar Ephraim'in boynuna götürmek istiyormuş gibi kıvrılmıştı. "Onun saçının tek teline zarar verersen seni öldürürüm.

"Ama yine de ölmüş olacak," diye tersledi Ephraim. "Sarışın, bırak şu lanet silahı.

Rafe silahını karın üzerine bıraktı ve Mercy onu almak istedi. Ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Hayatında sadece birkaç kez silah kullanmıştı ve Farrah'ın ölmesine neden olmak istemiyordu.

"Çok akıllıca. Farrah'yı kalkan olarak kullanarak, kendini Tahoe'ya atana kadar geri geri gitti. Tek bir hareketle cipi vitese taktı ve Farrah'yı iterek uzaklaştırdı. Farrah karda dizlerinin üzerine çöktü, Ephraim gaza basarken ellerinin üzerine yığıldı ve Tahoe hızla uzaklaşırken neredeyse kapı direğine çarpıyordu.

Hem André hem de Rafe silahlarına sarıldılar, ikisi de Tahoe görüş alanından çıkarken ateş ettiler. André kovaladı, koşarken ateş etti.

Rafe, sakat bacağını sürükleyerek Subaru'suna doğru ilerlerken 'lanet olası ' hakkında bir şeyler mırıldandı. Gideon vardı zaten atladı içine onun Banliyö ve ... hiçbir şey. Mercy, Farrah'ın yanına koşup arkadaşını çekmek için dizlerinin üzerine çökerken onun küfrettiğini duyabiliyordu

Kapat.

"Aman Tanrım, aman Tanrım," diye fısıldadı Mercy, sessizce hıçkıran Farrah'ı sallayarak. "Sana zarar verdi mi?

Farrah başını salladı ve Mercy'ye sarıldı. Rafe de onlara katılmıştı, André yeniden ortaya çıktığında suratı asıktı ve Ephraim'in bıçağı hâlâ kolunun üst kısmına saplıydı.

Gideon cipinden inerken, "Lanet olası orospu çocuğu," diye küfretti.

"Neden onu takip etmedin? André zor nefes alarak bağırdı. "Kaçtı, Tanrı aşkına.

Gideon Suburban'ın kaputunu kaldırdı ve motora bakarken başını salladı. "Çünkü o piç kurusu bujilerimi aldı," diye karşılık verdi. "Lanet olası pislik.

Rafe Subaru'nun kaputunu açtı. Kontrol ettikten sonra 'Benimki de,' diye mırıldandı. "Bahse girerim Erin'in Rover'ını da devre dışı bırakmıştır. Range Rover'ın motorunu kontrol etti, omuzları çökmüştü. "Orospu çocuğu. Burada mahsur kaldık.

André şimdi Farrah'nın yanında diz çökmüştü ve Mercy, André'nin onu tutabilmesi için onu bıraktı. Titreyen Mercy ayağa kalktı, birkaç adım attı, sonra bacakları tutmayınca tekrar karın içine gömüldü.

"André," diye mırıldandı Mercy. "Kolun. Pazılarından çıkan bıçak, kardaki tüm o kan... Kötü bir korku filmi gibiydi. Gerçek olması dışında. "İlk yardımımı hatırlamaya çalışıyorum. Çıkaralım mı çıkarmayalım mı?"

Sağlam koluyla Farrah'ı tutan Andre bıçağa tiksintiyle baktı. 'Yardımdan ne kadar uzakta olduğumuza bağlı. İki saatten fazlaysa çeker ve dua ederiz. Ben şu anda iyiyim. Çok acıyor ama başa çıkabilirim. Dikkatini tekrar Farrah'a çevirdi ve kulağına teselli mırıldanmaya başladı. "Bir şeyin yok. Seni seviyorum.

"Gideon! Daisy bağırdı.

Mercy'nin dikkati, Daisy ve Sasha'nın aralarında solgun bir Erin'i destekledikleri tepeye doğru çekildi. Daisy onlara bir telefon salladı. "Molina destek gönderiyor.

"Teşekkür ," diye verdi Gideon. 'Uydu telefonu,' diye açıkladı Erin'e doğru ilerlemeden önce ve Sasha inatla onu bırakmayı reddedince Daisy'nin yerini aldı.

Mercy kendini ayağa kalkmaya zorladı ve diğerleriyle buluştu.

Rafe'in Subaru'sunun bagaj kapağını açmış, böylece Erin'i kapağın içine indirebilmişti. Sasha onun yanına tırmandı, Erin'in başını ve ayaklarını yükseltmek için battaniyeleri ve parkaları kullandı.

Sasha sessizce, 'Hastaneye gitmesi gerek,' dedi. 'Çok kan kaybetti ve hâlâ kanaması var.

"Buradayım," diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı Erin. "Ölmedim.

"Sus," diye uyardı Sasha. 'Bırak da sana yardım edeyim. Rafe, lanet olası ilk yardım çantan nerede?

Rafe atkayı ona getirirken, Mercy atkayı boynundan çıkarıp Sasha'ya uzattı. 'Bacağını sar. Turnike değil ama kanamayı durdurmaya yardımcı olabilir.

Sasha itaat etti, elleri titriyordu. "Teşekkür ederim.

"Hiçbir şey değildi. Gerçekten hiçbir şey. Mercy başını sallayarak geri çekildi ve kollarını kendine doladı. Tüm bu acı, bu yıkım onun yüzündendi. Çünkü Ephraim beni geri istiyor. Subaru'ya yaslanarak gözlerini kapadı, kendini çok çaresiz hissediyordu. Çok yalnız.

Ve sonra Rafe onun yanındaydı, ona canını acıtacak kadar sıkı sarılıyordu. Geri çekildi ve ona tepeden tırnağa görsel bir değerlendirme yaptı. "İyi misin?

Onu çoğunlukla duyabiliyordu, kulaklarındaki çınlama yeterince azalmıştı. Başını salladı. "Sen mi?

"Ben iyiyim. Ve sonra ifadesi endişeden öfkeye dönüştü. 'Orada ne düşünüyordun? Ayağa kalktın. Seni vurmaya çalışmasına izin verdin. Kendini lanet olası bir hedef haline getirdin. Aklından ne geçiyordu?'

'Seni değil beni istediğini,' diye itiraf etti.

Rafe'in gözlerinde ateş parladı. 'Bunu bir daha asla yapma. Asla.

Mercy başını salladı ama gerçek cevabını söylemedi. Eğer bir fark yaratacaksa bunu kesinlikle tekrar yapardı. "Ya Ephraim geri gelirse?" diye sordu. "hedefiz. Ayrıca onlar

Erin, André ve Gideon için yardım bulmaları ve diğerleri için de sıcak bir yere gitmeleri gerekiyordu. Giysileri sıırıslıklamdı ve herkes titriyordu.

Rafe, Daisy'den geri aldığı uydu telefonuyla konuşan Gideon'u işaret etti. 'Yardım çağırıyor. Uydu telefonları burada sinyal almanın tek yolu. Bende de bir tane olduğundan emin olmalıydım. Bu hatayı bir daha yapmayacağım. arada, geri dönerse kendimizi savunacağız. En azından şimdi korunuyoruz.'

Gideon onlara katıldı, hâlâ telefonla konuşuyordu, elindeki yara ilk yardım çantasındaki gazlı bezle kapatılmıştı. Konuşmanın sonunu sessize aldı ve 'Molina Sacramento'dan yola çıktı. Bizi almaları ve şehre götürmeleri için yerlileri gönderiyor. Hunter olay yerini korumak için her an burada olabilir.

André Farrah'yı Subaru'ya götürdü ve arka koltuklardan birine oturttu, kolundaki bıçak sahneyi daha da gerçeküstü hale getirdi. "Burada kal. Hemen döneceğim," dedi ona ve üçünün yanına geldi. "Gideon, patronuna Tahoe'nun arka camının olmadığını ve her iki yolcu camının da çakıllı olduğunu söyle. Baban run-flat lastik taktırmış olmalı, çünkü arka sağ lastiğe ateş ettim ama bu onu yavaşlatmadı. Gözlerini yorgunca kapattı. "Cephanem bitti. Eğer geri gelirse, yandık demektir.

Gideon Molina'ya Ephraim'in çaldığı Tahoe'daki hasarı anlattıktan sonra aramayı sonlandırdı. 'Yerel halk çok uzakta değil ve bir sağlık ekibi gönderiyorlar. Onlar gelene kadar, beylik silahım ve yedeğim için daha fazla mermim var. Yedeği André'ye uzattı, sonra da kendi silahını kardan çıkardı. "Sağlık görevlilerine kolundaki bıçaktan bahsetmişler. Acil servis doktorlarının onu çıkaracağını, dokunmamamız gerektiğini söylediler.

André kaşlarını çatarak bıçağa baktı. 'Daha kötülerini de yaşadım. Bekleyebilirim.

"Ne oldu, André? Mercy sordu.

André bagaj kapağının bir köşesine oturdu. Çenesi gergindi, soğuk havaya rağmen alnında boncuk boncuk ter vardı. "Çatışma başladığında buraya geldik. Ephraim ana yola doğru koşuyordu, Farrah da arabayı sürüyordu, ben de her ihtimale karşı gözcülük yapıyordum. Yolu kapatmak için babanın cipini yana çekti. Seni öldürmesinden korkuyordu. Ben onu durduramadan indi ve ...' Sertçe yutkundu. "Kahretsin. Onunla bu konuyu daha sonra konuşacağız.

Mercy onun yaralanmamış kolunu okşadı. 'O iyi, André. Ona zarar vermedi.

André'nin gözleri parladı. "Teyzesini öldürdü. Onu dehşete düşürdü.

Durdurulması gerekiyor.'

Ölmesi gerekiyor, diye düşündü Mercy acımasızca. "Onun peşinden mi geldi?

André tekrar yutkundu. 'Evet, ben de onu yakaladım. Herif görüldüğünden daha güçlü.

"Hayvanları yetiştiriyor," dedi Mercy. "Günlük el emeği. "Yine de. André ofladı. 'Ben ona vurana kadar birkaç yumruk attı.

ellerimi boğazına doladım. Keşke daha sert sıksaydım.'

Mercy başını salladı, bu küçük hareket olması gerekenden daha zordu. Çok yorgunum. "Ben de.

Rafe Mercy'yi Subaru'nun arka koltuğuna doğru çevirdi. 'Farrah'ın yanına otur. Sana ihtiyacı var. Biz gözcülük yapacağız. Eğer geri gelirse, eğilin. Kendini bir daha feda etme. Beni duyuyor musun?'

Mercy tartışmayı aklından bile geçirmedi. Üşümüştü, bacakları lastik gibiydi ve Farrah'nın ona ihtiyacı vardı. Rafe'e yorgun bir baş selamı verdi, sonra arkadaşının yanındaki koltuğa tırmandı ve

kollarını ona doladı. "Biz iyiyiz," diye mırıldandı Mercy.

Farrah ürpererek bir nefes verdi. "Rafe'i duydum. Kendini benim için bu şekilde feda etmemeliydin. Rafe seni yoldan ittiğinde orada kalmalıydın.

Sasha sinirlenerek omzunun üzerinden baktı. 'Yine mi yaptı? Kahretsin Mercy, seni tokatlamak istememe neden oluyorsun.

Farrah'ın gözleri büyüdü. "Yine mi? Lanet , Mercy.'

Mercy tereddüt etti. 'Her şey yolunda gitti. Rafe onu böyle vurdu.'

Farrah inanamayarak başını salladı. "Seni aptal. Geri çekilmeden önce kollarını Mercy'nin boynuna dolayarak kaburgalarını kıracak şekilde sarıldı. "Bir daha asla. Bana söz ver, Mercy.'

Mercy başını salladı ama bu bir yalandı. Yine olsa yine yapardım.
Bir kalp atışında.

Reno, Nevada

17 Nisan Pazartesi, saat 20.15.

Özel Ajan Molina hastanenin bekleme salonundaki koltuğuna yerleşti. "Bayan Sokolov ve Dedektif Rhee nasıllar?

Erin hava yoluyla Reno hastanesine kaldırılmıştı ve Sasha'nın yaraları Snowbush'tan helikopterle ayrılmasını gerektirecek kadar acil olmasa da, Erin'in yalnız kalmasına izin vermeyi reddetmişti.

Diğerleri önce Snowbush'un yaklaşık otuz dakika kuzeyindeki Alturas'ta bulunan daha küçük bir hastaneye gitmişlerdi. Hem Gideon hem de André'ye dikiş atılmıştı. Neyse ki Mercy, Farrah ve Daisy en azından fiziksel olarak yara almamıştı. Farrah hâlâ içine kapanıktı, saldırı Quill teyzesi için duyduğu üzüntünün üzerine eklenmişti. Mercy onun için endişeleniyor, André Farrah'yı tutarken arkadaşlarından birinin elini sıkıca tutuyordu

Sağlam koluyla yaklaştı.

Mercy Rafe için de endişeleniyordu. Bacağını her hareket ettirdiğinde yüzünü buruşturuyordu. O kadar koşmamalıydı. Koşmamalıydı, diye kendini düzeltti. Acı çekiyordu ve bu konuda kendini suçlu hissetmemek çok zordu. Akli tüm suçun Ephraim'de olduğunu biliyordu ama kalbi ona, eğer ... olmasaydı hiçbir arkadaşının hedef alınmayacağını hatırlatıp duruyordu. Ben.

Ama bu düşünceyi kendine sakladı. Bu doğru değildi. Altısı Alturas'tan Reno'ya götürülürken, kişisel araçları delil olarak alındığı için iki FBI minibüsüyle seyahat ederken kendine bunu yüzlerce kez söylemişti. Gideon ve Rafe bu durumdan son derece rahatsız olmuşlardı ama bu gerekliydi. Ephraim motorlarıyla oynamıştı. Bujileri çalmaktan başka bir şey yapmadığından emin olmalıydılar.

"Erin ameliyattan çıktı," dedi Rafe yorgun bir ifadeyle Molina'ya. Son dört saat içinde yirmi yaş yaşlanmış gibi görünüyordu. 'Zamanla tamamen iyileşecektir. Sasha'nın sadece dikişe ihtiyacı vardı - sadece bir sıyrıktı. O ve annem şu anda Erin'le birlikte. Taburcu olana kadar onunla kalacaklar ve sonra hep birlikte ailemin evine dönecekler.

"Bu iyi," dedi Molina. Gideon'a doğru baktı. "Ya sen? Sen de iyi misin?"

Gideon Mercy'ye ters ters bakıyordu - gerçekten de kurşunlar uçuşmayı bıraktığından beri ters ters bakmayı bırakmamıştı - ama şimdi iç çekerek patronuna döndü. "Fiziksel olarak evet. Eli Ephraim'in ilk kurşunlarından birini almıştı ama kalıcı bir hasar olmayacaktı ve bunun için Mercy minnettardı. Çürük kaburgaları şu anda ona daha fazla acı veriyor gibiydi. Neyse ki çelik yelek kurşunları durdurmuştu ama darbe önemsiz değildi. "Yakın zamanda boks yapamayacağım ama sanırım bu ödenecek küçük bir bedel.

Daisy'nin dudakları kıpırdadı. "Daha önce boks yapmadın, Gideon.

Ona gülümsedi, gerçek bir gülümsemeydi bu. "İşte bu yüzden ödenecek küçük bir bedel.

Molina başını salladı, belki de sevgiyle, diye düşündü Mercy.

"Yüzbaşı Holmes? Molina öne doğru eğilerek sıranın sonunda oturan André ve Farrah'a baktı. "Dr. Romero? Siz de iyi misiniz?

"İyi olacağım," dedi André, derin sesi yumuşak bir gümbürtüye dönüşmüştü. "Farrah sarsıldı ama ikimiz de iyi olacağız.

Farrah sadece başını sallayarak onayladı, dudakları birbirine sıkıca bastırılmıştı. Ama Mercy'nin elini cesaretlendirici bir şekilde sıktı ki Mercy'nin şu anda tam da ihtiyacı olan şey buydu.

"Bunu duyduğuma sevindim. Molina kollarını kavuşturdu. "Bana ne olduğunu anlat.

Molina'nın isteği üzerine özel bir bekleme odasına alınmışlardı, hastaneye tetikçinin hâlâ dışarıda olduğu ve davranışlarının öngörülemez olduğu bildirilmişti. Reno ofisinden bir federal ajan, onlar içeri alınır alınmaz bekleme odasının kapısının dışında yerini almıştı.

Mercy bunun Ephraim ve basını dışarıda tutmak için mi yoksa altısını içeride tutmak için mi olduğunu merak etti. Çünkü hoşbeş faslı bittiğine göre Molina sinirli görünüyordu.

Mercy boğazını temizledi. 'Bu benim sorumluluğum. Eden yorganının satın alındığı bir mağazayı kontrol etmek istedim.

Molina başını salladı. 'Ajan Hunter bana Gideon'un yorganlardan bahsettiğini söyledi. Sonra ne oldu?'

"Snowbush'a gittik ve mücevher kutusunu dükkânda bulduk. O da kanıt olarak alınmıştı ve Mercy bu kayıp karşısında neredeyse ağlayacaktı. "Eden'de üvey babam tarafından yapılmıştı. Yaptığı işi tanıdım. Dükkanda neler olduğunu anlatmaya devam etti.

Tezgâhın arkasındaki genç kadın DJ Belmont'u hatırlamıştı. "Ephraim'in bizi takip ettiğini bilmiyorduk.

Gideon, 'Dedektif Rhee'nin jant kapağının arkasına gizlenmiş bir takip cihazı buldum,' dedi. 'Olay yerini ele geçiren ajanlara verdim. Burton Erin'i takip ediyordu.

"Takip cihazını yerleştirme fırsatını ne zaman bulmuş olabilir? Molina sordu.

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi Rafe. 'Aracının tamamen başboş olduğu çok kısa bir zaman dilimi vardı ve o da dün gece hepimizin evime ilk geldiği ve Erin'in her odayı temizlediği zamandı. Bu da dokuz buçuk, belki de dokuz kırk beş civarıydı. Gideon ve Daisy çoktan gitmişti ve geri ya garajda ya da evdeydik. Ondan sonra ya kendi aracında oturuyordu ya da yedeği dışarıda nöbet tutuyordu. Bu sabah ayrıldığımızda hala oradaydı.

"Dedektif Schumacher gece nöbetine atandı," dedi Molina. 'Bu iş için onu ben seçtim. Güvenilir olduğunu biliyorum. En azından zaman dilimini belirledik. Ve hiçbiriniz sabaha kadar evden ayrılmadınız mı?'

"Sasha ve Erin koşuya çıktılar ama Mercy ve ben ayrılmadık.

Mercy, "Arkadaşım Farrah ve nişanlısı da biz ayrıldıktan bir saat kadar sonra oradaydılar," diye ekledi.

Molina'nın kaşları kalktı. "Biliyorum. Dr. Romero, nereye gittiğine dair ona bıraktığın e-postayı okuduktan sonra beni aradı.

Mercy Farrah'a baktı, Farrah da ona ters ters baktı. "Beni korkuttun," dedi Farrah, kırılgan tonu bakışlarıyla çelişiyordu. "Seni ispiyonladığım için özür dilemiyorum.

Mercy onun elini sıktı. "Seni korkuttuğum için özür dilerim.

Farrah burnunu çekti. "Bunu bir daha yapma. Ve teşekkür ,
Özel

Ajan Molina, bize yardım etmek için bu kadar çabuk davrandığınız için.

Molina başını sallayarak teşekkür etti. "Bana söyler söylemez Ajan Hunter'ı peşinizden gönderdim. Tom Hunter, yerel acil durum personeli Erin'le ilgilenirken açıklığa gelmişti. Hepsinden son derece mutsuz olmuştu.

Molina tekrar Gideon'a döndü. 'Ofisime yaptığınız bu arama sizi kurtaracak Ajan Reynolds. Sizi tepkilerden korumamı sağlayacak.

Sonuçlar. Kahretsin. "Ekibiniz olay yerinde bir şey buldu mu? Mercy tereddütle sordu, çünkü bu karmaşa gerçekten onun sorumluluğundaydı ve onu çok karışık duygular içinde bırakmıştı.

Erin, Sasha, André ve Gideon yaralandığı için çok üzgündü. Farrah terörize edildiği için üzgündü. Ama Snowbush'a kendisi gittiği için ve Eden'in önceki yerleşkesini bulduğu için üzgün değildi.

Ve hala kesinlikle yaptığı için üzgün değildi. Ephraim Burton için bir hedefti. Arkadaşlarına ve ailesine bir anlık korku yaşattı, evet. Ephraim'le yüzleşip onu Rafe tarafından vurulacak kadar uzun süre gafil avladığı için mi? Bunun için tek bir özür bile dilemedi.

Molina hızlıca, 'Olay yeri emniyete alındı,' dedi. 'Günün ilk ışıklarıyla birlikte mezarlığın etrafındaki araziye taraması için yer radarına sahip bir ekip ayarladık. Eğer Comstock ailesi orada gömülüyse ve Eileen'in kaçıışı yüzünden öldürülmüş olabileceklerini düşünüyorsanız, cesetlerini bulmamız gerekiyor.

"Ya Burton? Rafe sordu.

"Hâlâ kayıp," dedi Molina. "Sizin döndüğünüz yerden yaklaşık yarım mil ötede, ilçe yolunun dışında park edilmiş bir Cadillac bulduk. Duraksadı. "Sean MacGuire'a aitti.

Rafe'nin ağız açık kaldı. "Ailemin arkasında yaşıyor.

Bir ölüm daha olmasın, diye düşündü Mercy. Lütfen. "Onu Ephraim mi öldürdü?

'Hayır, ama prognozu iyi değil. Kızı yerel polise arabanın çalındığını çoktan bildirmişti. Babasını evinde bir sandalyeye bağlanmış ve ağız kapatılmış olarak bulmuştu. Şeker hastası olan babasının sürekli glikoz izleme sistemi vardı ve bu sistem şeker seviyelerini kızının telefonundaki bir uygulamaya aktarıyordu. Telefonu şeker seviyesinin düştüğünü haber verdiğinde hemen yanına gidip onu bulmuş. Bu sabah geç saatlerdeydi. Cadillac'ta GPS vardı ama devre dışı bırakılmıştı.

"Peki ya babamın Tahoe'su? Gideon sordu.

Molina, "Alturas'ın kuzeyinde bulundu." dedi. "Cipi ateşe vermiş.

Gideon, "Tabii ki öyle," diye mırıldandı. "Şimdi ne kullandığını biliyor muyuz?

'Bir çiftlik sahibinden çaldığı eski bir kamyonet. Şimdi onu arıyoruz. Molina durakladı, yüzlerini inceledi, ifadesi nazik ama sertti. "Çaresiz durumda. Vazgeçmeyecek.

"Biliyorum," dedi Mercy sessizce.

"Ve kendini kurbanlık keçi olarak sunarak hiçbir şeyi çözemeyeceksin," diye ekledi Molina, hala nazik bir şekilde.

Hem Gideon hem de Rafe konuşmaya başladılar ama Molina elini kaldırdı. 'Bunu neden yaptığınızı anlıyorum Bayan Callahan. Lütfen bunu bilin. Ama itiraf etmeliyim ki neden sizin peşinizde olduğunu anlamıyorum. Bir hafta içinde ikinci kez sizi kaçırmaya çalışıyor. Ya da öldürmeye. Bunca yıldan sonra neden senin peşine düşüyor? Seni bulmak için çok uğraştı. Seni avlamak için New Orleans'a kadar gitti. Bu ego olamaz, değil mi?'

'Elbette olabilir,' dedi Mercy. 'Ama sadece ego değil. Cennet'te her zaman politika vardı. Ne olup bittiğini anlamıyordum

ama ben sadece on iki yaşımdaydım. 'Ve istismar ediliyordum,' diye mırıldandı Daisy.

"O da var," diye kabul etti Mercy. 'Tek bildiğim DJ Belmont'un on üç yıl önce o gece beni öldürmeye başladığı ama yarıda kesildiği. Ve annem DJ'e Ephraim'in bizi öldürdüğü için onu öldüreceğini söylediğinde, DJ sadece güldü ve Ephraim'in bunu yapamayacağını söyledi.

Molina, 'Bunu Ajan Hunter'ın raporunda okudum,' dedi. "Sence bu ne anlama geliyor?

Mercy, Snowbush'tan Reno hastanesine gelirken bu konu üzerinde uzun uzun düşünmüştü. "Bence bu DJ ve Ephraim'in aralarında bir tür kan davası olduğu anlamına geliyor. Birbirlerine zarar verecek bilgileri saklıyorlardı. Ephraim'in kardeşiyle birlikte gerçekleştirdiği banka soygunu yüzünden orada saklandığı düşünülürse bu mantıklı. Soygun ve üç cinayet,' diye düzeltti. 'Kim bilir Pastor da saklanıyor muydu? Ya da DJ'in babası Waylon? Hepsi orijinal Kurucu İhtiyarlardı. Belki de hepsi saklanıyordu. Ve bunca yıldan sonra birbirlerinin işlerini bildiklerini sanıyorum.

Molina bunu düşündü. "Sence Ephraim bunca zamandır senin öldüğüne inanıyor muydu?

"Evet, biliyorum. Mercy Gideon'a baktı, artık ona ters ters bakmadığı için rahatlamıştı. "Gideon kaçtığında, DJ'in babası bir ceset getirdi ve bunun Gideon'a ait olduğunu iddia etti. Ceset o kadar hasar görmüştü ki ben teşhis edemedim ama annem teşhis etti. Yine de Gideon olmadığını biliyordu. Benim için de benzer bir şey yaptıklarını düşünüyorum. Korkuyu sürdürmek için kaçmanın sonuçlarını göstermek zorundaydılar. Kaçarsan ölürsün. Bu kadar basitti. Ephraim'in Gideon'un gerçekten ölmediğini ya da benim de ölmediğimi bilip bilmediğini bilmiyorum ama Eileen'i aktif olarak aradığını biliyoruz.

"Yani sence Ephraim gerçekten arasaydı seni bulur muydu? Molina sordu.

Biliyorum. Ben oradan ayrıldığımda Redding'deki silahlı saldırı hakkında bir polis raporu vardı, değil mi? Mercy sordu. 'Hunter dün gece bundan bahsetti. Gideon orada bulunduğunda da bir tane olmalıydı. Ephraim gerçekten isteseydi bizi bulabilirdi. Denediğini bile sanmıyorum, çünkü bizim öldüğümüze inanıyordu.

Molina, 'Soruma geri dönelim,' dedi. "Neden şimdi seni istiyor?

Mercy omuz silkti. 'Bilmiyorum ve gerçek de bu. CNN haberini bir şekilde görmüş olabilir, ama nasıl görmüş olabileceğini bilmiyorum. Eden'de televizyon yok. Yine de New Orleans'a biletini o gece aldığı düşünülürse zamanlama mantıklı.

Molina düşünceli bir şekilde başını salladı. "Doğru. Ephraim'in CNN haberinin yapıldığı gece Santa Rosa'da, Regina Jewel'in fuhuş çetesini yönettiği evde olduğunu tespit ettik. Regina için çalışmaya zorlanan reşit olmayan kızlardan biri o gece Ephraim'i gördüğünü söyledi. ona "hizmet" etmesi planlanmıştı, ancak Ephraim iptal edip binadan ayrıldığı için rahatlamıştı. Regina'nın çok sinirlendiğini, çünkü kızın programını iki günlüğüne bloke ettiğini söyledi.

Mercy gözlerini kapadı, hem o korkunç yerdeki kızlar özgür olduğu için rahatlamıştı hem de gerçek özgürlüğün çok fazla terapi gerektireceğini biliyordu. 'Şimdi güvendeler mi? Kızlar mı? Danışmanlık alacaklar mı?

'Evet,' dedi Molina nazikçe. 'Güvendeler ve fiziksel ve ruhsal sağlık hizmetleri alacaklar. Pekâlâ, sanırım şimdilik bu kadar yeter. Bu gece nerede kalacaksınız?'

Mercy diğerlerine baktı. 'Can we go back to

Sacramento mu? Kedilerimi beslemem lazım.'

André başını salladı, kolu Farrah'ın omuzlarına sıkıca sarılmıştı. "Ben de aynı fikirdeyim. Hepimizin biraz dinlenmeye ihtiyacı var. Bir otelde kalmaktansa güvenli bir evde kalmayı tercih ederim.

"Ama birlikte kalalım, tamam mı? Daisy endişeli bir ifadeyle kaşlarını çattı. "Gideon, biz Sasha'nın dairesinde kalabiliriz, Farrah ve André de üst katı tutabilirler.

Mercy başıyla onayladı. Bu yine Rafe'le birlikte küçük stüdyo dairede kalacağı anlamına geliyordu. Ve ona kızgın olsa bile, onunla birlikte olmak kulağa gerçekten çok iyi geliyordu.

Molina, "O zaman dışarıya nöbet tutması için birini koyacağım," dedi. 'Ephraim'i bulana kadar hiçbiriniz bana ya da nöbet tutan kişiye haber vermeden bir yere gitmeyin, tamam mı?

Gideon şakaklarını ovuşturdu. "Tamam.

"Ajan Hunter'ı bu gece size eşlik etmesi için görevlendirdim. Sizi Sacramento'ya geri götürecektir. Molina ayağa kalktı ve Gideon'un omzunu sıvazladı. "Onu bulacağız, Gideon.

Gülümsedi ama zoraki bir gülümsemeydi bu. "Biliyorum.

Mercy o kadar emin değildi. Ephraim nasıl saklanacağını biliyordu. Otuz yıldır bunu yapıyordu. "Ajan Molina, mücevher kutusunu bir noktada geri alabilecek miyim?

'Evet, Mercy. Bundan emin olacağım.'

Sacramento, Kaliforniya

17 Nisan Pazartesi, saat 2030.

"Jeffrey Bunker, eğer volta atmayı kesmezsen, kışını bir sandalyeye yapıştıracağım.

Jeff annesinin en sevdiği televizyon programını izlerken kanaviçe işlediği yere döndü. "Özür dilerim anne. Sadece biraz gerginim.

Ona gözlüklerinin üzerinden bir bakış attı. "Otur tatlım, bunu konuşabiliriz. Ya öyle yaparsın ya da

Koşu bandına çıkıp enerjini at, çünkü beni deli ediyorsun.'

Onun yanındaki kanepeye uzandı. "Keşke ne yapacağımı bilseydim.

"Ne hakkında?" diye sordu.

Ona göz kırptı. "Ne hakkında? Mercy Callahan'ın hayatını mahvetmek hakkında, işte bu. Bütün gün boyunca düşünebildiği tek şey bu olmuştu.

'Sanırım onun hayatını mahvetmek yerine daha da karmaşık hale getirdin,' dedi sessizce. 'Peşindeki o adam onun hayatını mahvediyor, tabii mahveden biri varsa. Yazınız kesinlikle onun ruh haline yardımcı olmadı, ama kötüler sıralamasında daha altlarda olduğunuzu söyleyebilirim.

Sertçe yutkundu, gözleri yanıyordu. Şimdiden çok ağlamıştı. Bir çocuk gibi. Aptal bir çocuk gibi. Ben aptal bir çocuğum. "Kötü adam olmak istemiyorum," diye fısıldadı. "Doğru olanı yapmak istiyorum.

Bir iplik kopardı ve çalışmasını ışığa kaldırarak inceledi. "O zaman doğru yap.

"Nasıl?

'Jeff, sen zeki bir genç adamsın. Zeki, hatta. Benden çok daha zeki olduğun kesin. Ama beyin her şey demek değildir. Bir insanı iyi yapan şeyin yarısı bile değildir.

Gözlerini kırptırdı, sonra sabırsızlıkla ıslak yüzünü sıvazladı. "Bir insanı iyi yapan nedir?

'Diğer insanlara yardım etmek. Dürüstlük. İyilik. Onunla yüzleşmek için döndü. "Neden o makaleyi yazmak istedin evlat?

"Kurbanları keşfetmek istedim. Ölü kadınları değil. Pek çok insan onlar hakkında konuşuyor. Birinin nasıl Bilmiyorum. İyileşmiş mi? Bir insan bu tür bir deneyimden sonra iyileşebilir mi?'

"Güzel soru. Neden Mercy Callahan'a odaklandınız?"

"Çünkü üçü arasında en sessiz olan oydu. Neredeyse bir hayalet gibiydi. Sanki hiç kaçırılmamış gibiydi. Diğer iki kadın medyaya konuştu. Daisy Dawson medyanın ta kendisi. Bir radyo programı ve her şeyi var.

"Daisy o radyo programında ne yapıyor?"

Ağzını açtı, sonra kapattı. Onunla ne yapıyordu? "Sabahları müzik çalıyor. Neşeli biri sanırım. Ama hayır kurumlarından ve yollardan da bahsediyor..." Gözlerini kapattı. "Toplumun diğer insanlara yardım edebileceği yollar. Sen benden çok daha akıllısın anne.

Annesi sessizce kıkırdadı. 'Bunu telefonuma söyle. Bunu zil sesim yapmak istiyorum.

Onunla birlikte güldü, uzun zamandır ilk kez kendini biraz olsun iyi hissediyordu. "Bazen Daisy'nin programını dinliyorum," dedi. "Poppy diye tanınıyor, biliyorsun.

Biliyorum. Aylardır onun sabah programını dinliyorum. Onu dün FBI ajanı erkek arkadaşının kafanı koparmasını engellemekle meşgulken tanıdım.

Şaşırmıştı. "Hiçbir şey söylemedin.

"İmza istemek için doğru zaman olduğunu düşünmedim," dedi kuru bir sesle. "Dedektif Sokolov'un kafanızı koparmasını engellemekle meşguldüm.

İç çekti. "Sanırım bunu hak ettim.

'Evet,' dedi 'p' harfini patlatarak. "Gerçekten yaptın. Ama hepsini değil. Sana öfkelenmelerini hak ettin. Dayak yemeyi hak etmedin. O polisin bunu neden yaptığını anlamama rağmen. Ama Daisy'ye dönelim. Platformunu iyilik için kullanıyor Jeffy. Evcil hayvan evlat edinme ve evsiz çocuklar için para toplama hakkında konuştuğunu duydum. Kendini savunma uzmanları getirdi ve hatta birkaç hafta önce

AA'dan sponsorunu getirdi ve bağımlılık ve ayık kalmak hakkında konuştular. Platformunu iyilik için kullanıyor.

"Benim bir platformum yok. Artık yok. Gabber'dan ayrıldım ama ayrılmasaydım bile . Patronu muhtemelen bir cinsel saldırı videosunu bilerek yayınladığı için suçlamalarla karşı karşıyaydı. Bu da haklıydı, adi herif.

Tüm kayıtlarımı sakladığım için çok mutluyum. Eğer tutmasaydı, o da tutuklanabilirdi.

Annesi yeni bir renk nakış ipi seçti ve iğnesini geçirdi. 'Son kontrol ettiğimde yazdığın hikaye yüz binden fazla tıklanmıştı. İnsanlar YouTube kanalını bile izliyor.

Gözlerinin yuvalarından fırlayabileceğini düşündü. "YouTube kanalımı biliyor musun?

Acı dolu bir nefes aldı. "Artık biliyorum. Patricia teyzeniz bana her şeyi açıkladı diyelim.

Ve muhtemelen bu süreçte annesini utandırdı. "Özür dilerim anne.

"Öyle olduğunu biliyorum. Boyundan büyük işlere kalkıştın, Jeffy. Ama şimdi kıydasın ve nehirde tekrar yüzmeyi deneme şansın var. Tuzakları ve riskleri biliyorsun. Farklı seçimler yapabilirsin. Ve eğer iyi seçimler yaparsan, Mercy Callahan seni asla affetmese bile en azından başka birine yardım edebilirsin.

Bakışları onunkilere kaydı. "Beni gerçekten rahatsız eden şeyin bu olduğunu biliyordun, değil mi?

Ona bilmiş bir gülümseme verdi. 'Dediğim gibi, senin kadar zeki değilim ama seni ben yetiştirdim. Mesajlarını kontrol ettiğini gördüm ve Sokolov'ların evini birden fazla kez aramaya başladığını biliyorum.

Jeff onun telefonunu aldı ve bir sesli not başlattı. 'Bu

Nisan'ın on yedisi ve Geri Bunker benden çok daha zeki. Telefonunu ona geri uzattı. "Zil sesin için.

Ağlamamaya çalışıyormuş gibi sertçe yutkundu. 'Aramayı yap Jeff. Bayan Sokolov'la konuş. Çok iyi birine benziyor. Ona Bayan Callahan'ın nasıl olduğunu sor. On beş dakikalık şöhretin sona ermeden ve çoraplarını yıkamayan sıradan bir üniversite öğrencisi olmaya geri dönmeden önce bu platformu en iyi şekilde nasıl kullanabileceğine dair fikirlerini sor.

On beş dakikalık şöhreti konusunda savunmaya geçmeye başladı ama içten içe onun haklı olduğunu biliyordu. Dramatik bir şekilde iç çekti. 'Bahse girerim Ronan Farrow'un hiç böyle günleri olmuyordur. Ronan Farrow'un kim olduğunu biliyorsun, değil mi?

Telefonuna dokundu ve ona e-kitap uygulamasını gösterdi. 'Her iki kitabını da okudum. Geçen yıl bana onun yaptığı gibi araştırmacı gazetecilik yapmak istediğini söylemiştin, bu yüzden onun çalışmalarına aşina oldum. Telefonunu cebine koydu. 'Eğer bir gün onunla tanışırsan, ona böyle günleri olup olmadığını sorabilirsin. Sonra da benim için imzasını alırsın.

Beni dinliyordu. Üstesinden geldi, Jeff eğildi ve yanağını gagaladı. "Seni seviyorum anne.

Gözleri parlıyordu. 'Ben de seni seviyorum oğlum. Şimdi aramayı yap.'

Uzun bir süre telefonuna baktı, sonra başını salladı. "Korkuyorum. Ya benden nefret ederse? Kimsenin benden nefret etmesini bırakın, benden hoşlanmamasını bile istemem.

"Bence Ronan Farrow'dan hoşlanmayan pek çok insan var," dedi hafifçe. "Muhtemelen suçlarını ortaya çıkardığı insanlar. Sonra ciddileşti ve ona, çocukken ceza öncesi bu beni senden daha çok incitiyor konuşmasını yaparken attığı bakışla baktı. 'Herkes senden hoşlanmayacak evlat. Ve iyi insanlar popülerlik yarışmalarını kazanmak için iyilik yapmazlar. Onlar

iyilik yapın çünkü yapılacak doğru şey budur.

Yüzünü buruşturdu. "Korktuğumda bile iyilik yaptığım için puan alıyor muyum?"

Gülümsedi. "Puanları bilmem ama sana turta yaparım.

"Elma mı?"

'Evet. servis etmek için dondurmam bile var. Şimdi ara.'

Jeff aradı. Ve telefon çaldığında nefesini tuttu. Son anda, annesinin de duyabilmesi için hoparlörü açtı. Bütün gece uyuyamamış, zihninde Mercy'nin başına gelmesine izin verdiği şey yüzünden kendine zarar verdiğine dair korkunç görüntüler canlanmıştı. İnsanlar bundan daha azı için kendilerini öldürüyorlar, diye düşündü, saçlarını yolmaya hazır olana kadar tekrar tekrar.

Evet, dramatikti ama Mercy iyi olmasaydı, annesine bu konuşmayı tekrarlayacak durumda olmayacaktı.

"Alo?" Bir kızdı. Sesi gençti. 'Sokolov Malikanesi. Size nasıl yardımcı olabilirim? Eğer tele-pazarlamacıysanız, hemen vazgeçin.'

Şaşkın bir kahkaha atarak öksürdü. "Merhaba. Ben Jeff Bunker. Bayan Sokolov ile konuşabilir miyim?"

"Şu anda burada değil. Mesajınızı alabilir miyim?"

'Tamam. Evet.' Düşüncelerini düzenledi.

'Mesaj bu mu? "Oh. Tamam. Evet" mi?' diye sordu kız, sesi mizahla doluydu.

Bu onu yeterince rahatlattı ve gerçek kelimeleri söyleyebildi. "Bayan Callahan'ı kontrol etmek için aramıştım. Benimle konuşmak istemeyeceğini biliyorum ama bütün gece endişelendim ve-" Sözünü kesti. "Saçmalıyorum.

'Sorun yok,' dedi kız nazikçe. 'Ve Mercy iyi. O videoyu kaldırtmanı takdir etti ve neden senin polisleri aramadığını Bayan hakkında anladı.

Romero'nun cesedini hemen. Gördüğün adam korkutucu. Bunu herkesten daha iyi biliyor.'

Yani orada bir tarih vardı. Bunu biliyordum! Tam soracaktı ki annesinin meydan okuyan bakışlarını yakaladı. "Teşekkür ederim," dedi onun yerine. 'İyi olduğuna sevindim. Annene aradığımı ve eğer arayabilirse lütfen beni geri aramasını söyler misin? Yazım birçok insanı kendi bloguma ve YouTube kanalına yönlendirdi.

"Biliyorum," dedi kız, etkilenmemiştir. 'Onlardan biri bendim. İyi yazma becerileriniz var Bay Bunker, ama zamanınızı bu dedikodu çöplüğünde harcıyorsunuz.

Bir kısmı süslendi. Ama büyük kısmı odaklanmaya devam etti. 'Teşekkür ederim ve bunun bir çöp olduğu konusunda haklısınız. Bu yüzden Bayan Sokolov'la konuşmak istedim. İnternette onun ve kocasının pek çok hayır işi yaptıklarını okudum. On beş dakikalık şöhretimi iyi bir şey yapmak için nasıl kullanabileceğim konusunda bana tavsiye verebileceklerini umuyordum.

Annesi ona gururlu bir gülümseme verdi.

"Oh," dedi kız usulca. 'Ona söyleyeceğim. Seni araması biraz zaman alacak, o yüzden endişelenme. Ailevi bir acil durum yaşadık ve annem şehir dışına çıkmak zorunda kaldı, ama bunu ona ileticeğim.

Acil durum hakkında soru sormak istedi ama annesinin kalkık kaşları onu görevinde tuttu. "Teşekkür ederim," dedi tekrar. 'Belki de acil bir durumla uğraşıyorsa onunla e-posta yoluyla iletişime geçmeliyim. Beni geri aramasına gerek yok. Bir e-postası var mı?'

"Ah, evet," dedi, sanki annesinin nabzının atıp atmadığını sormuş gibi.

"Ona iletibilmeniz için size e-posta adresimi verebilirim. "E-postanızı bulabiliyorum. Blogunuza girdim ve YouTube kanalı, hatırladın mı?'

Bunun üzerine gülümsedi. "Kiminle konuştuğumu sorabilir miyim?

"Zoya," dedi. 'Ben Sokolov'un en küçüğüyüm. Dinle, dün seni pencereyenden gördüm ve ağabeyimle Gideon'un karşısına çıkacak kadar cesur olduğunu düşündüm. Kızgın olduklarında korkunç olabiliyorlar ve sana çok kızgındılar. Ama şimdi değiller, yani aferin sana. Kendine dikkat et, tamam mı? Gördüğün adam ... şey, o gerçekten tehlikeli, ama sen bunu zaten biliyorsun.

Kadının ses tonundaki bir şey ensesindeki tüyleri diken diken etmişti. "Başka bir şey mi yaptı?

Zoya tereddüt etti, sonra içini çekti. "Evet. Size güvende olmanız ve gözlerinizi dört açmanızdan başka bir şey söyleyemem. O gözaltında değil. Henüz.

Tamam. Anladım. Tekrar teşekkür ederim. Sen de güvende kal. Telefonu kapattı ve annesinin gözleriyle karşılaştı. "İyi yaptım mı?

Annesi alnından öpmek için onu kendine çekti. ".
Şimdi bize akşam yemeği
hazırlayacağım. "Ve turta!
'Ve turta. Git kirli çoraplarını topla.'
Peki efendim.

Jeff kirli çoraplarını toplamak niyetiyle odasına gitti ama bakışları bilgisayarına takıldı ve birden ne yapması gerektiğini anladı. Önce Mercy Callahan hakkındaki makalesinde yer alan tüm yalanlar için bir tekzip yazması gerekiyordu. Ve sonra gerçekten iyi bir şey yapacaktı.

Şubat ayında kaçırılmasının ardından yaşananlara odaklanmak yerine, her türlü saldırıya maruz kalan mağdurlara yönelik medya zorbalığının etkisine odaklandı. Mercy'den ve zaten bir saldırıya maruz kaldıktan sonra kamuoyu önünde utandırılan tüm mağdurlardan özür diledi. Platformunu bu mağdurlara sunarak onlara hikayelerini anlatabilecekleri bir yer verdi.

YouTube kanalında kendi hikayelerini okumak isterlerse, onları yüklerdi. Eğer yazdıklarını okumasını isterlerse, bunu da yapardı. Onların hikayelerini

kimlikleri gizli tutacak ve kriz danışmanlarına sundukları hizmetleri duyurmaları için yer sağlayacaktır.

En azından bunu yapabilirdi. Yine de bunu doğru bir şekilde yapmak istiyordu. Hemen göndermek yerine, kızıyla konuştuğundan bir saatten kısa bir süre sonra kendisiyle iletişime geçen Irina Sokolov'dan gelen e-postayı açtı. Platformunun verimli kullanımı konusunda kendisiyle çalışmaktan mutluluk duyacağını söylemiş ve aynı şekilde olumlu yanıt veren Daisy Dawson'a da kopyalamıştı.

TÜMÜNÜ YANITLA'ya bastı, makaleyi ekledi ve ardından mesajını yazdı.

Sevgili Bayan Sokolov ve Bayan Dawson,
Sadece Bayan Callahan'a verdiğim duygusal zararı telafi etmeme değil, aynı zamanda bir insan olarak büyümeme de yardımcı olmayı teklif ettiğiniz için teşekkür ederim. O makalenin yazılmasına izin veren kişi olmak istemiyorum. Video benim bilgim dışında yüklenmiş olsa da, olası sonuçlarını düşünmeden kaynağımdan kabul ettim. Annemin de dediği gibi, boyumdan büyük işlere kalkıştım. Çıkış yolumu kazmaya başlamama yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim.

Mevcut platformumun kullanımı için bir teklif ekledim. Spot ışığına daha uzun süre sahip olamayacağım, bu yüzden onu sürdüğü sürece en iyi şekilde kullanabilecek olanlara vermek istiyorum. Bir göz atıp ne düşündüğünüzü söylerseniz minnettar olurum.

Saygılarımla,
Jeffrey Bunker

GÖNDER tuşuna bastı ve dizüstü bilgisayarını kapattı. Yeterli değildi, neredeyse yeterli bile değildi. Masasından uzaklaşarak, şifonyerinin üzerindeki aynaya bakmak için ayağa kalktı. Görünen yüz

yorgun olduğunu fark etti. Ama kararlıydı.

"Jeffy?" diye sordu annesi odasının açık kapısından. 'Seni yemeğe çağırıyordum ama sanırım beni duymadın. İyi misin?

"Henüz değil. Ona orantısız bir gülümseme fırlattı. "Ama aynada kendime , bu da bir başlangıç, değil mi?

Ona kararlı bir şekilde başını salladı. "Doğru. Seninle gurur duyuyorum.

Tanrı ruhunu şad etsin, baban da öyle olurdu.

Omuzları çöktü, sanki bir ağırlık yuvarlanmış gibiydi. Tüm ağırlığı değil, ama annesinin akşam yemeğini endişeli bir mideye oturmaktan yiyebileceğini düşünmesine yetecek kadar. "Teşekkürler anne.

Sacramento, Kaliforniya
17 Nisan Pazartesi, 11.30.

Rafe volta atmayı bırakıp Mercy'ye ters ters baktı. "Mercy, beni dinliyor musun?

İrkildi, çünkü öyle olmadığı belliydi. Daisy'nin eski evindeki kanepede oturuyordu, kedisi kucağında ve bir elinde bir fincan çay vardı. Diğer kedisi kanepenin arkasını kapmış, başının arkasına uzanmış, o dalgın dalgın kedisinin başını kaşırken mırıldanan bir vizon gibi boynuna dolanmıştı. Rafe'in ilan panosuna bakıyordu, bakışları odaklanmamıştı.

Şimdi ona gözlerini kırıştırdı, sonra sakın bir şekilde gülümsedi. "Hayır.

Ona kızmak istiyordu, gerçekten istiyordu ama onun yerine kendini gülerken buldu. Onun yanına oturdu ve yüzünü ona dönecek şekilde döndü. "En azından bu konuda dürüstsün.

Çayını yudumladı ve kucağındaki kediyi uzun uzun okşadı. Reno'dan döndüklerinde André iki kediyi ve tüm malzemelerini alt kattaki stüdyo daireye getirmişti. Mercy hemen kucaklayıp

ve kedinin yüksek sesle mırıldanması, onun kaygısını yönetmesine yardımcı olma konusunda hemfikir olduğunu gösteriyordu. İşe yarıyordu, çünkü kendi küçük sakın baloncuğunda oturuyor gibiydi.

'Cevabı zaten biliyorsun, Rafe. Bu soruyu neden sorduğunu bile anlamıyorum. Kaşlarını kaldırdı. "Seni bir saat önce susturdum.

Sabır için dua ederek bir nefes çekti. "Kahretsin, Mercy. Eğer beni dinlemezsen, bunu bir daha yapmayacağını nereden bileceğim?

"Biliyorum, biliyorum. Kendimi hedef haline getirmemeliydim. Ne düşünüyordum ki? Kendimi koruma içgüdüm yok mu? Vurulmuş olsaydım Gideon nasıl hayatta kalırdı?" Kuru bir şekilde gülümsedi. 'İlk üç yüz kez seni duydum, ta Reno'dan. Ondan sonrası aşırıya kaçmak gibi geldi.

Yine homurdandı. 'Beni güldürmeyi bırak. Sana kızmak istiyorum.'

Rafe'nin dizini okşamak için kediye sevmeyi bıraktı. "Devam et ve istediğin kadar kızgın ol.

"Şimdi de bana patronluk taslıyorsun.

Gülümsedi. "Evet. Sonra iç çekti. "Seni korkuttuğum için özür dilerim.

"Ama kurbanlık bir köstebek gibi ortaya çıktığın için üzgün değil misin?

Onu tam ortasında yakalamıştı ve öksürdü, nefesini toplarken fincanı bir kenara bıraktı. "Kurbanlık Whac-A-Mole?" diye mırıldandı.

"Evet. Ona ters ters baktı. "Kendini lanet olası bir hedef haline getirdin. O ayıldı ve o olabilir bkz. o altında lakaytlığı onu derinden etkilemişti. Evet, yaptım. Sen yaptın Benim için. Gideon da öyle. Erin de öyle.'

Onun ne demek istediğini biliyordu. Şubat ayında, hepsi

bir katil tarafından kaçırıldığında kendilerini tehlikeye atmışlardı. 'Biz polisiz. İşimizi yapıyorduk.'

Hayır, sen değildin. Erin olabilir. Sanırım herhangi bir prosedüre uyan tek kişi oydu. Sen şansını denedin. Ve Gideon ... hayatını benimkiyle takas edebilirdi. Ben hiçbir şey yapmazken hepinizin Ephraim tarafından öldürölmesini izleyebileceğimi mi sanıyorsunuz? Beni bu kadar mı küçük görüyorsun, Rafe?'

Rafe ağzını açtı, sonra buna verecek bir cevabı olmadığını fark edince tekrar kapattı.

Çay bardağını geri aldı, göz temasını hiç kesmedi, ne demek istediğini anladığını biliyordu.

Ellerini yüzüne sürüp orada bıraktı. Küçük bir çocuk gibi onların arkasına saklandı. Savunmasızlık eğlenceli değildi.

"Beni korkuttun," diye mırıldandı. "Seni kaybedeceğimi sandım. Ellerinden birini yüzünden çekerek parmaklarını birbirine geçirdi. "Anlıyorum. Ama Rafe, bugün ona karşı koydum. Aslında karşı . Diz çöktüm. Ama gözlerinin içine baktım ve

Geri adım atmadım. Bunu benden alma. Lütfen. Kalbi hemen yumuşadı. '. Yapmayacağım. En azından Yapmamaya çalışacağım.'

Gülümsemesi gözlerini aydınlattı. "Ben zombi olmadım.

Adam kıkırdadı, hem kadının sözlerine hem de bu sözlerden duyduğu hazzı. "Bunu fark ettim. Farkı yaratan neydi?"

"Ben de bunu düşünüyordum. Havaalanında onu beklemiyordum. Ephraim, biliyorsun.'

"Biliyorum. Rafe, Mercy'yi bir kez daha almaya çalışan adama duyduğu öfkeyi bastırmak zorundaydı. Elinden gelse Burton'ı ikiye ayırırdı. "Ama onu bugün bekliyordun?"

"Evet, sayılır. Yani, sanki bir ağacın arkasından fırlamasını bekliyormuşum gibi etrafa baktığımı kendiniz söylediniz.

"Ve sonra yaptı," dedi Rafe hayıflanarak.

Omuz silkti. 'Bizi takip ettiğini bilmek ürkütücü.

Snowbush'taki mağaza sahibinin biz ayrılır ayrılmaz telefona sarıldığını bilmek ürkütücü. Hepsi ürkütücü ama korkmaktan çok yoruldum. Bugün korkmadım.' Yüzünü buruşturdu. "Tamam, çok korkmuştum ama kendimi tuttum. Duraksadı, sonra ona sol bileğinin iç kısmındaki çizikleri gösterdi. "Bazen küçük bir acı sarsıntısı panik atağı rayından çıkarmaya yeter.

Elini çevirdi ve derin oyukları dehşetle inceledi. "Bunu kendine sen mi yaptın?

Evet. Ben kendimi sakatlamam, Rafe. Bunu hiç yapmadım. Ama bir süre önce küçük bir şeyle dikkatimi dağıtabileceğimi fark ettim. Bir süre çıtçıtı bir bileklik taktım. Sigara içenlerin ya da küfredenlerin bırakmaya çalışırken kullandıkları şeylerden biri. Farrah bunu bana birkaç yıl önce sigarayı bırakmaya çalışırken vermişti ve bir gün kampüste bir adam benim alanıma girdi. Haftalardır bana çıkma teklif ediyordu ve ben de kibarca reddediyordum. Sonra bir gün sormaktan bıktı sanırım. Çok korkmuştum ve sanırım çoktan kendimden geçmiştim.

Rafe'in çenesi acıyordu, o kadar sert sıkıyordu ki. "Ya sonra?

"Sonra bileziği gördü ve sanırım onu koparmanın komik olduğunu düşündü. Bu beni zombi bölgesinden çıkardı ve taşaklarına diz çöktüm.

Rafe şaşkın bir kahkaha attı. "Aferin sana.

Ona gülümsedi. 'Sizin gibi ateş etmeyi bilmiyorum ama tamamen çaresiz de değilim. Bir kutu biber gazı kullanıyorum. Bir de şok tabancam var ama onu New Orleans'ta bıraktım.

Silahlanmak zorunda kalması onu da kızdırmıştı ama bu Burton'dan ziyade hayatın bir gerçeğiydi. "Panik atakları raydan çıkarmanın bir yolunu bulmana sevindim ama canını yakmasından nefret ediyorum.

'Bana göre bu adil bir . Sanırım o ana ihtiyacım var.

Düşün. Ve sen bugün bana bunu verdin.

Yanaklarının ısındığını hissetti ama utançtan değil. Zevkten ve belki biraz da gururdan. "Öyle mi?

"Sen yaptın. Karanlık bir hiçlik gibi içine düştüğümü hissedebiliyordum ama sen oradaydın, sıcaktın, benimle konuşuyordun ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylüyordun. Beni terk etmeyeceğini. Bu bana kendimi serbest düşüşten kurtarmak için ihtiyacım olan o küçük düşünce penceresini verdi. Bu yüzden teşekkür ederim.'

Bileğini dudaklarına götürdü ve iyileşmekte olan çiziklerin üzerine bir öpücük kondurdu. "Bir şey değil. Peki şimdi ne yapacağız?"

Tekrar sırttı, gamzesi ortaya çıktı. "Davayla birlikte mi?

Gözlerini devirdi. "Evet, çantayla birlikte. Ama bakışlarının arkasındaki yatağa kaymasını engellemek için elinden gelen tek şey .

boyalı ekran.

"Boo," dedi, sonra omuzlarını dikleştirdi, sanki kendini hazırlıyor gibiydi - ama ne için olduğundan emin değildi. Ta ki, "Santa Rosa'ya, annesinin kaldığı huzurevine gitmek istiyorum," diyene kadar.

Rafe bir an için sadece bakakaldı. "Ne yapmak istiyorsun?

Kendini tekrarlamadı, sadece çayını yudumladı, bakışları hala onun yüzüne kilitlenmişti.

İçini çekti. Onunla tartışmasını bekliyordu, bunu yüz ifadesinden anlayabiliyordu. "Neden?

'Buna kapanış da diyebilirsiniz. Ephraim Burton'ı doğuran kadınla tanışmak istiyorum, ona Harry Franklin adını vermiş olsa bile. Ayrıca, onu son zamanlarda görüp görmediğini ve nerede saklandığını bilip bilmediğini öğrenmek istiyorum.

"FBI'ın bunu ondan öğrenmeye çalıştığını düşünmüyor musunuz?" "Belki. Ama belli ki başarılı olamadılar, yoksa onu bulduk.'

"Tabii bilmiyorsa.

"Olmayabilir de. Yine de onunla konuşmak isterim. Ne de olsa ben onun geliniyim.

Bu sefer öfkesini tutamadı. "Hayır, değilsin," diye hırladı. 'O canavarla asla evlenmedin. Ne Kaliforniya eyaletinin, ne Tanrı'nın, ne de zerre kadar namusu olan herhangi birinin gözünde. Bir kere evlilik cüzdanı yoktu. Ruhsat yoksa evlilik de yok. Ve o zaten iki eşliydi. Evlilik yok.'

"Biliyorum," dedi kadın sakince ve adam öfkesinin boşaldığını hissedebiliyordu. "Ama bahse girerim o bilmiyordur.

Rafe'nin bunu sindirmek için bir dakikaya ihtiyacı vardı. "Ne öneriyorsun?

'Oğluyla benim düğün fotoğrafımız var. Onun iyiliği için çok endişeleniyorum. Onu çok uzun zamandır görmedim ve nereye gideceğini bilmediğim için endişeliyim. Kirpiklerini kırptırdı. "Çok endişeliyim, Rafe.

Başını salladı, nereden başlayacağından bile emin değildi. "Onunla konuşmaya çalıştım ve bana cehenneme gitmemi söyledi. Asla işe yaramayacak. Seninle konuşmayacak.

'O zaman hayatımda sadece bir günü boşa harcamışım. Sizi temin ederim ki Ephraim Burton için gerçekten endişelenerek çok daha fazlasını boşa harcadım. Yüzündeki maskeyi indirdi ve onun bu endişeyi görmesine izin verdi. "Gideon'u vurdu. Neyse ki çelik yelek giyyordu. Ephraim Erin'i vurdu. Sasha'yı vurdu. André'yi bıçakladı ve Farrah'a silah doğrulttu. Hepinizi öldürebilirdi. Bununla yaşayamam. Benimle gelmek istemiyorsan, bunu kabul edebilirim. Ama ben gideceğim. Ve bunu Ajan Hunter'a söyleyeceğim. Ajan Molina'ya da. Beni tutuklamak ya da koruma altına almak dışında, kayıinvalidemi ziyaret etmek için huzurevine girmemi engelleyemezler.

Korkunç derecede ciddiydi. "Seni bundan vazgeçiremem, değil mi?" diye sordu bıkkınlıkla.

"Hayır.

'O zaman ben de seninle geleyim. Birkaç telefon görüşmesi yapmama izin ver.

Bir kez başını salladı. "Teşekkür ederim. Sonra belki uyuyabiliriz. Gerçekten çok yorgunum.

Şimdi görebiliyordu, kadının dinginlik olarak maskelediği derin yorgunluğu. "Uyku kulağa harika geliyor.

Eden, Kaliforniya

17 Nisan Pazartesi, 11.55.

"Baba, üşüyorum.

Amos kollarını Abigail'e doladı, keşke bir battaniye daha getirseydim diye düşündü. Bahar olmasına rağmen dağdaki günler yeterince soğuktu ama geceler . . .

Hava sıcaklığı sıfırın altına düşmüştü ve küçük kızı, üzerine sardığı üç battaniyeye rağmen tir tir titriyordu. Bir ateş yakabilmeyi diliyordu ama bu imkânsızdı. Tek yapabileceği vücut ısısının yeterli olacağını ummaktı.

Biliyorum bebeğim. Artık çok uzun sürmez. Ama çok ama çok sessiz olmalısın, tamam mı?'

Sözsüzce başını salladı, küçük yüzünde kocaman gözleri vardı. Ama başka bir şey söylemedi, itaatkâr ve hareketsizdi. Belki de hayatında ilk kez. Ona bir maceraya çıkacaklarını ve çok ama çok sessiz olması gerektiğini söylemişti. Bir fare gibi. Ona bunun tehlikeli olacağını ama güvende olmasını sağlayacağını söylemişti. Ama ona sorgusuz sualsiz itaat etmesi gerektiğini de.

Başını salladı, gözleri yedi yaşındaki bir kız için fazla yaşlıydı. "Geri dönecek miyiz baba?" diye sormuştu.

Ona bilmediğini söylemişti. Ki bu yeterince doğrudu. Cevabın hayır olması için dua etti, ama ...

Tekrar başını salladı ve onu getirip getiremeyeceğini sordu.

doldurulmuş ayı. Onu, bir somun ekmek, biraz peynir, bir kavanoz reçel ve bir matara suyla birlikte çantasına koyarken izlediğinden emin olmuştu. Ayrıca Eden'e gelirken yanında getirdiği, içinde uzun süredir kullanılmayan kimliği ve içinde yirmi dolarlık banknotlar halinde iki yüz dolar bulunan cüzdanını da çantasına koymuştu. Tüm kişisel birikimlerini ve mirasını Pastor'a vermişti ama zarftaki para büyükbabasından gelmişti ve ona 'ne olur ne olmaz' diye saklamasını söylemişti. Yaşlı adam buna deli parası demişti.

Amos aniden o kadar çok özledi ki nefesi kesildi. Adam 1989 yılında seksenli yaşlarındaydı ve kanserden ölüyordu. Cennet'te Pastor'a katılmak istemişti ama yolculuğa çıkamayacak kadar hastaydı. Amos sonuna kadar onunla kalmış ve onu gömdükten sonra büyükbabasının ona bıraktığı evi satarak gelirini Eden'e devretmiş ve yolculuğu tek başına yapmıştı.

Ben bir aptaldım. Tam bir aptal. Ama o bunu düzeltiyordu. Değişiyordu. umuyordu.

Abigail tüm toparlanması boyunca onu izledi, gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyordu. Küçük oturma odalarından yatak odasına koşup, ona sadece bir kez gösterdiği Polaroid fotoğraflarla geri döndüğünde neredeyse bitirmişti.

Kızının onları hatırladığının farkında bile değildi. "Baba," demişti. "Mercy ve Gideon'u unutamazsın. Polaroidleri babasının eline tutuşturdu ve baba neredeyse yıkılıp ağlayacaktı. Onlar birer hazineydi ve onları geride bırakamazdı. Onları büyükbabasının cep saatiyle birlikte küçük şifonyerinin üzerine koymuş, gömleğinin cebinde, kalbine yakın bir yerde taşımaya niyetlenmişti.

Eden'ın ilk sakinlerinden biri yanlarında bir Polaroid fotoğraf makinesi getirmiş ve özel bir gardırop karşılığında Gideon, Mercy ve Rhoda'nın fotoğraflarını çekmişti. Amos bunu en tatmin edici işlemlerinden biri olarak görüyordu.

Sonunda üyenin fotoğraf makinesinin pilleri ve filmi bitmiş ve taşınmalarından birinin ardından geride kalmıştı. İlk ailesinin polaroidleri solmuştu ama Mercy'nin yeni yürümeye başlayan tatlı yüzünü, Gideon'un her zamanki ciddi ifadesini ve Rhoda'nın akkor halindeki gülümsemesini hâlâ görebiliyordu.

Bunlar onun en değerli eşyaları arasındaydı. Onları asla geride bırakmazdı. Ama Abigail onları hatırlamıştı. Çok . Lütfen Tanrım, küçük kızımı çıkarmama yardım et.

Bu işe yaramalıydı. Yakalanırlarsa, Ephraim onu da Comstock'ları öldürdüğü gibi öldürecekti, bundan emindi. Ve Abigail başka bir aileye verilecekti. Bunu düşünmeye bile dayanamıyordu.

Ama DJ yakında kamyonetiyle oradan geçmezse, Abigail'i kapıdan evlerine kadar taşıması ve gölgelerin arasında kimsenin onları görmemesini umması gerekecekti. Amos daha önce kliniğe gidip ikna edici bir şekilde öksürerek Rahibe Coleen'in öksürük soğuk algınlığı için özel olarak hazırladığı bitki çayından biraz vermesini sağlayarak onlara biraz zaman kazandırmıştı. Abigail için de biraz çay almış, onun da acınacak halde öksürdüğünü iddia etmişti. Elbette Abigail öksürmüyordu ama şifacının yarına kadar farklı bir şey bilecek birine bundan bahsetmesi pek olası değildi.

O zamana kadar özgürlüğe doğru yola çıkmış olurlardı ya da eve dönmüş olurlardı ve Abigail gerçekten öksürürdü, çünkü onu bütün gece soğukta tutmuştu.

Rahibe Coleen ona biraz dinlenmesini ve ertesi gün izin almasını söylemişti. Atölyesine gittiğini görürse, onu evine kendisinin götürceğini söylemişti.

Tam da duymak istediği şeydi. Artık işe gitmezse kimse iki kere düşünmeyecekti. Kimse saatlerce onları kontrol etmeye gelmeyecek, onlara çok çok uzaklara gitmeleri için zaman tanıyacaktı.

Medeniyete yürüyerek ulaşamayacağını biliyordu. Abigail ile değil. Yolu bilmiyordu ve ne kadar yürümesi gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu sırtında taşısa bile, kayıp oldukları anlaşılmadan önce bir kasabaya ulaşmaları pek olası değildi.

Eğer bu olursa, her şey biter.

DJ'in kamyonunun gelmesini beklemesi gerekiyordu ve sonra yolculuklarına ciddi bir şekilde başlayacaklardı.

Eski Ford'un çuf çuf sesini duyunca rahat bir nefes aldı. DJ, Waylon öldüğünde onun kamyonetine el koymuştu - kamyonetine, işine, Kurucu İhtiyarlar Kurulu'ndaki yerine ve diğer her şeye.

Amos bunun orijinal kamyon olup olmadığından ya da DJ'in devamlılık yanılmasını sürdürmek için bilerek birbirinin aynısı yedekler alıp almadığından emin değildi. Konfor ve sabitlik. Ama bu kamyonetin Waylon'ın aracının hangi versiyonu olduğunun bir önemi yoktu. Bu, basitçe, onun ve Abigail'in tek çıkış yoluydu.

Amos Abigail'i kendine doğru çekti ve kulağına fısıldadı. 'Sessiz ol. Lütfen. Abigail onun göğsüne doğru başını salladı ve Amos planının gerçekleşmesi için dua etti.

DJ'in kamyoneti yavaşlayarak durdu. Motoru çalışır halde bırakan DJ dışarı fırladı ve yolu kapatan ağaca tekme attı. Amos'un kestiği ağaç bu engeli yaratmıştı.

Çok yakından kontrol etme, diye dua etti. Aksi takdirde DJ ağacın kesildiğini ve işin görecekti. Ancak DJ kesilen uca bakmadı, onu kollarından tutarak yoldan sürüklemekle meşguldü.

Şimdi. Şimdi. Şimdi. Şimdi. Şimdi. Abigail'i kollarının arasına alarak hızla bagaj kapağının üzerine kaldırdı. Sonra Amos, DJ'in homurtularının ve küfürlerinin çıkardığı küçük sesleri örtmesini umarak hafifçe inmeye özen göstererek kendini aşağı salladı.

DJ devrilen ağaçla boğuşmaya devam etti ve Amos bu zamanı Abigail'e sardığı battaniyelerden birini alıp ikisini de tepeden tırnağa örtmek için kullandı. Sahip oldukları en koyu battaniyeyi seçmişti ve DJ'in kamyoneti siyahtı. Lütfen uyum izin ver. Lütfen Tanrım, beni duy. Bu kızı kurtarmama yardım et.

DJ küfretmeyi bıraktı ve Amos nefesini tuttu. Bu en çok korktuğu andı. Hiçbir şey için buraya geri gelmesine izin verme. Kontrol etmesine izin verme.

Kamyon hareket edene kadar Amos tekrar nefes almaya başlamadı. Abigail daha yakına sokuldu, küçük eli göğsünü okşadı, tam kalbinin üzerine. Yine de sessiz kaldı, tıpkı onun istediği gibi.

Nereye gidecekleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Oraya vardığında ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Otuz yıl sonra iki yüz doların ne kadar edeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Tek bildiği Abigail'ini güvenli bir yere götürmesi gerektiği idi. Sıcak bir yere. Sonra Mercy'yi bulacak ve ondan af dileyecekti. Umarım onu iyi hatırlar.

Yirmi bir

Snowbush, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 345.

Amos'un ne kadar zamandır araba kullandıklarına dair hiçbir fikri yoktu. Abigail'i sıcak tutmak için elinden geleni yapıyordu. Ve kusmamak için, çünkü gittikleri yol engebeli ve virajlarla doluydu.

Eden'a katıldığından beri ilk kez hareket halindeki bir aracın arkasına binmiyordu. Topluluğu her taşıdıklarında, bu kamyonu en ağır ekipmanla doldurmuşlar, sonra da arkasına bir römork bağlamışlardı. Güzel bir römork değildi. Sığabildikleri kadar insan alabilen çıplak, faydacı bir römorktu. Waylon ve daha sonra DJ, her taşınma için kamyon ve treyler ödünç almayı ya da kiralamayı başarmıştı. Sadece Kurucu Büyükler ve en yaşlı üyelerin araba kullanmasına ya da arabaya binmesine izin veriliyordu. Amos'un da aralarında bulunduğu diğerleri genellikle karavanın zemininde otururdu. Bazıları ev dedikleri yerden ayrıldıkları için üzgünken, diğerleri nereye varacaklarını görmek için heyecanlıydı.

Bir noktada, en yüksek üyeliğe ulaştıklarında yedi kamyon ve römorkla taşınacaktı. Bu sefer Amos şoför olarak görevlendirilmişti. Yine de pek bir şey görmemişti. Ağaçlar, daha fazla ağaç ve karanlığın içinde kaybolan dolambaçlı küçük bir yol.

Çünkü hep gece taşınırlardı. Korku her seferinde ortak duyguydu, çünkü onlara FBI onları aradığı için taşındıkları söylenmişti. Tıpkı Koresh ve Branch Davidian'ları aradıkları gibi.

Üyelerinin çoğu Waco, Teksas'taki dehşetten sonra katılmış ve hükümetin zulmüne dair hikayeler getirmişti. Bazıları gazete kupürleri ve grenli fotoğraflar getirmişti. Görüntüler dehşet vericiydi.

Amos şimdi bunların da sahte olup olmadığını merak ediyordu. Gerçek ya da sahte olsunlar, amaçlarına hizmet etmişler, yerleşkedekilerin hükümet kontrolünden ve dini özgürlük haklarının kaybedilmesinden duydukları korkuyu artırmışlardı.

Şimdi, onların savaşmadan haklarından vazgeçtiklerini fark etti.

Artık yok.

Abigail'e biraz daha sıkı sarıldı, yolculuğu bu kadar iyi atlattığı için rahatlamıştı. Korku göstermemişti ve aslında, göğsüne yaptığı küçük vuruşlar yavaşlayıp uykuya dalana kadar yolculuğun büyük bölümünde onu rahatlatmıştı. Kız sıcacıktı, nefes alış veriş i düzgündü ve birkaç dakikalığına kendini uykuya bıraktı.

Ta ki kamyonun yavaşladığını hissedene kadar. Kaskatı kesildi, dinledi ama motorun gürültüsünden başka bir şey duymadı. Sertçe yutkundu, kalbinin çarpıntısının Abigail'i uyandırmamasını umuyordu. Neyse ki uykusu çok ağırdı. Kendini sakın tutmaktan başka bir nedeni olmadığı için gittikleri yöne odaklandı. Ya da en azından aktif olarak hiperventilasyon yapmamaya, çünkü Amos bir daha asla sakın olabileceğini düşünmüyordu.

Sonra kamyon durdu ve her şey sessizleşti. Kuşlar yoktu, çünkü hâlâ geceydi. Ve burası daha karanlıktı, ay artık görünmüyordu. Hâlâ üzerlerini örten battaniyedeki ince lekelerden bu kadarını görebiliyordu. Hava bulutlu muydu yoksa kalın bir yaprak örtüsünün altında mıydı, bilemiyordu.

Sürücü kapısı açıldığında kamyon hafifçe sarsıldı ama kapanmadı.

Amos'un kalbi o kadar sert atıyordu ki canı yanıyordu. Tanrım, lütfen buraya dönüp bakmasına izin verme. Bizi görmesine izin verme.

Ama hiç ses duymadı, sadece ayak sesleri kaybolurken yaprakların hafif çıtırtısını duydu. Amos nefesini tutarak battaniyenin altından bakma riskini göze aldı. Yukarıda bir şey yoktu. Ona bakan bir DJ yoktu.

Ve sonra kırılan camların çınlamasını duydu. Kamyondan gelmiyordu. Daha uzaktaydı.

Kalkmalı mıyım? Abigail'i alıp kaçmalı mıyım? Yoksa bu bir tuzak ve DJ bizi mi bekliyor? Silahlı mı? Son soru büyük ihtimalle evetti. Kamyonun kabininde bir silah rafı vardı ve Amos, DJ'in haftalık erzak seferlerine çıkmadan önce oraya bir tüfek koyduğunu her zaman görmüştü.

Ama DJ şu anda kamyonda değildi. Amos o tüfeği alabilirse .
..

Ama . . . ama . . . Kararsızlık ve korku onu olduğu yerde dondurmuş, küçük kıızıyla birlikte battaniyenin altına sokulmuştu.

Sonra bir kapının açılıp kapandığını duydu - bir arabanın değil, bir evin kapısı gibi - ardından sessiz bir küfür geldi. DJ. Geri geliyordu.

Hayır, , hayır. Şansım varken kaçmalıyım.

Ama kamyonun kapısı açılmadı. Onun yerine başka bir motor çalıştı, daha küçük bir ses. Kamyon değil. Araba mıydı?

Araba geldikleri yönün tersine doğru uzaklaştı. Amos hiçbir şey duymayana kadar motorun sesi giderek azaldı.

Şimdi. Git şimdi.

Dikkatlice Abigail'in elinden kurtuldu, küçük bedenini kamyonun kasasına yerleştirdi, üzerinin örtüldüğünden emin oldu, sonra bagaj kapağına doğru süründü ve vücudunu kamyona mümkün olduğunca yakın tutarak üzerine yuvarlandı.

Etrafına çılgınca baktı, ama küçük bir ağaçtan başka bir şey göremedi.

Evin içi tamamen karanlık.

DJ gitmişti.

Amos daha fazla sorgulamadı. Hâlâ çömelmiş vaziyette, hafif aralık duran sürücü kapısına koştu ve anahtarın hâlâ kontakta olduğunu görünce rahatlayarak dizlerinin bağı çözüldü. İki saniye sonra direksiyonun başına geçmiş ve anahtarı çevirmişti. Motor kükreyerek çalıştı ve hızlı bir U dönüşü yaptı.

Vardıklarında sola, sonra sağa ve kamyon yavaşladığında tekrar sağa dönmüşlerdi, bu yüzden Amos sola ve tekrar sola döndü.

Ve bir hıçkırıkla ürperdi, çünkü orada, parlayan bir fener gibi, bir otoyol vardı. Hangi yöne gideceğini bilmiyordu ama DJ sola dönmüştü, bu yüzden Amos sağa gitti. Sonra gaza bastı ve bir kasabaya gelene kadar gecenin karanlığında yolda uçtu.

Snowbush, Nüfus 162, yazıyordu tabelada. Kasaba
Karanlık. Hiçbir yerde tek bir ışık yanmıyordu.

Şerif departmanı da yoktu. Bir lokanta, bir bakkal, bir nalbur, bir benzin istasyonu ve bir postane gördü. Hırdavatçının arkasına yanaştı ve hemen arka tarafa geçerek en değerli eşyasını aldı. Hâlâ uyumakta olan Abigail'i yavaşça bank koltuğuna yerleştirdikten sonra kamyonetin kasasından sırt çantasını aldı ve döşeme tahtasının üzerine, ayaklarının yanına koydu. Arkasından bir bakış, Amos'un DJ'in onları aldığı arabayla kovalaması halinde kullanmaktan çekinmeyeceği bir tüfek olduğunu kanıtladı.

DJ'in o arabayı neden aldığı kesinlikle anlamsızdı ama Amos şu anda bunu düşünemezdi. Beyni yarışıyordu, tek bir düşünce çarpıyordu: Gitmek. Gitmek. Git. Git.

Direksiyona geçti, ısıtıcıyı çalıştırdı ve güneye doğru giden otoyola çıktı.

Geldikleri yerden uzağa.

Cennetten uzakta.

Doğru . . . ?

Hiçbir fikri yoktu. Ama her şey geride bıraktıklarından daha iyi olmalıydı.

Sacramento, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 5.50.

Jeff başını yastığından kaldırdı. Telefonu çalıyordu. Telefonu nasıl çalabilirdi ki? Lanet olası tele-pazarlamacılar. Sessizliğe itmek için el yordamıyla aradı.

Ekrana gözlerini kırptırırken parmağı son anda başka yöne kaydı. Yerel bir numaraydı. Pişman olacağını bile bile cevap verdi. "Alo?"

Jeff. Bu Daisy Dawson.'

"Çok neşelisin," diye mırıldandı ve kız gülerek onu biraz daha uyandırdı.

"Sabahın altısında neşeli olmak benim işim. Sabah radyosu, unuttun mu?"

Aklı başına geldi ve dimdik oturdu. "Bir sorun mu var?"

'Hayır, hayır. Sakin ol. E-postanı okudum.'

"Ah, doğru. Şimdi aklına gelmeye başlamıştı. "Henüz göndermedim. Onay gelene kadar da yayınlamazdım.

"Bunu size veremem, zaten yazıldığı gibi değil.

Adamın kalbi sıkıştı ama sonra kadın devam etti. 'Mercy'nin bunu onaylaması gerekiyor. Ona ilettim ama henüz gördüğünden şüpheliyim. Ancak, teklifinizi Mercy'den bahsetmeden yerel tecavüz kriz merkezlerinden birinin koordinatörüne sunmanızı istiyorum. Bence mağdurlara bir platform vermek olumlu bir şey olabilir. Koordinatörün bu sabah programında bir röportaj yapması planlanmıştı, o yüzden stüdyoda olacak. Biliyorum sana söylendi

ama Ajan Molina'yı bilgilendirdim ve o da bizimle. Ajan Reynolds seni alabilir. Annen de. Seni güvende tutacaktır.'

"Vay canına." Artık tamamen uyanmıştı, adrenalini pompalanıyordu. Mountain Dew'dan daha iyiydi. 'Evet. Yapacağım. Annemi uyandırmam gerek. Ne zaman hazır olmamızı istersin?'

'Kriz merkezi koordinatörü dokuzdan ona kadar burada olacak ama bir buçuk dakika içinde yayında olmam gerekiyor, o yüzden şimdi arıyorum. Sekiz buçukta hazır olmaya ne dersin?'

"Evet. Evet, lütfen. Elinin topuğunu çarpan kalbine bastırdı. "Teşekkür ederim.

'Bir yere gideceğine söz veremem ama gerçekten iyi bir şeyler yapmak istiyorsanız o harika bir kaynak. Gitmem gerek. Yakında görüşürüz,' dedi ve aramayı sonlandırdı.

Bu gerçekten olmuş muydu? Rüya görmüyordu, değil mi? Kolunu sertçe çimdikledi. "Ow. Evet, uyanıktı. Sonra arama kaydını kontrol etti ve evet, arama gerçekleşmişti.

"Jeffy?" diye seslendi annesi kapısından. 'İyi misin? Konuştuğunuzu duydum.'

Yataktan fırladı ve kapısını açtı, enerji doluydu, ama iyi türden. "Uyandırdım mı seni?

Ev ceketini giymiş ve endişeli bir şekilde kaşlarını çatmıştı. 'Hayır. Uyuyamadım. Neler oluyor burada?'

Heyecanı dibe vurdu. Tanrım, çok yorgun görünüyordu. "Neden uyuyamadın?

"Hâlâ dışarıda olan o adam için endişeleniyorum. Telefonunu uzattı. 'Sokolov'ların ailesinin acil durumunun ne olduğunu öğrendim. Oregon-Nevada sınırı yakınlarında bir silahlı saldırı olmuş. Dedektif Rhee hastaneye kaldırılmış. Ajan Reynolds ve New Orleans'tan gelen polis memuru Yüzbaşı Holmes gibi Sasha Sokolov da yaralandı. Bir şey yazmıyor.

"Tetikçinin orada gördüğünüz adamla aynı kişi olduğuna eminim ama başka kim olabilir ki?"

Jeff geriye doğru adım atarak yatağının üzerine düştü. 'Vay canına. Bu korkunç. Zavallı Bayan Sokolov. E-postasında bundan bahsetmemişti ve Daisy de az önce aradığında bundan bahsetmedi.'

Annesi kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Daisy mi aradı?"

"Evet. Çağırıyor. "Ajan Reynolds'ın bizi güvende tutabileceğini söylüyor."

Annesi iç çekti. 'Evden ayrılmak istemiyorum, ama sanırım o adam seni gerçekten bulmak isteseydi, bulabilirdi. Ajan Reynolds ile daha güvendedeyiz. Bu koordinatörle görüşmek ister misin?'

Jeff onun yorgun gözleriyle karşılaştı. "İstiyorum. Fikrimin aptalca olduğunu söyleyebilir, ama yine de söylemeyebilir. Bunu yapmalıyım anne.'

Bir kez başını salladı. 'O zaman yapacaksın. İki buçuk saatimiz var. İyi bir kahvaltı ve beyaz gömleğini ütölemen için yeterli bir süre.'

Tanrı aşkına, radyo olduğu için itiraz etmek üzere ağzını açtı ama kadın kaşlarını kaldırdı. 'Tamam anne. Bir ütülü gömlek, geliyor.'

"Krep ve sosis geliyor. Ellerini çırp. 'Kımla. Gömleğin kendi kendine ütülenmez.'

Sacramento, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 6.15.

Mercy stüdyo dairesinin penceresinden dışarıdaki gökyüzünün pembeleşmesini izledi. Nihayet sabah olmuştu. Bu bir rahatlamaydı ve ... değildi. Saatlerdir uyanıktı, kendini güvende hissediyordu ve ... hissetmiyordu.

Bugün Ephraim'in annesini görecekti. Eğer işler yolunda giderse, nerede saklandığını bulabilirlerdi. En kötüsü de

hiç yardım etmemesi olabilirdi. Ama kesin olan bir şey vardı. Mercy, kendisine bir yıl boyunca işkence eden adamı yetiştiren kadınla yüz yüze gelecekti. Bir gün önce göz göze geldiği adamlarla. Onu avlayan adamlarla.

Bu yüzden günün nihayet başlayacağı için rahatlamış olsa da dehşete düşmüştü. Çünkü olabilecek en kötü şey Ephraim'in annesiyle karşılaşp çekip gitmesi değildi. Olabilecek en kötü şey Ephraim'in onu bulmasıydı, çünkü bulursa etrafındaki herkesi öldürecekti.

Buna bütün gece boyunca kollarını ona dolayarak uyuyan adam da dahildi. Hiçbir şey talep etmemişti. Tutuşu sinir bozucu bir şekilde platonikti. Çünkü kızın hazır olmadığını biliyordu.

Rafe Sokolov iyi bir adamdı. Var olduklarını biliyordu. Buna hâlâ inanıyordu. Cennet'teki deneyimi onu insanların içindeki iyi olma ihtimaline karşı soğutmamıştı.

Ama Rafe Sokolov ona kendini çok güvende hissettirmiş olsa da, onu korkutuyordu da. Ya da en azından ona hissettirdikleri onu korkutuyordu. Orada saatlerce yatmış, hareket etmekten korkmuştu, oysa tek istediği onun kollarında dönmek ve hayatı boyunca özlediği şeyi ona göstermesine izin vermektir.

Sadece seks değildi, gerçi o da işin büyük bir parçasıydı. Gerçekten istediği şey yakınlıktı. Hassasiyet.

Güven.

Rafe'e güveniyordu ve bu belki de en korkutucu şeydi. Onun kendisine ihanet edeceğinden korktuğu için değil. O bu şekilde yaratılmamıştı. Ameliyattan çıktıktan sonra iyileşirken başucunda otururken bile bunu biliyordu. O iyi bir adam.

Ama ya onu içeri alıp sonra da kaybederse? Bununla başa çıkabileceğinden emin değildi.

'O kadar çok düşünüyorsun ki beni ,' dedi.

TARDIS pijamalarının içinde omzunu öperek arkasından mırıldandı. Rory ve Jack-Jack'in Noel hediyesiydi ama Doctor Who temalı hediye etiketi Farrah'nın güzel el yazısıyla yazılmıştı. Çünkü yazamıyorlar, demişti gülerek.

Ben çok şanslıyım. Beni seven arkadaşlarım var. Yani Rafe ile olan bu şey çöküp gitse bile, yalnız olmayacaktı. Ama aynı olmayacaktı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Seni uyandırmak istememiştim.

Rafe dirseğini kaldırarak onun şakağını öptü. 'Titriyorsun, Mercy. Neyin var?'

"Bilmiyorum.

'Santa Rosa'ya gitmek zorunda değiliz. Burton'ın annesini görme konusunda fikrini değiştirirsen kimse kızmaz.

Sertçe yutkundu. "Sanırım şeffafım.

"Belki biraz. Ama belki de daha fazlası vardır? Kollarını onun etrafında sıktı, acı ve rahatlık arasındaki çizgiden geçti, ancak bir şekilde panik döngüsünü kırmak için ihtiyaç duyduğu küçük iğneyi verirken rahatlık tarafında kalmayı başardı.

Bunun gerçekleştiğinin farkında bile değildi. Tabii ki farkındaydı. Uyanık kaldığı tüm saatler boyunca paniklemişti. O zaman rahatladı. Birazcık. "Sanırım buna alışık değilim," diye bitirdi, aniden garipleşmişti.

Adam hemen tutuşunu gevşetti ama kadın kollarını kendi kollarıyla kapatıp geri çekti. "Gitme. Yani ..." Adam arkasında sessizdi, ona düşüncelerini kelimelere dökmesi için ihtiyaç duyduğu zamanı ve alanı veriyordu. "Bana böyle sarılman hoşuma gidiyor. Yine de buna alışık değilim.

"Ve bu seni korkutuyor.

Ses tonunda yargılama yoktu. Kırgınlık, kızgınlık ya da küçümseme yoktu. "Evet.

Omzuna bir öpücük daha. "Beni neden korkuttuğunu biliyorum ama seni neden korkutuyor?"

Bunun üzerine yarı şaşkın bir şekilde döndü. "Seni korkutuyor mu?"

Kahverengi gözleri çok ciddiydi. 'Evet, elbette öyle. Seninle tanıştığım anda sana karşı bir şeyler hissettim Mercy. Yıllardır kimseye karşı hissetmediğim bir şey. Bella'dan beri.

Sevdiği ve kaybettiği kadın. Çok sevdim. Bu kelime alay konusu oldu.

ama terapistinin sesi araya girdi. Sen sevebilirsin. Sevgiyi hak ediyorsun.

Kadın Mercy'ye bunu onlarca kez tekrarlatmıştı ama o zaman buna inanmamıştı. Ama mantra şimdi zihninde yankılanıyordu ve belki de amaç buydu. Bir tür kas hafızası yaratmak. Amacı ne olursa olsun, şimdi işe yarıyor, alışkanlık olasılığı reddetmek için devreye girmeden önce ona düşünmek için bir an veren o küçük boşluk baloncuğunu yaratıyordu.

Bella'yı sevmişti. Bana karşı bir şeyler hissediyor.

Ve o da korkuyor.

Mercy sessizce, 'Onu kaybettin,' dedi.

Yaptım. Ve hayatta kalabileceğimi sanmıyordum. Ama hayatta kaldım. Sadece tekrar hayatta kalmak zorunda kalmak istemiyorum ve şu anda aramızdaki bu şey, her ne ise ya da her ne olacaksa, belirsiz. Eğer sana aşık olursam ve seni kaybedersem. . .'

Seni kaybedeceğimi sandım, diye haykırmıştı bir gece önce, onun savunmasızlığını görmesine izin verdiğinde.

Şimdi anlıyorum. 'Kendimi bir daha hedef haline getirmeyeceğim,' dedi sessizce, söz vermeye istekliydi.

Ona karşı ürperdi ve alnını omzuna yasladı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Ama ..."

Kadın bekledi. Ve bekledi, ama adam başka bir şey söylemedi, sadece sırtına sıkıca bastırdı, nefesi düzensizdi. Ama ne?

Endişeyle omzunun üzerinden baktı, bu hareket adamın başını kaldırıp bakışlarıyla buluşmasına neden oldu. Nefes nefese kalmak istememişti, ama sesi geri bilmeden önce ortaya çıktı. Adam yıkılmış görünüyordu. Tek kelimeyle yıkılmış. Bunun kırılğanlık olduğunu hemen anladı.

Bu güvendi. Onun güveni. Bana olan güveni.

"Ama ne?" diye sordu usulca.

"Ama ... Çenesi gerildi ve yanağındaki kaslar seğirdi. "Sadece seni kaybetmekten korktuğum için değil. Çünkü ..." Adam gözlerini kapattı ve kadın duygularını görebilmek için onu gözlerini açmaya zorlamak istedi. Ama yapmadı. Bekledi, onun soğukkanlılığını toplamasına izin verdi. "Çünkü kalmıyorsun.

Ağzını açtı. Tekrar kapattı, çünkü ne söyleyeceğini bilmiyordu. Adam haklıydı.

Boğazını temizledi ve ileri atıldı. 'Şu anda olduğu gibi, burada kalmıyorsun. Sen New Orleans'taki hayatına geri döneceksin, ben de burada kalacağım.

Oh. Kalbi acıyordu ama kendini kelimeleri söylemeye zorladı. 'Bunu daha fazla sürdürmek zorunda değiliz, Rafe. Seni incitmek istemiyorum.' Ama muhtemelen inciteceğim. Lanet olsun.

Kıkırdaması daha çok bir nefes çekişiydi. 'Ben de incinmek istemiyorum. Bunu ben de yaşadım ve berbat bir şey. Ama seninle geçirdiğim zamanı hiçbir şey yapmamaya tercih ederim, bu beni mazoşist yapabilir ama ...'

Sırt üstü kayarak doğrudan adamın bakışlarıyla buluştu. "Ben de.

Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrılmış, sabah ışığında onu yıkıcı bir yakışıklı yapmıştı. Sarı saçları dağınıktı, güçlü çenesinde altın rengi tüyler vardı. Ve yatarken giydiği tişörtün altında kilometrelerce uzunlukta kaslar. "Hangi şey?

"Ha?" diye sordu aptalca.

Ağzının diğer köşesi yukarı kalktı ve yavaşça

sırıttı. 'Hangi konuda ? "Ben de" dedin.

"Ah. Doğru. Kadın başını salladı ve adamın daha geniş sırtmasına neden oldu, ona çok yakışan kendini beğenmiş bir sırtıştı bu. "Şimdi unuttum.

Güldü. "Egom için çok iyisin, Mercy Callahan.

Çenesini okşadı, parmak uçlarının altındaki kirli sakal hissini seviyordu. Sadece iyi hissettirecek kadar vardı, acıtacak kadar kalın ve kaba değildi.

Onunki gibi değil. Ve onu düşünmeyeceğim. Burada değil. Rafe'in yatağında değil, ki orası güvenli ve iyi bir yer. Ve doğru.

"Sen de benim için iyisin, Raphael Sokolov." Sertçe yutkundu. "Seninle bir şeyler yapmak istiyorum.

Sırtışı kayboldu, gözleri karardı ve tahrik oldu. "Ne tür şeyler?" diye sordu, sesi hırıltılı ve hışırtilıydı.

'Beni korkutan şeyler. Beni korkuttuğun için değil,' diye ekledi adam sertleşince. "Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Adam konuşmaya başladığında parmağını dudaklarına bastırdı. "Bitirmeme izin ver. Adam parmağını öptü ve yastığa yaslanıp beklemeye başladı. 'Ben de kendimi hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Birkaç ilişkim oldu. Muhteşem değillerdi. Bir ya da ikisi korkunç değildi ama çoğunlukla platonikti, anlıyor musun?

Bir kez başını salladı ama yine de hiçbir şey söylemedi, bu da onu memnun etti. 'Erkeklerle birlikte oldum, çok değil. İki. Şey, iki buçuk.

Bir kahkaha attı. "Yarısını bilmek istiyor muyum?

Onunla birlikte güldü ve daha önce çıktığı erkeklerin hiçbirisiyle yatakta gülmediğini fark etti. "O yarım değildi. Yaptığımız şey ... yarım. Avuçlarını kızarmış yanaklarına bastırdı. "Kahretsin. Şimdi de ben kızarıyorum.

"Ve bu şekilde çok güzelsin," diye mırıldandı, sesi bir oktav düşmüştü. Ya da altı.

Titredi ve ona hızlı, garip bir gülümseme verdi. "Benim

. . . Tanrım, amacım neydi? Ah evet.' Adam kıs kıs gülünce onu hafifçe itti. "Kes şunu. Demek istediğim şu ki ben deneyimsiz değilim, ama bu hiç muhteşem olmadı.

Gözleri kısa bir süreliğine büyüdü ve sonra tekrar o uykulu, seksi bakışına geri döndü. "Muhteşem. Bu kelimeyi sevdim. Nasıl olması gerektiğini çok iyi anlatıyor.

"Onaylamana sevindim," dedi kibarca, sonra adam homurdandığında tekrar güldü. 'Söylemeye çalıştığım şey senin özel olduğun. Ve eğer biz-' Tekrar başını salladı. 'Samimi şeyler yaptığımızda, bunların görkemli olmasını istiyorum. Korkarım öyle olmayacak ve ikimiz de hayal kırıklığına uğrayacağız.

Uzun bir süre sessiz kaldı. Gerçekten sessizdi, sanki konuşabilmek için kızın sözünü bitirmesini beklemiyor da bunu gerçekten düşünüyormuş gibiydi.

Bu onun da hoşuna gitti.

"Ne istiyorsun Mercy?" diye sordu sonunda, tamamen ciddiydi. 'Beklemek mi istiyorsun? Eğer öyleyse, bunu yapabilirim. Ayak parmağını daldırmak mı istiyorsun?" Sarışın kaşlarından birini kaldırdı. "Ya da gülle atmak?

Elleriyle gözlerini kapattı. "Aman Tanrım. Gerçekten mi, Rafe?"

Boynuna sokuldu, çenesinden kulağının arkasına kadar öptü. 'Gerçekten, Mercy. Hiçbir şey yapamayabiliriz, her şeyi yapabiliriz ya da ikisinin arasında bir şey yapabiliriz. Her ne olursa olsun, muhteşem olacağından eminim.

Onunla alay ediyordu, ama sadece biraz. Ve sadece onu rahatlatmak için. Bu da şaşırtıcı derecede işe yaradı. "Cesur olmak istiyorum. Bilirsin işte. Cinsel olarak.

Sesi alaycılığını kaybetti ama ağzı kızın kulağının arkasındaki deride kaldı. "Olmak zorunda değilsin.

Ellerini gözlerinden çekip onunkilerle buluştu. "Ama ben

olmak istiyorum. Seninle cesur olmak istiyorum. Yüzünü buruşturdu. "Ama belki gülle atmam. Henüz değil.

Dudakları kıpırdadı ve eli omzunun üzerinden pijamasının üst düğmesine gitti. Düğmeyle oynayarak kızın yeniden ürpermesine neden oldu. 'Ama belki ayak parmağını daldırabilirsin? Su ılık.

Yine güldü. "Tanrım, ortaokul çocukları gibiyiz, değil mi? Sonra, adam düğmesini bırakıp avucuyla göğsünü örttüğünde, sadece pijamasının ince tabakası ten tene olmalarını engellediğinde bir solukta gözlerini kapattı.

'Bu konuda ortaokulda olduğumdan çok daha iyiyim. Söz veriyorum. Size gösterebilir miyim?'

"Evet," diye fısıldadı. "Lütfen.

İlk düğmeyi çözdü ve açtığı teni öptü. Dudakları yumuşak ve sıcaktı ve kadın onun devam etmesini beklerken vücudunu gerginleştirdi.

"Dur" ya da "hayır" dersen ya da buna benzer bir şey söylersen dururum," dedi ciddileşerek. "Söz veriyorum.

"Sana güveniyorum.

Ürperdi ve alnını onun köprücük kemiğine dayadı. O kadar uzun süre sessiz ve hareketsiz kalmıştı ki, kadın onun saçlarını belli belirsiz bir eliyle okşadı. "Sorun nedir?

Bir şey yok. Her şey yolunda. Her şey yolunda. Benden korkmandan korkuyordum. Hala çok hızlı hareket edersem seni korkutup kaçıracağımdan korkuyorum.

Saçlarını öpmek için yana kaydı. "Geri gelirdim.

Aniden başını kaldırdı. 'Ama başlangıçta seni korkuturdum. Benden korkmanı asla istemem.

Adamın kaşlarının çizgisini, burnunun hafif eğri çıkıntısını, dudaklarını izledi. "Değilim. Hiçbir zaman da olmadım. Sende kendimi hiç hissetmediğim kadar güvende hissettiren bir şey var. Ama Rafe?'

"Evet?"

'Ayak parmaklarımızı daldırmaya geri dönebilir miyiz? Çünkü bu gerçekten güzel hissettirdi.

Gülümsemesi çok güzeldi. Hatta muhteşemdi. "Kesinlikle. Odak noktasını kadının düğmelerine çevirdi ve üst kısmı gevşekçe açılana ama yine de önemli her şeyi örtene kadar düğmeleri teker teker çözdü. Bir nefes aldı ve üstünü bir kenara fırçalamadan önce tuttu, sonra hareketsiz kaldı. "Hayal ettiğimden daha güzelsin. Yukarı baktı. "Ve hayal ettim, Mercy. Hem de çok.

Zar zor nefes alabiliyordu. 'Ben de hayal ettim. Bana daha fazla hayal kurdurma.

Onun ağzını usulca öptü. Pekâlâ. Unutma, eğer istersen-'

Ona ters ters baktı. 'Evet. Seni ilk seferinde duydum. Sanırım anladım, Rafe.'

Sonra kıkırdadı ve boğazının çukurunu, göğüslerinin arasındaki vadiyi öpmek için aşağı kaydı.

Nefesini içine çekti, tuttu. Bekledi. Sonra adamın dudakları göğüs ucuna değdi ve ciğerleri sessiz bir iniltiyle boşaldı.

"İyi mi?" diye mırıldandı, ona küçük bir

yalama verdi. "Evet. Tanrım. Sakın durma.

Lütfen, durma.'

Onun meme ucuna karşı gülümsediğini hissedebiliyordu. "Evet, hanımefendi. Sonra onu ağzına aldı ve kadın kemerli bir şekilde gözlerini kapatıp kendini bıraktı. Kendini hissetmesine izin verdi. Emerken ve yalarken diğer meme ucunu hafifçe ovarken kendi iniltisini duydu.

Adam taraf değiştirdiğinde, kadının kalçaları kendi istekleriyle hareket ediyordu ve adam duraklayarak başını kaldırdı. "Mercy. Bana bak.'

Gözlerini açmaya zorladı ve neredeyse tekrar inliyordu. Gözleri karanlık ve sıcaktı, dudakları ıslaktı. Yanaklarına renk gelmişti ve göz bebekleri kocaman olmuştu. 'Sen

Daha ister misin?'

Sertçe yutkundu. "Evet.

Eli karnından aşağı, pijama pantolonunun üzerinden kayarak bacaklarının arasını kavradı. "Burası mı?

Tekrar eğildi, ihtiyacı olan sürtünmenin bir kısmını elde etti, ama neredeyse yeterli değildi. "Evet.

Parmakları kıvrıldı, klitorisine doğru miktarda baskı uyguladı ve kadın onun pençesine doğru eğildi. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu sinsice, ifadesi neredeyse vahşiydi.

"Bildiğimi

biliyorsun. "Bunu
duymak hoşuma
gidiyor.

Dişlerini sıktı, daha fazlasını istiyordu ama istemeye korkuyordu. 'Evet. Hoşuma gitti. Hem de çok.

"Nefes al, Mercy," diye alay etti, ağzını öpmeden önce her iki göğsüne de öpücükler bıraktı. "Yoksa bayılacaksın ve ben de sana ağız ağıza vermek zorunda kalacağım.

Nefes nefese güldü. "Kapa çeneni.

"Bu çok adice. Onu tekrar öptü, dudaklarına karşı gülümsedi. 'Suya daha ne kadar dalmak istiyorsun? Bir parmağını mı yoksa tüm ayağını mı?

Tekrar güldü, tüm bunların kolaylığı ve doğallığı onu etkilemişti. Adamın. "Dokun bana. Lütfen. Hâlâ gülle yok.'

Sırıttı ve elini pijamasının bel bandının altından geçirdi, sonra da iç çamaşırının bel bandıyla oynadı. "Sana böyle mi dokunuyor?

Gözlerini ona dikti. "Hiç gülle atmak istiyor musun?

Gülümsemesini bastırmaya çalışarak dudaklarını büzdü. 'Evet, hanımefendi, istiyorum. Ne zaman hazır olursanız. Ama şimdilik...' Ayıldı, şimdi tamamen ciddiydi. "Çok güzelsiniz. Sizi görmek için sabırsızlanıyorum. Hepinizi. Parmaklarını aşağı doğru hareket ettirdi ve sonra ona dokunmaya başladı ve bu çok iyi hissettirdi. "Böyle mi?

Başını yastığa bastırarak geriye yuvarlandı. 'Evet. Daha fazla.

Lütfen.'

Tek kelime etmeden itaat etti, önce aşağıya, sonra da içine kayd ve kadın inledi.

"Görünüşe göre bugün ikimiz de biraz ıslanacağız," dedi, kelimeleri kısık, sert ve aynı anda şakacıydı.

Sonra adam öyle bir ritim tutturdu ki, kadın tekrar tekrar onun dokunuşuna doğru eğildi, vücudu zevk patlayıp onu tüketene kadar gerildi. Yüksek sesle ve akılsızca haykırdı ve adam onu öptü, orgazmı sürerken onu okşadı.

Sonunda nefes nefese yatağın üzerine yığıldı. Gözlerini açabildiğinde, adamın yakışıklı yüzüne memnuniyet damgasını vurmuş bir şekilde kendisine baktığını gördü.

'Sanırım sesim yüksek çıktı,' dedi. "Utanmam gerekirdi ama gerçekten utanmıyorum.

Bunun üzerine sırttı. "Bence sen mükemmeldin. 'Henüz değil,' dedi. "Sen hala ...

"Kaya gibi sert mi? Evet, öyleyim. Ama bu senin içindi, Mercy. Bana hiçbir şey borçlu değilsin.'

"Bilmediğimi biliyorum. Ama istiyorum. Titreyen ellerini adamın omuzlarına bastırdı ve onu hafifçe itti. "Sırt üstü yatın, Dedektif. Henüz işimiz bitmedi.

Adam geriye doğru yuvarlandı, elini kızın giysisinden kurtardı ve kızın biraz daha cesur olmayı dilemesine neden oldu. Ama zamanları vardı.

Adam parmaklarını ağzına götürüp bakışlarını onun üzerinde tutarak yalayıp temizleyene kadar işinin bittiğini, tahrikinin dibe vurduğunu düşünmüştü. "Ah," diye fısıldadı, ateşli karıncalanmalar tüm tenini sarmıştı. "Sen kötüsün.

Kaşlarını salladı. 'Kesinlikle kötü. Cezalandırılmayı hak ediyorum. En kötüsünü yap.'

Tişörtünü çekiştirdi. "şunu.

İkinci kez sormasına gerek kalmadı ve gömleği göz açıp kapayıncaya kadar gitmişti. Elini gömleğin üzerinde gezdirdi.

güzel, bronz tenli, üst kolundaki büzülmüş yara izinde durakladı. Şubat ayındaki o gece onun için yediği kurşunlardan biriydi bu. Şimdi onu öptü, şefkatle, yanağını göğsündeki yumuşak sarı saçlara yaklaştırarak, adam nefesini içine çektiğinde.

"Merhamet," diye fısıldadı.

"Mmm," diye mırıldandı. Adamın göğsünü öptü, kendisinininkine yaptığı gibi meme uçlarını yaladı, sonra elini adamın uyurken giydiği eşofmanların içine daldırdı, adamın genellikle çıplak uyuduğu için uyku pantolonu giymemesine nasıl dikkat çektiğini hatırladı.

Birden adamın eşofmanları giymemiş olmasını diledi ve onları çekiştirdi. "Bunları da çıkar.

Gözleri parladı ve kısık bir iniltiyi bastırdı. "Beni burada öldürüyorsun.

Kalbi tatlı bir cevap düşünemeyecek kadar hızlı atıyordu. "Yap şunu, Sokolov.

Sırıttı ve kalçalarını kaldırarak eşofmanını dizlerine kadar sıyırdı. "Geri kalanını da çekebilirsin.

Ama yapmadı. Havada asılı kaldı, onun görüntüsünü aldı. Her şeyini. "Sen ... Çok güzeldi. Çok güzel yapılmıştı. Sanat gibi. Bu da ona aptalca geliyordu. Yüzünün kızardığını fark edince onu kavradı ve göğsünde çınlayan iniltinin tadını çıkardı.

"Neyim ben?" diye . "Söyle bana.

Aklına onun da kelimelere ihtiyacı olabileceği geldi ve bunun neden bu kadar şaşırtıcı göründüğünü merak etti. Bir Yunan tanrısı gibi yapılı olduğunu biliyor olmalıydı ama onun vücudunu övmesi hoşuna gitmişti. Daha önce birlikte olduğu erkeklerin hiçbirine bu iyiliğe karşılık vermeyi düşünmemişti.

"Çok güzelsin, Rafe. Aletine sert bir vuruş yaptı, başını geriye atıp boğazını ortaya çıkararak eğildiğinde memnun oldu. Onu çenesinin altından, boğazından öptü.

Ağzını, belli belirsiz kendini tadarak.

"Uzun sürmeyecek," diye homurdandı.

Boğazının sütununu öptü, daha sert ve daha hızlı okşadı. 'Seni görmeme izin ver. Boşaldığında hayal ettiğim kadar güzel olup olmadığını görmeme izin ver.

Tek gereken buydu. Gırtlaktan bir çığlık attı ve elinin üzerine boşaldı, siki artçı şoklarla titreşiyordu. Ürperdi, sonra gevşedi, dudakları şimdiye kadar gördüğü en kendini beğenmiş gülümsemeyle kıvrıldı.

"Bence bu niteliksiz bir başarıydı," diye mırıldandı, nefes alış veriş dengesinde.

"Sanırım haklısın.

Yatağın kenarından uzanıp tişörtünü yerden aldı ve kadının elini temizledi. "Her tarafın yapış yapış olacak.

"Şikayet etmiyordum," dedi, adam eşofmanını geri çektiğinde biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Yanağını onun omzuna yasladı ve kolları onu bir mengene gibi sardığında mutlu bir şekilde iç çekti. "Ne zaman uyanmamız gerekiyor?

'Santa Rosa'ya saat ondan gitmiyoruz, o yüzden birkaç saat daha uyuyabiliriz. Beni yordun.'

Aşırı derecede memnun bir şekilde daha da yaklaştı. "Bana git. Oh, ve teşekkür ederim.'

Sessizce güldü. 'Rica ederim. Size de teşekkür ederim.

Reno, Nevada

18 Nisan Salı, saat 6.25.

Amos sıkıktığı ellerini direksiyonun etrafında öyle bir çevirdi ki, stres yüzünden kusacağını sandı. Henüz şafak sökmemişti, ama her yerde arabalar vardı. İnsanlar

Her yerde. Arabaların hepsi farklıydı. Tabelalar daha önce hiç duymadığı şeylerin reklamını yapıyordu.

Kendini yirmi yıllık bir uykudan uyanan Rip Van Winkle gibi hissediyordu. Sadece ben otuz yıldır uyuyordum. Dünyanın nasıl değiştiğini hayal bile edemiyordu. Bunu düşünmekten bile korkuyordu. Her şey çok fazlaydı.

Reno'nun sadece on mil uzakta olduğunu ilan eden tabelayı geçerken gözlerini ileriye odakladı. En azından artık nerede olduğunu biliyordu. Reno'ya sadece bir kez, büyükbabasıyla birlikte gitmişti. 'Gümüş madenciliğine' gitmişler, Amos'un beş yaşındaki bir çocuğun hayranlığıyla gerçek sandığı bir derede gümüş aramışlardı. Büyükbabası çakıl taşı büyüklüğünde küçük bir gümüş parçası bulmuş ve derin, şefkatli bir kıkırdamayla ona vermişti.

Şimdi Amos'un sırt çantasının dibinde duruyordu. Parasal açıdan gerçekten değersizdi ama anılar açısından paha biçilemezdi.

Büyükbabası Pastor'un onlara yalan söylediğini öğrenince çok üzülecekti. Eden'in bir sahtekâr olduğunu. Büyükbabası Papaz'ın en sadık cemaatçilerinden biriydi, onu sadık bir şekilde savunmuştu. Amos'u kürsüye ve orada duran adama saygı duyması için yetiştirmişti.

Evet, büyükbabası Pastor için yıkılırdı. Amos sadece onu yetiştiren yaşlı adamın şimdi onunla gurur duyacağını umabilirdi. Deniyorum. Ama çok korkuyorum.

Abigail'e baktı, iri gri gözleri fincan tabağı gibi yuvarlak, gözlerini kırpıştırarak ona baktığında irkildi. Hâlâ onu koyduğu yerde yatıyordu, kadar sessizdi ki uyanık olduğunu fark etmemişti.

"Hey, Abi-kız," dedi hafifçe, korkusunu hissetmemesini umarak.

Esnedi. "Artık konuşabilir miyim, baba?"

Gülümsemeye zorlayarak dikkatini tekrar yola verdi.

Verdiği her emre itaat ederek çok cesur davranmıştı. "Yapabilirsin. Ama benim sürmem gerek, tamam mı?"

Bunun üzerine neşelendi. "Araba mı? Sen mi?"

Evet. Ama şimdilik aşağıda kalırsan memnun olurum. Sadece biraz daha. Kimin izlediğine dair hiçbir fikri yoktu. Paranoyaklaştığının farkındaydı ama bu noktada tedbirli olmak üzmekten daha iyiydi.

"Tamam, baba. Ama ben açım." Tereddüt etti. "Ve tuvaleti kullanmam lazım.

Paniği geri döndü. Nerede durabilirlerdi? Sonra tanıdığı bir işaret gördü. Altın kemerler. Dudakları kıvrıldı. Bazı şeyler değişmiyordu. "Bir yer biliyorum.

Bir sonraki çıkışa saptı ve McDonald's'ın girdi. "Artık Eden'de değiliz, Abigail.

Yaşlı ruhunun gözleriyle ona baktı. Annesinin gözleriyle. "Bunu biliyorum, baba.

Amos kıkırdadı, içindeki korkunun küçük bir parçası kayboldu. Bu çocuğa sahip olduğu için çok şanslıydı. "Elbette şanslısın. Evet. Burası büyükbabamın beni götürdüğü bir yerdi.

"Eski günlerde," dedi Abigail bilgece.

Amos ciddiyetle, "Gerçekten de," diye cevap verdi. Sonra gülümsedi. "Kahvaltıya hazır mısınız?

"Artık kalkabilir miyim?

Motoru kapattı ve anahtarı cebine koydu. "Evet. Kollarını uzattı. "Bırakmamı ister misin?

Kibarca doğrulup oturdu. 'Ben yedi yaşındayım, baba. Yürüyebiliyorum.

"Tabii ki yapabilirsin. Dışarı çıktı, sırt çantasını omuzladı ve sonra kapıyı açtı. "Önden buyurun leydim.

Kıkırdadı. "Aptal baba.

Elini uzattı. "Yedi yaşındaki prensesler bile babalarının elini tutar, tamam mı?

Abigail kamyondan kaydı, bir sıçrayışla ayaklarının üzerine düştü, sonra kıpırdamadan bakmaya başladı. Her şeyde. Arabalar yarışı

otoyola doğru gidiyorlardı. Biri korna çaldı ve kız dehşet içinde inledi.

Etrafları binalarla çevriliydi. Orman yoktu. Dağlar kahverengi ve küçüktü, yüksek ve karla kaplı değildi. Hiçbir şey tanıdık gelmiyordu.

Abigail onun elini tuttu, cesaretinin yerini korku almıştı. "Baba?

"Korkutucu, biliyorum," dedi yumuşak bir sesle. 'Benimle kal. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum.

Umut etti. Tanrım, umut etti.

Park alanını geçtiler, Abigail onun yanına yaklaştı. Her şeyi kavırıyor, gözlerini bile kırpmıyordu. McDonald's'ın kapısını açtı ve onu nazikçe içeri çekti. "Tuvalet bu tarafta.

Nefes almak için bir an durdu. Bu tanıdıktı. Kahvaltı kokusu. McDonald's kahvaltısının. Sırt çantasında biraz yiyecek vardı ama buna ihtiyacı vardı. Bağlantıya. Gerçekten anladığı bir şeye bağlanmak. Bu onun ilk işiydi, Mickey D's'de hamburger çeviriyordu ve bu restoran daha önce bildiği restorana oldukça benziyordu.

Abigail onun elini çekiştiriyordu. "Baba, gitmem gerek.

Ve sonra onun hiç su tesisatı deneyimi olmadığını fark etti. Ne yapacağını düşünürken nefesini dışarı verdi. Onu tek başına tuvalete göndermeden de yeterince korkmuştu. Ayrıca restoran dolu değildi ama içeride yeterince insan vardı. Onun gözünün önünden ayrılmasına izin vermeyecekti.

"Tamam. Bu senin için yeni olacak," dedi ve onu erkekler götürdü. "Bir dahaki sefere belki şu tuvaleti kullanmak istersin. Kadının dış hatlarının olduğu kapıyı işaret etti. "Ama bugünlük benimle kalabilirsin.

Hiçbir şey söylemeden başını salladı. Titriyordu. Aman Tanrım.

Korkuyordu. En kötü anlarda, yani kamyonu binerken çok cesur davranmıştı. Ama şimdi korkuyordu. Erkekler tuvaletinin kapısından birkaç adım ötede çömeldi, böylece onun gözlerine bakabildi. 'Her şey yoluna girecek, Abi-kızım. Söz veriyorum.

Gülümsemesi titrekti. "Tamam, baba. Sonra gerçekten çişe ihtiyacı olduğunu gösteren küçük dansı yaptı. "Gitmem gerek," diye fısıldadı.

Onu erkekler tuvaletine götürdü ve orada başka kimsenin olmaması için dua etti. Kimse yoktu. Ona kabini gösterdi ve o da tuvalete baktı. "Buraya otur," dedi, önce temiz olduğundan emin oldu. 'Kapıyı kapatacağım ve işin bittiğinde bana haber vereceksin. Kapıyı kapattığında, kilitlemek için bu küçük mandalı it. Şuradaki rulonun üzerinde kağıt var.

Neyse ki tuvalet kâğıdı Cennet'te vazgeçmek zorunda kalmadıkları birkaç 'modern' şeyden biriydi. Amos aksi takdirde kadınların burada kalacağından emin değildi.

Gerçi geldikten sonra hiçbirinin fazla seçeneği yoktu. İçini çekerek Abigail'in ilerleyişini dinledi. Kâğıt yırtılmalarını ve giysi hışırtılarını duydu.

"Bitirdim, baba. Kapı açıldı ve ona gülümsedi. "Bunu kendim yapabilirim.

Gülümsemesine engel olamadı. "Yapabileceğini biliyorum ama sana bir şey göstermeme izin ver. Etrafında uzanarak sifonu çekti ve kızın gözleri tekrar fincan tabağı gibi yuvarlaklaştığında kıkırdadı.

Eğildi ve klozetin içine baktı. "Nereye gidiyor?

"Büyük bir borunun içine, o da ... Bunu nasıl açıkladı? "Tekrar kullanılabilmesi için suyu sabitleyen bir yer.

Ona doğru baktı. "Ben yapabilir miyim?

Güldü. Seni seviyorum, Abigail. 'Elbette, ama sadece bir kez. Tekrar kullanmak için tamir edebilseler bile suyu israf etmeyiz.

Başını salladı, sonra sifonu çekti, su çanağın etrafında dönüp kaybolurken keyifle kıkırdadı. "Bunu her işediğimde yapabilir miyim?"

Tekrar güldü. "Elbette. Şimdi ellerini yıka ve yiyecek bir şeyler alalım."

Abigail pisuvarı işaret etti. "O da ne?"

"Bu ... şey, bu işemek için oturmaya ihtiyaç duymayan erkekler için."

"Şanslılar."

Başını salladı. "Katılıyorum. Ellerini yıka."

Lavaboya şüpheyle baktı. "Nasıl?" "Nasıl?"

"Ellerimi nasıl yıkayacağım?"

"Oh. Şey, sen . . ." Lavabonun başında durdu, başını bir o yana bir bu yana eğdi. Çevirecek bir düğme ya da basacak bir pompa yoktu. Elini belli belirsiz muslukta gezdirdi, sonra su akmaya başlayınca irkildi. "Oh. bakmak için aşağı eğildi. Orada musluğun dibinde, elini önünden her geçirdiğinde su akışını harekete geçiren parlak bir şey vardı. Fotoelektrik bir göz gibi, diye düşündü. Alışveriş merkezlerinde otomatik olarak açılan kapılar gibi. Su durdu ve elini parlak panelin üzerinde tekrar salladı. Daha fazla su."

"Bu yeni bir şey."

"Bunu zaten söyledin, baba."

Öyle mi? Huh. Gerçekten de vardı. "Sanırım bunu gelecekte çok söyleyeceğim. En azından sabunu çözebilmişti. Sabunluğa birkaç kez pompaladı. "Buraya gel, Abi-kız. Ellerini ıslattı ve sabunu köpürttü."

Tuvalet kabinine doğru bir kez daha temkinli bir bakış fırlattı. 'Şimdi temiz mi? Su?'

Homurdandı. 'Evet, temiz. Hadi, ben de açım. Yemek yemem lazım.'

Ve oturup düşünmek için. Mercy'yi bulması gerekiyordu.

Nereden başlayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Her şey çok farklıydı. Kendini başka bir gezegene inmiş gibi hissediyordu. Bir bakıma öyleydi de.

Ama en azından McDonald's'ta hâlâ Yumurtalı McMuffin vardı.

Yirmi iki

Broken Tooth Kamp Alanı, Nevada 18 Nisan
Salı, Sabah 7.00

Ephraim balayı çiftinden aldığı karavandaki mikrodalgadan kahvaltılık burritoyu çıkardı ve çekti. Güzel kokuyordu ve aç olduğu için balayı çiftinin artık buna ihtiyacı olmayacaktı. MacGuire'ın Granite Bay'deki evinden ayrıldığından beri doğru dürüst bir yemek yememişti ve karavanın yatağı en iyisi olmasa da, Pazar gecesi yaptığı gibi MacGuire'ın Cadillac'ında uyumaktan daha iyiydi.

Karavanın penceresinden manzarayı kontrol etti ve hiçbir insan ya da hayvanın etrafı koklamaya gelmediğini görmekten memnun oldu. Balayı çiftinin cesetleri hâlâ Alturas, Kaliforniya'nın dışında çaldığı kamyonun kasasında güvenle saklanıyordu. Başka bir seçeneği olsaydı onları öldürmezdi ama avı çok azdı. Kamp alanındaki tek kampçı onlarınkiydi, muhtemelen hava hâlâ çoğu insanın kamp yapamayacağı kadar soğuk olduğu için.

Kamp alanının genç aşıkların karşılayabildiği tek şey olduğunu düşündü - sweatshirtleri bir şey ifade ediyorsa, üniversite öğrencileriydiler. Aslında arka camında Just Married ciplerini gördüğünde başka bir kamp alanına gitmeyi düşünmüştü ama çok yorgundu. Sokolov denen pislik onu vurduktan sonra çok kan kaybetmişti. New Orleans polisiyle olan kavgası da hiç yardımcı olmamıştı.

Hepsini öldürmeliydi. Ama New Orleans polisi

Gideon ve ekibi geldiğinde öldürülemeyecek kadar çoktular. Belki iki ya da üçünü haklayabilirdi ama canlı kurtulamazdı. Şansı yaver gitmişti - Sokolov'un kurşunu temiz bir delik ve çaldığı kamyonunda bulunduğu ilk yardım çantasıyla yarayı sarmıştı. Yaralıydı ama daha kötülerini de yaşamıştı. Kamp alanına girdiğinde, uyumak için güvenli bir yere ihtiyacı vardı.

Bu yüzden, mükemmel kurbanları aramaya devam etmek istemediğinden, balayı çiftini öldürmüş ve karavanlarına el koymuştu. Çiftin seks maratonunu bitirmesine izin vermişti. Ve cesetleri kamyonu koyarken onlara üzgün olduğunu söylemişti. Ben tam bir canavar değilim.

Biraz kahve yaptı ve karavanın mini buzdolabında bulunduğu burritoyu yerken bir yandan da telefonuna baktı. Google Maps'e göre Sacramento'ya yaklaşık iki buçuk saat uzaklıktaydı ve Mercy ile Sokolov'un oraya döndüklerini tahmin ediyordu.

Gideon'un da Sacramento'ya döndüğünden emindi çünkü kız arkadaşı şu anda radyodaydı. Daisy Dawson hakkında yapılan bir araştırma, onun her gün altıdan ona kadar sabah programı yapan bir tür yerel radyo kişisi olduğunu ortaya çıkarmıştı.

Şu anda ülkenin dört bir yanından radyo yayınları yapan bir internet sitesi sayesinde onu dinliyordu. Kız iğrenç derecede neşeliydi ve sırf bu suçu yüzünden ölmesi gerektiğini düşünüyordu.

Ona ateş ettiğinden bahsetmiyorum bile, Tanrı aşkına. Birinin bu modern kadınlara el atması ve onlara biraz saygı öğretmesi gerekiyordu. Sessizce güldü. Ve ben bu iş için biçilmiş kaftanım.

Ama önce daha iyi bir plan yapması gerekiyordu. Bu noktada hiçbirini gafil avlamasının imkânı yoktu. Bir gün önce ölüme çok yaklaştımlardı ve hepsi tetikte olacaktı. Mercy'nin ya da herhangi birinin yalnız kalmasını beklemek Eden'dan uzakta geçirmeyi umduğundan daha fazla zaman alacaktı. Zaman daralıyordu. DJ tam bir darbe yapmadan önce Mercy'yi Pastor'a göstermek için geri getirmesi gerekiyordu.

Onları dışarı çekmesi gerekiyordu. Zayıf bir halkaya, yırtıcı tarafından avlanacak yaralı bir ceylana ihtiyacı vardı. Mercy'nin en iyi arkadaşı vardı. Sokolov'un ailesi. Mercy'nin New Orleans'taki ailesi, üvey erkek ve kız kardeşleri. Hepsini düşündü.

New Orleans'lı aile uygun bir hedef değildi. Louisiana'ya geri uçamayacaktı, çünkü yüzü muhtemelen ülkedeki tüm TSA ilan panolarına asılmıştı.

En iyi arkadaşı bir polisle nişanlıydı, bu yüzden muhtemelen o da korunacaktı.

Parmağını büktü ve yeni bir arama ekranına yazdı: **Sokolov ailesi Sacramento**. Sonra başını salladı. Neredeyse onun kadar çocukları vardı ve sadece bir çocuk doğurmuşlardı. Irina Sokolov. MacGuire'ın penceresinden onun yüzünü görmüştü. Açık ve arkadaş canlısı görünüyordu. Ortaya çıkan makaleye göre emekli bir hemşireydi, yani muhtemelen sahte bir yaralanmayla kandırılabilir kadar empatikti. Çok uzun boylu da değildi, yani omzunda bir delik olsa bile muhtemelen onu alt edebilirdi.

Sekiz çocuğundan üçü polisti: Rafe, Damien ve Meg. Ephraim onlara on metrelik sopayla bile dokunmazdı. Hepsi silah taşırdı.

Sasha sosyal hizmet görevlisiydi, ama aynı zamanda

Dün öğleden sonra vurulduktan sonra nöbet tutuyordu. Cash basketbol yıldızlarının fizyoterapistiydi ve seyahat ederdi. Nerede olduğunu kim biliyordu ki? Patrick itfaiyeciydi, Jude ise Los Angeles savcısıydı ve ikisi de bir evi kaldıracakmış gibi görünüyordu. Ephraim ikisiyle de bir hesaplaşmaya girme riskine girmeyecekti.

Ama . . . evet, sekizinci Sokolov çocuğu işe yarayabilir. Merhaba.

İşte, güzel kız. Irina'nın en küçük kızı tatlı bir gençti. Hâlâ lisede okuyordu. Zoya.

Ve Google aramasına göre, genç Zoya'nın bir Instagram hesabı vardı. O her ne haltsa artık. Instagram'ı duymuştu ve Facebook gibi bir şey olduğunu düşünmüştü. Bağlantıya tıkladı ve Zoya'nın birçok fotoğrafı arasında gezindi. Çoğu okuldan arkadaşlarıyla çekilmişti. Üzerinde okulunun adı açıkça yazılı olan bir futbol forması giydiği fotoğrafı bulana kadar fotoğrafları kaydırmaya devam etti.

Zoya Sokolov Granite Bay'de özel bir okula gidiyordu. Futbol fotoğrafını büyüttüğünde, kız kardeşi ve erkek kardeşi gibi sarışın olduğunu gördü. Çok vahşi görünmüyordu. Onun zevkine göre biraz yaşlıydı ama seks için ona ihtiyacı olmayacaktı.

Mercy ve Rafe'i hedefine çekmek için yem olarak.

Rafe Sokolov'un bunu bileceğinden değil. Küçük kız kardeşinin kirletildiğini düşünecek ve bu onu çıldırtacaktı. Onu gardını düşürecek kadar çıldırtırdı.

Mercy'i korumasız bırakmak.

Ephraim gülümseyerek kahvesini içti. Bu planı sevmişti. Hem de çok.

Bulaşıkları küçük lavaboya attı ve karavanı gitmeye hazır hale getirmeye başladı.

Reno, Nevada
18 Nisan Salı, 7.05.

Abigail arkasına yaslandı ve memnun bir iç çekişle karnını sıvazladı. "Çok iyiydi, baba. Tek kullanımlık tabaktaki her krep ve sosis lokmasını temizlemişti ve başını sallamasaydı kalan şurubu yalayarak temizleyecekti. "Seninki nasıldı?

Kıkırdadı çünkü kız hesaplı bir şekilde Yumurtalı McMuffin'ine bakıyordu. Restoran konseptini şaşırtıcı bir kolaylıkla benimsemişti, özellikle de Cennet'teki ortak salondaki akşam yemekleri gibi tarif ettiğinde - birkaç kadın herkesin keyif alması için yemek yapıyordu. Ancak bu dünyada yemek pişirmek sadece kadınlar tarafından yapılmıyordu. Onun eski günlerdeki gibi bir restoranda yemek pişirdiğini duymak özellikle ilgisini çekmişti. McMuffin'inden arta kalanları masanın üzerinden ona itti. "Denemek ister misin?

"Evet, lütfen. Yine iç geçirerek onu da mideye indirdi. 'Eve döndüğümüzde belki bunları bizim için yaparsın. Deborah buna bayılır.

Eve gittiğimizde. Doğru ya. Bir daha asla eve dönmeyeceklerdi. En iyi arkadaşı Deborah'ı bir daha asla göremeyecekti. Tabii biri yerleşkedeki herkesi serbest bırakmazsa.

O kişi sen olabilirsin.

Elbette bunu düşünmüştü. Birçok kez. Ama Abigail'inin güvende olduğundan emin olana kadar bunu yapmayacaktı. Evet, bencilceydi ama önceliği kızıydı.

Mercy'yi bulduğunda, ne yapılması gerektiğine onun karar vermesine izin verecekti. Son on üç yıldır bu dünyada yaşıyordu. Yapılacak güvenli şeyi bilirdi. Hangi polise güvenebileceğini bilirdi.

Çünkü polise gitmek akıllıca değildi. Polis şiddeti gerçek bir şeydi. Eden'a gitmeden önce kanıtları görmüştü. Eden'a gitmeden önce

yeni topluluk üyeleri.

Polise güvenilmezdi. Asla. Onu tutuklarlar ve çocuğunu alırlardı. Abigail'i alırlardı.

Düşüncesi bile içini buza çevirdi. Hayır. Bunun olmasına izin vermeyecekti.

Elbette, kendisine söylenen onca yalana bakılırsa, polisle ilgili hikâyeler de yalan olabilirdi ama bu riski göze almıyordu. Henüz almamıştı. Eninde sonunda Pastor, DJ ve Ephraim'i ihbar edecekti ama önce Mercy'yi bulması gerekiyordu. Güvendiği birinin, ona ne olursa olsun Abigail'in yanında olacağından emin olmalıydı.

"Baba?"

Amos dikkatini, kendisini açık bir dehşetle izleyen Abigail'e çevirdi. 'İyi misin baba? Üzgün görünüyorsun.

"Biraz bunalmış durumdayım," diye itiraf etti. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Başını salladı. "Bu kadar çok işin olduğunda" - kollarını iki yana açtı - "ve bu kadar zamanın olduğunda. Parmaklarını birbirine kenetledi. "Deborah'nın annesi de çamaşır yıkarken böyle derdi.

Göğsü duygularla dolup taşı, o kadar doluydu ki canı acıdı. Ve DJ onu aramaya gelirse, yakalanırsa hayatta kalamayacağını ilk kez düşünmüyordu. Mercy, Rhoda ve Gideon'a onlar hakkında ne hissettiğini hiç söylememişti. Bu çocuk için aynı hatayı yapmamıştı. Eğer ona bir şey olursa, kalbinde ne olduğunu tam olarak bilecekti. "Seni seviyorum, Abi-kızım.

Gözle görülür bir memnuniyetle ama hiç şaşırmadan elini okşadı. 'Ben de seni seviyorum baba. Bundan sonra nereye gideceğiz?

"Bu iyi bir soru. Bir telefon rehberi bulup arama yapmam gerekiyor. Bir telefonda,' diye ekledi kızın kafası karıştığında.

"Telefonları okulda öğrendin, değil mi?"

Bir kez daha başını salladı, bu kez kaşlarını çattı. "Rahibe Mary'den değil ama. Büyük çocuklardan biri olan Israel'den geldi. On yaşında. Ağabeyinin Cennet'e gelmeden önceki telefonları hatırladığını söyledi.

"Rahibe Mary ne dedi? Amos dikkatle sordu. Mary okul öğretmeniydi. Aynı zamanda Pastor'un eşlerinden biriydi.

Abigail yüzünü buruşturdu. "Israel'e yalan söylemeyi bırakmasını söyledi. Sonra onu köşeye sıkıştırdı ve okuldan sonra onu şalterle kırbaçladı. Gözleri büyüdü. "Onu kendi kendine kesmeye zorladı ve her şeyi yaptı. Ama o ağlamadı. Hem de hiç. Bacaklarını kanatmasına rağmen.

Amos kendini hasta hissetti. Sopayı esirgemeye inanmayan bir büyükbaba tarafından yetiştirilmişti ama kan dökecek kadar değil. Cennet'in çocuklara doğruyu söyledikleri için işkence ettiğini fark etmemişti. Onlara İsrail'in diğer çocuklardan birinden çaldığı için cezalandırıldığı söylenmişti. Onlara her zaman çocukların itaatsizlik ettikleri için cezalandırıldıkları söylenmişti. Başka bir yalan. "Telefonlar hakkında ne düşünüyorsun?

Sıkıntılı görünüyordu. "Bilmiyorum. Onlar gerçek mi?"

Kız sorguluyordu, bu da onu daha iyi hissettiriyordu. "Evet, öyle. Eden'a gelmeden önce her gün bir tane kullanırdım. Uzaktaki biriyle böyle konuşursun. McDonald's'ın etrafına baktı, en az dört kişide Pastor ve DJ'in kullandıklarına benzer telefonlar vardı. "Bunlar telefon. Bu insanlar burada olmayan başka insanlarla konuşuyorlar.

Gözlerini kısmıştı. "Hayali arkadaşlar gibi mi?

Adam güldü çünkü kız açıkça ikna olmamıştı. 'Bu restoranda olmayan diğer insanlar, ama onlar gerçek insanlar, hayali değil. Bir telefon bulup size göstereceğim. Mercy'nin yerini bulması gerekiyordu.

Ya yapamazsan? O zaman ne olacak? Polise mi başvuracaksın?

Yapmak zorundaydı ama Abigail'i de düşünmek zorundaydı. Belki bir mektup yazabilirim. İsimsiz bir mektup. Muhtemelen paranoyakça davranıyordu ama Eden'de geçirdiği otuz yıl onu yasalara karşı güvensiz kılmıştı. "Burada otur, hemen döneceğim.

Restoranın onların tarafındaki kapısını açtı ve her iki yöne de baktı ama ankesörlü telefon göremedi. Aceleyle diğer taraftaki kapıya gitti ve aramasını tekrarladı ama hiçbir şey bulamadı. Caddenin karşısında bir benzin istasyonu vardı ama orada da bir telefon kulübesi göremedi.

Tezgâhın yanında durdu, süslü kasalar ve kredi kartı makineleri dikkatini dağıtmamaya çalışıyordu. İnsanlar McDonald's'ta kredi kartı mı kullanıyordu? Bu . . . Vay canına. Sadece vay canına. Ve kasiyer kredi kartlarıyla ilgilenmiyordu. Müşteriler kendi kartlarını makineye sokuyordu. Tezgâha ilk yaklaştığında makineye o kadar odaklanmıştı ki ne sipariş etmek istediğini unutmuştu.

"Affedersiniz," dedi kasadaki genç kıza. "Ankesörlü telefonunuz nerede?

Kadın ona bakakaldı. "Neyimiz?"

"Ankesörlü telefonunuz," diye tekrarladı adam.

Omuz silkti. "Bizde yok. "Nereden bulabilirim?

Sırıttı. "Smithsonian'da mı?

Kaşlarını çattı ve kendi sözlerini ısırarak geri çekti. Kalbindeki sakinliğin yerini bu kadar çabuk sert bir tavrın alması şaşırtıcıydı. Cennet'e gitmesinin nedenlerinden biri de buydu. Orada insanlar daha nazikti. Tabii bir Kurucu Yaşlı değillerse. Ya da eşlerinden biri. Ya da şifacı. Görünüşe göre hepsi istediklerini yapabiliyorlardı.

Bu genç insanın suçu değildi, bu yüzden öfkesini dizginledi. "Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim.

Masalarına döndü, iç çekerek kabine kayd. "Sanırım telefon bulmak için başka bir yere gitmemiz gerekiyor, Abi-kız.

"Affedersiniz. Amos başını kaldırdığında masalarının yanında duran yaşlı bir kadın gördü. Altmış yaşlarında görünüyordu ama McDonald's çalışanı üniforması giyiyordu.

Bu da aklını karıştırdı. McDonald's'ta çalışan yaşlılar mı? Eskiden çalışanların ortalama yaşı on altı buçuktu. Amos on dokuz yaşında 'yaşlı adam' olmuştu.

"Evet? Amos terbiyesini hatırlayarak, "Evet," dedi. "Yardımcı olabilir miyim?

Önce ona, sonra Abigail'e gülümsedi. "Sorunuza kulak misafiri oldum ve yardımcı çalışanımın kabalığı için özür dilemek istiyorum. Başını iki yana salladı. 'Bugünlerde gençler. Ben Edie. Telefona ihtiyacınız var mı?

Amos rahatladığını gizleyemedi. "Evet, hanımefendi. Ve bir telefon rehberi.'

Yüz ifadesi şaşkınlıktan anlayışa ve tekrar kibarlığa dönüştü. Şimdi onların kıyafetlerini inceliyordu. Hem o hem de Abigail sade kıyafetler giyiyordu. Ev yapımı kumaşlar. Gösterişsiz. Abigail'in eski moda kıyafeti Eden için standarttı ama buraya hiç uymuyordu ve Amos'un dolgun sakalı etrafındaki çoğunlukla temiz tıraşlı erkeklerin arasında göze çarpıyordu. Abigail'in atkuyruğu saçları kamyonunda uyumaktan dağılmıştı ama yine de ona Kırdaki Küçük Ev havası verecek kadar .

"Amish misiniz?" diye sordu Edie.

Amos nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Beyninin hafızasında 'Amish' kelimesini bulması birkaç saniye sürdü. Ama sonra başını salladı. Otuz yıldır bir tarikat komününde yaşadığını söylemekten daha kolay bir açıklamaydı bu. "Sayılır, evet. Bir şehre gitmeyeli uzun zaman oldu.

"Ah. Pekala. Bana bir saniye ver.'

Edie gözden kayboldu ve Abigail ona döndü,

gözlerini bir kez daha kocaman açmıştı. Göz kaslarından birinin çekilmediğini umuyordu, çünkü iri gözler onun kalıcı ifadesi haline gelmişti.

"Amish nedir, baba?" diye fısıldadı.

'Eden gibi küçük topluluklarda yaşıyorlar,' diye fısıldadı. 'Araba kullanmıyorlar, sadece atları var ve toprağı işliyorlar.

'Bizim gibi,' dedi. "Tamam.

Edie geri dönmüştü, kocaman gülümsüyordu, bir elinde üst üste dizilmiş iki kahve, diğerinde de parlak renkli küçük bir kutu tutuyordu. "Buyurun!" dedi neşeyle. Bir sandalye çekti. "Size katılabilir miyim? Mola zamanım geldi. İsterseniz ihtiyacınız olanı bulmanıza yardımcı olabilirim.

Amos ayağa kalkmaya başladı ama kadın eliyle onu geri indirdi. "Bir şeyin yok. Masanın ucuna oturdu ve ona kahve fincanlarından birini verdi. "Müesseseden," dedi ve kutuyu açtı.

Abigail, Edie'nin her hareketini izliyordu. "Bu da ne?"

"Hanımefendi," diye düzeltti Amos. "O nedir, hanımefendi?"

Abigail ona mahcup bir bakış fırlattı. "Özür dilerim, baba. Bu nedir hanımefendi?"

"Happy Meal oyuncakları sizin için. Edie oyuncakları masaya boşalttı ve Abigail'in biraz şaşkın da olsa sevinçli gülümsemesi, onun tezgâhta çalıştığı zamanlarda ailelerinden bir Happy Meal oyuncacı almak için yalvaran heyecanlı çocukların anılarını canlandırdı.

Abigail izin almak için ona baktı. "İzin verebilir miyim, baba?" "Evet, verebilirsin. Ama önce ne diyorsun?"

Abigail'in yanaklarına renk geldi. "Teşekkür , Rahibe Edie.

Edie şaşırmış görünüyordu. "Bayan Edie iyi, tatlım. Abigail'e plastik ambalajın nasıl açılacağını gösterdi, ardından Happy Meal kutusunu yavaşça düzleştirdi. "Ve işte boyamanız için bazı resimler. Gömleğinin cebinden

hafifçe kullanılmış beş boya kalemi çıkardı. 'Torunlarım var,' diye açıkladı.

Abigail oyuncaklara hayretle bakıyordu. "Bunların hepsi benim için mi?

'Evet, tatlım,' dedi Edie.

"Teşekkür ederim! Babam eskiden burada çalışırdı,' diye ekledi Abigail, boya kalemlerinden birini dikkatle alarak. "Oh, bu çok güzel.

Edie'nin dudakları kıpırdadı. 'Ben de öyle düşünüyorum. Mavi benim en sevdiğim renktir. Amos'a döndü. "Burada mı çalıştın? Bu dükkânda mı?

Başını iki yana salladı. "Burada değil. Los Angeles dışında bir McDonald's'ta çalışmışım. Ama bu yıllar önceydi. Yaşadığımız yerde çok fazla restoran yok. Herhangi bir şey söyleyecekti ama çok fazla bilgi vermekten çekindi.

Çünkü DJ onu bulmayı başarırca, bu kadının onu tehlikeye atacak hiçbir şeyi bilmesini istemiyordu.

Edie başıyla onayladı. 'Ben de yetmişli yılların başında McDonald's'ta çalıştım. Bu yaşta geri dönmek biraz zor ama faturaları ödemek için ne gerekiyorsa onu yapıyorsun, değil mi?

"Gerçekten de öylesin. Diğer her şeyi yaptığı hızla boyama sanatını da öğrenmiş olan Abigail'i kontrol etti, konsantre olurken küçük dilinin ucu görünüyordu. "Bize yardım ettiğin için teşekkür ederim. Bir McDonald's gördüğüm için rahatladığımı söylemeliyim. Uzakta olduğum süre içinde çok şey değişmiş ama altın kemerler aynı.

"En son ne zaman bir şehre gittin? Edie sordu.

Yüzünü buruşturdu. 'Uzun, çok uzun zaman önce. Bir bakalım.

Bush başkandı ve ankesörlü telefonlar her yerdeydi. Edie'nin gözleri de Abigail'inki gibi. "Hangi Bush? Hangi Bush mu?

"George mu?

"Yani, baba mı oğul mu?

Bakma sırası Amos'taydı. "Oğlum mu? Vay canına.

Edie alçak sesle ıslık çaldı. 'Bir süredir yoktun. Bu ... şey, bu büyüleyici. Uykuya dalıp gelecekte uyandığınız filmlerden biri gibi, değil mi?

"Korkarım çok fazla. Sanırım burada bir telefon rehberiniz ya da ankesörlü telefonunuz yok?

'Ya da herhangi bir yerde,' dedi. "Üzgünüm. Yani, bir yerlerde bulabilirsin ama ben en azından on yıldır görmedim. Cebinden küçük telefon cihazını çıkardı ve masanın üzerine koydu. "Her şey burada.

Amos ona dokunma isteğini kontrol etmek için savaştı. Zorunda kaldı. Çok sık ve parlaktı. Her şeyin oraya sığabilmesi inanılmazdı. Son yirmi yılda Cennet'e katılan insanlardan internet hakkında bir şeyler duymuştu ama sadece fısıltıyla. Cennet'in duvarları dışındaki yaşam hakkında konuşmak yasaktı. Öyle ki çocuklar bile telefonda bahsettikleri için cezalandırılıyordu. "Bende onlardan yok.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Edie'nin kaşları çatıldı. "Nereden geliyorsun? Los Angeles'tan sonra yani.

"Buranın kuzeyinde," dedi belli belirsiz, çünkü aslında hiçbir fikri yoktu. "Böyle bir telefon almak istesem nasıl yaparım?

Ona uzun ve sert bir bakış attıktan sonra Abigail'e döndü. "Annen nerede, tatlım?

Abigail başını boyamadan kaldırmadı. "Cennette," diye cevap verdi, kesin bir ifadeyle. "Babam benimle ilgileniyor.

Amos yumuşak bir sesle, "Annesi doğum sırasında öldü," dedi.

Edie'nin yüzü düştü. "Özür dilerim. Onun gerçekten senin olduğunu bilmem gerekiyor. Onu alışveriş merkezinden falan almadığınızı.

Bir an için kızgınlıkla ona baktı ve sonra alışveriş merkezinin yabancı tehlikelerini hatırladı ve

bir minnettarlık dalgası. Ve rahatlamıştı, çünkü Abigail annesinin gri gözlerine sahip olsa da, onun koyu renk saçlarına ve tanımlayıcı bir özelliğine daha sahipti. "Abi-kızım, Bayan Edie'ye doğum lekeni gösterebilir misin?"

"Burada bir doğum lekesi var," dedi Abigail, elbisesinin yakasını kenara çekip küçük kırmızı noktayı göstermek için boya kalemini yere bırakarak. "Babamda da bir tane var."

Amos, Abigail'in hareketini taklit ederek Edie'ye kendi izinin aynısını gösterdi, sonra da başparmağıyla o izi ovuşturarak derisinin bir parçası olduğunu gösterdi. "O benim kızım."

"Özür dilerim," dedi Edie. "Sormam gerekiyordu."

'Hiç sorun değil. Bu kadar vicdanlı olmana sevindim. Tereddüt etti, sonra iç çekti. 'Dün gece evimizi terk ettik. Bu topluluk artık çekici gelmiyordu.

Edie'nin ifadesi değişti, bir kez daha temkinli. 'Topluluk. Bir tarikat gibi mi?'

Tanrım. Amos bir an için sadece gözlerini kırpıştırabilirdi. Nasıl tahmin etmişti? Şoku belli olmuş olmalıydı çünkü Edie sertçe başını salladı.

"Bu konuda bir şeyler okumuştum," dedi. 'Tarikat çocuklarını tehlikeye attığında insanlar ayrılıyorlar. Size de böyle mi oldu? . . Özür dilerim. Adınızı bilmiyorum.'

"Ona Kardeş Amos diyorlar," diye cıvıladı Abigail. "Ben Abigail'im. Amos onu azarlamak için ağzını açtı, sonra içini . 'Evet. Ben Amos'um ama Ağabey değilim. Artık değilim.' Bir daha asla. "Ve... evet, diğer sorunuza. Abigail'e anlamlı anlamlı baktı, sonra anlayacağını umarak Edie'nin gözlerine baktı. Evet, çocuğum tehlikede.

Edie derin bir nefes aldı. "Peki o zaman. Bir telefon. Walmart'tan bir tane alabilirsin. Walmart'ı biliyor musun?"

"Mağazayı hatırlıyorum, evet, ama hiç gitmedim."

Edie başını salladı. "Vahşi bir maceraya atılacaksın, Amos."

'Çoktan başladı,' dedi Amos. 'Walmart'ta bir telefon kaç para?

'En az elli dolar. Artı bir plan için ödeme yapmanız gerekiyor. Amos irkildi. Bir telefon satın almak, yanında getirdiği nakit parada büyük bir azalmaya neden olacaktı. Ve kamyonun benzine ihtiyacı vardı. Benzin istasyonlarının tabelalarındaki fiyatları görünce neredeyse bayılacaktı. 'Bu çok para demek. Ve sonra bir ... planı satın almam mı gerekiyor?' Bu da ne demektir? "Sonra bir telefon rehberi bulabilir miyim?

Edie içini çekti. 'Bak, kütüphaneden başlamak isteyebilirsin. Bilgisayarları var ve orada aradığın şeyleri şu ucuz kullan-at telefonlardan daha hızlı bulabilirsin. Online beyaz sayfaları kullanabilirsin.

"Brülörlü telefon mu?" diye sordu, sonra soruyu elinin tersiyle itti. "Boş ver. Sorun değil. Kütüphanede bir şeylere ücretsiz bakabilirim?

'Kütüphane kartınız varsa. Var mı?'

Başını iki yana salladı. "Vardı ama 1990'da süresi doldu.

Edie bakışlarını ellerine indirdi ve telefonunun ekranına dokunarak, hepsi de Abigail'in yaşlarında olan, gülümseyen üç çocuğun görüntüsünü ortaya çıkardı. Ekranda saat de gösteriliyordu ve Amos, Edie'nin kol saati kullanmadığı için bunun onun işine yarayacağını düşündü.

'Tatilim bitti,' dedi, 'o yüzden geri dönmeliyim. Bak, bir kütüphane kartım var. Sana veremem ama bu işle Smith'teki vardiyam arasında biraz zamanım var. Eğer saat ona kadar bekleyebilirsen, seninle kütüphanede buluşur ve başlamana yardımcı olurum.

Amos rahatlayarak nefes verdi. Teşekkür ederim. Evet, bekleyebiliriz. Sizinle orada buluşuruz. Nerede?'

"Bakacağım.

Sonra, o izlerken, telefonu yüzünün önünde tuttu, sonra sol avucunun içine aldı. Görüntü gitmişti.

Gülümseyen çocukların yerini ... aldı. "Bu bir harita mı?" diye sordu merakla.

'Öyle. Benim gibi yön bulmakta zorlananlar için çok kullanışlı. Onun boş bakışları karşısında güldü. "Gittiğim her yerde kayboluyorum. Tek parmağıyla **yakınımdaki kütüphane** yazdı, ekrana tekrar dokundu, sonra başını salladı. "Halk kütüphaneleri saat ondan önce açılmıyor zaten. Masadan bir peçete ve bir boya kalemi aldı, sonra hızla bir yol tarifi listesi yazdı. "Buradan sadece yirmi dakika uzaklıkta. İstersen saat ona kadar burada kalabilir ve beni takip edebilirsin.

Amos büyük bir hışımla boyamaya geri dönen Abigail'e baktı. "Boya kalemleriyle meşgul, o yüzden burada beklemek kulağa hoş geliyor.

Edie masadan kalktı. 'Eğer sıkılırsa, caddenin karşısındaki Smith's'te boyama kitapları var. Orası bir bakkal. Geri dönmem gerek. Sonra görüşürüz, Amos ve Abigail.

Abigail ona gülümsedi. "Teşekkür , Bayan Edie!

Amos kabinden kayarak ayağa kalktı ve başını hafifçe eğdi. 'Evet. Teşekkür ederim, Bayan Edie. Nezaketinizi ne kadar takdir ettiğimi bilemezsiniz.

Edie onun kolunu dostça sıvazladı. "Bir şey değil. Üç genç torunum var. Onlar ve kızım mahsur ve yalnız kalırlarsa birilerinin onlara yardım edeceğini umuyorum. Otur tatlım. Kahveni iç. Her şey yoluna girecek.

Amos, Edie'nin haklı olduğunu umarak onun gidişini izledi.

Her şey

Doğru. Kabine geri yerleşerek kahvesini yudumladı ve küçük kızının oyununu izledi.

Sacramento, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 9.15.

", uykucu. Rafe masanın üzerine bir fincan kahve koydu.

Mercy'nin yatağının yanındaki komodin. "bakalım. Bir esnemeyle gözlerini açtı. "Şimdiden mi?

"Bugün Santa Rosa'ya gitmek isteyen sendin.

Ona ve annesine ait madalyonların bulunduğu kutular sehpanın üzerinde, cüzdanının ve anahtarlarının yanındaydı. Madalyonların içinde ne olduğunu biliyordu. Mercy'nin Ephraim Burton'la olan fotoğrafına bakmak zorunda kalmamayı umuyordu ama muhtemelen bakacağını biliyordu çünkü bir tür anıyı canlandırması umuduyla Ephraim'in annesine göstermeyi planlıyorlardı.

"Doğru. Kollarını başının üzerine uzatıp yatak başlığını arkasına alarak oturdu, uyku sersemi ve muhteşem görünüyordu. "Bana kahve yapmışsın. Ne zamandır uyanıksın?

"Yaklaşık kırk beş dakika. PT egzersizlerini yapmış, duş almış ve mesajlarını kontrol etmişti. 'Umarım kahve iyidir. Dişlerini ağrıtabilecek kadar şeker ekledim.

'Tam istediğim gibi. Teşekkür .'

Gülümseyen dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Bir şey değil. Yatağın kenarına oturdu ve telefonuna uzanıp mesajları arasında gezinmeye başlarken onu izlemekle yetindi. Bir gece önce pek uyumamıştı. İkisi de uyumamıştı. Ama o sevişme seansından sonra ikisi de mışıl mışıl uyumuştı.

Rafe bu deneyimi tekrarlamak istedi. Sevişme seansını, uyumayı değil. Hiçbir erkeğin uykuyu Mercy Callahan'la sevişmeye tercih edeceğini düşünemezdi. Dudaklarını öpmek, göğüslerini okşamak. Parçalanırken yüzünü seyretmek.

Bir kez daha denemek için zamanları olup olmadığını merak ederek ürperdi. Sadece ellerini tekrar üzerinde hissetmek için. Boşalmasına bile gerek kalmayacaktı.

Ama sonra kız hareketsiz kalıp çenesi gevşeyince zevk düşünceleri aklından uçup gitti. Gözleri telefonuna odaklanmış, omuzları kaskatı kesilmişti.

Eğer o lanet video ise, ben . . . Ne yapacaktı? Pazar öğleden sonra Jeff Bunker'ın kafasını boynundan koparmak istediğinde başladığı mi bitirecekti? Mercy haklıydı. Gerçekten çocuğun hatası değildi. Bunker'ın çalıştığı o iğrenç paçavranın editörünün suçuymuştu.

"Ne oldu?" diye sordu. "Sorun ne?"

Başını kaldırdı, daha iki dakika önce onunla konuşmuş olmasına rağmen onu orada görünce irkilmiş gibiydi.

"Daisy'den bir e-posta. Jeff Bunker'dan bir mesaj var.

Yani çocuk onu üzmüştü. Seninle iletişime geçmeye hakkı yok.

sadece vicdanına yardım etmek için.'

Başını iki yana salladı. "Öyle bir şey değil. En azından tam olarak öyle değil. Bir tekzip yazdı.'

"Neyin?"

"Benim hakkımda yazdığı her şeyden.

'Demek üzgün,' diye hırladı Rafe sessizce. 'Ne olmuş yani?"

Bu sana yardımcı olmaz.'

'Ama mesele de bu. Bana yardım etmek istiyor - bana ve mağdur edilen, sonra da görmezden gelinen ya da daha kötüsü olan diğer tüm kadınlara.

Rafe, Mercy'nin iyiliği için kendini sakinleşmeye zorladı.

"Nasıl yardım etmek istiyor?"

'Blogunu ve YouTube kanalını cinsel saldırıdan kurtulanlara bırakıyor. Kadınlara ve erkeklere. İlk makalenin viral olması abone sayısını artırdı, yani şimdilik bir izleyici kitlesi var. Hayatta kalanlar hikayelerini kendi şartlarına göre anlatabilirler. Ve eğer kendileri kameraya çıkmak istemezlerse onları okuyacak. Tüm kimlikler gizli tutulacak.'

Rafe'in öfkesi azaldı. "Bunu beklemiyordum.

"Ben de öyle," diye mırıldandı Mercy, sonra Rafe'in sıkıntılı gözleriyle karşılaştı. 'Daisy, ben onaylayana kadar makalesini yayınlamayacaklarını söyledi, çünkü özellikle benden bahsediyor. Daisy ve annenden çoktan geçti bile.

"Annem mi?

"Evet. Anlaşılan Jeff evinizi aramış ve Zoya'yla konuşmuş. Zoya gülümsedi. "Ona yeteneğini iyi şeyler yapmak için kullanmasını söylemiş.

'O iyi bir çocuk,' dedi Rafe şefkatle. 'Bebek olduğu için çok şımarık olabilirdi - ve öyle de, ama kötü bir şekilde değil. Bu konuda ne yapmak istiyorsun?

'Jeff'in makaleyle ilgilenmesini istiyorum. Daisy Jeff'in mesajını bu sabah beş buçukta ilettiler ama az önce bir güncelleme gönderdi. Şu anda stüdyoda, şehirdeki tecavüz kriz merkezlerinden birinin koordinatörüyle konuşuyor.

Rafe gözlerini kırptırdı. "Radyoda mı?

Hayır, henüz değil. Kriz merkezi koordinatörü radyoda ama Daisy koordinatörle program hakkında Pazar sabahı temasa geçtiğini söyledi. Jeff'in makalesi yayınlandıktan sonra.

"Daisy'ye benziyor. Size doğrudan yardım edemezdi ama yerinde de duramazdı. Bu kızın çok fazla enerjisi var.

"Ve onu iyi kullanıyor. Mercy ona telefonunu uzattı. "Oku bakalım. Bana ne düşündüğünü söyle.

Rafe, Jeff'in en son makalesini okudu ve gerçekten iyi bir iş çıkardığını kabul etmek zorunda kaldı. "Bunu bir daha çok beğendim, orası kesin. Ben de bu bakış açısını bir öncekinden daha çok sevdim. Hayatta kalanların kendi hikayelerini anlatmalarına izin vermesi de takdire şayan. Sanırım bunun dezavantajı, sizin için bir şeyleri karıştıracak olması. Eğer kendi haline bırakırsak, şamata diner ve kimse ilk makalesini hatırlamaz.

'Azalırdı,' diye sessizce kabul etti, 'ama yok olmazdı. bile. Ve ben istedim ki

Bu durumu daha büyük bir şekilde yardım etmek için kullanabiliriz. Jeff'in fikri başlangıç için iyi bir yol. Ayrıca izleyenlerin nereden yardım alabileceklerini bilmeleri için terapistleri de işe alıyor. Yapmak istediğim şey buydu ama bunu yapmak için kameraya çıkmak istemedim. Dürüst olmak gerekirse spot ışıklarının altında olma düşüncesi beni hasta ediyor.

"Eğer evet demek istiyorsan Mercy, o zaman evet de.

"Evet. Daisy, Jeff'in kanalı hakkında televizyon haberlerinde ve gazetelerde konuşmak üzere birkaç muhabiri de sıraya soktuğunu söylüyor. Sadece benim izin vermemi bekliyorlar. Biraz olumlu ilgi uyandırabileceklerini düşünüyorlar.'

'Eğer bu daha fazla görüntülenirse, orijinal makalenin önemi azalabilir.

Yüzünü buruşturdu. "Ben de öyle düşünmüştüm, ki bu kendi çıkarıma hizmet ediyor, ama şu noktada bununla bir sorunum yok. Bir cevap yazdı, sonra da GÖNDER tuşuna bastı. "İşte. Fazla düşünmedim. Evet dedim. Tamamdır.

Alnını onunkine dokundurdu. "Seninle gurur duyuyorum.

Gülümsemesinin köşeleri titriyordu. "Teşekkürler. Ona doğru eğildi, yanağını omzuna yasladı ve adam kollarını ona doladı. "Seninle böyle birlikte olmak çok güzel.

Evet, öyle. Ama geç oluyor ve diğerleriyle saat dokuz kırk beşte buluşacağız. Hepimiz saat 10'da Santa Rosa'ya doğru yola çıkacağız.

Geri çekildi, ona ihtiyatla baktı. 'Hangi diğerleri? "Herkes" kim?'

Gözlerini devirdi. 'Herkes. Ya da hemen hemen. André bana bugün Farrah'ı yanımıza almamız gerektiğini söyledi, çünkü dün Snowbush'a giderken senin için endişelenerek tam bir karmaşa yarattı. Ve eğer o giderse, o da gider.'

". Başka var?'

"Her zamanki gibi," dedi hafifçe. 'Ajan Schumacher ve Hunter korumalarımız ve Tom da yanında bir yardımcı getiriyor.

Kaşları yukarı kalktı. "Bir artı-bir mi?

"Bugün ziyaret ettiğimiz bakımevine benzer bir bakımevinde çalışan arkadaşı. Şu anda gazilerle, özellikle de demans hastası yaşlı gazilerle çalışıyor. Ephraim'in annesi de demans hastası olduğu için Tom, Liza'nın iyi bir kaynak olacağını düşündü. Sonra Gideon ve Daisy de geliyor.'

'Vay canına. Ama sanırım daha kötüsü de olabilirdi. Molina geliyor olabilir.'

"Çok istedi," dedi Rafe, "ama saha ofisinde kaçınamayacağı toplantıları var.

"Kahretsin," diye tersledi Mercy. 'Beni yanlış anlama. Ondan hoşlanmıyorum ama beni sinirlendiriyor.

"Ben de," diye itiraf etti Rafe. 'Şimdi soğumadan kahveni iç, sonra da duşunu al. Ben kendiminkini çoktan aldım ve millet kapıyı çalmadan önce giyinmemiz gerekiyor. Andre mesaj attı ve Farrah'ın kahvaltı hazırlayıp getireceğini söyledi. Yataktan kalkmadan önce onu hafifçe öptü ama son bir kez bakmak için durakladı. "Yatağında gerçekten çok iyi görünüyorsun Mercy Callahan.

Kızarıırken bile gamzeleri ortaya çıktı. "Teşekkür .
Sen de o kadar kötü .'

Deadpan yapma sırası ondaydı. "Vay canına, iltifatlar başıma vuracak.

'Bugünü daha iyilerini düşünerek geçireceğim,' diye söz verdi. "Oh, hey. Daisy'den gelen e-posta yüzünden dikkatim dağıldı ve Erin'i sormayı unuttum. O nasıl?

Rafe dolabından temiz bir gömlek aldı ve omuzlarını silkti. 'Sasha'ya göre uyanık ve huysuz. Annem dün gece Erin'le oturdu, böylece Sasha uyumak zorunda kalmadı, ama annem bugün eve geliyor. Erin'in annesi gece oraya varmış ve bugün kalabilir. O zaman Sasha taburcu olana kadar Erin'le kalacak, en azından birkaç gün daha.

günler.'

Merhamet tereddüt etti. 'Ve Hayır yeni Haberler üzerinde Ephraim'in nerede olduğunu?'

Bu soruya cevap vermek istemeyen Rafe raftan iki kravat seçti ve onları havaya kaldırdı. "Mavi mi kahverengi mi?

Mavi olan. Rafe, benden bir şeyler saklama. Lütfen.

Parmakları mavi kravatın üzerinde durdu ve bakışlarını kaldırdı.

Hunter bana mesaj attı. Bunu kalabalık bir araba yerine özel olarak duymak isteyeceğini düşünmüş ama ...' Ona söylemek istememişti. Hâlâ da istemiyordu. Ama kadın bekliyordu, yüzünde korku dolu bir ifade vardı. "Ephraim dün gece iki kişiyi daha öldürdü. Bir karavandaki genç bir çifti. Gerisini anlatmak için kendini zorlamak zorunda kaldı. "Balayındaydılar. Cesetlerini Snowbush'tan kaçarken çaldığı kamyonetin içinde kamp yerinde bırakmış. Bir saat önce kamp alanı sahibi tarafından bulunmuşlar.

Gözlerini kapatan Mercy dudaklarını büzdü. "Kahretsın, Rafe," diye fısıldadı.

'Biliyorum,' fısıldadı. "Onu bulacağız, Mercy.

"Bundan nefret ediyorum," dedi yumruklarını sıkarak ve sesi kırılarak. 'Masum insanların onun yüzünden ölmesinden nefret ediyorum. Çünkü o benim peşimde.

'Senin peşinde olmasından nefret ediyorum, nokta,' dedi Rafe. 'Ama dün gece kendini bir daha hedef haline getirmeyeceğine söz verdin. Seni bu konuda tutacağım.

Gözlerini açtı, yıkılmış gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Sözlerimi tutarım.

Nefesini tuttuğunun farkına varmadan nefes verdi. "Teşekkür ederim.

Yirmi üç

Reno, Nevada
18 Nisan Salı, 10.05.

Amos sırt çantasını omuzlarken, Abigail'in küçük eli onunkini kavrarken, "Tekrar söylüyorum, sana ne kadar minnettar olduğumu anlatamam, Edie," dedi. "Bizim için çok zahmete girdin.

Edie ona gülümseyerek, "Sorun değil," dedi. McDonald's üniformasını çıkarmış ve üzerinde SMITH'S yazan bir tunik giymişti. "Yardım etmekten mutluluk duyarım.

Halk kütüphanesinin kapısını iterek açtı ve derin bir nefes almak için bir an duraklayarak içeri girdi. Omzunun üzerinden onlara baktı. "Kitap kokusuna bayılıyorum. Sonra gülümsedi. "Kitapları sever misin, Abigail?

Amos yere bakınca kızının gözlerinin bir kez daha kocaman açıldığını gördü. Ağzı açık kalmıştı ve yüzündeki ifade bir huşu ifadesiydi.

"Baba," diye nefes aldı. "Ne çok kitap var.

Elini hafifçe sıktı. 'Bayan Edie sana bir soru sordu, Abigail. Kitapları sever misin?

Evet. Evet, hanımefendi. Ama hiç bu kadar çok görmemiştim.'

Edie sevgiyle etrafına bakındı. "Ben senin yaşındayken kütüphane en sevdiğim yerd. Fısıldamak için eğildi, 'Bir sır bilmek ister misin? Hâlâ öyle.

Abigail sırtıttı, hiçbir şey söylemedi, sadece her şeyi kabul etmekle yetindi.

Edie doğruldu. 'Hadi Bayan Abigail'e birkaç kitap bulalım. O zaman sana bilgisayarı nasıl kullanacağını gösterebilirim.

Amos'u bırakıp çocuk reyonuna doğru yürüdü.

Abigail de onu takip etti. Abigail onu da peşinden sürükleyerek yola koyulduğunda Amos kıkırdadı. Tüm enerjisine rağmen Abigail hikâyeleri severdi. Eden'da sadece birkaç kitapları vardı, hepsi de çok yıpranmış, çok okunmuştu. Amos'ta hâlâ Mercy'ye ait olan birkaç kitap vardı. En güzel anılarından biri, her gece Mercy'yi yatağına yatırmadan önce ona bir hikâye okumasıydı.

Mercy'nin eski kitaplarından birini, Amos'un, Pastor'un cesetleri gömüldükten sonra yakmayı planladığı Rhoda'nın ve kendisinin eşyalarından oluşan yığının içinde bulduğu ince bir masal kitabını sırt çantasına koyma dürtüsü olmuştu. En azından Rhoda'nın cesedini. Gideon gibi, sadece Mercy'nin kalıntıları bulunmuştu. Gideon'un aksine, Mercy'nin kalıntıları Eden'e geri getirilmemişti. DJ, Rhoda'yı ararken vahşi hayvanların dikkatini çekmemek için onu ormana gömmüştü.

Ya da öyle demişti.

Amos, Cennet'in liderlerinin ona söylediği hiçbir şeye inanmıyordu. Artık inanmıyordu.

Mercy'nin gerçekten hayatta olması ve onu DJ'den önce bulabilmesi ihtimaline karşı kitabı paketlemişti. Güvende olduğunda, Amos kitabı ona verecekti.

Telafiye yakın bir şey değildi ama umarım iyi bir anıyı temsil ediyordur. Her iki durumda da, ona verebileceği tek şey buydu.

"Ne tür hikâyelerden hoşlanırsın Abigail? Edie onu düşüncelerinden kopararak sordu.

"Bilmiyorum. Babam bazen bana kitap okuyor. Abigail birden utangaçlaştı. 'Okulumda bir kitap var. İçinde İncil hikayeleri var.

"Eminim sana böyle bir tane bulabiliriz," dedi Edie, "ama şimdilik buna ne dersin? Kızım bunu çok sevdi ve torunlarım da bayılıyor. Eminim siz de seveceksiniz. Raftan bir kitap seçti ve Abigail'in eline tutuşturdu. "Adı Haşere Ramona.

Abigail'in gözleri parladı. "Alabilir miyim?

"Abigail," diye uyardı Amos ve küçük yüzü düştü. Bakışlarını yere indirdi. "Özür dilerim, baba.

Edie yavaşça çömeldi ve dizlerinin ses çıkaran patlamasıyla yüzünü buruşturdu. 'Abigail, burada olduğun sürece bu kitabı okuyabilirsin. Ve baban yerleştikten sonra sana kendi kütüphane kartını alabilir. Sonra da istediğin kitabı ödünç alabilirsin. Onları eve götürüp okuyabilir ve daha fazlası için geri getirebilirsin.

"Oh. Abigail'in gülümsemesi geri geldi ve kitabı göğsüne bastırdı. "Teşekkür ederim.

"Benim için zevk, tatlım. Edie sessiz bir iniltiyle doğruldu. 'Ayakta durmak eskiden daha kolaydı. Benimle gel, Amos. Bir bilgisayarda oturum açalım.'

Amos onun masaya gidişini izledi, kütüphane kartını gösterdi ve sonra ona ve bilgisayar masasındaki sandalyelerden birine çoktan oturmuş olan Abigail'e işaret etti, Ramona Pest'i önünde açtı.

Edie geri geldi ve kendisine tahsis edilen bilgisayarın yanındaki boş sandalyeyi okşadı. "Demek böyle başlıyorsun.

Bir buçuk dakika içinde Amos'un beyni dolmuştu bile. Edie o kadar hızlı yazıyordu ki Amos zar zor yetişebildi ve Edie fareyi korkutucu bir rahatlıkla kullanıyordu. Lisedeki bilgisayar laboratuvarı günlerinden tamamen bunalmamasına yetecek kadarını hatırlıyordu.

"Artık çevrimiçiyiz," dedi bir ta-da hareketiyle.

"Ben gençken bilgisayarı olan bir arkadaşım vardı," dedi. "Onun bir ..vardı. Kelimeyi aradı. "Bardakları vardı ve telefonu onların içine koyuyordun. Sanırım o da tarih oldu?

"Oh doğru. Güldü. 'Bir modem. O günleri hatırlıyorum.' Sesini alçaltarak bip seslerini taklit etti ve

Cihazın çıkardığı ses, bir dizi anıyı geri getirdi. 'Modemlerin hepsi artık dahili. Doğrudan duvara takılıyorlar.

'Vay canına,' diye mırıldandı.

'Buna kolayca alışacaksın,' diye söz verdi. 'Eğer ben bunu öğrenebiliyorsam, herkes öğrenebilir. Ve eğer her şey başarısız olursa, Abigail'in denemesine izin verin. Çocuklar bu bilgisayar cazında en iyileridir. Pekâlâ. Buna tarayıcı penceresi deniyor. Sizi internete sokar. Seçebileceğiniz bir sürü tarayıcı var ama ben Chrome kullanıyorum çünkü kızım bilgisayarına bunu yükledi. Sonra Google'a gidiyoruz. Gördünüz mü? Genelde kullandığım arama motoru bu.

Amos ince ekranı inceledi. Rahibe Coleen'in Eden kliniğindeki ofisinde gördüğü ekrana benziyordu. Bu gerçekten sadece dört gün önce miydi? Rahibe Coleen'in dağda internete girip giremediğini merak etti. Edie masadaki bilgisayarların gömülü kablolardan oluşan devasa bir ağa bağlı olduğunu açıklamıştı, bu yüzden Amos bunun nasıl çalışacağından emin değildi. Tabii uydu anteni erişimlerine izin vermiyorsa.

Başım ağrıyor. 'Tamam. Peki nasıl buluyorsun? Bir şeyleri nasıl buluyorsun?

"Duruma göre değişir. Ne bulmak istiyorsun?" "Telefon rehberine ne dersin?" diye sordu.

Kıkırdadı. 'Tamam, o konuya geri döndük. Kimi ya da neyi arıyorsunuz?'

Amos Abigail'e baktı ama Abigail onlara hiç dikkat etmiyor gibiydi. "Bu bir "kim". Adı Mercy Callahan.'

Edie kaşlarını çattı. "Hah. Bu isim tanıdık geliyor. Mercy'nin adını Google'a yazdı ve sonra nefes vererek arkasına yaslandı. 'Vay canına. Demek bu yüzden adı tanıdık geliyordu. Haberlere çıkmıştı. Geçen hafta CNN'de özel bir röportaj vardı ve ondan bahsediliyordu. Yoğun bir haberdı. Abigail'e endişeli bir bakış attı.

"Muhtemelen kendi kendine okumalısın. Kulaklık olmadan video izleyemezsiniz ve burada kulaklık yok. Benim yanımda da yok. Programın özeti için şu linke tıklayın.

"Link?

Edie fareyi kullanarak imleci metin satırlarından birinin üzerine getirdi. 'Bunlar bağlantılar. Üzerine tıklamak için farenin düğmesini kullanın ve makaleyi açacaktır. Bunun gibi. Tıkladı ve bir tarafa doğru hareket ederek adamın okuyabilmesi için ekranı eğdi.

Amos yüzündeki kanın çekildiğini hissedebiliyordu. "Yüce Tanrım," diye fısıldadı. Bir seri katille ilgili bir programda Mercy'den mi bahsediliyordu?

"Onu yakaladılar," diye mırıldandı Edie. 'Kadın kaçtı. Sadece üç kadın kurtuldu. Kurbanlarının çoğu o kadar şanslı değildi.

Kalbi hızla çarpıyor, makaleyi okurken elleri titriyordu. Adam gerçekten de bir seri katildi, tıpkı gençken izlediği gibi. Dehşet içinde adamın kurbanlarının isimlerini, kim olduklarına dair kısa bir açıklamayla birlikte her kadının fotoğrafını ve katilin sakladığı hatıra eşyasını okudu.

Çok fazla kadın. Çok fazla ölüm.

Ama Merhamet'inden hiç söz edilmiyordu. Ekranın en altına geldi ve kendisini acıyarak izleyen Edie'ye döndü. "Daha fazla nasıl okuyabilirim?" diye sordu kısık sesle.

"Sadece aşağı kaydırın," dedi ve ona nasıl yapılacağını gösterdi.

"Teşekkür ederim. Okumaya devam etti ve bir kez daha ekranın altına ulaştığında fareye uzandı. Aşağı kaydırды ve nefesi kesildi.

Çünkü . Sayfanın ortasında. Merhamet.
Bu . Ölmemiş.

Elbette daha yaşlıydı ama yine de Merhamet'i olarak tanınabilirdi. Çok zayıftı, güzel yeşil gözleri donuk ve düzdü.

Görüşü bulanıklaşan Amos ekrana dokundu ve yüzünün çizgilerini takip etti.

"O senin için kim? Edie o kadar yumuşak bir sesle sormuştu ki, kalbinin çarpıntısından neredeyse soruyu duyamayacaktı.

"Kızım," diye fısıldadı, onun duydu. Ona döndü ve koluyla gözlerini sildi. "O benden alındı. Neredeyse on üç yaşındayken. Bana onun öldüğünü söylediler.

"Ah, Amos. Edie'nin gözleri yaşlarla doldu. "Çok üzgünüm.

Abigail'e hızlıca bir kez daha baktı. Kitabına dalmıştı. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Şu anda sorduğu sorulara cevap verebileceğinden emin değildi.

"Ama seri katilden kaçtı," dedi sessizce. "Emin misiniz?

"Evet. Program için kendisiyle röportaj yapılmadı ama programa katılan kadın Mercy'nin erkek kardeşi tarafından nasıl kurtarıldığını anlattı.

Kardeşi mi? Amos destek almak için masanın kenarına tutunmak zorunda kaldı. "Kardeşi mi?" diye sormayı başardı.

Edie onu dikkatle izliyordu. "Evet. Ekranı görebileceği şekilde çevirerek başka bir ekrana **Mercy Callahan kardeşini** yazdı. Tarayıcı. Her neyse.

Resim ortaya çıktığında Amos hıçkırıklarını bastırmak için eliyle ağzını kapattı. Gideon. "Ah," diye nefes aldı. "Oğlum, oğlum. Gideon.

"Size onun da öldüğünü mü söylediler?

Edie'ye baktı ve başını salladı. "Bize bir ceset gösterdiler. O olduğunu söylediler. Ama bak, o yaşıyor.'

"Ve bir FBI ajanı," diye ekledi Edie. 'Bu makaleye göre bir kız arkadaşı varmış. Sadece bir dedikodu blogunda, ama işte bir fotoğraf. Tekrar tıkladı ve tam renkli bir fotoğraf çıktı.

Bu . Gideon. Gülümseyen küçük sarışın bir kadınla

sanki aya asılmış gibi.

"Daisy Dawson," diye mırıldandı fotoğrafın altındaki yazıyı okurken. Sonra kaşlarını çattı. "Adı diğer makalede geçiyordu. Programda. O gitti mi? Tekrar görebilir miyim?"

"Gitmedi. İnternette hiçbir şey gerçekten gitmez, ya da torunlarım bana öyle söylüyor. Edie ekranda bir şey yaptı ve ilk makale geri geldi. 'Haklısın. Gideon'un yanındaki kadın kaçan üç kişiden biriymiş. Sacramento'da yaşıyor.

Ama Amos şimdi ekrana yaklaşmış, Daisy Dawson'ın fotoğrafının üzerindeki grenli fotoğrafa gözlerini kısarak bakıyordu.

"Yakınlaştırayım," dedi Edie ve bir saniye sonra fotoğraf büyütüldü.

Çok grenliydi ama yine de Amos'un hızla atan kalbinin tökezlemesine ve kekelemesine neden oldu. "Miriam," diye fısıldadı.

"Onu sen de mi tanıyorsun? Edie'nin sesi ona inanmıyormuş gibi çıkmıştı ama Amos'un umurunda değildi.

Fotoğrafının yanında 'Eileen' yazıyordu ama kadın Miriam'dı. Miriam Comstock. 'Onu gömdük , de. Ben ... kaçmasına yardım ettim. Öldüğünü söylediler.'

"Öldürüldü," dedi Edie nazikçe. "Seri katil tarafından öldürüldü.

Amos başını salladı. 'Hayır, topluluğun duvarlarının dışında yakalandığını söylediler. Öldüğünü söylediler. Onu gömdük,' diye tekrarladı.

"O... tamam," dedi Edie bir korku notuyla.

Fotoğrafının yanında da katilinin aldığı hatıra vardı. Madalyonu. Ön yüzünde son derece tanıdık bir Cennet sembolü vardı - bir zeytin ağacının altında diz çökmüş dua eden iki çocuk, hepsi de kılıç kullanan başmeleğin kanatları altında. İkinci bir fotoğraf madalyonun arkasını gösteriyordu. Miriam.

"Affedersiniz. Fareyi alabilir miyim? Kadın fareyi ona verdi ve adam makalede yukarı doğru ilerleyerek Eden'den bahsedilen bir şey aradı ama yoktu.

"Ne arıyorsunuz? Edie sordu.

'Kasabamızdan bahsediyor,' dedi. "Belki de ..." diye düşündüm. Düşüncesinin yarım kalmasına izin verdi. Mercy ve Gideon kaçmışlardı. Yeni bir hayata başlamışlardı. "Onları bulmam gerek. İkisini de.

"Bekle. Onları bir şekilde diğer makalelerin listelendiği ilk ekrana geri götürmüştü. 'Mercy diğer makalelerde de karşımıza çıkıyor. Daha yeni olanlarda. Çoğu Cumartesi gününden. Bir tanesine tıkladı ve nefesini dışarı verdi. "Zor zamanlar geçirdi, Amos.

Amos birkaç dakika içinde ikinci kez ağzının açık kaldığını fark etti. Ephraim. Seni orospu çocuğu.

Sadece zihninde serbest kalan lanet onu hâlâ ürkütüyordu ama üzülemezdi. Ekranda Rahip Ephraim'in bir fotoğrafı vardı, eli Mercy'nin kolundaydı ve ona eşlik ediyordu. Amos dehşetle beraberindeki metni okudu. Bu bir kaçırma girişimiydi. Tanrı'ya şükür engellenmişti. Yine de Mercy yaralanmıştı. Küçük bir yara. Raphael Sokolov adında, görevde olmayan bir Sacramento dedektifi tarafından kurtarılmıştı. Raphael. Mercy'nin koruyucu meleği olmuştu. Onu koruyordu. Çünkü Ephraim ona zarar vermişti. Tekrar. Öfke köpürdü

Amos'un damarlarına kadar.

Yanında Edie boğazını temizledi. 'Biraz sakinleşmek isteyebilirsin. İnsanlar sana bakıyor. Büyük bir şiddet uygulamak istiyormuş gibi görünüyorsun.

Amos gözlerini kırptırdı, sonra yumruklarının sıkılı olduğunu ve hücumu hazır bir boğa gibi nefes nefese kaldığını fark etti. Kasıtlı olarak ellerini masanın üzerinde düzleştirdi. "Özür dilerim.

' değil,' dedi Edie. 'Eğer birisi benim

kızım, ben de aynı şekilde hissederdim.'

'Onu nasıl bulabilirim? Onu bulmam gerek.'

Çünkü Ephraim onu kalabalık bir havaalanından kaçırmaya çalışmıştı ve Amos'un Eden'de kulak misafiri olduğu telefon konuşmasına göre DJ de onu arıyordu.

Panik boğazını kapamak için yükseldi. "Onu bulmalıyım," diye tekrarladı. Onu uyarmalıyım.

Polisi arayabilirsin. Ama . . . Bilgisayar ekranındaki fotoğrafa baktı, Pastor'un sesi zihninde bağırıyordu. Polise güvenme. Hükümete güvenme. Sadece bana güven.

Ama Pastor pek çok şey hakkında yalan söylemişti. Çaresizlik kararsızlıkla savaşıyordu. İsimsiz mektup, diye düşündü. Eğer Mercy'yi bulamazsam, o mektubu ben yazacağım.

"Adresini ya da telefon numarasını bulabilir misin?" diye sordu.

Edie omuzlarını dikleştirdi. "Bu işlerde pek iyi değilimdir ama bakalım başka ne bulabilirim.

"Teşekkür ederim. Amos kendini arkasına yaslanmaya ve Edie'nin sihrini konuşturmasına izin vermeye zorladı.

Lütfen Mercy'yi bulmama izin ver. Lütfen çok geç kalmayayım. "Ah, Tanrı aşkına," diye mırıldandı Edie.

Amos'a bir

okunamaz bir bakış. 'Bu makaleyi okumayın. İnternet çöplüğü. Seksenli yıllardaki National Enquirer gibi. Bir sürü yalan ve yarı gerçek. Hiç zahmet etmeyin.

Amos'un okumaya fırsatı olmadı çünkü Edie makaleyi ortadan kaldırdı. Yeni bir makale açıldı ve yaşlı kadın biraz rahatladı.

'Bu daha iyi,' diye açıkladı. 'Aptalın biri kızınız hakkında çok çirkin bir ifşa yayınladı. Ama bunu geri çekti ve şimdi diğer ... şey, diğer insanlara yardım etmek istiyor.

Amos kaşlarını çattı ve ifadesinin ilk kısmına takıldı. "Onun tatsız ifşası ne diyordu?

Edie, okumayı bırakmış ve merakla onları izleyen Abigail'e bakmak için ekrana doğru eğildi.

"Kimsenin bilmesine gerek olmayan şeyler," diye yanıtladı Edie. "Küçük sürahiler, Amos.

"," dedi. Daha sonra öğrenecekti. "Onu nasıl bulabileceğimi biliyor musun?

"İlk makalede, geçen haftaki programla ilgili olan makalede, New Orleans'ta yaşadığı yazıyordu.

'Çok uzak,' dedi hayal kırıklığına uğrayarak.

"Doğru, ama dört gün önce Kaliforniya'daydı. Sacramento'da. Daisy Dawson'ın yaşadığı yer de orası. Eminim oğlunuz Gideon da orada yaşıyor ya da en azından orada çok zaman geçiriyordur. Bu yazarı da Sacramento'da yaşıyor. Bence gitmeniz gereken yer orası.

"Pekâlâ. Amos sırt çantasını aldı ama Edie koluna hafifçe dokunarak onu durdurdu.

"ol Ayı Baba," dedi yumuşak bir sesle. 'Buradan koşarak çıkmadan önce, belki Sacramento'da tam olarak nereye gitmen gerektiğini öğrenebiliriz.

Amos kendini aptal gibi hissederek sandalyesine geri yaslandı. "Haklısın, elbette.

Edie onun kolunu okşadı. "Bana bir iki dakika ver. Dikkatini Abigail'e çevirdi. "O kitabı bitirdin mi?

Abigail başını salladı, gözlerinde endişe vardı. "Evet. Baba, iyi misin?"

Amos kendi kendine gülümsedi. "Gülümsüyorum. Belki başka bir kitap bulabiliriz. Ayağa kalkarak kızın eline uzandı. "Hazır mısın, Abi-kız?

"Peki baba," dedi itaatkâr bir sesle ama endişesi devam ediyordu. Baba, Abigail'i Edie'nin çıktığı rafa geri götürdü.

Ramona kitabını aldı. 'Ramona hakkında başka kitaplar da var,' dedi. "Küçüklüğümden hatırlıyorum. Raftan bütün Ramona kitaplarını aldı ve bilgisayar masasına geri götürdü. "Sıradakinin hangisi olduğundan emin değilim.

"Bu konuda yardımcı olabilirim," dedi kütüphaneci gülümseyerek. 'Ben Bayan Millie. Bayan Edie'nin arkadaşayım. Senin adın ne, küçük sevgilim?" diye sordu.

"Abigail," diye yanıtladı kızı utangaç bir sesle.

'Abigail, çocukların kütüphaneye gelmesine bayılıyorum ve bu kitapları da çok seviyorum. Hadi şuradaki rahat koltuklara oturalım, tamam mı?

Abigail izin için başını kaldırdığında Amos minnetle başını salladı. "Bayan Edie'yle hemen orada olacağım," diye söz verdi. "Gitmeyeceğim, söz veriyorum.

Bilgisayar masasına döndüğünde Edie, 'Ondan sana yardım etmesini istedim,' dedi. 'Yakında ayrılmam gerekiyor ama sizi öylece terk etmek istemiyorum. Millie ve ben yıllardır arkadaşız ve o bu bilgisayar işlerinde benden çok daha iyi.

"Çok iyi gidiyorsun gibi görünüyor," dedi Amos, bunu kast ederek.

Edie omuz silkti. 'Elimden geleni yapıyorum. Millie'ye en son makaleyi yazan Jeffrey Bunker'dan nasıl bilgi alabileceğimi sordum. Daha bir saat önce yayınlanmış. Makalenin üstündeki zaman damgasını işaret etti. "Gördünüz mü?

Amos gördü. Ayrıca makalenin yazarının cinsel saldırıdan kurtulanları tartıştığını da gördü.

Amos Eden'e girdiğinde henüz on dokuz yaşındaydı ama bu sözlerin ne anlama geldiğini biliyordu. Mercy'nin 'cinsel saldırıdan kurtulan diğer kişiler' arasına dahil edilmesi öfkesinin yeniden kabarmasına neden oldu. Ama kendini tuttu çünkü Edie hâlâ konuşuyordu.

"Millie yeni bir e-posta hesabı açmamı ve

Bunker senin adına bir e-posta gönderdi. Adınızı kullanabilir miyim?' Amos uyuşukça başını salladı. "E-posta hesabı mı? O da ne?"

Edie iç çekti. "Oh be. İnternet üzerinden insanlara mesaj göndermenin bir yolu.

Amos'un çok fazla sorusu vardı. Ama listesinin başında Mercy'yi nasıl bulacağı vardı, bu yüzden Edie'ye başıyla işaret etti. 'Evet, benim adımı kullan. Amos Terrill. İki r ve iki l.'

Edie yazmaya başladı ve Amos onun her yaptığını takip etmeye çalışmadı. Sonunda yazmayı bıraktı. "İşte bunu yazdım. "Sayın Bayan Dawson ve Bay Bunker, Mercy Callahan ve Gideon Reynolds'ın babası olduğunu iddia eden Amos Terrill adında bir adamı temsil ediyorum." Ona doğru baktı. "İddia" kullandığım için üzgünüm.

"Sorun değil," dedi Amos. 'Onunla konuşabilmem için ne yapman gerekiyorsa yap.

"Bay Terrill'in Bayan Callahan ya da Ajan Reynolds ile temasa geçmesine yardımcı olabilecekseniz lütfen bu e-posta adresine cevap verin. Kendisine bu numaradan da ulaşabilirsiniz." Kadın ona baktı. "Bu kütüphanenin ana hattı.

"Ne kadar sürecektir?"

"Bilmiyorum," dedi özür dileyerek. 'Ama vardiyam için ayrılmak zorundayım. Millie bu hesaba yapabilecek ve ben de Bunker'ın cevap vermesi ihtimaline karşı bu sayfayı açık bırakacağım. Şu oklu daireyi görüyor musun? Yenilemek için ona tıklıyorsun. Yani gidip yeni posta olup olmadığını kontrol ediyor. Biri yanıt verirse, ne yazdığını okumak için üzerine tıklamanız yeterli. Oturum süreniz dolduğunda, Millie benim oturumumu kapatabilir.'

"Teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim.'

Ona gülümsedi. "Dediğim gibi, kızımın ya da torunlarımın başı dertte olsaydı, birilerinin onlara yardım etmesini isterdim. Ona ikiye katlanmış bir kağıt parçası verdi. Bu benim telefon numaram. Çalışırken telefonumu kullanamam ama mesajlarımı kontrol ederim. Millie iletişime geçmenize yardımcı olabilir.

sorun yaşarsan benimle gel. Lütfen neler olduğunu bana bildirin.

Ayaklarının altındaki toprak kayıyormuş gibi hissetmesine rağmen gülümsedi. Bu kadın ona en çok ihtiyaç duyduğu anda bir dayanak olmuştu ve şimdi gidiyordu. "Gideceğim. Söz veriyorum. Tekrar teşekkür ederim.

Kolunu bir kez daha sıvazladı. "Kendine iyi bak, Amos.

Sonra da gitmiş, Amos'u bilgisayar ekranına bakmaya ve 'küçük ahmağın' cevap vermesini beklemeye bırakmıştı.

Sacramento, Kaliforniya
18 Nisan Salı, 10.10.

Mercy, Rafe'in araba yoluna hâkim olan siyah FBI minibüsüne binerken içini çekti. Arkadaki camlar yoktu ve üzerlerinde kolluk kuvvetlerine ait olduklarını gösteren hiçbir işaret yoktu. Santa Rosa'ya yolculuk, minibüs ve maiyetlerinin bir parçası olacak iki ek FBI aracıyla zaten bir prodüksiyondur. "Neden otoyoldan gidebileceğimizi düşündüm bilmiyorum.

'Hey, şikâyet etme. Kendimi süper gizli bir görevde süper gizli bir casus gibi hissediyorum,' dedi Farrah Mercy'nin yanına oturmak için tırmanırken. "James Bond anımı yaşamama izin ver, tamam mı? Mercy kıkırdadı. 'Bazıları süper-gizli casuslar Biz vardır.

Bizim dışımızda herkes silahlı.

Farrah ciddiyetle, 'Bende biraz biber var,' dedi. 'New Orleans'tan ayrılmadan önce valizime atmıştım. Onu bana annem verdi.

Mercy, Farrah'nın annesini her düşündüğünde aynı sevgi patlamasını hissediyordu. "Anne Romero nasıl?

'Üzgün. Kızgın. Babam daha zor zamanlar geçiriyor,' diye itiraf etti Farrah. Quill onun teyzesiydi. Dün gece onunla konuştum. Ağlıyordu ama bana burada olmam gerektiğini söyledi. Aslında

Bana ihtiyacınız kalmayana kadar geri gelmemi yasakladı.

Mercy aniden suçlu hissetti. 'I-'

Farrah kaşlarını kaldırdı. 'Söyleyeceğin şeyi söyleme. Bu senin hatan değil.

Mercy bunu biliyordu, ama ... 'Dün gece iki kişiyi daha öldürdü. Karavanlarını çaldı. Sertçe yutkundu, hâlâ kendini suçlu hissetmemekte zorlanıyordu. "Onlar balayındaydı, Ro.

Farrah şok olmuş bir nefes aldı. 'Lanet olsun, Mercy. Birinin onu durdurması gerek.'

Ve o biri ben olacağım, diye düşündü Mercy acımasızca.

Farrah ona kurnaz bir bakış atarak, "Ve o kişi sen olmayacaksın," dedi. 'Yemin ederim, eğer kendini bir daha riske atarsan ...'

Mercy iç çekmek istedi ama kendini tuttu. "Rafe'e yapmayacağıma söz verdim. Tamam mı?

"Tamam," diye mırıldandı Farrah. Kapı tekrar açıldığında kaşları çatıldı. "Liza, bizimle mi geliyorsun?

Liza Barkley, Tom Hunter'ın artı biriydi. Tüm polislerin sahip olduğu özgüvenle hareket ediyordu, ancak onunki Afganistan'daki bir turdan geliyordu ve sokakta yürüyordu.

"Eğer sorun olmazsa," diye yanıtladı Liza. 'En arkaya tırmanabilirim. Yolda okumam gereken bazı şeyler var. Yanlarından geçip sırt çantasını arka koltuğa bıraktı. "Atıştırmalık bir şeyler getirdim," diye ekledi neşeyle.

Farrah güldü. "Ben de öyle. Sen ne getirdin?

"Barlar," diye yanıtladı Liza hemen, sonra başını salladı. "Browni demek istedim.

Tom kafasını sürücü kapısından içeri soktu. 'O Minnesota'dan. Orada "bar" derler. Garip bir durum. Ama onun

bar-brownie'ler çok lezzetli.'

Liza güldü. 'Çok az, çok geç. Barlarımı hanımlarla paylaşıyor olacağım.

Tom omuz silkti. "Tuvalet molası için ne zaman duracağımızı ben kontrol ederim.

Farrah ısıklık çaldı. 'Olaylar çok hızlı gelişti. Lütfen minibüste atıştırmalıkları alıkoymakla tehdit etmeyen başka insanlar olduğunu unutmayın. Eğer durmamız gerekirse, duracaksınız.

Tom sırtıttı. "Evet, hanımefendi. Sonra telefonuna baktı ve ayıldı. "Buna bakmam gerek. İzninizle. Koşarak garaja gitti, Rafe ve André evden çıkıyorlardı. Tom aramayı dinledi ve sonra o, Rafe ve André, diğer iki adamın ifadelerinin eşit derecede ayıklaştığı bir konuşma yaptılar.

Rafe André'ye bir şeyler söyledi ve ikisi eve geri dönüp bir kedi taşıyıcısıyla tekrar ortaya çıktılar.

"Olamaz," diye fısıldadı Mercy. Adamların konuşmalarını izlerken hissettiği korku, panik atağın başlangıcına dönüşmüştü.

"Ne oldu? Liza endişeyle sordu.

"Mercy'nin kedisini getiriyorlar," diye cevap verdi Farrah, sonra yutkundu. "Onun rahatlatıcı hayvanı.

"Oh," diye mırıldandı Liza. "Anladım.

André ön yolcu koltuğuna otururken Rafe Mercy'nin yanındaki koltuğa yerleşti ve onu kendi vücuduyla Farrah'ın vücudu arasına sıkıştırdı, ruh hali gergindi. Ve karanlık.

Mercy ortada oturduğu yerden André'nin silahını kılıfından çıkarıp kucağında tuttuğunu, Rafe sürgülü kapıyı kapatıp taşıyıcının mandalını açarken bakışlarını her yöne çevirdiğini görebiliyordu. Rory dışarı çıktı ve hemen Mercy'nin kucağına kıvrıldı ama elleri yumruk olmuştu ve onları gevşetmeyi başaramadı.

Aniden kuruyan dudaklarını yaladı. "Ne oldu? Rafe'in çenesi gerilmişti. "Sorun Ginger.

Mercy şaşkınlıkla kaşlarını çattı. 'Dün bana mücevher kutusunu satan kadın mı? Ona ne oldu?

Rafe onun bakışlarıyla doğrudan karşılaştı. "O öldü.

Mercy ona baktı, panik zihninde dönmeye başlamıştı. "Hayır.

Farrah Mercy'nin eline uzandı, parmaklarını yumruktan kurtardı ve sıkıca tuttu - çok sıkı, ama kısa süreli rahatsızlık Mercy'nin ihtiyacı olan şeydi. "Nefes al, Merce," diye mırıldandı. "Ne oldu Rafe?

Ginger bu sabah bulundu. Snowbush mağazasının sahibi Nick Corwin ile birlikte. Birlikte yataktaymışlar. Rafe başını salladı. 'İkisi de kafalarından vurulmuş. Corwin'in karısı da yerde yatıyordu, o da ölmüştü. "Cinayet-intihar gibi görünmesi gerekiyordu.

Mercy, Farrah'nın hazırladığı kahvaltıdan ikinci kez almamış olmayı dileyerek, "Öyle olması gerekiyordu," dedi.

Rafe, 'Ginger'ın evine zorla girildiğine dair kanıt vardı,' dedi. Kırık bir cam. Arabası Corwin'in garaj yoluna park edilmişti - garajın içine park edilmiş olan karısının arabasının arkasına. Karısı eve geldiğinde onları yatakta bulmuş olamaz. Ayrıca karısı solak ama tabanca sağ elinde bulundu. Bir sürü küçük şey akla yatkın değil. Ginger pijamalıydı ve kendi yatağında uyuyordu. Şerif departmanı Corwin'in odasında Ginger'ın sokak kıyafetlerinden hiçbirini bulamadı, bu yüzden evden pijamalarıyla ve ceketsiz çıkmış olması gerekirdi.

"Yani hem Ginger hem de dükkân sahibi öldü," diye mırıldandı Mercy. 'Ginger bize DJ'in Eden ticaretinin paravanı olduğunu söyledikten sonra. Ve biz dükkândan çıkar çıkmaz patronu bir telefon yaptıktan sonra. Bu hiç de şüpheli değil.

Rafe'nin başını sallayışı acımasızdı. 'Bu genel fikir birliğidir.

Birisi onları DJ Belmont'u tanımlayamamışlar ya da teşhis edememişler diye öldürdü.

"Ephraim? Farrah sordu. "O mu ?

Rafe omuz silkti. 'Bu mümkün. Eğer öyleyse, gerçekten meşguldü. Çifti bu sabah saat bir yirmide karavanları için öldürdü. Corwin'in yatak odasında bulunan cesetler bu sabah altı buçukta Alturas'taki tıp merkezinde vardiyasını bitirmiş olan eniştesi tarafından bulunmuş. Anne ve babaları on yıl önce öldüğünden beri kız kardeşiyle birlikte bu evin sahibiydiler. Corwin'le evlendiğinde taşınmışlar ama Noel'den sonra para sıkışınca geri dönmek zorunda kalmışlar. Corwin ve kız kardeşi arasında para yüzünden gerginlik olduğunu, ancak kavga ettiklerini hiç duymadığını ve kız kardeşinin kendisine kocasının bir ilişkisi olduğundan şüphelendiğini hiç söylemediğini, bu yüzden cinayet-intihar mahallini bulmanın bir şok olduğunu söyledi. Erkek kardeş, kız kardeşiyle gece saat birde konuştuğunu, her gece yaptığı gibi işinden eve sağ salim döndüğünü söylemek için aradığını iddia etti. Cep telefonu kayıtları bunu destekliyor. Kardeşi yerel şerif departmanı ile işbirliği içindeydi.

'Balayı çiftinin ölüm zamanını nasıl biliyorsunuz?

Yani tam olarak?' Mercy, her zaman kendisiyle gurur duyduğu bir profesyonel gibi düşünmeye çalışarak sordu. Ama kurbanla tanışmadığınız zaman kafanızın net olması daha kolaydı. Onun ve diğer pek çok kişinin ölümüne yol açan soruları sormadığınız zaman.

"Gelin bir Apple Watch takıyordu," dedi Rafe. 'Nabızı sürekli olarak izleniyor ve telefonuna kaydediliyordu. Kalp atış hızının sıfıra indiği zamanı kaydediyordu.

Mercy yavaşça nefes verdi. 'Yani Ephraim kamp alanındaki çifti öldürdükten sonra Ginger, Corwin ve karısını da öldürmek zorunda kalacaktı, çünkü en azından 'in karısı hâlâ hayattaydı.

kamp alanındayken. Kamp alanı Snowbush'tan ne kadar uzakta?'

"Üç saat. Rafe döndüğünde Tom'a başıyla selam verdi. "Onlara her şeyi anlattım.

"Öyle olacağını tahmin etmiştim. Tom motoru çalıştırdı, sonra koltuğunda dönüp kaşlarını çatarak onlara baktı. "Ama bu size söylemem gereken bir bilgi değildi.

Yani başka birine söylerlerse işini kaybedebilirdi. "O zaman neden yaptın? Farrah sordu.

Tom minibüsü Rafe'in garaj yolundan geri geri çıkardı ve sokağa yöneldi. O sabah dışarı çıktıklarında ön tarafta oturan ajan nereye giderlerse gitsinler onları takip edecekti. Bu Molina'nın talebiydi ve Mercy bunun için minnettardı.

Tom, 'Ephraim'in yaptığı her şey bu araçtaki insanları etkiler,' dedi. 'Hepinizi bilmesi gerekenler olarak görüyorum. Ben de bilmek isterdim, bundan eminim.

"Bunu takdir ediyoruz," dedi André. 'Tetikte olacaktık ama şimdi daha da tetikteyiz.

Mercy'nin zihni hâlâ sahip olmamaları gereken bilgilerle çalkalanıyordu. 'Eğer Ephraim balayı çiftini öldürür öldürmez kamp alanından ayrıldıysa, Snowbush'a saat dört buçuk gibi varmış olmalı. Ve eğer Ginger'ın evine girip onu yatağından aldıktan sonra bir cinayet-intihar sahnelediyse, muhtemelen Snowbush'tan saat beş buçukta ayrılmış olurdu. Ya da o civarda," diye ekledi garip bir omuz silkmeye, çünkü araçtaki herkes ona bakıyordu. "Yani şimdiye kadar burada olabilirdi. Bu da yüreğine yeni bir korku saldı. "Elbette, kamp alanından ayrılıp doğruca buraya geldiyse zaten gelmiş olabilir. Sertçe yutkundu. "Sanırım onu bir süreliğine görevden alacağını umuyordum, Rafe.

Çünkü Rafe'in atışı onu vurmuştu. Mercy hatırladı

Ephraim'in yüzündeki şok ifadesi ve hemen ardından gelen öfke ve acı.

Rafe hâlâ yumruk yaptığı diğer elini tutup dudaklarına götürdü, parmaklarını çekip kurtarmadan önce parmak eklemlerini öptü ve tıpkı Farrah'ın yaptığı gibi kendi parmaklarıyla birleştirdi. Birleştirdikleri ellerini Rory'nin üzerine koydu ve kürkünü okşamaya başladı.

"Bir dahaki sefere daha yükseğe nişan alacağım," diye söz verdi Rafe. "Iskalamayacağım.

Daha yüksek. Ephraim'in gözlerinin arası gibi daha yüksek. "Umarım canını yakar," diye fısıldadı ama aklı Snowbush'taki duruma geri döndü. 'Ginger, Ephraim'in dükkâna geldiğini hatırlamıyordu. Sadece DJ. Yani Ephraim Ginger'ı, Nick Corwin'i ve karısını öldürdüyse, ya Corwin Ephraim'i doğrudan aradı ya da Corwin'in aradığı kişi yaptı. Onun DJ olduğunu düşünmüştüm ama şimdi bilmiyorum.

André onları görebilmek için ön yolcu koltuğuna doğru eğildi. 'Bu adil bir varsayımdı. Ama Ginger'ı o eve her kim getirdiyse arabasını orada bıraktığı da doğru. Daha sonra nasıl kaçtı? İki kişinin olaya karışmış olması, birinin Ginger'ı ve diğerlerini öldürmüş olması, diğerinin de kaçış aracını kullanmış olması mümkün.

"Çok iyi bir noktaya değindin," dedi Tom. 'Eğer bunu patronuma iletirsem, bunun için övgü almak zorunda kalacağım. Çünkü ... bilirsiniz. Bilmesi gerekenler falan.

André sırtıttı. 'Övgüyü al, çaylak. Bunu adil bir takas olarak görüyorum.

Herkes birkaç dakika sessiz kaldı ve sonra arkalarından Liza içini çekti. "Bar isteyen var mı? Çünkü gergin olduğumda yemek yerim ve zaten üç tane içtim.

"Öne doğru uzat," dedi Tom. 'Ama birkaç tanesini Gideon ve Daisy için saklayın. Ajan Schumacher onları radyo istasyonundan alacak ve sonra hepimiz mutlu bir şekilde yolumuza devam edeceğiz.

Sacramento, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 10.30.

Jeff'in annesi yorgun bir iniltiyle kanepeye çöktü. 'Çok yorgunum Jeffy. Nasıl hâlâ ayıksın?'

Jeff onun yanına oturmadan önce ayak parmaklarının üzerinde zıpladı. "Çok heyecanlıyım anne. Çok iyi geçti. Öyle de olmuştu. Tecavüz kriz merkezindeki koordinatör onun fikrini çok beğenmiş ve Daisy de bunu yerel gazeteyle iletmişti. Gazetenin adı Onların Hikayeleri'ydi ve koordinatöre video gönderen birkaç mağdur vardı bile.

İyilik yapmak iyi hissettiriyordu. Umutsuzca bunun birilerine gerçekten yardımcı olmasını umuyordu.

'İyi geçti. Seninle çok gurur duydum, oğlum. Ama annesi ona bakmıyordu, onun yerine bakışları, FBI ajanının evin güvenliğinden emin olduktan sonra uzaklaşmakta olduğu ön pencereye dikilmişti.

Jeff iç çekti. FBI şu ana kadar Bayan Romero'yu öldüren adamın onu gördüğüne inanmıyordu ama bunu garanti edemezlerdi. "Özür dilerim anne.

Kaşlarını çatarak ona baktı. 'Bu senin hatan değil Jeff. Makale, evet. Ama bunu olabildiğince doğru yapıyorsun. Bu mu? Bir cinayete tanıklık etmek? Bu senin suçun değil.'

Bunu biliyorum. . Ama korkmandan nefret ediyorum.'

Yüz ifadesi yumuşadı. 'Bu işe karışmandan nefret ediyorum ama işte buradayız. Yiyecek bir şeylere ne dersin? Sandviç ister misin? Ayağa kalktı ve esnemesini gizlemek için ağzını kapattı. "O zaman ben biraz kestireceğim.

Jeff yorgun olması gerektiğini biliyordu ama gerçekten de kafası iyiydi. "Teşekkürler anne. Sandviç kulağa harika geliyor. Yapmamı ister misin?'

Ona salladı. 'Ben zaten ayaktayım ve benim

eller meşgul.'

Şanslıyım, diye düşündü, annesinin mutfağa gidişini izlerken. Birçok ebeveyn bu kadar destekleyici olmazdı ama annesi her zaman onun olmuştu.

Onunla gurur duyması o kadar da önemli olmamalıydı. Ne de olsa on altı yaşındaydı. Hatta üniversitedeydi. Ama içten içe küçük bir çocuk gibi hissediyordu ve onun gururu her şey demektir.

Elinde tuttuğu telefonuna baktı. Tekzip yazısı yayınlandıktan sonra e-postalarını kontrol etmekten kendini alıkoymuştu. Ne de olsa bir saat bile olmamıştı. Ama blog takipçilerini ve YouTube abonelerini kontrol etmeliydi. Rakamları onlar kullanamadan düşerse çok kötü olurdu.

Hesabını açtı ve geri çekmesinin iyi karşılandığını görerek rahatladı. Bir sürü yorum vardı. Çoğu da olumluydu. Elbette troller vardı ama troller her zaman olacaktı.

E-postasını görmek için kaydırды ve gülümsedi. Bayan Sokolov ona gülen yüz emojileriyle dolu bir mesaj göndermişti. Çok hoş bir hanımefendiydi. Annesiyle arkadaş olabileceklerini umuyordu. Irina Sokolov'a teşekkürlerini ilettikten sonra yeni bir e-posta geldiğini fark etti.

Konu satırında şöyle yazıyordu: Mercy Callahan. Umarım kötü bir şey değildi - en azından kötü olan yeni bir şey - açtı, okudu, sonra tekrar okudu.

"Anne?" diye seslendi, sonra kalkıp onu mutfakta buldu. 'Az önce garip bir e-posta aldım. Reno'da Mercy'nin babası olduğunu iddia eden bir adam tanıdığını söyleyen bir kadından. Onunla iletişime geçmek istiyorum.

Annesi kaşlarını çatdı. 'Bu çok garip. Ve şüpheli. Ya onu havaalanından kaçırmaya çalışan adamsa? New Orleans'ta o zavallı yaşlı kadını öldüren adam?

Jeff e-postayı üçüncü kez okudu. 'E-posta Edie Arthur tarafından yazılmış ve adamın adının Amos Terrill olduğunu söylüyor. Ona ulaşmak için arayabileceğim bir telefon numarası veriyor. Hemen telefonunda ters arama yaptı. "Reno'da bir halk kütüphanesi.

Annesi başını sertçe salladı. Beti benzi atmıştı. 'Bunu FBI'a gönder, Jeffy. Seni ortada istemiyorum.'

"Tamam anne. Mesajı Sorumlu Özel Ajan Molina'ya iletti, sonra mesajı tekrar okudu. 'FBI'a gönderdim. Ama ... ya gerçekse?

Hâlâ başını sallıyordu. 'Ya öyleyse? Bırak Molina denen kadın halletsin.'

Emin değildi. Bir şey onu çekiyordu, ona Mercy Callahan'da bir hikâye olduğunu söyleyen şeyle aynı şey. Bu konuda haklıydı. Anlattığı hikâye konusunda yanılmıştı ama kendisini ona yönelttiği için haklıydı.

'Bayan Sokolov'u arayacağım,' dedi. 'Her ihtimale karşı. Mercy'ye bu konuda ne yapmak istediğini sorabilir.

Annesi yavaş bir nefes verdi. 'Tamam. Ama sadece bir telefon görüşmesi. Bu evden ayrılmayacaksın.'

Yanağından öptü. "Evet, hanımefendi. Sokolov'ların evinin numarasını çevirdi ve telefonu bir gün öncekiyle aynı ses açtığında gülümsedi. "Zoya? Ben Jeff Bunker.

"Merhaba Jeff. Sesi sıcak ve dostçaydı. "Tekzibini okudum. İyiymiş.

Yanaklarının ısındığını hissetti. "Teşekkür ederim. Yapılacak doğru şey buydu. Ama başka bir şey için arıyorum. Annen henüz eve gelmedi mi?

"Hayır, henüz değil. Neler oluyor?"

Ona e-postadan bahsetti. "Ajan Molina'ya gönderdim ama düşündüm ki... ya gerçekse?

"Amos mu dedin?" diye sordu. "Ve Reno'da olduğunu?"

"Evet. Amos Terrill. Numarası da Reno Kütüphanesi.

Neden?"

Bekle. Bu aramaya annemi de ekleyeceğim. Şu anda Reno'da kız kardeşim Sasha ile birlikte.

Bir dakika sonra Irina Sokolov'un sesi telefondaydı. "Bana e-postayı oku Jeff," dedi hızlıca, ama kaba bir şekilde değil. "Her kelimesini.

Yirmi dört

Reno, Nevada
18 Nisan Salı, 11.55.

Amos Millie'ye, "Bunun için gerçekten minnettarım, hanımefendi," dedi. Edie'nin arkadaşı onu gerçekten de kanatları altına almıştı.

Okuması için getirdiği kitap ve dergi yığınının üzerinden ona sırtıttı. "Benim için zevkti. Bu bir kütüphanecinin rüyası gibi. Otuz yıllık tarih boyunca size rehberlik edeceğim.

Onun coşkusuna gülümsemek zorunda kaldı. "Bütün bu kitapları bugün bitirebileceğimi sanmıyorum. Onları bir ay içinde bitirebileceğini de sanmıyordu. Hiçbir zaman en hızlı okuyucu olmamıştı, otuz yıl boyunca gazetelerden ve hatta çizgi romanlardan uzak kaldıktan sonra sınırlı becerisi daha da paslanmıştı. Gerçekten de bunaltıcıydı.

'O zaman yarın tekrar gelin. Onları senin için masanın arkasında tutabilirim ve bir adres aldığında sana bir kütüphane kartı verebilirim.

Onun yorumlarından hangisine cevap vereceğinden emin değildi. Yarına kadar Mercy ya da Gideon'la konuşmayı umuyordu. Onlara güvenebilirdi. Öyle umuyordu. Kalıcı bir adrese gelince, nereden başlayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. "Teşekkür ederim," demekten başka bir şey gelmedi aklına.

Sırıltışı yumuşayarak sempatik bir gülümsemeye dönüştü. 'Çok zor, biliyorum. Ama küçük kızınız uyum sağlamış gibi görünüyor.

Birlikte çocuk bölümüne baktılar; diğer kütüphanecilerden biri masal saatini yeni bitirmişti.

okul öncesi çocuklar için. Abigail arka sırada oturmuş, kütüphaneci dramatik bir "Son" ile kitabı kapatana kadar dikkati dağılmamıştı. Sonra Abigail "Bir tane daha" diye yalvarmıştı.

Memnun olan kadın bir hikâye daha okuduktan sonra Abigail'i çocuklara kitap okumakla görevlendirdi. Kızı, kütüphanecinin yaptığı gibi çocuklara resimleri göstermek için durarak Haşere Ramona'dan bir şeyler okudu.

"Sorumluluklarını çok ciddiye alıyor," dedi Amos, göğsü gururdan neredeyse patlamak üzereydi.

"Öyle," dedi Millie sevgiyle. Bilgisayar ekranına baktı, Edie'nin kurduğu e-posta hesabı hâlâ açıktı. "Hâlâ cevap yok mu?"

Amos başını salladı. 'Bir tane bile alamayacağımı düşünmeye başlıyorum. En azından bugün değil.

Millie iç çekti. "Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Yapmam gerek ...' O mektubu polise yaz. Onlara DJ'den bahset. Mercy'yi uyarmalarını, onu korumalarını söyle. Bunu burada yazmak istemiyordu ve o kadar yorgundu ki söylemesi gereken kelimeleri düşünmek bile zorlaşıyordu. "Sanırım bu gece kalacak bir yer bulmalıyım. Uyumaları için güvenli bir yer. "Bana düşük maliyetli bir otel gösterebilir misiniz?"

Millie, 'Bir arama yapacağım ve bölgedeki otellerin bir listesini çıkaracağım,' dedi.

Teşekkür ederim, Millie. Abigail için öğle yemeği hazırlamam gerekiyor. Bu kitabı okumayı bitirdiğinde onu kamyonete yemesine izin vereceğim, sonra da listeyi almak için geri döneceğim.

Tereddüt etti. 'Masamın çekmecesinde biraz meyve var. Her zaman fazladan getiririm. Abigail ve senin için portakal ya da elma ister misin?"

Portakal anısı damak tadını gıdıkladı ama o

yemeğini almaktan nefret ederdi. " değil. Teklifiniz için teşekkür ederim.

Ona büyükannesinden hatırladığı bir bakış attı, gerçekten ne düşündüğünü bildiğimi söyleyen bir bakış. "Benimle gel, Amos.

İtaatkâr bir şekilde onu takip etti ve çekmeceyi açtığı anda havayı dolduran nefis portakal kokusunu içine çekti. Elllerine iki portakal ve iki elma koydu. "Afiyet olsun.

Meyveyi burnuna götürdü ve tekrar içine çekti, gözyaşları gözlerini yaktığında afalladı. Boğazını kabaca temizledi. "Çok özür dilerim. Sadece... uzun zaman oldu. Elma alabiliyorduk. Bazen yetiştirebiliyorduk ama portakal. Otuz yıldır bir tanesinin kokusunu bile almadım.

Millie zorlukla yutkundu. 'Keşke daha fazlasını getirseydim. Eğer yarın tekrar gelersen, getiririm.

'Çok nazıksınız. Teşekkür ederim. Meyveleri cebine koydu. "Gidip Abigail'i getireyim. Umarım onu bir portakalla kitaplardan uzaklaştırabilirim.

Millie güldü ama titrek bir gülüştü. "Kitapları çok seviyor. Burası onun için mükemmel bir yer.

Ama benim için mükemmel yer neresi? Amos merak etti.

Ayık bir şekilde kütüphaneyi geçerek Abigail'in küçük bir sandalyede oturduğu yere gitti, ayaklarının dibinde iki küçük çocuk vardı ve yüksek sesle okuduğu hikâyeye kendilerini tamamen kaptırmışlardı. Abigail ona baktı, gözlerini hayal kırıklığı kaplamıştı. "Gitmemiz gerekiyor mu baba?

'Sadece kısa bir süre için. Öğle yemeği yememiz gerekiyor.

"Acıktım," diye itiraf etti, sonra küçük çocuklara baktı. "Öğle yemeğimi bitirdiğimde burada olursanız, biraz daha okuyabiliriz.

Çocukların annesi Amos'un gözleriyle karşılaştı, dudakları gülümseme şeklinde kıvrıldı. 'Kızınız çok iyi bir okuyucu. Benim ikizlerim asla onlara kitap okuyacak kadar uzun süre oturamazlar.

Kızlar, Abigail'e size kitap okuduğu için teşekkür eder misiniz?" İkizler koro halinde, "Teşekkür ederim," dediler.

Abigail tatlı tatlı gülümsedi. "Rica ederim. Bir arabaya doğru zıpladı ve kitabı bir yığının üzerine koydu. 'Bayan Millie bitirdiğim kitapları buraya koymamı söyledi. Ben hazırım, baba.

Elini uzattı, kız tereddüt etmeden elini tuttuğunda kalbi rahatladı. Ne yaptığının ya da yerinin neresi olacağının bir önemi yoktu. Kızı güvende olduğu ve ona gülümsediği sürece her şey yoluna girecekti. Her şey mükemmel olacaktı.

Kapı açıldığında döndüler, iki kadın içeri girdi. Akraba oldukları belliydi. Muhtemelen anne ve kız. İkisinin de sarı saçları ve aynı kahverengi gözleri vardı. Yaşlı kadının saçları gümüş rengindeydi ama adımları enerjikti.

O ve genç kadın doğruca masaya doğru yürüdüler. Kulak misafiri olmak niyetinde değildi ama yaşlı kadının onun adını söylediğini duydu ve olduğu yerde donakaldı.

Millie ona endişeli bir bakış attı. "Amos? Bu hanımlar seninle konuşmak istiyor.'

Genç kadın gülümsedi, yıpranmış sinirleri yatıştırması gereken türden bir gülümsemeydi bu. 'Kötü bir niyetimiz yok. Jeff Bunker'a e-posta gönderdiniz mi, efendim?'

Amos kaskatı kesildi. Onun ruh halini okuyan Abigail yanına yaklaştı ve elini daha sıkı tuttu.

"Baba?" diye fısıldadı ve o anda tekrar korkmuş yedi yaşındaki bir çocuk oldu, Ramona'nın kendinden emin okuyucusu Pest güneş ışığındaki sis gibi kayboldu.

"Söyledim. Amos daha fazlasını söylemek istiyordu ama hangi kelimelerin doğru olacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Yaşlı kadın bir adım öne çıktı. "Amos Terrill siz misiniz?" diye sordu, aksanı belli belirsiz tanıdık geliyordu. Rus olabilir mi?

Abigail'i daha yakına çekerek kısmen arkasında durmasını sağladı. "Ben.

Yaşlı kadın gülümsedi, kızının yüzünü hâlâ aydınlatan aynı gülümsemeydi bu. 'Benim adım Irina Sokolov. Bu da kızım Sasha. Başını Abigail'e doğru eğerek yarı eğildi. "Peki bu güzel kız kim?

Abigail titriyordu ve Amos onu kollarına alıp kapıya doğru fırlamak istedi ama sonra kadının adı aklına geldi. "Sokolov mu demiştiniz?" Bu ismi bir saat önce okumuştı. Ephraim'in Mercy'yi havaalanından kaçırma girişimiyle ilgili makalede yazıyordu. Girişim, görevde olmayan bir dedektif tarafından engellenmişti. Sokolov onun da adıydı.

Kadın doğruldu ve başını salladı. "Irina Sokolov," diye tekrarladı.

"Dedektif Raphael Sokolov. O sizin oğlunuz mu?" diye sordu. Kadının gülümsemesi daha da genişledi. "Öyle. Onu tanıyor musunuz?"

"Onun hakkında bir şeyler okudum. Bilgisayarda. Amos, Millie'nin okuması için getirdiği kitap yığınının bulunduğu bilgisayar masasını zayıf bir hareketle işaret etti. "Mercy Callahan'ı kurtarmış.

İrina ve kızı bakışlarını paylaştılar. "Yaptı," dedi Sasha. 'Ben de oradaydım. Korkunçtu. Jeff Bunker'ı tanıyor musun?

'Onun adını da okudum. Bilgisayarda,' diye tekrar ekledi. "Mercy'ye bir mesaj iletebileceğini düşündük.

Abigail onun elini çekiştirdi. "Baba? Bu resimdeki Mercy ile aynı mı?"

Onun şaşkın yüzüne baktı. "Umarım öyledir.

Ama Mercy öldü. Annem gibi. Öyle demiştin. Sen söyledin.'

Oh. Bunu nasıl açıklayacaktı? "Öyle dediğimi biliyorum, Çünkü ben öyle düşündüm. Ama öyle düşünmemiş olabilir. Sokolov kadınlarına . "Öyle mi? Mercy hâlâ hayatta mı?"

Lütfen, Tanrım. Lütfen evet demesine izin ver.

Irina'nın gülümsemesi ışıltı ışıltı. 'Hayatta ve iyi,' dedi. "Bence konuşmalıyız.

'Sanırım bu iyi bir fikir olurdu. Abigail'i öğle yemeği için dışarı çıkarmak üzereydim. Belki bizimle oturabilirsin?'

"Avluda bir piknik masası var," diye önerdi Millie. "Binanın arka tarafında.

"Teşekkür Millie," dedi Amos. "Çok nazıksın.

Ona gülümsedi, gözlerinde yine yaşlar vardı. "Mutlu sonlara bayılırım, Amos.

O da gülümsedi, göğsü şimdi beklentiyle gerilmişti. Bu kadınlar Mercy'yi tanıyordu. Onun Mercy'sini. Ölmemiş olan. Rahatlamaktan başı dönmüş bir halde Sokolov'ları kütüphaneden çıkarken takip etti, Abigail onun eline daha da sıkı sarılmıştı.

Gün ışığına çıktıklarında Sokolovlar piknik masasına doğru ilerledi ve Amos durdu, çocuğuyla göz göze gelene kadar çömeldi. "Dün gece ormanda nasıl saklandığınızı biliyor musun?

Başını salladı. "Korkmuştum, baba.

'Ben de öyleydım ama sen çok cesurdun. Söylediğim her şeyi yaptın ve seninle gurur duymamı sağladın. Dün gece yaptığımız şey tehlikeliydi.

Başını salladı, gözleri yine yaşlı görünüyordu. "İnsanların evden kaçmaması gerekir.

Yutkundu. Çünkü denediklerinde öldürölürler. 'Ama ben yaptım ve seni de yanımda götürdüm. İyi bir sebebim vardı.

Yüzü buruştu. "Mercy gerçekten ölmediği için mi?

"Kısmen, evet. Kısmen çünkü Eden hakkında pek de hoş olmayan bazı şeyler öğrendim. O kadar da güvenli değildi. Ve senin güvende olmana ihtiyacım var, Abi-kızım.

Onun yanağını okşadı. "Okşuyorum. Beni güvende tutuyorsun.

Kadının mutlak güveni adamın dizlerinin bağını çözdü ve öne doğru düştü,

zayıf dizlerinin üzerine çöktü ve onu kollarına çekti. "Seni seviyorum, Abigail.

Onun sırtını sıvazladı. "Seni seviyorum baba. Sonra ceplerini okşadı. "Bu da ne?

Boğazındaki yumruya rağmen güldü. 'Bayan Millie senin için bana bir ikram verdi. Hadi şu piknik masasını bulalım da yiyebileşin.

Adam ayağa kalktı ve kadının elini tuttu. Sokolov kadınları onları izliyordu ve gözle görülür biçimde sarsılmışlardı. 'Sanırım bize anlatacak bir hikâyeniz olmalı, Bay Terrill,' dedi İrina. 'Gelin. Siz bize yolculuğunuzu anlatın, biz de size Mercy'yi anlatalım.

Abigail, "Sen de onlara fotoğraflarını gösterebilirsin, baba," diye önerdi.

Amos'un eli Polaroidlerin büyükbabasının cep saatiyle birlikte güvenle saklandığı gömlek cebine gitti. "Yapabilirim.

Santa Rosa, Kaliforniya

18 Nisan Salı, 13.25

"Bir kablo mu? Mercy minibüsün orta koltuğunda oturduğu yerden Tom Hunter'ın elinde tuttuğu mikrofona inanamayarak baktı; cihaz kelebek yaka iğnesi gibi gizlenmişti. 'Bir dinleme cihazı takmamı mı istiyorsunuz? Sanki Ephraim'in annesi John Gotti falan mı?

Minibüsün açık kapısında duran Tom'un ağzının bir tarafı yukarı doğru seğirdi. 'Hayır, John Gotti gibi değil. Daha çok Ephraim'in nerede saklanacağını bilen tek kişi olabilir. Ama evet, dinleme cihazı takmanı istiyorum. Oraya seninle birlikte giremeyiz ve ne konuşulduğunu bilmemiz gerek. Bu kamera hem görüntüyü hem de sesi telefonuma aktaracak. Liza seninle içeri girerken ben Gideon ve Rafe ile bekleyeceğim.

Bayan Franklin'in odası.'

"Bilin diye söylüyorum, lobide kalmaya hâlâ karşıyım," diye homurdandı Gideon. Daisy'yle birlikte bindikleri araçtan ayrılmıştı, kenara itilmiş olmaktan dolayı hâlâ gözle görülür bir şekilde sinirliydi.

Rafe sadece kaşlarını çatı. İtirazlarını çoktan dile getirmişti ama görünüşe göre Ajan Molina fiziksel olarak onlara katılmamış olsa bile ipleri elinde tutuyordu.

Mercy onların bakış açısını anlayabiliyordu ama aynı zamanda olası olumsuzlukları da görüyordu. 'Üzgünüm Gideon, bu Molina'ya katılmak zorundayım. Eğer Ephraim - yani Harry - annesine diğer oğlunu öldürdükten sonra senin onun gözünü çıkardığını söylerse? Bence senin varlığın yarardan çok zarar getirebilir.

Gideon neredeyse . "Evet, ama de.

Mercy neredeyse gülümsüyordu. "Evet, ama yine de. Rafe'e döndü. 'Ve eğer Harry Franklin'in endişeli karısı olmam gerekiyorsa, senin koruyucu ve alfa erkeği edasıyla tepemde dikilmen doğru görünmeyecektir. Sözlerini bir gülümsemeyle yumuşattı. 'Ama keşke ikiniz de orada benimle olabilseydiniz. Gerginim. Ya ne söyleyeceğimi bilemezsem? Ya benimle hiç konuşmazsa?

Farrah onun elini sıktı. "İyi olacaksın. Ve eğer seninle konuşmazsa, eskisinden daha kötü durumda olmayız.

Mercy'nin kendi kendine söylediği de buydu ama şimdi huzurevinin otoparkında olduklarından o kadar da emin değildi.

Rory'ye belli belirsiz bir sevgi gösterdi. "Keşke seni de yanımda götürebilseydim," diye mırıldandı.

André ön yolcu koltuğundan, "Devam edin ve onu alın," diye teklif etti. 'Personeler onun rahatlatıcı bir kedi olduğunu söyle. Ya da en azından sizi rahatlattığını. Eminim bunun sizin için stresli bir ziyaret olduğuna inanacaklardır.

Eğlenerek başını kaldırdı. "Daisy'nin Brutus'u taşımak için taktığı gibi bir bebek askısını tercih edeceğini sanmıyorum.

"O zaman onu taşıyıcıya alın. Rafe onu yerden aldı ve mandalını açtı. "Eğer biri sana zorluk çıkarırsa, kedinin yaşlı kadının olduğunu ve onu ziyarete getirdiğini söyle.

"Kötü bir fikir değil," dedi Liza. 'Hayvanlar genellikle yaşlılarla terapide kullanılıyor ve bu tesis gözetim altında olmaları koşuluyla evcil hayvanlara izin veriyor. Yoldayken web sitelerini kontrol ettim. Bence gidin.

"Kedinin teli var mı? Farrah gülümseyerek sordu. "Çünkü eğer öyleyse, büyülu bir madalyon olması gerekiyor.

Liza neşeyle, "Eğer kediye tel takılıyorsa, bana da takılmalı," dedi. "Bence bu adil olur.

Liza'nın Mercy'ye eşlik edeceği herkes için yeni bir haberdı ve ne Gideon ne de Rafe bunu iyi karşılamıştı ama Mercy bunda bir hikmet görüyordu. Liza her gün demans hastalarıyla çalışıyordu. Eğer bir şeyler ters giderse, umarım Liza konuşmayı tekrar rayına oturtabilirdi.

Tabii konuşulacak bir şey varsa. FBI, Ephraim'in gerçek kimliğini öğrenmelerinden bu yana geçen altı hafta içinde Bayan Franklin'le konuşmaları için üç farklı yere hemşire göndermiş ama kadın hiçbirleriyle konuşmayı reddetmişti. Mercy madalyonundaki fotoğrafın kadını kendisiyle konuşmaya teşvik etmeye yeteceğini umuyordu.

Tom kıkırdadı. "Kediye tel takılmaz ama sana takılır, Liza. Cebinden, içinden bir kolye ucunun sarktığı bir zincir çıkardı. 'Ayrıca bir kamera, video ve ses. İstedğim zaman kimi izlediğimi değiştirebiliyorum. Ve ikiniz de kulaklık takacaksınız, böylece gerektiğinde sizinle iletişim kurabileceğim. Bunlar küçük ve biri kulağınıza dürbün sokmadığı sürece görünmüyorlar. Ki böyle bir şey olmasa iyi olur.'

Liza itaatkâr bir tavırla, "Dürbün yok," diye tekrarladı. 'Bu bir ejderha mı

Kamera mı? Çünkü . . . havalı.'

Mercy, Liza'nın bunu bilerek hafif tuttuğunun farkındaydı ve bunu takdir ediyordu.

Tom yüzünü buruşturdu. "Burada en azından bir kişinin bana kızgın olmamasına sevindim.

"Kızgın değilim," dedi Mercy ayık bir sesle. "Sadece biraz gerginim. Ona Harry demeyi unutmamalıyım, Ephraim değil. Kardeşi de Aubrey, Edward değil. Ya Ephraim ya da DJ, hatta Pastor'un evde içeriden bir adamı varsa? Herhangi bir alarmı tetiklemek istemiyorum. FBI Eden'ı şimdiye kadar basından uzak tuttu. Ya bu her şeyi gün ışığına çıkarırsa ve Molina sürpriz yapma şansını kaybederse? Ya Ephraim köşeye sıkıştığını hissederse ve ...'

Rafe elini kızın ensesinde dolaştırdı ve dudaklarını kızın şakağına bastırdı. "Dur. Belayı ödünç almayı bırak. Elinden geleni yapacaksın. Eğer bir şey bulamazsak, o zaman yeniden toplanır ve farklı bir açıdan yaklaşırız. Ephraim Burton'ı bulmak tamamen senin omuzlarında değil, Mercy.

Gideon içini çekti. "O haklı. Sorumluluğun bir kısmını üstlenmemize izin vermelisiniz. Ve Molina bulacağımız ya da bulamayacağımız her şeye hazırlıklı. Ama Bayan Franklin'le konuşmanızın Eden'ı açığa çıkaracağından şüpheliyim. Huzurevindeki hiç kimse oğlunun bir tarikatla bağlantısı olduğunu bilecek değil ya.

Tom kelebek yaka iğnesini Rafe'ye uzattı. 'Bunu ona takar mısın lütfen? Ve bunu Liza'ya geri verir misin? Hızlı bir test yapmam gerekiyor. Hem Mercy hem de Liza telleri takana kadar bekledi. "Peki, aranızda konuşun.

"Ne hakkında? Mercy sordu. "Test, bir, iki, üç" gibi mi?

"Demanslı hastalarla konuşma konusunda birkaç ipucunun üzerinden geçmeye ne dersiniz? Liza sordu. Koltuğun üzerine eğildi, Farrah ve Mercy arasında, onun ejderha kolyesi

Tenine yerleşmeden önce biraz sallanıyor. "Öncelikle ona ismiyle hitap edin. Bayan Franklin ya da Belinda. Onunla herhangi biriyle konuştuğunuz gibi konuşun ama o konuştuğunda siz de dinleyin. İsteddiği şekilde iletişim kuramayabilir ve bu onu hayal kırıklığına uğratabilir. Konuşmasına izin verin ve kelimelerini seçmesi için ona zaman ve alan tanıyın.

Mercy sessizce, "Bu yüzden onun cümlelerini bitirme," dedi.

Liza başıyla onayladı. "Aynen öyle. Yanında olacağım ve gerekirse ya da düşünmek için bir saniyeye ihtiyacın varmış gibi görünürse yönlendirmek için devreye gireceğim, tamam mı?

Mercy minnettar oldu. 'Evet, bu harika. Miriam olduğumu biliyorum. Madalyonun üzerinde yazılı olan isim buydu, çünkü Cennet'te ona bu isim verilmişti. Neyse ki çok sayıda Miriam vardı, bu yüzden Midge ya da Mimi gibi takma isimlere izin vermişlerdi. Kendi adı da kabul edilebilir bir alternatifti. "Ama sen kim olacaksın?

"Ben Beth, senin arkadaşınım," dedi Liza. 'Nasıl tanıştığınızı sorarsa, okulda tanıştığınızı söyle. Daha fazla bilgi isterse şaşırmam, ama isterse dikkatini dağıtırm.

Farrah onun elini tekrar sıktı. "Harika olacaksın Mercy.

Mercy sadece bitmesini istiyordu. Ama başlayana kadar bitmeyecekti. Omuzlarını dikleştirdi ve Rory'yi kedi taşıyıcısına yönlendirdi. "Ben hazırım. Hadi yapalım şu işi.

Mercy, Rafe ve Liza minibüsten çıktıklarında Tom André'ye döndü. 'Sen Ajan Schumacher'le birlikte cipte oturmalısın. Araçlara göz kulak oluyor ve gerekirse sizi güvenli bir yere götürecektir.

André kalçasındaki kılıfı okşadı. Neyse ki Ephraim'in bıçakladığı sol koluydu, çünkü kendisi sağ elini kullanıyordu. Hâlâ biraz acı çekiyor olabilirdi ama yine de silahını kullanabilirdi. "Ben de nöbet tutacağım. Ama merak ettiğim bir şey var. Senin için kıdemli değil mi? Neden?

onlarla birlikte gitmiyor mu?'

Mercy sustu, onun cevabını bekledi, çünkü o da aynı şeyi merak etmişti.

Tom, Gideon ve Rafe'e alaycı bir bakış attı. "O kıdemli ama patronum benim bu adamlarla iyi bir ilişkim olduğunu ve onları hizada tutma şansımın daha yüksek olduğunu düşünüyor.

Rafe homurdandı. "Ciddi misin?

Ama Gideon sadece başını salladı. 'Bu adil,' diye itiraf etti. "Teşekkürler Tom. İçimden bir ses Molina'ya yardım ettiğini söylüyor, yoksa Mercy'yle burada bile olmazdık.

Mercy Tom'un yanaklarındaki kızarıklığı görebiliyordu. "Teşekkür ederim Tom," dedi sessizce.

Tom utanmış görünüyordu. 'Kardeşin son aylarda bana akıl hocalığı yaptı ve Rafe'nin annesi bana pasta verdi. En azından bunu yapabildim. Mercy ve Liza'nın taktığı kameraları son bir kez kontrol etti. "Gösteri zamanı.

Santa Rosa, Kaliforniya

18 Nisan Salı, 13.45.

Rafe, Gideon ve Hunter lobide oturmak yerine bir ofise yönlendirildiler. Bu biraz , çünkü resepsiyonun arkasındaki kadın dışında kimse onları içeri girerken görmemişti, o da Rafe'in daha önce buraya geldiğinde gördüğü kadın değildi.

Onları ön kapıda karşılayan kadın şimdi ofis kapısını arkalarından kapattı ve hemşire önlüğünü düzelterek bir kılıfın dış hatlarını kısaca ortaya çıkardı. 'Ajan Hunter, Ajan Reynolds, sizinle tanıştığıma memnun oldum. Ajan Molina ikinizden de övgüyle bahsediyor.

Hunter onun elini sıktı. 'Teşekkür ederim, ben de. Siz Ajan Simpson mısınız?'

Evet. Buradaki yönetim çok yardımcı oldu. Siz buradayken bu ofisi kullanmamıza izin verdiler. Lütfen oturun beyler.'

Üçü de büyük masanın önündeki sandalyelere otururken Gideon sessizce, "Teşekkür ederim," dedi. Solgun ve kıpır kıpırdı ve Rafe sırf bu yüzden bekleme odasında oturmak zorunda olmadıklarına sevinirdi.

Gideon gizli görevde iyi olabilirdi ama sadece bu işe bulaşmış biriyle akraba değilse. Rafe de benzer bir sorun yaşıyordu. Bir dahaki sefere Ephraim Burton'ı gözüne kestirdiğinde kaçırmayacağını söylediğinde Mercy'ye yalan söylememiştir. Orospu çocuğunun işi bitmişti.

"Dedektif Sokolov?

Rafe yüzünde endişeli bir ifade olan Hunter'a döndü. "Evet, Ajan Hunter?

"Sizi Ajan Simpson'la tanıştırmaya çalışıyordum.

Bugünkü operasyonun başında o var.

Rafe onun elini sıktı. "Bizi lobide oturtmadığınız için teşekkür ederim.

Simpson ona hem keskin hem de sempatik olmayı başaran bir gülümseme verdi. 'Bu en uygun durum değil, Dedektif. Bana kalsa hepiniz dışarıda minibüste olurdunuz ama Ajan Hunter amirini profesyonelce davranacağınıza ikna etti. Bu ofis benim en iyi uzlaşmam. Hastanın odasında neler olup bittiğini dinleme cihazından izleyebileceksiniz. Karşılığında, bu odada kalacağınıza dair söz vermenizi istiyorum. Resepsiyonu yöneten kadın da bizden biri, Bayan Franklin'in yanındaki odadaki hemşire yardımcılarında biri de öyle.

Biraz sinirlenmiş olan Rafe ona bağırarak istedi ama kendini kontrol etti. Gideon'a bakınca en iyi arkadaşının da benzer bir ruh hali içinde olduğunu gördü. Rafe ona başıyla onay verdi. "Mercy iyi olacak, Gid.

Simpson hızlıca, 'Elbette gelecek,' dedi. 'Cezvede kahve ve mini buzdolabında şişe su var. Lütfen buyurun beyler. Masanın arkasındaki koltuğa oturdu ve ellerini kavuşturdu. 'Bayan Franklin'in bakımı için yapılan ödemeleri takip etme konusunda ilerleme kaydettik. Fonlar Santa Rosa'daki bir bankadan geliyor. Hesaptaki isim Eustace Carmelo.

Rafe sessizce, 'Burton'ın New Orleans uçağına binmek için kullandığı kimlikteki isim,' dedi. "İsimler iki oğluna ait. Mercy, Pastor'un Burton'a kimliği verdiğini ve Burton'ın bundan mutsuz olduğunu söyledi. "Verimli" anlamına gelen isimlerle ilgili şey.

Simpson bunu düşündü. 'En azından tutarlılar. Hesaba aktarılan fonlar Frutuoso adlı bir şirketten geliyor. Portekizce "verimli" demek. İşletme tarımsal bir sınıflandırmaya sahip. Ana ürünleri zeytinyağı ve nar suyu.

Gideon ofladı pufladı. "Zeytin ve nar mı? Gerçekten mi?" "Bir şeyi gözden geçiriyorum," dedi Hunter. "Açıklar mısın?"

Gideon, 'Zeytin ağacı Cennet'in sembolünün bir parçasıdır,' dedi. 'Bazı din bilginleri tarafından Cennet Bahçesi'ndeki Hayat Ağacı olduğu düşünülüyor. Eden bunu bize çocukken öğretti. Ayrıca Adem ve Havva'nın yediği yasak meyve olan Bilgi Ağacı'nın meyvesinin nar olduğunu da öğretiler, ancak orijinal metinler meyvenin türünü asla belirtmez. İbranice sadece "pri" der, bu da basitçe "meyve" anlamına gelir. Nar, Yahudi alimler arasında hala popüler bir teoridir, ancak Eden'in kurucularının ne din alimi ne de dilbilimci olduklarından oldukça eminim.

"Ki öylesiniz," dedi Simpson. 'Yani bir dilbilimci. Molina senin sohbet biriminin bir parçası olduğunu söyledi.

"Yaptığım iş bu," diye doğruladı Gideon. 'Ağırlıklı olarak

uyuşturucu etesi muhabbeti. Her halükarda, zeytinyağı ve nar suyunu ürünleri olarak listelemeleri en azından Eden ile bir bağları olduğunu düşündürüyor. Frutuoso'nun parası nereden geliyor?'

Simpson, "Hala anlamaya çalıştığımız şey bu," diye itiraf etti. 'Offshore hesaplardan geliyor gibi görünüyor, bu da takip etmeyi zorlaştırıyor.

Hunter elini kaldırdı. "İerideler. Telefonunun sesini açtı ve Rafe ile Gideon ekranını görmek için etrafına toplandılar.

"Bu Bayan Franklin," dedi Simpson yumuşak bir sesle, pencerenin yanındaki sandalyede oturan yaşlı kadını göstererek. 'Yetmiş altı yaşında. Buradaki doktorlar onun konuşabildiğinden çok daha fazlasını konuşabileceğini düşünüyor ama kişisel doktoru aynı fikirde değil. Bayan Callahan'ın burada olduğunu bilseydi muhtemelen itiraz ederdi ama yasal olarak onu bilgilendirmek zorunda değiliz.

"Merhaba Belinda," dedi bir kadın sesi neşeyle. "Sana birkaç ziyaretçi getirdim.

Simpson, 'Bu Belinda Franklin'e atanan hemşire yardımcısı,' diye ekledi. 'Bize ait değil ama tüm geçmiş kontrollerimizden geçti. Rüşvet aldığına dair bir belirti yok.

Demek FBI da Eden'ın buraya birilerini yerleştirmiş olabileceğini düşünüyor, diye düşündü Rafe. Mercy bu konuda endişelenmekte haklıydı.

Belinda kesin ama net bir ifadeyle, "buradan," dedi.

Resim biraz zıpladı, sonra alaldı. Mercy bir sandalye çekmişti. "Merhaba Bayan Franklin," dedi sessizce. 'Birazdan gideceğim ama bana yardımcı olabileceğinizi umuyordum. Benim adım Miriam. Oğlunuz Harry ile evliyim.

Rafe, Gideon'un dişlerini gıcırdattığını duyabiliyordu. Rafe ise kendi dişlerini sıkıyordu.

'O pile evli değil ve hiçbir zaman da evli olmadı.

Gideon homurdandı.

Rafe uzanıp Gideon'un dizini tuttu. 'O iyi gidiyor, Gid. Bırak bunu yapsın, tamam mı? Denemesi gerek.

Gideon başını salladı ama yutkunmaya çalışırken boğazı sarsıldı.

Rafe bunun Mercy için ne kadar zor olacağını düşünmüştü ama Gideon üzerindeki etkisini hesaba katmamıştı. Düşünmeliydim. Elini Gideon'un ensesine götürdü ve sıkıca tuttu. En iyi arkadaşını bildiği en iyi şekilde sabitliyordu.

Belinda Franklin Mercy'ye bakmak için döndü, hareketleri yavaş ve o kadar kasıtlıydı ki Rafe'nin omurgasından aşağı bir ürperti geçti. Yaşlı kadının gözleri de sesi gibi dümdüzdü. Cansızdı. İçgüduları Mercy'yi oradan çıkarması için bağırıyordu ama olduğu yerde kaldı ve kadının çalışmasını izledi.

Kadını. Evet, benim. Benim kadını.

"Yalan söylüyorsun," dedi Belinda sessiz bir hırçınlıkla.

'Hayır, bilmiyorum. Bunu size kanıtlayabilirim. Resim tekrar sıçradı ve Mercy madalyonunu sakladığı kutuyu tutuyordu. Kutuyu açtı ve bir hipnozcu gibi madalyonu Belinda'nın yüzünün önünde sallandırdı. "Bunu bana evlendiğimiz gün oğlun vermişti.

Rafe dikkatle nefes verdi. Madalyonun sarktığı zincir narin ya da güzel değildi. Kalındı, bisikletleri kilitlemek için kullanılanlar gibiydi. Ya da kadınları. Eden'daki bütün kadınlar böyle madalyonlar takardı. Zincirler birbirine kaynaklanmıştı, böylece kadınlar onları asla çıkaramazdı.

"Yalan söylüyorsun," diye tekrarladı Belinda, ama ölü bakışları sallanan madalyona .

"Hayır, bilmiyorum," diye tekrarladı Mercy. Madalyonu avucunun içinde tutarak, madalyonun oyulmuş sembolüne o kadar hızlı bastı ki, Rafe onun ne yaptığını anlamayacaktı.

aynı şekilde açılmış başka bir madalyon görmemişti. Diğeri Eileen'e aitti, o da Eden ve Ephraim'den kaçmış, ancak daha sonra ölmüştü.

Mercy, yakasındaki fotoğraf makinesinin içindeki fotoğrafın görüntüsünü yakalaması için açık madalyonu yukarı kaldırdı. 'Bu Harry ve ben. Bu bizim düğün günümüzdü.

Gideon acı dolu bir ses çıkardı ve başka tarafa baktı.

Rafe yine de kendini gösterdi. Mercy'ye bu kadarını borçluydu. Onun hayatını paylaşmak istiyorsa, bu acıyı da paylaşmalıydı. Çünkü Mercy'nin hatırlamak için fotoğrafa bakmasına gerek olmadığından emindi. Ephraim'le evliliğinin görüntüleri hafızasına silinmez bir şekilde kazınmıştı.

Tanrım, çok gençti. Çok gençti. Sadece on iki yaşındaydı, yüzü hâlâ yuvarlak, tatlı ve çocuksuydu. Ama gözleri periliydi. Dehşete kapılmıştı. Fotoğraf grenli ve küçük olsa da, çekilmeden önce ağladığını anlayabiliyordu.

Öte yandan Ephraim zaferle gülümsüyordu. Eileen'le düğün fotoğrafında taktığı göz bandının aynısını takmıştı ama görünen gözü kötü niyetli bir zevkle parlıyordu.

Sonra görüntü bulanıklaştı ve Rafe gözlerini kırptırdı. Ve ağladığını fark etti.

Tanrım, Mercy. Seni incittiği için çok üzgünüm.

Bir kutu mendil masanın üzerinden kayarak geldi. Rafe, Ajan Simpson'a minnettar bir baş selamı verdi.

Hiçbiri tek kelime etmedi, çünkü Mercy konuşuyordu. "Bu senin oğlun, değil mi?" diye sordu. 'Umarım öyledir, çünkü Sen benim son umudumsun. Onu bulmam gerek. Bir aydır kayıp ve ben çok endişeliyim. Uyuyamıyorum, yemek yiyemiyorum ya da ...'

Belinda Franklin madalyona uzandı. "Oğlum," dedi kalın bir sesle.

"Evet. Oğlun. Sen
onun karısısın. "Evet.
Karısıyım.

Belinda gözlerini Mercy'nin kamerasından kaçırdı. "Kim o?"

"Beth, arkadaşlarımdan biri. Bulmama yardım ediyor.

Harry. Dediğim gibi, çok endişelendim. Haftalardır uyumadım ve araba kullanmamın güvenli olmadığını düşündü. Aramama yardım edecek kadar nazikti. Seni burada buldu. Eski evine gittik ama satılmıştı.

Hunter onlara döndü. "Bunu nasıl bildi?"

Rafe onun bakışlarıyla doğrudan karşılaştı. "Benden. Dava üzerinde tek başıma çalışıyordum.

Hunter'ın dudakları yukarı kıvrıldı. "Elbette öyle. Farklı bir şey beklemezdim.

Belinda Mercy'nin ayaklarına bakarak dikkatlerini tekrar telefon ekranına çekti. "Peki ya bu?"

"Bu Rory," dedi Mercy ve sesinde bir gülümseme vardı. "Benim kedi. Onu bana Harry verdi. Rory benim için bir teselli, özellikle de Harry kayıpken. Beth onu bulmama yardım edemezsen diye yanımda getirmem gerektiğini düşündü. Ben ... şey, ipin ucundayım."

Belinda bir kez başını salladı, sonra pencereden dışarı bakmaya başladı. "Nerede olduğunu bilmiyorum.

"Oh. Mercy bir nefes verdi ve sonra resim tekrar hareket etti, kedi taşıyıcısından alıp kucağına koyarken yerleşti.

"Ben de bundan korkuyordum.

Birkaç dakika sessizlik oldu ve sonra Liza kamera dışında konuştu. "Evinizi geride bırakmak zor olmuş olmalı. Gerçekten güzel bir yere benziyordu. Ama burası da gerçekten çok güzel. Manzarana bayıldım. Harry burada mutlu görüldüğünü söyledi. Seni ziyarete geldiğinde yürüyüşe çıkarıyormuş.

"Ne diyor o? Gideon sertçe sordu.

Simpson dudaklarında bir gülümsemeyle, "Bayan Franklin'in tekerlekli sandalyede dışarıdaki banklardan birinin yanında otururken çekilmiş bir fotoğrafı var," dedi. "Bankta bir adam var. Adamın yüzünü göremiyorsunuz ama kolunu Bayan Franklin'in omuzlarına dolamış. Bu iyi bir tahmin. Hunter, bayan arkadaşın topun üzerinde.'

"Evet, öyle," diye mırıldandı Hunter.

"O iyi bir çocuk," dedi Belinda asık suratla. "Ziyarete geldiğinde.

"Onu en son ne zaman gördünüz? Mercy hala rolünü iyi oynayarak sordu.

Belinda'nın yanıtı 'Bilmiyorum' oldu.

'Bu önemli,' diye yumuşak bir sesle yalvardı Mercy. 'Sanırım başına çok kötü bir şey geldi. Hiç bu kadar uzun süre kayıp olmamıştı.

Yaşlı kadın yine sustu, sonra "Çocuğun var mı?" diye sordu.

Mercy'nin kamera açısından görülebilen elleri Rory'nin kürkünde kenetlenmişti. 'Hayır. Ben ... biz ... Hayır. Bana çocuk bahsedilmedi.'

Rafe onun bir gün önce mezarlıkta söylediği acı dolu sözleri hatırladı. Onu hamile bırakacağından, yaşayacağından, Cennet'e bir çocuk, Ephraim'in sahipleneceği bir çocuk getireceğinden çok korkmuştu.

Çocuklarla kutsanmadım. Rafe ne kadar zor olduğunu merak etti

Bu sözler onun için çok üzücü bir inançla söylenmişti. Mercy Callahan tanıdığı en güçlü kadındı.

Yaşlı kadın içini çekti. "İki oğlum var. İki oğlan. İyi çocuklar. Sanki Belinda biraz sürüklenmişti ve şimdi garip bir ritimle konuşurken sallanıyordu. "İyi çocuklar.

"Harry ve Aubrey," dedi Mercy. "Onlar iyi çocuklar.

"Öyleydiler. Belinda kendini sallamaya başladı. "Aubrey ... o Gitti. Oğlum gitti.'

"Biliyorum," dedi Mercy ve uzanıp kadının koluna dokundu. Sadece hafif bir dokunuş, kısa bir süre, sonra kedinin tüylerini okşamaya geri döndü. "Korkunçtu.

Belinda sallanmayı bıraktı ve perişan gözlerini Mercy'ye çevirdi. "Aubrey'im gitti.

Kedi, Mercy'nin nefesini kesen bir hareketle onun kucağından Belinda'nın kucağına atladı. Mercy hayvana uzanmaya başladı, sonra parmaklarını hafif yumruklar halinde kıvırdı ve kendi dizlerinin üzerine koydu. Kedi Belinda'nın ellerine hafifçe kafa attı ve yaşlı kadın hala sallanarak onu sevmeye başladı.

Elindeki madalyon yere düştü ve Mercy onu kurtararak cebine koydu.

Belinda sessizce, 'Aubrey'im gitti ama anahtarı kullanmadım,' dedi.

Ne anahtarı? Ama Rafe sormadı. Hiçbiri sormadı. Mercy'yi beklediler ve Hunter'ın telefonuna yaklaştılar.

"Ne anahtarı? Mercy sordu ama Belinda artık dinlemiyordu.

"Anahtarı kullanmadım," diye mırıldandı. "Anahtarı kullanmadım. Boğumlu parmakları kedinin tüylerini okşadı. "Aubrey'im gitti ama ben anahtarı kullanmadım.

"Ama diğer oğlunuz hâlâ hayatta. Mercy tekrar uzandı, yaşlı kadının kolunu sıkarken dokunuşu artık sertti. 'Sanırım yardıma ihtiyacı var. Onu bulmam gerek. Bana onu nerede bulacağımı söyle.

Belinda dümdüz önüne bakıyordu, gözleri odaklanmamıştı. 'İki kişi yürüyerek ayrılıyor,' diye mırıldandı.

Mercy'nin nefesini tuttuğu duyulabiliyordu. 'İki kişi yayan gidiyor, biri güçlü biri cesur,' diye fısıldadı.

Belinda irkildi, sonra başını yavaşça çevirmeden önce dondu kaldı Gözleri şimdi odaklanmıştı ve camdan daha sertti. "Ne dedin sen?

Mercy bu kez daha yüksek sesle, "İki kişi yaya gidiyor, biri güçlü biri cesur," diye tekrarladı.

Belinda ona baktı ve hiçbir şey söylemedi.

Mercy boğazını temizledi, ama konuşmak yerine sesi titrek ve hafif akortsuz bir şekilde şarkı söylemeye başladı. "Dağdaki güneş her şeyi altına çevirir. Melodi tanıdıktı ama Rafe çıkaramadı. "Ama gece çok hızlı gelir, insanı avucunun içine alır.

Ürpererek nefes veren Belinda, son dizeyi Mercy ile birlikte söyledi. "Ve güneş doğduğunda, sadece biri yaşlanacak.

"Bu şarkı ne?" diye sordu Hunter Gideon'a.

Gideon başını salladı. "Melodi Cennet'te söylediğimiz eski bir ilahi, ama bu sözleri hiç duymamıştım.

Belinda soğuk gözlerinde tuhaf bir ışıkla Mercy'yi izliyordu. "Onu tanıyorsun.

Evet, hanımefendi. Biliyorum. Ben onun karısıyım.'

"Onun şarkısını biliyorsun. O yazdı. Aubrey için.'

Hunter ekrana dokunarak Liza'nın kamerasına geçti. Şimdi hem Belinda'yı hem de Mercy'yi görebiliyorlardı. Mercy solgunlaşmıştı, elleri titriyordu.

"Bana şarkı söyledin," dedi Mercy usulca. "Uyuyamadığım zamanlarda.

Belinda sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir an boyunca Mercy'ye baktı ve sonra başını salladı. "Göğsüm. Şurada.

Liza hareket halindeydi, kamera biraz zıplıyordu. "Bu sandık mı? Küçüktü, tahtadan yapılmıştı ve küçük bir hazine sandığını andırıyordu.

Kapak kemikle işlenmişti. "Bunu Amos yaptı," dedi Rafe ve Gideon başıyla onayladı.

"Bir tek o var," diye tersledi Belinda.

"Çok güzel bir hazine sandığı," dedi Liza, sonra kediye değıştirdi, kamera bir kez daha zıplarken

Rory'yi taşıyıcısına geri koymak için çömeldi. "Harry'den bir hediye miydi?

"Öyleydi. Belinda parmak uçlarıyla işlemeli kapağı ovalarken belli belirsiz gülümsedi. "Bunu benim için kendi elleriyle yaptı. Kapağı kaldırdı ve tenekemsi bir melodi boşluğu doldurarak Rafe'nin omurgasından aşağı yeni bir ürperti gönderdi. Bu, Mercy'nin 'onun şarkısı' sözleriyle birlikte söylediği melodinin aynısıydı. Belinda sandıktan bir tepsi çıkardı, sonra bir anahtar çıkardı ve pencereden gelen ışığa tuttu.

Hunter'ın telefonunun ekranını izlerken heyecanları kabardı. Gideon, "Bu bir kiralık kasa anahtarına benziyor," dedi.

Belinda güneş ışığında hâlâ anahtara bakıyordu. "Anahtarı ben kullanmadım.

'O zaman ben yaparım,' dedi Mercy.

Belinda sertçe başını kaldırdı. "Neden?

Mercy irkilmedi. "Çünkü bu onu bulmama yardımcı olabilir.

Belinda bunu düşünüyor gibiydi ve yaşlı kadın kararını verirken Rafe nefesini tuttu. Kiralık kasa anahtarları genellikle önemliydi. "Onu bulduğunda beni görmeye gelmesini söyleyecek misin?

"Elbette," güvence verdi Mercy. "Söz veriyorum.

"O zaman sanırım sorun yok. Anahtarı Mercy'ye uzattı, o da sessizce teşekkür ederek aldı ve cebine koydu. "Sadece acil durumlarda kullanılacak," diye ekledi Belinda.

"Harry birkaç haftadır kayıp," dedi Mercy. "Sanırım bu acil bir durum.

Belinda başını eğerek Mercy'yi inceledi. "Hiç çocuğunuz var mı?

Mercy gözlerini kırpıştırarak ağzını açtı ama Liza araya girdi. "Henüz değil," dedi Liza sıcak bir sesle. "Ama çocukları seviyor, değil mi Miriam?

Mercy başını salladı. "Anlıyorum.

"Torun istiyorum," dedi Belinda. 'Aubrey bana çocuk vereceğini söyleyip duruyor. Harry de söz verdi ama Harry daha çok genç. O da daha çocuk. Başını iki yana salladı. "Aubrey de doğru kızı bulamadığını, yuva kurmaya hazır olmadığını söylüyor. İçini çekti. "Oğullarımın büyümesi gerek. Belki biri güzel bir kızla yuva kurar. Sen onları seversin. İkiniz de kızlarsınız. Belki sizi tanıştırmak için akşam yemeğine çağırırım.

Mercy bu değişim karşısında irkilmiş görünüyordu. Sanki kadın şimdiki zamana kapanmış ve geçmişe dönmüş gibiydi. Muhtemelen her şeyin daha rahat olduğu bir yere.

"Harry'ye büyüme zamanının geldiğini söyleyeceğiz," dedi Liza. "Onu gördüğümüzde.

"Ve Aubrey," diye karşı çıktı Belinda. "Onlar iyi çocuklar.

"Evet, öyle," dedi Mercy, zoraki bir gülümsemeyle. 'Bence bu

Dinlenme vaktiniz geldi Bayan Franklin.

Belinda başını salladı, hareket tüm vücudunu sarstı. Gözlerini kapattı, hâlâ şekilsiz parmaklarıyla göğsünü tutuyordu.

"Sandığı sizin için kaldırayım," dedi Liza usulca. "Tabii Harry'ye vermemizi istemiyorsan?

Belinda gülümsedi, gözleri kapalıydı. "O iyi bir çocuk.

"Evet, hanımefendi," dedi Liza. Sandığı açtı ama içi boştu, o yüzden Belinda'nın komodininin üzerine bıraktı. Taktığı kolyeyle oynarken, bir kaşını kaldırarak kısa bir süre ona baktı.

"Oh, kahretsin. Unutmuşum.' Hunter küçük bir el telsizi aldı. "Şimdilik bırak.

Liza kolyesinin tekrar tenine doğru sallanmasına izin verdi.

"Teşekkür ederim, Belinda.

Ama Belinda çoktan uyumuştı, usulca horluyordu.

Mercy ayağa kalktı, gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı. Liza kedi taşıyıcısını aldı, sonra

kolunu Mercy'ninkine dolayarak onları kapıya doğru çevirdi. Ön girişe doğru ilerlerken kamerası koridoru gösteriyordu.

Rafe ayağa kalktı, her an devrilecekmiş gibi görünen Mercy'ye ulaşmak için sabırsızlanıyordu. Liza'nın sakin cesaretlendirmelerini hâlâ duyabiliyorlardı. "Bir ayağını diğerinin önüne at," diye mırıldandı Liza. "Neredeyse vardınız. Gördünüz mü? İşte ön kapı.

Az önce açılan kapıdan takım elbiseli ve kaşlarını çatmış yaşlı bir adam çıktı.

"Oh kahretsin. Ajan Simpson sandalyesinden kalkmış, kapıya doğru koşuyordu. 'Belinda Franklin'in doktoru az önce içeri girdi. Mercy'nin Belinda'yla birlikte olduğunu bilmesini istemiyoruz. Belinda'nın ziyaretçilerini onaylama yetkisi olmamasına rağmen, onun izni olmadan başka biri kabul edilirse tesisi dava etmekle tehdit etti bile.

Hunter telsizi kaptı. 'Liza, onu koridordan çıkar. Onu bir odaya çekin, ilk odaya.

Liza'nın hakkını teslim etmek gerekirse, kendisine söyleneni hemen yaptı; kamera bir kapının açılıp sonra kapandığını gösteriyordu.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu yaşlı bir adam, sesi titreyerek.

"Arkadaşım bayılmak üzere," diye doğaçlama yaptı Liza.

"Biraz oturabilir mi?

"Elbette," dedi adam. 'Biraz suya ihtiyacı var mı? Burada bir sürahi var.

"Sanmıyorum," dedi Liza, Mercy'yi bir sandalyeye oturtarak, "ama teşekkür ederim.

"Evet, teşekkür ," diye nefes nefese kaldı Mercy. "Teşekkür . Sadece ... uzun bir gündü, anlıyor musun?

"Ve sevdiğiniz birini burada görmek genellikle düşündüğünüzden daha zordur," dedi nazikçe.

Mercy zayıf bir sesle, "Gerçek bu," dedi. "İçeri daldığım için çok özür dilerim.

'Hiç sorun değil. Fazla misafirim olmuyor, özellikle de sizin gibi güzel kızlar.

Liza Mercy'nin yanında durdu, böylece boynuna taktığı kamera Mercy'nin profilini yakaladı. Mercy karede görünmeyen adama gülümsüyordu. "Çok çekicisin, değil mi?"

Adam kıkırdadı. "Biraz antrenmansızım ama henüz ölmedim. 'Bunu söyleyebildiğin gün her zaman güzel bir gündür,' dedi Mercy.

Odanın kapısı açıldı ve Ajan Simpson'ın "İşte buradasınız" dediğini duydular. Arkadaşlarınız sizi bekliyor. Size çıkış yolunu göstereyim.

"Kendine iyi bak," diye
seslendi adam. "Sana da,"
diye karşılık verdi Mercy.

Sonra iki kadın Simpson'ın peşinden koşmaya başladı. Tom, Ajan Schumacher'e yola çıktıklarını ve hemen ayrılmaya hazırlanmalarını telsizle bildirirken, Rafe hemen ofisten çıktı, Gideon da peşindeydi. Mercy ve Liza'yı minibüste yakaladılar. Liza çoktan arkaya binmiş, André de gözle görülür biçimde sarsılmış olan Mercy'nin orta koltuğa oturmasına yardım ediyordu.

"Ne oldu? Farrah, Mercy' diğer tarafından talepte bulundu.

"Yola çıktığımızda sana söyleriz," diye yanıtladı Hunter ve kendini direksiyona atıp minibüsü çalıştırdı. 'Sen diğer arabaya geç Gideon. Ajan Schumacher ve ben buradan uzaklaştığımızda bir buluşma ayarlayacağız.

Gideon diğer FBI aracına doğru koştu ve yirmi saniye sonra otoparktan çıkmaya başladılar.

Minibüs uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra Mercy hafif manik bir sesle güldü. "Aman Tanrım. Aman . Elinin topuğunu göğsüne bastırdı, sonra kucağındaki kedi taşıyıcısını okşadı. Üzgünüm, Rory. Bu bir

Yoğun. Umarım kasmazsın.'

"Ben de öyle," diye homurdandı Liza. "Six Flags'te Goliath trenine altı kez bindiğimiz zamanki gibi hissediyorum.

"Bunun sonu kötü bitti," dedi Tom. "Beşinci seferden sonra durmanı söylemiştim.

Liza kendini yelpazeledi, nefes nefese kalmıştı. "Lanet olsun. Ne oldu orada? Her şey yolundaydı, sonra en yakın siperin içine daldık.

"Belinda Franklin'in doktoru geldi," dedi Rafe ona. "Ziyaretçi kabul etmesinden hoşlanmıyor ve bunamasının Ajan Simpson'dan çok daha ilerlemiş olduğunu düşünüyor.

"Sanırım sonunda bizi yakalayan kadın Ajan Simpson'dı? Liza sordu.

"Evet," dedi Rafe. 'Ama Hunter? O doktoru kontrol etmeliyiz. Ephraim'in cam gözü hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musun? Bir cerrahın bunu nasıl yapması gerektiğini? Ya bunu yapan doktor o adamsa?

"Haklısın," dedi Hunter acımasızca.

"Onu içeri girerken gördüm," dedi André. Kızgın görünüyordu. Siz içeri girdikten sonra otoparka giren her aracın plaka numarasını not ettim, yani doktorunki elimizde.

"Teşekkürler," dedi Tom. 'Bana mesaj atabilir misin? Bir kere benim

adrenalin çöker, hatırlamayabilirim.'

"Elbette," dedi André, sonra endişeyle omzunun üzerinden baktı. "İyi misin Mercy?

Farrah Mercy'nin yanağını avucunun içine aldı. "Yaprak gibi titriyorsun.

"Harikayım aslında. Çenesini kaldırdı. "Kendimi . Tek bir zombi anı bile yok.'

Rafe kolunu kızın omuzlarına doladı ve onu kendine çekti. "İnanılmazdın. Sen ve Belinda o şarkıyı söylediğinizde ... Neydi o? Ephraim gerçekten sana söyledi mi?"

Mercy gözlerini sımsıkı kapattı, titremesi tüm vücudunu saracak kadar arttı. 'Hayır. İneklerine söylerdi. Bazen onu duyardım.

"Çünkü eviniz ahıra yakındı," diye hatırladı Rafe. "Hayvanlarla o ilgilenirdi.

"Doğru. O ineklere karşı çok iyiydi. Şimdi ayılmıştı, dişleri takırdıyordu. "Bir keresinde karılarından biri keşke bize de böyle iyi davransaydı demişti ve o da kadının kafasına bir çekiç fırlatmıştı.

Rafe şaşırmaması gerektiğini biliyordu ama her yeni ifşaat midesine inen bir yumruk gibiydi.

"Ona ne oldu? Farrah, Mercy'nin elini kendi eline alarak sordu.

"O ... Mercy hiperventilasyon geçirmeye başladı. "O öldü. Aman Tanrım, Farrah, o öldü. Annem ve ben ona bakmaya çalıştık ama o öldü. Bir hıçkırık koptu ve sanki baraj yıkılmış gibiydi. "Ephraim herkese onun düştüğünü söyledi, sonra da eğer onun için yalan söylemezsek bize de aynısını yapacağını söyledi. Biz de öyle yaptık. Onun için yalan söyledik. Sesi kırıldı. 'Kendimizi kurtarmak için yalan söyledik. Bu beni ne yapar?

Farrah şiddetle, 'Bu seni canlı kılıyor,' dedi.

Rafe nazik olabilmek için öfkesini bastırmak için bir an durmak zorunda kaldı. André'yle hızlı bir bakış atarken Farrah'nın kaptanının da öfkesini kontrol etmeye çalıştığını görebiliyordu. Gideon'un bunu duymadığına sevindim. Arkadaşı, Mercy'nin Belinda Franklin'le konuşmak için kendini zorladığı dakikaları zar zor atlatmıştı. Rafe anlamıştı çünkü Gideon'un ıstırabını paylaşmıştı. Şimdi onun kalbi kırık ağlayışını duyunca yine kendini tutma sınırına gelmişti. Ama kendini tutması gerekiyordu. Onun için.

Kontrolünün geri geldiğini hissettiğinde, Rafe Mercy'yi kucağına çekti ve emniyet kemerlerini görmezden gelerek ona sıkıca sarıldı. "Farrah haklı," diye mırıldandı. 'Bu seni canlı kılıyor

Onu Őimdi indir. Onu indireceksin ve biz de sana yardım edeceğiz. Yalnız değilsin. Onun sağlarını okġadı, kendi gözleri de yanıyordu. Onun šakaęını öptü. "Orada harikaydın ama öyle davranmak zor olmalı.

"Ona zarar vermek istedim," diye bağırdı Mercy, parmaklarını gömleğinin içine sokup derisini kazıyarak. "Ona vurmak ve ona vurmak istedim. Onu o büyüttü. Onun iyi bir ocuk olduğunu söyledi. İyi bir ocuk. Ama değildi. O bir vahšiydi. Bir canavardı. Ve hala da  yle. Hâlâ insanları öldürüyor ve bu yanına k r kalıyor.

Farrah Őimdi aęlıyor, çaresizce Mercy'nin dizini okšuyordu. "Yapmayacak. Yapamaz.

Rafe'in kalbi kırılıyordu. "Yaptıkları yanına kalmayacak Mercy. Söz veriyorum.

Mercy baška bir šey söylemedi, sadece yanaęını adamın göęsüne bastırdı ve ona tutundu. Ve uyuyana kadar aęladı.

Yirmi beş

Granite Bay, Kaliforniya
18 Nisan Salı, 16.35.

Ephraim telefonundaki fotoğrafı bir kez daha kontrol etti ve hayal kırıklığına uğradı. Zoya Sokolov diğer öğrencilerle birlikte okuldan çıkmamıştı ve son zilden sonra bir saat kadar beklemişti. Gün boyunca kapıdan giren çıkan her öğrencinin yüzünü incelemiş, Sean MacGuire'ın kredi kartıyla satın aldığı dürbün, fark edilmemek için yeterince uzağa park ederken işine yaramıştı.

Şimdi bir hademe ön yolu süpürüyor, okuldan lüks arabaların reklamı gibi olan otoparka kadar gülerek gelen zengin çocuklar için süslü okulun dışını kabul edilebilir şekilde temiz tutuyordu. Öğrencilerin bir kısmı okuldan alınmış, bir kısmı da kendileri kullanmıştı ama araçların her biri çoğu insanın bir yılda kazandığından daha pahalıydı.

Balayı çiftinden aldığı cip bu mahalleye uymuyordu. Karavanı söküp yakındaki eyalet parkına bırakmıştı, yoksa daha da bariz bir şekilde yersiz olacaktı. En azından Jeep'in camlarındaki Yeni Evlendik süslerini yıkamıştı ama araç bu süslü bölge için fazla eskiydi.

Kaşlarını çattı, çünkü kanun balayı çiftinin cesetleri bulunduğunda cipi aramaya başlayacaktı. Henüz bulunmamışlardı - bütün gün haberleri dinlemişti ve iki cesetten hiç söz edilmemişti

bir kamp alanında ortaya çıktı. Yine de yakında yeni bir araca ihtiyacı olacaktı ama Eden'in offshore hesaplarına eriştikten sonra bu sorun olmayacaktı. İsterse süslü arabalardan oluşan bir filo satın alabilirdi.

Elbette parayı almak için önce Mercy'yi gerekiyordu ve bu hedefe bir gün önce olduğundan daha yakın değildi. Hayal kırıklığı içinde bir nefes verdi. Sokolov'un oğlu bugün okula gelmemiştir ve Ephraim bunun nedeninin Dedektif Sokolov'un ailesine karşı dikkatli davranması olduğundan oldukça emindi. Sokolov kız kardeşini öngörülebilir bir gelecekte okuldan uzak tutabilirdi, bu yüzden Ephraim'in Mercy'nin dedektifini ondan uzaklaştırmak için başka bir yol bulması gerekecekti

yan.

Onları daha fazla bekleyemezdi. DJ'i Pastor'un kulağına fısıldaması için çok uzun süre bırakmıştı.

Balayı çiftinin cipinin camına vurulunca dürbünü bırakıp sesin geldiği yöne doğru döndü ve direksiyonun yan tarafına çarpmasıyla bir yara aldı.

Sikeyim. Lanet olsun. Bir polisti. Ve silahını çekmişti.

Ephraim düşünmek için durmadı. Plan yapmak için durmadı. Basitçe kendi silahını çekti, pencereden polise ateş etti ve cehennemden çıkmış bir yarasa gibi uzaklaştı.

Radarın altında kalmak buraya kadarmış, diye düşündü acımasızca. Artık gökyüzü yazarlığı reklamı da yapabilirdi. Hey, Mercy, geri döndüm. Kaç ve saklan ki seni asla bulamayayım.

Ama Mercy Callahan şu anda onun en büyük endişesi değildi. Lanet olası bir polisi vurmuştu. Onu arıyor olacaktı. Süslü özel okulun etrafında dönerek arka tarafa doğru ilerledi. Bekçi kamyonetini arka tarafa park etmişti, o da oraya yöneldi.

Cipi geride bırakarak kamyonu bindi ve bir dakikadan kısa bir süre içinde düz kontak yaptı. Son zamanlarda çok fazla araba çalmak

yeteneklerini tekrar keskinleştirmişti. Kamyon eskiydi ama çalışıyordu. Zengin çocukların kullandığı lüks araçlardan çok farklıydı ama şimdilik idare ederdi.

Granite Bay, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat .15.

"Mercy, uyan. Rafe onun omzunu itti. "Uyanma zamanı.

Mercy uyanmak istemedi. Sıcaktı ve Rafe'in kolları ona sarılmıştı. Ama onun yatağında olmadıklarını hemen anladı. Hâlâ FBI minibüsündeydiler ve kız onun kucağındaydı ve ... Tanrım. Yine sinir krizi geçirmişti, değil mi? "Başım ağrıyor.

Rafe onu alnından öptü. 'Olmasaydı şaşırırdım. Eminim annem seni hemen iyileştirebilir. O yüzden kalk. Garajda bile olsa minibüste oturamayız. Bu çok tehlikeli.'

Mercy onun kucağından kaydı ve destansı bir ağlama krizinden arta kalan bulanıklığı göz kırparak dağıtmaya çalıştı. Farrah ve diğerleri çoktan içeri girmiş olmalıydılar çünkü minibüste sadece ikisi vardı.

Rafe acıdan yüzünü buruşturduğunu gizleyemeyerek dışarı çıktı. "Sen değildin," dedi kadın özür dilemek için ağzını açtığı anda. 'Seni iki kat daha uzun süre tutabilirdim. Sorun oturmak değil. Sorun kalkmak. Elini uzattı. "Gel hadi. İçeri girmemiz gerek.

Mercy acele etti, garaj kapısı açılırken Sokolov'ların evinin önündeki sokağı bir an için görebildi. "Kim var burada? Sokolov'ların evinin önündeki sokakta park etmiş iki cip daha vardı, ikisi de siyahtı.

Farrah çamaşır odasının kapısından, "Onlar koruma," dedi. Yorgun görünüyordu ve kollarında Rory'nin kedi taşıyıcısını tutuyordu.

Rafe onu öne doğru itti. "İçeride açıklayabiliriz.

Mercy çamaşır odasına girdiklerinde ve Rafe garajın kapısını kapattığında durdu. "Ne oldu? Ephraim şimdi ne yaptı?"

Rafe iç çekti. "Bir polisi vurdu. Zoya'nın okulundan bir blok ötede park halindeyken."

Mercy yere yığılmamak için çamaşır makinesine tutunmak zorunda kaldı. 'Zoya'nın peşinden mi gidiyordu? Neden?

"Muhtemelen beni dışarı çekmeye çalışıyordur," dedi Rafe acı acı. 'Tam bir pislik. Bugün evde kalmasını söylediğimde beni dinlemesine sevindim. İşaret parmağıyla Mercy'yi gösterdi. "Ve bunun senin hatan olduğunu da düşünme.

Mercy başını salladı. Elbette bunun kendi hatası olduğunu düşünüyordu. Bu benim hatam.

Farrah, "Gel biraz çay iç, Mercy," dedi.

Irina ortaya çıktı, kolunu Farrah'ın omuzlarına doladı, gülümsemesi kırılıyordu. 'Çaydanlığı ısıtıyorum. Otur da seni besleyeyim. Zoya iyi. Meg'le birlikte ofiste.

Irina'nın kızlarından biri olan Meg şerif yardımcısıydı ve muhtemelen Zoya'nın hedef olduğunu duyar duymaz buraya koşmuştu.

Zavallı Irina. Normalde merkezde olan kadın davul gibi gerilmişti. Ve onu kim suçlayabilirdi ki? Ben değil. Elbette Irina beni suçlayabilirdi ve suçlamakta da haklı olurdu.

Irina'nın ailesinden kaç kişi daha Mercy'nin hayatlarındaki varlığı yüzünden zarar ?

Sessizce Gideon, Daisy, André ve Liza'ya katıldılar; masada Karl'la birlikte oturuyorlardı ve masanın yemekle dolup taşması Irina'nın stres seviyesinin bir göstergesiydi. Irina onlara servis yaparken gerginlik yoğunluğunda ve her an daha da artıyordu sekizinin yedikleri

Konuşmadan, ünkü Karl bile sessizdi. Yemekte acımasız bir kararlılık vardı, sanki hepsi diğerk ayakkabının düşmeye hazır olduğunu hissediyordu.

Yani sadece ben değılim.

Mercy Tom'un onlara katılmadığını hemen fark etmişti ama yeni korumalarla konuştüğünü düşünmüştü. Mercy lavabonun bulaşıklarla dolu olduğunu da fark etmişti. İçini kaplayan korkuya rağımen bu manzara onu neredeyse gülümsetecekti. Irina muhtemelen tüm ajanları dışarıda beslemişti.

Irina Sokolov, Farrah'nın annesine o kadar benziyordu ki Mercy kendini evinde hissetti. Eğer kalırsan, evinde olabilirsin.

Eğer kalırsam? Bu düşünce onu dehşete düşürse bile kışkırtıyordu. New Orleans'ta ailesi vardı - üvey kardeşleri ve Romero'lar. Gerçekten sevdiği bir işi vardı.

Ama Rafe burada. Ve Gideon. Ve Irina onu kollarını açarak karşıladı.

Tabii Ephraim Sokolov ailesine zarar vermeye devam etmezse. Zaten Sasha'yı vurmuş, Rafe'yi vurmaya çalışmış ve Zoya'yı kaçırmaya çalışmıştı. Irina şu anda bu hoş karşılamayı yeniden düşünüyor olabilir.

Lanet olsun. Mercy gözlerini tabağına dikti, bir lokma daha yiyemedi. Bu eve bela getirmişti. Hayır, belaya neden olacak hiçbir şey yapmamıştı. Hayatta kalmam dışında. Irina onu ne kadar suçluyor olursa olsun, bunun için üzgün olamazdı.

Annem ben hayatta kalabileyim diye hayatını feda etti. Mercy her pes etmek istediğinde onu ayakta tutan düşünce buydu.

Sonunda Andre sessizliğı bozdu ve Mercy'nin onu öpmek istemesine neden oldu. 'Irina, çok lezzetliydi. Annem bu tarife bayılırdı. Bir fincandan sadece bir yudum almış olan Irina'ya gülümsedi.

Diğerleri karınlarını doyururken o da çay içti. "Sizinle yemek tariflerini değiş tokuş ederdi elbette ve mükemmel bir aşçıdır.

Farrah André'ye açıkça takdir eden bir bakış attı, çünkü Irina bir parça rahatlamış görünüyordu. 'O gerçekten harika bir aşçı, Irina. Bana öğretiyor. Gözlerini devirdi. "Bilirsin, küçük oğlu açlıktan ölmesin diye.

Irina kıkırdadı. "Bunu yapamayız, değil mi? Fincanını yere bıraktı ve iç çekti. "Mercy, konuşmamız gerek.

Mercy omurgasını dikleştirdi ve gözlerindeki yaşlarla savaşıyor yavaşça nefes verdi. Son dört günde, son dört yılda ağladığından daha fazla ağlamıştı. 'Ben de öyle düşünmüştüm. Yapabilirim ...' Ne? Gitmek mi? Nereye gitmek için? "Başka bir yer bulacağım. En kısa zamanda.'

Bir süre sessizlik oldu, sonra Rafe tabağını itti. "Bu da ne?" diye hırladı. 'Hayır, başka bir yer bulamayacaksın. Anne, bu da ne demek oluyor? Onu korkutuyorsun.' "Yapma konuşmak için senin Anne o yol,' Karl uyardı.

"Herkes bir nefes alsın ve rahatlasın.

Irina kaşlarını çatarak Mercy'ye baktı, sonra anladığını belli edercesine eliyle ağzını kapattı. "Oh hayır. Hayır, Mercy. Çok özür dilerim. Hiç düşünmemiştim. Ama düşünmeliydim. Tabii ki düşünmeliydim.' Rusça mırıldanarak sandalyesinden kalktı ve Mercy'nin sandalyesinin yanına çömeldi. 'Çok üzgünüm, lubimaya. Sana kızgın olduğumu düşünüyorsun. Ama değilim. Mercy'nin elini tuttu ve sıktı. 'Misafirlerimiz var. Habersiz yakalanmanı istemiyorum ama seni nasıl hazırlayacağımdan emin değilim.

Mercy ürperdi, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar rahatlamıştı. Bana kızgın değil. Diğer sözcükler de içine oturdu ve yeniden gerildi. Beni hazırlamak mı?

Rafe Mercy'nin diğer elini tuttu. "Kim var burada?

Irina kendini destekliyor gibiydi. "Jeff Bunker, yeni başlayanlar için. Mercy ona sadece bakabildi. "Şu çocuk muhabir mi?

Arkasından Rafe sessizce homurdandı. 'Jeff Bunker burada mı?

Neden?'

"Çünkü o iyi bir şey yaptı," diye tersledi Irina. 'Kötü tavırlarını bırak, Raphael. Şu anda buna tahammülüm yok. Olaylı bir gün oldu.

'Orası kesin,' diye mırıldandı Mercy. 'Ama Zoya iyi mi? İyi olduğunu söylemiştin.'

İrina ona 'O iyi,' diye güvence verdi. 'Vurulan memur o kadar iyi değil. Yine de yaşayacak, bu yüzden minnettar olmalıyız. Zoya'nın okuluna giden yolun aşağısında bir cip görmüş ve plakasından Nevada'daki kamp alanında balayı çiftinden çalınan cipi tanımış. İhbarda bulunmuş ama destek beklemesi yönündeki emirleri dikkate almamış.

"Genç ve aptal," dedi Rafe kaşlarını çatarak. 'Çaylakların ilk yıllarında hayatta kalmaları bir mucize.

"Lanet olası gerçek bu," diye kabul etti André.

Irina iç çekti. 'Yani korumamız var. Ve arkadaşımız.

"Bayan Callahan?

Mercy döndüğünde Ajan Molina'nın mutfak kapısında dikildiğini gördü. Ama yalnız değildi. Yanında bir adam, önünde de küçük bir kız duruyordu. Elleri kızın omuzlarındaydı, yüzü temkinli ve korkmuştu. Ama aynı zamanda canlıydı. Gözleri canlıydı.

Ve Mercy'e sabitlendi.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Mercy, sanki bir rüyadaymış gibi ayağa kalktı. O daha yaşlıydı. Tabii ki daha yaşlıydı. Sakalında gümüş rengi çizgiler vardı. Ama gözleri aynıydı. Tamamen aynıydı.

Gideon sandalyesinden kalktı. "Amos?" diye sordu şaşkınlıkla.

Öyleydi. Amos'tu. Mercy mutfağa koştu, kollarını ona dolamak istiyordu ama küçük kız yolunun üzerindeydi ve kocaman gözlerle ona bakıyordu. Mercy onun yüzünü ellerinin arasına aldı.

Titriyordu. Adam da öyle. "Sensin," diye fısıldadı. "Gerçekten sensin. Nasıl geldin buraya?"

Amos gözlerini kapadı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüp sakallarına karıştı. Elleri onunkileri kapadı ve avuçlarını öpmek için döndü. "Sen . I . . . Oh. Tek heceyi hıçkırarak söyledi. "İyi olmayacağından çok korkuyordum. Öldüğünü sandım. Bunca zaman boyunca. Bana öldüğünü söylediler. Gözlerini açıp birkaç adım ötede kararsızlık içinde duran Gideon'a baktı. "Sen de öyle. Bana ikinizin de öldüğünü söylediler."

Ajan Molina yoldan çekildi ve küçük kız Amos'un yanındaki yerini aldı. Kollarını açmaya başladı ama tereddüt etti. Mercy tereddüt etmedi ve kendini onun kollarına bıraktı. "Buraya nasıl geldin?"

Kolları onu sardı, on iki yaşındayken ve çok korktuğunda olduğu gibi güçlüydü. "Seni uyarmaya geldim. Ve Abigail'i oradan çıkarmaya. Adamın kollarından biri kızın sırtından ayrıldı ve Mercy kolunu, olduğu yerde donup kalan Gideon'a uzattığını fark etti.

Gideon bir adım geri çekilip başını iki yana salladı, yüz ifadesi Mercy'nin çok iyi tanıdığı bir çelişki yumağıydı. Yeniden bir araya gelmelerine katılmak istiyordu ama bundan korkuyordu. Amos'la yaşadığı deneyim onunkinden farklıydı. Mercy üvey babasıyla üç yıl boyunca bire bir zaman geçirme şansına sahipken, Gideon'un Amos'la ilgili son anısı, Gideon'un yaşam savaşı verirken gözüne sapladığı bıçaktan sonra Ephraim'i şifacıya götürmesiydi.

"Mercy'yi ne hakkında uyaracaksın? Gideon sertçe sordu. "Peki Abigail kim?"

Amos hatırladığı tüm nezaketiyle Mercy'nin yüzünü okşadı, sonra da onları hayranlık ve korku karışımı bir duyguyla izleyen küçük kızın elini tuttu. "Bu

Abigail.'

"Kızın," diye fısıldadı Mercy. 'Mezarlığı bulduk. Ve haçı. Amos'un sevgili karısı Damaris için.

Amos içini çekti. "Doğru. Ajan Molina öyle olduğunu söyledi. "," dedi Molina. 'Sanırım Amos bir soruya cevap verebilir. sorularının çoğunu.' Gideon'a sert bir bakış attı. "Eminim sizin de göreceğiniz gibi son derece yardımcı oldu.

Abigail Amos'un paltosunu çekiştirdiğinde Mercy gözlerini kardeşinden kaçırdı. Mercy, Amos'un paltosuna dokunduğu takdirde pürüzlü olacağını biliyordu, ev yününden yapılmıştı. Yanağına değdiğinde çizildiğini birçok kez hissetmişti.

"Bu o mu? Abigail kafası karışmış bir halde sordu. "O ... yaşlı, baba.

Mercy güldü, ses onu şaşırtmıştı. "Merhaba, Abigail. Ben Mercy'im.'

Abigail, Mercy'yi açıkça değerlendirirken gözleri geniş ve griydi. "Biliyorum. Sen babamın diğer kızıydın. Öldüğünü sanıyorduk.'

Gideon aniden yanlarından ayrılarak, Brutus'ü hemen kucağına oturtan Daisy'nin yanına oturdu. Gideon'un ifadesi yumuşadı ve fısıltıyla teşekkür etti.

"Mercy, otur," diye emretti Daisy. "Meraktan ölüyorum burada.

Seni uyarmaya geldim. Amos'un sözleri içine işledi ve Mercy aniden üşüdüğünü hissetti. Ama sonra arkasında duran Rafe'i hissetti, sıcak ve katı. "Rafe, bu Amos Terrill. Amos, bu Dedektif Rafe Sokolov, Irina'nın oğlu. Ve benim ... arkadaşım,' diye zayıfça ekledi, Rafe ile birbirlerine ne ifade ettiklerinden emin değildi.

Mercy, Amos'un Rafe'in bakışlarıyla karşılaşmadan önce Gideon'a attığı kararsız bakışı kaçırmadı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum.

Rafe elini uzattı. 'Hoş geldiniz. Mercy konuştu

senden çok.'

Amos Rafe'nin elini sıktı, küçük bir titreme onu gözle görülür biçimde sarstı. "Teşekkür ederim.

Herkes masanın etrafına oturduktan ve İrina onlara biraz daha çay ikram ettikten sonra Amos ellerini kavuşturdu ve derin bir nefes aldı. "Dün gece Eden'den ayrıldık.

Abigail, "DJ Kardeş'in kamyonetinin arkasında," diye ekledi.

Amos ona sevgiyle gülümsedi. "Gerçekten de öyle. Hüzünlenererek Gideon'a baktı. "Mercy'yi ne konuda uyarmaya geldiğimi sormuştun. Son altı aydır Eden'da işlerin yolunda gitmediğinin farkındaydım.

"Altı ay," dedi Gideon, etkilenmemiştir. "Yeterince uzun sürdü.

Amos irkildi. "Haklısın. Öyle oldu. Abigail'e doğru eğildi. 'Belki biraz Bayan Zoya'yla oturabilirsin? Belki sana başka bir film gösterebilir.

Abigail'in dudakları sertleşti. 'Gideon sana karşı nazik olmalı. Sende onun resmi ve her şeyi var.

Amos'un ağzı üzüntüyle kıvrıldı. 'Gideon çok acı çekti. Nasıl hissediyorsa öyle hissetmeye hakkı var. Benim için endişelenme, Abi-kızım. Ben iyi olacağım. Söz veriyorum. Şimdi git Bayan Zoya'yı bul.'

"Onu ben alırım," diye teklif etti Karl. Elini uzattı ve Abigail tereddüt etmeden elini tutunca gülümsedi. Mercy şaşırmamıştı. Karl Sokolov kibarlık saçıyordu. "Ayrıca," dedi kaşlarını anlamlı bir şekilde kaldırarak, "Zoya ve o çocuğun gerçekten ders çalıştıklarından emin olmam gerekiyor.

O çocuk. Jeff Bunker, on altı yaşında Mercy'nin özel hayatını blog sayfasına taşıdı. Ama görünüşe göre, İrina'nın onu savunmasına yetecek kadar iyi bir şey yapmıştı.

Oh. Şimdi hatırladı. Yazdığı tekzip ve hayatta kalanlara hikâyelerini anlatmaları için sunduğu platform. Bu sadece bu sabah mı olmuştu?

Sanki yüz yıl önceymiş gibi hissettim.

Abigail güvenli bir şekilde kulak kesilince Amos devam etti. 'Evet, yeterince uzun sürdü. Ephraim'in Comstock'ları öldürdüğünü kendi gözlerimle görmem gerekti.

Hem Mercy hem de Gideon bunun üzerine soluk soluğa kaldılar. "Haçı gördük," dedi Mercy.

"Onu sen boyamadın," diye mırıldandı Gideon.

'Hayır, zamanım yoktu. Ephraim Miriam'ın cesedini geri getirir getirmez harekete geçtik. Bu çok ani ve diğer taşınmalarımızdan daha zor oldu. Kasım ayıydı ve yedi yıldır o yerdeydik. Nasıl hızlı hareket edeceğimizi unutmuştuk. Miriam için bir haç yapmıştım-'

"Eileen," diye araya girdi Gideon. "Kendisine Eileen denmesini istiyordu. Onun adı buydu.

Amos bir kez daha Gideon'un ses tonuyla irkildi. "Eileen. Özür dilerim. Onu uzun yıllar boyunca Miriam olarak tanıdım. İkinci çocukken oynadığınızda ona Eileen dediğinizi unutmuşum.

Mercy Gideon'a ters ters baktı ve Gideon biraz utanmış gibi görünme nezaketini gösterdi. "Böldüğüm için özür dilerim," diye mırıldandı. "Lütfen devam edin.

"Mir- Eileen'in haçını yerleştirmek için mezarlığa gitmiştim ve ağlama sesleri duydum. Rahibe Dorcas olduğunu düşündüm. Eileen'in annesi," diye açıkladı Amos, masadakilerin çoğu şaşkın şaşkın bakarken. "Dorcas'ı kocası Stephen ve oğulları Ezra ile birlikte gördüm. Dorcas ağlıyordu. İstefanos diz çökmüş, Efrayim'e Dorcas'ı ve Ezra'yı bağışlaması için yalvarıyordu. Ezra ayakta durmuş, gözlerinde nefretle Efrayim'e bakıyordu. Amos yutkundu. "İlk ölen Ezra oldu. Ephraim çıplak elleriyle onun boynunu kırdı. Bir dal gibi kırdı. Sonra aynısını Dorcas'a yaptı. En son Stephen'ı öldürdü ama önce ona Eileen'i incitmekten ne kadar hoşlandığını söyledi. Amos bakışlarını ellerine indirdi. "O kelimeyi bir daha söyleyemem.

Özür dilerim.'

"Sorun değil," dedi Molina. "Kayıtlarda var. Gideon şaşkınlıkla ona baktığında başıyla onayladı. 'Bay Terrill'in varlığından haberdar olduğumda, onu bir görüşme için buraya getirdim. Comstock'ların mezarını nerede bulacağımızı da içeren eksiksiz bir ifade verdi. Adli tıp ekibimiz cesetlerden ikisini çıkardı bile. Bay Terrill'in iddia ettiği gibi boyunları kırılmış.

"Madam ve üniversite öğrencisi gibi," dedi Rafe sessizce.

Molina başını salladı. "Aynen onlar gibi. Her kurbanın aynı omurgasında kırıklar var. Bay Terrill, lütfen.'

'O zaman ayrılmak istedim. O gün,' dedi Amos. 'Olanları birilerine anlatmam gerekiyordu. Ama Abigail'i bırakamazdım. Onu bırakamazdım. Seni hayal kırıklığına uğrattım, Gideon. Mercy'yi ve anneni hayal kırıklığına uğrattım. Eileen'i bile hayal kırıklığına uğrattım. Abigail'i bırakamazdım.'

"Elbette yapamazsın," dedi Mercy, Amos'un elini kendi eliyle kapatarak.

"Eileen'i nasıl yüzüstü bıraktın? Gideon sordu, sesi daha az sertti ama yine de sıcak olmaktan uzaktı.

"Ailesi bana geldi. Onu kaçırmak için yardım etmemi istediler. İçinde saklanabileceği büyüklükte bir umut sandığı yaptım. Ama hiçbirimiz onunla gidemezdik. Stephen ve Ezra sandığı kamyonu koyarken DJ'in dikkatini dağıttım, böylece DJ sandığın çok ağır olduğunu anlamayacaktı. Eileen'in kurtulmasını umduk. Ama kötü bir şey olmuş olmalı, çünkü bugün onun da öldüğünü okudum.

Gideon afallamış görünüyordu. "Kaçmasına yardım eden sen miydin?

"Denedim.

"Kaçtı," dedi Mercy. 'Ephraim'den kaçtı ama daha da kötü biri tarafından kaçırıldı, eğer bu mümkünse. Fakat

dışarı çıktı. Snowbush'ın yaklaşık yüz mil kuzeyindeki Macdoel'e kadar gitmiş. Bir trene atlamış olabileceğini düşünüyoruz, çünkü bulduğumuz yerleşim yeri bir tren yolunun yakınındaydı. Macdoel'den Redding'e gitmiş ve bir otobüse binerek Portland'a gitmiş, orada da onu öldüren adam tarafından götürülmüş.

"Neredeyse seni öldürüyordu," dedi Amos, sonra Daisy'ye baktı. "Ve sen.

"Ama kaçtık," dedi Mercy kararlılıkla. 'Beni Gideon'a geri getirdi, yani bundan bir hayır çıktı.

"Beni de Gideon'a getirdi," dedi Daisy.

Irina burnunu çekti. "Çünkü ikiniz de tüm çöpçatanlık girişimlerimi görmezden geldiniz.

Bu herkeste kıkırdamalara neden oldu, hatta Amos'u daha saygılı bir şekilde inceleyen Gideon'da bile. 'Eileen için o umut sandığını yaparak kendini riske attın. Teşekkür ederim.

Amos içini çekti. 'Bana teşekkür etme. Dediğin gibi, yeterince uzun sürdü. Ama bir gün Eileen'i gördüm, morarmış ve kanlar içindeydi. Mercy ve anneni hatırladım. Ve bir şeyler yapmam gerekiyordu.

"Dün gece sizi ayrılmaya iten neydi? Daisy sordu.

'Baharı bekliyordum. Dağlarda hâlâ kar var. Bir umut sandığı daha yaptım, bu sefer Abigail'i saklamak için sahte bir tabanı vardı. Onu DJ'in kamyonetine bindirmek için bir fırsat kolluyordum ama ben de ona eşlik edecektim. Sonunun Eileen gibi olmasını istemiyordum. Ephraim bize kızın bir vadiye düştüğünü söyledi. Getirdiği ceset tanımlanamıyordu, tıpkı Waylon'un senin kaçıışından sonra getirdiği ceset gibi, Gideon. Ama sonra Ephraim'in Comstock'ları keyifle öldürdüğünü gördüm. Üyelere dünyaya dönmeye karar verdiklerini, Eileen'in ölümü yüzünden Tanrı'ya sırtlarını döndüklerini söyledi.

"Bunun bir yalan olduğunu biliyordun," dedi Gideon sessizce. "Ama kimseye söyleyemedin.

Çünkü beni de öldürürler. O zaman Abigail'in kimsesi olmazdı. Sonra Cumartesi günü parmağımı kestim. Amos şimdi yeni bir bandajla sarılmış olan parmağına baktı. "Bir yıl önceymiş gibi geliyor ama sadece dört gün oldu. Şifacıya gittim ve ofisine bir göz attım. Ve bir bilgisayar olduğunu gördüm.

Gideon ıslık çaldı. "Bu bir şok olmalı.

"Oh, öyleydi. Yani, Eden'e katılmadan önce bilgisayarları görmüştüm. Ama kesinlikle şimdikilerle aynı değillerdi. İnternette haberimiz vardı. Son yirmi yıl içinde katılan insanlardan duymuştuk ama hayal ettiğim şekilde gerçekte olduğu gibi değildi. Şok olmuştum, özellikle de Ephraim dışında başka insanların da yalan söylüyor olması beni çok şaşırtmıştı. Ephraim'in Comstock'ları öldürmesi de beni şok etmişti ama onun acımasız bir adam olduğunu zaten biliyordum. Rahibe Coleen'in de bu gizliliğin bir parçası olduğunu... Ne kadar şaşırdığımı belli etmemek için kendimi zor tuttum. Neyse ki kesik kötüydü ve tepkimi kan kaybına bağladı. Gecenin ilerleyen saatlerinde Pastor'un telefonda konuştuğunu duydum. Meğer bir cep telefonumuş.

Mercy gülümsedi. 'Yirmi birinci yüzyıla fırlatıldın. yüzyıl, ha?'

Amos başını salladı. 'Telefonları ben de biliyordum ama kimsenin onlardan bahsetmesine izin verilmiyordu. Abigail bana sınıftaki çocuklardan birinin diğer öğrencilere onlardan bahsettiği için dövüldüğünü söyledi. Yalanların ne kadar yaygın olduğunu fark etmemiştim. Kime güveneceğimi bilmiyordum.

"Pastor telefonda kiminle konuşuyordu? Gideon sordu.

"İki arama yaptı. İlkinin bilmiyorum. Ephraim'i arıyordu. İkinci çağrı Efrayim'in kendisine yapıldı. Görünüşe göre Efrayim'in geri dönmesi gerekiyordu.

Eden çoktan. Yılda dört kez yaptığı gibi dağda oruç tutup dua sanıyorduk ama Pastor'a yaralandığını ve dinlenmeye ihtiyacı olduğunu söylemiş olmalı çünkü Pastor DJ ona aksini söylediği için iyi bir nedeni olduğunu düşünerek rahatlamış gibi davrandı. Ephraim ve DJ anlaşıyor ama sen bunu zaten biliyordun Mercy. Mercy'nin boğazı düğümlendi. Amos'la annesinin ölümü hakkında konuşmak istemiyordu. Hâlâ acıyordu ve bu onu da incitebilirdi. Ama bunu gizli tutmak da doğru değildi. "DJ annemi vurdu. İki kez. Onu öldürdü. Ama bunu yapmadan önce, annem ona Ephraim'in onu öldüreceğini söyledi - DJ'i yani. DJ güldü ve yapamayacağını söyledi. Bunun DJ'in annemi öldürdüğü anlamına geldiğini düşündüm. onun hakkında bilgi.'

"Bunu biliyorum," dedi Amos ağır bir sesle. 'Ajan Molina bana söyledi. Keşke dün gece kamyonetine bindiğimde bunu bilseydim. Onu kendim öldürür ve hepimizi tehlikeden kurtarırdım.

Mercy onun elini sıktı. "Yani Pastor'un çağrısından sonra Eden'dan ayrıldınız?

"Hayır. Pazartesi günü DJ'i yerleşkenin dışına kadar takip ettim ve onun da bir telefon görüşmesi yaptığını duydum. Senin hakkında konuştu, Mercy. Bu yüzden buradayım.'

Folsom, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 20.

Ephraim karavanındaki yatağın üzerine yığıldı. Granite Bay'den çıkmayı başarmıştı ama kıl payı kurtulmuştu, polisler o geçtikten saniyeler sonra barikat kurmuşlardı. Kasabanın dışındaki ana yola döndüğünde onları dikiz aynasından görebilmişti.

Çok yakındı. Ve bir hiç uğruna.

Polisler vurulma olayı arasındaki bağlantıyı kurar kurmaz,

Çalınan cip ve Kırık Diş Kamp Alanı'ndaki balayı cinayetlerinden sonra Mercy yeraltına inecekti, bundan emindi. Rafe Sokolov ve o piç Gideon safları sıklaştıracak ve onu asla yalnız yakalayamayacaktı.

Ben de batabilirim. Otuz yıldır saklanıyordu. yıllarca. Eden'a geri dönecekti. Onu bekleyecekti. En kötü ihtimalle DJ kendini bir 'kaza'nın talihsiz kurbanı olarak bulacak ve Ephraim onu gömecekti. Pastor oğlum dediği çocuğun yasını tutacaktı elbette ama Ephraim akıllı davrandığı sürece Pastor onu suçlayamazdı.

Yaşlı adam hâlâ Ephraim'i varis yapmayabilirdi. Son otuz yıl içinde Ephraim'i birkaç kez atlamıştı. Pastor, Ephraim'in Cennet'e geldiği ilk günden beri onun varlığına sadece tahammül etmişti ve bu duygu karşılıklıydı. Ephraim genç, atılgan ve aptaldı - ve yaralıydı. Kendisini ve kardeşi Aubrey'i en başta kaçmaya iten banka soygunu sırasında vurulmuştu. Aubrey onu ölüme terk etmemiş ve onu Eden'a sürüklemişti çünkü Aubrey'nin güvende olacaklarını bildiği tek yer orasıydı.

Ephraim içinde bulundukları durumun ciddiyetini ya da Pastor'un onların sürekli övgülerine ne kadar ihtiyacı olduğunu tam olarak anlayamamıştı. Ephraim on yedi yaşında bir serseriydi, bu kadar basit. Ve Pastor onun kalmasına sadece Aubrey istediği için izin vermişti. Aubrey ile Pastor arasında bir şeyler, bir geçmiş, Pastor'un ödemek zorunda hissettiği bir borç vardı.

Ephraim hiç sormamıştı. O zamanlar gerçekten bilmek istememişti. şimdi de gerçekten bilmek istiyordu ama Aubrey öleli çok olmuştu. Ephraim asla öğrenemeyebilirdi, çünkü Pastor hâlâ ondan hoşlanmıyordu.

Ya Pastor, DJ'in hafızasına tutunup hala o lanet banka erişim kodlarını paylaşmayı reddederse? O zaman geri geleceğim.

Ortalık sakinleştğinde ve normal hayatına döndüğünde Mercy'ye yardım etmek için. Onu Eden'e geri getirmek - ölüsü de iyiydi ama canlı olması tercih edilirdi - Pastor'u DJ'in hepsine ihanet ettiğini ve Ephraim'in yaralı taraf olduğunu kabul etmeye zorlayacaktı.

Mercy o zamana kadar New Orleans'a dönmüşse sorun yoktu. Ephraim onu orada bulabilirdi. Ailesinin nerede yaşadığını biliyordu. En iyi arkadaşının nerede yaşadığını biliyordu. Nerede çalıştığını biliyordu. Mercy'nin gardını düşürdükten sonra onu çocuk oynacağı olacaktı.

Her şey yoluna girince biraz uyumak için gözlerini kapadı. Ormanın içine sıkışmış karavanda kendini yeterince güvende hissediyordu. Bekçinin kamyonetini bırakıp başka bir cip çalmıştı.

Bu kez, balayı çiftinin karavan plakalarını yanına alarak önceden plan yapmıştı. Onları, Amerika'yı Gör reklamı yapan kiralık bir karavanın plakasıyla değiştirmişti. Araç kiralayanların plakalarını ezberlemediklerini düşünmüştü. Araçlarını iade edene kadar plakalarını değiştirdiğini fark etmeyeceklerdi.

O zamana kadar Cennet'e dönmüş olacaktı. DJ'i öldürmek.

Neredeyse yüzünde bir gülümsemeyle uykuya dalmak üzereydi ki telefonu çaldı ve onu uyandırdı. İki yeni telefondan da kimse onu aramamıştı. Çalan kapaklı telefonda. Arayanın kimliğini görene kadar cevap vermemeyi düşündü.

Bir Santa Rosa numarası. Onun doktoruydu. Annesinin de doktoru.

Temkinli bir şekilde cevap verdi. Doktor numarayı Pastor'dan almış olmalıydı. Ephraim doğrulup silahını kılıfından çıkardı. Her ihtimale karşı. "Alo?"

"Harry, ben Dr. Burkett.

Harry değil, Bay Franklin olduğunu söylemek istedi, ama Burkett onu beri tanıyordu, bu yüzden

sadece onunla gitmek daha kolay. "Bu numarayı nereden buldunuz, Doktor?

"Papazınızdan. Eski numaranı aradım ve çaldı.' Tereddüt etti. "Numaranın bende olmaması mı gerekiyordu?

"Hayır, yok. oldu?"

Ya göz küresi geri çağrılmıştı ya da annesi hastaydı. Göz küresi ol. Lütfen göz küresi ol. Özellikle de onu Eden'da sakladığı için. Üyelerden hiçbiri onun modern tıbbi bakım için yerleşkeden ayrıldığını bilemezdi.

Pastor ya da DJ bile takma gözü olduğunu bilmiyordu. Döndüğünde çıkarmak zor olmayacaktı. Bırak annem iyi olsun.

'Annen arıyor. O iyi,' diye Burkett onu çabucak temin etti. 'Bazı günler diğerlerinden daha iyidir. Ama bugün bir ziyaretçisi vardı ve bilmen gerektiğini düşündüm.

Ephraim'in midesi bulandı. Bu iyi bir şey değildi. "Ziyaretçi kabul etmemesi gerekiyor," diye homurdandı.

'Biliyorum, ama bunu sadece bir talep olarak yapabilirim. Bir emri gerekçelendirmem gerekir ve bunu yapamam.

"Onu kim ziyaret etti? Ephraim doktorun mazeretlerini duymak istemeyerek havladı.

"Miriam Smith adında bir kadın ve arkadaşı Beth Jones.

Ephraim'in kanı dondu. Miriam mı? Bu Mercy'nin Eden'de verilen adıydı. Aynı zamanda Eileen Danton'ın da soyadıydı. Her iki durumda da bu hiç iyi değildi. "O kadınları tanımıyorum.

"Bu ilginç, çünkü Miriam sizin karınız olduğunu iddia etti.

Kahretsin.

"Neye

benziyordu?" "Uzun boylu,

siyah saçlı. Yeşil gözlü.

Lanet olsun. 'Bir kadınla mı birlikteydi? İri sarışın bir adamla değil mi?'

Hayır, bir kadındı. Oraya gittiğimde hemşire yardımcısıyla konuştum. Kadınlar geldiğinde beni aradı. Ona bunun için para ödüyorum.

"Annemin aklı başında mıydı?

"Bilmiyorum. Oraya gittiğimde yoktu ama kim bilir? Dediğim gibi, iyi ve kötü günleri oluyor. Sallanıyordu ve bebeğinin gittiğini ve anahtar kullanmadığını söylüyordu. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?'

Evet. Tabii ki biliyordu. Anahtar onların kasasındaydı. kutu. İçinde tüm Kurucu Büyüklerin suçlarını detaylandıran el yazısıyla yazılmış bir ifade vardı. Kuruculardan herhangi biri beklenmedik bir şekilde ölürse, anahtarı emanet ettikleri kişi belgeleri polise teslim edecekti. Hepsi benzer bir paket hazırlamış ve bir kutuyu paylaşan Ephraim ve Edward dışında hepsi belgeleri ayrı ayrı kasalarda saklamıştı.

Kurucuların hepsi anahtarlarını dışarıdan birine vermişti. Bu bir arıza emniyet mekanizmasıydı. Hepsini dürüst tutmanın bir yolu. Ya da en azından birbirlerine karşı dürüst. İlk başta birbirlerini öldürmelerini engelledi. Ama Waylon ve Edward gidince? Sadece Ephraim ve Pastor'da hâlâ dosyalar vardı. DJ'de Waylon'ınki olabilirdi ama Waylon'ın ölümünden sonra onu kullanmamıştı ve Pastor da Waylon'ın anahtarını aldığını iddia etmişti.

Elbette, hem Pastor hem de DJ yalancıydı, bu yüzden asıl gerçeğin ne olduğunu kim bilebilirdi ki? DJ'i öldürme planı biraz silikleşti. DJ'in Waylon'ın kasasına erişimi olabileceğini unutmuştu.

"Hayır," diye yalan söyledi. 'Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Muhtemelen hiçbir şey. Annem yıllardır bir anlam ifade etmiyor.

Yine de rahatladı. Eğer annesinin Mercy'ye söylediği tek şey

anahtarı kullanmadığına göre, gerçek bir zarar yoktu. Annesinin artık bir anahtarı bile yoktu. Kardeşi öldürüldükten sonra Aubrey'nin anahtarını geri almış ve annesi bunama belirtileri göstermeye başladığında kendi anahtarını geri almıştı.

Ephraim ona kardeşinin ölümünden sonra suçlayıcı belgeleri göndermemesini çünkü diğer Kurucu İhtiyarlardan hiçbirinin bunu yapmadığını söylemişti.

Bu Gideon'un günahı olurdu. Bunun bedelini o piç ödeyecekti.

"Şey ... Burkett tereddüt etti ve Ephraim'in midesi tekrar bulandı.

"Peki, ne?

"Bana anahtarı Miriam'a verdiğini söyledi.

"Anahtarı yok," dedi Ephraim kesin bir ifadeyle. Tek anahtar ondaydı. Dizüstü bilgisayar çantasının bir cebindeydiler. Anahtarları ve dizüstü bilgisayarı Cumartesi gecesine kadar Regina'nın evindeki dolabında saklamıştı.

İçgüdüğü ani bir düşüş yaşadı. Regina dolabına girmişti. Dizüstü bilgisayarını aramıştı. Dizüstü bilgisayar çantasını almak ve cebini kontrol etmek için karavanın yatağından fırladı. Sonra rahatlayarak nefes verdi. Anahtarlar hâlâ oradaydı, tam bıraktığı yerde. "Anahtar yok," diye ekledi daha inançlı bir şekilde.

"Bir tane olduğunu düşünüyor gibiydi. Bana sahte tabanlı küçük ahşap bir sandık gösterdi. Anahtarı Aubrey için oraya sakladığını söyledi. Bazen onun hala hayatta olduğunu düşünüyor. Ya da onu daha sık ziyaret etseydin sen de öyle düşünürdün.' Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Ephraim sandığı biliyordu. Eden'in ahşap ustası Amos tarafından yapılmıştı. Ephraim içinde bir Geyle olduğunu fark etmemişti. Annesi sandığı Ephraim'in kendisinin yaptığını sanmış ve Ephraim de buna inanmasına izin vermişti. Bu onu mutlu etmişti ve o da bunu

daha kötü yalanlar.

Ve daha kötü gerçekler. Kasanın içindekileri düşündü, boğazındaki ani safra yanması karşısında sertçe yutkundu. Kendisine söylenen her şeyi, kulak misafiri olduğu ya da tanık olduğu her şeyi yazmıştı. Kurucu İhtiyarların işlediği her günahı belgelemişti ama şu anda onu terleten şey bu günahlar değildi.

Kurucuların paylaştığı her kuruşun çetelesini tutuyordu. Pastor onlara yılda iki kez kazanç raporlarını gösteriyor ve Ephraim her seferinde Pastor'un görüş alanından çıkar çıkmaz rakamları not ediyordu. Mercy o anahtar polislere verirse Eden'in değerini tam olarak öğreneceklerdi.

Para şimdilik offshore hesaplarda güvenle saklanıyordu ama yıllar içinde DJ'den öğrendiği bir şey varsa o da Federallerin süslü bilgisayarlarıyla neredeyse her şeyin izini sürebildikleriydi. Ve artık Federaller nereye bakacaklarını biliyorlardı. Mercy, Ephraim'in annesinden bir anahtar aldıysa, bunu ya dedektif erkek arkadaşına ya da erkek kardeşine çoktan vermiştir.

Gideon. Fed. O bunun arkasındaydı, Efraim belli.

Annesini ziyaret etmişlerse, muhtemelen Ephraim'in bakım masraflarını nasıl karşıladığını takip ediyorlardır. Banka hesaplarını bulacaklar ve şirketin 'zeytinyağı ve nar' ticareti yaptığını anladıklarında kaçınılmaz olarak Frutuoso'nun bir Eden hesabı olduğunu anlayacaklardı.

Aptal papaz. Adam kendini çok zeki sanıyordu. Şirkete 'verimli' adını vermek. Pastor'un 'Ephraim' 'verimli' anlamına geldiği için onun adını seçmiş olması yeterince kötüydü. Ephraim sadece on yedi yaşındaydı ve kendini beğenmişti, bu doğrudu. Ve evet, Doc'un on dört yaşındaki torununu , en yaşlı 'u becermişti.

Kurucu Yaşı, ama ne olmuş yani? Yaşı adam çoktan ölmüştü, içlerinde ilk ölen oydu, bu yüzden artık umurunda değildi. Ayrıca, kız da bunu istemişti. Ve Ephraim, hamile olduğu ortaya çıktığında onunla evlenmişti.

Seçme şansı yokmuş gibi. Ama evlilik onun cezasıydı, tıpkı adının Ephraim olarak değiştirilmesi gibi. Bu bir alaydı, Doktor'un torununu hamile bıraktığını sürekli hatırlatan bir şeydi. Çünkü Pastor bir hıyardı - yakalanmayacak kadar zeki olduğunu düşünen bir hıyar.

Ama Mercy zekiydi, Gideon da öyle. Banka hesabının önemli olduğunu anlayacaklardı ve parayı offshore Eden hesaplarına kadar takip etmelerinin ne kadar süreceğini kim bilebilirdi?

Federallerden önce o parayı almalıyım.

Ama para en korkutucu şey bile değildi. Eden her taşındığında kasaya eklediği haritalar olacaktı. Diğer kurucuların 'güvenlik kutularına' ne koyduklarından emin değildi ama Ephraim'in yaklaşımı sonuna kadar yakıp yıkmaktı. Şerefsizlerden biri onu öldürseydi, annesi kutuyu açacak ve Eden'ın yerleştiği her yeri bulacaktı.

Esrar, mantar, opioid gibi mal zulalarının yerlerini bulurdu. Ve DJ'in bağlantılarına uyuşturucu sevkiyatı yaptığı her hafta topladığı parayı. DJ bu parayı periyodik olarak Santa Rosa, Sacramento ya da San Francisco'daki bankalara yatırıyor ama asla sık sık ve asla aynı bankaya değil. Daha sonra Pastor bu parayı adamın demir yumrukla kontrol ettiği ana offshore hesabına aktarıyordu.

Ancak kasadaki en tehlikeli harita, gelecekteki yerleşimlerin yerlerini gösteren haritaydı, çünkü her zaman birkaç tanesini keşfetmişlerdi.

Ephraim öldürüldüyse, diğerlerinin de hayatta kalmasını istememişti. Annesi, her üç ayda bir kendisini ziyaret etmediği takdirde bir cinayete kurban gittiğini düşünmesi gerektiğini biliyordu. Ne var ki şimdi bir gününü bile hatırlamıyordu, onu görmeye gelmesinin üzerinden ne kadar zaman geçtiğini bile. Bu yüzden anahtarlarını almıştı - ya da aldığını sanıyordu.

Ondan sakladığı gerçek bir anahtarı olduğunu mu? Bu gerçekten kötüydü.

Federallere tam anlamıyla yerleşkenin ve mal varlıklarının yol haritasını vermişti. Miriam kaçtıktan sonra yaptıkları son hamleden bu yana henüz bir harita eklememişti ama bunun bir önemi yoktu. Eski bir yeri tekrar kullanıyorlardı çünkü Kasım ayıydı ve kar yağmaya başladığı için sığınağa ihtiyaçları vardı.

Federaller yine de onları bulur. Hay sikeyim.

"Harry? Dr. Burkett sordu. "İyi misin?"

"Ben iyiyim," diye ısrar etti. 'Miriam'ın orada bir erkekle birlikte olmadığından emin misin? Sarışın mı yoksa onunki gibi siyah saçlı mı?" "Yaver sadece iki kadın gördüğünü söyledi. O aldı

telefonuyla bir fotoğrafını çekti. Sana gönderebilirim.'

'Bu telefonla fotoğraf çekemiyorum. Çok basit. Doktorun Pastor'la fazla samimi olması ihtimaline karşı doktora akıllı telefonunun numarasını vermek istemedi. DJ'in bir öncekinde olduğu gibi akıllı telefonla kendisini takip edebilmesini istemiyordu.

'Gelip almak istersen senin için basabilirim. Anneni de ziyaret edebilirsin. O seni özlüyor.

"Müsait olduğumda uğrarım.

Polisler o anahtarı ele geçirirlerse Eden hakkında her şeyi öğrenirler. Yerleşkenin şu anda nerede olduğunu bileceklerdi. Ve eğer Ephraim Pastor'a tekrar taşınmaları gerektiğini söylerse, Pastor bunun nedenini bilmek isteyecektir. Eğer bunu itiraf ederse

Federaller onun haritalarını mı aldı? Ephraim milyonlara veda edebilir.

Bir an önce Mercy'ye ulaşması gerekiyordu. Beyni dönmeye başladı, onu koruyucularından en iyi nasıl uzaklaştırabileceğini düşünmeye çalışıyordu. "Teşekkürler," dedi kabaca. "Gitmem gerek.

"O kadar hızlı değil," diye azarladı doktor. "Annenizin eşinize verdiği anahtar hakkında daha fazla soru sormamanıza gerçekten şaşırdım.

Ephraim, Mercy'nin annesiyle aynı odada olduğu düğünceyle hırıltısını bastırdı. "Annemin hangi anahtara sahip olduğunu ya da Miriam Smith'e verdiğini düğündüğünü bilmiyorum ama yanılıyordu. Ve eğer bir anahtarı varsa bile, bunun benimle hiçbir ilgisi yok. Aradığınız için teşekkür ederim, Doktor.

Harry, Harry, Harry. Sanırım her şeyin seninle ilgisi var. Ve birkaç yıl önce orijinal anahtarı ondan aldığını biliyorum.'

Ephraim endişeyle dudaklarını yaladı. "Orijinal mi?" diye dikkatle sordu.

"Orijinali," diye onayladı doktor, ses tonu kendini beğenmiş. 'Onun için kopyasını çıkardım. Tabii ki siz orijinalini almadan önce.

Ephraim'in kanı dondu. Bu adam çok şey biliyordu. "Yalan söylüyorsun.

"Sanırım öyle olmadığımı biliyorsun. Burkett sakince konuştu.

Güvenle.

Ephraim onun boynunu kırmak istiyordu. "Neden bir kopyasını yaptı?

'Çünkü unutkanlaşmaya başlamıştı ve orijinalini kaybetmekten korkuyordu. O sırada anahtarın size ait olduğunu fark etmemiştim.

"Sadede gel," diye homurdandı Ephraim. "Ne istiyorsunuz? Çünkü annesi kopyayı Mercy'ye verdiyse, doktorun ona yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Mercy'nin yapabileceğinden daha kötü.

Aman Tanrım. Bu kadar düşmanca davranmanıza gerek yok. Mesele şu ki, birden fazla kopya yaptım.

Lanet olsun. Kahretsin, lanet olsun ve lanet olsun. Ephraim derin bir nefes aldı, sesini Burkett'inki kadar sakın olmaya zorladı ve planlarını çok Gey bilen bu doktoru susturmayı da içerecek Gekilde ayarladı. "Hâlâ bir şey ifade etmiyorsun doktor.

"Demek istediğim, şimdi orijinal anahtarın size ait olduğunu fark ettim, yaptığım diğer kopyayı beğenebileceğinizi düşündüm.

Bir rahatlama ürpertisi Ephraim'in korkusunu biraz olsun azalttı. O halde bu para hakkında olacaktı. "Ne istiyorsun?

'Bence bu en iyi yüz yüze yapılacak bir konuşma. Sizi ne zaman bekleyebilirim?'

Seni ne zaman bekleyebilirim? Ciddi misin? Burkett, Ephraim'in onunla pazarlık yapacağına gerçekten inanıyor olabilir mi? Lanet olası haberleri izlemedi mi? Adam gerçekten bu kadar aptal mıydı? Ephraim'in o kadar aptal olduğunu mu düşünüyordu?

Burkett'in ne düşündüğü önemli değildi. Burkett'in kasasının anahtarına gerçekten sahip olup olmadığı da önemli değildi. Ephraim'in o lanet anahtarı geri alıp almaması da önemli değildi. Önemli olan tek Gey Burkett'in onu kullanmasına ya da bağıkasına söylemesine izin verilmemesiydi. Ve iyi doktor bu gece ölürse, Ephraim iki amacına da ulaşmış olacaktı.

Santa Rosa sadece birkaç saat uzaklıktaydı. "En geç onda evinde olacağım. Silahım dolu ve kafanı uçurmaya hazır bir şekilde.

"Görüşürüz, Harry.

Yirmi altı

Granite Bay, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 19.05.

"DJ benden mi bahsediyordu? Mercy sordu. Snowbush'a yaptıkları yolculuktan sonra bu beklenmedik bir şey değildi ama Amos'un bunu doğruladığını duymak rahatsız ediciydi.

Molina onlara, 'Muhtemelen Snowbush mağazasının sahibinden gelen bir telefonda,' dedi. 'Zaman dilimi, Pazartesi günü siz dükkândan ayrıldıktan sonra adamın yaptığını gördüğünüz aramayla uyuyor.

'DJ'e dükkanda olduğumu söylüyordu,' dedi Mercy. 'Yani Ginger'ı ve dükkân sahibini öldüren DJ'di. Ya karısı?

Molina omuz silkti. "Olabilir. Henüz elimizde doğrudan kanıt yok ama olaylar bize çok sayıda ikinci derece kanıt sunacak şekilde sıralanıyor. Bay Terrill, Ginger'ın evini yerleşkeden ayrıldıktan sonraki ilk durakları olarak doğru bir şekilde tarif etti.

"Abigail ve ben DJ'in kamyonetinin kasasında, bir battaniyenin altında saklanıyorduk," diye açıkladı Amos. "Bu şekilde dışarı çıktık. DJ kamyondan indi ve eve girdi. Dışarı çıktıktan sonra başka bir arabayla uzaklaştı. İşte o zaman kafamı dışarı çıkaracak kadar güvenli olduğunu düşündüm. Eve hızlıca bir göz attım ama aslında DJ'i kontrol ediyordum. Gitmişti, ben de kamyoneti aldım ve gidebildiğim kadar hızlı uzaklaştım. Kimseyi öldüreceğini bilmiyordum," diye ekledi Gideon'a bakarak. "Sana söz veriyorum.

"Sana inanıyorum," dedi Gideon. Molina'ya döndü. 'Sen

DJ Belmont'un bakkaldaki Ginger'ı öldürdüğünü mü düşünüyorsunuz?

"Mantıklı," dedi Molina. 'DJ Belmont beklemediğimiz bir jokerdi.

"Orası kesin," diye mırıldandı Gideon, sonra dikkatini Amos'a verdi. "Sen hâlâ Eden'deyken DJ'in Mercy'nin adından bahsettiğini duydun mu?

Amos başını salladı, yüz ifadesi hâlâ biraz şaşkındı. "Onu takip ettim çünkü az önce kasabaya kadar ona eşlik etme isteğimi reddetmişti. Abigail'i kaçırmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum ama onunla birlikte gitmezsem bunu yapamazdım. Beni açıkça reddetmedi ama kastettiğinin bu olduğunu biliyordum. Yalanların içinde kimin olduğunu merak ediyordum ve DJ'in de olması gerektiğini düşündüm. Ama yine de Mercy'nin adını söylediğinde kulaklarıma inanamadım. Sanırım DJ de inanmadı. Telefonun diğer ucundaki kişi ondan bahsettiğinde DJ'in beti benzi attı. Gerçekten korkmuştu. Bunca zamandır onun öldüğünü sanıyordum. Sanırım DJ de öyle düşündü, şaşkınlığına bakılırsa. Senin için bir ceset getirmedi, Mercy. Bize seni ormana gömmek zorunda kaldığını, böylece anneni arayabileceğini söyledi. Kalıntılarını taşırsa hayvanların ona saldıracağından korkmuş.

'Yani en azından benim yerime geçmek için kimseyi öldürmediler,'

Mercy sessizce söyledi. 'Bunu Gideon ve Eileen için yaptılar. Belki başkaları için de.

"Birkaç kişi daha," dedi Amos üzüntüyle. 'Bunu şimdi anlıyorum. Otuz yıldır bana söylenen her şeyin gerçek olup olmadığını merak ediyordum. Ama DJ'in senin adını söylediğini duyduğumda tek bildiğim buradan çıkmam gerektiği idi. Seni uyarmak için. Ve Abigail'i kurtarmak için.

"DJ'in kamyonetinin arkasına nasıl düştün? Rafe sordu.

"Ertesi gün kulübemden çıkmamak için bahane olsun diye hasta numarası yaptım, böylece kimse bizi aramayacaktı. Sonra kestim

yolu kapatmak için bir ağaç kestim ve Abigail ile bekledim. DJ'in bu gece "orada" olacağını söylediğini duymuştum, bu yüzden bunun benim şansım olduğunu biliyordum. Ağacı taşımak için durduğunda, Abigail ve ben kamyonetin kasasına saklandık. Bir evin önünde durduk. DJ'in başka bir arabayla uzaklaştığını duyana kadar kamyonun kasasından . Ben de atladım ve kamyonu aldım. Gideon'a baktı. "O zavallı genç kadını kaçırmak ve öldürmek için durduğunu bilseydim, birilerine söylemenin bir yolunu bulurdum.

"Biliyorum," dedi Gideon yumuşak bir sesle. "Sana inanıyorum. Kamyonla uzaklaştıktan sonra ne oldu?"

Arabayı sürdüm. Sadece sürdüm. Kuzeyden geleceğimizi biliyordum, bu yüzden güneye gittim ve Reno'ya varana kadar durmadım. Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "McDonald's dışında her şey farklı görünüyordu, biz de orada durduk.

'Eski güzel altın kemerler,' diye mırıldandı Rafe. 'Bundan bin yıl sonra da buralarda olacaklar. Annemle nasıl bağlantı kurdun?

"Yapmadım, hemen değil. McDonald's'ta beni Amish sanan bir kadınla tanıştım. Vardiyasından sonra beni halk kütüphanesine götürdü. Adı Edie'ydi. Çok nazikti. Bana kütüphanedeki bilgisayarı nasıl kullanacağımı gösterdi ve ... çok şey öğrendim. İnternetiniz hakkında ne düşüneceğimi hâlâ bilmiyorum. Genelde seninle ilgili haberlere odaklandım, Mercy. Ama senin de hayatta olduğunu okudum Gideon ve ...' Bir nefes verdi. "Bu bir hediye gibiydi. Tabii ki diğer makaleler o kadar değerli değildi. Ephraim'in seni havaalanından almaya çalıştığını gördüm. Rafe'ye gülümsemek için Mercy'ye doğru eğildi. 'Onu kurtardığın için teşekkür ederim. Filmi internette gördüğümde kalbim neredeyse duracaktı.

Rafe basitçe, 'Başka bir şey yapamazdım,' dedi.

Sana hala çok şey borçluyum. Her neyse, Edie makalelerden birini okumama izin vermedi. "İnternet çöplüğü" olduğunu söyledi.

Ama Jeff Bunker tarafından yazılan ikinci makaleyi görmeme izin verdi. Ona nasıl e-posta göndereceğimi gösterdi.

Irina hikâyeyi devraldı. "Jeff e-postayı görünce evi aradı ve Zoya'yla konuştu, o da benimle temasa geçti. Ben zaten Reno'daydım, Sasha ve Erin'le birlikte kütüphaneden sadece birkaç mil ötedeki hastanedeydim. Oraya FBI'dan önce vardık ki bu iyi bir şeydi. Molina'ya suçlayıcı bir bakış attı. "O ajanlar onu tutuklamak istiyordu!"

Molina, 'Jeff de Amos'un e-postasını bana iletmişti,' dedi. 'Kontrol etmeleri için yerel saha ajanlarını gönderdim. E-postayı yazan kadın Edie, kütüphane için bir telefon numarası bırakmıştı. Onu tutuklamalarını söylemedim,' diye ekledi mağdur bir şekilde. 'Onu sorgulamak için getirmelerini söyledim. Onlar da öyle yaptı.

"Irina bizimle gelmesi için ısrar etti," dedi Amos minnettar bir gülümsemeyle. "Böylesi daha az korkutucuydu, eminim.

Rafe kaşlarını çattı. "Sasha nerede?"

İrina, 'Erin'le birlikte hastanede kaldı,' dedi. 'Yarın ikisini de benim arabamla eve götüreceksin. Her şey yolunda, Raphael. Her şey yolunda.

"Ama şimdi hem DJ hem de Ephraim Mercy'nin peşinde," dedi Gideon iç çekerek. 'DJ yalanını örtbas etmek istiyor ve Ephraim Kahretsin, onu sadece kaçtığı için istiyor olabilir.

"Ya da," diye ekledi Mercy, "DJ hâlâ hayatta olduğuma o kadar şaşırdıysa, Redding otobüs terminalindeki otoparkta öldüğümü düşünmüş olmalı. DJ Papaz'ın gözdesi. Beni Eden'e geri getirmek Ephraim'in DJ'in yalan söylediğini kanıtlamasını sağlayacaktı. Ephraim, DJ'in gözde yerini gasp edebilir.

"Bu da onu daha da kararlı yapıyor," dedi Gideon acımasızca.

"Ve tehlikeli," diye ekledi Rafe sessizce.

'Demek işler o kadar da iyi değil,' diye onayladı İrina.

İç çekiyorum. "Ama hepimiz buradayız ve güvendedeyiz, değil mi?"

'Evet,' dedi Mercy ona. "Hepimiz buradayız ve güvendedeyiz. Amos'un elini tuttu ve korkusunu bir süreliğine bir kenara itti. Onu zihnindeki kutuya tıkmadı ama çok özlediği üvey babasına odaklanmak için bir kenara bırakmayı başardı. 'Dün senin parçalarından birini aldım. Snowbush'taki bakkaldan.

"Mücevher kutusu. Amos başını salladı, gülümsemesi neredeyse utangaçtı. "DJ dükkân sahibiyle yaptığı telefon görüşmesinde öyle söyledi.

"Şüphesiz İyilik ve Merhamet" diye mırıldandı Mercy. "Gözlerime inanamadım.

"Bunu tüm büyük parçalarımın içine kazıdım," dedi Amos. "Seni hatırlamak için aklıma gelen tek yol buydu.

Mercy Amos'un elini sıkıca kavradı. "Bana nasıl şarkı söylediğini hatırlıyorum. Senin hakkında daha fazla bilgi edinmeye çalıştım. Eden hakkında. Ama tüm sorularım zavallı Ginger'ın ölümüne neden oldu. Onları bulmalıyız - DJ ve Ephraim'i. Onları durdurmalıyız.'

"Eden'in şu anda nerede olduğunu biliyor musun? Gideon sordu. "Çok uzun zamandır onu arıyordum.

Amos başını salladı. 'Mağaralar ve tünellerden oluşan bir ağın yakınında olduğunu biliyorum. Snowbush'ın birkaç saat kuzeyinde olduğunu biliyorum. Orada daha önce bir kez kaldığımızı biliyorum. Pastor orayı seçti çünkü son hareketimizde kış bastırmıştı ve bize yeterli barınak sağlayacaktı. Ama başka bir şey bilmiyorum. Orası bir vadiydi. Ne kadar yükseğe çıkarsam çıkayım, nerede olduğumuzu asla anlayamazdım. Ve denedim, lütfen inan bana, denedim. Ama hatırlayacağınız gibi, Cennet'te yerleşkeden ayrılmak bile yasak, bu yüzden keşfetmek neredeyse imkansız. En iyi odun kaynaklarını bulmam gerektiği için özel izin aldım, ancak asla çok uzun süre kalamazdım ya da izlenmediğimden emin olamazdım.

Gideon tekrar, "Sana inanıyorum," dedi.

"Bay Terrill sayesinde bir şey daha biliyoruz," dedi Molina, gözleri parlayarak. "DJ'in mağaza sahibiyle yaptığı telefon görüşmesinde, adama elinde başka "ürün" kalmadığını söylemiş. Geride bırakmak zorunda kalmışlar. Bu yarı yarıya doğruydı. Snowbush bölgesinde bir yeraltı yetiştirme evinin kanıtlarını bulduk. Ekipman gitmişti ama geride bıraktıkları toprakta birkaç spor filizlenmişti. Artık psilosibin sattıklarını bildiğimize göre, o coğrafi bölgeye yeni tedarikçiler gelip gelmediğini dinleyebilir ve izleyebiliriz.

"Mantar mı? Mercy Rafe'e döndü. "Yeni nakit mahsulleri bu mu?

"Yeni nakit ürün mü? Amos şaşkınlıkla sordu. 'Elders'ın uyuşturucu sattığını biliyor muydun? Nasıl?

Mercy, "Şifacıların ağrı için otları olduğunu hatırladım," dedi. "Ve biz çocukların gitmesine izin verilmeyen gelincik tarlasını hatırlıyorum.

Amos arkasına yaslandı, bitkin görünüyordu. "Haşhaş mı? Afyon için. Yüce Tanrım.'

Gideon, "Büyük olasılıkla eroin," dedi.

"Gelincik tarlasına gittiğin için Mercy'nin cezasını çektin," diye fısıldadı Amos. "Seni günlerce kutuya koydular.

Gideon başını salladı. "Ama sen benim yerimi almayı teklif ettin.

Mercy bakakaldı. 'O mu yaptı? Ama sen benim yerimi aldın, Gideon.'

Gideon bu anıyı hatırlayınca yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Amos olanları duyunca içeri koştı ve bizim için kutuya gireceğini söyledi. Ama sanırım Edward McPhearson benim zayıf olmamı istedi. O zaman onunla dövüşemezdim... bilirsin işte.

Amos elini yavaşça ağzına götürdü. "Aman Tanrım. Haklısın. O zaman bunu bilmiyordum. Böyle kavramım yoktu. Ben kilisede büyüdüm. Kimse erkeklerin incindiğinden bahsetmezdi. Ama sen karşılık verdin," dedi, çenesi kaskatı kesilmişti. 'Karşı koydun ve kendini kurtardın. McPhearson'ı öldürdün ve bunu yaptığın için mutluyum.

Gideon elini Amos'un koluna koyduğunda irkildi. Mercy, Gideon'un da biraz şaşırması göründüğünü düşündü. "Beni Waylon'ın kamyonuna götürdün, değil mi?" diye sordu. "Annem sana yardım etmen için yalvardı, sen de ettin.

Amos utanarak başka tarafa baktı. "Evet.

Mercy'nin ağzı açık kaldı. "Sen mi söyledin? Bana onun kaçtığını söylemişsin.'

"Çünkü öyle olduğunu düşünmüştüm. Kamyonda.'

Mercy başını salladı. "Hayır. Tembel olduğunu ve bu yüzden kaçtığını söylemişsin.

Amos aniden başını kaldırdı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Çünkü Waylon cesedini geri getirdiğinde sana ne yapacaklarından korktum," diye fısıldadı. "Ephraim anneni alıp götürdü. Onu dışarı çıkarmaya çalıştım. Onunla birlikte gitmeyi teklif ettim ama yakalanırsak sana ne yapacaklarından korkuyordu. Sonra sen on iki yaşındayken seni de götürdü. Ne olursa olsun, gerçekten Gideon'un öldüğünü sanmıştım. Waylon cesedini geri getirdiğinde, olduğunu düşündüm. Bu konuda sana yalan söylemedim.

"Annemi dışarı çıkarmayı mı teklif ettin? Fısıldadı çünkü boğazı birden konuşamayacak kadar acıdı.

Amos sefilce başını salladı. "Hayır dedi. Ephraim'den çok korkuyordu.

"Ama beni çıkarmasına yardım ettin," dedi Gideon sessizce. "Bunu hayal ettiğimi sanıyordum.

"Daha çok çabalamalıydım," diye tısladı Amos. 'Annemi sürükleyip . Daha çok çabalamalıydım.

"Evet, denemeliydin," diye yorgun bir ifadeyle kabul etti Gideon. 'Ama denedin. Mercy'yi Ephraim'den uzak tutmaya çalıştın. Eileen'e yardım etmeye çalıştın. Ve Mercy'yi uyarmak için çok risk aldın. Daha fazlasını da yapabiliirdin ama bir şeyler yaptın.

"Senden beni affetmeni isteyemem," dedi Amos, o kadar sessizce ki

Mercy onun yanında otururken bile sözlerini zar zor duyabiliyordu. 'Ben bunu hak etmiyorum. Zayıftım ve körü körüne inandım. Ve ikiniz de acı çektiniz.

"Senin zayıf mı yoksa güçlü mü olduğunu tartışmayacağım," dedi Gideon. "Ama ne olursa olsun, seni affediyorum.

Mercy sesinin bozulmayacağına güvenebilmek için boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Ben de.

"Baba?

Herkes kapı aralığında duran küçük kıza döndü. Zoya ve Jeff Bunker onun arkasında duruyorlardı. Zoya, "Ona bir film izletmeye çalıştım," dedi, "ama Gideon'un babasına kötü davranmasından korktu. Eğer senin için de uygunsa, babamın ofisine geri dönelim. Jeff'in annesi bekliyor ve babam da filmi duraklattı. Mulan. Jeff hiç izlemedi.' İki genç cevap beklemeden oradan ayrıldılar.

Arkasından Rafe iç çekti. "Ondan hâlâ nefret edebilir miyim?

"Hiç sanmıyorum," diye mırıldandı Mercy. 'Abigail? İstersen gelip bizimle oturabilirsin. Babana kötü davranmıyoruz.

Amos üzüntüyle Abigail'e gülümsedi. 'Gideon hiç de kötü biri değil.

Hak ettiğimden daha nazik. Gel.'

Abigail onun kucağına tırmandı ve Daisy kıkırdayana kadar Gideon'a baktı. "babasına kötü davrandığın için üzgün olduğunu söyle, Gideon.

Gideon itaatkâr bir tavırla, "Çok özür dilerim," dedi.

Abigail çenesini kaldırdı. 'Öyle olmalısın. Resmin ve her şeyin onda var. Amos'un gömlek cebini okşadı. "İşte burada.

Amos gömleğinin cebinden üç adet soluk Polaroid fotoğraf çıkardı ve masanın üzerine koydu.

Mercy'nin neye baktığını anlaması bir anını aldı. Küçük bir oğlan, altı yaşlarında, çok ciddi görünüyordu. Tombul yanaklı bir kız, yürümeye başlayan çocuk yaşlarında. Ve ıslıl ıslıl gülümseyen bir kadın. "Bu biziz. Bakışları Gideon'unkilerle buluşmak için yukarı kaydı. Biziz. Ve

Anne.'

"Oh," diye nefes aldı Daisy. "Gideon, şu haline bak.

Rafe elini Mercy'nin sırtına koyarak, "Çok sevimliydin," dedi.

Ama Mercy ve Gideon'un gözleri sadece annelerinin resmindeydi. Sanki gülüyormuş gibi kocaman bir gülümsemesi vardı. Mercy ürpererek bir nefes verdi. "Neredeyse nasıl görüldüğünü unutuyordum.

Gideon Polaroid'e uzandı ama dokunmaya korkarak elini geri çekti. "Ben de.

Annem çok mutlu. 'Madalyonu bende ama o resme bakamıyorum. Ephraim var. Ve annem bundan sonra bir daha hiç mutlu olmadı.

Gideon tek kelime etmedi ama bakışları yeterince şey anlatıyordu. Sonra Gideon masanın öbür ucuna uzanıp onun elini tuttuğunda Mercy neredeyse tekrar ağlayacaktı, ardından diğer eliyle Amos'un elini tuttu. Mercy, Amos'un diğer elini tutarak çemberi tamamladı ve söyleyecek kelime bulamadıklarını onun anlayabileceğini umdu.

Teşekkür . Evine hoş geldin.

Amos'un gözleri parladı ve sonra açıkça ağlamaya başladı, bu da Mercy'nin gözyaşlarını tetikledi. Gideon ağlamadı ama dudakları sertçe büzüldü, soğukkanlılığını korumak için mücadele ederken yanağındaki kas seğirdi. Masanın etrafındaki diğerleri duygularını kontrol altında tutmakta o kadar başarılı değildi. Mercy onların sesini duyabiliyordu ve Farrah'ın André'nin omzuna yaslandığını, omuzlarının hıçkırıklarla titrediğini görünce şaşırmadı. André'nin gözleri de şüphe uyandıracak kadar parlaktı, ki bu sürpriz değildi. Mercy yıllar boyunca onun hassas kalbini birçok kez gözlemlemiş ve en iyi arkadaşının böylesine iyi bir adam bulunduğuna için kendi kalbinin de minnetle dolup taşıdığını hissetmişti.

Küçük Abigail onların mutlu gözyaşları olduğunu anlamış gibiydi. Amos'un elini okşarken tatlı tatlı gülümsedi.

İrina'nın küçük eline sıkıştırdığı bir mendille yanaklarını sildi - elbette kendi gözlerini sildikten sonra.

Abigail gururla gülümsedi. "Fotoğrafları unutmama izin vermediğim için memnun değil misin?"

Amos güldü. "Öyleyim, Abi-kızım. Çok sevindim.

Farrah, André'nin kucağından ayrılıp Mercy'nin sandalyesinin arkasında durdu, hâlâ . "Şu bak, tatlı şey. Bunların kopyalarına ihtiyacımız var. Annem yanaklarını çimdiklemek isteyecek.

"Onları tarayabiliriz," diye teklif etti İrina. Amos telaşla bakınca, "Fotoğraflar zarar görmeyecek, Amos," diye ekledi.

Mercy, Abigail'in koluna dokunmak için Amos'un elini bıraktı. 'Fotoğrafları getirmesini hatırlattığın için teşekkür ederim. Annemin yüzünü çok uzun zamandır görmemiştim.

Abigail omuz silkti. 'Ben benimkini hiç görmedim. Ben doğarken ölmüş.

"Özür dilerim," dedi Mercy usulca. "Amos, onun madalyonlu fotoğrafı hâlâ sende mi?"

Başını iki yana salladı. "Ondan sonra almayı düşünmedim-" Boğazını temizledi. "Sonrasında. Şifacı madalyonu çıkardı ve madalyon demirhaneye geri döndü.

"Fotoğrafları kim çekti? Rafe sordu. "Madalyonlar için yani?"

"Uzun bir süre Waylon'dı. Filmi banyo ettirmek için kasabaya götürürdü. Waylon öldükten sonra bu işi DJ üstlendi. Son zamanlarda pek düğün yapmadık ama sanırım DJ hala yapıyor. Bir süre önce yeni bir fotoğraf makinesi aldı. Bana para israfı gibi geldi.

"Dijital bir kamera olabilir," dedi Gideon. 'Eğer öyleyse, görüntüler Rahibe Coleen'in ofisinde gördüğünüz bilgisayarda olabilir. Bu da daha sonra bir tane bastırabileceğin anlamına geliyor.

"Bu iyi olurdu," dedi Amos, yanağını yanağına yaslayarak

Abigail'in saçı, " değil mi, Abi-kız?

Abigail daha da sokularak Amos'un cebini okşadı. 'Evet, baba. Diğer resimlere yaptığın gibi onu da burada saklayabilirsin.

Abigail'in Amos'un cebini yokladığını görünce bir anısı canlandı ve Mercy kendi cebini yokladı, boş çıkınca panikledi. ". Belinda Franklin'in anahtarı gitmiş. Cebimde olduğunu biliyordum. Sandalyesinden kalktı. "Belki de minibüste düşmüştür.

"Tomda," dedi Liza.

Mercy kadının hâlâ orada olduğunu unutarak gözlerini kırptırdı. "Emin misiniz?

"Olumlu," dedi Farrah. 'Mışıl mışıl uyuyordun ve anahtarı istemek için seni uyandırmak istemedik, ben de cebinden aldım.

"Neyi açıyor? Mercy rahatlamaktan başı dönmüş bir halde sordu.

Farrah, "Muhtemelen bir kiralık kasadır," dedi ama Molina otoriter bir tavırla boğazını temizledi.

Rafe yakınına eğildi. "Bunu sonra konuşuruz.

Çünkü Molina hâlâ buradaydı. Mercy onu da neredeyse unutmuştu. Görünüşe göre anahtarı bulmuş olmalarında bir sorun yoktu ama amacı bilmemeleri gereken bir şeydi. "Oh. Tamam.

"Tamam," dedi Molina kuru bir sesle, ne söylenmediğini açıkça anlamıştı. 'Bay Terrill şu an için bize yeterince bilgi verdi. Üzerinde çalışmaya başlamak için ofisime gideceğim. Ajan Hunter da benimle birlikte dönecek. Liza, seni yolda bırakırız. Nerede kalacaksınız Bay Terrill? Güvenli bir yeriniz olduğundan emin olmak istiyoruz.

Çünkü o değerli bir tanık.

İrina, "O burada kalıyor," dedi.

"Ama benim burada bulunmam tehlikeli olabilir," dedi Amos, kaşları endişeyle çatılmış bir halde.

Molina, 'Ajanlarımdan birini bu evi ve çevresindeki mülkleri izlemesi için bırakıyorum,' dedi. 'Burton zaten gözcü olarak kullanmak için bu mahalledeki bir eve girdi. Eğer geri gelirse, onu yakalamak istiyoruz. Ayrıca, Irina'nın kızı Meg'in de Zoya'nın güvende olduğundan emin olmak için kalacağına inanıyorum.

"Kalmanı istiyoruz," diye Irina ona güvence verdi. 'Sen ve Abigail. Siz Gideon ve Mercy'nin ailesisiniz. Biz aileye bakarız.

Amos kalın bir nefes aldı, üstesinden gelmişti. "Teşekkür ederim. Siz ikiniz nereye gideceksiniz?" diye sordu Mercy ve Gideon'a.

"Rafe'lere dönelim," dedi Mercy. Sokolov'ları seviyordu ama sessiz bir zamana ihtiyacı vardı. 'Bütün eşyalarım orada ve kedilerimi beslediğimden emin olmalıyım.

"Burada kalabilirsiniz," dedi Irina şüpheyle. 'Burada bize yetecek kadar odamız var ve Ajan Molina'nın adamlarının iki evi birden koruması için bir neden yok.

Beni korumak için, diye düşündü Mercy. Ephraim bana takıntılı olmasaydı bunların hiçbirisi olmazdı. Ephraim ve şimdi de DJ. Ve şimdi düşününce, kimsenin DJ'in bu işe karıştığından bahsetmemiş olması büyük bir tehlike işaretiydi. Molina onun söylemediği bir şey biliyor.

Yine de Irina haklıydı. Her ne kadar Rafe'in evinin sessizliğine ihtiyacı olsa da, FBI'dan bu kadar çok kaynak harcamasını istemek gerçekten bencillikti. Tam bunu söylemek üzereydi ki Molina araya girdi ve meseleyi çözdü.

Molina, 'Dedektif Sokolov'un evinde de ajanlarımız var,' dedi. 'Burton, Dedektif Rhee'nin aracına takip cihazı yerleştirmeyi başardı, yani o da açıkça o civardaydı. Rafe'ye baktı. Kız kardeşinin Mini Cooper'ına da bir takip cihazı yerleştirmiş. Onu bu sabah bulduk.

Sabah, siz Santa Rosa'ya gittikten sonra.

Rafe yumruğunu sıkarak kısa süreliğine gözlerini kapattı. "Bulduğunuz için teşekkür ederim. Ve mahalleme haber yaptığınız için. Komşularımdan herhangi birinin Bay MacGuire gibi saldırıya uğramasını istemem.

Molina masadan uzaklaştı. 'Rica ederim, Dedektif. Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim Bayan Sokolov. Bir şey olursa beni arayın. Herhangi bir şey olursa.

Granite Bay, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 20.10.

Ajanlar Molina ve Hunter gittikten sonra İrina, "Yanınıza almanız için yiyecek bir şeyler getirdim," dedi, Liza da onlarla birlikte gitti.

Hem de çok yakında değil. Rafe Tom ve Liza'dan çok hoşlanıyordu ve Molina'nın ailesini korumasını takdir etse de, yaşlı kadın onu huzursuz ediyordu. Mercy'yi güvende tutmak için bilmesi gereken şeyler biliyordu. Bunu çözecekti ama önce annesinin dinlendiğinden emin olmalıydı. Irina yorgun görünüyordu ve Rafe bundan hiç hoşlanmamıştı.

Rafe, 'Eve son gönderdiğin yiyeceklerden hâlâ var,' dedi.

İrina kaşlarını kaldırdı. "Yanınıza almanız için yiyeceklerim var," diye tekrarladı.

İrina'ya yardım etmek için ocağın başına gelen Daisy kıs kıs güldü. "Vazgeç artık, Rafe.

Rafe ne zaman geri çekilmesi gerektiğini bilerek iç çekti. "Evet, anne. Teşekkür ederim anne.'

"Abigail," dedi Irina, "çok seveceğin bir pastam var, ama aynı zamanda Bay Karl'ın da favorisi. Gidip ona mutfağa gelmesini söyler misin? Eğer film bitmek üzereyse, hepiniz kalıp filmi bitirebilirsiniz.

Abigail izin almak için babasına baktı ve Amos başını salladı. "Ofisin nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

"Elbette baba," dedi Abigail her ergeni gururlandıracak bir göz devirmeyle. "Ben bebek değilim.

"Hayır, değilsin. Amos onu alnından öptü. 'Çok hızlı büyüyorsun. Şimdi git ve Bay Karl'ı bul. Abigail koridorda gözden kaybolunca hemen Mercy'ye döndü. "Şu kadın, Ajan Molina. Sana söylemediği şeyler var.

"Biliyorum," dedi Mercy. 'O böyledir. Umarım sizi rahatsız etmemiştir.

Amos omuz silkti. "Görüşme odası oldukça korkunçtu, ama DJ'in kamyonunun arkasından daha iyiydi, bu yüzden dürüstçe söyleyebilirim ki daha kötüsünü yaşadım.

"Ona sakladığı neyi söyledin? Gideon sordu.

"En çok Pastor'la ilgileniyor gibiydi. Bir sürü soru sordu, ben de bildiğim kadarıyla ona bilgi verdim.

Rafe daha dik oturdu ve Gideon'un da aynı şeyi yaptığını fark etti. Bu önemliydi. Rafe, Mercy'yi tehdit ettikleri için Ephraim'in -ve şimdi de DJ'in- peşindeydi ama Federaller Eden'in tamamının peşindeydi. "Ne tür bilgiler gibi? Rafe sordu.

"Pastor'un kilisesinin bir üyesiydim. Eden'den önce. Amos, fincanına çay dolduran İrina'ya gülümsedi. "Teşekkür ederim. Tam da ihtiyacım olan şeydi.

Mercy şaşırması görünüyordu. 'Papaz gerçek bir papaz mıydı? Gerçekten mi?'

"Adı papazdı," dedi Amos, tamamen ciddi bir ifadeyle. "Tabii ki bir papazdı.

Mercy dudağını ısırdı. "Sanırım onun da Ephraim ve Edward gibi kanundan saklandığını düşünmüştüm.

"Bir banka soydular," diye ekledi Rafe, Amos'un bankayı soyup soymadığından emin değildi.

Farkındayım. "Otuz yıl önce.

Amos'un ağzı açık kaldı. "Bunu bilmiyordum. Aman Tanrım. Düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak çayını yudumladı. "Ama zamanlama işe yarıyor sanırım. On dokuz yaşındayken Eden'e katıldım. Bu otuz yıl önceydi ve Eden kilisesi yepyeni bir yerdi. Eden'den önce Pastor'un cemaatinin aktif bir üyesi olan büyükbabam tarafından yetiştirildim. Los Angeles'ta mezhepsel olmayan bir kiliseydi. Ancak seksenli yılların sonunda Pastor zimmetine para geçirmekle, özgeçmişinde tahrifat yapmakla ve kilisenin hesaplarından çalmakla suçlandı. Los Angeles'taki kilisede en az on yıldır papazlık yapıyordu ve neredeyse yüz bin dolar almakla suçlanıyordu. Gülümsemesi alaycıydı. "O günlerde bu çok büyük bir paraydı.

'Hala öyle,' Gideon söyledi. 'Sen inanmadın mı? suçlamalar?'

Amos iç çekti. 'Ben yapmadım, hayır. Çoğunlukla büyükbabam yapmadığı için. Kilisenin ileri gelenlerinden biriydi ve kendini Pastor'a ve ailesine adamıştı. Kilisenin kendisi de suçlamalar konusunda ikiye bölünmüştü. Yaklaşık üçte biri suçlamaların doğru olduğuna inanıyor ve Pastor'un görevden alınması için bastırıyordu. Üçte biri ise masum olduğunu savunan Pastör'ün yanında yer aldı. Kalan üçte biri ise hepimizin deli olduğunu söyledi ve kiliseyi terk etti. Geriye sadece "lehinde" ve "aleyhinde" gruplar kaldı ve bunlar kontrol için savaştılar. Çok acımasızdı. Bazı üyelerin "düşmanlarına" şiddet uygulamakla tehdit ettiklerini hatırlıyorum. Parmakla alıntı yaptı. "Sonunda Pastör en yakın destekçilerini gizlice bir araya topladı ve yeni bir kilise kuracağını, Los Angeles'ta kalırsa hükümetin mal varlığına el koyacağını ve onu bir ibret vesikası haline getireceğini açıkladı.

Mercy kesin bir ifadeyle, "Hükümet," diye tekrarladı.

Amos iç çekti. "Paranoyak bir dönemdi.

Gideon, 'Waco bundan sadece birkaç yıl sonraydı,' dedi.

"Waco hakkında çok şey duyduk. Amos başını salladı. "Duyduklarımızın yarısı doğru muydu bilmiyorum ama o olaydan sonra yeni üye akını oldu. Her neyse, "seçilmiş birkaç kişinin" kendisiyle gelmesine izin vermeyi teklif etti. Hükümetten özgür olacaklar, dünyanın artan ahlaksızlığından kurtulacaklar, temiz hava alacaklar ve temel şeylere geri döneceklerdi. Çocukları günaha girmeden büyüyecek ve saf kalacaklardı.

"Peki karşılığında ne söz verdiler? Rafe sordu.

Amos bakışlarını kısa bir süreliğine ellerine indirdi. Başını kaldırdığında Rafe onun gözlerinde utanç gördü. "Her şey," dedi Amos sessizce. "Kusursuz olmak istiyorsan, git, elindeki sat, yoksullara ver, gökte hazinen olsun; gel, beni izle."

"Matta 19:21," dedi Mercy. 'Ama sen fakirlere vermedin.

"Her şeyi Pastor'a verdin," diye mırıldandı Gideon. "Ne sattın?

Büyükbabamın evi. Cep saati hariç tüm eşyalarımız. Onu satmaya dayanamadım. Benimle gelemediği için çok hayal kırıklığına uğramıştı. Hastaydı. Akciğer kanseriydi. Son arzusu benim Cennet'e gidip "gelişmemdi". Ben de öyle yaptım. Ya da denedim.'

"Eden'a ne kadar verdin? Mercy sordu.

'Birkaç yüz bin dolar. Büyükbabamın çok sayıda arazisi vardı ve müteahhitler uzun süredir satması için peşindeydi.

"Vay canına," diye fısıldadı Mercy. 'Herkes ona o kadar para mı verdi?

"Bazıları ona daha fazla verdi," dedi Amos. 'Bazıları daha az. Bazıları annen gibi kendilerinden ve çocuklarından başka bir şey getirmedi ama geriye dönüp baktığımda zengin bağışçıların fakir üyelere daha fazla olduğunu görebiliyorum.

"Los Angeles'ta Pastor'un adı neydi? Rafe sordu.

Amos başıyla onu onayladı. 'Ajan Molina'nın en çok ilgisini çeken şey buydu. Asıl adı Herbert Hampton'dı ama şimdi bunun da doğru olup olmadığını bilmiyorum.

Rafe ismi telefonunun tarayıcısına girmeye başlamıştı bile. "İsmiyle ilgili hiçbir şey çıkmıyor ama otuz yıldır kullanmadıysa bu şaşırtıcı değil. Ama cesareti hiç kırılmamıştı. Bu avın bir parçasıydı, işin en sevdiği kısmıydı.

Gideon, 'Tom muhtemelen çoktan aramıştır,' dedi. 'O bir tür hacker dehası. Eğer internette varsa ya da daha önce varsa, onu bulabilir.

"Ya da gazete arşivlerini araştırabiliriz.

Herkes döndüğünde Jeffrey Bunker'ın Zoya, Karl ve Abigail'le birlikte mutfak kapısında durduğunu gördü. Küçük piç muhabiri görünce Rafe'nin öfkesi hızla yükseldi ve Gideon'un çenesinin şişmesinden arkadaşının da aynı şeyi hissettiği anlaşıyordu. Ama Bunker bugün iyi bir şey yapmıştı. Sebep olduğu zararı telafi etmeye çalışıyordu ve Rafe küçük serseriye ikinci bir şans vermeye kararlıydı.

"Bu özel bir konuşma," diye homurdandı Gideon, belli ki aynı karara varmamıştı.

Zoya çenesini kaldırdı. 'Bize pasta için gelmemiz söylendi. Geri çekil, Gideon. Biz yanlış bir şey yapmadık.

Abigail mutfağa geçip Amos'un kucağına tırmandı. "Sesi yine kötü geliyor, baba," diye fısıldadı, ama o kadar yüksek sesle ki herkes duyabildi. "Neden kötü davranıyor?

Amos içini çekti. "O kötü biri değil. Hayal kırıklığına uğramış. Bu aynı şey değil.

Mercy Bunker'ı dikkatle inceliyordu. 'Gazete arşivlerini araştırmak fena fikir değil, Jeffrey. Bu arada ben Mercy.'

Bunker en azından utanmış görünme nezaketini gösterdi. "Biliyorum. Ben Özür dilerim."

'Biliyorum,' dedi sessizce.

Rafe hırlamamak için yanağının içini ısırarak zorunda kaldı. Bu adam Mercy'nin videosunu görmüştü. Evet, gören herkese göre grenliydi. Evet, birkaç saat içinde kaldırtmıştı. Ama o görmüştü. Mercy'yi çıplak ve savunmasız görmüştü ve Rafe sırf bu yüzden onun kollarını koparmak istedi.

Ama Mercy genç adama sadece gülümsedi. 'Amos'un bizimle yeniden bir araya gelmesine yardımcı oldun ve sana minnettarım. Bana kalırsa, ödeşmiş sayılmayız. Onu ne kadar özlediğimi anlatamam. Teşekkür ederim.

"Ve teyzem Quill'in öldürüldüğünü bildirdiniz," diye ekledi Farrah, "bunun için size teşekkür etmeliyim.

Farrah'nın 'zorunda' ifadesini kullanması kimsenin, özellikle de Bunker'ın dikkatinden kaçmadı.

"İyi bir hanımefendiydi," dedi Bunker, bakışlarını ayaklarına indirerek. 'İkinizle de çok gurur duyardı. Bütün bunlardan etkilenmiş olmasından nefret ediyorum. O ...' Hiçbir şeyi kaçırmıyor gibi görünen geniş gözleriyle her şeyi izleyen Abigail'e baktı. "Her neyse. Kaybınız için çok üzgünüm. Omuzlarını dikleştirdi. "Şimdi odama gideceğim. Herbert Hampton denen adamı arşivlerde aramak için yardımına ihtiyacınız olursa, lütfen isteyin.

Irina gözlerini devirdi. 'Otur, Jeffrey. Pasta yiyeceğiz.'

Ama Rafe, Bunker'ın sözleri karşısında kendi sözlerini söyleyemeyecek kadar şaşırmıştı. 'Bekle. Burada mı kalıyor? Bu evde mi? Zoya buradayken mi? Neden?" Gözlerini kısmıştı. "Özel arkadaşlarımızın geceyi burada geçirmesine asla izin vermezdin."

Zoya pastadan dört porsiyon alırken ona ters ters baktı. "O burada çünkü Amos'u buraya o getirdi ve Amos büyük olasılıkla kayıp olarak bulundu, bu da

Eden'daki insanlar onu ve ona yardım edenleri arıyor olacak. Jeff iyi bir şey yaptığı için risk altındadır. Daha da kötüsü, FBI onun ve annesinin güvende olduğundan emin olmak için evini izleyecek kimseyi "ayıramıyor". Bu yüzden buradalar. Bizim davetimiz üzerine. Benim, annemin ve babamın. Artık burada yaşamıyorsun Rafe, o yüzden sessiz olabilirsin,' diye düzeltti, sonra da hazırladığı dört tabaktan ikisini Bunker'a verdi. 'Jeff, hadi ofise geri dönelim. Annene ve kız kardeşim Meg'e de biraz pasta götürebiliriz.

İkisi mutfaktan çıktılar, Zoya öfkeli bir şekilde fırladı ve Bunker da sessiz bir iç çekişle.

Irina masadakilere pasta ikram ederken hiçbir şey söylemedi ama Rafe onun dudaklarının seğirdiğini gördüğünü sandı. "Anne, Zoya'nın böyle konuşmasına izin mi vereceksin?

Irina basitçe, "Evet," dedi.

"Çünkü o haklı," diye ekledi Karl, pastasından bir ısırık alarak. 'Bu çok güzel, Rini. Her zamanki gibi.

'Zoya haklı,' diye mırıldandı Mercy. "Özel arkadaşların yatıya kalması" endişeleri bir yana, Jeff bize büyük bir iyilik yaptı. Yani, makale konusunda kızmaya en çok hakkı olan kişi benim ve gerçekten de değilim. Jeff'in Irina'yı Amos'un e-postasından haberdar edecek kadar önemseydiği için minnettarım. Bunu yapmak zorunda değildi ama yaptı ve şimdi Amos burada bizimle birlikte. Amos'un elini sıktı, sonra ciddi bakışlarını Rafe ve Gideon'a çevirdi. 'Abigail zaten senin bir dev olduğunu düşünüyor, Gideon. Bence gerçek kötü adamlardan bize yeterince nefret geliyor. Bunu kendi öfkemizle beslemeyelim, tamam mı? Kızgın olmaktan yoruldum.'

Farrah iç çekti. "Haklısın. Neden hep sen ? Kendinle bu kadar mutlu görünme.'

Mercy sırttı. "Çok sık haklı çıkmıyorum, bu yüzden istediğim sürece kendimle mutlu olacağım.

Rafe, Mercy öfkesinin fişini çekmiş gibi hissetti ve omuzları çöktü. Yaklaşan özrün kötü tadıyla mücadele etmek için ağzına bir çatal dolusu kek tıktırdı. "Kahretsin," diye homurdandı.

Mercy onun yüzünü hafifçe okşadı. 'Bunker'ın ilk makalesinden memnun değilim. Ben mutlu değilim. Utanıyorum ve doğal hayatımın geri kalanında toplum içinde kılık değiştirmek zorunda kalabilirim. Ama burada, sadece biz olduğumuzda, yeterince güvendeyim ve gerçek tehlikenin birkaç bin kişinin beni hoş olmayan bir ışık altında görmesinden çok daha kötü olduğunu bilecek kadar açık kafalı olabilirim. Durdu ve etrafına bakındı. 'Kimse DJ'in de dışarıda olduğu gerçeğinden bahsetmedi. Her yerde olabilir. Belki de tüm bu enerjiyi Bunker'ın tavsiyesine uymayı düşünmek için kullanmalıyız. Eden'ı bulmamız gerekiyor ve Pastor bu işin temel taşı. Eğer o kadar parayı zimmetine geçirdiyse, birileri hikayeyi haber yapmış olmalı. Bir yerlerde, bir gazete arşivinde var. Sadece bulmamız gerek. Amos, o zamanki makalelerden herhangi birini hatırlıyor musun?

'Hayır. Bize onları okumamamız, bunun sadece Şeytan'ın bizi şüpheye düşürmek için kullandığı bir yol olduğu söylendi.

Rafe alay etmek üzereydi ama Gideon ve Mercy'nin yüzlerindeki kabullenışı gördü. "Bu bir şeydi, ha?" diye sordu onun yerine.

"Dünyadan ayırdık," dedi Gideon. 'Ve yerleşkeye dışarıdan gelen herkes dünyayı unutmak ve ondan bahsetmemek için yemin etmek zorundaydı. Dünya bizi Tanrı'dan ve Yaşlılardan uzaklaştırmaya kararlıydı, bu yüzden onu dinlememeliydik.

"Onları işaretle," diye mırıldandı Mercy. "Onlarla hiçbir şey yapma.

Sözleri ve onları söyleyişindeki ürkütücü, mesafeli tavır Rafe'nin omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

"Bunu mu vaaz ettiler? Farrah sordu. 'Aynı fikirde olmayanlarla hiçbir şey yapmadılar mı?

Mercy başını salladı. 'Her Pazar. Ve Pazartesi ve sonu "y" ile biten tüm günler. Paranoya anne sütü gibiydi. En azından Eden'de.'

Amos rahatsız görünüyordu. 'Eden'de ve LA kilisesinde. Ve bazı açılardan bu öğretiyeye katılmak zorundayım. Bugün göreceğimi hiç ama hiç düşünmediğim çok şey gördüm.

İrina, 'Zoya ona biraz televizyon gösterdi,' dedi.

Amos başını salladı. "Ben hala ... şey, bu benim terk ettiğimden çok farklı bir dünya.

"Bundan sonra ne yapacaksın, Amos? Mercy konuyu değiştirmek ister gibi bir tavırla sordu. "Yerleşmene nasıl yardımcı olabiliriz?

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti Amos. 'Bir işe ihtiyacım var. Yaşayacak bir yere ihtiyacım var. Abigail için bir okul. Belgelere ihtiyacımız var. Abigail'in doğum belgesi bile yok. Bu ...' Çaresizce sözünü kesti.

"Bunaltıcı mı, baba? Abigail cıvıldadı, ağzı kek doluydu.

"Aynen öyle. Amos peçeteyle onun ağzını sildi. "Yapacak bu kadar çok şey var" - kollarını iki yana açtı - "ve bunları yapmak için bu kadar zaman. Kollarını onun etrafına doladı ve onu kucakladı.

"Ama bunu bu gece çözmenize gerek yok," dedi Irina kararlı bir şekilde. 'Hepimiz uzun bir gün ve artık dinlenme zamanı olduğunu ilan ediyorum. Daisy ve ben her biriniz için kutular doldurduk. Bu yiyecekleri eve götürün ve yiyin. Damien'a mesaj attım ve sizi eve kadar takip etmesini istedim, böylece güvende olduğunuzu biliyorum.

Rafe, 'Molina bize bir eskort bıraktı,' dedi. "Damien'ın gelmesine gerek yok. Yine de kardeşi evde onlarla birlikte olsa kendini daha rahat hissederdi. Bir eğitimli polis daha

sadece iyi bir şey olabilir.

"Dediğim gibi," dedi Irina kaşlarını kaldırarak, "Damien size evinize kadar eşlik edecek. Az önce burada olduğuna dair mesaj attı. Evinize güvenli bir şekilde girdiğinizde beni arayın. Bakışlarını Daisy, Mercy ve Farrah'a yöneltti. "Hepinize. Çocuklar hep unutuyor.

Damien mutfağa geldi ve Irina'ya sarıldı. 'Mesajını aldım anne. Onları eve kadar takip edebilirim.

Rafe bastonuna dayanarak ayağa kalktı. İtiraf istemiyordu ama çok yorulmuştu. Mercy'nin ne kadar yorgun olabileceğini hayal bile edemiyordu. Bu gün tam bir lunapark treni gibiydi. 'Sağ ol kardeşim. Sana bir borcum olacak.

Farrah tereddüt etti, sonra Irina'yı yanağından öptü. 'Şimdilik hepinize veda etmek zorundayım. Ailem daha önce mesaj attı. Adli tabip bu öğleden sonra teyzemin cenazesini taburcu etmiş. Yarından sonraki gün cenazesini kaldıracağız ve ailem için evde olmam gerekiyor.

Mercy kararsız görünüyordu. "Yanında olmam gerekiyor ama gidersem ailendeki herkesi riske atmış olurum.

"Bunu biliyorlar," dedi Farrah, Mercy'nin yanağını okşayarak. 'Ve elinizden gelse orada olacağınızı hepimiz biliyoruz. André ve ben yarın sabah ilk iş olarak uçacağız. Bana hâlâ ihtiyacınız varsa hafta sonuna kadar dönebilirim.

Mercy'nin gülümsemesi hüzünlüydü. 'Quill'in ikinci satırını videoya çekecek misin? Her zaman bir caz cenaze alayı olmazsa bize musallat olacağını söylerdi.

Farrah ona sıkıca sarıldı. "Kesinlikle. Sırf senin için bir şemsiye bile taşıyım. Hadi gidelim artık. Benim toplanmam, André'yle benim de uyumamız gerekiyor. Sabah erken kalkacağız.

Santa Rosa, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 10.00.

"Harry, içeri gel, içeri gel. Dr. Burkett ön kapıyı açık tutarak Ephraim'i içeri buyur etti. Ephraim'in gözünü ameliyat etmesinden bu yana geçen on yıl içinde yaşlanmıştı. Adam o zamanlar çoktan emekli olmuştu, yani şu anda yetmişli yaşlarının sonlarında olmalıydı. Ve Ephraim'in hatırladığından daha kırılgandı. Fiziksel güç gerekirse, o piç dedektifin onu vurduğu yerde göğüs kafesinde zonklama olmasına aldırmadan yaşlı adamı alt edebilirdi.

Burkett kanepeyi işaret etti. "Lütfen rahatınıza bakın.

Doğru. Bu gerçekleşmiyordu. Vücudundaki her kas gergindi. Dikkatli bir şekilde etrafına bakındı ve kanepeye uzanırken spor çantasını ayaklarının dibine koydu. Silahlarını Sacramento'dan getirdiği çalıntı araçta bırakmasına imkân yoktu. Tek ihtiyacı olan birinin çantasını alıp onu savunmasız bırakmasıydı.

Evin içinde tuhaf bir şey olmadığını görünce rahatladı ve dışarıyı da kontrol etmişti. Polis yoktu. Tuzak yok.

Burkett, sanki Ephraim'i gelmesi için tehdit etmemiş gibi içtenlikle, "Kahve yaptım," dedi. "Bir fincan ister misin?"

Ephraim onu öldürüp bu işi bitirmeyi düşündü ama yağlı adamın ne istediğini merak ettiğini fark etti. "Bu iyi olurdu. Önümde uzun bir yol var.

Burkett mutfığa doğru ilerledi, sonra dönüp Ephraim'e ters ters baktı. "Gitmeden önce anneni görürsün diye düşünmüştüm. Seni özleyorsun."

Ephraim gözlerini devirdi. "Haberleri gördünüz mü, Doktor?"

Burkett yüzünü buruşturdu. "Evet. Ama onu gününbirlik ziyaret için imzalayabilirim. Onu burada ziyaret edebilirsiniz."

"Bunu düşüneneğim," diye söz verdi Ephraim, ama bu konuda ciddi olması mümkün değildi. Federaller annesini izliyorsa, doktorun buluşmalarını istediği her yerde onu takip etmeme riskini göze alamazdı.

Burkett memnun görünüyordu. "Pekâlâ o zaman. Bir an ortadan kayboldu ve gümüş bir tepsi üzerinde gümüş bir kahve servisiyle geri döndü.

Bu çok fazla gümüŒ demekti. Burkett kahveyi doldururken Ephraim kendini zihinsel olarak bunun değerini hesaplarken buldu. "Teşekkür ederim. Kafein uyanmasına yardımcı olacaktı.

Ama . . . Burkett içmiyordu ve bu Ephraim'in kafasında alarm zillerinin çalmasına neden oldu. Bir yudum alır gibi yaptı ve ardından doktorun verdiği peçeteyi kullanarak dudaklarını sildi.

'Mercy ve bugün birlikte olduğu kadının çıktılarından bahsetmişsiniz. Onları görebilir miyim?'

"Elbette. Burkett sehpadan bir dosya almak için baĒını çevirdi ve Ephraim bu fırsatı değerlendirerek fincandaki kahvenin bir kısmını hızla halıya sıçrattı. Burkett dosyayı ona uzattığında dosyaya uzandı. "Hemşire yardımcısının çektiği fotoğraflar içinde.

Ephraim dosyayı açtı ve ... işte oradaydı. Mercy Callahan. Arkadaşının havaalanında yanında gördüğü siyah kadın olmasını bekliyordu ama bu kişi beyazdı ve bildiği kadarıyla Sokolov değildi. Korktuğu şey de buydu. Kadının polis olduğuna bahse girebilirdi. Bu da Ephraim'in kasasının anahtarının polislerde olduğu anlamına geliyordu. Ve eğer onlarda yoksa, kadın muhtemelen kasayı federal kardeşine teslim etmişti. Lanet olsun. "Onları kaçırdığınızı mı söylüyorsunuz?

"Evet. Anahtar ne içindi? Annenin bu kadına verdiği mi?"

"Bilmiyorum," diye yalan söyledi Ephraim.

Burkett'in kaşları kalktı. "Sanırım biliyorsun. Sanırım bir bankadaki kasayı açıyor. Ve sanırım sen de bana hangisi olduğunu söyleyeceksin.

"Biliyorsun, değil mi? Bilsem bile bunu neden yapayım ki?"

'Çünkü bilmiyorsan polisi arar ve bunu onlara söylerim.

Cumartesi akşamından beri aradıkları adam elimde.

"Burada onların gelmesini bekleyeceğimi mi sanıyorsun?"

'Evet, çünkü yaklaşık iki dakika içinde ışık gibi söneceksin. Eğer bana söylersen, polisin seni bulmamasını sağlarım. Eğer söylemezsen, 911'i arayacağım.'

Ne göt herif ama. Ephraim korkmuş gibi yaptı. 'Polisleri ararsan, kendini de bu işe bulaştırmış olursun. Gözümü ameliyat ederken bir kaçağa yataklık ettin.

Burkett omuz silkti. "Böyle bir kayıt yok ve söylediğin her şeye inanacaklarını gerçekten düşünüyor musun?"

"Sana yerini söylesem bile kasama girebileceğine gerçekten inanıyor musun? Gözlerini deviren Ephraim ayağa kalkmaya bağıladı ama doktor susturuculu tabancasını çekince tekrar koltuk minderine gömüldü.

"Lanet kutu nerede, Harry? Burkett tersledi.

Ephraim, Burkett'in silahının namlusuna baktı. Kapıdan ilk girdiğimde onu vurmalıydım. Bu bana meraklı olmayı öğretecek. 'Sana söylesem de söylemesem de fark etmez. Ben olmadan bu işin içine giremezsin.

"Ama eminim annen hâlâ yapabiliyordur. Burkett gülümsedi.

"Anahtarlarını aldınız ama onu yetkili ortak kiracı olmaktan çıkardınız mı?"

Siktir. Hayır, almamıştı. Kadının anahtarını almıştı ama onu kutuyu açmaya yetkili biri olarak göstermemişti. Ephraim dudaklarını büzdü, kendisine ve Burkett'e aniden öfkelenildi. Dürüst olmak gerekirse, annesiyle de. Bunamış olması onun suçu değildi ama

baş belası haline geldi.

"Kutuda ne olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu, esnemesini bastırarak. Muhtemelen ilaçlı olan kahveden hiç yutmamıştı ama aynı zamanda çok uzun bir gün geçirmişti.

'Sen ve kardeşinin otuz yıl önce o bankadan çaldığınız para. Aubrey öldüğüne göre hepsi sende kalabilir diye düşündüm.

Oh. Şimdi anlaşıldı. Annesi, Eden'e katılmasının bedeli olarak yatırım yapması için tüm parayı Pastor'a verdiklerini bilmiyordu. "İşaretlenmiş," dedi. Öyle de olmuştu. Görünüşe göre Pastor'un bağlantıları parayı denizaşırı bir yerde saklamadan önce nasıl aklayacaklarını biliyorlardı.

Burkett'in gözleri parladı. 'Demek hâlâ sende. İşaretli olması umurumda değil. Alacaklılarımın da umurunda değil. Tek umursadığımız parayı harcamamış olman. Çenesini gerdi. "Bana hangi banka olduğunu söyle. Şimdi.

Ephraim yine esnedi, bu seferki sahteydi. "Anneme sor," dedi, etkili olması için sözcükleri geveleyerek.

Yaptım. O hatırlamıyor. Beni dinle, Harry, ve iyi dinle. O sakınleştirici seni uyuşturduğunda, en az on iki saat uyuyacaksın. Bana kasayı nerede bulacağımı söylersen uyanacaksın. Söylemezsen seni öldürürüm ve polislere seni evime zorla girdiğin için nefsi müdafaa olarak vurduğumu söylerim.

Beklediği buydu ama yine de Ephraim'in midesinden öfke kaynıyordu. Pislik.

Kendi silahına davranabilirdi ama doktor onu kılıfından çıkaramadan vururdu. Sertçe yutkundu. Ve uykusu geliyormuş gibi yaptı. Gardını indirene kadar oynayacaktı. 'Anahtarın ne için olduğu ne fark eder? Mercy'ye verdi. Muhtemelen polislerdedir.'

'Doğru, ama arama izni almaları gerekecek. Bütün bunlar

zaman.'

"Peki sana söylersem mıyım?

Burkett büyük bir hevesle başını salladı. "Söz veriyorum.

Evet, doğru. Göz kapaklarının yarıya inmesine izin verdi, böylece sakinleştiriciden etkilenmiş gibi görünüyordu ama yine de Burkett'i görebiliyordu. "Ya çok çılgınsa?

Burkett kaşlarını çattı. "Annen mi?

Ephraim zor yutkunur gibi yaptı. "Evet. Ya banka onun uyumsuz olduğunu biliyorsa...' Hayal kırıklığına uğramış gibi davrandı. "Beceriksiz mi?

Burkett'in kaşları eriyerek gülümsemeye dönüştü. 'O zaman sen ve ben birlikte bankaya gideriz. Uyandığında tabii ki.

Siktir , göt herif. Ama göt herif hâlâ ona silah doğrultuyordu, bu yüzden oyuna devam etti. "İşe yaramayacak. Polisler beni yakalayacak. Banka polisleri arayacak.'

'Hayır, çünkü veznedarın yanında kalacağım ve eğer bir şey yapmaya kalkışırsa, sana verdiğimin aynısını ona da vereceğim. Telefon görüşmesi yapmayacak.

Ephraim sarhoşça homurdandı. "Ve o sadece senin kahveni mi içecek?

Burkett gülümsedi. "İlacı uygulamak için başka yollarım da var.

Ephraim kendini olabildiğince aptal göstererek gülümsedi. "O zaman annemi görebilir miyim?

"Kesinlikle. Bankadaki işimiz bittiğinde onu buraya getireceğim, böylece onu kendi gözlerinizle görebilirsiniz.

"Tamam. Ephraim başını omzuna doğru eğdi. "Costa Bank," diye mırıldandı. "Ana şube.

"Teşekkür ," diye mırıldandı Burkett. "O kadar zor muydu?

Ephraim uykulu bir inilti çıkardı ve gözlerinin kapanmasına izin verdi. Yine de gerilmiş, Burkett'in susturuculu silahının tetiğindeki parmağının sesini dinliyordu. Şimdiye kadar

İyi, diye düşündü hiçbir şey . Ben hâlâ buradayım. Doktorun ayakkabılarının halıda çıkardığı sesleri duyup rahat bir nefes alana kadar en az iki dakika pusuda bekledi.

"İyi uykular Harry," dedi adam usulca. "Bunun için üzgünüm, gerçekten.

Amatör, diye düğündü Ephraim küçümseyerek, sonra ... sesini duyunca kendini tuttu. Önemli değildi. Kanepeden kafa üstü fırlayarak ateş hattının altında kaldı ve doktorun karnına kafa attı. Burkett bir şok çığılığıyla kaya gibi yere düştü ve sırtı yere çarptığında silahı ateşledi. Kurşun zararsız bir şekilde tavana çarptı ve alçı tozu yağmur gibi yağdı.

Ephraim silahı tekmeleyerek uzaklaştırdı, sonra Burkett'in göğsüne bir diz attı. Kafasını tutarak doktorun boynunu kırdı. "İyi uykular, Doktor," diye alay etti, zor nefes alıyordu. "Bunun için üzgünüm. Pek sayılmaz.

Bir tarafa baktı ve şangırtının Burkett'in halıya düşürdüğü kelepçelerden geldiğini fark etti. Kelepçeleri cebine soktu, sonra da tehdidi bertaraf ederek kanepeye . Düşünmesi gerekiyordu. Kasa anahtarının hâlâ Mercy'de olma, onu polislere teslim etmemiş olma ihtimali vardı. En azından henüz değil. Saat altıdan önce Sacramento'ya dönmüş olamazlardı. Elinde ne olduğunu bilmiyorsa, teslim etmek için sabaha kadar bekleyebilirdi.

Ve gelmeyecek bir mucize diliyor olabilirsiniz.

Ne olursa olsun, polisler arama emri çıkarmadan önce kasanın içindekileri boşaltması gerekiyordu. Kendine ait bir anahtarı vardı ama öylece bankaya girip kasasını açmasını . Çünkü Rafe Sokolov ve o lanet havaalanı videosu sayesinde yüzü tüm haberlere çıkmıştı. Eden'a geri dönebilir ve bu konuda endişelenmeyebilirdim. O da

Eden'da güvende. İronik bir şekilde, Eden şu anda güvende olabileceği tek yerdi.

Tabii Mercy anahtarı polislere verip onlar da kasayı açmadıysa.

Federaller, yeni bir yere taşınmalarından daha hızlı bir şekilde yerleşkeyi basarlardı. Ve Pastor'un kontrolü altındaki tüm o güzel milyonlara lanet olası hükümet tarafından el konulur.

Tabii önce banka kodlarını almadıysa.

Ya da . . . Her şeyi bırakıp Meksika'ya gidebilirdim. Sınırdan fark edilmeden geçmenin yolları vardı. Bir yolunu bulabilirdi. Özgür olurdu. Ama fakir.

Lanet olsun. Geride bırakılamayacak kadar çok paraydı. O kadar parayla bir daha asla çalışmak zorunda kalmayacaktı. Hiçbir sorumluluğunun olmadığı sıcak bir yerde emekli olabilirdi. Ve umarım etrafı tam istediği gibi güzel kızlarla çevrili olurdu. O parayı istiyorum. O parayı ben kazandım.

Böylece bir kez daha Mercy'ye geri döndü. Ona ihtiyacı vardı. Onu Eden'a geri götürmesi gerekiyordu. Ve tercihen o lanet anahtarı polislere teslim etmeden önce. Federaller kasayı açtığında her şey bitecekti.

Şakaklarını ovuşturarak bundan sonra ne yapacağını düşünmeye çalıştı. Listenin ilk sırasında, o öğleden sonra çaldığı eski aracı Burkett'in takas etmek vardı; böylece Rafe Sokolov'un Victorian'ının çevresinde daha az fark edilecekti. Ölü doktorun ceketinin ceplerini aradı, dört hazır şırınga ve bir şişe çıkardığında şaşkınlıkla baktı.

Ephraim etiketi okumak için şişeyi ışığa tuttu.
Ketamin HCl.

"Şerefsiz," diye hırladı nefesinin altında. Burkett onu on iki saat boyunca bu şekilde uyutmayı planlamıştı. kahvesinin içindeki yatıştırıcı sadece olabilirdi

Başlangıç.

Şişeyi ve şırıngaları cebine koydu ve Burkett'in pantolonunun ceplerini arayıp anahtarlığını buldu. Burkett'in silahını da çantasına ekleyerek çantayı omuzladı ve diğer adamın cesedini, içinde bir derin dondurucu ve bir Escalade bulunan garaja sürükledi.

Mükemmeldi. Escalade parlak ve yeniydi. Sokolov'un mahallesine uyum sağlar. Ayrıca balayı çiftinin karavanını da sorunsuzca taşıyabilirdi. Derin dondurucuyu açtı ve neredeyse boş olduğunu görünce sevindi. Ephraim birkaç kemiğini kırdıktan sonra doktor yeterince iyi oturmuştu.

Cesedi dondurucuya attı, sonra geri çekildi ve omzunu döndürürken yüzünü buruşturdu. Adam görüldüğünden daha ağırdı. Ben de yorgunum. En azından yarasını tekrar açmamıştı. Bandaj hâlâ kuruydu. Yeni kan yok. Buradan gitme zamanı.

Derin bir nefes alarak Escalade'e doğru bir adım attı ve dondu kaldı. Sonra tekrar nefes aldı.

Sigara dumanı. Taze sigara dumanı.

Burada biri var. Ya da buradaydı. Silahını çeken Ephraim dar bir daire çizerek döndü ve gölgelerde sigara içeni aradı. Ama yalnızdı.

Ama o öyle değildi. Daha derin nefesler alarak havayı kokladı, duman kokusunu takip etti ama koku çoktan kaybolmuştu. Ephraim bunu hayal edip etmediğini merak edebilirdi.

Ta ki garajın zemininde izmariti bulana kadar. Yavaşça yerden aldı ve cep telefonu fenerinin altında tuttu. Marlboro. İsmi çoğu görünüyordu ve izmarit hâlâ sıcaktı.

Çenesi gerildi. DJ. DJ Belmont mülk dışına çıktığında Marlboro içerdi - çok değil, çünkü

Döndüğünde asla sigara dumanı kokmayacaktı.

Ama DJ burada olamazdı. Bu imkansızdı. DJ'in onu burada takip etmiş olmasının hiçbir yolu yoktu. Tabii eğer . . . Lanet olası cehennem. Lanet olası cehennem.

Burkett, Pastor'dan Ephraim'in numarasını almıştı. Pastor, DJ'i onu alması için buraya yollamış olabilir.

Ama . . . Eden, Santa Rosa'ya arabayla neredeyse altı saat uzaklıktaydı. DJ'in onu burada yenebilmesi için en geç öğleden sonra dörtte yola çıkmış olması gerekirdi. Burkett'in Pastor'u ne zaman aradığına bağlı olarak bu mümkündü.

Pastor'u arayıp sorabilirim. Tabii ki bu DJ'i gönderseydi papaz giderdi.

Ephraim kaşlarını çattı, Burkett ile Pastor'un küçük sohbetlerini ne zaman yaptıklarını öğrenmenin daha iyi bir yolunu bulamıyordu. Burkett'in ceplerinde bir telefon bulamamıştı ve aramak için burada takılmak istemiyordu. DJ daha gençti ve Ephraim en iyi dövüşçü değildi. DJ dışarıda gizleniyorsa, Ephraim yüz yüze bir hesaplaşmayı kazanabileceğini sanmıyordu. Bu gece olmazdı.

Sadece git. Sana ateş ederse, sen de karşılık ver. Silahı saklamış.

spor çantasını Escalade'in yolcu koltuğuna koydu ve garaj kapısı açıcısının düğmesine basmadan önce motoru çalıştırdı.

Bir elinde silah, kapı yukarı kayarken yere çömeldi, cipi geri vitese taktı ve her an bir kurşunun camlardan birini delip geçmesini bekleyerek araba yolundan aşağı inmeye başladı. DJ çok iyi bir nişancıydı. Benden daha iyi.

Ama hiç kurşun yoktu. Silah sesi yoktu.

Ancak Burkett'in mahallesinden çıkarken onu takip eden, sokağın aşağısında park etmiş koyu renkli bir sedan vardı. Aracın dikiz aynasından baktığında, sokak lambalarının ışığını yansıtan beyaz-sarı saçlı bir baş gördü. Mercy'nin dedektifi Rafe Sokolov gibi sarışın değil. Bu kötü olurdu.

Yeterince.

DJ'di. Bundan emindi.

Siktir , Papaz.

Sakin olun. DJ daha iyi bir atıcı olabilirdi ama Ephraim çok daha iyi bir sürücüydü. Bir gözü dikiz aynasındaydı ve karanlık sedanın kendisiyle hamle hamle eşleşmesini izliyordu.

Şerefsiz. Ephraim kuzeye giden otoyola girdi, arabaların arasından sıyrıldı, sonra sedanın biraz fazla yaklaşmasına izin verdi ve üç şeritli trafiği geçip korna sesleri arasında çıkışa yanaştı. Bu hamleye hazırlıklı olmayan DJ çıkışı kaçırdı ve sürmeye devam etti.

Ephraim rahat bir nefes aldıktan sonra eyaletler arası yol yerine eyalet yolunu kullanarak Sacramento'ya doğru yola çıktı. Oraya varması daha uzun sürecekti ama DJ nereye gittiğini bilmeyecekti ve bu da şimdilik yeterliydi.

Yirmi yedi

Sacramento, Kaliforniya
18 Nisan Salı, saat 10.05.

Mercy daire kapısını kapattı ve ayaklarının dibindeki kutuya bakarken ceketinin düğmelerini çözmeye başladı. 'Annenin daha fazla yemek yapması çok hoş ama buzdolabına sığacağından emin değilim. Geçen seferden beri hâlâ dolu. Bir kısmını dondurucuya koymak zorunda kalabilirim.

Daireye girer girmez onu doğruca kanepeye itmişti ve Rafe hiç şikâyet etmemiştir. Cash'in iki düzine PT seansından geçmiş gibi hissediyordu. En azından.

'Sanırım dondurucu da dolu. Annem strese girdiğinde hep yemek yapardı. Okuldan eve geldiğimizde mutfak yemekle doluysa, annemin bir şeye bilirdik. "Şunu yapacaksın, bunu yapacaksın" demesine rağmen, yüzleşmelerden gerçekten nefret eder. Çok yumuşaktır ama bunu söylediğimi asla kabul etmem.

Bacağındaki acıyı görmezden gelerek kendini kanepeye bıraktı çünkü Mercy bunu binlerce kez yapmış gibi ceketini dolaba asıyordu.

Öyle olmasını diledi. Keşke ona kalmasını istediğini söyleyebilseydi. Ama bunun zamanı değildi. Henüz değildi. New Orleans'a dönmesine daha yedi buçuk hafta vardı.

Bu gerçek onu bir kahkaha ile irkiltti.

"Bu kadar komik olan ne? Mercy, kollarında Irina'nın kutusuyla mutfağa doğru giderken sordu.

"Gel yanıma otur, sana anlatayım.

İki dakika sonra, kalçaları birbirine değecek kadar yakın oturdu. O kadar yakındı ki, kolunu onun omuzlarına dolayabilir ve onu göğsüne doğru çekebilirdi. Öyle de yaptı, kız onun içinde eridiğinde nihayet yeniden nefes alabildiğini hissetti.

'Hala yedi haftalık iznin olduğunu düşünüyordum. Sadece dört gündür buradasın.'

"Şimdiden dört hafta gibi geliyor," diye alaycı bir şekilde kabul etti. 'Çılgın eski kayınvalidemle yüzleşmek, üvey babamla yeniden bir araya gelmek ve şeytani eski kocam tarafından vurulmak biraz fazla. İç çekti. "Sonra DJ ve Ephraim'in çaldığı hayatları düşünüyorum ve kendim için endişelendiğim için bencil hissediyorum. Ve sakın bana bunun benim hatam olmadığını söylemeyin. Öyle olmadığını biliyorum. Ama yine de kendimi sorumlu hissediyorum.

Onun şakağını öptü. "Ephraim ve DJ'in aldığı canları önemsemeseydin sana bu kadar saygı duymazdım. Önemişiyorum da. Yani sana saygı duyuyorum. Senin yerinde olsaydım bununla bu kadar iyi başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Sandığından daha güçlüsün.'

Ona baktı, gözlerinde minnettarlık vardı. "Teşekkür ederim. Uzun zamandır pek çok insan tarafından kırılğan olarak görülüyordum. Güçlü olarak görülmek güzel. Egom için de iyi," diye ekledi kendini küçümseyen bir yüz ifadesiyle.

Kadının çenesini hafifçe kavradı, yüzündeki o buruşuk ifadeyi silme ihtiyacı duyuyordu. "Senin pek egon olduğunu sanmıyorum. Onu o sabah evden çıktıklarından beri öpmek istediği şekilde öptü, uzun, gür ve kelimelere dökmekten korktuğu tüm duygularla dolu. Kal. Benimle kal.

Öpücüğe doğru dönerek kollarını adamın boynuna doladı, yarı mırıltı yarı hırıltı gibi bir ses çıkardı ve adamın bedeni uyandı. Artık yorgun değildi. Hem de hiç.

Bu öpücük sona erdiğinde, kontrolü ele almak için akıcı bir şekilde dizlerinin üzerine yükselerek bir başkası için başını aşağı çekti ve bir inilti tutamadı. Tutmak istemedi. Ona ne yaptığını, üzerinde tam olarak ne kadar güç sahibi olduğunu bilmesini istiyordu. Ellerini huzursuzca kadının yanlarında gezdirdi, beline doğru inmeden önce göğüslerini sıyırdı ve onu daha yakına çekti.

Daha fazlasını istedi. Her şeyi istiyordu. Ama sabırsızlığını bastırarak daha fazlasını almaya cesaret edemedi. Zor bir gün geçirmişti. Taleplerde bulunmayacaktı.

Ama eğer isterse, kesinlikle hayır demeyecekti. Ve eğer demezse, tatmin olmaktan çok daha fazlasını yapacaktı. Eğer tek istediği buysa onu bütün gece böyle öpebilirdi.

Başını kaldırdığında ikisi de nefes nefese kalmış, yeşil gözleri kararmış ve hafifçe sersemlemişti. Parlak ve dolgun dudakları kıvrılmıştı. "Ah evet. Seviyorum," diye fısıldadı boğuk bir sesle.

"Yapmak mı? Ne yapmak?"

Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi.

"Ego sahibi ol. Adam gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Ha?"

Gamzeleri belirdi ve adam onları yalamak istedi. "Çok egom olmadığını söylemiştin ama var. Ve sen onu okşamakta gerçekten çok iyisin.

Aleti kasıldı ve pantolonu artık rahatsız edici derecede dar olduğu için yüzünü buruşturdu. Gözlerini kapatarak inledi ve başı yumuşak koltuk minderine düştü. Kalçalarını oynatmamayı başardı ama zar zor. 'Çok kabasın Mercy. Çok acımasısın.

'Hayır, değilim,' dedi yumuşak bir sesle. 'Sadece takılıyor olsaydım kaba olurum. Ama değilim. Bununla birlikte, bir bacağını onun üzerine doğru sallayarak onu şaşırttı, böylece kucağına oturdu.

Kendini durduramadan, iki kızın poposunu kapattı ve onu kendine doğru çekerken etini yoğurdu.

onu. Kalçaları yukarı kalktı, temasa, sürtünmeye ihtiyacı vardı. Ama çok sert itmesine gerek kalmadı çünkü kadın onu yarı yolda karşıladı, üzerine doğru sürtündü. Sertçe.

'Aman Tanrım. Merhamet,' diye inledi. Kalçasını sıkıca kavrayarak kalçalarını döndürmesini engelledi. "Beni burada öldürüyorsun.

Parmaklarını adamın saçlarına geçirdi ve beynini karıştıran bir başka yakıcı öpücük için başını dikleştirdi. "Seni öldürmeyeceğim," diye mırıldandı karanlık bir sesle ve adamın teninde bir heyecan dalgası yarattı. Saçlarını bıraktı, parmakları kravatına doğru ilerleyerek onu yakasından kurtardı. 'Seninle işim bitmedi. Daha başlamadım bile.

Kafasını salladı, temizlemeye çalıştı. "Bekle. Sadece bekle.

Elleri hemen durdu ve beyni isyan etti. Hayır, hayır, ne ? Bekleme. Bekleme!

Nefes almak için kendini zorladı. "Bekle," dedi tekrar, kiminle konuştuğundan emin değildi, çünkü onu sırt üstü çevirip defalarca içine sokmak istiyordu.

Ama emin olmalıydı. O da emin olmalıydı. Gözlerini açtığında onu üzerinde, kravatını iki yumruğuyla kavramış halde gördü. Hiçbir şey söylemedi, sadece ona baktı. Yanakları pembeleşmiş, gözleri yoğunlaşmıştı ve sanki test ediyormuş gibi dilinin ucunu üst dudağına nazikçe dokundurdu.

Ürperdi, o dilin vücudunda olmasını istiyordu. O dudaklar sikinin etrafını sarmıştı. 'Ne istiyorsun, Mercy? Çok açık olmalısın.'

Zaferi hissederek yavaşça gülümsedi. "Her şeyi istiyorum. Onun alt dudağını yaladı. "Her şeyi.

Kadın kravatını çözmeye başladığında, adam kadının yumruk yaptığı ellerini kendi elleriyle kapattı. "Bekle. Lütfen. Kadının bunu açıkça söylemesine ihtiyacı vardı. 'Her şey neyi içeriyor? Seni istemediğin bir şeye zorlamak istemiyorum.

"Beni hiçbir şeye zorlamıyorsun. İki eliyle adamın kravatını çekti. "Seni çekiyorum, eğer teknik konuşmak istiyorsan. Yumuşak bir öpücük için eğildi, ama kararsız bir öpücük değildi bu. Şu anda vücudunda çekingen bir kemik bile yoktu.

Ya da onunkinde. Bazı kemikler diğerlerinden çok daha az kararsızdı. "Tamam," diye homurdandı, sonra boğazını temizledi, kontrolü en zayıf iplerle elinde tutuyordu. 'Açık konuşalım, seni nefes almak istediğimden daha çok istiyorum. Ama yapacağımız hiçbir şeyden pişman olmanı istemiyorum.

"Açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, yapmayacağım. Anlaşıldı mı?" Kravatını çektiştirerek adamın yüzünü kendi yüzüne bir nefes kadar yaklaştırdı. "Her şey senin altında olmak ve seni içimde hissetmek istediğim anlamına geliyor. Hafifçe onun dudaklarını ısırdı. "Bu tanım açık mı?

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Üzerine bir sıcaklık çöktü ve geriye doğru kavis çizerek ona doğru eğildi, kalçalarını döndürdüğünde inledi, ona kesinlikle işkence etti. "Tanrım. Nefes nefese kaldı, kadının tatmin olmuş kıkırdaması hoşuna gitti. Çekingen Merhamet binayı terk etmişti. Bu güçlü Mercy'ydı ve onun aklından geçenleri bildiğine güvenecekti. "Evet. Tamam. Sen ne istersen.

Dişlerini adamın çenesinde gezdirip kulak memesinin üzerine kapattı. "Akıllı adam.

"Ama ... Kadın kravatı yakasından söküp bir kenara fırlattıktan sonra gömleğinin düğmelerine yöneldiğinde nefes nefese güldü. "Bekle. Bir saniye daha.

Tekrar durdu, bu sefer sabırsız bir iç çekişle. "Ne?" Çenesini tuttu, gözlerini görebilmek için yüzünü eğdi. "Eğer yaptığım herhangi bir şeyi beğenmezsen ya da herhangi bir nedenle durmamı istersen, "dur" de. Duracağım. Söz veriyorum. Söyle bana

anlıyorsun.'

Ciddi bir şekilde başını salladı. "Anlıyorum. Sana güveniyorum. Sen

Şimdi bitti mi?

"Evet. Kalbi o kadar sert atıyordu ki neredeyse canı yanacaktı. Kimse onu bir daha kimseye güvenmediği için suçlayamazken o ona güvenmişti. Bu bir hediye idi ve Mercy kırılğan olmasa da güveni kırılıyordu. Ne pahasına olursa olsun onun güvenini koruyacaktı. Hepsi bitti. En azından gecemizin PSA kısmı bitti. Umarım kardiyo kısmı daha yeni başlıyordur. Kontrolü devretmekle ilgili bir sorunu yoktu. Mercy'ye değil. "Beni nerede istiyorsun?"

Sırıttı ve onun kucağından kayarak önünde durdu. Ama sonra bakışları onun vücuduna kaydı ve tüm neşesi kaçtı. Önünde yayılmış oturuyordu, bacakları açık, gömleği yarıya kadar açıktı ve gözlerinin seksle parladığından emindi. Korkunç bir an için fikrini değiştirdiğini düşündü, ta ki kadın yavaşça dizlerinin üzerine çökene kadar. Olduğu yerde donup kalan ama bir yandan da umutlanan adam sadece bakabildi.

"Sana her yerde sahip olabilirim. Gömleğinin düğmelerini açmayı bitirdi, sonra kollarının manşetlerini çözdü. Ve sonra ona dokundu. Gerçekten dokundu, eli pantolonunun içinden adamın sikini kavradı.

Tıslayarak onun dokunuşuna doğru eğildi.

"Merhamet. "Benim adım mı yoksa bir rica mı?" diye mırıldandı.

"İkisi de. İkisi de. Vücudu kıvrıldı, tatmin olmaya çalışıyordu. "Lütfen.

Onu bıraktı ve pantolonunun düğmesiyle oynamaya başladı. Düğmeyi çözüp fermuarını indirdiğinde inledi ve elini külotunun içine daldırarak parmaklarını onun etrafına doladı.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu nazlı nazlı.

İstediğimi biliyorsun. Lütfen, Mercy. Bir yer seç. Kanepe ya da yatak. Daha fazla dayanamayacağım.'

"Oh, sanırım yapacaksın. Tıpkı o sabah yaptığı gibi uzun vuruşlarla onu çalıştırdı. Ne olduğunu çabucak öğrenmişti

hoşuna gitti.

Gergin bir şekilde kadının yumruğuna yapıştı, sonra önemli bir şey hatırladı. Ceketinin iç cebini el yordamıyla yoklayarak cüzdanını çıkardı ve orada sakladığı prezervatifi buldu.

"İzci çocuk," diye alay etti Mercy, boğuk, nefes nefese bir sesle.

Kadın yumruğunu sikinin başının etrafında döndürdüğünde lanet okudu. 'Eğer beni gerçekten içinde hissetmek istiyorsan, hemen şimdi duracaksın, yoksa her şey bitecek.

Elini aniden çekerek ayağa kalktı. "O zaman acele et.

Kendini koltuktan kaldırarak bacağındaki keskin acıyı görmezden geldi ve ayakkabılarını tekmeledi. Bastonunu kaptığı gibi onu yatağa kadar takip etti ve stüdyo dairenin bu kadar küçük olmasına bir kez olsun şükretti. Gömleğini çıkarırken bir kez daha dondu kaldı.

Kazağını başından çekmiş, kot pantolonu ve sütyeniyle kalmıştı. Dantelli bir sütyen değildi. Pratikti. İşlevseldi. Ama sade pamuklu sütyen göğüslerini bir rüya gibi kavıyordu ve kadın askıları indirmeye gittiğinde adam elini uzattı.

"İzin ver," dedi, sesinin titrememesine şaşırarak.

İtaatkâr bir şekilde ellerini iki yanına indirdi ve gözleri beklenti içinde bekledi.

Korku yok, diye düşündü, rahatlamıştı. Sadece beklenti. Tam da olması gerektiği gibi.

Rafe yatağın etrafında döndü ve ona dokunduğunda ürperdi. Yüzünü onun boynunun kıvrımına gömdü, yumuşak teninde çakıl taşlarını andıran ürpertiyle gurur duydu. "Sen çok güzelsin. Bana bunu bildiğini söyle.

Başını onunkine doğru eğdi ve yutkunduğunu hissedebildi. "Önyargılısın, sanırım.

Onun gözleriyle buluşmak için doğruldu. 'Eninde sonunda söyleyeceksin.

Seni buna inandıracağım. Kollarını kadının sırtına doladı ve sütyeninin kancasını biraz zorlukla açtı.

Kıkırdadı. "Bu konuda o kadar iyi olmamana sevindiğimi söyleyebilir miyim?"

Onun gülümseyen dudaklarını öptü. 'Oyuncu olarak ünüm bir sahteydi. Annemi ve kız kardeşlerimi, sen olmayan tüm o kadınları bana ayarlamaya çalışmaktan alıkoydu.

Sütyenini de yanına alarak geri çekildi. Sonra onu seyrederken derin bir nefes aldı. "Çok uzun zaman oldu.

"On altı saat oldu.

"Çok uzun. Sütyeni fırlatıp attı ve pantolonunu çabucak çıkararak onu aynı derecede pratik bir çift külot ve bir çift çorapla bıraktı. Bir elini saçlarına dolayarak öpmek için yüzünü yukarı kaldırdı ve bacakları yatağa çarpana kadar onu geriye doğru bastırdı. Kadın sırtüstü düştü, hafifçe zıpladıktan sonra ön kollarına yaslandı.

"Sen de. Seni görmek istiyorum.'

Boğuk talep vücudunda yeni bir ürperti yarattı. Pantolonunu ve külotunu bir bozuk para ve anahtar şingirtisiyle aşağı itti, aniden dansı bitirdi. Önce kendi çoraplarını, sonra da onunkileri çıkardı.

"Arkana yaslan," diye emretti ve kadının bel bandına külotuna uzanmadan önce itaat etmesini bekledi. Ve ... bir şeyler değişti. Dudağını ısırdı ve biraz korkmuş görünüyordu. Duracağına söz .

Söz vermiştin. Yani yapacaktı. Gözlerini kapadı ve iç çamaşırını tutmaktan vazgeçti. ' yok, Mercy. Duracağız.'

"Fikrimi değiştirmeyeceğim," diye ağzından kaçırdı.

"Pekâlâ. Nefes alarak yatağa oturdu, kalçasını onunkine dayadı ve yüzünü görebilmek için dizini büktü. "O zaman ne oldu?

"Bir yara izim var. Hâlâ beyaz pamukla örtülü olan alt karnını işaret etti. 'Korkmanı istemedim

Bu konuda. Büyük değil, ama güzel de değil.

Zihni birkaç saniye boyunca dönüp durdu, kadının söylediklerini bir araya getirmeye çalıştı. Onu Ephraim mi bıçaklamıştı? Sonra hatırladı. Kaçtığı gece DJ onu karnından vurmuştu. Annesinin onu neden olan sorunların üstüne bir de hayatta kalmak için kurşun yarasıyla savaşmak zorunda kalmıştı.

Ama hayatta kalmıştı.

"Bana güveniyor musun? Rafe fısıldadı. Zorlukla yutkunarak başını salladı.

"Teşekkür ederim. Onu öpmek için eğildi, iç çekmesine yetecek kadar uzun bir süre. Pamuğu vücudundan çekti ve rahatladı. O kadar da kötü bir yara değildi. Yine de onun için felaket bir yılın doruk noktasıydı. Felaket bir hayatın. Ve annesini kaybettiği gece.

Yavaşça başparmağının ucuyla büzülmüş deriyi ovuşturdu. "Dövme yaptırabilirsin," diye hafifçe önerdi, onun tepkisinin sonsuza dek hatırlayacağı bir tepki olacağını biliyordu. "Belki çalıların bakan küçük bir tilki?" Kasık kıllarının düzgünce kesilmiş çizgisini sıyırdı.

Uzun, çok uzun bir süre ona baktı, gözleri inançsızlıkla irileşmişti. Sonra güldü, göğüslerinin en kışkırtıcı şekilde sallanmasına neden olan gerçek bir göbek kahkahası. "Saçmalıyorsun.

Yara izini öpmek için eğildi, çok rahatlamıştı. 'Bu konuda endişelenmene gerek yok. Benim bir sürü yara izim var, Mercy. Ne zaman seninkini görsem, hala burada olduğunu hatırlayacağım. Benimle olduğunu.

Kaşlarını kaldırdı. "Tekrar görmeyi planlıyorsun, değil mi?

Bacaklarının arasına yerleşti, kendini kapana kısılmış hissetmemesi için ön kollarının üzerinde durdu. "Seni bana o kadar bağımlı hale getirmeyi planlıyorum ki orada olduğunu bile hatırlamayacaksın.

Saçlarını alnından uzaklaştırdı. 'Sanmıyorum

bu çok zor olacak. Öp beni, Rafe.'

O da öyle yaptı, öpüşmek için her şeyini ortaya koydu, kız kollarını tekrar boynuna dolayıp onu öptüğünde inledi.

"Seninle acele etmeyeceğim," diye mırıldandı boğazından aşağıya doğru öpücükler gönderirken. 'Acele etmeyeceğim. Acele etmeyeceğim.

Kalçalarıyla yaptığı o dönme hareketi adamın aklını aldı. "Bunu tekrar yapma ihtimalimiz çok yüksek," dedi, zaten zor nefes alıyordu.

Onun köprücük kemiğini öptü. "Bu yüzden acele etmeyeceğim. Dudaklarını göğsüne doğru kaydırıldı ve meme ucunu yaladı. Onu nefessiz bıraktı.

Yumuşak bir inilti çıkardı. "Hayır mı?

'Hayır, korktuğum için değil. Çünkü sen tapılmayı hak ediyorsun. Meme ucunu ağzına aldı ve kız haykırdı. O sabah onu izlemişti. Öğrendiği her şeyi ona bunu, birlikte ilk zamanlarını, asla unutamayacağı bir şeyi vermek için kullanacaktı. Diğer göğsüne geçti, emdi, sonra tekrar ağzını öpmek için geri döndü, kadın altında kıvrana ve siki çarşafın her tarafına sızana kadar rutini tekrarladı. Kendini tutma çabasıyla titriyordu ama onun aklının başından gitmesini istiyordu.

Onun için görkemli olmasını istedi. İkimiz için de.

Yakında. Yakında onun içinde olacaktı. Yakında, yakında, yakında. Kadın omuzlarını itene kadar orgazmını engellemek için zihninde bu sözleri sayıkladı.

"Şimdi," diye talep etti. Kolunu yana savurdu, parmakları komodinin üzerinde bıraktığı prezervatifi arıyordu. 'Şimdi yap. Lütfen, Rafe. Lütfen.

Evet. Şimdi. Dizlerinin üzerine doğruldu, ağırlığını sağlam bacağına verdi, böylece prezervatifi

düşmek. Çünkü bu çok seksi olmaz ?

Yere baktı ve onu kendisine bakarken buldu, yeşil gözleri şehvetten başka bir şeyle kararmamıştı. Hayır, sadece şehvet değil. Orada yoğun bir şefkat de vardı ve bu şefkat, kızın sikini kavramasından bir saniye önce kalbini kavradı.

"Şimdi," diye tekrarladı.

"Şimdi," diye yineledi. Ve sonra onun her tepkisini izleyerek içine kayd, hırıltılı bir iniltiyle nefes verdi. "Tanrım. Merhamet.

gözleri dalgalandı kapandı ve mırıldandı. 'Çekil. Lütfen.'

Öyle de yaptı, yüzündeki her ifadeyi, orada gördüğü zevki zihinsel olarak kaydetti. Neyin nefesini kestiğini ve neyin onu inlettiğini not etti. Tırnaklarını derisine geçirmesine, sırtını tırmalamasına neden olan şey neydi? Bacaklarını onun kalçalarına dolmasına ve kendini onun üzerinde çalıştırmasına neden olan şey.

Dişlerini daha da sıktı, artık yapamayana kadar boşalmasını engellemeye çalıştı. Tek koluna geçerek elini vücutlarının arasına kayd, klitorisini buldu ve onu hızlı ve sert bir şekilde parmakladı.

"Şimdi," diye fısıldadı. 'Benim için gel, Mercy. Şimdi.'

Adam kızın klitorisini çimdikledi ve kız haykırdı, vücudu kamburlaştı, yüzü o kadar güzeldi ki adam nefes almayı unuttu. Ve sonra o da geliyordu, vücudu kasılırken ve görüşü beyazlaşırken yüzünü onun boynuna bastırıyordu.

Sonunda başı dönmeyi bıraktı. Kadın onu kedilerinden biriymiş gibi okşuyor, omurgasına ve saçlarına uzun darbeler indiriyordu. Söyleyecek tek bir tutarlı kelime bile bulamıyordu. Ama o söyledi.

"Muhteşem," diye fısıldadı.

Dudakları terden ıslanmış tenine doğru kıvrıldı. İçini gurur kaplamıştı ama hayatı buna bağlı olsa bile gösteriş yapabileceğini sanmıyordu. "Evet.

Ve bir dahaki sefere daha da iyisini yapacaktı.

Sacramento, Kaliforniya
19 Nisan arşamba, saat 3.40.

Mercy onu ve André'yi Rafe'nin merdivenlerinden inerken karşıladığında Farrah, "Bizi gerek yoktu," dedi. Ama ardından öyle bir sarıldı ki Mercy'nin kaburgaları itiraz etti. "Uyuman gerek.

"Yaptım. Birazcık. Sonra Rafe onu uyandırdı ve yeniden seviştiler ve bu ilk seferden daha muhteşemdi. Sahanlıkta ayak seslerini duyduğunda onu yatakta bırakmıştı, sessizce horluyordu ve onu yorduğu için kendisiyle gülünç bir şekilde gurur duyuyordu.

Farrah kahkahasını bastırmak için öksürdü. "Doğru. Mercy'nin koridordaki sesleri duyduğunda üzerine attığı dünkü kazağını nazikçe kokladı. "Sanırım biraz uyumadığın zamanlarda ne yaptığını biliyorum.

Mercy'nin yanakları alev aldı ve dehşetle bir adım geri attı. Farrah'ın yaptıkları şeyin kokusunu alabildiğini fark etmemişti.

"Onu rahat bırak, Farrah," dedi André. Mercy'nin yanağını öpmek için eğildi. 'Şimdi içeri geri dön. Dışarı çıktığımızda seni kapının yakınında istemiyoruz.

Mercy kaşlarını çattı. "Havaalanına yalnız gitmenden nefret ediyorum.

André ona, "Hayır," diye güvence verdi. 'Rafe'in kardeşi Damien bizi kendi arabasıyla götürecektir, sonra da kiraladığımız arabayı iade etmek için geri gelecek.

Farrah, 'Kiralık aracın bunca zamandır garaj yolunda olmasından endişeleniyordu,' diye açıkladı. "Özellikle de Burton, Erin'in SUV'una ve Sasha'nın Mini'sine takip cihazı yerleştirdikten sonra.

"Damien bunca zamandır dışarıda mı oturuyordu? Mercy şimdi onun için endişelenerek sordu. "Hiç uyumamış olmalı.

"Senden daha fazla uyudum," dedi Damien merdivenlerden inerken. 'Fed Molina, biraz uyuyabilmem için arabamı izlemeye gönderdi. Sasha'nın kanepesinde uyudum. Yüzünü buruşturdu. "Rafe'e yerlerin çok ince olduğunu söyle.

Mercy, adamın ne demek istediğini anlayınca iki eliyle yüzünü kapattı. "Aman Tanrım.

Damien kıkırdadı. 'Daha sonra döneceğim Mercy. Rafe'e söyle, sonunda kışını kaldırdığında bana krep ısmarlayabilir.

"Ona söyleyeceğim," diye kekelemeyi başardı, sonra tekrar André ve Farrah'ya sarıldı. "Eve döndüğünüzde beni arayın ki güvende olduğunuzu bileyim.

Farrah Mercy'nin yanaklarını okşadı, tatlı bir gülümsemesi vardı. "Yapacağım. Lütfen dikkatli ol, ama bundan da öte mutlu ol. Bunu hak ettin, Mercy Callahan. Mutluluğu hak ettin, o yüzden iki elinle tut onu.

Mercy'nin boğazı düğümlendi. "Yollarımızın kesiştiği gün çok şanslıydım," diye fısıldadı. "Seni seviyorum, Ro.

Farrah'ın gözleri doldu. "Ben de seni seviyorum.

André boğazını temizledi. 'Hanımlar, aşk festivalinizi kısa kesmek istemem ama yetişmemiz gereken bir uçak var. İçeri gir, Mercy. Farrah'ın eve sağ salım dönmesini sağlayacağım.

Mercy gözyaşları içinde el sallayarak itaat etti, Rafe'nin kapısına yaslandı ve yatağa gitmeden önce ön kapının kapanmasını dinledi. Ama Rafe'in ilan panosunu görünce durdu. Uzun bir süre durup Ephraim Burton ve Edward McPhearson'ın, yani Harry ve Aubrey Franklin'in fotoğraflarına baktı. Zihninde, artık Herbert Hampton olarak tanıdıkları Pastor'un, Waylon'un ve DJ'in görüntülerini ekledi. Hepsi hariç

Çünkü DJ, Eden'in kuruluşunda oradaydı.

Yollarımızın kesiştiği gün çok şanslıydım. Az önce Farrah'a söylediği sözler zihninde dönüp duruyordu ama şimdi onu rahatsız ediyorlardı. Hafızasının bir köşesinde asılı duran bir isim ya da bir kelime gibi. Yollarımızın kesiştiği gün, diye tekrar düşündü. Ve sonra kafasına dank etti. Onun yolu Farrah'ınkiyle üniversitede, o ilk gün kesişmişti. Mercy oradaydı çünkü henüz tanışmamış olsa da üvey kardeşleri de oradaydı. Farrah oradaydı çünkü ailesindeki herkes o üniversiteye gitmişti.

Cennet'in liderleri oraya nasıl gelmişti? Yolları nasıl kesişmişti? Ephraim ve Edward kardeşti, bu yüzden cevap açıktı, ama Pastor'la yolları nasıl kesişmişti? Ephraim ve Edward kaçarken neden Eden'a kaçmışlardı? DJ, Waylon'ın oğluydu ama Waylon tam olarak nasıl uyum sağlamıştı?

Kanepeye oturdu ve Rafe'in not defterine uzandı. Boş bir sayfanın üstüne şunları yazdı: Nasıl bağlantı kurdular? Nerede tanışmışlardı? Altına da aklına gelen fikirleri not etti. Rastgele mi? E & E Eden'a tesadüfen mi girmişti? Neden yerleşkeden ayrılmasına izin verilen tek kişi Waylon'dı? Ve sonra, Edward hapis yattı.

Aubrey Franklin'in sabıka fotoğrafı bu gerçeği kanıtlıyordu. Rafe bunu çoktan araştırmış, otuz yıllık banka soygunu ve üç kişinin öldürülmesiyle ilgili gazete haberlerini ilan tahtasına yapıştırmıştı. Bir makalede Aubrey'nin daha eski bir banka soygunu nedeniyle Los Angeles'taki federal bir ıslahevi olan Terminal Adası'nda hapis yattığı yazıyordu.

Mercy kalemini kağıda vurdu, sonra şöyle yazdı: Amos dedi ki

Pastör eski kilisesinden zimmetine para geçirmek ve özgeçmişinde tahrifat yapmakla suçlanmıştır.

Pastor'un gerçek bir papaz olmasına şaşırmıştı.

Papaz. Ama ya öyle olmasaydı? Ya özgeçmişte yapılan tahrifat buysa? Özgeçmişinde tahrifat yapmasının altını çizdi, Neden? yazdı ve sonra gözlerini kapatıp Papaz ve Waylon'u hayal etti.

Pastor normal görünümlüydü. Orta boylu. Kahverengi saçları, onu zeki gösteren gözlükleri vardı. Kalabalığa karışabilecek türden bir yüzü vardı.

Ama Waylon. . . o farklıydı. Kocaman ve hantaldı. "Oh," diye fısıldadı yüksek sesle. Ve dövmelerle kaplıydı. Bunu nasıl unutmuştu?

Çünkü Waylon'ın etrafında olmak için pek bir nedenin yoktu. Ve adam öldüğünde sadece dokuz yaşındaydı. Gideon'a ait olduğunu iddia ettiği bir cesetle döndükten sadece birkaç gün sonra. Bunu görmezden gelmesi anlaşılabilir bir şeydi.

Cümleyi daire içine aldı Neden sadece Waylon
yerleşkeden ayrılmasına izin verildi mi? Sonra etrafına
dövmelerle kaplı ve hepsinin en unutulmaz yüzünü not aldı.
İrkilerek nefesini içine çekti, sonra Waylon'un yüzü
hafızasında keskinleşince yavaşça dışarı verdi. Gözünün
altındaki gözyaşı damlası dövmesini yazdı. Gözyaşı dövmeleri
genellikle bir kişinin hapse girdiği anlamına gelirdi.
Hapisteyken birini öldürmüş

Hapishane.

Waylon hapse girmişti. Tıpkı Edward McPhearson, nam-ı diğer Aubrey Franklin gibi.

Ephraim'in de sabıkası vardı ama sadece ıslahevinde kalmıştı. Kardeşiyle birlikte banka soyduğunda hâlâ reşit değildi ve ikisi hiç yakalanmamıştı.

Ama hem Aubrey Franklin hem de Waylon hapse girmişti. O sayfayı yırttı ve yeni bir sayfaya başladı. HAPİSHANE, Büyük harflerle yazmış. TERMINAL ISLAND FCI. Waylon da orada mıydı? Pastor da mı?

Telefonundan Google'da arattı ve telefonu buldu.

numarayı kolayca buldu. Ama sabah sekize kadar açık değillerdi. İkinci kâğıda telefon numarasını ve sabah sekizi kopyaladı. Sonra iki sayfayı da Rafe'in ilan tahtasına yapıştırdı. Şimdilik biraz daha uyuyabilirdi.

Alarmını kurdu ve tekrar Rafe'in yatağına tırmandı, ona sarıldı, kolları ona dolandığında iç çekti. Onu hiç bırakmayacakmış gibi sarılmıştı. Uyumurken bile ona kendini sıcak ve güvende hissettiriyordu. Ve mutlu.

Sacramento, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 10.10.

"Evet, teşekkür ederim. Aramasını bekliyor olacağım. Rafe aramayı sonlandırdı ve telefonunu cebine koydu, hala ilan panosuna yeni eklenenlere bakıyordu.

Mercy gece bir ara kalkmış ve inanılmaz bir dedektiflik çalışması yapmıştı. Aubrey ve Waylon'un hapishanede tanışmış olmaları çığır açıcı bir düşünceydi. Pastor da orada olabilir miydi? Her şeyi birbirine bağlayan şey bu olabilirdi.

"Kimin çağırısı?

Rafe gülümseyerek başını kaldırdı. Mercy yalınayaktı, saçları dağınıktı, üzerinde bir gün önceki giysileri vardı ve Noel sabahı uykusu gelmiş bir çocuk gibi gözlerini ovuşturuyordu. Neyse ki Mercy Callahan çocuk değildi. Aynı anda hem sevimli hem de seksiydi.

Ve o benim. Bir kez daha ondan kalmasını istedi.
Bir kez daha tuttu. Hala çok erken.

'Terminal Adası'ndaki yardımcı gardiyanlardan biri.
Notlarınızı buldum.'

Mercy yüzünü buruşturdu. 'Saat kaç? Uyanıp onları çoktan aramak istiyordum. Alarmımı saat sekize falan kurmuştum.

Saat onu geçti. Alarının sekizde çaldı, ben de erteledim. Sonunda kalkıp biraz kahve içtikten sonra bunu bulduğumda yaklaşık dört uyku boyunca uyumuştun. Mercy, bu inanılmaz. Ne zaman kalktın?'

"Saat onu geçti mi?" diye sordu dehşetle. "Neden beni uyandırmadın?

"Bunu yaparken beni neden uyandırmadın?

Utangaç bir gülümseme dudaklarını büktü. "O kadar huzurlu görünüyordun ki, yüreğim el vermedi.

"Aynen öyle. Ayrıca, ışık gibi sönmüştün. Bir buldozerin seni uyandırabileceğini sanmıyorum.

"Sanırım yorgundum. Bir fincan kahve aldı ve kanepenin köşesine kıvrıldı. "Farrah ve André'nin ayrıldığını duydum ve vedalaşmak için fuayeye çıktım. Elini kaldırarak Rafe'in bariz öfkesini savuşturdu. "Sakin ol, Rafe. Dışarı çıkmadım. Onlar dışarı çıktıklarında fuayede bile değildim. André beni içeri soktu. Damien onları havaalanına götürdü. Yanakları aniden kızardı. "Oh, ve yerlerin çok ince olduğunu söylüyor.

Rafe homurdandı. "Not edildi.

"Müdür yardımcısı sizi geri mi arıyor? Sanırım bu sabah ıslah evini aradınız?'

Rafe onun yanına oturdu, o kendine yaklaştığında yerleşti. "Aradım. Aubrey Franklin hakkında ellerinde ne varsa birkaç hafta önce talep etmiştim ama hiçbir şey alamadım, bu yüzden bu sabah takip etme bahanesiyle tekrar aradım. Ofiste konuştuğum kişi talep üzerinde çalıştığını, ancak dikkatinin dağıldığını falan filan söyledi. Sinirli bir şekilde elini salladı. "Gerçekten üzgün görünüyordu ve bana bilgi vereceğine söz verdi, ben de Aubrey'nin hapisanedeki bilinen ortakları hakkında bir şey ekleyip ekleyemeyeceğini sordum. Az önce arayıp patronu olan müdür yardımcısının beni arayacağını söyledi.

doğrudan.'

"Sinirime dokundun.

"Belki. Umarım öyledir. İç çekti. "Ayrıca Erika Mann ile de konuştum.

"Kim o?

Rafe başını sallayarak e-postasını açtı. "Seksenli yılların sonunda Herbert Hampton hikâyesini takip eden muhabir. Zoya'dan gelen e-postayı ona gösterdi. "Bunker onu buldu.

"Umarım bu seni susturur" diye yazdı Mercy. "Jeff bütün gece Los Angeles gazetelerinin internet arşivlerini araştırdı. Konuşmanız gereken muhabir Erika Mann. İşte güncel iletişim bilgileri. Çok rica ederim". Yüzünü buruşturarak başını kaldırdı. "Ah. Zoya sana çok kızdı.'

"Belki de bunu hak ediyordum. Mercy kaşlarını kaldırdığında iç çekti. "Peki, hak ediyorum.

Onun kalçasını okşadı. "Tüm makul savunma stratejilerini tüketmiş bir adam gibi konuştun. Bayan Mann ne dedi?"

"Çoğunlukla Amos'un söyledikleri. Ekleyeceği birkaç şey daha vardı. Hampton'ın özgeçmişinde yaptığı tahrifatlar arasında Yale İlahiyat Fakültesi'nden mezun olduğu ve UC Berkeley'de doktora yaptığı iddiaları da vardı. Araştırdığında iki okul da Hampton'ın adını duymamıştı.

"İlk kim ağzındaki baklayı çıkardı?"

İşler burada ilginçleşiyor. Kilise üyelerinden biri - üniversite çağında bir çocuk - UC Berkeley'de okuduğu ve Hampton'ın diplomasını verdiğini iddia ettiği programa sahip olmadıkları için şüphelendi. Çocuk bunu profesörüne sormuş ve profesör de merak etmiş. Profesör kayıt bürosunu kontrol etmiş ve Hampton'ın Berkeley'de okuduğuna dair hiçbir kayıt olmadığını öğrenmiş.

hiç katılmamış. Daha sonra Yale'i aramış ve aynı şeyle karşılaşmış. Çocuğa söylemiş, o da kilise büyüklerini aramış. Özellikle de Amos Terrill adında, Papaz Hampton'a neredeyse fanatik bir bağlılık duyan yaşlı bir adam olarak tanımladığı birini.

"Amos'un büyükbabası. Mercy kaşlarını çattı. "Peki sonra ne oldu?

Bayan Mann'a göre Terrill üniversiteli çocuğa inanmamış. Sonra kilise bölündü, tıpkı Amos'un anlattığı gibi. Ve sonra ihbarcı çocuk, ailesinin Los Angeles'taki evinin yakınındaki bir lokantanın önünde "rastgele bir dayağın" kurbanı oldu.

Mercy'nin nefesi kesildi. "Aman Tanrım. Amos bunu yapmazdı.'

En azından Rafe bu konuda onu rahatlatabilirdi. 'Hayır, büyükbabası ölmüştü ve Amos o zamana kadar ortadan kaybolmuştu. Hampton da öyle. Ama Hampton gittikten sonra bile, sonunda onu başarılı bir şekilde görevden alan üyeler adalet istiyordu. Çocuğun ailesi de bu grubun bir parçasıydı ve aktif olarak Hampton'ı arıyor ve ona dolandırıcı diyorlardı. Çocuk Berkeley'den mezun oldu ve muhabir oldu. Bayan Mann ona akıl hocalığı yaptığını ve çok umut vaat ettiğini söyledi. Hampton'ın adalete teslim edildiğini görmeye kararlıydı. Onu aramaya bile başlamış. Ama dayaktan sonra geri çekilmiş ve şehri terk etmiş. Nerede olduğunu bilmiyor ama saldırganların izini kaybettirmek için adını değiştirdiğini düşünüyor çünkü dayaktan birkaç gün sonra ailesinin evi kundaklanmış.

"Vay canına. Amos kötüleştiğini söyledi, ama bu benim bekleniyor.'

"Biliyorum. Mann ona ailesi için korktuğunu, Hampton'ı hapiste görmenin onların hayatına değmeyeceğini söylediğini anlattı. Onu döven kişinin ailesini de tehdit ettiği izlenimine kapılmış ama bunu ona doğrulamamış.

Mercy uzun bir süre sessiz kaldı. "Üyelerin Eden'e bağısladığı onca paraya ne oldu acaba?"

"Bu çok iyi bir soru.

Başını kaldırıp ona baktı. 'Jeff Bunker'dan özür diledin, değil mi? Ve ona teşekkür ettin?

"İkisine de evet. Kaşlarını çatı. "Ve gerçekten acıttı.

Onun yanağından öptü. "Eminim öyledir. Bu yüzden teşekkür ederim. "Evet," dedi, sadece biraz yumuşamıştı, çünkü canı yanmıştı.

Çoğunlukla Bunker'a çok sert davrandığını bildiği ve kendinden utandığı için. "Sonra Mann'a ondan bahsettim ve o da geri çekilmesini gördüğünü söyledi. Eğer eskiden çalıştığı o adi heriften daha iyi bir akıl hocası isterse onunla iletişime geçebileceğini söyledi.

Bu ona tatlı bir gülümseme kazandırdı. "Sen iyi bir adamsın, Rafe Sokolov.

"Ne kadar iyi?" diye sordu şakacı bir şekilde. "Herhangi bir ödül alacak mıyım?

Dudaklarını gagaladı, sonra ayağa kalktı. "Sonra görüşürüz. Müdür yardımcısıyla telefon görüşmen ne zaman?"

On bir . Skype seansı yapıyoruz. Benimle oturmalsın.'

"Geleceğim, ama önce duş almam lazım. Bir adım geri attı, sonra durdu. "Neredeyse unutuyordum. Amos bugün beni ziyarete gelse sorun olur mu?

"Tabii ki. Ama istersen annemle babamın evine de gidebiliriz'.

Tereddüt etti. 'Buraya gelmesini gerçekten istiyorum. Sanırım dün gece ailenizin evindeki onca insan onu bunalttı. Olaylı bir gün geçirdi.

Elini kavradı ve sıkıca tuttu. "Sen de öyle.

Omuz silkti. 'Sanırım sadece ikimizin olduğu bir yerde bana yetişmek istedi. Yani,' diye hızla ekledi, 'kalabilirsin,

Tabii ki. Burası senin evin. Ama sanırım daha sakın bir konuşma yapmayı umuyordu.

Rafe onun avucunu öptü. "Anlıyorum Mercy. Eğer gerçekten yalnız konuşmak istiyorsanız diğer dairelerden birini kullanabilirsiniz. O da Gideon'u görmek istiyor mu?"

"Evet. Benden Gideon'a sormamı istedi, ben de sordum. Dudakları yukarı kıvrıldı. "Amos, Karl'dan ödünç bir telefon kullanıyordu. Mesajlaşma çok yavaş ilerliyordu. Ona Abigail'den yardım istemesini, çocukların bu tür şeyleri her zaman daha hızlı öğrendiğini söyledim.

"Abigail de geliyor mu?"

"Hayır, yeğenlerinizden bazıları onunla oynamaya geliyor. Dudakları dolgun bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Annen Abigail'e büyükannelik yapıyor ve Amos onun tüm ilgiyi üzerine çektiğini söylüyor.

Kalbi annesine duyduğu sevgi ve gururla sıkıştı. "Annem böyle harika biri.

"Gerçekten de öyle. Bence Mama Romero ve anneniz çok iyi arkadaş olurlardı.

Farrah'nın annesinden bahsedilmesi ona Mercy'nin New Orleans'ta sahip olduğu aileyi hatırlattı. Evini. Ve onunla geçireceği yedi buçuk haftanın asla yeterli olmayacağı hissine kapıldı. Ama o gülümsüyordu ve onu mutsuz görmek istemiyordu, bu yüzden kendini gülümsemeye zorladı. "Saat işliyor. Müdürle yapacağımız görüşmeye hazır olmak istiyorsan düşünün almalısın.

"Oh, haklısın. Omzunun üzerinden bakmadan önce banyoya giden yolu yarılamaştı. "Geliyor musun?"

Ona sırtıttı, aleti dikkatini çekerken onun nihai ayrılışından duyduğu korku bir kenara çekildi. "Öyle miyim?"

"Eğer çok iyi ve çok hızlı olursan, çünkü daha sonra bana krep yapmanı istiyorum.

Kendini ayağa kaldırdı. "Bunu yapabilirim.

Sonra da Damien'ı ara. Ona krep borcun olduğunu söyledi.

Dün gece bizi dinlemek zorunda kaldınız.'

"Bunun ödenecek küçük bir bedel olduğunu söyleyebilirim.

Sacramento, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 1128

"Mercy! Rafe seslendi. 'Müdür yardımcısıyla görüşme vakti geldi. Hemen dışarı çık.'

Mercy son bir kez yansımasını kontrol etti. Saç, tamam. Makyaj, tamam. İyi bir gece uykusu sayesinde gözlerinin altında torbalar yoktu. Balıkçı yakasını çekti. Bıyık gizlenmiş, tamam.

Rafe'in dizüstü bilgisayarını kurduğu kanepede ona katıldı. "Bu benim hatam değil. Sana hızlı olmanı söylemişim.'

Ona sıırttı. Sanki sen de zevk almadın. Oh, işte müdür geldi. Tam zamanında.' Rafe Skype çağrısına cevap verdiğinde yüzü kızarmıştı. "Müdür Shipley. Beni aradığınız için teşekkür ederim,' dedi, gülümsemesi işle ilgiliydi ve kesinlikle kızarmıyordu. 'Ben Dedektif Sokolov, Sacramento Polisi. Bu da arkadaşım Mercy Callahan. New Orleans Polisi'nde adli tıp müfettişi ama burada sivil olarak bulunuyor.

Tamam, 'arkadaş' deyince biraz yüzü kızardı. Mercy hafifçe yumuşayarak kadına başını salladı. "Müdür Shipley.

"Merhaba," dedi Shipley. Altmış yaşlarında görünüyordu, gümüş rengi saçlarını sert bir topuzla arkaya toplamıştı. 'Fazla zamanım yok ama sorunuz dikkatimi çekti. Neden Aubrey Franklin ve ortakları hakkında soru soruyorsunuz, Dedektif?

Zaten biliyordu, diye düşündü Mercy. Müdür ketum davranıyordu. Ve sonra Mercy kendi kelime oyununa kıkırdamamak için dudağını ısırarak zorunda kaldı. Ketum. Hapishane müdürü. Sadece gerginsin. Sakin ol yoksa hiçbir bilgi alamazsın. Ayrıca, seni görmezden geliyor. Senin kim olduğunu ve Aubrey'in

Franklin'in kardeşi bu hafta olanlarla bağlantı kuruyor.

"Çünkü kardeşi son dört gündür beni ya kaçırmaya ya da öldürmeye çalışıyor," diye cevap verdi Mercy Rafe'den önce. 'New Orleans'tan Santa Rosa'ya kadar bir sürü ceset bıraktı, Reno ve Sacramento'da da kurbanları var. Eminim bunları okumuştundur?

Kadının gülümsemesi zayıftı ama saygılıydı. 'Evet, gördüm. Bana yalan söylemeyi planlayıp planlamadığınızı merak ettim, bu yüzden sizi işaret ediyor. Aubrey Franklin'in seksenli yıllarda hapse girmesinin, kardeşinin şu anki cinayet çılgınlığıyla ne ilgisi var?

"Harry Franklin'in yardım aldığını düşünüyoruz," dedi Rafe, Mercy'nin elini kamera görüş alanının dışında sıkarak. 'Aubrey'nin Terminal Adası'nda misafir olduğu sırada ilişki kurduğu kişiler hakkında bize bilgi verebilir misiniz diye merak ediyorduk.

Shiple y kaşlarını çattı. "Yardım mı? Kimden? Şu anda hapiste olan diğer mahkûmlardan mı?"

"Hayır," dedi Rafe hemen. "Cezalarını çektikten sonra serbest bırakılan eski mahkûmlardan.

Shiple y gözle görülür biçimde rahatladı. "Oh iyi. Şu anki mahkûmların katılımı kâbus gibi bir evrak işi olurdu. Size hatırladıklarımı anlatabilirim ve ayrıca vefat etmiş olan eski patronumdan aldığım notlar da var. Otuz yıl önce, Aubrey Franklin ikinci bankasını soyduktan sonra FBI soruşturma başlattığında kayıtlara geçen kişi oydu. Patronum eski usul titiz biriydi ve FBI'a söylediği ya da gönderdiği her şeyin kopyasını tutardı. Burada işimiz bittiğinde onun notlarını göndereceğim.

Ve bana yalan söylemediğinden emin olduğumda söylenmemiş.

Aubrey on beş yıl hapis yattı. Yetmişli yılların başında ilk soygundan hüküm giydiğinde henüz on sekiz yaşındaydı. Küçük kardeşini ve annesini hatırlıyorum.

Ayda iki kez, saat gibi ziyarete gelirlerdi. Annesi oğlunun herhangi bir suç işlediğine asla inanmadı ve küçük kardeşi Aubrey'e Süpermen'miş gibi baktı.

"Peki ya cezasını çekerkenki davranışları? Rafe sordu.

Shipleay içtenlikle, "İlk başta kavgacı biriydi," dedi. 'I Genç ve kadındım ve ... sanırım mahkumlardan aldığım yorumları tahmin edebilirsiniz. Bu beni hızla sertleştirdi. Aubrey hapse girdiğinde altı aydan fazla bir süredir hücre bloğumda çalışıyordum ve onun yorumlarının beni etkilemesine izin verdim. Ayrıca, onun ciddi olduğuna hiç inanmadım. "Benim yaşımdaki kadınlardan hoşlanmıyordu.

Mercy öfkenin kontrolünü yaladığını hissetti, çünkü Gideon'un yüzü gözünün önüne geldi. Edward McPhearson, nam-ı diğer Aubrey Franklin, Gideon karşı koymasaydı kardeşine tecavüz edecekti. "Hayır, Aubrey daha çok genç erkeklerle ilgilenirdi.

Shipleay başını salladı. 'Öyle bir izlenim edindim. Dışarı çıktığında birine zarar verdi mi?'

"Evet," dedi Mercy. "Ama bu benim paylaşacağım bir hikâye değil.

Shipleay birkaç saniye sessiz kaldı ve Mercy'yi inceledi. "Anlıyorum," dedi sonunda. 'Aubrey bir dövüşçü olarak ün saldı. Antrenman yapar ve kilo alırdı. Ona elini süren herkesin parmağı kırılırdı. Bir mahkûmun boynunu kırdı ama bunu üstlenmedi ve cezasını başka bir mahkûm aldı - otuz gün hücre cezası.

"Onun cezasını kim çekti? Mercy sordu.

"Waylon Belmont adında bir adam.

Mercy heyecanını dizginlemek için çok ama içi içine sığmıyordu. Evet.

"Hapishane dövmeleleri var mıydı? Rafe sordu. "Belki kırık boynu için bir gözyaşı damlası?

Shipleay başını salladı. "O yaptı.

"Waylon cinayet için ekstra süre aldı mı? Mercy sordu. Shipley, "Hayır," dedi. "Waylon hiçbir zaman resmi olarak suçlanmadı.

"Çünkü o pislik öldüğünde hayatlarınız daha güvendedeydi, bu yüzden olay örtbas edildi," dedi Rafe kesin bir ifadeyle.

Shipley omuz silkti ve hiçbir şey söylemedi.

Mercy farklı bir açıdan yaklaştı. "Waylon'un işlemediği bir cinayeti neden üstlendiğini biliyor musun?

Shipley, 'İşte bu gerçek bir soru,' dedi. 'Waylon bir baş belasıydı. Hücrede çok zaman geçirdi. Aubrey'nin diğer mahkûmu öldürdüğü "iddia edilen" olay Waylon hücredeyken gerçekleşmiş. Bu suçtan dolayı son günüydü. Hücreden çıktı, ne olduğunu öğrendi, ben yaptım dedi ve tekrar içeri girdi.

"Yani personel onun bunu yapmadığını biliyordu çünkü o sırada tek kişilik hücredeydi.

Shipley'den bir omuz silkme daha. "Muhtemelen. O sırada denetleyici pozisyonunda değildim.

Rafe bir nefes aldı ve Mercy onun sabırsızlığını hissedebiliyordu. Bu kez onun elini sıktı. "Müdür Shipley," dedi ani bir önseziyle, "Aubrey başka birini korumak için mi mahkûmun boynunu kırdı?

"Mahkûmun boynu kırılmıştı, evet. Bunu biliyorum çünkü gördüm. İlk kez iş başında bir cinayet görmüştüm ve bunca yıl aklımdan çıkmadı. Her zaman Aubrey'nin inandım ama bu konuda herhangi bir belge bulamazsınız.

Rafe Mercy'ye baktı, gözlerinde takdir vardı. "Aubrey'nin "muhtemelen" boynunu kırdığı sırada saldırmaya çalışan mahkûm kimdi?" diye sordu bilgisayara dönerek.

Shipley'nin notlarını kontrol etmesi tam bir dakika sürdü. 'Tamam, işte burada. Saldırıya maruz kalan kişi Benton Travis'ti.

Mercy hayal kırıklığını savuşturdu. Herbert değil

Hampton. "Neye benziyordu?"

'Değil Uzun boylu, değil Kısa. Ortalama
Adamım. Kahverengi Saç. Gözlük takardı.

Hapishane kütüphanesinde çok zaman geçirirdi.

Pastör, diye düşündü Mercy, hem rahatlamış hem de enerjikti. "Acaba orada bir kilise mi kurdu?"

Shipley etkilenmiş görünüyordu. "O yaptı. Lakabı Pastor'du."

Evet, evet, evet. Mercy yüzündeki sırıtmayı engellemek için mücadele etmek zorunda kaldı. Benton Travis. Artık gerçek bir isimleri vardı.

"Travis ne için içerideydi? Rafe sordu.

"Zimmete para geçirme, banka dolandırıcılığı, posta dolandırıcılığı ve sahtecilik," diye cevapladı Shipley, sonra gözlerini kısıtı. "Neden?"

"Fotoğrafınız var mı? Mercy soruyu duymazdan gelerek sordu.

Shipley'nin gözleri daha da kısıldı. 'Quid pro quo, Bayan Callahan. Neden?'

Rafe, 'Çünkü adını değiştirdi ve dışarı çıktıktan sonra başka bir kilise kurdu,' diye cevap verdi. 'Kimden zimmetine para geçirdi. Sonra da ortadan kayboldu. Bu otuz yıl önceydi.

"Fotoğrafınız var mı? Mercy tekrar sordu.

Shipley başını salladı. 'Dedektif Sokolov'un e-postasına göndereceğim bilgi paketinin içinde. Temelde propaganda amacıyla çekilmiş bir fotoğraftı. Benton Travis Pazar sabahları yemekhanede ayin yönetirdi. Elbette bir papazımız vardı ama mahkumlar "Papaz "ı daha çok seviyorlardı. Tırnak işareti kullandı. 'Dua ederken çekilmiş bir fotoğraflarını aldık. Bu ayinleri hapishane duvarları içindeki suç girişimlerini koordine etmek için kullandığını düşündük ama onu asla yasadışı bir şey yaparken yakalayamadık.

"Teşekkür ederim," dedi Mercy, sonra bir şey hatırladı. "Bir dakika. Pastor evli miydi? Onu hapishanede ziyaret eden bir ailesi var mıydı?"

"Hayır, ama Waylon'ın bir kız arkadaşı vardı. Onunla hapisteyken tanışmış. Bir çeşit iyilikseverdi. Adamın dövmeleri vardı ve kız da bir Ivy League okulunda öğrenci olmalıymış gibi görünüyordu.

"Adını hatırlıyor musun? Mercy sordu.

"Aklıma gelmiyor. Fırsat bulursam asistanımdan mezarlara gidip o zaman dilimine ait ziyaretçi kayıtlarını almasını isteyeceğim. Henüz dijital ortama aktarılmadılar, bu yüzden onları aramak tam bir baş belası.

'Bu çok yardımcı olur,' dedi Mercy. "Teşekkür ederim.

"Evet, teşekkür ," diye ekledi Rafe. 'Bunu ne zaman bekleyebilirim

E-posta mı?'

Shiple, Az önce gönderdim," dedi. 'Bir sonraki toplantıma geç kaldım.

İmzalıyorum.'

Ve ekran karardı.

Rafe ve Mercy bir süre sessizce oturduktan sonra Rafe, Mercy'nin hâlâ kendi eliyle sarılı olan elinin parmak boğumlarını öptü. 'Bir ismimiz var. Pastor'un gerçek adı.'

Mercy gülümsedi. 'Evet, var. Bakalım bir yüzümüz var mı? E-postanı kontrol edebilir misin?'

Rafe e-postasına giriş yaptı. 'Fotoğrafı ayrıca göndermiş. Diğer mega dosyanın içine gömmemesi iyi olmuş. E-postayı tıklayarak açtı ve Mercy kaskatı kesildi.

Orada, Rafe'in dizüstü bilgisayarının ekranını dolduran Pastor, Edward McPhearson ve Waylon vardı. 'Benton Travis, Aubrey Franklin ve Waylon Belmont,' diye mırıldandı. "Yolları hapisanede kesişti.

"Tıpkı dün gece anladığın gibi. Rafe onun yüzünü yukarı kaldırdı ve sertçe öptü. "Bu çok büyük bir şey Mercy.

Uyuşuk bir şekilde başını salladı. "Başından beri suçluydular. Ruhani lider kılığına girmiş suçlular.

Rafe'in yüzü sempatiyle yumuşadı. 'Özür dilerim tatlım. Kendimi kaptırdım. Bu ...'

"Kişisel," diye mırıldandı. "Çok kişisel. Kendini biraz salladı. "Bunu Tom Hunter'a iletecek misin?"

"Tabii ki. Cebinden telefonunu çıkardı ve irkildi. "Kahretsin. Seni erken uyandırmamak için zil sesini kapatmıştım. Yirmi cevapsız çağrım var. Yüzü soldu. "Kahretsin. Annemden ve Damien'ın karısından.

Dehşet Mercy'nin içini kapladı. Sehpanın üzerinde kendi telefonunu buldu, sesi de kısılmıştı. Midesi altüst oldu, safra boğazını yakmak için yükseldi. 'Altı cevapsız arama var. Hepsi de Farrah'ın annesinden.

Yirmi sekiz

Dunsmuir, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 1145.

Ephraim uyandığında hâlâ kelimelerle anlatılamayacak kadar yorgundu. Yaptığı uyku yeterli olmamıştı ama en azından gözleri cam elyafıyla ovulmuş gibi hissetmiyordu. Durmak için seçtiği yer huzurlu ve oldukça mükemmeldi aslında. Özellikle de bir süre dinlenebileceği için. Mercy'nin buraya gelmesi en az dört saat sürerdi.

Ama gelecekti, çünkü artık elinde bir koz vardı. Muzaffer bir sırtışla arkasındaki karavana baktı. Şimdi elinde üç koz vardı: Bir New Orleanslı en iyi arkadaşı, bir New Orleanslı polis şefi ve bir Sokolov polisi. Sokolov polisi hâlâ hayatta olmayabilirdi ama Mercy'nin bunu bilmesine gerek yoktu.

Damien Sokolov, Ephraim arabasını yoldan çıkarıp bir ağaca çarptığında başına sert bir darbe almıştı - ironik bir şekilde, Ephraim'in June Lindstrom'u Cumartesi gecesi onu havaalanından kaçırdıktan sonra öldürdüğü yerden çok uzakta değildi.

Ephraim'in şansı sonunda dönmüştü. DJ'i otoyolda kaybettikten sonra fare onu bir daha bulamamış ve mükemmel bir zamanlamayla Rafe Sokolov'un mahallesine geri dönmüştü. Sokolov'un arkasındaki ev Viktorya dönemini görmüyordu ama evleri ayıran boşluktan farların parıltısını görebilmişti.

Bir kez daha şanslıydı, farlar garaj yoluna park edilmiş bir arabaya aitti. Bu araba

Sokolov'lardan birine aitti - bir başka polis olan Damien Sokolov. Arabada iki yolcu daha vardı - Mercy'nin New Orleans'tan arkadaşları. Ephraim, havaalanı çıkışına kadar yol boyunca mesafeyi koruyarak arabayı takip etti.

Görünüşe göre New Orleans halkı evlerine dönüyordu. Mercy de onlarla birlikte olsaydı mükemmel bir gün olacaktı ama yine de yaptığı vurgundan memnundu. Otoyoldan havaalanına giden yol sabahın erken saatlerinde çok az kullanılıyordu. Tek bir tanık bile yoktu.

Gerçekten şanslı günümdeydim. Bu küçük araba Burkett'in Escalade'i, SUV küçük arabayı hiç zorlanmadan yoldan çıkarıp bir ağaca çarptı.

Sorun, üç yolcuyu enkaz halindeki arabadan çıkarıp cipin arkasına bindirmektir. En azından devasa SUV, havaalanına giderken yanından geçenleri görmesini engelleyerek çalışması için yeterli bir siper sağlamıştı. Hepsi de çarpmanın etkisiyle sersemlemiş olan yolcuların güvenliğini sağlamak biraz zaman almıştı - Sokolov'un durumunda daha da kötüsü. Ephraim arabalarına yaklaştığında tamamen baygındı, silahını çıkarmış, en azından adamları vurmaya hazırды.

Ephraim Mercy'nin yanlarında olmadığını görünce hayal kırıklığına uğramıştı ama Dr. Romero karşı konulmaz bir cazibe unsuru olacaktı. Sokolov kardeş, Mercy'nin lanet olası gölgesi haline gelen sarışın piçin itaat etmesini sağlayacaktı.

Holmes hava yastığının etkisiyle o kadar sersemlemişti ki, Ephraim Burkett'in hazırladığı şırıngalardan birinin iğnesini adamın gömleğinin kolundan doğrudan koluna saplayabilmişti. Holmes Ephraim'e karşı koymaya çalışmış ama Ephraim'in diğer elinde tuttuğu silah polisi olduğu yerde dondurmuştu. Bir dakika sonra, adamın kafası bir tarafa düşmüş, arka koltukta oturan ve görünüşe göre yeni uyanmış olan kadından bir çığlık yükselmişti.

Farrah Romero sarhoş bir vahşi kedi gibi üzerine gelmişti, tıslıyordu ama koordinasyonu yoktu. Kafasındaki bir yarık kanıyordu ve göz bebekleri kocaman olmuştu. Ama iyi yerleştirilmiş bir tokat onu koltuğa doğru zıplattı. Romero'ya verdiği sakinleştiricinin hiçbirini boşa harcamamıştı - onu sorunsuzca halledebilirdi. Ellerini bağlamış ve ağzını Sean MacGuire üzerinde kullandığı koli bandıyla kapatmıştı. Onu emniyete aldıktan sonra Burkett'in kelepçelerini Romero'nun nişanlısına taktı, ardından Sokolov polisini sakinleştirdi ve Romero'ya yaptığı gibi onu da bağladı.

Romero kendi gücüyle cipe doğru yürümüşü, silahı etkili bir motivasyon kaynağıydı ama iki adamı cipe bindirmek hiç de eğlenceli olmamıştı. Sokolov iri bir adamdı ama Holmes daha da iriydi. İkisi de ağır orospu çocuklarıydı. Onları arabadan cipe sürüklemek Ephraim'in yarasının yeniden açılmasına neden olmuştu.

Şimdi dokundu, yeni bandaj kuru ve kandan arınmıştı. Yolcularını bir kez daha transfer edene kadar değiştirmemişti - bu kez Burkett'le buluşmaya gittiğinde eyalet parkında park halinde bıraktığı balayı çiftinin karavanına.

O zaman uyumak istemişti ama dört saat sonrasına kadar kendini güvende hissetmemişti. Kuzeye, Redding'i geçip Dunsmuir'in doğusundaki ormana gitmişti. Bu bölgeyi biliyordu. Eden buraya bir zamanlar, ilk günlerde yerleşmişti. Shasta Dağı uzaktan görünüyordu ve bu manzara onu huzurlu hissettiriyordu.

Burkett'in Escalade'inden indi ve temiz havayı ciğerlerine çekti. Şehri küçük dozlarda seviyordu ama buranın havası gerçekten daha iyiydi.

Karavana bir göz attığında Romero'nun uyanık olduğunu ve nefretle baktığını gördü ama iki polis hâlâ baygındı. Onlara daha yüksek dozlar vermişti ve hedefine giden yolun ortasında enjeksiyonları tekrarlamak için durmuştu çünkü

uykuda kalmalarını istiyordu ama kadına yakında ihtiyacı . Mercy'yi ona çekmek için yem olacaktı. Bir şeyler ters giderse diye tutacağı adamlar. Onları özgürlüğe giden yolda pazarlık yapmak için kullanabilirdi. Polisler kendi adamlarını korur.

Mercy arkadaşlarının tehlikede olduğunu öğrenince hizaya girecekti. Adamın dediklerini aynen yapacaktı. Ve bir kez yaptığında, rehinelerinden kurtulacak ve onu çoğu insanın varlığından bile haberdar olmadığı yollardan bir buçuk saat içinde Eden'a geri götürecekti. Sonunda ödülünü Pastor'a teslim etmesine kimse engel olamayacaktı.

Cebinden gelen bir vızıltı onu ürküttü. Bir an paniğe kapıldı ama Romero'nun telefonunu kapattığını ve diğer ikisinin telefonlarının geride kaldığını hatırladı. Kapaklı telefonunu aradı ve Pastor olduğunu gördü.

Cevap vermemeyi düşündü ama neler olup bittiğini bilmenin Eden'e habersiz gitmekten daha iyi olduğunu biliyordu. "Alo?

"Kardeş Ephraim.

Kahretsin. Papaz yumuşak bir ses kullanıyordu ve bu nadiren iyi bir şey anlamına gelirdi. "Papaz.

"Neredesin?

"Santa Rosa," diye yalan söyledi. "Annem hasta.

"Ah, demek doktor sizinle temasa geçti. Her şeyin yolunda olduğunu umuyordum. Annenizin iyi olmadığını duyduğuma üzüldüm. Ne zaman döneceksiniz?"

Ephraim gözlerini devirdi. Çok fazla empati. "Elimden geldiğince çabuk. Bir sorun mu var?"

Ephraim'in ilgiyle omurgasını dikleştirmesine neden olan bir tereddüt atışı oldu.

"Belki de. Bazı taşıyıcı anneleri geri getirmeniz gerekebilir.

Taşıyıcı annelik, çok fazla parçalanmış veya çürümüş bir ceset anlamına geliyordu.

tespit edildi. "Kim kayboldu?"

"Amos.

Ephraim gözlerini kırptırdı, gerçekten şaşırmıştı. 'Kayboldu mu? Her zaman atölyesinde kullanmak için yeni ağaçlar arar.

'Öyle düşünmüş olabiliriz ama kızı da gitmiş. Bu sabaha kadar onları özlememiştik. Amos, Rahibe Coleen'e kendisinin ve Abigail'in hasta olduğunu söyledi, bu yüzden dün bütün gün kimse onları rahatsız etmedi. Ama bu sabah kiliseye gelmedi ve Abigail de okula gitmedi. Evleri bomboş.'

"Kahretsin," diye nefes aldı Ephraim. 'Ama yaya olduğuna göre, bir günde bile fazla uzağa gitmiş olamaz.

'İşte bu yüzden bir taşıyıcı anneye ihtiyacımız olabileceğini söyledim. Onları bulmayı umuyoruz. DJ dışarıda arıyor.'

Ve yalan söylüyorsun. DJ Amos'u aramıyordu. DJ beni arıyor.

"Çok şaşırdım, Papaz. Ephraim gerçekten de öyleydi. "Amos sadıktır.

"Biliyorum. Bunca zamandır ortalıkta olmadığınıza göre neden gittiğini bilebileceğinizi umuyordum'.

Ah. Bu her şeyi açıklıyor. Ona yardım ettiğimi düşünüyor. Ki bu çok gülünçtü. Ephraim kendinden başka kimseye yardım etmedi. "Kaçmayı planladığını bilmiyordum. Sana söyledim.'

Mercy'nin kaçmasına isteyerek ya da istemeyerek yardım eden DJ'in aksine. Ya da Gideon'un serbest kalmasına izin veren Waylon'un.

"Biliyorum. Papaz iç çekti. "Hayal kırıklığına uğradım. Eminim bunu anlıyorsunuzdur.

"Elbette," dedi Ephraim, sesine sempati katmaya zorlayarak, ama kelimeler ekşi bir tat bıraktı. Papaz, Ephraim'in sorumlu olabileceğini düşünmeseydi aramazdı.

Merhamet her şeyi değiştirecekti. Artık Pastor yanlış giden her şey için ondan şüphelenmeyecekti. DJ

ve sonra DJ ölmüş olacaktı.

Mercy'de kasanın o lanet anahtarı hâlâ durduğu sürece Pastor, yerlerinin tüm dünyaya ifşa edilmesine ne kadar yaklaştıklarını asla bilemeyecekti.

'Gitmem gerek, Papaz. Annemin bana ihtiyacı var.'

Ephraim annesine en kısa zamanda ziyarete geleceğine dair zihinsel bir söz vererek telefonu kapattı ama yüzü haberlerdeyken ve Burkett'in gündüz tatillerinde onu huzurevinden getirmediği bir ortamda bu ziyaretin yakın zamanda gerçekleşmesi pek mümkün değildi.

Şimdilik, acil hedefine odaklanacaktı. Mercy'yi geri almak. Karavanın kapısını açtı. 'Uyanın, Dr Romero. Size ihtiyacım var.'

Sacramento, Kaliforniya

19 Nisan Çarşamba, saat 12.00.

Altı cevapsız arama. Mercy, Mama Romero'yu aradı ve telefonu hoparlöre verdi, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki hattın çaldığını zar zor duydu.

"Merhamet mi? Aman Tanrım, Mercy. Farrah seninle mi?"

"Hayır," diye fısıldadı Mercy. Onu havaalanına uğurladım.

Bu sabah dört civarı. André ve Rafe'nin polis kardeşi Damien Sokolov'la birlikteydi. Neden?"

"Uçaktan inmedi. Anne Romero'nun sesi tizleşmişti ve histeri sınırındaydı. "Uçağa hiç binmediğini söylediler, Mercy. Kızım nerede?"

Mercy'nin kanı dondu. "Bilmiyorum. Ama onu bulacağız. Söz veriyorum. Neler olduğunu öğrenebilmek için gitmem gerekiyor. En kısa zamanda seni arayacağım.'

Telefonu kapattı ve çaresizce Rafe'e baktı. Rafe annesini arıyordu, yüzünde kalan renk de akıp gidiyordu.

"Anne?" diye sordu kısık sesle, telefonunun hoparlörünü açarken. "Rafe. Aman Tanrım. Irina ağlıyordu. 'Seni buldular Kardeşinin arabası. Polis. Arabasını buldular. Eve hiç gelmemiş. Jemma'yı hiç aramamış. O kayıp, Rafe. Oğlum kayıp.'

"Arabasını kim buldu anne? Rafe gözlerini kapatarak, kontrol mücadelesi gözle görülebilir bir şekilde, dedi.

Havaalanı yakınındaki devriyelerden biri. Damien'ın arabası bir ağaca çarpmış. Yoldan çıktığını düşünüyorlar. Irina hıçkırıklara boğuldu. "Kan vardı, Raphael. Çok fazla kan vardı. Sert hıçkırıklara boğuldu. "Onu bulmamız gerek. Tanrım, ya öldüyse?

Arkasından bir ses duyuldu, ardından Karl'ın sesi Rusça yumuşak kelimeler mırıldanmaya başladı. Karl, Irina'yı kollarının arasına almış olmalıydı çünkü Irina'nın hıçkırıkları şiddetlenmişti. Yürek parçalayıcı.

Mercy gözlerini kapattı. Buna bir son vermeliyiz. Yapmak zorundayım
Bu durak.

"Onu bulacağız anne," diye söz verdi Rafe, sözleri çaresiz ve acıyla doluydu. "Farrah ve André de kayıp.

Diğer uçtaki sessizlik aniden oldu. "Aman Tanrım," diye fısıldadı Irina. 'Hepsini yakaladı. Biz ne yapacağız?

Mercy ayağa kalktı ve ceketini almak için dolaba gitti. Hiçbir şey yapmayacağız. Ephraim'e ne istiyorsa vereceğim.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen? Rafe talep etti.

Mercy, Rafe'in eli kolunu kavradığı için kendi etrafında döndü.

Yüz ifadesi hem panik hem de öfke doluydu.

"Raphael? Irina, Rafe'in diğer elinde tuttuğu telefonda sertçe sordu. Bastonu olmadan kendini kanepeden aşağı atmış ve şimdi denge için duvara yaslanmıştı. "Sorun nedir?

Rafe gözleri parlayarak Mercy'ye baktı. 'Yanlış olan Mercy'nin ceketini giyiyor olması. Sanki bir yere gideceğini düşünüyor.

Öfkeli olsa bile, tutuşu nazikti. Mercy onun parmaklarını kolundan çekmekte hiç zorlanmadı. "Bırak beni," diye fısıldadı. "Lütfen. Bunu durdurmak zorundayım.

Hoparlörden şok olmuş soluk sesleri geldi. "Merhamet, hayır," diye bağırdı İrina. 'Kendini feda etmeyeceksin. Bunu aklından bile geçirme.

Mercy'nin dudakları titredi. 'Herkes zarar veriyor. Ve sadece beni istiyor.

"Merhamet," dedi Karl, sesi kırılarak. 'Bu şekilde hiçbir şeyi çözemezsin. Kendini nasıl ve nereye teslim edeceğini bilsen bile, bu Damien ve diğerlerinin gitmesine izin vereceği anlamına gelmez.

Eğer hala hayattalarsa. Kelimeler dilindeydi ama O da onları ısırdı.

Sonra telefonu elinde vızıldamaya başladı. Arayanın kimliğinde Ro yazıyordu.

"Sanırım kendimi nasıl ve nerede teslim edeceğimi öğrenmek üzereyiz," dedi Mercy sessizce.

'Açık konuşmacı,' Rafe talep etti. 'Herkes Sus. Bu Farrah'ın telefonu.'

Farrah'ın telefonu. Farrah değil. Mercy KABUL'e ve hoparlör düğmesine bastı. "Ro?

"Hayır.

Mercy kaskatı kesildi, sinsi ses dizlerinin bükülmesine neden oldu. Ephraim Burton. Dolabın kapısını kavrayarak bacaklarını kilitledi ve bir nefes aldı. "Ne istiyorsun?

'Sadece her zaman istediğim şeyi. Sen, sevgili karım.'

Rafe sertçe yutkundu, dişlerini sıkmaktan çenesi şişmişti. Ama sessiz kaldı, sanki Ephraim'in yerini söylemesini sağlayabilecekmiş gibi telefona baktı.

"Nerede?" tüm Mercy cevap verebilirdi. Düşün. Düşün,

Lanet olsun. Onu konuşturmaya devam et. Onu ne kadar uzun süre konuşturursa, bu aramayı takip etme şansları o kadar artacaktı. Değil mi? Lütfen bu doğru olsun.

Ephraim güldü. "Tartışma yok mu? Aptal olduğumu düşünüyor olmalısın.

Rafe yoğun bir şekilde mesajlaşıyordu. Ekranına bir göz attığında Gideon'la iletişim kurduğunu gördü. Bu iyi bir şeydi. Federaller Farrah'ın telefonunu çabucak takip edebilirlerdi.

Mercy sessizce, 'Hayır, senin kendi elde etmek için öldürmekten çekinmeyen sadist bir vahşi olduğunu biliyorum,' dedi. 'Arkadaşlarıma zarar vermeni istemiyorum. Başka kimseye zarar vermeni istemiyorum. Beni mi istiyorsun? İyi o zaman. Ama arkadaşlarıma dokunmayacaksın.

"Ya zaten ?

Rafe, Ephraim'in sözleri anne babasının daha fazla soluklanmasına neden olmadan önce kendi telefonunun sesini kıstı. Sokolovlar hâlâ Ephraim'i duyabiliyorlardı ama dinlediklerini bilmiyorlardı.

Mercy titredi, aniden üşüdü. 'O zaman işimiz bitti. Kendimi ölü bedenlerle takas etmeyeceğim. Rafe ona ters ters baktı ama Mercy onu görmezden gelerek tüm dikkatini hattın diğer ucundaki yılanı verdi. 'Yaşam kanıtı istiyorum. Farrah Romero ile konuşmama izin verin.

"Talepte bulunmaya hakkın yok," diye hırladı Ephraim.

"Kapa çenen, Ephraim," diye tersledi Mercy. 'Beni istiyorsun. Nedenini bilmiyorum ama beni elde etmek için bir sürü zahmete girdin. Bu yüzden, talepte bulunma hakkım var. Farrah'la konuşmama izin ver, yoksa bu konuşma şu anda sona erer ve beni elde ederek başarmaya çalıştığın şey de onunla birlikte sona erer.

Nefesini tuttu, ardından gelen sessizlikte kendi kalp atışlarını saydı, hatta aramanın hala aktif olup olmadığını kontrol etti. Aktifti.

Sessizlik Farrah'ın sesiyle aniden bozuldu. "Mercy, sakın buna cüret etme. Sakın kendini satmaya cüret etme.'

Uzaklardan bir tokat sesi ve alçak, öfkeli bir hırıltı geldi. André. André de hâlâ hayattaydı.

"Yaralandın mı, Ro? Mercy sordu.

"Çok kötü değil. Hepimiz hâlâ nefes alıyoruz. Sonra Farrah arka arkaya üç kez hapşırdı. 'İyi nefes alamıyorum ama bu Burton'ın suçu değil. Sadece alerji ilaçlarıma ihtiyacım var, hepsi bu.

Mercy kendini biraz gülümserken buldu. En iyi arkadaşı zekiydi. "Damien? O da mı iyi?"

Biraz kan kaybetmiş. O-'

"Bu kadar yeter," dedi Ephraim kabaca, telefonu geri alarak. 'Yaşam kanıtınız var. Eğer nefes almaya devam etmelerini istiyorsan, yalnız geleceksin. Polis yok. Federaller yok. Silah yok.

'Ve arkadaşlarımı teslim edeceğinize inanmam mı gerekiyor? Asla inanmam. Sen bir piçsin ve nefes almaktan daha kolay yalan söylüyorsun. Ve birden ne söyleyeceğini bildi. "Annenle tanıştım, biliyorsun.

Bir süre sessizlik. 'Evet. Biliyorum. Ondan çaldın,' dedi acı bir sesle.

Mercy sesi duyunca şaşırarak güldü. 'Şey, sanırım bu yoruma açık. Sen çaldı diyorsun, ben de ondan bir hediye aldım diyorum. Anahtarı bende, Amos'un yaptığı küçük hazine sandığında sakladığı anahtar. Anahtarı bana isteyerek verdi. Ben de sandığın onda kalmasına izin verdim.

Bir sessizlik daha. 'Bunu sana vermezdi. Akli başında değil.'

Bilmiyorum. Bana oldukça akli başında göründü. Sohbet ettik. Aubrey hakkında çok güzel şeyler söyledi. Senden pek bahsetmedi. Görünüşe göre onu yeterince sık ziyaret etmiyorsun. Çok iyi anlaştık. Hatta birlikte senin şarkını bile söyledik. Onu öldürecek kadar yakındım ve tam olarak nerede yaşadığını biliyorum.

"Seni kaltak," diye hırladı Ephraim. 'Onun hakkında konuşma.

Onun adını bile söylemiyorsun.'

"Belinda," dedi Mercy düz bir sesle. "Belinda, Belinda, Belinda. Oyun mu oynamak istiyorsun, Ephraim? Oynayacağım. Sen bu konuşmayı bitirmeden anneni FBI gözetimine alabilirim. Bir kaçağa yataklık etti. Bunun için onu tutuklayabilirler.

"Yapmazlar. O yaşlı.'

Ne olmuş yani? Onu hapishane bakımevine koyacaklar. Böyle şeyler var, biliyorsun. Kendi başının çaresine bakamayan müebbet mahkumları için. Bunca zamandır parasını ödediğiniz yer güzel olacağını sanmıyorum.

'Arkadaşlarını annemle takas etmiyorum ve eğer ettiğimi düşünüyorsan, aptal olan sensin.

Mercy onun hırıltısını mükemmel bir şekilde hayal edebiliyordu ve dizlerini bir kez daha kilitlemek zorunda kaldı. "Bunu yapacağını hiç düşünmemiştim. Ama küçük takasımızı yaptığımızda arkadaşlarım nefes almazsa, annen acı çekecek ve senin yüzünden acı çektiğini bildiğinden emin olacağım. Anlaşıldı mı?'

Hiçbir şey söylemedi, sadece sertçe nefes aldı. O da bunu hatırladı.

"Anlaşıldı mı, Ephraim?" diye tekrar sordu.

Evet. Yalnız gel. Polis yok. Anahtarı da yanında getir.'

Ama . . . Artık bende değil. O bunu bilmiyor. "Senin için değeri ne?

Tekrar hırladı. 'Sana şöyle söyleyeyim. Seni ele geçirdiğimde, o anahtarı getirmediğini görürsem, bana karşı gelen kadınlara ne yaptığımı arkadaşın Farrah'a göstereceğim.

Mercy'nin midesi yuvarlandı. Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım.

Onun sessizliğine güldü. 'Görüyorum ki bunun ne anlama geldiğini hatırlıyorsun. Oh, ve eğer polis görürsem, arkadaşların ölür ve annem uğraşmak zorunda kalır. Anlaşıldı mı?'

Sertçe yutkundu. "Çok net," diye fısıldadı. "O zaman talimatlarımı bekle.

Arama sona erdi ve Mercy'nin dizlerinin bağı çözüldü. Sırtını dolap kapısına dayayarak yere çöktü. "Aman Tanrım," fısıldadı kendini sallayarak. "Aman Tanrım.

Sacramento, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 12.15.

Rafe bir nefes verdi, sonra tek ayağının üzerinde dengede durarak kendini onun yanına yere bıraktı. Kötü durumdaki bacağını önüne doğru uzatarak telefonunun sesini tekrar açtı ve Mercy'yi kendine doğru çekti. Yaprak gibi titriyordu, lanet olsun. "Hepsini anladın mı baba?" diye sordu.

"Evet," dedi Karl. 'Mercy ... teşekkür ederim. Kendini takas etmene izin vermiyoruz, bilesin diye söylüyorum, ama istekli olduğun için teşekkür ederim. Ve Damien'ın hala hayatta olduğundan emin olduğun için de.

"Evet, lubimaya," dedi İrina, artık ağlamıyordu ama sesi hâlâ kalın ve kararsızdı. "Teşekkür ederim. Ama Farrah alerji ilaçları konusunda ne demek istedi?"

Mercy zayıf bir sesle, 'Ağaçlara alerjisi var,' dedi. "Bu onun bize dışarıda olduğunu söyleme şekliydi.

"Hâlâ o karavanı kullanıyor olabilir," dedi Rafe. 'Eğer öyleyse, mobil durumda, ki bu berbat bir durum. Ama gerçekten Farrah'nın telefonunu kullanıyorsa - numarasını taklit etmek yerine - onu takip edebiliriz.

"Bu ne kadar sürer, Raphael? İrina ilk kez sesinde umutla sordu.

Mercy elini salladı. 'Şimdilik polis yok, lütfen? Söylediklerinde ciddi ve Molina'nın bir müfreze siyah cip ile gelmeyeceğine güvenmiyorum. Önce başka bir şey deneyeyim.'

Rafe onu üzme istemiyordu ama

Polis. En azından SacPD'de güvendiği kişiler.

"Lütfen," diye yalvardı ve Rafe içini çekti.

"Ne deneyeceksin?" diye sordu, herhangi bir söz vermeden.

"Farrah'ın telefonunu bulmak.

Rafe bir umut patlaması hissetti. "Arkadaşlarımı Bul uygulaman falan mı var?

Kadın başını salladı ve adamın umudu söndü. "İstemiyorum. Birinin beni izlediğini düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor. Farrah ve ben sadece birbirimize mesaj atıyoruz. Ben Ephraim'le konuşurken Gideon izimi sürebildi mi?"

Emin değilim. Henüz bana geri dönmedi. Şu anda üzerinde çalışıyor. Teğmenimi arayacağım. Teknik kaynaklarımızı ekleyebilir.

"Gideon FBI'ı mı getirdi? Irina sordu, sesinde korku vardı. "Gideon'a güveniyorum ama kiminle çalıştığını bilmiyorum, teğmenini de tanımıyorum. Burton onları öldürebilir, Raphael. Telefonumu Bul'u kullanamaz mıyız?

'Farrah'ın Android telefonu var, ayrıca bu konum uygulamalarını etkinleştirmen gerekiyor Irina. Önce ayarlarından açmadan kullanabileceğin bir şey değil. Bana sadece iki dakika ver. Mama Romero'yu geri aramam lazım. Farrah'nın telefonunu görebilir.' Mercy, Bayan Romero'yu aradı ve Farrah'nın annesi telefonu açar açmaz, "O yaşıyor," diye geveledi. "Onunla konuştum.

"Yaşıyor mu? Bayan Romero gözyaşları arasında sordu. "Emin misiniz?

Eminim. Sesini duydum. Ama rehin tutuluyor. Ve sen de hoparlördesin,' diye ekledi Mercy. 'Rafe ve ailesiyle birlikteyim. Oğulları Damien, Farrah ve André ile birlikte. Farrah tanıdığım en zeki kadın, André ve Damien da iyi polisler. Ben onlara ulaşana kadar nasıl dayanacaklarını bulacaklardır.

"Biz," diye mırıldandı Rafe.

Bayan Romero şükran dolu bir dua fısıldadı. "Ama bu bizim Quill'i öldüren adam, değil mi?"

"Evet," dedi Mercy. 'Ve benden ne yapmamı isteyeceğini bilmiyoruz ama telefonu onda. Beni oradan aradı.

"Bizim yapmamız gereken," dedi Rafe. "Biz. Sen değil. Kahretsin, Mercy.'

Mercy sabırsızca ofladı. "İyi. Biz, ben değil. Şimdi bırak da konuşayım. Anne, telefonunda hâlâ o takip uygulaması var mı? Geçen sene gemi yolculuğuna çıktığımızda bize indirttiğin uygulama?"

Rafe'in gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

Mercy başıyla onayladı. "Yirmiden fazla kişi gittik ve iPhone, Android ve hatta birkaç Google telefonumuz vardı. Romero Anne kimseyi kaybetmek istemedi, bu yüzden herkesin telefonuyla çalışabilecek bir uygulama buldu.

"İstiyorum! Bayan Romero'nun sesi titriyordu. 'Şimdi bakıyorum. Sizde değil mi?'

Mercy yüzünü buruşturdu. 'Hayır, çok paranoyak olduğum için çıkardım.

Ama Farrah'olup olmadığına bakabilir misin?'

Bayan Romero yumuşak bir çığlıkla nefesini verdi. "O burada. Telefonunu görebiliyorum. Yanıp sönüyor. Dunsmuir diye bir yerde. Dunsmuir?"

"Shasta Dağı'nın yakınlarında," dedi Rafe heyecanla, sonra içini çekti. 'Aranacak çok fazla alan var. Bayan Romero, bir ekran görüntüsü alabilir misiniz? Belki daha iyi görebilmemiz için uzaklaştırabilirsiniz-'

Bayan Romero'nun nefesi kesildi ve sözünü kesti. "Olamaz. Gitmiş. Yanıp sönen nokta gitmiş. Sizin için bir ekran görüntüsü almaya başladım ama nokta gitmiş!

"Sorun yok, anne. Mercy yatıştırmaya çalışıyordu ama sesi ince ve zayıftı. 'Muhtemelen telefonunu kapatmıştır. Ama nerede olduğunu biliyoruz. Ben hemen gidiyorum.

Şimdi.'

"Hayır, . Mercy ayağa kalkmaya başladığında Rafe elini kalçasına koydu. 'Bir plana ihtiyacımız var. Mercy'nin kendini takas etmesine izin vermeyeceğim ve onun da desteği olacak.

"Ne yapabilirim ki? Bayan Romero fısıldadı.

"Olduğun yerde kal," dedi Rafe, "ve Farrah'nın telefonundan bir çağrı alırsan cevap ver. André'nin ailesine hayatta olduğunu söyle ve telefonunu da takip edip edemeyeceklerini sor. Ama basına gitmeyin. Burada kime haber vereceğimizi bilmiyorum ve bölge polisine haber verip vermemeniz gerektiğini de bilmiyorum ama bizim burada yapamayacağımız bir şeyi onların yapabileceğini sanmıyorum. Ne kadar çok kişi bilirse, olayın dışarı sızma ihtimali de o kadar artar. Bunu istemeyiz.

Mercy ona ters ters bakıyordu ama Farrah'nın annesiyle konuşurken sesi yumuşak ve nazikti. 'O uygulamayı izlemeye devam et, Ro Anne. Eğer yanıp sönen nokta geri gelirse, hemen beni ara. Cevap vermezsem mesaj at. Orada telefon çekmeyebilir. Ve umudunu kaybetme. Farrah akıllıdır, André ve Damien da öyle.

"Ve dua edin," diye ekledi Irina. "Biz de öyle yapacağız.

'Bunu yapabilirim,' dedi Bayan Romero. 'Seni seviyoruz Mercy. Bu senin suçun değil çocuğum. Oradaki adamı dinlemeni istiyorum. Kendini Quill'imizi öldüren adama teslim etme. O senin peşini bırakmayacak, bebeğim. Tanrı şahidim olsun, peşini bırakmayacak.'

Mercy'nin kahkahası titrekti. "Evet, hanımefendi.

Bayan Romero ile görüşmeyi sonlandırdılar ve Mercy başını dolap kapısına yasladı. "Ne yapacağız, Rafe?

Rafe onun başının yan tarafını öptü. 'Gideon'u alacağız ve sonra hepimiz arabaya binip Dunsmuir'e gideceğiz. Ondan Farrah'ın, André'nin ve Damien'ın telefonlarını takip etmesini istedim bile. Muhtemelen biz konuşurken cep telefonu operatörleriyle temasa geçiyordur.

Tamam mı?'

Başını salladı. "Tamam.

Anne, baba. Biz sizi ararız. Jemma ile Damien'da Romero'ların takip uygulamasına benzer bir şey olup olmadığını kontrol edin. İkinizi de seviyorum.'

Rafe konuşmayı bitirdikten sonra nefes almak için bir an durdu, sonra Mercy'yi kucağına çekti. 'Sana bir dakika sarılmama izin ver. Sadece bir dakika.

Başını salladı ve kollarını onun boynuna doladı. "Bunun olacağını düşünmüştüm," diye fısıldadı. "Ailenin bana gitmemi söylemesine neden olan şey.

"Oh, bebeğim. Böyle bir şey . Şimdiye kadar anlamadın mı?"

Yüzünü onun boynuna gömdü. "Sanırım başlıyorum.

"Bana tekrar söz vermeni istiyorum," dedi, sesi boğazında çakıl taşı gibi düğümlenmişti. 'Kendini feda etmeyeceksin. Farrah'ı kurtarmak için bile. Söz verdin, Mercy.'

"Biliyorum," diye fısıldadı. 'Ama eğer onu incitirse... bunun için kendimi nasıl affedebilirim?

İç çekti. "Bilmiyorum. "En azından dürüstsün.

Gözleriyle buluşana kadar çenesinden tuttu. 'Sana yalan söylemeyeceğim. Asla. Ama işler kötüye giderse kendini Burton'ın önüne atacağından endişe edersem kardeşime ve arkadaşlarına yardım etmeye konsantre olamam. Senin bana güvenmen gerek, ama benim de aynısına ihtiyacım var. O yüzden bana söz ver.'

Mercy gözlerini kapattı. "Söz veriyorum.

'Hayır. Bana söz verirken gözlerimin içine bak. Bana bak. Kadın baktı ve adam kadının anlaması için doğru kelimeleri bulmaya çalıştı. 'Değer verdiğim son kadını kaybettim ve bu beni neredeyse yıkıyordu. Eğer bugün birini kaybedersek, bu ikimizi de yaralar. Bunu biliyorum. Ama odaklanırsak ve bunu doğru yaparsak, onları kurtarabiliriz. Onları kurtarmama yardım et. Söz ver bana.'

Gözleri yaşlarla doldu ama başını salladı. "Söz veriyorum.
"Tamam. Bu kadarı yeterli olmalı. 'Şimdi kalkmam gerek.
Bastonumu getirebilir misin?'

Dunsmuir, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, :55

Tom Hunter FBI'dan aldığı cipin ön yolcu koltuğundan, "Müdürden gelen bu pakette pek çok bilgi var," dedi. Mercy, Rafe, Gideon ve Daisy Dunsmuir'e gitmek üzere Rafe'in garaj kapısını açtıklarında o da Rafe'in garaj yoluna girmişti. Bugün koruma görevine atandığı için Amos'u Sokolov'lardan almıştı, böylece o, Gideon ve Mercy öğleden sonrayı birlikte geçirebileceklerdi.

Öyleydiler ama Mercy'nin planladığı şekilde değil. Rafe'in rahat koltuğunda oturup birlikte geçiremedikleri yılları konuşmak yerine, son birkaç saatlerini Federallerin cipinde, Shasta Dağı'na doğru eyaletler arası yolda hızla ilerleyerek geçirmişlerdi. Amos kaçırılma olayını ve Ephraim'in ultimatomeni duyduğunda, nişancılık yeteneklerini öne sürerek gelmek için yalvarmıştı. Mercy de ona destek vermişti çünkü Amos her zaman harika bir nişancıydı. Ama mesele bundan fazlasıydı.

Efrayim öldürüldüğünde o, Gideon ve Amos'un orada olması gerekiyordu. Bu kişisel bir şeydi.

Ve gergin. Mercy, Amos ve Rafe'nin arasında otururken Daisy tüfeği ve bir sürü cephanesiyle en arkada oturuyordu. Kadın hiç oyalanmıyordu ve Mercy onun kendi taraflarında olmasından memnundu. Rafe Daisy'nin tanıdığı en iyi nişancı olduğunu söyledi. Mercy Daisy'nin uzmanlığına ihtiyaç duymayacaklarını umuyordu ama Gideon kuzeye giderken kadının yanlarında olmasından ve onları korumasından çok memnundu.

Tom Hunter' da bir tüfeği vardı ama son bir saatini

Rafe'in gönderdiği müdür yardımcısının raporunu inceleyerek geçirdiler. "Aubrey ve Harry Franklin hakkındaki bu bilgilerin çoğu zaten mevcuttu ama bazıları yepyeni.

"Bunların herhangi birini kullanabilecek misin? Gideon sordu. "Bilmiyorum," dedi Tom. 'Sanırım daha yararlı olabilir

Davranış departmanından birine. Dosyaları Benton Travis, nam-ı diğer Herbert Hampton, nam-ı diğer Pastor hakkında bir profil oluşturmak için kullanabilirler. Bilgisayarlarla aram iyidir. Belki daha iyi değildir. Bütün gece Burton'ın banka hesap hareketlerinin izini sürmeye çalıştım. Şimdiye kadar tuğla duvarlara çarptım, ama daha kötülerini aştım. Sadece zaman alıyor.'

"Bu ne anlama geliyor? Amos, Mercy'nin kulağına mırıldandı.

Tamam. Bunu nasıl açıklayacağım? Mercy ona sessizce, "Ephraim'in Santa Rosa'da bir banka hesabı var ve annesinin huzurevindeki bakım masraflarını ödemek için kullanıyor," dedi. 'Artık bankacılık işlemlerinin çoğunu bilgisayar üzerinden yapıyoruz. Hala gerçek bir bankaya gidebilirsiniz ve para hala fiziksel olarak orada ama tüm kayıtlar sunucularda tutuluyor. Adam kaşlarını çattığında iç çekti. Duygusal olarak ve dünyanın nasıl değiştiğiyle ilgili olarak yapmaları gereken çok şey vardı. "Disketleri hatırlıyor musun?

Amos temkinli bir şekilde başını salladı. "Sanırım bunlar kullanılmıyor.

artık telefon kulübeleri gibi.'

Mercy içindeki korku çalkantısına rağmen ona gülümsedi. Amos'la konuşmak yardımcı oluyordu. Ephraim'in şu anda rehinelerine yapıyor olabileceği korkunç şeyleri engelliyordu. "Doğru. Milyarlarca ve milyarlarca disketin küçük bir kutuya sığdırıldığını hayal edin. Bu veri depolama. Bir sunucunun yaptığı da budur - bir dosya klasörü gibidir. Yani bir banka kasasında tutulan ve para yatırma ve çekme işlemlerimizi kaydeden milyarlarca ve milyarlarca kağıt parçası yerine, bilgiler

sunucularda. Kendi banka hesap özetlerinizi bilgisayarda görebilirsiniz - milyarlarca kağıt parçası içinde tek bir dosya klasörü bulmak gibi. Bankalar herkesin para yatırma ve çekme işlemlerini görebilir ve uygun izinlerle hükümet de dosyaları arayabilir. Tom, Ephraim'in banka hesap hareketlerini kontrol ediyor ve paranın nereden geldiğini bulmaya çalışıyor.

Rafe, "Eden'a kadar izi sürülebilir," diye ekledi. 'Paralarını offshore hesaplarda tuttuklarını düşünüyoruz - bunlar genellikle ABD dışındaki bankalardır ve genellikle kolluk kuvvetlerinin kirli parayı bulmasına yardımcı olmaya daha az isteklidirler.

Amos bu bilgiyi sindirmiş görünüyordu. "İsviçre banka hesapları gibi mi?

Mercy gözlerini kırıştırarak ona baktı. "İsviçre banka hesaplarını biliyor musun?

Amos ona biraz alaycı bir bakış attı. "Eski günlerde böyle şeyler vardı, Mercy.

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Sonra aklına bir geldi. "Eden'e katıldığında büyükbabanın arazisinin satışından elde ettiğin tüm parayı Pastor'a nasıl verdin?

Kara gür kaşlarını kaldırdı. 'İsviçre'deki bir banka hesabına havale ettim. Elbette yardım aldım. Büyükbabamın avukatı halletti. Sadece on dokuz yaşındaydım ama onun tek varisiydim ve vasiyetine göre paranın Pastor'a gitmesi gerekiyordu.

Tom koltuğunda dönerek Amos'a baktı ve Daisy daha fazlasını duymak için öne doğru eğildi. "Pastor'a para mı gönderdin? Avukatının adı ne?"

Amos gözlerini kocaman açarak arkasına yaslandı. 'Bu otuz yıl önceydi. O parayı bulamazsın. Bulabilir misin?" ekledi şaşkınlıkla. 'O avukat 1989'da çok yaşlıydı. Eminim şimdiye kadar çoktan ölmüştür.

"Önemli değil," dedi Tom heyecanla. 'Burası başka bir yer

Avlanmaya başlamam için.'

Amos'un kaşları daha da çatıldı. "Yine de adını hatırlayamıyorum. Bunu uzun yıllardır düşünmemiştim. Ama kaşları çatıktı, o kadar çok düşünüyordu ki Mercy bunu neredeyse duyabiliyordu. "Adı yemek gibiydi. Dudağı hoşnutsuzlukla biraz kıvrıldı. "Benim sevmediğim ama büyükbabamın sevdiği iğrenç bir şey. Aralarında bir şakaydı. Her Noel'de avukat büyükbabama bir kasa bu şeyden gönderirdi. Küçük kutularda gelirdi ve sandviçlerin üzerine sürülürdü. Spam gibi ama değil. "Üzerinde şeytan vardı.

Hepsi şaşkınlıkla Amos'a baktı, sonra Daisy sessizliği bozdu.

"Oh, oh!" diye haykırdı Daisy. 'Bunu tanıyorum! Underwood mu? Haşlanmış jambon gibi mi?'

Amos parmaklarını şıklattı. "İşte bu kadar. Underwood. Yüzünü buruşturdu. "O şeyden nefret ederdim. Noel'den sonra aylarca öğle yemeğime jambonlu sandviç koymak zorunda kaldım çünkü büyükbabam yemeklerin ziyan olmasına asla izin vermezdi.

Rafe dönüp Daisy'ye baktı. "Bunu nereden biliyorsun?

Daisy, Amos'unkine benzer bir yüz ifadesi takındı. "Üvey annem buna bayılırdı ve sonsuza dek saklanırdı, bu yüzden her zaman elimizin altında olurdu.

"Ne yapıyorsun? Gideon, dizüstü bilgisayarında çılgınca bir şeyler yazmakta olan Tom'a sordu.

Tom, 'O avukatla ilgili kayıtları araştırmaya başlıyorum,' diye cevap verdi. "Bu gerçekten önemli olabilir, Amos.

"Umarım öyledir," diye mırıldandı Amos. "Her şeyden sonra en azından bunu yapabilirim.

Mercy onun elini sıktı. 'Zaten yardım ettiniz. Bizi DJ konusunda uyardın ve Pastor'un adı gibi daha önce sahip olmadığımız bilgileri bize verdin. FBI zavallı Ginger'ı kimin öldürdüğünü de biliyor, o yüzden kendini bırak. Hangisi daha kolaydı

Söylemesi yapmasından daha kolaydı elbette. Mercy bunu herkesten iyi biliyordu, bu yüzden konuyu değiştirdi. "Kasanın anahtarı ne olacak Tom?

'Konuştuğumuz gibi izinler imzalanıyor,' dedi. 'Umarım Sacramento'ya döndüğümüzde içinde ne olduğunu öğrenmiş oluruz.

"Anahtarım olmasını bekleyecektir," dedi Mercy acımasızca ve aklını tekrar önündeki yüzleşmeye getirdi. 'Ya iş oraya kadar gelirse? Ne yapmalıyım?

Rafe kendi anahtarlığını çıkardı ve bir anahtar çıkardı. 'Bu benim Sacramento'daki kiralık kasamı açıyor. Tam olarak onunkine benzemeyecek ama onu bir anlığına kandırabileceğin kadar yakın olabilir. Ve bazen ihtiyacınız olan tek şey bir anlıktır.

Mercy onu aldı ve cebine koydu. "Teşekkür ederim.

Rafe dudaklarını büzdü, sonra fısıldadı: "Onunla yüzleşmeyeceğine söz ver.

Ama tam da bu yüzden buradayım. Onunla yüzleşmek için. Dikkatini dağıtmak için, böylece FBI Farrah, André ve Damien'ı güvenli bir yere götürebilecekti. Ve sonra, umarım, Ephraim'i alır. Ölü ya da diri. Tereddüt etti. "Kendimi feda etmeyeceğim.

Rafe gözlerini kapattı. "Kahretsin, Mercy.

"Onu durdurabilseydin Damien'ı öldürmesine izin verir miydin?" diye sordu sessizce.

Başını iki yana salladı. "Hayır.

'Farrah'la benim için de öyle. Bana oturup-' Telefonu elinde vızıldayınca keskin bir nefes çekerek sözünü kesti. "Mama Romero'dan bir mesaj var. Uygulaması Farrah'nın telefonunu yeniden aktif olarak gösteriyor. Ephraim tekrar açmış olmalı. Ro Ana haritadaki yanıp sönen noktanın ekran görüntüsünü göndermiş. Eskisi gibi aynı yerde olmadığını, otoyola daha yakın olduğunu söylüyor.

Mama Romero'nun haritasını Rafe'e göstermeye başlamıştı ki telefonu tekrar çaldı ve kalbi boğazına düğümlendi. "Ephraim arıyor," diye boğuk bir sesle konuştu. "Az önce Farrah'nın telefonundan bana harita koordinatlarını içeren bir mesaj gönderdi. Yutkunduk, korkusunu zihnindeki kutunun içine itti ve onu çiviledi. "Ve Farrah'ın koli bandıyla bağlanmış bir fotoğrafını. André ve Damien'ı da görebiliyorsun ama sadece gövdelerini. Onlar da bağlı.

"Bir mesaj var mı? Gideon sıkıca sordu.

"Evet. Mercy boğazını temizledi ve sözcükleri söylemeye zorladı. "Polis ya da federal yok, yoksa hepsi ölür" diyor.

"Bir bakayım," diye sordu Rafe, sesi yeni bir korkuyla sertleşmişti. "Orospu çocuğu. Damien'ın gömleği kan içinde. Gözlerini kapadı, bir nefes aldı. Gözlerini açtığı anda berrak ve odaklanmıştı. "Bana gönderdiği koordinatları ver. Koordinatları harita uygulamasına yazdı. "Burton'ın koordinatları Bayan Romero'nun ekran görüntüsündeki haritayla eşleşiyor. Otoyola daha önce aradığı yerden belki on mil daha yakın. Artık çok uzakta değiliz. Yirmi dakika daha.

"Yine de bu iyi, değil mi? Mercy sordu. "Otoyola daha yakın olması?

Rafe başını salladı. 'Sanırım kaçmak için pozisyon alıyor. Gideon, bir sonraki çıkıştan çık.

"Söylerim," dedi Gideon, sonra Tom'a baktı. "Ajan Schumacher'e nereye gittiğimizi söyler misin?

Mercy arkalarına bakmak için dönüp baktı ve ilk kez peşlerindeki cipi fark etti. Siyahtı, içinde bulundukları aracın karbon kopyasıydı. "Ajan Schumacher bizi mi takip ediyor?

"Evet," dedi Tom. 'Yaklaşık bir saat önce bize yetişti.

Tam da dizüstü bilgisayarını açtığı sırada. ' yedeğin olduğunu biliyordun,' suçladı. 'Bu yüzden sen

başkasının nöbet tutmasına izin vermek rahat.'

Tom içini çekti. 'Schumacher iyi bir ajan, Mercy. Bize güvenmeye çalış, tamam mı?'

Mercy öfkesini kontrol etmeye çalışarak bir nefes verdi. "Sana güvenmiştim. Sana, Tom. Tanımadığım bir ajana değil. Sanırım Molina da biliyordur?"

Gideon yaklaşan çıkış için dönüş sinyalini verdi. "O biliyor. Ve onu arayan bendim, Tom değil. Molina'ya güveniyorum, Mercy. Rehine durumlarıyla ilgili senden çok daha fazla deneyimi var.

Mercy kızardı. 'Ve Ephraim Burton konusunda hepinizden daha fazla tecrübem var! Lanet olsun, Gideon. Fury'nin gözleri yaşardı ve onları sildi. "Burton'ın iş demek olduğunu anladığını sanıyordum ama sen kendini kurallara kaptırmışsın. Kelimeyi tükürdü. "Farrah'nın saçının tek teline dokunursa-

Rafe parmağını onun dudaklarına bastırdı. "Dur. Daha sonra geri almak zorunda kalacağın şeyler söyleme. Ben de Molina'ya güvenmiyorum ama Gideon'a hayatım pahasına güveniyorum. Ve seninkini de.

Mercy dudaklarını büzerek yüzünü geri çekti. Yüzünü öne çevirdi, kimseye bakmadı ve gözyaşlarının dökülmemesini diledi. Bunlar üzüntü gözyaşları değildi. Bunlar saf öfkenin gözyaşlarıydı ve bundan nefret ediyordu. "Biliyor muydun, Rafe?

Sessizce nefes verdi. "Evet.

Bu kadardı o zaman. Özür yok, sadece basit bir evet. Lanet olsun. Onlara güvenmişti. Rafe'e güvenmişti. Daha iyi bilmeliydim. Yalnız gelmeliydim.

Arkasından bir hışırtı geldi ve Daisy kollarını Mercy'nin omuzlarına doladı. "Rafe haklı. Gideon seni kurtardı, Mercy. Bunu yapmak için pek çok kuralı çiğnedi. Rafe de öyle yaptı.'

Mercy yutkundu, nazik sözler ona sertçe çarptı çünkü doğrudular. Öfkesi azgın bir ateşten zar zor yanan közlere dönüştü. "Biliyorum.

"O zaman Farrah ve André'nin hayatları konusunda Gideon'a güvenin. Rafe de senin ve Damien'in hayatları için ona güveniyor. Eğer üçünü de güvenli bir şekilde dışarı çıkarmanın bir yolu varsa, bu adamlar bunu nasıl yapacaklarını biliyorlar. Ve Molina o kadar da kötü değil. "Havlaması ısırmasından daha kötü.

"Bundan emin değilim," dedi Rafe ve Daisy onun koluna vurdu.

"Bütün emeklerimi boşa çıkarıyorsun, Rafe. Bak Mercy, anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Ama anlamalısın ki sen kaçırıldığında Gideon da aynı şeyleri yaşadı. Bu yüzden onu biraz rahat bırak, tamam mı? O iyi bir ajan. Ve seni seviyor.'

"Kahretsin," diye mırıldandı Mercy, öfkesinin yerini utanç almıştı. "Şimdi mantıklı konuşmaya başladın.

Daisy kıkırdadı. Ben de öyle düşünmüştüm. Brutus'ü tutmak ister misin? Bu gibi durumlar için iyidir ve kedilerini Rafe'lerde bıraktın.

Mercy başını salladı. 'Hayır, ben iyiyim. Özür dilerim, Gideon. Haddimi aştım.

Gideon dikiz aynasından onun gözlerine baktı. 'Her şey . Ve sen de haklısın. Ephraim'i hepimizden daha iyi tanıyorsun. Bu yüzden buradasın. Sen ve Amos.'

Amos'a baktı ve onun isteksizce başını salladığını gördü. 'Biz üzerimize düşeni yapacağız, Mercy,' dedi. 'Bırakalım Federaller kendi işlerini yapsınlar. Başının üzerinden Rafe'ye baktı. "Federaller ve dedektifler.

Rafe'e döndü. "Özür dilerim. Haklısın. Korkunç bir şey söylemeden önce beni durdurduğun için teşekkür ederim.

Rafe onu usulca öptü. 'Ben iyiyim. Şimdi rahatlamaya çalış. Hepimiz bunun bir tuzak olduğunu bildiğimize göre bir eylem planına ihtiyacımız var. Farrah'ın telefonu hâlâ aktif mi?'

Mercy soruyu Bayan Romero'ya mesaj attı ve Farrah'nın annesi cevap verdiğinde başını salladı. "Evet. Ve hâlâ aynı yerde.

'O zaman hareket etmiyorsa, bu bir yemdir. Belki de

Farrah ve diğerkleri orada. Ŗu anda orada bile olmayabilir ama bizi orada istiyor. Sadece sŖrpriz yapabileceğimizi umabiliriz. Umarım Bayan Romero'nun Farrah'nın telefonunu görebildiğini ve bir sonraki mesajını beklediğimizi bilmiyordur.

'Telefonunu kapattı,' diye mırıldandı Mercy. 'Bunun onu takip etmemizi engellediğini düşünmüş olabilir. Beni aramadan önce kapatmıştı, çünkü Ro Ana'nın aramaları sürekli düşüyordu.

"Damien'in ve André'nin telefonları da Damien'in arabasında bulundu," diye ekledi Rafe. "Sacramento'dan yeni ayrıldığımızı ve biz gelmeden önce birkaç saati olduğunu düşünmesini umuyorum.

En azından bu rahatlatıcıydı. "Mesajına cevap vermeli miyim? Mercy sordu. "Nerede olduğumu bilmesinin bir yolu var mı?

"Şüpheli, ama emin olalım. Tom geriye doğru uzandı. "Bana telefonunu ver. Mercy verdi ve Tom cebinden başka bir telefon çıkardı. "Benimki kullan at," dedi. 'Bir tane olmadan evden asla çıkmam. Ona kendi telefonumdan cevap vereceğim, senin numaranı taklit ederek. Senden gelmiş gibi görünecek ama benim telefonum takip edilemez. Bir dakika sonra telefonu ona geri verdi. "Tamamdır. Ona yolda olduğunu ve tahmini varış saatinin yedi buçuk olduğunu söyledim. O zaman hava kararmış olacak. Burton bu avantaja sahip olacağını düşünüyor.

Gideon dikiz aynasında Mercy'nin gözleriyle karşılaştı, ifadesi sertti. "Olacak olan şu," dedi tartışmaya yer bırakmayan bir ses tonuyla. 'Durağa geldiğimizde, senin ve Amos'un cipte kalmanızı istiyorum. Snowbush'ta bir tüfeğı vardı. Yine bizi bekliyor olacak. Koordinatlardan çeyrek mil uzağı park edeceğiz ve Tom ile ben onları kontrol edeceğiz. Rafe, sen ve Ajan Schumacher Ephraim'in Mercy'nin peşine düşme ihtimaline karşı araçların yanında kalacaksınız.

Rafe'in çenesi gerildi ama başını salladı. 'Seni yavaşlatırım, yani evet. Tamam.

Gideon ofladı pufladı. "ama Rafe, sana Mercy'yi terk etmeni söylesem karşı çıkacağını .

Rafe o zaman güldü. 'Bu konuda haklısın. Bu iyi bir plan, Gid.'

Gideon başını salladı. "Sürekli ayağımı sokuyorum.

"Bundan sonra dondurma yemeye gidelim derim," dedi Daisy. 'Bana bir duble alabilirsin Gideon, hatta seninle paylaşabilirim.

Gideon korkmuş gibi davrandı. 'Asla sormam bile. Hayatına değer veren hiç kimse seninle dondurma arasına giremez.

Tom konuşur gibi, "Molina burada," dedi. Böylece onu görürsen şaşırmazsın.

Allah kahretsin. Mercy bunu tahmin etmişti ama yine de bu onu kızdırmıştı. "Bir müfreze ajanla mı?

Tom 'SWAT' diye düzeltti. 'O ve ekibi yaklaşık bir saat önce buraya geldi. Helikopterle Dunsmuir'e uçtular ve beklemek üzere yerleştiler. Koordinatlara gidecekler, sonra da Burton ve rehineleri aramak için bölgeyi tarayacaklar.

"Ve bütün bunları bize şimdi mi söylüyorsun Tom? Mercy sıkılmış dişlerinin arasından sordu, Ephraim'in Molina ve SWAT ekibini görürse rehinelere ne yapacağından korkuyordu.

Tom dizüstü bilgisayarını kaldırdı, sonra da onlara için koltuğunda döndü. "Evet, aksi takdirde gereksiz yere endişelenirdin ve sakın yanıldığımı iddia etmeye kalkma.

Mercy nefesini dışarı üfledi. "Haksız değilsin.

"Biliyorum," dedi Tom, ama küçümseme ya da kendini beğenmişlikten eser yoktu. 'Ayrıca, en arkada yelekler ve kasklar var. Bu cipin camları kurşuna dayanıklı ama yine de işimizi şansa bırakmayacağız. Daisy, herkese teçhizatlarını verebilir misin?'

Daisy Tom'un dediğini yaptı taktik teçhizatı giyerlerken hiçbir şey konuşulmadı.

Rafe 'Şuraya çek' diyene kadar sessiz kaldılar.
Koordinatlardan çeyrek mil uzaktayız.'

Gideon yaptı ve Mercy aniden hasta hissetti. İşte bu kadar. Ephraim Burton'la yüzleşeceklerdi. Ve hepsinin sağ salim kurtulmasını sağlamak için yeni ailesine güvenecekti.

Ephraim hariç. Onun öldüğünü görmek istiyorum. Acı çekerek.

Dunsmuir, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 16.25.

Orospu çocuğu. Ephraim yoldan geri çekilirken kalbi deli gibi çarpıyordu. Geldiler. Şimdiden. Nasıl şimdiden buradalar?

Ama oradaydılar, özellikle de Gideon ve Pazar günü Sokolov'ların evini iki kez ziyaret etmiş olan uzun boylu sarışın federal, Farrah Romero'nun telefonunu bıraktığı ağaç kütüğüne yaklaşıyorlardı.

Nasıl oldu da buraya geldiler? Sacramento'dan yeni ayrılmışlardı.
yarım saat önce. Mercy öyle demişti.

Mercy açıkça yalan söylemişti. Öfkesi kabardı ve bir şeye yumruk atmamak ya da hırlamamak için nefes almak zorunda kaldı. Çünkü Gideon ve Fed o kadar yakındaydı ki onu duyabilirlerdi.

Yalan söylemiş, itaatsizlik etmiş ve federalleri getirmişti. Burada kaç kişi daha vardı?

Burada mıydı ki? Eğer ona ihanet ettiyse ...

Orospu çocuğu. Bütün rehineleri öldürecek ve canlarını yakacaktı. Öfkeden kudurmuş bir halde karavana geri döndü. Yoldan yaklaşık çeyrek mil uzağa park etmişti ama karavanı daha da derine çekmek üzereydi.

Ormanda. Artık bunun için çok geçti. Escalade'in motorunu çalıştırırsa, Gideon ve diğer federaller bunu duyup koşarak geleceklerdi. Ve gelmeseler bile, kolluk kuvvetleri yola barikat kurmamışsa şok olurdu.

Mercy polislere söylemiş olsa bile, hazırlanmak için en az iki ya da üç saati olacağını düşünmüştü. Bunun yerine, uyuyarak zamanını boşa harcamıştı. Lanet olsun.

Başka bir çıkış yolu bulması gerekiyordu. Ve üç rehine arasında bunun gerçekleşmesine en çok yardım edebilecek kişi Dr. Romero'ydu. Diğer ikisini şimdi öldürecek, çünkü onları kontrol edemeyecekti. Birlikte onu alt edebilirlerdi.

Büyükannenin tüfeğini karavanın yan tarafına yaslayarak Regina'nın silahını çekti, susturucuyu sıkıca çevirdi ve karavanın kapısını açtı. Hem Damien Sokolov hem de André Holmes aldıkları derin nefesler dışında hareketsizdi. Uyanmalarına izin verecek zamanı olmasını diledi. Uykularında ölmelerini değil, acı çekmelerini istiyordu.

Kaşlarını çattı, çünkü yemek masasının bankı boştu. Dr. Romero oradaydı. O hangi cehennemdeydi?

Ephraim açık kapının önünde yuvarlanarak duran kadını yerde görünce geriye doğru tökezledi. Kadının ayakları dışarı fırladı ve kasıklarındaki ani acıyla nefesi kesilerek birkaç adım daha geriye doğru tökezledi. Romero karavanın zemininde yatıyordu, bacakları kapının yarısına kadar dışarıdaydı, bağlı ayakları sallanıyordu. Ağzını bantladığı için burnundan zorlukla nefes alıyordu, başını ona bakacak kadar kaldırdı.

Eğer bir santim daha aşağıdan tekmeleseydi, onu cenin pozisyonunda yere yatıracaktı. Bu haliyle canı o kadar yanıyordu ki başı dönüyordu. Ama sayım için düşmemiştir.

Seni öldürmekten zevk alacağım.

Sendeleyerek ayağa kalktı ve onu ayak bileklerini bağlayan koli bandından yakaladı, cebinden bir bıçak çıkarıp bandı keserken ayaklarını vücudundan uzak tuttu. Ayakları serbest kaldığında onu gömleğinin yakasından tutup yukarı çekti. 'Ya işbirliği yaparsın ya da ölürsün,' diye fısıldadı. "Ama nasıl davranacağını bilmediğin için önce nişanlının ölümünü göreceksin.

Kız ona tekme attığında düşürdüğü altın tabancayı almak için eğildi ama kız ellerinden kurtulmaya çalıştığında ona sertçe vurmak için doğruldu. "Orospu," diye hırladı usulca.

Karavanın içinden gelen yüksek sesli bir gümbürtü onu sıçrattı. Sonra yemin etti, çünkü karavanın müzik seti bangır bangır çalmaya başlamıştı. Kadran balayı çiftleri tarafından Nevada'daki bir istasyona ayarlandığı için sadece cızırtı vardı ama yine de çok gürültülüydü.

Kabus, New Orleans polisi kapıda belirdiğinde daha da kötüleşti, kendini ayağa kaldırmak için kapının çerçevesini kullandı. Tek kurtarıcı lütuf, ellerinin hâlâ arkasında kelepçeli olmasıydı.

Sanırım uyumuyordu, diye düşündü Ephraim uyuşukça ve Sonra beyni tekrar harekete geçti. Romero'yu tekrar ayağa kaldırdı, vücut ağırlığını kullanarak onun elinden kurtulmaya çalıştığında neredeyse tökezliyordu. Tökezledi ama sonra durakladı.

Ve Regina'nın silahını karavanın altına tekmeledi.

"Kahrolası orospu," diye tısladı, nişanlısı gözlerinde cinayetle merdivenlerden aşağı sendeleyerek inerken onu birkaç adım geriye sürükledi.

Lanet olsun.

Dur! FBI!'

Bağırış, Gideon ve diğer Fed'in etrafı kolaçan ettiği açıklığın yönünden geldi. "Siktir," diye hırladı. Federaller geliyordu. Tüfeği elinden kaptı

karavana yaslandığı yerde, kendisine saldıran New Orleans polisine nişan aldı ve ateş etti.

Adam bir defans oyuncusu gibi yapılıydı, bu yüzden atış isabet etmeliydi. Ama isabet etmedi çünkü Romero kendini Ephraim'e doğru fırlattı ve adamın koluna çarparak şutunun boşa gitmesine neden oldu.

Tekrar ateş etmek için döndü ama polis karavanın arkasına siper almıştı ve Ephraim'in zamanı kalmamıştı. Namluyu Romero'nun sırtına doğru itti. "Çekil. Şimdi.

Ona ters ters baktı. Ama yürüdü. Aslında çok fazla ses çıkararak tepindi.

"Daha hızlı," diye fısıldadı. 'Ve gürültüyü kes, yoksa New Orleans'a geri döner ve seni öldürdükten sonra ailenin her üyesini öldürürüm.

Çenesi düştü ve daha hızlı hareket etti.

Yirmi dokuz

Dunsmuir, Kaliforniya
19 Nisan arşamba, 16.30.

Ajan Hunter'ın cipindeki sessizlik o kadar bunaltıcıydı ki Amos bağırarak, konuşmak, fısıldamak istedi - bunu durdurmak için her şeyi yapabilirdi. Biraz rahatlamak için. Çok huzursuzdu, hareket etmek istiyordu. Bir şeyler yapmak istiyordu.

"Gideon nerede? Mercy fısıldadı, bu ses onun sıçramasına neden oldu.

Ajan Schumacher sürücü koltuğundan, "O iyi," dedi. Gideon ve Tom'un Ephraim'in verdiği koordinatları araştırmak üzere yola çıkmalarından birkaç saniye sonra onlara katılmıştı.

Ephraim'in hazırladığı tuzağın koordinatları. "Onun iyi olduğunu nereden biliyorsun? Mercy ısrar etti.

Schumacher, 'Benimle temas halindeydi,' diye yanıtladı. "Onlar iyi.

Ama Amos ona inanmadı. Kadının ağzı gergindi ve omuzları daha da sıkıydı. Elbette bu, dördünün orada bulunmasını onaylamadığı için de olabilirdi. Neyse ki Daisy, ikisi yanlarından ayrılmadan önce Schumacher Gideon ve Tom'la konuşurken arka koltukta tuttuğu tüfeklerden birini ona uzatmıştı. Schumacher bunu görseydi, gerçekten de onaylamazdı. Sadece Rafe silahını açıkça göstermişti ve Schumacher ona da kaşlarını çatmıştı.

En azından silahlıyım. Bu ona bir kontrol hissi veriyordu. muhtemelen yersizdi. Ama o daha iyi bir nişancıydı.

Ephraim. Amos bir Eden av partisindeyse, bir şeyle geri döndüler - bir geyik, bir kaz, bıldırcın . . bir şeyler. Ephraim nadiren nişan aldığı yeri vururdu ama yerleşkedeki hiç kimse bunu bilmezdi. Sadece güvenilir üyelerin ava katılmasına izin veriliyordu çünkü avlanmak kısa bir süreliğine de olsa ateşli silah bulundurmak anlamına geliyordu. Yaşlılar bunu kimsenin silahlar tarafından yanlışlıkla incitilmesini istemedikleri için yaptıklarını söylemişlerdi ama Amos şimdi bunun bir ayaklanmadan korktukları için olduğunu biliyordu.

Amos keşke o zaman bilseydim dedi. Onlara gösterirdim. lanet bir ayaklanma.

"Burton'ı buldular mı? Rafe sessizce Schumacher'e sordu.

"Henüz değil," dedi kaba bir şekilde ve sonra sesi yumuşadı. 'Onlara bir şey olmayacak. Molina'nın SWAT ekibi yakında. Endişelenmemeye çalış, Mercy. Her şey yoluna girecek.

Silah sesi cipteki gerginliği dağıttı ve herkes aynı anda harekete geçti. Amos ve Rafe Mercy'yi yere yatırdı ve Daisy daha Amos nefes alamadan tüfeğini arka cama doğrulttu.

"Farrah," diye fısıldadı Mercy kısıp sesle. 'Onu vurdu. Ya da André'yi ya da Damien'ı. Onları vuruyor.

"Bunu bilemezsiniz. Schumacher yatıştırmaya çalıştı ama silahını da çekmişti. 'Yakın bölgeyi kontrol edeceğim. Sen burada kal.

Sürücü koltuğundan kaydı ve cipin diğer tarafına doğru süzüldü. Orman yolcu tarafındaydı, tepede hâlâ parlayan güneşe rağmen sık ve karanlıktı. Birisi ağaçların arasında saklanabilir ve asla görünmeyebilirdi.

Ama olay ormanda gerçekleşmiyordu, en azından yolun o tarafında. Bu neredeyse Mercy'nin korktuğu şeydi ama en azından arkadaşı hâlâ hayattaydı.

"Rafe," diye mırıldandı Amos, cipin penceresini göstererek

Yolun karşısındaki ormana. "Oradan.

Ephraim tüfeğini Farrah Romero'nun sırtına dayamıştı ve elleri önünde koli bandına benzeyen bir şeyle bağlı olarak hızlı adımlarla yürüyordu. Bant ağzını da kapatıyordu ve gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

O kadını öldürmesine izin veremem. Çok fazla öldürmesine izin verdim.

Zaten.

"Neler oluyor? Mercy fısıldadı.

Rafe derin bir nefes aldı. "Farrah elinde ama yaşıyor.

"Takas yapmak istiyor," dedi Mercy duygusuzca.

"Böyle bir şey olmayacak," diye hırladı Rafe ve Amos'u bunu yapmak zorunda kalmaktan kurtardı. "Bana söz verdin Mercy.

'Kendimi takas etmeyeceğim,' diye tıslayarak karşılık verdi. "Ben sadece onun olmasını istediği şeyin bu olduğunu söylüyorum.

Amos birden sakinleşti. O da kendini feda etmeyecekti. Sonunda tüm çocuklarını bir araya getirmişti. Ama Farrah'ın zarar görmesine izin vermeyecekti. "Onu alabiliriz. Mercy'nin burada olduğunu düşünebilir ama benim burada olduğumu bilmiyor.

"Ya da ben," diye ekledi Daisy. 'Bizi henüz görmedi. Hâlâ avantajlıyız.

Rafe'in kapısı açıldı ve pencere hizasının altına çömelmiş olan Schumacher ortaya çıktı. 'Reynolds Hunter geri dönüyorlar, bu yüzden destek alacağım. Burton'ın arkasından dolanacağım ve onu yakalayacağım. Merak etmeyin, Bayan Callahan. Arkadaşınızı bu işten kurtaracağız.'

Hâlâ yerde oturan Mercy, Schumacher'e sertçe başını salladı ve ajanın arkalarındaki ormana koşarak uzaklaşmasını izlediler.

Amos arkasına baktı ve Ephraim'i göremeyince gözlerini kırptırdı. Farrah da yoktu. "Gitmişler.

"Ormana dönelim," dedi Daisy. 'Bırakın çıkayım. Daha iyi bir aç istiyorum.

Rafe buna uydu, kapısını açtı ve Schumacher'in yaptığı gibi pencerenin görüş alanının dışında kalarak yavaşça aşağı kayarak dışarı çıktı. "Hadi," dedi Daisy'ye, sonra Mercy onlara katılmak için hareket edince kaşlarını çattı. "Sen değil.

Mercy ona ters ters baktı ama Amos diğerlerini araçtan çıkarken takip etse bile olduğu yerde kaldı.

Rafe'nin tabancası, Daisy'nin ise kendi kolunun bir uzantısı gibi kullandığı tüfeği vardı. Gideon'un seçtiği kişinin pek çok yeteneği olduğu anlaşılıyordu. Daisy, Hunter'ın cipinin ön arkasına diz çöktü ve tüfeği omzuna yerleştirdi.

Kadının ne yaptığını bildiğinden emin olan Amos bakışlarını kaldırarak Ephraim'i aramaya başladı.

"Bizi henüz görmüş olamaz," diye mırıldandı Rafe.

"Muhtemelen sadece SUV'lardır," diye mırıldandı Daisy. 'Kaçmak için Snowbush'ta babanın Tahoe'sunu çaldı. Belki de bu Fed-mobillerinden birini kullanarak kaçmayı planlıyordur.

"İşte " dedi Amos sessizce. Acımasızca.

Çünkü Ephraim ormandan yeniden çıkmıştı, tüfek şimdi kayışıyla omzuna asılmış, sağ elindeki tabanca Farrah'nın şakağına dayanmıştı. Sol ön kolu kadının göğsüne kenetlenmişti ve o elinde de namlusu Farrah'ın çenesinin altına doğru itilmiş bir tabanca vardı. Durdukları yerden on metre uzaklaşana kadar kadını ileri doğru itti.

En azından ağzındaki bantı çıkarmıştı. Farrah şimdi hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, yürek parçalayıcı bir görüntüydü. Tek bir kasını bile oynatmıyordu, korkusu elle tutulur gibiydi. Ama gözyaşları arasında bile öyle bir meydan okuma gösteriyordu ki, Amos bu kadının kızının en iyi arkadaşı olmasından memnundu.

Ve Amos'u onu kurtarmaya kararlı hale getirdi.

"Sadece uzaklaşmak istiyorum," diye seslendi Ephraim. 'Kimsenin zarar görmesine gerek yok. Ciplerden uzaklaşın, ben de gitmesine izin vereyim.

"Onu şimdi vuramayız," diye mırıldandı Daisy, "ve

Schumacher olabilir. Her iki tetikte de parmağı var. Yanlış bir hareketle onu öldürebilir.

"Biliyorum," diye homurdandı Rafe nefesinin altından, sonra sesini yükseltti. 'Önce onu bırak. Sonra konuşuruz.

Ephraim biraz daha yaklaştı. 'Sana kardeşini nerede bulacağını söyleyeceğim Sokolov. Ona ulaşmak isteyebilirsin. Şimdiden çok kan kaybetti. Bu sabahki kazadan ve karnına sıktığım kurşunlardan dolayı. Yine de onu kurtarabilirsin. Her saniye önemli. Yolumdan çekilirsen onu kurtarabilirsin.'

Dunsmuir, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 16.50.

Rafe'nin kalbi küt küt atmaya başladı, kardeşi için duyduğu korku neredeyse onu ele geçiriyordu. O anda Ephraim'in istediğini yapmak istedi ama adamın yalan söylediğini biliyordu. Ephraim hepsini öldürmeye çalışacaktı. Mercy hariç. O Eden'e geri götürülecek ve bir ibret vesikası olacaktı. Bu düşünce bile Rafe'nin kanını dondurmuydu.

Tabii ki Efrayim başarılı olamadı. Sayıca çok azdı. Ama Rafe bu canavar için içlerinden birini bile riske atmak istemiyordu. Sadece Burton'ın silahlarını Farrah'ın kafasından uzaklaştırmaları gerekiyordu. Daisy haklıydı. Ephraim'in parmağının yanlış bir hareketi Farrah'ı öldürebilirdi. Rafe Schumacher'in durumun tamamen farkında olduğunu umuyordu. Onun Ephraim'in arkasında bir yerde, ateş etmeye hazır ama doğru anı bekliyor olmasını umuyordu.

Mercy cipin kapısını kırarak açtı. "Yalan söylüyor, Rafe.

"Biliyorum," diye tısladı Rafe. 'Öylece çekip gitmeyecek. Hepimizi öldürecek. Kapıyı kapat ve aşağı in.'

Hayır. Farrah'a bak. Ağzına dikkat et.'

Rafe yaptı ve hemen bir rahatlama dalgası hissetti. Farrah

"O iyi. Kardeşin iyi.

"Tanrıya şükür," diye fısıldadı Rafe. 'Gideon hangi cehennemde bu arada? Bir şaşırtmacaya ihtiyacımız var. Farrah üzerindeki baskısını gevşetmesini sağlayacak herhangi bir şey.

Mercy avuç içleriyle yüzünü ovuşturdu. "Farrah'ın gitmesine izin vermeyecek. Beni istiyor ve o lanet kasanın anahtarını istiyor. Kapıyı daha geniş açmama izin ver. Onunla konuşmak istiyorum. Ve arabadan ayrılmayacağım, söz veriyorum," diye tersledi, adam onu bunu yapmaması için uyaramadan.

Rafe içini çekti ve kapıyı açtı, çünkü desteğin gelmeyeceğine dair çok kötü bir his vardı içinde. Sadece Gideon ve Hunter kaçmamıştı, Molina'nın getirmesi gereken SWAT ekibi de burada değildi. Ve gelmeleri gerekirdi. Schumacher'in gerçekten ormanda Ephraim'in gardını düşürmesini bekleyip beklemediğini merak etmeye başlamıştı. Bu zamana kadar kendini göstermiş, hatta belki de yaklaşmış olacağını düşündü. Bir şeyler çok yanlıştı.

Daisy'nin yüzü buruşmuş ve çizilmişti. Gideon'un da şimdiye kadar dönmüş olması gerektiğini biliyordu. Ama kendini tutmaya çalışıyordu.

"Ephraim," diye bağırdı Mercy. 'Bırak onu gitsin. Beni istediğini biliyorum. Bu lanet anahtarı istediğini biliyorum, her ne içinse. Annenin bir hapisane koğuşunda tek başına ölmesini istemediğini biliyorum ama arkadaşlarımdan ya da ailemden birine zarar verirsen ölecek. Bu yüzden onu bırak ve doğrudan benimle ilgilen.'

Ephraim'in cevabı cipin yan camından gelen bir silah sesiydi.

Herkes refleks olarak yere yığıldı ama cam kırılmadı. Rafe, Ephraim'in ateş ederken iki silahı da Farrah'dan çekmiş olmasını umarak cipin etrafına bir göz attı ama tabanca hâlâ Farrah'nın çenesinin altındaydı.

Ephraim, "O pencere sonsuza dek dayanmaz," diye bağırdı. Farrah'ı biraz daha yakına itti. 'Ve kırıldığında, o cipin içindeki biri bir sonraki kurşunu alacak ve ben de kafalara nişan alacağım. Tekrar ateş etti ve cam taşlandı.

"Haklı," dedi Rafe, çenesini sıkarak. 'Cam en fazla iki darbe daha alır. Daha fazla yaklaşırsa lanet pencereye tırmanacak.

Kahretsin, Gideon, hangi ? Rafe'in bu durumun nasıl sonlanacağına dair en büyük korkusu buydu. Mercy'yi doğrudan Ephraim'in hedef tahtasına koymak zorunda kalması.

"Ne istiyorsun? Rafe bağırdı. "Açık konuş, Burton. "O cipi istiyorum!

"al.

Ephraim yaklaşmaya devam etti ve Ğimdi Rafe onun güldüğünü duyabiliyordu. "İyi. Mercy içinde olduğı sürece.

Mercy, Hunter'ın cipinin zeminine çömelmiş, solgun ama kararlıydı. "Molina'nın SWAT ekibi nerede?

"Güzel soru," diye homurdandı Rafe. "Ama daha iyisi, sen ne yaptığını sanıyorsun?

Çünkü Mercy yerde kayarak açık kapıya doğru gidiyordu. "Snowbush'ta yaptığım şeyi yapacağım. Ama bu sefer yeleğim ve kaskım var. Ve bu sefer sen de hazır olacaksın. Daisy, ağaca tırmanabilir misin?"

Daisy başını salladı. 'Bunu daha önce de yaptım. Senin keskin nişancın olmamı mı istiyorsun?'

"Sanırım kendi başımızayız," dedi Mercy. "Öyle değil mi?"

"Evet," diye onayladı Rafe. 'Süvarilerin ata binmiş olmasını bekliyordum.

şimdiye kadar.'

"Amos," diye fısıldadı Daisy, "tüfek kullanmakta ne kadar iyisin?

"Çok iyi," dedi Amos ciddiyetle. "Oğlumun ve kızımın ailesini güvende tutacak kadar iyi.

Daisy Amos'un kolunu hızlıca sıktı. "Ben ormana doğru sürünürken onu görüş alanınızda tutun. Eğer onun düştüğünü görürsen

O silahları Farrah'dan uzak tutun, ateş edin.

Tamam mı?' Amos bir kez başını salladı.

"Yapacağım.

Daisy güvenle ormana girdiğinde, Mercy öne doğru eğilip Rafe'i sertçe öptü. "Ben bir kurban değilim," diye fısıldadı. 'Ben bir şaşırtmacayım. Ellerine dikkat et. Silahının namlusunu Farrah'ın vücuduna dayamadığı an onu vur. Neresi olduğu umurumda değil. Bunun bitmesini istiyorum.' Onu tekrar öptü, bu sefer daha yumuşaktı. "Sana güveniyorum.

Rafe sertçe yutkundu. "Kahretsin, Mercy.

Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Bunca yıldır taşıdığım yükten kurtulalım, tamam mı? Sonra Amos'un yanağını okşadı. 'Ben küçükken iyi nişancıydın. Eminim şimdi çok daha iyisindir. Ve eğer aptalca bir şey yapmak istersen, Abigail'in babasına ihtiyacı olduğunu unutma. Benim de öyle.

Amos ürpererek bir nefes verdi. "Hatırlayacağım.

Bir kez başını salladı, sonra cipten yere kaydı. Belini bükerek aracın ön tarafına doğru yürüdü ve tam boyuna doğru doğruldu.

"Pekâlâ, Ephraim," diye seslendi. "Ben buradayım. Farrah'yı bırak da konuşalım.

Dunsmuir, Kaliforniya

19 Nisan Çarşamba, :10.

Mercy bu şartlar altında tahmin ettiğinden çok daha sakindi. Tabii tırnaklarını avucuna öyle bir geçiriyordu ki, kan akmasa şaşırdı.

Ephraim birkaç adım daha ilerlemişti ve şimdi yolun ortasında, Hunter'ın cipinden on adımdan daha az bir mesafede duruyordu.

Mercy, Farrah'ın korkmuş gözleriyle karşılaştı. 'Hey, Ro. İyi misin?'

Tabii ki Farrah cevap vermedi ya da başını sallamadı. Ama bir kez göz kırptı. "Evet" demek için.

Mercy'nin boğazı birden o kadar tılandı ki yutkunamadı.

"Seni seviyorum," dedi sessizce.

Farrah'ın gözleri kısıldı. Ve iki kez göz kırptı. "Hayır" için.

Mercy'yi sevmediğinden değil ama aptalca bir şey yapmasını yasakladığı için.

"Çok tatlısın, karıcığım," diye hırladı Ephraim. 'Ama seni burada istemiyorum. Seni araçta istiyorum. Şimdi.

"Onu bırak, ben de seninle geleyim. "Yalan söylüyorsun," diye tükürdü.

Mercy onunla göz göze geldi. 'Belki, belki de değil. Ama gitmesine izin verene kadar bunu bilemezsin. İkimizle birden başa çıkamazsın. On iki yaşında değiliz.'

Küçümsedi. 'Bekçi köpeğine dışarı çıkmasını ve silahlarını bana atmasını söyle. Yedeklerini bile.

Mercy, arkasından yaklaşan Rafe'in bastonunun hafif güm güm sesini duydu ve kalbi sıkıştı. Rafe, hayır. Ne yapıyorsun?

Rafe onun yanında durduğunda silahını yana fırlattı. Yola düştü ve yaklaşık on metre ötede durana kadar kaymaya devam etti. "Hiç yedeğim yok," dedi Rafe. "Eğer bana inanmıyorsanız, kendiniz kontrol etmekten çekinmeyin.

Ephraim hırladı. 'Yere yat Sokolov. Yüzüstü yat. Yüzünü yere dön. Senden bıktım artık.'

Mercy gerildi, varlığının her zerresi Rafe'e cipin kalkanını terk ettiği için bağıırıyordu.

Rafe yavaGça tek dizinin üzerine çöktü, eli bastonundan aGağı kayarak bastonu ortasından kavradı ki bunu daha önce yaptığını hiç görmemiGti.

Ephraim'in yüz hatları öfkeyle çarpıldı. "Yüzün yere dönük dedim.

"Ben yavaşım," dedi Rafe. 'Malulen izindeyim, biliyorsun.

Bu da sizi küçük düşürmeli, çünkü sizi havaalanında tekerlekli sandalyeden sadece bastonumu kullanarak dışarı çıkardım.

Ephraim'in gergin çenesinde bir kas seğirdi. 'Yüz. Şuna. Yere. Yere. Tabancayı Farrah'ın şakağına dayayarak boğazındaki kolu düzeltti ve tabancayı Rafe'ye doğrulttu. "Seni öldürmeyi çok seveceğim.

Panik başlamıştı ve Mercy'nin neler olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Ta ki Rafe ona bastonunu uzatana kadar, yüzünde yıkılmış bir ifade vardı.

"Onu babama geri ver, tamam mı?" dedi kalın bir sesle. "O benim büyükbabama aitti.

"Ama . . . Oh. Büyükbabasına ait değildi. Karl bunu onun için sadece üç gün önce yapmıştı. Rafe numara yapıyordu. Bir planı vardı.

Titreyen bir nefes aldı. "Bunu yapma," diye fısıldadı, korkusunu taklit etmiyordu.

Rafe kendini yavaşça yere bırakmaya devam etti. "Gideon'a o gece bizi kurtardığı için ona her zaman borçlu kalacağımı söyle.

Mercy'nin gözleri yaşlarla doldu ve eğilerek onu tekrar ayağa kaldırmaya çalıştı. "Lütfen, Rafe, bunu yapma. Kadın sopayı geri almasını sağlamaya çalıştı ama adam sopayı tekrar eline tutuşturdu.

"Sende kalsın," diye tersledi sonunda. "Bir gün ihtiyacın olabilir. Ve işte o zaman Ephraim'in arkasında bir hareket gördü.

Gideon ormandan çıkmış ve ses çıkarmadan Ephraim'e yaklaşıyordu. O zaman anladı.

Ephraim tabancasını Rafe'ye doğrulttuğuna göre, Farrah'ya doğrultulmuş bir silah eksilmişti. Ama tabancayı hâlâ Farrah'nın şakağına dayamıştı ve parmağı hâlâ tetikteydi. Ephraim'i yeterince kızdırabilirsem, ikinci silahı bana doğrultabilir. O zaman Gideon atışını yapabilir ve Farrah özgür kalırdı.

Ama olsun. Bu hala Rafe'e doğrultulmuş bir silahtı.

Panik zihninde kabarmaya başladı ve tırnaklarını tekrar avucuna gömdü. Düşün. Düşün. Ne olursa olsun hazırlıklı ol. En azından Rafe taktik teçhizat giyiyor. Farrah'ta hiç yok.

"Çıkar şu lanet miğferi," diye emretti Ephraim.

Lanet olsun.

Rafe'in ağzının bir tarafı kalktı. "Nedense bunu söyleyeceğini düşünmüştüm. Ağırlığını bir dizinin üzerine veren Rafe, taktik kaskı yerinde tutan kayışı çekiştirdi. "Başka bir şey var mı?

Gideon şimdi Ephraim'in iki adım gerisindeydi, bir elinde silah vardı, diğer elini Ephraim'in tabancasına doğru uzatmıştı. Ephraim fark etmedi, Rafe'ye odaklanmıştı, elindeki tabanca sabitti. Ve Rafe'nin kafasına doğrultmuştu. Rafe'nin silahı ulaşamayacağı bir yerdeydi ve Mercy'nin elinde sadece lanet bastonu vardı.

Sende . Bir gün ihtiyacın olabilir.

Seni tekerlekli sandalyeden, sadece bastonumu kullanarak çıkardım.

Aman Tanrım. Gerçekten mi? Çılgılık atmak istedi. Rafe'in planı bu muydu? Gideon tabancayı Farrah'nın kafasından çekip alırken onun da lanet olası bastonla Ephraim'e vurması mı?

Görünüşe göre öyle.

Bastonu iki eliyle kavrayan Mercy titriyordu ama Farrah'a bir bakış attı. En iyi arkadaşının gözleri kısılmıştı, bir şeyler olduğunun farkındaydı.

Ephraim gülümseyerek, "Hoşça kal de Mercy," dedi. "Ama çabuk ol.

Ama Gideon Ephraim'in bileğine uzanıp onu öyle garip bir açıyla bükte ki Ephraim acı içinde inledi ve eli tamamen açıldı. Tabanca korktukları gibi patladı ama artık Farrah'ı hedef almıyordu. Kurşun yola çarparak asfalt parçalarının uçuşmasına neden oldu. Farrah hemen yere düştü ve

Mercy, Rafe'nin bastonunu Ephraim'in diğ er bileğ ine indirdi ve acı çeken, vahş i ve ... bir ç ığlık duydu.

Sopayı Ephraim'in kafasına, yüzüne, göğüsüne doğ ru savururken kendi ağızından ç ıkıyordu. Sallamaya ve sallamaya devam etti.

Dunsmuir, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 20.

Rafe dizlerinin üzerine doğ ru döndü ve tabancayı Burton'ın artık gevşemiş olan parmaklarından çekip aldı. Her şey iki saniyeden kısa bir sürede olmuşt  ama henüz bitmemişt .

Mercy avazı ç ıktığı kadar bağıırıyordu. Ç ığlık atıyor, Rafe'in bastonunu sallıyor ve Burton'a vurabildiği her yere vuruyordu. Tekrar ve tekrar, ancak korkunç bir istismar sonucu hasar görmüş duyguların aniden serbest kalmasından kaynaklanabilecek bir acımasızlıkla.

Gideon donup kalmış, bakışları bastonu çılgınca savuran kız kardeşine kilitlenmişt . Rafe arkadaşının adını haykırdı ama Gideon'un akli başka bir yerdeydi. Başka bir zamandaydı.

Oh. Olamaz. Çok geç, Rafe Gideon'un geldiğini fark etti On     nc  yaşı gününün gecesinde onu öldüresiye döven adamla yüz yüze geldi. Annesine ve kız kardeşine vahşice tecavüz eden adamla. Oh, Gid. Özür dilerim. Gideon bununla başa ç ıkabileceğini düşünmüştü, ama . . . Kim yapabilirdi ki?

Rafe'nin bir yanı Mercy'nin Burton'ı öldüresiye dövmesine izin vermek istiyordu ama daha sonra buna pişman olacağını biliyordu. Diğ er insanlar Burton'ın cezalandırıldığını görmeyi hak ediyordu. O piçin birçok kurbanıyla yüzleşmesi gerekiyordu ve Mercy onu öldürürse bu gerçekleşemezdi.

"Mercy! Rafe ona doğ ru hamle yaptı ama ona ulaşamadı. dizlerini.

Farrah Mercy'nin koluna uzandı ama uzatamadı.

Bilekleri bantla bağlı olduğu için elleri yeterince yukarıdaydı. Mercy sopayı tekrar salladığında geriye doğru savruldu, kimin ellerinin üzerinde olduğunu bilemeyecek kadar öfke içindeydi.

"Kalkmama yardım et," diye homurdandı Rafe Farrah'a. Omzunu uzatarak ona tutunabileceği bir Şey verdi ve ayağa kalkmasına yardım etti. Bastonu havada yakalayarak Farrah'a uzattı, Farrah da bastonu yola bıraktı ve sanki canlı bir yılanmış gibi geri çekildi. Farrah dizlerinin üzerine çöktü, güvende olduğu gerçeği nihayet kafasına dank edince tepeden tırnağa titremeye başladı.

Ama şu an için Rafe Mercy'ye odaklanmış, onu kollarının arasında döndürüyordu. Tek ayağının üzerinde dengede durarak kollarını ona doladı ve yavaşça salladı. Kaskını çıkardı ve saçlarını okşadı, yüzünü boynuna bastırdı ve her Şeyin yoluna gireceğini mırıldandı. Başardılar. Onu durdurmuşlardı.

Onu durdurduğunu.

Ama onun söylediği tek bir kelimeyi bile duyduğunu sanmıyordu. Kontrolsüzce hıçkırıyor, bacakları aniden katlanıyor ve ikisini de soğuk zemine götürüyordu.

Rafe arkasından kelepçelerin tıkırtısını ve Gideon'un Burton'a diz çökmesini emreden, sonra da haklarını bildiren boğuk sesini duyabiliyordu. Mercy'nin yere yığıldığını görmek kendine gelmesi için gereken sarsıntıyı yaratmış olmalıydı.

Her Şey bitmişti. Başardılar. Gideon'u görebilmek için kıının üzerinde dönen Rafe, Mercy'yi kucağına çekti, gitmesine izin vermek istemiyordu. Burton dizlerinin üzerindeydi, elleri arkasından kelepelenmişti. Yüzü kanıyordu ve ... Rafe yutkundu. Mercy'nin haklı saldırısı altında gözü düşmüştü.

Burton korkunç görünüyordu. Bunun için başka bir kelime yoktu.

"Bitti mi? Farrah fısıldadı. Başını kaldırıp Gideon'a baktı.

"Lütfen bittiğini söyle.

Gideon bir kez başını salladı. "Bu-

Ama sözünü bitiremedi, çünkü Ephraim Burton sarsıldı ve havayı sessiz bir patlama sesi doldurdu. Onlar şok içinde izlerken adam yere yığıldı.

Farrah çılgılık attı. Sonra da tılandı.

Burton'ın kafasının yarısı gittiği için beyin maddesi hepsinin üzerine saçılmıştı.

Mercy şok içinde bakakaldı. Hayır, şoktan da öte. Yüz ifadesi gevşekti, gözleri boş bakıyordu. Bu havaalanında gördüğü kopukluktu. Rafe çaresizce onu biraz fazla sıktı, paniğini yatıştırmak için ihtiyaç duyduğu o küçük acıyı vermeye çalıştı.

"Merhamet. Merhamet." Ama o küçük sessizlik baloncuğunu özlemişti.

Bahsettiği boşluk, kendini toparlaması ve panik atağını durdurması için gereken o an. Bu yüzden ona sarıldı. Yapabileceği tek şey buydu. "Gideon?

Gideon hâlâ Burton'ın cesedine bakıyordu. 'Onu kim vurdu? Ben vurmam.'"

O anda Amos elinde tüfekte cipin diğer tarafından koşarak geldi ve Gideon'un yüz ifadesi sertleşti. Ayağa kalkarak, "Ne oluyor Amos?" diye bağırdı. Onu etkisiz hale getirmiştim.

Amos, Gideon'un sorusunu duymazdan geldi. "Mercy! İndirin onu!" diye bağırdı ve bir saniye sonra Rafe yere yığılmıştı, Mercy hâlâ kollarındaydı ve Amos ikisini de vücuduyla sarmalamıştı. Rafe, tıpkı Burton'ınki gibi Amos'un bedeninin de kendisininkinin üzerinde sarsıldığını hissetti.

Ne oluyor lan? Ne oluyor lan?

'Oh hayır. Oh hayır.' Gideon dizlerinin üzerine çöktü. "Amos? Aman Tanrım.

Sonra cipin yakınındaki ağaçlardan gelen yüksek sesli bir silah sesi duyuldu. Daisy hala . Ne oldu?

Gerçek cehennem mi? Neden tüfeğini ateşlemişti?

Rafe soluk soluğa Amos'u iterek, "Alın şunu üstümden," dedi ama adam ölü gibiydi. 'Neler oluyor? Onu kim vurdu? Daisy mi vurdu onu?' Burton'ı mı, Amos'u mu yoksa ikisini birden mi kastettiğini bilmiyordu. Düşünceleri dağılmaya başlamıştı, yere çarpmanın etkisiyle başı dönüyordu.

"Bilmiyorum. Sonra Gideon'un uyuşuk sesi acil bir emirle sertleşti. 'Farrah, Mercy'yi cipe bindir. Aktif bir tetikçimiz var.'

Rafe Daisy'nin sesini duydu, yaklaştıkça daha da yükseliyordu. Koşuyordu ve nefes nefese kalmıştı. 'Son vurulan bendim. Burton'ı vuran DJ'di. Mercy'yi vurmaya çalışıyordu ama Amos ...' Dehşet içinde Amos'un hareketsiz bedenine baktı. "Aman Tanrım. Amos'u o mu vurdu?" Cevap beklemeden omuzlarını dikleştirdi ve her zaman yaptığı gibi harekete geçti. "Ben ilk yardım çantasını getireyim. Farrah, benimle gel tatlım. Gideon, Amos'u Mercy'den uzaklaştır. Bir saniye içinde onun için geri geleceğim.

Rafe'in başı yere çarptığı için hâlâ dönüyordu ve Daisy'nin enerji kasırgasıyla birleştiğinde sağlıklı düşünemiyordu. "Amos? İyi misin?

"Hayır, o iyi değil," dedi Gideon hızlıca. "Vurulmuş.

Doğru ya. Daisy söyledi. Amos vuruldu. Amos'un ağırlığı kayboldu, Gideon onu Rafe ve Mercy'nin üzerinden yuvarlamıştı. "Olamaz," diye nefes aldı Rafe. Amos'un kanaması vardı ve boynundan yaralanmış gibi görünüyordu.

Daisy elinde bir ilk yardım çantasıyla onlara doğru koştu.

"Teşekkür ederim. Gideon kiti aldı. 'Schumacher'in cipini çekebilir misin? Bizim ciple yolun karşısındaki ağaçların arasına park et. DJ geri gelirse, korunmak istiyorum. Burada kolay hedefiz. İki tarafta da SUV istiyorum.'

Daisy onun dediğini yapmak için koştu.

"DJ MI? Rafe kalın bir sesle sordu, onu doğru duyduğundan emin değildi.

O da öyle dedi. Geri gelene kadar bekle. Amos'un yarasını sarmam gerekiyor ve ben ...' Gideon yüzünü buruşturdu. "Şu anda iyi değilim.

Bir dakika sonra iki cipin arasına sığınmışlardı. Daisy hareket ettirdiği araçtan atlayarak Gideon'un yanında dizlerinin üzerine çöktü, Gideon ona baktı, çenesi gergindi. "Açıkla lütfen. Yavaşça.

"DJ'i ilk Amos gördü," dedi Daisy, Gideon'un görevini devraldı ve Amos'un yarasına baskı uyguladı. "Burton düştükten hemen sonra Amos'un söylediği isim buydu. Sonra onu ben de gördüm, açık alana çıktığında. DJ seni ve Mercy'yi hedef alıyordu, Rafe. Amos bu yüzden kaçıyordu. Bu yüzden kendini senin üzerine attı. Duyduğun silah sesi, onu durdurmaya çalışan bendim. Onu vurdum ama onu yere sermeye yetmedi. sırada Amos'u vurmuştu ve sanırım geri çekilmeye karar verdi. Ormanın içinden bir arazi motoruyla kaçtı. Gitmiş. En azından şimdilik.'

Rafe bakakaldı, düşünceleri ağır çekimde ilerliyordu. "DJ Belmont, Mercy'nin annesini öldüren kişi mi?

Daisy acımasızca başını salladı. "Ve farkında olmadan Amos'un Cennet'ten kaçmasına yardım eden kişi.

"Ona vurduğunu nereden biliyorsun? Gideon sordu.

Çünkü tüfeğini düşürdü. Onu aldı ve arazi motosikletine doğru koştu. Eğer yapabilseydi ateş etmeye devam ederdi, bu yüzden ateş etmesini engelleyecek kadar kötü yaralandığını varsayıyorum, ama ölmedi. Maalesef. Mercy yaralandı mı?

Rafe çoktan yaralarını kontrol etmişti. "Hiç sanmıyorum. Buna zombi nöbetleri diyor.'

Daisy Mercy'nin yüzünü hafifçe okşadı.

"Tatlım?" Ama yanıt gelmedi. Kahretsin.

Bir şeyler yap. En azından Amos için. Rafe ceplerini yokladı, 911'i aramak için telefonunu arıyordu ama Gideon çoktan

aradı, operatöre nerede olduklarını söyledi ve sonra telefonu kapattı. 'Telefonumu açık bırakmak zorundayım. Başka sorunlarımız var.

Rafe kaşlarını çattı. "Başka hangi sorunlar?

'Hunter ve ben SWAT ekibini koordinatların diğer tarafında yaklaşık çeyrek mil ileride bulduk. Altı adamdan dördü ölmüştü. Diğer ikisi ağır yaralı. Molina da yaralı. Tom şu anda onlarla birlikte.

"Peki ya Damien? Rafe sordu. "Peki ya André?

"Onlar iyi. Silah sesini duyduğumda size doğru koşuyordum. Bu Ephraim'di, André'ye ateş etti ama ıskaladı. Damien hâlâ karavanın içindeydi. André, Burton'ı takip etmeye çalışıyordu çünkü Farrah'ı kaçırmıştı. André, Burton'ın onları yoldan çıkardığını, sonra da uyuşturduğunu söyledi. Burton ben oraya varmadan hemen önce André ve Damien'ı vuracaktı ama Farrah neredeyse taşaklarına tekme atacaktı. Onu çılgına çevirmeye yetti. O zaman buraya gelmek için onunla ayrıldı.

Rafe ürperdi, kardeşi için duyduğu korku yavaş yavaş azalıyordu. "Peki ya Ajan Schumacher?" diye sordu, cevabı zaten bildiğini düşünmesine ve korkmasına rağmen. "Ephraim'e arkadan ulaşmak için etrafından dolaşıyordu. Senin geldiğin yoldan. Ama bir daha geri dönmedi.

Gideon başını salladı. 'O da öldü. Ephraim'in peşinden koşarken cesedini buldum. Sanırım DJ onu da vurmuş olmalı. Ephraim' tüfeğinde susturucu yoktu ve kullandığı altın tabanca da Farrah'ı sürüklerken karavanın altına düşmüştü.

Daisy omzunun üzerinden Farrah'ın oturduğu cipe baktı, dümdüz ileriye bakıyordu. Muhtemelen şoktadır, diye düşündü Rafe. En azından André iyiydi.

"Aferin Farrah! Daisy alkışladı, sonra kaşlarını çattı. 'Ama DJ neden Ajan Schumacher'i öldürdü? Ya Burton? Ve neden

Mercy'yi öldürmeye çalışır mı?'

Gideon acımasızca, 'Schumacher muhtemelen Molina ve ekibi gibi onun yolundaydı,' dedi. 'Ve Mercy'nin peşine düştü çünkü ilk seferinde işi bitirememişti. Mercy, Ephraim'in onun hâlâ hayatta olduğunu bildiğini düşünmüyordu ve ben de buna katılıyorum. Bence DJ yalan söyledi ve onun öldüğünü söyledi ve şimdi de toplumun bunu öğrenmesinden korkuyor. Eğer onu durdurmasaydın, muhtemelen ateş etmeye devam edecekti. Bir sonraki hedef ben olurum ama o hepimizi susturmaya çalışırdı çünkü biz gerçeği, Mercy'nin ölmediğini biliyoruz. Bu bilgiyi Eden'a ulaştırabilecek tek kişi Burton'dı çünkü geri kalanımız Eden'ın nerede olduğunu bilmiyor. Ve şimdi Burton öldüğü için bize söyleyemez.

Rafe, Mercy'nin kollarında titrediğini hissetti. Yukarı baktı, bir baykuş gibi göz kırpmıyor. "Yine mi ben yaptım?"

Rafe onu alnından öptü. "Burton öldü.

"DJ'di," diye ekledi Gideon.

Mercy gözlerini kapattı. "Yarım kalmış işleri tamamlamak mı? Sesi yorgun ama şaşırmamış gibiydi.

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı Rafe.

"Oh!" Çığlık, şimdi SUV'den inmiş ve koşmakta olan Farrah'dan geldi. "André!

Rafe kış üstü cipin ön tamponuna doğru kaydı, sürünemeyecek kadar yorgundu. Ama bu çabayı gösterdiğine memnundu çünkü Damien ve André yolun karşısına geçiyorlardı, uyurgezer gibi ağır ağır ilerliyorlardı. André'nin bir kolu Damien'ın beline dolanmış, onu dik tutuyordu ama diğer elinde altın bir tabanca, sırtında da bir tüfek vardı.

Damien bir iniltiyle Rafe'in yanında yere düştü. André altın silahı bırakarak Farrah'ı kollarına aldı, yaşadıkları onca şeyden sonra onun mutlu çılgılığı müzik gibiydi.

Rafe bir kolunu kardeşinin omuzlarına doladı, Damien inleyince hemen bıraktı. "Üzgünüm, D." Kardeşinin başındaki açık yarayı görünce yüzünü buruşturdu. "Kazada mı oldu bu?

Ama Damien cevap vermedi, çünkü gözlerini Amos'a dikmişti. "Ne oldu?

'Beni korurken vuruldu,' dedi Mercy usulca. "André, tüfeği nereden buldun?

"Peki bu Santa Rosa'lı madamın altın silahı mı? Rafe ekledi.

Daisy dikkatini Amos'un yarasına vermeden önce kısa bir süre başını kaldırıp baktı. "DJ'in kullandığı tüfeğe benziyor.

"Çünkü öyle," dedi André, "eğer DJ gerçekten sarı saçlı bir adamsa ve tüfek de sana ateş etmek için kullandığı tüfekse.

Daisy ona, 'Öyle ve öyle,' dedi.

"Şey," dedi André, Farrah'ın gitmesine izin vermeyerek, "Burton silahla beni vurmak üzereyken Farrah silahı karavanın altına tekmeledi. Gideon gelip Damien'la beni çözdükten sonra silahı almak için karavanın altına girdim. İşe de yaradı. Tüfekli adamı ormanın kenarında gördüm. Biri onu omzundan vurmadan önce iki el ateş etti.

"Arayan Daisy'ydi," dedi Rafe.

Daisy ona 'Tüfekle birlikte arazi motosikletine binip gitti,' dedi. "Ben onu kolundan vurduktan sonra tüfeği bıraktı.

Madamın silahı,' dedi André. 'Tüfeği almak için geri gelmeye başladı ama kolu sanki hareket ettiremiyormuş gibi yanında sallanıyordu. İlk atış - Daisy'ninki - onu sol omzundan vurdu, sonra ben sol kolunu aldım. Sanırım baskın tarafı orasıydı, çünkü ondan sonra sağ koluyla yönünü bulamıyormuş gibi her yerdeydi.

"Hangi yöne gittiğini gördün mü? Rafe sordu.

André başını salladı. 'Kan izi olmalı. Kovalamaya çalıştım ama başım çok dönüyordu.

Gideon 911'i tekrar arayarak DJ Belmont ve arazi motosikleti hakkında bir BOLO gönderilmesini istedi ve ardından sağlık görevlilerinin tahmini varış süresini sordu.

Mercy'nin bakışları, nefes alış veriş yavaş ve korkutucu derecede sığ olan Amos'a döndü. "Yardım ne zaman gelecek Gideon?" diye sordu Amos aramayı sonlandırdığında.

Gideon ona, 'Helikopter gönderiyorlar,' dedi. 'Yakında gelirler. Amos'u ve muhtemelen DJ tarafından vurulan SWAT ekibinden adamları havadan getirecekler. Damien ve Molina için ikinci bir kurtarma birimi göndermeleri gerekecek.

Mercy zayıf bir sesle, 'Amos'la gitmeliyim,' dedi. 'Beni kurtarıken yaralandı. O ölemez. Onu daha yeni geri getirdim.

"Hâlâ nefes alıyor," diye mırıldandı Daisy, "umudunu kaybetme.

Sacramento, Kaliforniya
19 Nisan Çarşamba, 11.30.

Elindeki ani acıyla irkilen Mercy, sanki hayatı buna bağlıymış gibi elini kavrayan küçük kıza baktı. Belki de öyledir. Abigail, UC Davis'in yoğun bakım ünitesinin kapısındaki tabelaya bakıyordu, küçük bedeni her an paramparça olacaktı gibi gergindi. Tam yanında, tatlım.

"Bu ne anlama geliyor? Abigail o kadar sessiz sordu ki Mercy, yoğun bakım ünitesinin aile bekleme odasının ölüm sessizliğinde bile onun sorusunu zar zor duyabildi.

Mercy yavaşça tek dizinin üzerine çöktü, Amos'un onu yere düşürdüğü ve hayatını kurtardığı yerden dolayı kaskatı kesilmiş ve ağrıyordu. O benim hayatımı kurtardı.

Ve şimdi de kendisi için savaşıyordu. O kadar çok kan kaybetmişti ki

Olay yerinde, DJ'in kurşunu boğazını parçaladıktan hemen sonra bilincini kaybetmişti. Daisy, uçakla Sacramento'ya götürülürken yanında kalmış ve ameliyata alınana kadar yanından ayrılmamıştı. Tüm bu süre boyunca bilinci yerine gelmemişti ve bu iyi bir şey değildi.

Mercy, küçük kızın beyaz parmak eklemlerini öpmek için onun ve Abigail'in birleşmiş ellerini dudaklarına götürdü. 'Yoğun Bakım Ünitesi demek. Hastanenin sürekli birilerinin gözetimine ihtiyaç duyan hastaları koydukları bölümüdür.

Ve muhtemelen yedi yaşındaki bir çocuk için uygun bir yer değildi, ama çocuğu hastaneye kendisi götüren Irina'ya göre Abigail ısrarcıydı. Gün içinde yaşananlardan sonra karısının gözünün önünden ayrılmasına izin vermeyen Karl'la birlikte. Ephraim'in sakinleştiricisinin etkisi geçtiğinden beri oğlu çoğunlukla iyi olsa da, o kadar nazik ve misafirperver olan adam hâlâ solgun ve titriyordu. Damien beyin sarsıntısı geçirmişti ama Irina'ya göre yanından hiç ayrılmayan karısıyla birlikte evdeydi.

Mercy şey kafasına dank ettiğinde Karl kadar sarsılacağını düşündü. Şimdilik, Abigail'in korkusu karşısında gözyaşlarına engelleyen bir uyuşukluk içindeydi. Küçük kızın yüz ifadesi endişeyle güven doluydu, sanki Mercy'nin ağzından çıkacak herhangi bir kelimeye inanacakmış gibi ama umutsuzca o kelimelerin duymaya ihtiyacı olan şeyler olmasını umuyordu.

"Ölecek mi? Abigail fısıldadı.

Mercy neredeyse hayır diyecekti ama Abigail'e yalan söyleyemezdi. Çok fazla insan yalan söylemişti. "Umarım öyle değildir. Abigail'in kulağının arkasına bir tutam saç sıkıştırdı. "Babam güçlü bir adam. Tamamen doğru. "Seni çok seviyor ve seninle kalmak için savaşıyor, ama vücudu çok kötü yaralanırsa ... İçini çekti ve elini çekerek Abigail'i kollarının arasına aldı. Küçük kız isteyerek geldi, kollarını Mercy'nin boynuna doladı ve

şiddetle tutunarak. 'Eğer uyanmazsa, bunun nedeni sonsuza kadar seninle kalmak istememesi olmayacaktır. Bu mantıklı mı?'

Hafifçe başını salladı ama Abigail titriyordu. Ağlıyordu. Ah, bebeğim. Özür dilerim Abigail. Çok üzgünüm.'

Abigail başını salladı. "Onu sen vurmadın," dedi Mercy'nin boynuna doğru.

Hayır, duymadım. "Üzgünüm-özür dilerim ve üzgünüm-kederliyim var. İkincisini kastediyorum.'

Hafif bir baş sallama daha. "Artık içeri girebilir miyiz?

Mercy geri çekildi ve Abigail'in ıslak yanaklarını başparmaklarıyla sildi. "Annem gözyaşlarımı silerdi," diye fısıldadı Mercy. "Sonra da alnımdan öperdi. Ben de seninkini öpebilir miyim? Abigail öne doğru eğilip alnını gösterince Mercy onu öperken gülümsedi. 'Baban çok sevinirdi.

Şu anda seninle gurur duyuyorum. Sen çok cesur bir kızsın.

'Sen de öylesin. Arkadaşının kurtulmasına yardım ettin. Bana anlattı.'

Farrah ve André dinlenmek ve Sokolov sürüsü tarafından bakılmak üzere Sokolovların evine dönmüşlerdi. Farrah Mercy'ye mesaj atarak kendini evinde gibi hissettiğini söylemişti. 'Farrah benim en iyi arkadaşım. Elbette onu kurtarmaya yardım ettim. Sevdiğiniz insanlar için bunu yaparsınız.

"Babamın seni kurtardığı gibi.

Mercy zorlukla yutkundu. "Evet. Rafe'yi kurtarmıştı ve bu da ona Sokolov'ların masasında sonsuza dek yer açacaktı. Tabii uyanırsa. Lütfen uyan, Amos. Abigail'in sana ihtiyacı var.

Sana ihtiyacım var.

'Olacak mı ...' Abigail'in vücudu kaskatı kesildi. "Üzerinde kan olacak mı?

Mercy'nin kalbi parçalandı. 'Hayır, tatlım. Tamamen temizlendi. Ama boğazında bir bandaj var ve korkutucu görünecek makineler ve tüpler var.

Abigail metanetle başını salladı. "Bayan Irina söyledi. Nefes almasına yardımcı olan bir tüpü olduğunu söyledi.

Mercy Abigail'in alnını tekrar öptü. Kızın teni korkudan nemli bir hal almıştı. 'Bu doğru ve sana yalan söylemeyeceğim, bu gerçekten korkutucu. I . . . Korkmuştum, Abigail. Hâlâ da korkuyorum. Bu yüzden Rafe Amos'un yoğun bakım odasında onun yanından ayrılmamıştı. Şimdi onu orada bekliyordu, odanın yatar koltuğunda bacağını kaldırıyordu.

"Ölmesinden mi korkuyorsun?

Bu çocuğa yalan söyleme. 'Evet,' diye fısıldadı Mercy. 'Ama benim umudum var, senin de olmalı. Ve Abigail, eğer burada hastanede olmak çok korkutucuysa ve Irina ile Karl'ın evine dönmek istiyorsan, bunu yapabilirsin. Kimse sana kızmaz. Özellikle de baban. Söz veriyorum.'

Abigail'in çenesi inatla gerildi. "Onu görmek istiyorum.

"O zaman yaparız. Mercy ayağa kalktı, Abigail'in elini tuttu ve diğer eliyle yoğun bakım ünitesinin giriş ziline bastı.

Zavallı Rafe. Mercy biraz acıtmıştı ama Rafe ciddi bir acı içindeydi. UC Davis'e vardıklarında doktorlardan biri onu kontrol etmiş, Amos'un vuruşunun altı hafta önce bir kurşunla parçalanan tendonları yeniden zedelemiş olmasından endişelenmişti. Onun bakmadığını sandığında Rafe'in yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da bundan korkuyordu. Bu onu PT rehabilitasyon programında daha da geriye götürecekti, bu da tekrar polis olabilmesi için daha da uzun bir süre anlamına geliyordu.

Eğer yapabilseydi. Mercy ondan dalga dalga yayılan endişeyi hissetmişti ve bu kalbini kırıyordu. Ama bir hemşire onları Amos'un odasına götürmek için yoğun bakım ünitesinin kapısını açtığında Rafe için duyduğu endişeyi Abigail'e aktarmanın zamanı gelmişti. Özel izin almaları gerekmişti ama Irina sihrini konuşturmuş ve onlara bir saat izin vermişti. Mercy'nin elini sıkarak babasının odasına giren Abigail, Mercy'nin yanına sokuldu.

Rafe yorgun bir gülümsemeyle başını kaldırdı. "Merhaba, Abigail.

Abigail başını salladı, gözleri yataktaki Amos'a, göğsünün vantilatörden güç alarak inip kalkmasına sabitlenmişti. Dudakları kıpırdadı ama hiç ses çıkmadı ve daha önce olduğundan daha da solgundu.

Mercy yatağa yaklaştı ve boştaki Amos'un elini tuttu. 'Abigail burada,' dedi sessizce. 'O çok cesur, Amos. Onu çok iyi yetiştirmişsin. Sen iyi bir babasın.

"Bizi duyabiliyor mu? Abigail fısıldadı.

Mercy ona gülümsedi. "Olabilir. Ama eğer yapabilirse, burada olduğumuzu ona bildirelim, tamam mı?"

Abigail, Mercy'ye babasının yatağının yanında katıldı.

"Merhaba baba. Ben ... buradayım. Buradayım baba. Umarım beni duyabiliyordursundur. "Sanırım yapabilir," dedi Rafe yumuşak bir sesle. "Ameliyat olduğumda

ve iyileşirken Mercy'nin benimle konuştuğunu duyabiliyordum.

Abigail bakışlarını yatağın diğer tarafında oturan ve Amos'un solunum maskesiyle yarı örtülü yüzünü özenle görmezden Rafe'e kaldırdı. "Ne dedi o?

"Sanırım çoğunlukla bana kitap okuyordu.

Mercy şaşırılmıştı. "Bunu duydun mu?

"Okudum. Tam olarak ne okuduğunu hatırlamıyorum ama sesini duyuyordum ve bu bana tutunacak bir şey veriyordu.

"Bir astronomi kitabıydı. Mercy, Amos'un yatağının yanındaki sandalyeye oturmuş, yorgunluktan iç çekiyordu. "Gel, Abigail. Dizini okşadı, kız kolayca kucağına oturup başını Mercy'nin omzuna yasladığında rahatladı. "O sırada çantamda bulunan tek kitap buydu. Kardeşim John'un kızı için almıştım. Astronot olmak istiyor.

Abigail ona baktı. "O da ne?

Rafe'in şaşkın ifadesini görmezden gelen Mercy, Abigail' nelerin öğretilmediğini ve hangi yalanlarla beslendiğini çok iyi bildiği için düzgün bir şekilde cevap verdi. 'Bu kişi

uzaya gider. Birkaç kişi aya gitti ama bu ben doğmadan çok önceydi. Sanırım baban doğmadan bile önceydi.'

Abigail'in dudakları büzüldü. "Bu doğru değil. Öğretmenim bunun doğru olmadığını, Hollywood yapımı bir film olduğunu söyledi. Hükümet yalan söylemiş.

"Yalan olduğunu söylediği başka ne var? Rafe şaşkınlıkla ağzını açarken Mercy sabırla sordu.

Telefonlar. Doğru ya. Onlar doğru. Abigail'in kaşları çatıldı, küçük kız derin düşüncelere dalmıştı. "Kocaayak mı? Okuldaki çocuklardan biri Kocaayak'ın ormanda saklandığını söyledi.

Mercy gülmesine engel olamadı. Yatağın karşısında Rafe sırtıtmamak için kendini zor tutuyordu. "Şey," dedi Mercy, Abigail'in saçlarını yüzünden çekerek, "Kocaayak konusunda o kadar emin değilim. Muhtemelen gerçek değildir. Ama astronotlar tamamen gerçek. Sana birkaç kitap getireceğim, böylece kendin okuyabilirsin.

Abigail onun omzuna yaslandı. "Şimdi babama kitap okuyabilir misin?

Mercy kızın örgülerini yerinde tutan bantlarla oynayarak onları çekip çıkardı. Parmaklarını örgülerin arasında gezdirdi, serbest bıraktığı saçları okşadı. Tıpkı annemin bana yaptığı gibi. "İkinize de kitap okumama ne dersiniz?

Abigail esnedi. 'Hangi kitap var sende? Kütüphanede Ramona the Pest'i okudum. Bir sonraki kitabı okumaya başladım ama sonra Irina geldi. Sonra da FBI.'

"Bir kontrol edeyim. Mercy tek eliyle telefonunda bir tarayıcı penceresi açtı ve serinin bir sonraki e-kitabını arayıp kolayca buldu. "Buna mı başladın?

Abigail nefesini içine çekti, parmağı Mercy'nin ekranının üzerinde geziniyor, dokunmaya korkuyordu. "Evet. Telefonunda mı?

"Birkaç saniye içinde olacak.

Abigail telefona bakıyordu. "Nasıl uyuyor?

Mercy, verileri bir çocuğa nasıl açıklayacağını düşünmeye çalıştı,

Ama bunun için çok yorgundu. 'Daha sonra açıklayabilir miyim? Şimdilik bilmeniz gereken tek şey, bir telefona çok sayıda kitap sığdırabileceğiniz.

"Kaç kişi?

Mercy gözlerini kırptırdı. 'Binlerce, en azından. Rafe?'

"En azından. Kendi telefonunda bir arama yaptı. "Aşağı yukarı yirmi bin kitap.

Abigail'in gözleri fincan tabağı gibiydi. "Gerçekten mi?

"Gerçekten mi? Mercy kitabı satın alırken Rafe'e baktı, sonra indirdi, yoğun bakım ünitesinin cep telefonu yasağını kaldırmış olmasına şükretti. "Sen mi okumak istersin yoksa ben mi okuyayım?

Abigail Amos'a baktı. "İstiyorum. Beni duymasını istiyorum. Telefonunu tutabilir miyim?'

"Elbette. Mercy ona nasıl kaydırma yapılacağını gösterdi, çocuğun yeni şeyleri bu kadar çabuk kavrama yeteneğine hayret etti. Onu kucaklayarak Abigail'in saçlarını öptü ve Amos'a güçlü, sabit bir sesle kitap okumasını dinledi.

Ancak Abigail'in sesi yavaş yavaş daha yumuşak ve uyuklu çıkmaya başladı ve Mercy, küçük kızın küçük ellerinden kayan telefonunu kurtarmak zorunda kaldı. Mercy, Rafe'ye, "Onu ailene geri götürmeliyim," diye mırıldandı, sonra onun da uykuya daldığını fark etti.

"," dedi İrina kapı aralığından, Karl da onun yanındaydı. "Onu eve götürmeden önce işinin bitmesini bekliyorduk. İçeri girip sandalyenin yanına çömelmeden önce uyuyan Rafe'e şefkatli bir bakış attı. "Abigail? Çocuğun omzunu hafifçe salladı. "Benimle eve gitme ve gerçek bir yatakta uyuma zamanı, tamam mı?

Abigail anlaşılmasa da şeyler mırıldandı ve Karl onu kollarına aldığı anda ona sokuldu.

"Yarın tekrar gelebilirsin," diye fısıldadı Karl, sonra Mercy'ye kararsız bir gülümseme verdi. "Nasılsın?

"Ben iyiyim. Ağrım var ama iyiyim. Hiç değişmemiş olan Amos'a baktı. Sanırım yakında alışmaya başlayacağım, ama şu anda iyiyim. Üç kez 'iyiyim' dediğini fark etti. "Belki de o kadar iyi değilim.

Bir eliyle Abigail'i kalçasında dengeleyen Karl, diğer eliyle Mercy'nin yanağını okşadı. "Bugün iyi iş çıkardın. Ephraim'e karşı koydun, en büyük korkunla yüzleştin ve kazandın.

Amos'a doğru baktı. "Ne pahasına?

İrina inatla, 'Üstesinden gelecektir,' dedi. "İnançlı olmalısın, lubimaya.

"Bu ne anlama geliyor? Mercy sordu. "Lubimaya?" "Sevgili," diye yanıtladı Karl. "Seviliyorsun demek.

Mercy'nin gözleri acıdı. Yine mi? Artık ağlamayacaktı. Bu yüzden kendini gülümsemeye zorladı. "Spasibo," dedi, internette bulduğu şekilde telaffuz etti, sonra Irina'ya sarılmak için ayağa kalktı. "Teşekkür ederim.

Irina gülümsedi. 'İlk seferinde doğru söyledin. Şimdi, sanırım bu gece burada kalacaksınız'.

"Evet, hanımefendi. Uyanmasını ve yalnız kalmasını istemiyorum.'

'O zaman Rafe seninle kalacak,' dedi. 'Onu uyandırmaya bile çalışmayacağım. Nasıl olsa seni bırakmaz.

O ve Karl, Abigail'i de yanlarına alarak ayrıldılar ama onlar ayrıldıktan kısa bir süre sonra Gideon geldi. Molina'nın ikinci komutanına ifade verdiklerinden beri onu görmemişti.

Beş ajan öldü: dört SWAT üyesi ve Ajan Schumacher. Hepsi DJ Belmont tarafından vurulmuştu. Hâlâ dışarıda bir kuş kadar özgürdü.

Henüz DJ hakkında düşünmek için kendine izin vermemişti. Şu anda zihinsel enerjisi yoktu, bu yüzden onunla ilgili düşünceleri zihnindeki kutuya tıktı ve kendini kapağı aşağı indirirken hayal etti. Her seferinde bir şey. Önce Amos'la ilgilenecek, sonra DJ'e odaklanabilecekti, çünkü

O piç hala dışarıdaydı ve geri dönecekti. Ama en azından bu gece değil. FBI yoğun bakım ünitesine korumalar yerleştirmişti, bu yüzden DJ'in onlara ulaşabileceğinden endişelenmesine gerek yoktu. Şimdilik sadece sevdiği insanlar için endişelenebilirdi.

Zavallı Gideon'un böyle bir lüksü yoktu. Molina'nın ikinci adamı sürekli DJ hakkında sorular soruyor ve Gideon'a saatlerce evrak doldurtuyordu. Bir an bile huzur bulamamıştı.

"Hey," dedi Gideon'a. "Buraya oturmak ister misin?" diye sordu, minderli sandalyesini göstererek, çünkü kardeşi berbat görünüyordu, yüzü çizilmiş ve bitkin bir haldeydi.

Plastik bir sandalye çekti ve yorgun bir şekilde içine çöktü. 'Hayır, sen otur. Uzun süre kalamam. Sadece nasıl olduğunu görmek istedim. Amos'a doğru başını salladı.

Aynısı. Doktor atardamarındaki hasarı onarabildiklerini ama sinir hasarı olup olmadığını bilmediklerini söyledi. Neyse ki omuriliğini ıskalamış. Bir santim daha kaysaydı ölmüş olacaktı. Uyandığında daha fazla test yapacaklar.

Uyan, Amos.

Gideon nefesini dışarı üfledi. 'Yemin ederim, Ephraim'i öldüren kurşunu onun sıktığını sandım. Ona söylediğim son şey, onu o pisiği vurmakla suçlamak oldu.

"Anlayacaktır," dedi Mercy, hiç değilse bundan emindi. "Molina nasıl?

"Acıyor," diye mırıldandı Gideon. 'En az birkaç ay baygın kalacak. Adam onu bacağından vurmuş ve bir kemiğini kırmış. O da çok kızgın. Yüzünü buruşturdu. "Ama bize değil. Gerçekten değil. Seni bizimle Dunsmuir'e götürdüğümüz için kızgın, ama ona tüm bilgileri aldığımız gibi verdik, bu yüzden muhtemelen sadece bileğimize tokat yiyeceğiz - Tom ve ben, yani. Daha çok acı çektiği için kızgın. Ve DJ'in onları yakaladığını. Ve nerede olduğunu bilmek istiyor.

eğitimli.'

"Nerede eğitim gördü? Mercy sessizce sordu. 'Sekiz federal ajanı öldürdü, Gideon. Molina ve SWAT'tan iki adam yaşayacak ama onları etkisiz hale getirdi. Beş ajanı öldürdü. Hepsini keskin nişancı tüfeğiyle vurmuş, belli ki ağaçların arasından. Biri tarafından eğitilmiş olmalı. Büyük bir örgütün paralı askeri değil, çünkü teslimatlar dışında Eden'den ayrılamıyor. Oh. "Uyuşturucu satıcılarına teslimat yapıyor. Böyle ateş etmeyi onlardan mı öğrendi?'

Gideon etkilenmiş görünüyordu. 'İyi iş ıkarmışsın. Sanırım yeteneklerini tam olarak burada öğrendi. Molina ve SWAT ekibi taktik zırh giydikleri için boynun açıkta kalan bölgesine nişan alacak kadar iyi biliyordu. Schumacher de aynı şekilde. Ve Amos.'

Ve beni. Beni hedef alıyordu.

Hayır. Bunu düşünmüyorum. Kutuya at. Yine de orada olacağımızı nasıl bildiğini açıklamıyor.

Rafe koltuğunda kıpırdandı. "Ephraim'in izini sürüyor olmalıydı," dedi esneyerek. 'Geri kalanımıza saldırmadan önce Ephraim'i öldürdüğünden emin oldu. Molina ve SWAT ekibini durdurduktan sonra.

Mercy, Amos'un kanlar içinde yerde yattığını düşününce ürperdi. Çok fazla kan. 'Daisy için şkrlr olsun. Eğer onu vurmasaydı, hepimizi öldürebilirdi. "Onu öldürmediği için zgn," dedi Gideon yorgun bir sesle. 'Geri döneceğinden korkuyor ve haklı da. Ama bugünlük gitti. Yine de yeniden toplanmamız ve güvenliği sağlamamız gerekecek. Ama şimdilik bunu Büro'nun halletmesine izin vereceğim. Çok yorgunum.' şakaklarını ovuşturdu. "Ama haklısın Rafe. DJ, Ephraim'i takip ediyormuş. Ephraim'in kullandığı Escalade "Alt takımında bir takip cihazı vardı.

"DJ, Ephraim'in aracına nasıl takip cihazı yerleştirdi?" Mercy

sordu. "Peki Escalade'i nasıl aldı?

Gideon iç çekti. "Escalade Belinda Franklin'in doktoruna aitti. Polis onu evinde ölü bulmuş. Ephraim'in diğer kurbanları gibi boynu kırılmış. Ephraim'in parmak izleri doktorun evindeki bir kahve fincanının üzerindeydi, yani kesinlikle oradaydı, ama DJ'in nasıl bağlantı kurduğunu henüz bilmiyoruz.

Mercy Farrah, André ve Damien'ı kaybetmeye ne kadar yaklaştıklarını düşünemiyordu, bu yüzden bu korkuyu da kutuya tıktı. Kapağına vurdu. Gerçeklere odaklan, korkuya değil. "Ama bu DJ'in Ephraim'in doktoru evinde ziyaret edeceğini bildiği anlamına geliyor.

Gideon, 'Doktorun cep telefonunu bulduk,' dedi. 'Kilidini açmak biraz zaman alacak ama bu işi yapacak bir yazılımımız var. Onu kimin ve ne zaman aradığını bulacağız.

"Peki ya kiralık kasa? Mercy sordu. "Anahtarı Ephraim'in annesinden aldım.

Gideon'un sırtışı vahşiydi. 'Arama emrini aldık ve sabah ilk iş kutuyu açacağız. biri bana içinde ne olduğunu söyler söylemez size haber vereceğim. Sırtışı kaşlarını çatmasına dönüştü. 'Kasanın içindekileri ararlarken resmi olarak odada bulunmama bile izin verilmiyor. Davaya çok yakınım. Kendimi geri çekmek zorunda kaldım. Yine. "Peki sen ne yapacaksın?

Rafe sordu. 'İşe geri döneceğim ve sana bilgi sızdıracak birini bulmaya mı çalışıyorsun?'

"Evet," dedi Gideon basitçe, sonra Rafe homurdandığında gülümsedi. 'Cidden, birisi bana ne bulduklarına dair temel bilgileri verecek. Bu arada ben de normal işime dönüp konuşulanları tercüme edeceğim ama psilosibin satışlarından bahsedilirse kulaklarımı açık tutacağım.

Mercy sandalyesinde öne doğru eğilerek Amos'un elini hafifçe sıktı. 'Bahşiş için teşekkürler Amos. Bunun için sana borçluyuz.

"Evet, teşekkür ," dedi Gideon huysuzca. "Ve Ephraim'i öldürdüğünü sandığım için özür dilerim. Derin bir iç çekti. "Ve teşekkür ederim.

Mercy'yi kurtardığın için. Bunun için her şeyi sana borçluyum.

Mercy başını Gideon'un üst koluna yasladı. "Herkese borçluyum," dedi hafifçe, "çünkü hepiniz beni en az bir kez kurtardınız.

Rafe, Amos'un yatağının karşısındaki kızla göz göze geldi ve ona yavaşça göz kırptı. "Buna değer.

Gideon tereddüt etti, sonra Mercy'nin yüzünü buruşturmasına neden olacak kadar sert bir şekilde ona sarıldı. "Buna değer," diye fısıldadı. "Burada olduğun için çok mutluyum. Boğazını temizledi. "Sen de Amos. Eden'dan ayrıldığını sevindim. Abigail'i çıkardığın için mutluyum. Bizimle olduğun için mutluyum. Hiçbir yere gitme, tamam mı? Ve bil diye söylüyorum, sen buradan çıkana kadar Abigail'in güvende olmasını ve ona bakılmasını sağlayacağız.

Mercy eğilip Gideon'un yanağına bir öpücük kondurdu. "Bu çok tatlıydı.

Gideon, Mercy küçük bir çığlık atana kadar onu sıkıca tuttu, sonra biraz utanmış görünerek aniden bıraktı. "Özür dilerim. Siz ikiniz biraz uyumalısınız. Gerçek bir yatakta, hastane sandalyelerinde değil. Ben şimdi çıkıyorum. Sen de çıkmalısın. Rafe'in evi buraya on dakikadan az mesafede. Amos uyanırsa seni ararlar.'

Mercy Amos'un elini hafifçe okşadı. "Yalnız uyanmasını istemiyorum.

Rafe, 'Ama uyumadığın için hastalanırsan, yoğun bakım ünitesi seni içeri almaz,' diye yorum yaptı.

Gideon ona pek de gizli olmayan bir başparmak işareti yaptı. "İyi noktaya değindin. Mercy?'

Mercy isteksizce ayağa kalktı. Rafe'nin gerçekten de gerçek bir yatakta uyumaya ihtiyacı vardı. Pekâlâ. Ama hemşireler çağırırsa, uyuyor olsan bile beni geri getirmeyi kabul etmek zorundasın. Tabii Uber'e binmemde bir sakınca yoksa. Çünkü bu noktada ellerinde kalan tek araba Sasha'nın Mini'siydi. Diğer tüm araçları kanıt olarak alınmış ya da Ephraim tarafından yok edilmişti. Rafe'nin Subaru'sunu ve Gideon'un

Suburban birkaç gün içinde geri dönecekti ama şimdilik başkalarına bağımlıydılar. DJ tehdidi düşünüldüğünde, muhtemelen en azından bir süre daha FBI'a bağlı kalacaklardı. Uber gerçekten bir şakaydı.

Gideon ve Rafe'in ona ters ters bakmalarına bakılırsa, bu şakayı pek komik bulmamışlardı.

"Uber yok," dedi Rafe, kullandığı alüminyum bastonu bir kez daha eline alarak, ikinci tahta bastonu kanıt olarak alınmıştı. "Ama buraya nasıl gelirsek gelelim, seninle gelmek için uyanacağım.

Mercy yatağın parmaklığına doğru eğildi ve Amos'un alnına bir öpücük kondurdu. 'Çabuk uyan baba,' dedi usulca. 'Abigail'in sana ihtiyacı var. Benim de öyle.

Gideon bir eliyle Mercy'nin saçlarını okşadı. 'Daisy Molina'nın yanında. Onu getireyim, sonra gidebiliriz.

Sacramento, Kaliforniya
20 Nisan Perşembe, .40.

Mercy yorgun bir şekilde ceketini Rafe'in dolabına astı. Molina'nın geçici vekili onlar için koruma ayarlamıştı ama ajanın gelmesi biraz zaman almıştı. Şimdi dışarıda, kaldırımın kenarında oturmuş nöbet tutuyordu. Lanet olası DJ yüzünden.

Mercy hâlâ DJ Belmont'u düşünemiyordu, yoksa milyonlarca küçük parçaya bölünebilirdi. Bunun yerine kontrol edebileceği küçük şeylere odaklandı. "Annenin yemeğini yemek istiyorum. Sonra hastane gibi kokmayan sabunla uzun ve sıcak bir duş almak istiyorum, sonra da iki ya da üç gün uyumak istiyorum.

Rafe yorgunluktan beti benzi atmış bir halde kanepeye yığıldı. "Bu planı sevdim. Artanları mikrodalgada pişireceğim.

'Hayır, sen olduğun yerde kal. Fırına bir güveç koyacağım ve sonra saçımı tekrar yıkamam gerekiyor'.

Yüzünü buruşturması anladığını gösteriyordu. Rafe'in kız kardeşi Meg onların kurtarıcısı olmuş, hastanede beklerken Rafe'e uğrayıp onlara temiz giysiler getirmişti. Hastane duş almalarına izin vermişti çünkü hepsinin üzerinde Ephraim'in beyin maddesinin bir kısmı vardı. Mercy Ephraim öldüğü için çok mutluydu ama keşke daha az mide bulandırıcı olsaydı.

Mercy buzdolabından rastgele bir güveç seçti ve iştahının sabit kalmasını umarak fırına koydu. Bütün akşam iştahı kesilmiş, Ephraim'in cesedini her hatırladığında dibe vurmuştu.

Zavallı Farrah. Sacramento'ya dönerken, kaçırılıp silah zoruyla alıkonulmanın ve tabii ki Ephraim'in tüyler ürpertici sonuna tanık olmanın yarattığı travmanın etkisiyle kusabilmek için cipi birkaç kez durdurmak zorunda kalmışlardı.

Peki ya ben? Mercy duşu açtı ve üzerindkileri çıkardı. Kıyafet. Polis şehir dışında giydiği kıyafetleri almıştı, ki bu sorun değildi. Onları bir daha asla giymeyecekti. Eğer onları geri alırsa, belki de bir tür arınma ritüeli için yakacaktı.

Ephraim ölmüştü. Ve ben üzgün değilim.

Onu neredeyse kendisi öldürüyordu. Ve ben üzgün değilim. Belki de üzölmeli. Ama ben üzgün değilim.

Duş spreynin altına girdi, ılık su tenine çarptığında titredi. Çok üşümüştü. Çok üşümüştü. Ve yorgundu.

Ve korkmuş.

'Hâlâ korkuyorum,' dedi sessizce.

"Ben de. Duşun kapısı açıldı ve Rafe sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi ona bakmaya başladı. "Size katılabilir miyim diye sormam çok mu ısrarcı olur?"

"Hayır," diye fısıldadı ve adam onu duymayınca daha yüksek sesle tekrarladı. "Hayır. Su çok güzel.

Rafe'nin giysileri onunkilerin yanına yığıldı. "Sıcak su bacağıma iyi geliyor.

"O zaman sana spreyi vereyim. Kadın adamın yolundan çekildi ama adam bunu kabul etmedi.

Duş duvarına yaslanarak onu kollarının arasına aldı ve yüzünü boynuna gömdü. "Nasıl hissedeceğimi bile bilmiyorum," dedi sessizce.

Avuçlarını adamın sırt kaslarına dayadı, aşağı yukarı hareket ettirdi, sadece ona dokunmak istiyordu. Islak ve çıplak olmaları ve onun şimdiye kadar gördüğü en ateşli vücuda sahip olması gerçekten ... ikincildi. 'Ben de. Korkuyorum. Ve üzgünüm. Ve öfkeliyim. Bir an hiçbir şey söylemeden öylece durdular ve sonra kadın içini çekti. "Ya Amos uyanmazsa?

"Dönecek," dedi Rafe inatla. 'Abigail'e geri dönmek için savaşıyor. Sana ve Gideon'a da.

"Eğer," diye fısıldadı. "Doktorlar "eğer" dedi, uyanırsa. Eğer uyanmazsa, Abigail'e kim bakacak?

Rafe tereddüt etmeden, 'Annem yapacak,' dedi. 'Ya da ... Ben yapabilirim.

Kadının yüzünü görece kadar geri çekildi ve arkasını dönerek spreyin yüzüne çarpmasını engelledi. "Yapabilirsin," dedi saçlarını kızın gözlerinden uzaklaştırarak. "İstiyor musun?

Başını salladı. Molina'nın yerine gelen kişinin onları azarladığı süre boyunca Abigail'i düşünmüştü. "Biliyorum. Yani, Abigail'in hayatı boyunca neler duyduğunu biliyorum. Neyle yüzleşeceğini, neyi yeniden öğreneceğini biliyorum. O benim kanımdan değil ama yine de benim kız kardeşim.

Dudakları kıvrıldı. "Ve sen de ilişkilerin nasıl yürütüleceğini bilmediğini söylemiştin.

O da gülümsemedi. "Bilmiyorum. Bu yüzden korkuyorum.

Annemin var. Benim de var. Çok yardım alacaksınız.' Durdu

Sonra dudaklarını büzerek
konuştu. "Ne?"

Daisy'nin geride bıraktığı bir şişe şampuana uzandı ve Daisy'nin saçlarını k p rtmeye başlayarak onun memnuniyetle mırıldanmasını sağladı.

"Rory ve Jack-Jack onları okşadığımda böyle hissediyor olmalılar," diye mırıldandı. Alnını adamın göğsüne yasladı ve adamın saçlarında gezinen ellerinin kafa derisine yaptığı masajın tadını çıkarmak için gözlerini kapattı. 'şampuanlar için ücret almalısın. Kapiya kadar kuyruk olurdu.

"Hayır. Tabii başkalarının beni çıplak görmesi senin için sorun değilse.

Bakışlarını onunkilere çevirdi, sonra gözlerine sabun kaçınca irkildi. Sinirlenerek sabunu sildi. "Hayır. Birinin seni çıplak görmesine şiddetle karşı olduğumu fark ettim. Adam saçlarındaki şampuanı durulamak için onları çevirdiğinde yine mırıldandı, çünkü gözlerini kapatmıştı. Tıpkı annesinin yaptığı gibi.

Küçüklüğünden beri kimse onunla böyle ilgilenmemişti, bunun ne kadar özel bir şey olduğunu anlayamayacak kadar küçüktü.

Sa kremini saına sürdüğünde ona gülümsedi. "Bu işte iyisin.

'Bunu daha önce hiç kimse için yapmadım,' diye itiraf etti.

Bu beni daha da şanslı yapıyor. Sa derime masaj yaparak dikkatimi dağıtmaya çalışmadan önceki soruma dönecek olursak - ne? Çok yardım alacağımı söyledin, sonra da limon emmiş gibi baktın.

İçini çekti ve yaklaşık on saniye içinde saçlarını şampuanladı. 'Bizden yardım alırdın. Ama biz buradayız.

"Oh. şimdi . 'Romerolar da onu severdi.

Ve beni seviyorlar.'

Onu alnından öptü. 'Belki de bela ödünç alıyorsun.
Amos uyanacak.'

"Ama o zaman bile Abigail'in büyüdüğünü göremezdim. Eğer geri dönersem. Son birkaç günden sonra, o kadar da emin değildi.

"Ama New Orleans'a döndüğünde tüm kardeşlerinin çocuklarına sahip olacaksın. Gülümsemesi orantısız ve hüzünlüydü. "Zor bir seçim olacak.

Hayır, pek sayılmaz, diye düşündü. Çünkü Rafe burada olacaktı. "Bir planım var.

Onu öptü. "Planın nedir?

"Romerolar Quill'in yaşam kutlamasını Pazar öğleden sonraya aldılar. Bunun için New Orleans'a geri döneceğim ve oradayken birkaç eşyayı toplayacağım, sonra iznimin geri kalanı için buraya geleceğim. Dönüş şartı olarak terapi almam gerekiyor ama onu da burada yapabilirim. Bu yedi buçuk haftayı geçirelim ve sonra ...' Omuz silkti. "Sonra bakarız.

Yutkundu, kahverengi gözleri kadının nefesini kesen bir özlem ve umut karışımıyla doluydu. "Kalmayı mı düşünüyorsun? Sonra bile mi?"

Evet. Ben aptal değilim, Raphael Sokolov. Burada sahip olduğumuz şey özel bir şey. Gideon burada ve şimdi de Amos. New Orleans'taki ailelerimi seviyorum ama Gideon, Amos ve ben - ve şimdi Abigail - bir geçmişimiz var. Ortak anılarımız. Ve bir de sen varsın.'

"Bir de ben varım. Kaşları kalktı. "Benim hakkımda ne yapacaksın?

Güldü. 'Bu yönlendirici bir soru, Dedektif Sokolov. Bana biraz zaman verin, size bir liste hazırlayayım. Ama şimdilik? Seninle yatağa girmek ve sana bugünü bir süreliğine unutturmak istiyorum. Olur mu?"

"İyiden de öte.

Onu tekrar öptü, uzun ve tatlı. 'Eğer istersen seninle New Orleans'a gelirim. Quill'in kutlaması için.

"Bunu benim için yapar mısın?

"Senin için yapmayacağım şey yok," dedi hafifçe, ama gözlerindeki yoğunluk farklı konuşuyordu. 'En azından önümüzdeki iki ay boyunca DB'de olacağım. Bunu çözmek için istediğimiz kadar zaman ayırabiliriz. Tereddüt etti, sonra yaralı bacağı sıcak spreyn içinde kalacak şekilde ağırlığını kaydırıldı. "Artık bir dedektif olmayabilirim.

Özür dilemek istedi ama kelimeleri ısırarak geri aldı. İhtiyacı olan şey bu değildi. Onun çenesini öptü, sonra ayak parmaklarının üzerinde yükselerek ağzını öptü. "Biliyorum. Belki her ihtimale karşı senin için başka seçenekler düşünebiliriz. Bilirsin işte... birlikte.

Söylediği doğru şeydi, çünkü fayansa yaslandı, gözleri kapandı, yakışıklı yüzüne rahatlama damgasını vurdu. "Evet." Sertçe yutkundu. "Birlikte. Bu hoşuma gitti. Suyu kapatmak için arkasına uzandı.

'Hey,' diye itiraz etti. "İşim bitmemişti.

"Yaklaşık dört saniye içinde buzlu suyun içinde olurduk.

Bildiğim iyi oldu. Biliyorsun, seninle yapmak istediğim her şey için hazırlayacağım liste için. Uzun duşlar muhtemelen listede olmayacak. Duşun kapısını açtı ve askılıktan iki havlu aldı. 'Kurulanın ve yatağa girin. Ben bize yemek getireyim. Sonra da uyuruz. Uyandığımızda her şey hakkında endişelenmeye başlamak için zamanımız olacak.

Sacramento, Kaliforniya
20 Nisan Perşembe, 12.15.

Gerçek, öğleden sonra kapının gürültüyle çalınmasıyla araya girdi. Rafe bir iniltiyle başını yastıktan kaldırdı. Çoktan uyanmıştı ve Mercy'yi şafaktan önce onu uyandırdığı gibi uyandırmayı düşünüyordu - vücudunun her santimini öperek. Herhangi bir şeyle eğlenmek istemiyordu.

Ziyaretçiler.

Ona doğru kıvrılan Mercy kıpırdandı. "Ne oldu? Adam kaşlarını çattı. "Kapıda biri var.

Kapı tekrar çalınmaya başladı. "Aç , Rafe! Yine inledi. "Bu Sasha.

"Yemek getirdim!" diye bağırdı. "Merhaba Gideon," dedi onların duyabileceği kadar yüksek sesle. 'Herkesse yetecek kadar getirdim ama sevgili kardeşim kapıyı açmıyor. Anahtarım var, Rafe!'

"Sakın buna cüret etme! Rafe geri bağırdı. "Bana bir dakika ver.

Mercy yatakta doğrulup oturdu, Rafe'in hoşuna gidecek şekilde çırılçıplaktı. Ama saçları her yöne gidiyordu. Rafe bunun çok sevimli olduğunu düşündü ama bir şekilde onun aynı fikirde olmayacağını biliyordu, bu yüzden bu düşüncesini kendine sakladı.

"Ben bakarım," dedi ve temiz giysilerini çıkarmak için bavulunun üzerine eğildiğinde ona harika bir manzara sundu.

"Sasha her şeyi mahvediyor," diye mırıldanarak Mercy'yi güldürdü.

"Yemek getirmiş. Otuz saniyeden kısa bir süre içinde Mercy tüm o güzel çıplak teni kot pantolon ve balıkçı yaka bir kazakla örtmüştü. Sasha kapıyı tekrar çalmaya başladığında, "Geliyorum Sasha," diye seslendi. Rafe'e bir çift eşofman attı ve biraz mahremiyeti olması için ipek perdeyi çekti.

'Hey, Mercy? Kapıyı açmadan önce bir aynaya bakmalısın'.

Sessiz bir çığlık kulaklarını doldurdu. Mercy çantasına doğru yürüdü, adama ters ters baktı, bir fırça buldu ve ıslak saçla yatağa girme konusunda mırıldanarak saçlarında gezdirdi. Sonra kapıyı açtı. "Sasha," dedi şarkı söyler gibi.

'Merhamet,' diye karşılık verdi Sasha. "O iyi biri mi?

"Uzaktan değil," diye seslendi Rafe yataktan, terleriyle boğuşuyordu. Ama tavuk ve et kokusu alıyordu ve midesi gurulduyordu. Göğsüne baktı ve bir şeyler yemeye karar verdi.

gömlük iyi bir fikir olabilirdi. Mercy'nin gece boyunca göğsünü öperken bıraktığı küçük morlukları göstermesinden hoşlanmayacağından emindi.

Bu uyanmak için hoş bir yol olmuştu ve aynısından daha fazlası için planları vardı. Ve sonra Sasha ortaya çıktı.

Bir tişört giydi, ulaşamayacağı bir yere yuvarlanmış olan bastonunu almaya çalıştı, sonra da Gideon ve Daisy'nin de onlara katıldığını görmek için ipek perdeyi yuvarladı. Mercy küçük yemek masasını hazırlıyor, Sasha da getirdiği yiyecekleri paketinden çıkarıyordu. Sadece beşi bir arada daracak bir yerdi.

Rafe zihnindeki yapılacaklar listesine merdivensiz daha büyük bir yer bulmayı da ekledi. Yeni kariyerler için beyin fırtınası yaptıktan hemen sonra.

Gerçekten boktan hissetmesi gerekirdi ama Mercy'nin küçük mutfağında oraya aitmiş gibi dolaşmasını izlerken . . . Kalmayı düşüneceğini söylemişti. Özel olduğumuzu.

Birdenbire kariyer değiştirme düşüncesi dün olduğundan çok daha az korkutucu gelmeye başladı.

"Bacağın nasıl? Gideon sordu.

Rafe kendini yemek sandalyesine bırakırken omuz silkti. "Acıyor. Doktorumdan bir randevu almam gerekiyor. Ve bu öğleden sonra Cash'im var. Bu hafta iki randevuyu kaçırdım, bu yüzden zaten biraz acıyacaktı.

Mercy'nin ağzı açıldı ve Rafe onu işaret etti. "Sakın üzgün olduğunu söyleme," dedi. 'Snowbush'a gidebilmek için randevumu unutmamın seninle hiçbir ilgisi yoktu ve tüm bu olanlardan sonra dün terapiye gitmemin imkânı yoktu. Şimdi, bana ne yediriyorsun, Sasha?"

Sasha, "Kırk Dokuz Lokantası'ndan tavuk ve waffles," dedi.

Daisy, "En sevdiğim," dedi ve yumuldu. "Ne?" diye sordu, diğerleri kıs kıs gülerken. "Siz horlarken ben beşten beri ayaktaydım ve çoktan işimi yaptım. Rafe'e kaşlarını kaldırdı. "Ya da başka bir şey.

Gideon yüzünü buruşturdu. "Oraya gitmesek olmaz mı?

Mercy güldü. "Peki. Telefonunu hızla kontrol etti, gülümsemesi soldu. Bu da ya Amos'tan haber yok ya da kötü haber anlamına geliyordu.

"Eee? Rafe sordu.

"Hiç haber yok," dedi Mercy. "Hemen hastaneyi arayacağım, belki uyanıktır ve bana mesaj atamayacak kadar meşguldürler diye. Rafe'in yanağına bir öpücük kondurdu ve aramak için koridora çıktı.

Gideon onun gidişini izledi. 'Bir yanımda onun vitraylı kapıya yaklaşmasını istemiyor. Kurşuna dayanıklı değil. Ama bu zorbalık, değil mi?'

Daisy kıkırdadı. "Doğru," dedi bir lokma tavuk yerken. 'Özellikle de kaldırımda bir Fed olduğu için. Farrah ve André nerede?'

"Annemlerde," dedi Rafe. 'Annem sakinleştirici André'nin vücudundan tamamen çıkana kadar onlara göz kulak olmak istedi. Daha sonra toparlanmak için buraya gelecekler.

"Geldiler," dedi Mercy, Farrah ve André peşinde, daireye geri dönerken. Arkalarında da onları Sokolov'ların evinden aldığı anlaşılan Tom Hunter vardı.

Neyse ki Sasha bol miktarda yiyecek getirmişti, çünkü herkes karnını doyurduğunda hiç yiyecekleri kalmamıştı.

"Bu çok iyiydi," diye inledi Mercy ve Rafe herkesin gitmiş olmasını diledi, böylece onun böyle inleyişini tekrar duyabilecekti ama onları kovmak kabalık olurdu, bu yüzden dişlerini sıktı.

Sasha ona sırtınca da parmağını gösterdi.

Tom peçetesini yere bıraktı. "Artık bazı şeyler biliyorum. Herkes konuşmayı kesti. "Ne gibi? Mercy sordu.

Tom, 'Şu kiralık kasanın içinde ne olduğu gibi,' dedi. "Kutuda el yazısıyla yazılmış spiralli bir defter vardı. İki farklı yazar - Ephraim ve Edward. Ya da isterseniz Harry ve Aubrey. Cennet'te ve öncesinde yaptıkları şeyin bir listesiydi. Ama bu sadece kardeşlerin yaptıklarının bir detayı değildi. Pastor ve Waylon'ın günahları da not edilmişti. Hem de en ince ayrıntısına kadar.

"Neden? Farrah sordu. "Bunu neden yazsınlar ki?" "Bu ölü bir adamın anahtarı," dedi André, "ya da bir sigorta politika. İçlerinden biri gizemli bir şekilde öldürülürse, kayıtlar genellikle gazete ya da emniyet güçleriyle paylaşılır. Suçlular arasında düzeni sağlamanın bir yolu bu. Aksi takdirde yıllar önce birbirlerine düşman olurlardı.

'Belinda Franklin'in anahtarı kullanmadığını söylemesinin nedeni de bu,' diye mırıldandı Mercy. 'Bebeğinin öldüğünü söyledi ama anahtarı kullanmadı. Çünkü Aubrey diğer Kuruculardan biri tarafından öldürülmedi.

Gideon'un ağzı gerildi ve Daisy elini onun koluna dolayarak pazularına bir öpücük kondurdu. "Öldüğüne sevindim," dedi şiddetle, ama Gideon'un bakışları Mercy'ye kaydı ve sonra gözlerini kaçırdı.

"Gideon. Bana bak. Mercy masanın öbür ucuna eğilip adamın kolundan tuttu ve göz göze gelene kadar çekiştirdi. "Şimdi beni dinle. Onu öldürdüğüne sevindim. Kaçıp gittiğine sevindim. Ve eğer o zamanlar gerçeği bilseydim, yine de kaçtığın için mutlu olurdum.

Gideon zorlukla yutkundu. "Ama sen kaçmadın.

Başını eğerek adamın kolunu bıraktı ve elini sıktı. 'Evet, yaptım. Eninde sonunda. Ve berbattı, yalan söylemeyeceğim. Ama şunu söylerken de yalan söylemiyorum.

Şimdi bildiklerimi o zaman bilseydim, yine de memnun olurum. Şimdi bunu aklınıza yerleştirin, çünkü gerçek bu ve bunu arkamızda bırakmadan ilerleyemeyiz.

Gideon'un ağzının kenarları yukarı doğru seğirdi. "Evet, hanımefendi.

Mercy ona sertçe başını salladı. 'Pekâlâ o zaman. Tom, defterlerde başka ne yazıyordu?'

Tom boğazını temizledi, yüz ifadesi bu konuşmadan dolayı bir an için sarsılmıştı. Rafe onun nasıl hissettiğini biliyordu. Gideon'u bir kardeş gibi seviyordu, Mercy'yi ise hiç sevmiyordu. İkisi de çok acı çekmişti ve Rafe umutsuzca onları iyileştirmek istiyordu ama yapabileceği tek şey yanlarında olmaktı.

Ve zarar veren pislikleri bulmalarına yardım et. Biri gitti, ikisi kaldı.

Tom çenesini gerdi, gözlerinde kararlı bir parıltı vardı ve Rafe bu adamın Eden'ı alaşağı etmede kilit rol oynayacağını hissetti.

"Pekâlâ," dedi Tom, soğukkanlılığını yeniden kazanmıştı. 'Bu noktada bilmeniz gereken Pastor ve Waylon'un Terminal Adası Federal Islah Kurumu'nda tanıştıkları. Pastor sahtecilik ve kara para aklama suçlarından Benton Travis adıyla tutuklanmış ve gerçek adı da bu gibi görünüyor. Waylon'la hapishanede tanışmış, tıpkı sizin şüphelendiğiniz gibi. Aubrey Franklin'e göre hapishanede uyuşturucu satıyorlarmış. Aubrey bir süre sonra ortaya çıkmış ve arkadaş olmuşlar. Aubrey banka soygununu beceremeyince Waylon'a ulaşmış. Waylon ve Pastor çoktan ilk Eden bölgesine kaçmışlardı. Aubrey'e Ephraim'in defterde yeniden oluşturduğu çok ilkel bir harita verdiler, bu yüzden zamanla o ilk bölgeyi bulabiliriz.

"Neden bunu isteyesin ki? Mercy sordu. 'Onlar orada değil artık.'

'Ama Amos yerleri yeniden kullandıklarını söyledi, belki de

Geri dönün,' dedi Gideon, açıkça heyecanlanmıştı. "Henüz bilmediğimiz başka ne var?

'Bu Papaz, yeni üyeleri tarafından kendisine verilen tüm parayı offshore hesaplara aktardı, ki bu da yine şüphelendiğimiz bir şeydi, ancak otuz yıldır bu paranın üzerinde oturuyorlardı. Para "Kurucu İhtiyarlar" arasında paylaştırılacaktı.

Gideon, 'Pastor, Waylon, Ephraim ve Edward kimdi,' diye sordu.

Tom başını salladı. 'Görünüşe göre beşinci bir Kurucu İhtiyar varmış. Ephraim defterine onun hakkında yazmış. Ona "Doktor" demiş. Topluluğu kurduktan üç yıl sonra öldüğünü ama çok yaşlı olduğu için kimsenin cinayetten şüphelenmediğini söylemiş.

"Bu benim için yeni bir haber," dedi Gideon, "ama ben ondan birkaç yıl sonra geldim. Ondan bahsedildiğini hiç duymadım. Ama paraya geri dönelim. Paranın üzerinde oturduklarını nereden biliyorsun? Harcamış olabilirler.

Tom başını salladı. 'Ephraim Burton'a göre öyle değil. Eustace Carmelo kimliğini kullanarak defterde güncellemeler yapmak için düzenli olarak kutuyu ziyaret ediyordu. Kayıtlarını en son altı ay kadar önce güncellemişti. Pastor onlara defteri göstermişti ve hesapları elli milyon doların üzerine çıkmıştı. Waylon ve Aubrey'nin gitmesiyle para Pastor, DJ ve Ephraim arasında paylaştırılacaktı.

Mercy'nin nefesi kesildi ve yalnız değildi. "Elli milyon mu?

Rafe sessizce ıslık çaldı. "Ephraim ve DJ'in birbirlerini öldürmek istemeleri için müthiş bir neden.

"Özellikle de DJ ölümüm hakkında açıkça yalan söylediği için," dedi Mercy, kurucuların biriktirdiği miktar karşısında hâlâ inanamayarak başını sallıyordu. 'Ephraim bunu öğrendiğinde DJ'e karşı bir koz elde etmiş oldu. Ephraim'in tek ihtiyacı olan şey beni

Eden ve DJ'in işi biterdi.'

Rafe o kadar keskin bir nefes çekti ki canı acıdı. "Orospu çocuğu.

"DJ'in tek ihtiyacı olan şey Efraim'in ölmesiydi, böylece bunu söyleyemezdi," dedi Gideon acımasızca.

'Pastanın üzerindeki krema olabiliriz, Gideon,' dedi Mercy. 'Hâlâ da olabilir. Hayatta olduğum sürece onun pozisyonu için bir risk teşkil ediyorum. Yani, sadece Pastor öğrenirse büyük bir mesele olur, sanırım, ama DJ artık aktif olarak Eden'i arayacağımızı bilmeli. Elli milyon bizi sessiz tutmak için çok fazla neden demek.

Farrah'ın gözleri dehşet içinde kısıldı. 'Mercy Callahan. Böyle konuşma.'

Rafe'in kanı buz oldu. "Senin için güvenli bir eve ihtiyacımız var. Bunu bir gece önce düşünmüştü ama Mercy'nin karşı çıkacağını bildiği için ona söyleyemeyecek kadar yorgundu. Ama bir gün önceki korkusu geri geldi ve aceleyle ağzından kaçırdı.

Mercy üzgün bir şekilde başını sallarken Farrah'ın eline uzandı. 'Hayır. Güvende olmamızı istediğini biliyorum ama sonsuza dek saklanabiliriz ve o da bizi bekleyebilir. Bu yaşamak değil, Rafe. Artık saklanmak için çok yol kat ettim. İhtiyacımız olan şey Eden'ı bulup DJ ve Pastor'u durdurmak. Sonra da Eden'daki herkesi serbest bırakmak.

Kadın haklıydı. Onun haklı olduğunu biliyordu, tavuk ve waffles bağırsaklarında çalkalanırken bile. Sonunda onu bulmuştu. Onu şimdi kaybedemezdi. Ama onu kilit altında tutmak da çözüm değildi. "O zaman Eden'ı bulalım.

Tom bir kez başını salladı. "Bu benim işim.

Onun küçümseyici ses tonu Rafe'in hayır diye karşılık vermesine neden oldu.

Gideon kaşlarını çatarak daha dik oturdu. "Sadece senin işin değil, Tom.

"Ama teknik olarak senin işin değil Gideon," diye belirtti Mercy. "Kendini geri çektin, hatırladın mı?

Gideon kaşlarını çattı. "Biliyorum ama.. İcini çekti. "Haklısın. Neden haklı olmak zorundasın?"

"Bu pek sık olmaz," dedi kuru bir sesle. "Bırakın da biraz zamanım olsun.

Gideon kıkırdadı. "Sana yardım etmek için ne yapabiliriz Tom?"

Tom masadan kalktı ve kravatını düzeltti. 'Hayatta kal. Eden'ın sorularına cevap bulmam gerektiğinde orada ol ve hayatta kal. Dikkatli ol. Farkında ol. Riske girme ve açıkta olduğun hiçbir yere gitme. Snowbush gibi. Şimdilik korunacaksın. Ama bunun ne kadar süreceğini garanti edemem ve yeni adam da öyle ya da böyle bir şey vaat etmiyor. O sadece Molina'nın koltuğunu sıcak tutuyor. Gideon'a kaşlarını kaldırdı. "Ya da bana öyle söylendi.

Gideon öksürdü. 'Evet, bunu söyledim. Yine de sorumlu özel ajan vekilinin söylediğimi duymamasını tercih ederim.

Tom kıkırdadı. "Dudaklarım mühürlü.

"Ama güncellemeleri düzenli olarak alacağız? Rafe kenara itilmekten rahatsız olarak sordu. Hunter'ın onların tarafında olduğunu sanıyordu. Peki ben ne zaman küçük bir çocuğa döndüm? Taraf falan yok. Mercy ve Gideon için adalet var, hepsi bu. "Bunun için de "dudaklarım mühürlü" demeyecek misin?

Tom gülümsedi. "Annenin yemekleriyle karnım doyarsa gevezelik edebilirim.

Rafe gülümseyerek karşılık verdi. 'Her Pazar saat ikide kendini davetli say. Liza'yı da getir.'

"Bu hoşuna gidecek. Tom sandalyesini düzgünce masanın altına itti. 'Benim gitmem gerek. Amos uyandığında bana mesaj atar mısın? O iyi bir adamdır.'

Mercy yine buraya aitmiş gibi onu dışarı çıkardı ve bu Rafe'yi gülümsetti. Mercy geri gelip yanına oturduğunda hâlâ gülümsüyordu. "Ne var?" diye sordu.

Farrah neşeli bir kahkaha atarak, "Kendini kaptırmış," dedi. İşte orada

gözlerinde hâlâ gölgeler vardı ama bu beklenen bir şeydi. Bir gün önce ölüme yakın bir deneyim yaşamıştı. André biraz daha iyi görünüyordu ama Rafe New Orleans'a, ailesinin iyileşmelerine yardım edebileceği yere dönmeleri gerektiğini biliyordu.

"Peki ya öyleysem?" diye sordu Rafe ona, aşık olmakla hiçbir sorunu yoktu.

Farrah ciddileşti. 'O zaman mutluyum. New Orleans'ta yaşasaydın daha mutlu olurdum ama ...'

Mercy tereddütle boğazını temizledi. 'Quill'in kutlaması için geri dönüyorum. Rafe benimle geleceğini söyledi.

'Ben de geleceğim,' dedi Gideon. 'Farrah'nın ailesiyle tanışmak istiyorum.

Ve tabii ki John ve diğerleri.'

Farrah sakince, "Ve sonra Mercy de dahil olmak üzere hepiniz buraya geri döneceksiniz," dedi. Mercy'nin elini sıktı. 'Bunu çoktan anladım. Sorun yok Mercy. Anlıyorum. Sonra gülümsedi ve gözlerini aydınlatan gerçek bir gülümsemeydi bu. 'Beni görmeye geleceksin, çünkü büyük bir ailemiz olacak. Eninde sonunda vaftiz annesi olacağını biliyorsun.

André'nin gözleri büyüdü. "O mu? Yani, biz mi?" Derin sesi gerçekten de gıcırdadı. "Ne zaman?

'Tanrı'ya şükür şimdi değil. O piç kurusu bizi bu kadar strese sokarken gerçekten kötü bir zamanlama olurdu. Farrah başını salladı. "Ama yakında, tamam mı?

Andre ona ay ve yıldızlar gibi baktı. "İyiden de öte.

Mercy gözlerini sildi. 'Lanet olsun, Farrah. Gidip beni ağlatmak zorundaydın.

"Ama iyi gözyaşları," dedi Farrah kendini beğenmiş bir şekilde.

Mercy güldü. 'Çok güzel gözyaşları. Şimdi, Amos uyandığında her şey mükemmel olacak.

Sonsöz

Granite Bay, Kaliforniya
28 Mayıs Pazar, saat 1500.

Karl Sokolov elindeki köpüklü elma şarabı bardağına bir kaşık vurdu. "Kadeh kaldırmak istiyorum.

Rafe o kadar mutluydu ki içinden bile homurdanmadı. Babası kadeh kaldırmayı seven biriydi ve kadeh kaldırılan kişi olacak kadar şanssız olanları genellikle utandırırđı ama babasının Mercy'yi utandırmayacağını biliyordu. Belki beni, ama Mercy'yi değıl.

Altı hafta içinde babasını küçük parmağına dolamıştı ve Rafe buna bayılmıştı. Onu seviyordu. Henüz kelimeleri söylememişti ama her lanet gün özgürlük için savaşıyorlardı. Başlarda onu aceleye getirmek istemediğı için direnmişdi ama şimdi mükemmel anı bekliyordu. Çünkü onun toplayabileceğı her mükemmelliğı hak ediyordu.

"Bir sandalyeye ihtiyacım olacak," diye mırıldandı Damien. "Kenara çekil, Meggie.

Meg onu itti. "Kendi sandalyenizi alın.

Çünkü o gün Sokolov mutfağında sadece ayakta durulabiliyordu. Karl, Damien ve Meg'e ters ters baktı ve onlar da tartışmayı bıraktılar. "Özür dilerim," diye mırıldandılar birlikte, sanki yetişkin değıl de çocukları yaşıdaymış gibi.

"Bugün hepimiz burada Mercy'nin doğum gününü kutlamak için toplandık," diye başladı Karl. Yuhalamaların ve bağırışların dinmesi için durakladı ve kıpkırmızı kesilen ve çok telaşlı görünen Mercy'ye gülümsedi.

Ve çok ama Rafe önyargılı olabileceğini kabul etti.

"Seni ailemize katmak için uzun zamandır bekliyorduk," diye devam etti Karl, "ve burada olduğun için daha mutlu olamazdık. Gideon'u yıllar önce evlat edindik, yani artık uyumlu bir çiftimiz var.

Mercy güldü ve bir eliyle yüzünü yarı yarıya kapattı. Rafe elini yüzünden çekti ve avucunu öptü. Farrah gözlerini devirerek, "Kendinden geçmiş," dedi. O ve André önceki akşam gelmiş, Rafe onu gözleri bağlı bir şekilde ailesinin evine götürdüğünde Mercy'yi çok şaşırtmıştı. Ama gelenler sadece Farrah ve André değildi. Anne Romero ve Romero sülalesinin yarısı da gelmişti.

John Benz, ailesi ve üç 'kardeş' daha vardı. Diğerleri ülkeler arası yolculuğa çıkamamışlardı ama Skype aracılığıyla onları izliyorlardı. Rafe hepsiyle tanışmış ve onlardan hoşlanmıştı. Gideon ve Daisy de sevmişti ve Gideon için bu, başa çıkabileceğinden çok daha fazla ailenin içine girmek anlamına geliyordu. O ilk buluşmada Rafe arkadaşını kenara çekmiş, Gideon yeni ailesini izlerken yanında durmuş, bunalmış ve ağlamamaya çalışarak Brutus'a sarılmıştı.

Rafe, Gideon için o kadar mutlu olmuştu ki ağlayan da o olmuştu. Mercy bunun çok değerli olduğunu düşünmüş ve eşyalarını toplamak için dairesine döndüklerinde ona çok ateşli bir seks kazandırmıştı.

Çünkü Sacramento'ya taşınmıştı. NOPD'deki işini bırakıp SacPD suç laboratuvarında bir pozisyona başvurarak bunu gerçekten yapmıştı. Temmuz'un ilk günü işe başlayacaktı ve sabırsızlanıyordu.

"Sadece Mercy'ye değil," dedi Karl, "ailesine de hoş geldin diyoruz. Tüm "kardeşler", Romerolar, Amos ve Abigail.

Amos gülümseyerek başını salladı, kolu Abigail'e dolanmıştı. Amos birkaç gün sonra uyanmıştı ve hepsi

DJ'in kurşununun kalıcı bir hasara yol açmamış olmasına şükreliyordu. Amos hâlâ olmak istediğinden daha güçsüzdü ama Rafe'in Victorian'ın köşesinde satın aldığı tamirhaneyi onararak işe koyulmuştu.

İki katlıydı ve Rafe ile Amos'un yaptığı ilk işlerden biri bir asansör kurmak olmuştu. Rafe fizik tedaviye devam ediyordu ama polisliğe geri kadar hareket kabiliyeti kazanmasının pek mümkün olmadığını kabullenmişti. En azından cinayet masası dedektifi olarak. Bazı günler diğerlerinden daha zor geçiyordu ama Tom'un eski terapistiyle anlaşmıştı ve bu ona yardımcı oluyordu. Umudunu kaybetmemişti ve meşgul olmaya devam ediyordu. O ve Mercy, Karl ve Irina'nın birkaç bağış toplama girişimine katılmışlardı.

Bu arada, Amos'la birlikte birkaç hafta içinde epey ilerleme kaydetmişlerdi. Adam usta bir marangozdu ve şehrin herhangi bir yerinde en yüksek fiyatları talep edebilirdi, ama şimdilik kızı için bir ev tamir ediyordu. Merhamet için.

Amos ve Abigail de emeklerinin karşılığında Rafe'in Viktorya döneminden kalma evinin üst katını tutmuşlardı. Abigail'e bir köpek yavrusu almışlardı, yani hayatı oldukça tamamlanmıştı.

"Bitirdin mi Karl? Irina bir kibrit çakıp Mercy'nin pastasındaki mumları yakmaya hazırlanarak sordu.

Karl tatlı bir gülümsemeyle, 'Neredeyse, maya lubimaya,' dedi. "Tom ve Liza'yı unutamam.

Rafe buna neredeyse kahkahalarla gülecekti. Babası eski basketbol profesyoneli Tom Hunter'a ciddi bir şekilde aşıktı. Karl her zaman spordan yanaydı, bu yüzden aralarına bir profesyonelin katılması onu Abigail'in köpek yavrusuna baktığı gibi kıkır kıkır güldürüyordu.

Tom utanmış görünerek başını salladı. Liza üzgün görünüyordu ve Rafe onunla konuşmak için aklına bir not aldı. Son birkaç hafta içinde genç kadını oldukça iyi tanımaya başlamışlardı. Pazar akşam yemeklerini neredeyse hiç kaçırmıyordu.

ve aile atmosferinde gelişiyor gibiydi.

Aslen Minneapolisli olduğunu, Afganistan'da görev yaptığını, Temmuz ayından itibaren UC Davis'te hemşirelik okuyacağını ve Chicago'da kendi evlat edinen bir ailesi olduğunu biliyorlardı ama hiçbiri Tom ve Liza arasındaki ilişkiyi anlamıyordu. İkili 'sadece arkadaş' olduklarını iddia ediyordu ama Rafe buna inanmıyordu.

"Ve," dedi Karl dramatik bir şekilde, "Geri ve Jeff'e de hoş geldiniz diyoruz. Jeff'in annesine döndü. "Geri, istediğin zaman gelebilirsin.

"Baba! Zoya sızlandı ama Jeff Bunker başını salladı ve güldü.

Karl sevgiyle, "Şaka yaptığımı biliyorsun, Zoya," dedi. 'Jeff'in hiçbirimiz için tehlike altında olduğunu sanmıyorum.

"Şimdilik," dedi Rafe karanlık bir sesle, ama bu bir roldü. Çoğunlukla. Bunker gerçekten yumuşak kalpli, zeki bir adam olduğunu kanıtlamıştı. "Sadece... bilirsin.

"Rafe," diye tısladı Zoya.

Jeff ürpermiş gibi yaptı. "Biliyorum. Kız kardeşine dokunursan parmaklarımı kırarsın, falan filan. İki elini de havaya kaldırdı. "Dokunmayacağım.

Zoya, "Biliyorum," diye homurdandı.

Rafe güldü. 'Tostunu bitir baba. Annem o kibritlerle kendini yakmak üzere.'

Irina ona alaycı bir bakış fırlattı ve Rafe sandalyesine çöktü, ama sırtışını gizleyemedi. "Kendine dikkat etmen gereken kişi sensin, sinok rodnoy moi.

"Ooh. Mercy ona dirsek attı. 'Sana üç isim verdi. Hatta alaycı bir şekilde.

Sasha yüksek sesle boğazını temizledi ve kaşlarını çatarak kendisine bakan Erin'i işaret etti.

"Ve Erin," dedi Karl. 'Her ne kadar senin de

Rafe ile olan arkadaşlığınızdan dolayı ailemize katılmıştınız. Ancak şimdi sizi nashe dochke olarak karşılıyoruz.

Sasha sesli bir şekilde yutkundu ve Erin'e dönerek fısıltıyla, "Kızım," diye bağırdı.

Erin morun dört tonuna döndü ve gözleri yaşlarla doldu ama başıyla teşekkür etti.

Karl kadehini kaldırdı. 'Kimseyi unutmadığımı varsayıyorum. Bize - içine doğduğumuz aileye, oluşturduğumuz aileye ve yol boyunca topladığımız aileye. Ve Mercy'nin doğum günü kutlu olsun!

Irina mumları yaktı ve pastayı biraz telaşlı görünen Mercy'nin önüne koydu. "O kadar üfleyemem.

Zavallı Abigail ve küçük torunları hariç tüm aile kahkahalar atarak öldü.

"Aman Tanrım," diye soludu Farrah, kendini yelpazeleyerek. "Merhametli gökler, Merhamet.

Mercy ne söylediğini çok geç fark etti ve gözlerini kapatıp Rusça bir küfür mırıldanarak Irina'nın tekrar gülmeye başlamasına neden oldu.

'Mumlarını söndür, Mercy. Çocuklarımın kelime dağarcığına eklemeler yaptığını görebiliyorum.

"Hayır," dedi Mercy neşeyle. "Bunu Karl'dan öğrendim.

"Hey," diye itiraz etti Karl, sonra omuz silkti. "Evet, bendim.

Mercy Rafe'in elini tuttu, sonra da kocaman bir nefesle mumları üfledi.

Rafe eğilip kulağına fısıldadı, 'Bir şeyleri patlatmakta gerçekten iyisin. Dışarı. Kız ona daha sert dirsek atınca güldü. "Dışarı dedim.

"Peki kim pasta ister? Mercy sordu. 'Rafe hariç herkes mi? Tamam.'

Rafe bunun için onu öpmek zorunda kaldı, çünkü kadar mutluydu ki birazını dışarı çıkarması gerekiyordu, yoksa patlayacaktı.

"Şimdi pasta yiyebilir miyim?" diye sordu kız nefes almak için öpücüğe ara verdiğinde.

"Hayır," dedi, ona bir dilim keserken bile. "Şimdi bırak da bu pastayı huzur içinde keseyim.

Henüz öndeyken pes eden Rafe, tabağını ve bastonunu kaptığı gibi odanın arka tarafına geçerek Mercy'nin parlayışını izlemeye koyuldu.

Tom Hunter da ona katılınca pek şaşırmadı. Adam bütün öğleden sonra ona bir şey sormaya çalışmıştı ama ikisinden biri sürekli başka bir konuşmanın içine çekiliyordu.

"Ne ? Rafe sordu. "Liza iyi mi? Tom omuz silkti. "Ona sormalısın.

Ahh. Tamam. Rafe o küçük bombadan uzaklaştı. "Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?

Tom rahatlamış görünüyordu. "Özel sektöre girmeyi düşünüp düşünmediğini merak ediyordum.

Rafe kaşlarını çatarak ona baktı, kafası karışmıştı.

"Ne gibi?" "Özel dedektiflik gibi.

"Elbette. Tabii ki var. Ama bir süre daha kariyerimde büyük değişiklikler yapmamam tavsiye edildi. Bu terapistinin önerisiydi ve Rafe'e doğru gelmişti. Daha fazla esneklik ve denge kazanmıştı ve neyse ki ağırları azalmıştı ama hem fiziksel hem de zihinsel olarak kat etmesi gereken uzun bir yol vardı. "Neden?

"Çünkü bir özel dedektife ihtiyacım var.

Rafe tüm dikkatini Tom'a verdi. "Eden mı?

Tom neşesiz bir kahkaha attı. "Başka ne ki?

Heyecan Rafe'nin omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

"Onları buldun mu?

'Henüz değil, ama yaklaştık. Eğer daha fazlasını duymak istersen yarın buluşabiliriz. Sessiz bir yerde.'

"Ya Mercy?

'Şimdilik ona bundan bahsetme. Sonsuza kadar sessiz kalacağını sanmıyorum ama şimdilik bunu kendine sakla. Bırak doğum gününün tadını çıkarsın.

Kulağa hoş gelmiyor mu? "Tehlikede mi?" "Bildiğim kadarıyla değil. Yarın mı?"

'Bana bir zaman ve yer gönder. Orada olacağım.'

Teşekkürler. Şimdi gidip biraz kek alacağım.

Rafe, Tom'un masaya dönüp Mercy'nin yanağına bir öpücük kondurmasını izledi. Irina pasta bıçağını aldı ve Mercy'yi 'Raphael'e eşlik etmesi' için masadan uzaklaştırdı.

Mercy kıkırdayarak, 'Görevden alındım,' dedi. 'Bu da neydi şimdi? Sen ve Tom?'

Rafe dürüstçe, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Ona Lizayı sordum ve o da beni başından savdı.

Kaşları kalktı. "Sanırım artık bir şeyleri patlatıp atma işimiz bitti.

Rafe homurdandı. 'Kapalı, evet. Dışarı, evet. Diğer üfleme? İşimizin bitme ihtimali yok.'

Dudaklarını öpmek için ayak parmaklarının üzerinde yükseldi. "Kek güzelmiş. "Hiç aldın mı?

"Parmaklarımı yaladım. Tüm parmaklarını emerek gösterdi ve adam inledi.

"Beni burada öldürüyorsun,
Mercy. "Güzel. Bunu hak ediyorsun.'

Ona sınırsız bir ... şeyle bakıyordu.
Düşkünlükten daha fazlası. Sevgiden de öte. Zamanı gelmişti. "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Ağız açık kaldı, sonra hem hınzır hem de tatlı bir gülümsemeyle kıvrıldı. 'Ve seni seviyorum. Sana ne zaman söyleyebileceğimi merak ediyordum.

"Kendim çözdüm sayılır. Tabağı tezgâhın üzerine koydu ve kızın yanağını okşadı. "Burada olmana çok ,

Mercy Callahan. Bu evde ve hayatımda.

"Burada olmaktan mutluyum. Seninle olmaktan.

Birbirlerine sadece gülümsediler, tutkulu öpüşmeler, giysileri pençelemek yoktu. Sadece neşe.

"Teşekkür ," dedi. "Benim için her şeyi geride bırakmaya razı olduğun için.

Sonra onu yavaş ama iffetli bir şekilde öptü. 'Geride hiçbir şey bırakmadım. Babanın dediği gibi üzerine ekledim. Ama ya her şey ya da sen söz konusu olsaydı, hepsini geride bırakırdım.

Kolunu kızın beline doladı ve onu kendine çekti, böylece duvara yaslanıp ailelerinin birleşmesini izlediler.

Mercy başını onun omzuna yasladı. "Yakında Noel kartlarına başlamamız gerekecek.

Ona baktı. "Ben May.

Bütün insanlara elini salladı. "Şu listeye bakın. Umarım el yazınız iyidir, çünkü bu kartların hepsini ben yazmıyorum.

Şikayet etmeyecekti. 'Birlikte. Birlikte yapacağız.'

Say No More'u sevdiyseniz, Sacramento serisinin ilk sürükleyici bölümü olan Say You're Sorry'yi mutlaka okuyun

Kaliforniya'da kurbanlarının gövdelerine harfler kazıyan bir seri katil serbestçe dolaşmaktadır.

Daisy Dawson bir gece maskeli bir saldırganı savuştururken, adamın boynundan bir kolye alır. Ne o bilmediği şey, Özel Ajan Gideon Reynolds'un uzun süredir takip ettiği faili meçhul bir davanın kayıp halkasını bulmuş olduğudur.

On yedi yıl boyunca izini sürmüştür. Daisy'nin yardımıyla, sonunda gerçeğe her zamankinden daha fazla yaklaşma fırsatı bulur.

Ancak kısa süre sonra Daisy'nin saldırısının sadece bir başlangıç olduğu anlaşılır. Şimdi genç kadınların kanlı bedenleri

Eyaletin her yerinde ortaya çıkıyor. Gideon katilin izini sürmeye çalışırken, yeni bir hedefi olduğu anlaşılır. Daisy tahmin ettiklerinden çok daha büyük bir tehlike altındadır.

[Kopyanızı buradan alın](#)

